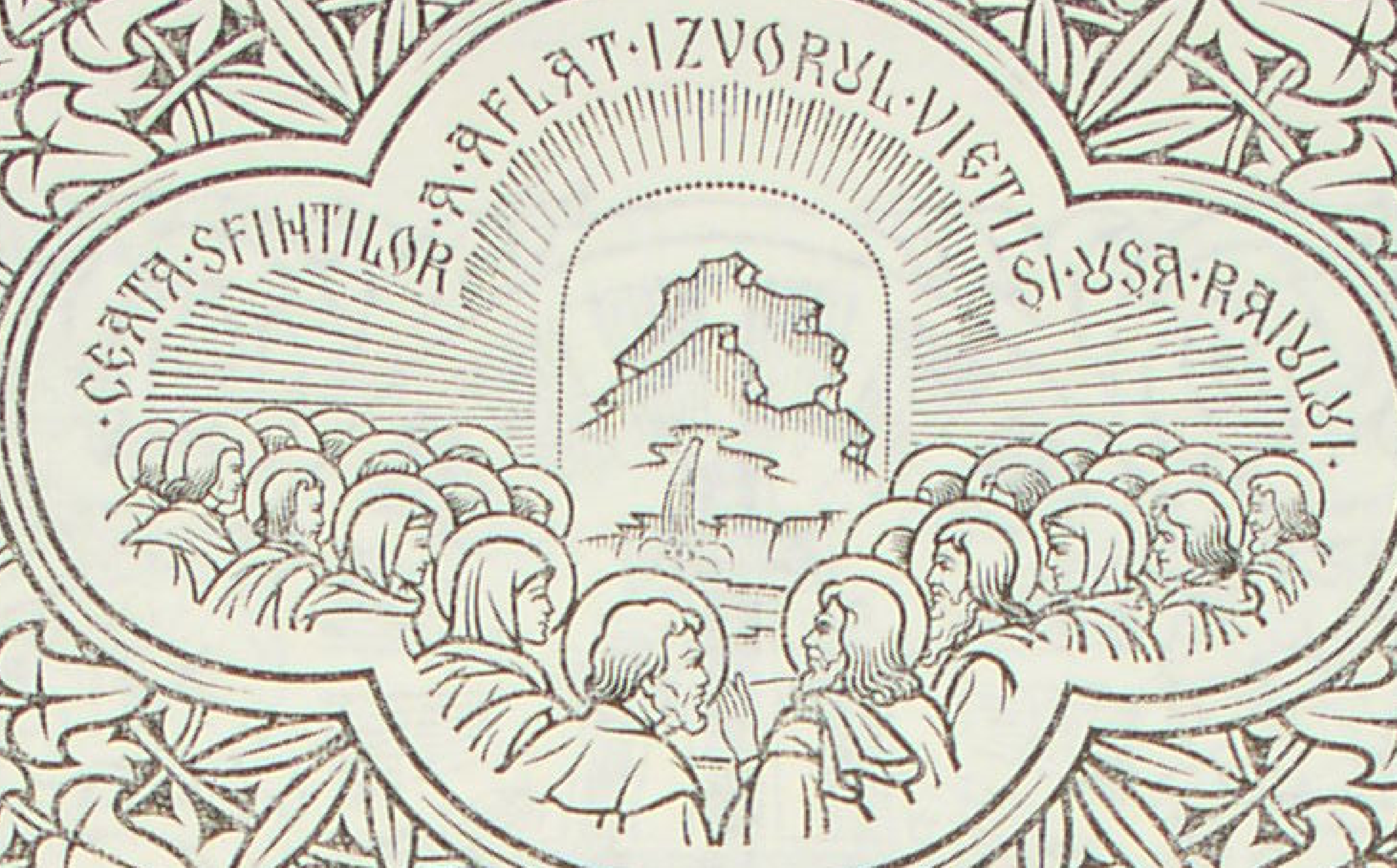

ÎNTRU SLAVA SFINTEI ȘI CELEI DE O FIINȚĂ ȘI DE VIAȚĂ FĂCĂTOAREI ȘI NEDESPĂRȚITEI TREIMI

MINEIUL PE SEPTEMBRIE

TIPĂRIT ÎN ZILELE PĂSTORIEI
PREA FERICITULUI PĂRINTE

IUSTIN

PATRIARHUL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE

CU APROBAREA SFÎNTULUI SINOD

EDIȚIA A CINCEA

EDITURA INSTITUTULUI BIBLIC ȘI DE MISIUNE
AL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE
BUCUREȘTI — 1984

MINEIUL PE
SEPTEMBRIE

ARE TREIZECI DE ZILE

ZIUA ARE 12 CEASURI ȘI NOAPTEA ARE 12 CEASURI

ZIUA ÎNTÎIA

În ziua întîia, începutul Indictului, adică al anului nou bisericesc; pomenirea Preacuviosului Părintelui nostru Simeon Stîlpnicul și Arhimandritul și a Maicii lui, Marta; Soborul Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu cea de la Miasine; Sfîntul Mucenic Aitala; Sfintele patruzeci de femei Mucenițe și Sfîntul Amun diaconul și dascălul lor; pomenirea Sfinților Mucenici Calista, Evod și Ermoghen, frați buni; pomenirea lui Isus, fiul lui Navi, și pomenirea incendiului cel mare.

Vezi și «Rînduiala de Tipic» de la sfîrșitul acestei cărți.

LA VECERNIE

După obișnuitul Psalm, se citește Fericit bărbatul... **Slavă întîia; iar de este sîmbătă seara, se citește Catisma întreagă.**

La Doamne, strigat-am..., **se pun Stihirile pe zece, și se cîntă 3 stihiri ale Indictului, și 7 ale cuviosului.**

Stihirile Indictului, glasul 1:

Podobie: Ceea ce ești bucuria...

Ne-ai învățat rugăciunea învățăturii celei dumnezeiești, de Însuși Hristos rostită, ca în toate zilele să grăim către Ziditorul: Tatăl nostru Care ești în ceruri, pîinea cea spre ființă dă-ne-o nouă, trecînd cu vederea greșealele noastre.

Precum oasele evreilor au rămas oarecînd în pustie, fiind osîndiți după dreptate pentru că nu se plecau Ție, Stăpînului tuturor, așa oasele necredincioșilor risipește-le acum, după graiul

psalmistului, lîngă iad, Hristoase.

Cel ce în Muntele Sinai ai scris oarecînd tablele Legii, Însuși și acum în trup fiind în cetatea Nazaret ai primit a citi cartea proorocească, Hristoase Dumnezeule; și apoi închizînd-o, ai învățat popoarele că întru Tine s-a plinit Scriptura.

Sthirile Preacuviosului, glasul al 5-lea:

Podobie: Cuvioase Părinte...

Cuvioase Părinte, trupul ți-ai topit cu lacrimile și, curățindu-ți sufletul, te-ai suit la înălțimea bunătăților. Locuință pentru trup avînd stîlpul tău, iar pentru gînd cetatea cerească a Sionului celui de sus. Miratu-s-au îngerii, spăimîntatu-s-au oamenii, rușinatu-s-au demonii de bunătățile tale Simeoane Cuvioase. Iar acum roagă-te să se mîntuiască sufletele noastre.

Cuvioase Părinte, de ar avea grai stîlpul, nu ar înceta a vesti durerile, ostenelile și suspinurile tale; însă nu stîlpul te ținea pe tine ci tu, fericite, umezindu-l cu lacrimile tale, ca pe un copac îl țineai. Miratu-s-au îngerii, minunatu-s-au oamenii, spăimîntatu-s-au demonii de răbdarea ta, Simeoane Cuvioase. Iar acum, roagă-te să se mîntuiască sufletele noastre.

Cuvioase Părinte, cu puterea dumnezeiescului Duh rîvnind Stăpînului tău, te-ai suit pe stîlp ca pe cruce. Acela zapisul strămoșesc a rupt, iar tu ai biruit năvălirile patimilor; Acela ca o oaie, iar tu ca o jertfă; Acela pe cruce, iar tu pe stîlp, Simeoane Cuvioase. Acum roagă-te să se mîntuiască sufletele noastre.

Alte stihiri ale Preacuviosului, glasul al 2-lea:

Podobie:

Cel din pruncie sfințit, Simeon, a răsărit ca un rod bun din rădăcină bună; și cu darul mai mult decît cu lapte hrănindu-se, și-a urcat pe piatră trupul, și către Dumnezeu înălțîndu-și gîndul, și-a zidit, prin faptele cele bune, ceresc locaș. Și cu dumnezeieștile puteri cele de sus desfătîndu-se, sălaș s-a făcut lui Hristos Dumnezeu și Mîntuitorul sufletelor noastre.

De te-ai și mutat de la noi, păstorule cel bun, Cuvioase Părinte Simeoane, dar pomenirea ta în veac rămîne, căci pentru blîndețile inimii tale nu te depărtezi din dragoste cu duhul de la noi; ci înaintea lui Dumnezeu stînd și cu îngerii dănțuind în ceruri, împreună roagă-te să se mîntuiască sufletele noastre.

A lui Ciprian:

Racla moaștelor tale, prealăudate părinte, izvorăște tămăduiri; și sfînt sufletul tău cu îngerii împreunîndu-se, după vrednicie se bucură. Deci avînd către Dumnezeu îndrăznire, cuvioase, și cu cei fără de trup dănțuind în ceruri, roagă-te cu dînșii să se mîntuiască sufletele noastre.

A lui Ghermano:

Iubit-ai, de Dumnezeu purtătorule, filozofia cea de sus, și afară de lume ai fost, viețuind mai presus decît cele văzute și neîntinată dumnezeiască oglindă te-ai arătat lui Dumnezeu. Fiind pururea împreunat cu lumina, lumină ai primit, fericite, și sfîrșit luminat ai dobîndit. Iar acum roagă-te pentru sufletele noastre, înțelepte Simeoane.

Slavă..., **glasul al 6-lea:**

A lui Ghermano:

Dumnezeiescul Dar umbrește racla moaștelor tale, Sfințite Simeoane. Pentru aceasta și la mireasma mirului minunilor tale alergăm, tămăduire de boli luînd; ci părinte cuvioase, roagă pe Hristos Dumnezeu pentru sufletele noastre.

Și acum..., **a Indictului, același glas:**

A lui Vizantie:

Cel ce ești unit cu Tatăl și cu Duhul sfînt, Cuvinte cel fără de început și Fiule, Făcătorule și împreună-ziditorule al tuturor celor văzute și nevăzute, binecuvintează cununa anului, păzind în pace mulțimile dreptcredincioșilor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu și ale tuturor sfinților tăi.

VOHOD: Lumină lină...

Prochimenul zilei

PAREMIILE

Din Proorocia lui Isaia, citire:

(XLI, 1—10)

Duhul Domnului este peste Mine, că Domnul M-a uns să binevestesc săracilor, M-a trimis să vindec pe cei cu inima zdrobită, să propovăduiesc celor robiți slobozire și celor prinși în război libertate; să dau de știre un an de milostivire al Domnului și o zi de răzbunare a Dumnezeului nostru; să mîngîi pe cei întristați; celor ce jelesc Sionul, să le pun pe cap cunună în loc de cenușă, untdelemn de bucurie în loc de veșminte de doliu, slavă în loc de deznădejde. Ei vor fi numiți: stejari ai dreptății, sad al Domnului spre slăvirea Lui. Ei vor zidi pe vechile ruine, vor ridica dărîmăturile de altădată, vor reface cetățile distruse, pustiite din neam în neam. Oameni de neam străin vor veni și vor paște turmele, feciori din alt neam vor fi plugarii și vierii noștri. Și voi, voi veți fi numiți preoți ai Domnului, slujitori ai Dumnezeului nostru. Bunătățile popoarelor, voi le veți mînca și cu averile lor voi vă veți mîndri. Fiindcă ocara lor era îndoită, batjocură și scuipări erau partea lor, pentru aceasta îndoit în pămîntul lor vor moșteni și de slava cea de-a pururi ei se vor bucura! Că Eu sînt Domnul, Care iubesc dreptatea, și urăsc răpirile nedrepte. Eu le voi da credincioșie plata lor și legămînt veșnic cu ei voi încheia. Cu nume mare va fi neamul lor între neamuri și urmașii lor printre popoare. Toți cei ce îi vor vedea vor da mărturie că ei sînt un neam binecuvîntat de Domnul. Bucura-Mă-voi întru Domnul, sălta-va de veselie sufletul Meu întru Dumnezeul Meu, că M-a îmbrăcat cu haina mîntuirii, cu veșmîntul veseliei M-a acoperit. Ca unui mire Mi-a pus Mie cunună și ca pe o mireasă M-a împodobit cu podoabă.

Din cartea Levitic, citire:

(XXVI, 3—12; 14—17; 19—20, 22, 33)

De veți umbla după legile Mele și de veți păzi și plini poruncile Mele, vă voi da ploaie la timp, pămîntul și pomii își vor da roadele lor. Tre-

ieratul vostru va ajunge pînă la culesul viilor, culesul viilor va ajunge pînă la semănat; veți mînca pîinea voastră cu mulțumire și veți trăi în pămîntul vostru fără primejdie. Voi trimite pace pe pămîntul vostru și nimeni nu vă va tulbura; voi goni fiarele sălbatice și sabia nu va trece prin pămîntul vostru. Veți alunga pe vrăjmașii voștri și vor cădea uciși înaintea voastră. Cinci din voi vor birui o sută și o sută din voi vor goni zece mii și vor cădea vrăjmașii voștri de sabie înaintea voastră. Căuta-voi spre voi și vă voi binecuvînta; veți avea copii, vă voi înmulți și voi fi statornic în legămîntul Meu cu voi. Veți mînca roadele vechi din anii trecuți și veți da la o parte pe cele vechi pentru a face loc celor noi. Voi așeza locașul Meu în mijlocul vostru și sufletul Meu nu se va scîrbi de voi. Voi umbla printre voi, voi fi Dumnezeul vostru și voi poporul Meu. Iar de nu Mă veți asculta și de nu veți păzi aceste porunci ale Mele, de veți disprețui așezămintele Mele și de se va scîrbi sufletul vostru de legile Mele, neîmplinind poruncile Mele, și călcînd legămîntul Meu, atunci și Eu am să Mă port cu voi așa: voi trimite asupra voastră groaza, lingoarea și frigurile, de care vi se vor secătui ochii și vi se va istovi sufletul; veți semăna semințele în zadar și vrăjmașii voștri le vor mînca. Îmi voi întoarce fața împotriva voastră și veți cădea înaintea vrăjmașilor voștri ; vor domni peste voi dușmanii voștri și veți fugi cînd nimeni nu vă va alunga. Voi frînge îndărătnicia voastră cea mîndră și cerul vostru îl voi face ca fierul, iar pămîntul vostru ca arama. În zadar vă veți cheltui puterile voastre, că pămîntul vostru nu-și va da roadele sale, nici pomii din țara voastră nu-și vor da poamele lor. Voi trimite asupra voastră fiarele cîmpului, care vă vor lipsi de copii; voi prăpădi vitele voastre și pe voi vă voi împuțina așa, încît se vor pustii drumurile voastre. Dacă nici după aceasta nu vă veți îndrepta, împotrivindu-vă Mie, atunci și Eu voi veni cu mînie asupra voastră și vă voi lovi înșeptit pentru păcatele voastre.

De la Înțelepciunea lui Solomon, citire;

(IV, 7—15)

Cel drept, chiar cînd apucă să moară mai devreme, dă de odihnă. Bătrînețile cinstite nu sînt cele aduse de o viață lungă, nici nu le măsori după numărul anilor. Înțelepciunea este la om adevărata căruntețe și vîrsta bătrîneților înseamnă o viață neîntinată. Plăcută fiind lui Dumnezeu, Domnul l-a iubit și, fiindcă trăia între păcătoși, l-a mutat de pe pămînt. A fost răpit, ca răutatea să nu-i schimbe mintea sa, înșelăciunea să nu-i amăgească sufletul. Căci vraja viciului întunecă cele bune și amețeala poftei schimbă gîndul cel fără de răutate. Ajungînd curînd la desăvîrșire, dreptul a apucat ani îndelungați. Sufletul lui era plăcut lui Dumnezeu, pentru aceasta Domnul S-a grăbit să-l scoată din mijlocul răutății. Neamurile văd, dar nu pricep nimic, și nu-și bat capul cu așa ceva, că adică harul lui Dumnezeu și mila Lui sînt cu aleșii Săi și că poartă grijă de sfinții Săi.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile Indictului, glasul 1 :

Ale lui Ioan Monahul.

Sosit-a intrarea anului, care ne cheamă să cinstim pe cei ce o luminează pe ea ; pe Calista, pe Evod și pe Ermoghen, pe vitejii frați buni, pe Simeon cel întocmai cu îngerii, pe Isus al lui Navi, pe tinerii cei șapte la număr din Efes, și ceata cea luminată a patruzeci de sfinte femei, de a căror aducere aminte împărtășindu-ne iubitorii de praz-

nic, din adîncul inimii să grăim: Doamne, binecuvintează lucrurile mîinilor Tale și ne învrednicește pe noi, cu folos a trece crugul anului.

Stih : Ție Ți se cuvinte cîntare Dumnezeule în Sion, și Ție se va da rugăciune în Ierusalim.

A aceluiași :

Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce întru înțelepciune toate le-ai zidit, și din neființă întru ființă le-ai adus, binecuvintează cununa anului, și cetatea noastră păzește-o nevătămată. Și pe credincioșii cîrmuitorii noștri cu puterea Ta îi veselește, biruință dîndu-le asupra protivnicilor. Pentru Născătoarea de Dumnezeu, dăruiește lumii mare milă.

Stih : Umplea-ne-vom de bunătățile casei Tale, sfîntă este Biserica Ta, minunată întru dreptate.

A lui Ciprian, glasul al 2-lea :

Minunat ești, Dumnezeule, și minunate sînt lucrurile Tale, și căile Tale neurmate, căci ești înțelepciunea lui Dumnezeu și ipostas desăvîrșit și putere și împreună fără de început și împreună veșnic ; și cu voia Ta cea atotlucrătoare și atotputernică, ai venit în lume, căutînd ca să împodobești zidirea Ta. Prin întruparea cea de negrăit din Maică, ce nu știe de bărbat, nu Te-ai schimbat după Dumnezeire, punînd așezăminturi, și ani, spre mîntuirea noastră. Pentru aceasta grăim către Tine, Bunule, Doamne, slavă Ție.

Stih : Binecuvînta-vei cununa anului bunătății Tale.

A lui Damaschin :

Cuvinte al Tatălui cel mai înainte de veci, Cel ce cu înțelepciune toate le-ai lucrat, și cu cuvîntul Tău cel atotputernic toată făptura ai așezat-o, binecuvintează cununa anului bunătății Tale, și surpă eresurile, pentru Născătoarea de Dumnezeu, ca un bun și iubitor de oameni.

Slavă..., **glasul al 5-lea :**

Precum Ilie prin căruța cea de foc, așa și tu, cuvioase părinte, ai aflat bună scară stîlpul prin care te-ai suit la înălțime. Dar stîlpul nu a fost și pentru alții suire, tu însă, fericite, ai lăsat și după moarte această scară a stîlpului, omule ceresc și înger pămîntesc, luminătorule neadormit al lumii, Simeoane Cuvioase. Iar acum roagă-te să se mîntuiască sufletele noastre.

Și acum..., **a Indictului, același glas :**

A lui Ioan Monahul :

Tu, Împărate, Cel ce ești pururea și petreci în vecii cei fără de sfîrșit, primește rugăciunea păcătoșilor care cerem mîntuire. Și dă, Iubitorule de oameni, pămîntului tău bună rodire, bine întocmite văzduhuri dăruind; binecredincioșilor creștini ajută-le asupra celor fără de lege, ca și oarecînd lui David. Că au venit aceștia în locașurile Tale, Mîntuitorule, și locul cel preasfînt l-au spurcat. Ci dăruiește-ne biruință, Hristoase Dumne-

zeule, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, căci Tu ești biruința și lauda celor binecredincioși.

Și după Acum slobozește... Tatăl nostru...

Troparul Indictului, glasul al 2-lea :

A toată făptura Ziditorule, Cel ce timpurile și anii ai pus întru puterea Ta, binecuvintează cununa anului bunătății Tale, Doamne, păzind în pace poporul și țara aceasta, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu și ne mîntuiește pe noi.

Slavă..., al cuviosului, glasul 1 :

Al răbdării stîlp ai fost, rîvnind părinților celor mai dinainte, cuvioase ; lui Iov întru patimi, lui Iosif întru ispite și viețiii celor fără de trup, tu fiind în trup, Simeoane Părintele nostru; roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mîntuiască sufletele noastre.

Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu, glasul al 7-lea :

Bucură-te, ceea ce ești plină de dar, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, limanul și folosința neamului omenesc, că din tine S-a întrupat Izbăvitorul lumii. Că numai tu ești Maică și Fecioară, pururea binecuvîntată și preamărită. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu să dăruiască pace la toată lumea.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..., se cîntă troparul Indictului de 2 ori, Slavă..., al cuviosului, Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu.

După Catisma întîia, Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie : Pe Înțelepciunea...

Cel ce vremi roditoare și ploi din cer dai celor de pe pămînt, și acum primind cererile credincioșilor, mîntuiește de toată nevoia pe robii Tăi. Că îndurările Tale sînt cu adevărat revărsate spre toate lucrurile Tale. Pentru aceasta binecuvîntînd intrările și ieșirile, îndreptează lucrurile mîinilor noastre, Doamne, și iertare de greșeale dăruiește nouă, Dumnezeule, căci Tu toate, din ceea ce n-au fost, ca un puternic, întru ființă le-ai adus.

Slavă..., Și acum..., tot aceasta.

După Catisma a doua, Sedealna cuviosului, glasul al 5-lea :

Podobie : Pe Cuvîntul cel împreună...

Prin înfrînare ți-ai împodobit viața ta și, omorîndu-ți trupul tău, năvălirile vrăjmașului le-ai biruit, părinte fericite, și te-ai mutat la Dumnezeu, întru viața cea veșnică, ca un vrednic moștenitor. Pentru aceasta nu înceta a te ruga să se miluiască sufletele noastre.

Slavă..., glasul al 4-lea :

Podobie : Degrab ne întîmpină...

Cu credință ai intrat întru lupta muceniciei, Calista, împreună cu cei doi frați, mărturisind pe Hristos Dumnezeul nostru. Căci cu darul fiind hrănită, vase înțelegătoare cu adevărat ale Bise-

ricii lui Hristos pe aceia i-ai săvîrşit. Pentru aceasta te-ai şi împreunat cu dînşii muceniţă, în viaţa cea de sus.

Şi acum..., a Născătoarei :

Degrab primeşte, stăpînă, rugăciunile noastre şi le du Fiului tău şi Dumnezeu. Doamnă preacurată, strică asuprelile cele împotriva celor ce năzuiesc către tine; risipeşte, Fecioară, năvălirile şi îndrăznirile celor ce se întrarmează acum asupra robilor tăi.

După Polieleu, Sedealna sfintelor femei, glasul 1 :

Podobie : Mormîntul Tău...

Mieluşele cuvîntătoare, cele ce sînteţi după vrednicie minunate, Mielului şi Păstorului v-aţi adus prin credinţă şi prin mucenicie, alergarea săvîrşind, credinţa aţi păzit. Pentru aceasta astăzi, cu bucurie lăudăm sfîntă pomenirea voastră, pe Hristos mărind.

Slavă..., Şi acum..., Sedealna Indictului, glasul al 4-lea :

Podobie : Spăimîntatu-s-a Iosif...

Ca la Stăpînul a toate şi Dătătorul bunătăţilor, la Tine cădem cu credinţă, strigînd cu deadinsul : De a Ta bună milostivire fiind îmblînzit, Mîntuitorule, şi pentru rugăciunile celei ce Te-a născut şi ale tuturor celor ce au bineplăcut Ţie pururea, învredniceşte ca un bun, pe cei ce Te cinstesc în două firi, şi Te măresc cu credinţă pe Tine.

Antifonul întîi al glasului al 4-lea.

PROCHIMENUL

Scumpă este înaintea Domnului moartea cuviosului Lui.

Stih : Ce voi răsplăti Domnului pentru toate cele ce mi-a dat mie ?

Evanghelia cuviosului (de la Luca, cap. VI).

După Psalm 50, Slavă..., glasul al 2-lea :

Pentru rugăciunile cuviosului Tău, Milostive, curăţeşte mulţimea greşealelor noastre.

Şi acum...

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea greşealelor noastre.

Stih : Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, şi după mulţimea îndurărilor Tale, curăţeşte fărădelegile noastre.

Stihira, glasul al 6-lea : I p. 164

Cuvioase Părinte, în tot pămîntul a ieşit vestirea isprăvilor tale. Pentru aceasta în ceruri ai aflat plata ostenelilor tale : taberile drăceşti ai pierdut, cetele îngereşti ai ajuns, a căror viaţă fără prihană ai urmat. Iar acum îndrăznire avînd către Dumnezeu, cere pace sufletelor noastre.

CANOANELE

Al Indictului, cu Irmosul pe 6, şi al Sfintelor 40 de femei, pe 4 şi al Cuviosului pe 4.

CANONUL Indictului

Facere a lui Ioan Monahul.

Cîntarea 1-a, glasul 1 :

Irmosul :

Să cîntăm toate popoarele, Celui ce a scăpat pe Israel «din robia cea amară a lui Fa- «raon, și cu picioare neudate «prin adîncul mării l-a pova- «țuit, cîntare de biruință, căci «cu slavă S-a preaslăvit».

Toți lui Hristos, Cuvîntului celui ipostatnic, prin Care s-au alcătuit toate, și prin Care se păzesc neclintite, ca Celui ce din Dumnezeu-Tatăl, Lumina cea fără de început, S-a născut, cîntare de biruință să-I cîntăm, căci cu slavă S-a preaslăvit.

Să cîntăm toți lui Hristos, Celui ce, cu bunăvoința Tatălui, S-a arătat din Fecioară, și a propovăduit anul cel primit Domnului, spre mîntuirea noastră, cîntare de biruință, căci cu slavă S-a preaslăvit.

În Nazaret venind Dătătorul Legii, în zilele sîmbetelor a învățat, descoperind iudeilor venirea Sa cea de negrăit, prin care, ca un milostiv, mîntuiește poporul nostru.

A Născătoarei :

Toți credincioșii lăudăm, pe preaminunata Fecioară, care a răsărit lumii pe Hristos, și de bucuria vieții veșnice toate le-a umplut. Pe aceea pururea să o lăudăm că s-a preamărit.

Canonul Sfintelor femei

Cîntarea 1-a, glasul al 4-lea :

Irmos : Deschide-voi gura mea...

V-ați luptat cu tărie cu luptătorul împotrivă, mucenițe, mai întîi cu pustnicia, apoi prin vărsarea de sînge. Pentru aceasta, cu credință cinstim pomenirile voastre.

Rănindu-se de dragostea Celui ce a răbdat pentru noi crucea și moartea, urmelor Lui au rîvnit sfintele femei, uitînd neputința trupului.

Jertfele elinești și chipurile idolești cu arma credinței le-ați surpat și v-ați adus la Biserica cerească vase însuflețite, mucenițe, cele cu totul cinstite.

A Născătoarei :

Tinerele fecioare, întărindu-se cu darul Celui ce a răsărit din pîntecele tău, Fecioară cu totul fără prihană, cu bucurie au suferit întreitul val al chinurilor, și de mireasma ta s-au umplut, veselindu-se.

Canonul Cuviosului

Facere a lui Ioan Monahul.

Cîntarea 1-a, glasul al 8-lea :

Irmos : Să cîntăm Domnului...

Învrednicește-mă, o, purtătorule de Dumnezeu Simeoane, ca și cu organul cel putred al limbii să alcătuiesc ție cîntare; și cu rugăciunile tale dăruiește-mi lumina cunoștinței cea de Dumnezeu învățată.

Înțelepciunea ta, părinte, au cunoscut-o persienii, etiopienii, indienii, sciții și mulțimea arabilor, și au preaslăvit pe Hristos, Cel prin tine preaslăvit.

Slavă...

De dar duhovnicesc te-ai umplut, căci de la staulele păstorești, ca Iacov, ca David și ca Moise, mare povățuitor te-ai arătat, fericite, turmelor celor cuvîntătoare.

Și acum..., a Născătoarei :

Preacurată Născătoare de Dumnezeu bucură-te, ca ceea ce ai încăput în pîntecele tău pe Dumnezeu cel neîncăput. Aceluia roagă-te să izbăvească din nevoi pe cei ce te laudă pe tine.

Catavasie : Cp. 8-12

Cruce însemnînd Moise în «drept cu toiagul, Marea Roșie «a despărțit-o lui Israel, cel ce «pedestru a trecut-o. Iar de-a «curmezișul lovind-o, a împreu- «nat-o împotriva carelor lui Fa- «raon, deasupra scriind nebirui- «ta armă. Pentru aceea lui Hris- «tos să-I cîntăm, Dumnezeului «nostru, că S-a preaslăvit».

Cîntarea a 3-a :

Irmosul :

Întărește-mă pe mine, Hristoase, pe piatra cea neclintită «a poruncilor Tale, și mă lumi- «nează cu lumina feței Tale. Că «nu este sfînt, fără numai Tu, «Iubitorule de oameni».

Întărește, Bunule, ca o vie roditoare, Biserica Ta, Atotputernice, pe care cu dragoste a sădit-o pe pămînt dreapta Ta și o păzește.

Pe cei ce cu credință Te laudă pe Tine, Stăpînul tuturor, învrednicește-i a petrece anul acesta cu fapte duhovnicești, bineplăcute Ție, Ziditorului.

Lină petrecere a anului dă-mi mie, Hristoase îndurate, și mă luminează cu cuvintele Tale cele dumnezeiești, pe care le grăiai iudeilor în sîmbete.

A Născătoarei :

Pururea te mărim pe tine ca pe ceea ce numai tu ai primit mai presus de fire, darul cel mai presus de om, pe Hristos Dumnezeul nostru, Cel ce neschimbat S-a sălășluit în pîntecele tău.

Alt Canon, al mucenițelor

Irmos : Arcul celor puternici...

Cu tărie atotputernică fiind întărite, mucenițelor, ați biruit puterea luptătorilor potrivnici. Pentru aceasta, ca niște purtătoare de biruință, de la Hristos v-ați încununat.

Astupat-ați gurile cele căscate ale fiarelor cu dumnezeiască puterea lui Hristos, de Dumnezeu purtătoarelor, și v-ați mîntuit fără de vătămare, ca unele ce ați cinstit pe Dumnezeu.

Cu dragostea cea către Dumnezeu îndumnezeindu-vă, mulțimea zeilor ați lepădat-o și la

desfătarea măririi celei de sus ați ajuns, purtătoarelor de nevoințe.

A Născătoarei :

Pe tine, ceea ce ești cu totul fără prihană, adevărată Maică a lui Dumnezeu cu bună credință te mărturisim; căci prin tine Făcătorul ne-a învrednicit a petrece cu noi.

Alt Canon, al cuviosului

Irmos : Frica Ta, Doamne...

Izbăvindu-te de năvălirea cea viforoasă a duhurilor, la locașul cel de mîntuire ai năzuit, Simeoane, din care și viața cea neîmbătrînită ai cîștigat.

Cu totul ți-ai plecat cu bucurie urechile, întru tot fericite, către ascultarea Stăpînului, Cel ce te-a fericit, și așa ai aflat fericita petrecere.

Slavă...

Primind semințele cuvîntului în brazdele inimii tale, cu adăparea lacrimilor, spic înmulțit de fapte bune lui Hristos ai secerat.

Și acum..., a Născătoarei :

Ai zămislit în chip de negrăit pe Mîntuitorul și Domnul, Cel ce ne-a mîntuit din nevoi pe noi, cei ce în adevăr te cinstim, Dumnezeiască Mireasă.

Catavasie :

Toiagul spre închipuirea Tai«nei se primește, căci cu odrăsli«rea au ales preot; iar Bisericii «celei mai înainte neroditoare, «acum a înflorit lemnul Crucii, «spre putere, și spre întărire».

CONDACUL Indictului, glasul al 2-lea :

Cel ce locuiești întru cei de sus, Hristoase Împărate, Făcătorul tuturor celor văzute și celor nevăzute și Ziditorule, Cel ce zilele și nopțile, timpurile și anii ai făcut, binecuvintează acum cununa anului, ferește și păzește în pace pe cei binecredincioși, țara aceasta și pe poporul tău, mult-Îndurate.

SEDEALNA cuviosului, glasul al 8-lea :

Podobie : Pe Înțelepciunea...

Cu înfrînarea, cu ostenelile și cu rugăciunile sufletul tău pedepsindu-l cu dumnezeiască cuviință, te-ai făcut părtaș mucenicilor, fericite. Daruri de minuni cu adevărat ai cîștigat, a vindeca bolile celor ce te cinstesc pe tine cu credință. Pentru aceasta și taberile demonilor gonești, cu puterea cea dată ție de sus asupra lor, Simeoane preafericite. Iar acum, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșeale să dăruiască celor ce prăznuiesc cu dragoste sfîntă pomenirea ta.

Slavă..., același glas și Podobie.

Înălțatu-te-ai prin credință, Părinte înțelepte, și cele vremelnice toate trecîndu-le cu vederea, lui Hristos ai urmat cu puterea Duhului. Cu înfrînarea ți-ai topit trupul tău, cuvioase, strălucirea cerească pururea mai înainte văzînd. Pentru a-

ceasta ai și aflat spre dumnezeiască suire stîlpul, scară potrivită dorului tău, Simeoane preasfințite. Iar acum roagă pe Hristos Dumnezeu, iertare de greșeale să dăruiască celor ce prăznuiesc cu dragoste sfîntă pomenirea ta.

Și acum..., a Indictului, glasul al 4-lea :

Podobie : Spăimîntatu-s-a Iosif...

Ca la Stăpînul a toate și Dătătorul bunătăților... (Caută după Polieleu).

Cîntarea a 4-a :

Irmosul :

Cunoscut-am, Atotputernice, iconomia Ta, și cu frică «Te-am preaslăvit pe Tine, Mîntuitorule».

Începerea anului ca o pîrgă de prinos, Îți aducem Ție, Mîntuitorule, noi poporul Tău, și cu cîntări îngerești Te slăvim.

Învrednicește, ca un iubitor de oameni, pe cei ce au început anul, a-l săvîrși spre plăcere Ție, Hristoase.

Atotțiitorule, Unule, Doamne, înconjurările anului liniștindu-le, dăruiește lumii pacea Ta.

A Născătoarei :

Ca pe un liman al sufletelor noastre, și neclintită nădejde, pe Născătoarea de Dumnezeu toți să o lăudăm.

Alt Canon, al mucenițelor

Irmos : Cel ce șade întru slavă...

Răbdînd chinuri și zdruncinări la trup, în multe feluri, zdrobire la membre și ardere, ați moștenit locașurile cerești, îndulcindu-vă de pomul vieții, cele ce sînteți după vrednicie minunate.

De nevoința fericitelor s-au mirat puterile cerești, căci în fire femeiască fiind, au biruit pe vrăjmaș, fiind întărite cu puterea Celui ce a răsărit din Fecioară.

Lepădînd toată deșertăciunea lumii, v-ați lipit cu tot sufletul numai de Dumnezeu. Pentru aceea ați răbdat asprimea pustniciei și a chinuirii, mirese ale lui Hristos, cele prearăbdătoare.

Purtînd Crucea ca pe o armă tare, ați stat împotriva taberilor celor potrivnice, și de la Hristos, Cel ce cu puterea Dumnezeirii a biruit lumea, v-ați întărit spre biruință.

A Născătoarei :

De Dumnezeu grăitorul prooroc, de demult, a zis că Se va pogorî Cuvîntul ca ploaia pe lînă în pîntecele tău, Preacurată. Pe Care în două firi L-ai născut, și Căruia cîntăm : Slavă, Hristoase, puterii Tale.

Alt Canon, al cuviosului

Irmos : Auzit-am, Doamne, auzul Tău...

Nu pe nisip, preafericite ci întru adînci-ostenelile tale, punînd temelia nevoinței, ai zidit turn neclintit de fapte bune.

Cu frica Duhului ți-ai pătruns trupul tău cel mult trudit de legături, fericite. Pentru aceea funia cereștii moșteniri ai cîștigat.

Izgonitu-s-au patimile cele ascunse, spăimîntîndu-se de străduirea trupului tău ce a suferit în gunoi cu viermi, fericite.

Slavă...

Urmînd Celui ce de bunăvoie a suferit moartea cea dătătoare de viață, pe tine însuți de viu în groapă întunecoasă te-ai închis, cuvioase.

Și acum..., a Născătoarei :

Pe Dumnezeu pe Care L-ai născut, Preacurată Marie, roagă-L totdeauna să dăruiască robilor tăi iertare de greșeale.

Catavasie :

Auzit-am, Doamne, taina «iconomiei Tale, înțeles-am «lucrurile Tale, și am preaslăvit «Dumnezeirea Ta».

Cîntarea a 5-a :

Irmosul :

De noapte mînecînd, Te lăudăm pe Tine, Hristoase, «Cel ce ești împreună fără de «început cu Tatăl și Mîntuitorul «sufletelor noastre ; pace lumii «dăruiește, Iubitorule de oa«meni».

Cel ce toate le umpli de bunătate, Hristoase, dăruiește robilor Tăi anul ce se începe de mult bine întocmit, bine roditor și încununat cu binecuvîntări.

Curgerea anului arat-o nouă schimbare spre cele mai bune, și pașnică tocmire dă-ne nouă celor ce Te mărturisim pe Tine, Cuvîntul lui Dumnezeu, Care Te-ai asemănat oamenilor.

Pe pămînt ai venit Cel ce ești împreună fără de început cu Tatăl, vestind celor robiți iertare și orbilor vedere, de la Tatăl, Cel ce ești mai presus de vremi.

A Născătoarei :

Nădejdea noastră, Născătoare de Dumnezeu Preacurată și dorul nostru spre tine îl punem ; milostiv fă nouă, Fecioară, pe Cel pe Care L-ai născut.

Alt Canon, al mucenițelor

Irmos : Necredincioșii nu vor vedea...

Ca niște mielușele fără prihană, ca niște jertfe primite, Mielului celui adevărat și Păstorului, mucenițelor, v-ați adus prinos cu totul desăvîrșit, și arderi bineprimite.

Omorîte fiind cu trupul, ați viețuit cu sufletul, mucenițelor, ca cele ce ați urmat Celui ce a omorît tăria morții ; Cel ce de bunăvoie pe Sine S-a dat și crucii, și morții, și patimii.

Cu trupurile fiind osebite, cu un cuget ați fost unite, și cu multe feluri de bătăi fiind sfîrtecate și de foc arse, cu un suflet ați mărturisit pe singurul Domnul Iisus Hristos Dumnezeu adevărat.

A Născătoarei :

Pe mine cel căzut în groapa ispitelor, ridică-mă și mă îndreptează, singura cu totul fără

prihană, ceea ce ai născut pe Dumnezeu, Îndreptătorul tuturor, Cel ce a împreunat cu bunătatea cele ce mai înainte erau risipite.

Alt Canon, al cuviosului

Irmos : Luminează-ne pe noi...

Ca pe Daniel oarecînd din groapa fiarelor, arătîndu-ți-Se Hristos, Simeoane, nevătămat pe tine te-a scos.

Pe tine cu totul dîndu-te Domnului, ai suferit supărările cele potrivnice, lapovița, gerul și zăduful.

Nou Moise și Ilie te-ai arătat, fericite. Ca un post de patruzeci de zile, toată viața ta cu o hrană petrecîndu-ți, cuvioase.

Slavă...

Legăturile lanțurilor ca o ghirlandă de aur ți-au fost socotite, Cuvioase Simeoane și cu dumnezeiești aripi spre cer ai călătorit.

Și acum..., a Născătoarei :

Roagă pururea pe Fiul Tău și Dumnezeul nostru, ceea ce nu știi de nuntă, Marie preacurată, să ne trimită nouă credincioșilor mare mila Sa.

Catavasie :

O, de trei ori fericite lemn, pe «care s-a răstignit Hristos, «Împăratul și Domnul, prin «care a căzut cel ce a înșelat cu «lemnul, înșelat fiind de Cel ce «a fost pironit pe tine cu trupul, «de Dumnezeu, Care dă pace «sufletelor noastre».

Cîntarea a 6-a :

Irmosul :

Pe proorocul l-ai scăpat din chit, Iubitorule de oameni, «și pe mine scoate-mă din adîn- «cul păcatelor, Te rog».

Viață bineplăcută Ție a începe, cu începerea anului ne învrednicește pe noi Stăpîne.

Părtași legii Tale și plini de zile duhovnicești arată-ne pe noi cei ce Te lăudăm pe Tine, mult-Îndurate Mîntuitorule.

A Născătoarei :

Pe cei ce scapă la tine te rugăm izbăvește-i de toată îngrozirea, ceea ce ai născut pe Hristos, Dumnezeul nostru.

Alt Canon, al mucenițelor

Irmos : Strigat-au, mai înainte...

Zdrobit, și de picioare femeiești călcat, văzînd strămoașa pe cel ce cu înșelăciune a izgonit-o pe dînsa din rai mai înainte, dumnezeiește se bucură.

Nevoința și chinuirea prin osîrdie împreunîndu-le, cu Hristos, mirele sufletelor, acum fără prihană v-ați împreunat ; și în cămara cea dumnezeiască cu bucurie sufletească locuiți.

Valurile chinurilor celor sălbatice înălțîndu-se, corăbiile mucenițelor a le îneca n-au putut ; ci cu mînă puternică la dumnezeiești limanuri au ajuns.

A Născătoarei :

Plinirea cuvintelor tale văzînd-o, mărește mai ales maica lui Dumnezeu, pe Cel ce te mărește pe tine, căci toate neamurile pe tine acum cu adevărat te fericesc.

Alt Canon, al cuviosului

Irmos : Haină luminoasă dă-mi mie...

De semne și de minuni făcător, Hristos pe tine te-a arătat și locaș dumnezeieștii lucrări, fericite.

Înălțatu-ți-ai trupul tău, Simeoane, pe stîlp ca pe cruce. Pentru aceasta te-ai preamărit împreună cu Hristos, Cel ce s-a înălțat pe lemn pentru tine.

Slavă...

Aflînd, Simeoane minunate, călătoria spre cele de sus, la înălțimea cerească ridică pe cei ce cu credință te laudă pe tine.

Și acum..., a Născătoarei :

Biserică a lui Dumnezeu și sicriu și cămară însuflețită și ușă cerească, de Dumnezeu Născătoare, credincioșii pe tine te vestim.

Catavasie :

În pîntecele chitului, Iona «palmele întinzîndu-și în chipul «crucii, mîntuitoarea patimă «mai înainte a închipuit-o lă«murit. De unde a treia zi ie«șind, a însemnat învierea cea «mai presus de lume, a lui Hris«tos Dumnezeu, Cel ce s-a răs«tignit cu trupul, și cu învierea «cea de a treia zi lumea a «luminat».

CONDACUL cuviosului, glasul al 2-lea :

Însăși Podobia :

Cele de sus căutînd, și cu cei de jos împreunîndu-te, și căruță de foc stîlpul tău făcîndu-ți, printr-însul împreună-vorbitor cu îngerii ai ajuns, cuvioase. Cu aceia împreună roagă-te neîncetat lui Hristos Dumnezeu pentru noi toți.

ICOS

Viața cea curată a lui Simeon ce limbă omenească va fi în stare cîndva să o laude ? Însă voi povesti cu dumnezeiască înțelepciune nevoințele viteazului acestuia și luptele cele de pe pămînt, ca ale Celui ce S-a arătat luminător tuturor oamenilor, și prin multa răbdare în ceata îngerilor a strălucit ; că împreună cu dînșii cîntînd neîncetat lui Hristos, prin înfrînare curăția a cîștigat, rugîndu-se neîncetat pentru noi toți.

SINAXAR

În această lună, în ziua întîia, începutul Indictului, adică a anului nou bisericesc.

Trebuie să știm că Biserica lui Dumnezeu prăznuiește Indictul, luînd obicei de la cei bătrîni ; că era obicei, la romani, să se facă începătura anului de la acest Indiction. Că Indictionul la romani însemna : poruncă și arătare. Și pentru că în această zi a intrat Domnul nostru Iisus Hristos în Sinagoga iudeilor, și dîndu-I-se cartea lui Isaia proorocul, și deschizînd-o a aflat locul unde era scris : «Duhul Domnului peste Mine, pentru care M-a uns a binevesti săracilor, a vindeca pe cei zdrobiți la inimă, a propovă-

dui robilor slobozenie și orbilor vedere. A slobozi pe cei sfărîmați întru ușurare, a propovădui anul Domnului cel primit». Apoi dînd cartea slugii și șezînd a zis: «Că astăzi s-a plinit Scriptura aceasta în urechile voastre». Cît s-au și mirat popoarele de cuvintele darului ce ieșeau din gura Lui.

Tot în această zi, se face pomenirea minunii săvîrșită de Preasfînta Născătoare de Dumnezeu la Mînăstirea Miasinilor; și pomenirea incendiului cel mare de acolo.

Pomenirea Născătoarei de Dumnezeu din Mînăstirea Miasinilor se face pentru sfînta icoană făcătoare de minuni a Născătoarei de Dumnezeu, care a fost aruncată în iezerul Gazurului, la Mînăstirea Miasinilor, de frica luptătorilor împotriva icoanelor. Aceasta după multă vreme cu voia lui Dumnezeu a ieșit nestricată.

Iar pomenirea incendiului se face, căci s-a întîmplat pentru păcatele noastre de s-a făcut ardere foarte mare în cetatea împărătească în zilele lui Leon împăratul, și au ars cea mai multă parte a cetății timp de șapte zile.

Tot în această zi, pomenirea Preacuviosului Părintelui nostru Simeon Stîlpnicul.

Simeon Stîlpnicul a trăit în zilele împărăției lui Leon cel Mare, și a lui Martirie, patriarhul Antiohiei, care era din Eparhia Ciliciei, dintr-un sat ce se chema Sisan. Acesta, călugărindu-se, și suindu-se într-un stîlp, și suferind într-acel stîlp patruzeci și șapte de ani, și făcîndu-se de multe minuni făcător, a adormit în pace.

Tot în această zi, pomenirea Cuvioasei Marta, maica Cuviosului Simeon, și a Cuvioasei Evantia și a adormirii lui Isus a lui Navi.

Acest Isus a fost al lui Navi, și următor lui Moise, celui ce a fost dătător de Lege evreilor. Acesta a luat și cetatea Ierihonului, care era a celor de alt neam. El a văzut pe Arhistrategul Mihail ținînd în mînă spadă, și aflînd el că acesta este mai-marele Voievod al puterii Domnului, lepădîndu-și armele, a căzut la picioarele lui. Însă dînd el război cu cei de alt neam, și fiind gata să apună soarele, avînd el osîrdie spre război, rugatu-s-a lui Dumnezeu și a zis să stea soarele. Și îndată a fost oprit soarele din calea lui să nu apună, pînă ce a înfrînt Iosua pe cei străini care au fugit, și i-au biruit cu putere. Apoi povățuind el poporul, și trecîndu-i prin pustie și împărțindu-le pămîntul făgăduinței, și judecînd pe popor douăzeci și șapte de ani, s-a făcut înfricoșător vrăjmașilor. Și arătîndu-și bărbăția și fapta bună în multe războaie, a murit, și a fost îngropat cu cinste de poporul său.

Tot în această zi, pomenirea Sfintelor femei Mucenițe Fecioare, și a lui Amun Diaconul, dascălul lor.

Aceste Sfinte Fecioare erau din Adrianopolul Macedoniei. Și fiind creștine au urmat lui Hristos, avînd și dascăl pe Diaconul Amun. Fiind prinse de Vaul, ighemonul Adrianopolului, și mult fiind chinuite ca să se închine idolilor, s-au rugat lui Dumnezeu, și fiind spînzurate, în văzduh, chinuindu-se multe ceasuri, căzînd jos, au pierit.

Apoi a fost spînzurat Sfîntul Amun, și l-au zgîriat pe coaste, după aceea au pus coif ars pe capul său. Și izbăvindu-se el a fost trimis împreună cu sfintele fecioare de la Bereia la Iraclia Traciei la Licinie tiranul. Și din porunca acestuia, zece dintr-însele au fost băgate în foc, iar la opt, împreună cu dascălul lor, li s-au tăiat capetele; și alte zece, săbii prin gură și prin inimă suferind, s-au sfîrșit; șase au fost tocate cu cuțitele; iar celelalte șase s-au mutat la Domnul, fiind arse.

Tot în această zi, pomenirea Sfinților Mucenici și frați buni, Evod, Calista și Ermoghen.

Acești sfinți mucenici, frați buni fiind, precum erau născuți dintr-un pîntece, așa s-au născut și duhovnicește prin scăldătoarea cea dumnezeiască pe vremea propovăduirii. Și de vreme ce au fost pîrîți către cel mai mare ce era biruitor atunci, că sînt creștini, și cunoscîndu-se bunneamul și neîngrozită starea sufletului lor, moarte de sabie asupra lor au rînduit, și așa sfîrșindu-și calea muceniciei, la Domnul s-au mutat.

Tot în această zi, pomenirea Cuviosului Părintelui nostru Meletie cel nou, care s-a nevoit în muntele Miupoliei, și care cu pace s-a săvîrșit.

Tot în această zi, pomenirea Sfîntului Mucenic Anghel, care a mărturisit în Constantinopol, la anul 1680, și care prin sabie s-a săvîrșit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluiește-ne și ne mîntuiește pe noi. Amin.

Cintarea a 7-a:

Irmosul:

Tinerii în dreaptă credință fiind crescuți, păgineasca «poruncă nebăgînd-o în seamă, «de groaza focului nu s-au spăi«mîntat, ci în mijlocul văpăii «stînd, au cîntat: Dumnezeul «părinților bine ești cuvîntat».

Începînd anul, pîrgă de cîntări să aducem lui Hristos, Cel ce împărățește cu împărăție fără de sfîrșit, noi cei binecredincioși, cu bună credință cîntînd: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvîntat.

Cel ce ești mai înaintea veacurilor și în veci Domn, pe cei ce-Ți cîntă Ție, Hristoase, izvorul bunătăților, umple-i cu darurile Tale cele bune anul acesta, Dumnezeul părinților, Cel ce ești binecuvîntat.

A Născătoarei:

Ca niște robi Ție, Stăpînului, spre rugăciune pe Preacurata Maica Ta aducem, Hristoase, ca să mîntuiești de toată primejdia, pe poporul Tău, Bunule, pe cei ce-Ți cîntă: Dumnezeul părinților bine ești cuvîntat.

Alt Canon, al mucenițelor

Irmos: Cel ce ai mîntuit în foc...

Cît este de nebiruită înțelepciunea ta, Amun, de Dumnezeu purtătorule; că începător fiind cetei fecioarelor, de chinuri nu te-ai temut, ci împreună cu dînsele te-ai săvîrșit, ca un diacon și tăinuitor al dumnezeieștii măriri.

Ca un povățuitor înțelept, cu cuvinte de vitejie ai îndemnat pe mucenițe să rabde dureri trupești pentru mirele Hristos, și să strige: Dumnezeul părinților bine ești cuvîntat.

Să nu ne lenevim, iată s-a gătit locul muceniciei, fecioarelor! Să stăm bărbătește, Hristos cununi ne tinde. Trupului nostru să nu-i părtinim strigat-au femeile cele viteze în locul cel de luptă.

A Născătoarei:

Binecuvîntat este Rodul pîntecelui tău cel binecuvîntat; pe Care-L binecuvintează puterile cerești, adunările omenești, ca pe Cel ce ne-a mîntuit pe noi din blestemul cel de demult, ceea ce ești binecuvîntată.

Alt Canon, al cuviosului

Irmos: Tinerii cei binecredincioși...

Deschizînd porțile ploii, ai dezlegat seceta celor lipsiți de umezeală, și pămîntul ce se clătina, l-ai liniștit prin rugăciunile tale, și ai învățat pe popoare să cînte: Bine este cuvîntat Dumnezeul părinților noștri.

Ca un preamare luminător al Bisericii, și soare mult-luminător, Simeoane, pretutindenea razele răspîndindu-ți ai luminat popoare și le-ai învățat să cînte:

Bine este cuvîntat Dumnezeul părinților noștri.

Ca niște ape de pretutindenea pornindu-se noian de oameni, în ograda nevoinței tale s-au adunat, slugă a lui Hristos, Simeoane; și de la tine au învățat să cînte: Bine este cuvîntat Dumnezeul părinților noștri.

Slavă...

Oarecînd în brațele bătrînului, iar acum în tăblițele inimii tale, cuvioase, cu putere nevăzută Hristos S-a odihnit, Simeoane. Pentru aceasta ai cîntat: Bine este cuvîntat Dumnezeul părinților noștri.

Și acum..., a Născătoarei:

Cu cuviință avea să se nască dintru tine, Fecioară preacurată, Cel ce S-a întrupat mai presus de fire. Căci tu te-ai arătat cu curăția mai presus decît toți. Aceluia strigînd, cu cîntări glăsuim: Bine este cuvîntat Dumnezeul părinților noștri.

Catavasie:

Nebuna poruncă a tiranului «celui păgîn pe popoare le-a tul«burat, suflînd cu îngrozire, și «cu hulă urîtă lui Dumnezeu; «însă pe cei trei tineri nu i-a în«fricoșat mînia cea de fiară, «nici focul cel vîlvîitor; ci cu «duh de rouă aducător ce împo«trivă răsuna, împreună cu fo«cul fiind cîntau: Prealăudate «Dumnezeul părinților și al «nostru, bine ești cuvîntat».

Cîntarea a 8-a:

Irmosul:

Pe Cel ce a izbăvit în cuptor pe tinerii cei cuvîntători de «cîntare, și cuptorul cel cu vă«paia ca de tunet, în răcoreală «l-a schimbat, pe Hristos Dum«nezeu lăudați-L și preaînălța«ți-L întru toți vecii».

Ca unui începător al mîntuirii, Hristoase, începătură de an aduce Ție cinstita Biserică, cîntînd: Lăudați și preaînălțați pe Hristos în veci.

Pe Ziditorul, Cel ce din neființă toate le-a zidit cu înțelepciune negrăită, și poartă curgerea vremilor după voia Sa, lăudați-L și preaînălțați-L întru toți vecii.

Lui Dumnezeu, Celui ce toate le chiverniseşte și vremile preface spre trebuința oamenilor cea de multe feluri, să-I cîntăm: Lăudați-L și preaînălțați-L în veci.

A Născătoarei:

Pe tine, Maica lui Dumnezeu Fecioară preacurată, în înconjurările anilor, și în curgerea vremilor toți pămîntenii cu cuviință te lăudăm, ca pe Născătoarea de Dumnezeu, și izbăvitoarea tuturor.

Alt Canon, al mucenițelor

Irmos: Pe tinerii cei binecredincioși...

Dezbrăcîndu-vă cu adevărat de omul cel stricat prin păcat, v-ați îmbrăcat cu haine

luminate din sîngiurile mucenicești, și cu osîrdie cîntați: Pe Domnul lăudați-L lucrurile, și-L preaînălțați întru toți vecii.

Cu dumnezeieștile străluciri ale Soarelui celui înțelegător, mucenițe, fiind strălucite, noaptea necredinței ați trecut, cîntînd întru unimea sufletului: Pe Domnul lăudați-L lucrurile și preaînălțați-L întru toți vecii.

Ca niște mielușele fără de răutate, ca niște dumnezeiești porumbițe, ca niște junghieri de bunăvoie și ca niște jertfe fără prihană v-ați adus lui Hristos Ziditorului, cu un glas cîntînd: Pe Domnul lăudați-L lucrurile, și preaînălțați-L întru toți vecii.

Cu porunca tiranilor celor fără de lege, mădularele fiindu-vă zdrobite, cu toiege fiind fără milă bătute, de sabie tăiate, nedreaptă moarte ați suferit. Pentru aceasta cu bucurie ați moștenit nemuritoare și bogate daruri.

A Născătoarei:

În urma ta au alergat mucenițele femei, Preacurată dumnezeiască Mireasă, simțind mirosul mirului cel cu dulce mireasmă al Unuia-Născut, Fiului tău, Cel ce a strălucit din pîntecele tău, Fecioară, ceea ce nu știi de nuntă. Și împreună cu tine acum împărătesc, lăudînd pe Hristos în veci.

Alt Canon, al cuviosului

Irmos: În muntele cel sfînt...

Depărtîndu-te de toată dulceața cea lumească, și îndurîndu-te de neputința maicii tale, ca un viu te-ai arătat ei după moarte, strigînd: Pe Domnul lăudați-L, și preaînălțați-L în veci.

Pe tînărul cel slăbănog tămăduindu-l, i-ai poruncit a purta pe umerii săi pe Filarh și l-ai învățat a lăuda pe Domnul, și a-L preaînălța întru toți vecii.

Cel ce a preamărit pe Iov prin răbdare, putrejunea trupului tău celui rănit în mărgăritar de mult preț a întors-o, slugă a lui Hristos, Simeoane, și te-a preamărit întru toți vecii.

Binecuvîntăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfîntul Duh, Domnul.

Pe mai-marele tîlharilor cel pierzător, ca și de demult pe lemn pe tîlharul, l-ai chemat cu rugăciunile lui Simeon, o, Stăpîne! Pentru aceasta pe Tine Te lăudăm și Te preaînălțăm întru toți vecii.

Și acum..., a Născătoarei:

Pe tine, ceea ce ai auzit de la înger: Bucură-te! și ai născut pe Domnul măririi, și ai răsărit lumii Lumina, toți te lăudăm și te preaînălțăm, Fecioară Născătoare de Dumnezeu.

Catavasie:

Să lăudăm, bine să cuvîntăm și să ne închinăm Domnului, cîntîndu-I și preaînălțîndu-L pe Dînsul întru toți vecii.

Binecuvîntați tineri cei întoc-«mai cu numărul Treimii pe fă-«cătorul Dumnezeu Părintele; «și lăudați pe Cuvîntul cel ce «S-a pogorît și focul în rouă l-a «prefăcut; și preaînălțați pe «Duhul cel Preasfînt, Care dă «viață tuturor întru toți vecii».

Cintarea a 9-a :

Irmosul :

Chipul nașterii tale celei curate l-a arătat rugul cel «ce ardea nears; și acum, te ru-«găm, să stingi cuptorul ispite-«lor cel sălbăticit asupra noas-«tră, ca neîncetat să te mărim pe «tine, Născătoare de Dumne-«zeu».

Cuvîntul lui Dumnezeu și puterea, înțelepciunea cea adevărată și ipostatnică, Care împreună ții și chivernisești toate cu înțelepciune, și această vreme de acum o tocmește robilor tăi în așezare lină.

Toate lucrările Tale, Doamne, cerurile, pămîntul și lumina, marea, apele și toate izvoarele, soarele și luna, întunericul și stelele, focul și oamenii, și dobitoacele, împreună cu îngerii Te laudă pe Tine.

Unule, Cel ce ești mai înainte de veci, ca un făcător al veacurilor, și Care împărățești, o Dumnezeire în trei ipostasuri neamestecată, prin rugăciunile Preacuratei și pururea Fecioarei Maria, anul acesta roditor arată-l moștenirii Tale.

A Născătoarei :

Mîntuitorule a toate și Atotțiitorule, Ziditorule al făpturii, și Îndreptătorule, pentru rugăciunile celei ce Te-a născut pe Tine fără de sămînță, pace lumii Tale dăruiește, păzind Biserica totdeauna neclintită.

Alt Canon, al muceniţelor

Irmos : Eva cu adevărat...

Ca dintr-un izvor se revarsă curgeri de tămăduiri, preafericite, celor ce au trebuință și potolesc vătămarea bolilor, gonesc arșița patimilor, inimile iubitorilor de Dumnezeu le adapă spre bună rodirea dumnezeieștilor fapte.

Dumnezeiescul diacon Amun și Chelsina și cu dînșii patruzeci de femei, de Dumnezeu înțelepțite, pătimind după lege, s-au încununat; și acum cu îngerii dănțuiesc, pe care, după datorie îi fericim.

Înălțatu-v-ați dumnezeiești mirese, putere asupra vrăjmașilor luînd, și îngerilor v-ați asemănat; cu pomul vieții neoprit îndulcindu-vă în rai, din izvorul tuturor bunătăților acum vă îndestulați, rugîndu-vă pentru lume.

A Născătoarei :

Locaș Înțelepciunii celei mai presus de minte te-ai arătat, Fecioară fără prihană, scaun însuflețit și ușă. Pentru aceasta ca pe o împărăteasă te-au iubit fecioarele pe tine, Fecioară, fiica

lui Dumnezeu, în urma ta aducîndu-se.

Alt Canon, al cuviosului

Irmos : Pe cel ce s-a arătat în munte...

Pe tine, cel ce prin înfrînare ai împărățit peste patimi, Hristos te-a primit, Simeoane purtătorule de Dumnezeu, părtaș împărăției Sale ; pentru aceasta cu cîntări te mărim.

Învrednicindu-te de darul tămăduitor din vistieriile Duhului cele nesfîrșite, dai tămăduire celor ce prăznuiesc pomenirea ta, Simeoane, de Dumnezeu purtătorule.

Slavă...

Călătorind spre cer, cuvioase, prin fapte bune și nevoință postnicească suferind, la locașurile cerești ai zburat. Iar acum roagă-te să se mîntuiască sufletele noastre.

Și acum..., a Născătoarei :

Rug arzînd cu foc și nears, te-ai arătat, Fecioară, zămislind fără de sămînță pe Dumnezeul și Mîntuitorul lumii, pe Care neîncetat Îl mărim.

Catavasie :

Rai de taină ești, Născătoare «de Dumnezeu, care ai odrăslit «nelucrat pe Hristos, de Care «lemnul Crucii cel de viață pur«tător, pe pămînt a fost sădit. «Pentru aceasta acum înălțat «fiind, închinîndu-ne lui, pe «tine de mărim».

Altă Catavasie :

Moartea ce a venit neamului «prin mîncarea din pom, prin «Cruce s-a stricat astăzi ; pen«tru că blestemul strămoașei, «cel a tot neamul, s-a dezlegat «prin Odrasla Preacuratei Mai«cii lui Dumnezeu, pe care toate «puterile cerești o măresc».

LUMINÎNDA Indictului

Podobie : Cu ucenicii să ne suim...

Dumnezeule al dumnezeilor și Doamne, Firea cea în trei ipostasuri, Cel ce ești neapropiat, pururea veșnic, nezidit, făcătorule al tuturor, Atotputernice, la Tine cădem toți și pe Tine Te rugăm ca un bun, acest an de acum, binecuvîntîndu-l, păzește în pace pe cei binecredincioși și pe tot poporul Tău, Îndurate.

Slavă..., a cuviosului :

Viața ta cea purtătoare de lumină, cuvioase, ca un luceafăr strălucind, a luminat toată partea cea de sub soare cu razele minunilor. Căci prin stîlp, părinte, te-ai suit ca pe o scară la Dumnezeu, unde este săvîrșirea tuturor doririlor cu adevărat, Simeoane. Iar acum roagă-te pentru noi cei ce te cinstim pe tine, fericite.

Și acum..., a Născătoarei :

Cel ce ești Ziditor și Ocîrmuitor a toată făptura, Care vremile și anii le-ai tocmit cu a Ta putere, cursul anului cu binecuvîntare de bunătate încununează-l, Îndurate, și în pace întreg

și fără de bîntuială păzește pe poporul Tău, pentru rugăciunile celei ce Te-a născut și ale dumnezeieștilor îngeri.

LA LAUDE

Stihirile Indictului pe 4, glasul al 3-lea :

Ale lui Ioan Monahul

Cuvîntul cel mai înainte de veci al Tatălui, Care ești în chipul lui Dumnezeu și ai tocmit făptura din ce n-a fost întru ființă, Cel ce vremile și anii le-ai pus întru a Ta putere, binecuvintează cununa anului bunătății Tale, dînd pace Bisericii Tale, biruință binecredincioșilor, bună rodire pămîntului și nouă mare milă.

Glasul al 4-lea :

A aceluiași

Împărăția Ta, Hristoase Dumnezeule, este împărăția tuturor veacurilor și stăpînia Ta întru tot neamul și neamul. Că toate cu înțelepciune le-ai făcut, vremi și ani nouă mai înainte punînd. Pentru aceasta mulțumind de toate, strigăm : Binecuvintează cununa anului bunătății Tale și ne învrednicește pe noi fără de osîndă a striga către Tine : Doamne, slavă Ție.

A lui Andrei Piru

Umbletele Tale, Dumnezeule, sînt umblete mari și minunate. Pentru aceasta, mărim puterea rînduielii Tale, căci Lumină din Lumină ai venit în ticăloasă lumea Ta, și blestemul cel dintîi al lui Adam cel vechi l-ai stricat, și ai binevoit, Cuvinte, nouă întru înțelepciune, vremi și ani a ne alcătui, ca să mărim bunătatea Ta cea atotlucrătoare, Doamne, slavă Ție.

Glasul al 2-lea :

A lui Ghermano

Cînd cu patima Ta, Doamne, ai întărit lumea, atunci și cei neputincioși s-au încins cu putere, femeile s-au îmbărbătat asupra amarnicului chinuitor, și greșealele strămoașei îndreptînd, iarăși desfătării raiului părtașă s-a făcut, spre mărirea Ta, a Celui ce Te-ai născut din femeie, și ai mîntuit neamul omenesc.

Slavă..., a cuviosului, glasul al 2-lea :

Cel din pruncie sfințit, Simeon, ca un rod bun din rădăcină bună a răsărit, și cu darul mai mult decît cu lapte hrănindu-se, și pe piatră trupul suindu-și, și către Dumnezeu înălțîndu-și gîndul, ceresc locaș și-a zidit prin faptele cele bune, și cu dumnezeieștile puteri cele de sus desfătîndu-se, sălaș s-a făcut lui Hristos, Dumnezeul și Mîntuitorul sufletelor noastre.

Și acum..., a Indictului, glasul al 8-lea :

A lui Ghermano

Cel ce cu negrăita înțelepciune ai tocmit toate, Cuvinte al lui Dumnezeu, Hristoase Dumnezeule, Care vremi și ani mai înainte ai pus nouă, lucrurile mîinilor Tale le binecuvintează, și pe cei binecredincioși, cu pu-

terea Ta veselește-i, dîndu-le putere asupra vrăjmașilor, ca un bun și de oameni iubitor.

ÎNDATĂ: Doxologia mare, și după Sfinte Dumnezeule..., troparul Indictului Slavă... al Cuviosului, Și acum..., Bucură-te cea plină de dar..., Ecteniile, Otpustul și Ceasul întîi, la care se zice Troparul Indictului, Slavă..., al Cuviosului, Și acum..., al Născătoarei Ceasului. După Sfinte Dumnezeule, Condacul Indictului, Asemenea și la celelalte Ceasuri se zice Troparul și Condacul Indictului, și al Cuviosului, schimbîndu-le.

ÎN ACEASTĂ LUNĂ

ZIUA A DOUA

Pomenirea Sfîntului Mucenic Mamant și a Preacuviosului Părintele nostru Ioan Postitorul, patriarhul Constantinopolului.

LA VECERNIE

La Doamne, strigat-am..., se pun Stihirile pe 6: 3 ale mucenicului și 3 ale cuviosului.

Stihirile mucenicului, glasul al 8-lea :

Podobie : O, preamărită minune...

Biruind mai înainte fiarele patimilor cele neînfrînate, Mamant pătimitorule, ai înfrînat căscările gurilor leilor și pornirile fiarelor, prin dumnezeiasca rugăciune, rămînînd neatins de vătămarea lor. Nu te-ai spăimîntat de foc, nici de mînia judecătorului. Că n-ai socotit nimic mai de cinste decît dragostea lui Hristos, fericite.

Încă nevîrstnic fiind, mărite, ai biruit pe vicleanul cel vechi, primind răni pe trupul tău pentru Hristos, fericite. Pentru aceasta petreci acum împreună cu cetele mucenicilor, purtînd cunună, Mamant prealăudate ; și desfătîndu-te în lumina Preasfintei Treimi, cu cuget curat privești săvîrșirea doririlor.

Urmînd, pătimitorule, urmelor celor purtătoare de viață ale Dumnezeului nostru, Cel ce S-a întrupat pentru noi, și prin patima răstignirii a surpat pe tiranul, cu bucurie ai intrat la locul cel de mucenicie. Și pătimind chinuri trupești, prin trup ai biruit pe cel prea falnic vrăjmaș, și l-ai rănit, mucenice fericite.

Stihirile cuviosului :

Același glas și Podobie :

Părinte Ioane, preaînțelepte, împodobindu-te cu veșmîntul arhieresc, ca un al doilea Aaron, și în sfintele sfintelor aflîndu-te, privești acum cele nepovestite ale catapetesmei celei de sus ; și dumnezeieștii străluciri celei mai presus de minte părtaș te-ai învrednicit, preasfințite, podoaba arhiereilor.

Părinte Ioane, preaînțelepte, cu a firii nerăutate, cu a sufletului curăție și cu a minții tale luminare te-ai învrednicit a sta înaintea lui Dumnezeu, și umplîndu-te de lumină, cu unimea cea preafericită a neîncetatei desfătări, te-ai îndumnezeit, preafericite, cel ce ești lauda cea preasfîntă a ierarhilor.

Părinte Ioane, preacinstite, depărtîndu-te de tulburările lu-

meștilor învăluiri, la liniștea lui Hristos ai năvălit, preacuvioase, și de priviri dumnezeiești te-ai îmbogățit și cu viața ta cea plăcută lui Dumnezeu luminîndu-te ne-ai dăruit și nouă credincioșilor împărtășire de preamăritele străluciri, preafericite.

Slavă..., a mucenicului, glasul al 3-lea :

A lui Vizantie.

Ca o tînără mlădiță de măslin, împrejurul mesei dumnezeiești te-ai făcut, și ca un fiu al celor ce au umblat pe calea Domnului. Prin chinuirea muceniciei te-ai învrednicit binecuvîntării Domnului și desfătîndu-te cu dumnezeiasca veselie împreună cu părinții tăi, Mamant pururea prealăudate, privești bunătățile Sionului cel de sus. De care învrednicește-ne și pe noi a fi părtași prin rugăciunile tale.

Și acum..., a Născătoarei :

Podobie : Cînd de pe lemn...

Amăgindu-mă de faptele cele întunecoase, mi-am întinat de voia mea frumusețea Botezului, și m-am îmbrăcat cu haină de osîndă și de întuneric. Pentru aceasta te rog, prealăudată, cu puterea ta spală-mi necurăția patimilor mele, și mă îmbracă cu podoaba nepătimirii, pe mine cel ce sînt gol de toată fapta bună, și mă mîntuiește.

A Crucii, asemenea :

Cînd mielușeaua cea nevinovată a văzut pe Mielușelul său, ca un om de bunăvoia Sa, tîrît spre junghiere, tînguindu-se zicea : Pentru ce faci aceasta, Mîntuitorul lumii ? Te grăbești acum a mă lipsi de fiu pe mine, ceea ce Te-am născut ? Însă laud și măresc pogorîrea Ta, cea mai presus de minte și de cuvînt, Iubitorule de oameni.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile din Octoih :

Slavă..., a mucenicului, glasul al 4-lea :

Veniți împreună cu toți credincioșii să săvîrșim pomenirea Mucenicului Mamant. Căci acesta, nou Abel s-a arătat nouă și precum acela întîi a adus miel spre jertfă păstor fiind, și el cel dintîi a primit și cununa muceniciei, așa și măritul Mamant, păstor fiind al turmelor duhovnicești, s-a adus pe sine prin mucenicie, jertfă bineprimită lui Hristos ; către Care îndrăzneală avînd, cere lumii pace și sufletelor noastre mare milă.

Și acum..., a Născătoarei :

Podobie : Ca pe un viteaz...

Cei ce năzuiesc la dumnezeiescul tău locaș Preacurată, și din credință varsă lacrimi de pocăință, prin rugăciunea ta cea neîncetată către Fiul tău și Stăpînul tuturor, își cîștigă dezlegarea cumplitelor păcate și har și milă, Preasfîntă de Dumnezeu Născătoare.

A Crucii, a Născătoarei :

Aceeași Podobie :

Dacă Te-a văzut mielușeaua, ceea ce Te-a născut pe Tine,

Mielul și Păstorul pe lemn, se tînguia, și ca o maică zicea către Tine : Fiule preaiubite, cum ești spînzurat pe lemnul Crucii, îndelung-Răbdătorule ? C u m Ți-au pironit mîinile și picioarele Tale, Cuvinte, cei fără de lege, și sîngele Tău Ți-ai vărsat, Stăpîne ?

Troparul mucenicului, glasul al 4-lea :

Mucenicul Tău, Doamne, Mamant...

Slavă..., al Cuviosului, asemenea :

Îndreptător credinței...

Și acum..., al Născătoarei :

Caută-le la sfîrșitul cărții.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..., se cîntă troparul mucenicului de două ori, Slavă..., al cuviosului, Și acum..., al Născătoarei pe glasul troparului mucenicului.

După Catismele obișnuite, Sedelnele Octoihului, și Psalmul 50.

CANOANELE

Unul din Octoih cu irmosul pe 6, și două ale sfinților pe 8.

CANONUL mucenicului

Facere a lui Teofan.

Cîntarea 1-a, glasul al 8-lea :

Irmosul :

Pe Faraon, cel ce se purta în căruță, l-a cufundat toiagul «lui Moise, cel ce a făcut minuni «oarecînd, în chipul crucii lo- «vind apa și despărțind marea ; «iar cel ce fugea pedestru l-a «mîntuit pe Israel, cel ce cînta «cîntare lui Dumnezeu».

Avînd acum sălășluirea ta în ceruri, ca unul ce te-ai arătat preaales mucenic, și fiind plin de strălucirea cea cu trei lumini, prealăudate, învrednicește de dumnezeiască lumină pe cei ce cinstesc pe pămînt, cinstita și purtătoarea de lumină ziua săvîrșirii tale.

Cuvîntul cel ce a știut mai înainte bunul neam, și tot cugetul tău, Mamant, din scutece te-a umplut de înțelepciune și te-a împodobit cu multe feluri de bunătăți, mucenice, purtătorule de chinuri, prealăudate.

Părinții tăi, pentru credință suferind prigoană și închisoare pînă la moarte, toate le-au răbdat pentru dumnezeieștile porunci ; și te-au odrăslit pe tine, stricătorul mulțimii zeilor.

A Născătoarei :

Preamărite lucruri s-au grăit în neamurile neamurilor despre tine, ceea ce ai încăput în pîntece pe Dumnezeu Cuvîntul, și ai rămas curată, Născătoare de Dumnezeu Marie. Pentru aceea toți te cinstim pe tine, ceea ce după Dumnezeu ești folositoare nouă.

Canonul cuviosului

Facere a lui Ghermano, același glas :

Irmos : Celui ce a aruncat în mare...

Lui Hristos, Celui ce a făcut să răsară în lume pe înțeleptul ierarh care a strălucit în dogmele dreptei credințe, să-I c î n t ă m, că S-a preamărit în veci.

Pe cel ce a strălucit în lume cu lumina dreptei credințe, și a gonit negura necredinței, pe marele Ioan să-l lăudăm credincioșii ca pe un ierarh.

Slavă...

Ca unul ce stai înaintea Împăratului celui neapropiat, roagă-te împreună cu îngerii, fericite Ioane, sfințite propovăduitorule, să se dea iertare celor ce săvîrșesc pomenirea ta.

Și acum..., a Născătoarei :

Ca singura ce ai zămislit în pîntece pe Cuvîntul Tatălui, Cel mai înainte de veci fără început și mai presus de cuvînt, L-ai născut cu trup, Prealăudată, roagă-te neîncetat să ne mîntuim noi de primejdii.

Cîntarea a 3-a :

Irmosul :

Doamne, Cel ce ai făcut cele de deasupra crugului ce-«resc și ai zidit Biserica, Tu pe «mine mă întărește în dragos-«te ; că Tu ești marginea doriri-«lor și întărirea credincioșilor, «Unule, Iubitorule de oameni».

Ca pe o stea luminoasă a pus Hristos la înălțimea Bisericii pe pătimitorul său Mamant, luminînd toată lumea cu luminările străduirilor și a minunilor sale.

Suindu-te în muntele cunoștinței celei adevărate, și luminîndu-ți-se cugetul prin curăția sufletului, mucenice, firea cea necuvîntătoare spre laudă cuvîntătoare, cu dumnezeiești porunci ai îndemnat-o.

N-au putut să se apropie de tine cei fără de lege, care căutau să te prindă ; ci însuți de bunăvoia ta, urmînd Stăpînului, ai mers spre patimi, încă tînăr și frumos și împodobit la față fiind.

A Născătoarei :

Cel ce a întins cerul ca pe un cort și ține toate marginile lumii, din fire Dumnezeu fiind, Preacurată, a fost cuprins în brațele tale trupești, și te-a arătat pe tine întărire tuturor credincioșilor.

Alt Canon

Irmos : Cel ce ai întărit cu cuvîntul...

Prin înfrînare și prin rugăciune neîncetată ai intrat, părinte, în cetatea cea aleasă a bunătății, purtătorule de Dumnezeu, unde te îndulcești de pîrîul desfătării.

Ca unul ce ai îndrăzneală către Dumnezeu, Cuvioase Ierarhe Ioane preaînțelepte, roagă-te să se mîntuiască cei ce cu credință săvîrșesc pomenirea ta.

Slavă...

Ca un învățător al dogmelor dreptei credințe, și ca un îndreptător adevărat de cuvinte, înțelepte, ai primit cunună de biruință împotriva eresurilor, cuvioase.

Și acum..., a Născătoarei :

Ca pe un cer și scaun al lui Dumnezeu, toți te lăudăm pe tine, Născătoare de Dumnezeu Preacurată, căci din tine a răsărit Iisus Hristos, Cel ce este adevărul.

Irmosul :

Cel ce ai întărit cu cuvîntul «cerurile, și pămîntul l-ai înte«meiat pe ape multe, întărește«mă către cîntarea slăvirii Tale, «Doamne».

SEDEALNA mucenicului, glasul al 8-lea :

Podobie : Pe Înțelepciunea Și Cuvîntul...

Fiind fiu cinstit al dreptei credințe, te-ai arătat risipitor al necredinței, cu puterea Duhului, Mamant prealăudate. Că în priveliște ai înfruntat înșelăciunea idolilor, și cu bună îndrăznire ai propovăduit lauda Preasfintei Treimi. Pentru aceasta fiind dat fiarelor, pe balaurul, fiara cea începătoare de răutate, ai omorît-o, pătimitorule. Pentru aceea strigăm către tine: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să dăruiască iertare de greșeale celor ce cu dragoste prăznuiesc sfîntă pomenirea ta.

Slavă..., Sedealna cuviosului, glasul al 3-lea :

Podobie : Pentru mărturisirea...

Vas dumnezeiesc al înfrînării, avere nerăpită a dreptei credințe te-ai arătat, Fericite Ioane, luminîndu-ți viața cu nepătimirea și revărsîndu-ți milostenia către cei lipsiți, cuvioase părinte, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mîntuiască sufletele noastre.

Și acum..., a Născătoarei :

Asemenea :

Dumnezeiesc cort te-ai făcut Cuvîntului, însăți Preacurată Maică Fecioară, cu curăția întrecînd pe îngeri. Curățește-mă dar cu rugăciunile tale, cu apele cele dumnezeiești, pe mine care mai mult decît toți m-am spurcat cu păcatele trupului, dîndu-mi, Preacurată, mare milă.

A Crucii, a Născătoarei, asemenea :

Mielușeaua cea neispitită de nuntă, Fecioara Maica Cuvîntului cea fără prihană, văzînd pe cruce spînzurat pe Cel ce a odrăslit din pîntecele ei fără de dureri, ca o maică tînguindu-se striga: Vai mie, Fiul meu, cum pătimești, vrînd să mîntuiești pe om din patimi necinstite ?

Cîntarea a 4-a :

Irmosul :

Tu ești tăria mea, Doamne, Tu și puterea mea; Tu, Dum«nezeul meu, Tu bucuria mea ; «Tu, Cel ce nu ai lăsat sînurile «părintești și ai cercetat sărăcia «noastră. Pentru aceasta, cu «proorocul Avacum strig către «Tine: Slavă puterii Tale, Iubi«torule de oameni».

De bunăvoie ai alergat către mucenicie cu vitejie bărbătească, avînd ajutor pe Hristos, Cel ce ți-a întărit neputința cu

putere dumnezeiască și te-a făcut mărturisitor al patimilor Lui și părtaș luminii celei de sus.

Fiara sălbatică ce călătorea împreună cu tine, ca un ajutor de la Dumnezeu orînduit se supunea ție, celui ce pentru dumnezeiasca dragoste ai supus patimile cele necuvîntătoare și te-ai arătat frumos, cu preaînțeleaptă socoteală, biruind dobitocia vrăjmașului.

Tu ai stat înaintea întrebărilor celor de judecată, glăsuind pe față întruparea Cuvîntului, și veștejind trufia necredinței, pe toți ai învățat fără încetare să cînte : Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

A Născătoarei :

Prin nașterea ta din zămislirea cea mai presus de fire, s-a dezlegat vina durerilor și firea pămîntenilor s-a izbăvit de osînda blestemului, Născătoare de Dumnezeu, cu totul fără prihană. Prin tine s-au deschis cele de sus nouă celor de jos, și îngerii dănțuiesc împreună cu oamenii.

Alt Canon

Irmos : Tăinuit văzînd proorocul...

Pe înțeleptul ierarh în cîntări toți să-l lăudăm, zicînd : Purtătorule de Dumnezeu, roagă-te neîncetat Domnului să ne mîntuim.

Ca un săditor al dogmelor credinței și înțelept ierarh avîndu-te pe tine, preafericite părinte, cu cîntări și cu laude te mărim.

Slavă...

Ierarhe al Domnului, cel ce ești începător celor hrăniți în credință, cu laude și cu cîntări mărim sfîntă și cinstită pomenirea ta.

Și acum..., a Născătoarei :

Mireasă neispitită de nuntă, care fără de sămînță ai născut pe Hristos Dumnezeul nostru, roagă-te Lui neîncetat să mîntuiască sufletele noastre.

Cîntarea a 5-a :

Irmosul :

Pentru ce m-ai lepădat de la fața Ta, Cel ce ești lumină «neapusă, și m-a acoperit întu«nericul cel străin pe mine, tică«losul ? Te rog întoarce-mă și «la lumina poruncilor Tale în«dreptează căile mele».

Mamant cel mărit, nici de cum nu se îngrijea de chinurile trupului, ci socotea ca o lepădare a grăsimii celei stricăcioase rănile, iar zdruncinările ca o dezbrăcare de hainele osîndirii. Pentru aceea a primit podoaba nestricăciunii.

Împunse fiindu-ți coastele, laudă de mulțumită cîntai Ziditorului tău, preafericite ; și ai auzit glas din cer, întărindu-ți mai mult cugetul către Dumnezeu, și ușurîndu-ți greutatea ostenelilor.

Fiind în temniță, ți s-a trimis prin chip de porumbel hrană cerească, pătimitorule fericite, ca

unuia ce prin multa chinuire ai trecut hotarele stricăciunii.

A Născătoarei :

Prin dumnezeiasca întrupare cea din tine, Fecioară, pricină te-ai făcut împăcării noastre către Stăpînul tuturor, căci ai născut pe Cel ce mai înainte de soare S-a născut din Tatăl, Care a unit firea omenească cu Dumnezeirea și a înălțat-o la scaunul măririi.

Alt Canon

Irmos : Din noaptea necunoștinței...

Ca un păstor te-ai uns cu mirul credinței, de Dumnezeu înțelepțite; pentru aceea ca pe un ierarh cu toții te lăudăm, cuvioase.

Ca unul ce ești următor Apostolilor, cugetătorule de Dumnezeu de-a pururea pomenite, cu osteneli și cu priveghери ai stat mai-mare poporului cel dreptcredincios al Bisericii.

Slavă...

Asemănîndu-te rîvnitorului Ilie și Moise văzătorului de Dumnezeu, Ierarhe Ioane, ai rușinat pe mai-marii eresurilor, părinte.

Și acum..., a Născătoarei :

Ca pe o împărăteasă și ca pe singura care a născut pe Împăratul tuturor, veniți toți împreună cu îngerii să cinstim pe cea binecuvîntată.

Cîntarea a 6-a :

Irmosul :

Curățește-mă, Mîntuitorule, că multe sînt fărădelegile «mele, și Te rog ridică-mă din«tru adîncul răutăților, căci că«tre Tine am strigat, și mă auzi, «Dumnezeul mîntuirii mele».

De rîvna cea către Dumnezeu înfierbîntîndu-te, preasfințite, nicidecum nu te-ai spăimîntat de focul care ardea, răcorindu-te cu ploaie dumnezeiască din cer, pătimitorule preaviteaz.

Cel ce a prefăcut cuptorul în rouă celor trei tineri, de față te-a răpit pe tine din văpaie, cugetătorule de Dumnezeu fericite, și luminat mai tare decît focul te-a făcut.

Arătatu-te-ai foarte tare, suferind mari nevoințe, cel ce ești pătimitor minunat între mucenici. Pentru aceasta Mîntuitorul te-a învrednicit de răsplătiri foarte mari.

A Născătoarei :

Prin dumnezeiască nașterea ta, Preacurată, ne-am făcut părtași firii celei dumnezeiești, și în Hristos am cîștigat moștenire cerească, împreună cu cetele îngerilor, noi cei ce te lăudăm pe tine.

Alt Canon

Irmos : Precum ai izbăvit...

Cu dumnezeiești dogme împodobind mărirea Bisericii, Fericite Ioane, ai gonit toate eresurile.

Strălucit-ai cu frumusețea dogmelor tale ca un luminător al dreptei credințe, fiind învățător a toată lumea, purtătorule de Dumnezeu, și prin cuvîntul lui Dumnezeu ai întunecat eresurile.

De cuvînt și de limbă slujindu-te în loc de cuțit, cuvioase, ai tăiat toate învățăturile cele nedrepte ; și în fața tuturor ai mărit pe Preasfînta Treime.

Și acum..., a Născătoarei :

Cel ce Te-ai născut din Fecioară și ai luminat lumea, Hristoase Dumnezeule, Te rog izbăvește-mă și pe mine de greșealele mele, ca un iubitor de oameni, și îndreptează viața mea.

Irmosul :

Precum ai izbăvit pe prooro-«cul din adîncul cel mai de de-«desubt, Hristoase Dumnezeule, «Te rog, izbăvește-mă și pe mine «de păcatele mele, ca un iubi-«tor de oameni, și îndreptează «viața mea».

CONDACUL Sfîntului Mamant, glasul al 3-lea :

Podobie : Fecioara astăzi...

Cu toiagul care ți s-a dat de la Dumnezeu, sfinte, păstorește poporul tău la pășune aducătoare de viață. Iar fiarele cele nevăzute și sălbatice sfărîmă-le sub picioarele celor ce te laudă pe tine. Că toți cei ce sîntem în primejdii te avem pe tine, Mamant, părtinitor fierbinte.

ICOS

Pe mucenicul cel vestit în tot pămîntul, care și în ceruri împreună cu îngerii dănțuiește, să-l lăudăm, pe Mamant, care în pustiuri mai înainte mulgea ciutele; iar acum ca un păstor bun, cu toiagul puterii, păstorește poporul cel ales al Domnului, și-l povățuiește la loc cu verdeață, unde cu adevărat este desfătarea raiului, și bucuria drepților, pentru care a și părăsit lumea. Pe acesta îl avem toți părtinitor mare și fierbinte.

SINAXAR

În această lună, în ziua a doua, pomenirea Sfîntului Mucenic Mamant.

Acest sfînt era din Gangra, cetatea paflagonilor. Părinții săi erau creștini, și fiind prinși pentru credința în Hristos și băgați în temniță, s-a născut acolo acesta. Murind părinții lui în temniță, fericitul acesta a fost luat de o femeie creștină, anume Ammia, care l-a crescut. Și deoarece copilul striga adesea pe maică-sa zicînd mama, ea i-a pus numele Mamant. Iar dacă s-a făcut de cincisprezece ani, aflîndu-l că este creștin, l-au prins și l-au bătut cu toiege, și spînzurîndu-i un plumb pe grumaz l-au aruncat în mare. Dar prin dumnezeiască putere, mîntuit de primejdie, s-a ascuns într-o peșteră, și se hrănea cu lapte de ciută. Și iarăși prinzîndu-l, l-au supus la și mai grele chinuri și, spintecîndu-i-se pîntecele cu sulițe de fier, s-a mutat din lumea aceasta.

Tot în această zi, pomenirea celui între sfinți părintelui nostru Ioan Postitorul, patriarhul Constantinopolului.

Acest între sfinți Părintele nostru Ioan, a trăit pe vremea împărăției lui Iustin, Tiberiu și Mauriciu. Se născuse în Constantinopol, și fusese lucrător de aur, om evlavios și iubitor de săraci și de străini, și temător de Dumnezeu. Acesta a primit pe un monah anume Eusebie, ce venea din Palestina. Acesta umblînd pe cale de-a dreapta sfîntului auzea zicîndu-i-se : Nu-ți este îngăduit Avva să mergi de-a dreapta celui mai mare. Prin

aceasta Dumnezeu arăta de mai înainte arhieria care avea să i se dea. Apoi a fost cunoscut de Sfîntul Eutihie skolasticul și arhiereul lui Dumnezeu, care l-a sfătuit să se tundă ca fiind vrednic să intre în rîndul clericilor. Fiind el încă diacon, a venit la biserica Sfîntului Laurențiu în amiaza zilei. Și a aflat acolo pe un oarecare pustnic, pe care nu-l știa nimeni de unde era venit ; și acesta arăta sfîntului treptele jertfelnicului. Și iată acolo se vedea mulțime mare de sfinți și glas amestecat de cîntare minunată, și toți erau îmbrăcați în veșminte albe strălucitoare. Ajungînd el împărțitor și slujitor al banilor bisericii, cînd se întorcea de la șes și avea numai o pungă, dăruia la săracii ce veneau la el, iar punga nu se golea. Dar ajungînd la locul ce se cheamă Boul, un oarecare dintre săraci strigă și zise : Doamne miluiește pînă cînd se va deșerta această pungă. Și numaidecît punga rămase deșartă. Iar sfîntul căutînd spre acela, cu un chip înfricoșător, îi zise : Dumnezeu să te ierte, frate.

După adormirea patriarhului Eutihie, voind ca să fie hirotonit, nu se supunea poruncii pînă ce a văzut această vedenie înfricoșătoare : marea se suia pînă la cer, și un cuptor de foc înfricoșător și mulțime de îngeri care ziceau așa : Nu poate fi într-alt chip, ci taci ; că altfel vei ispiti și una și alta. Și acestea îi ziceau cu asprime. Atunci, deși nu voia, s-a dat pe sine de a fost hirotonit patriarh al Constantinopolului, petrecînd cu nevoință desăvîrșită și cu viață cinstită prin toată fapta bună pînă la sfîrșit.

Acesta trecînd pe mare (pe la Evdomon), și făcîndu-se mare furtună, cu rugăciunea sa și cu semnul crucii, a adus marea la liniște. Ioan Gazeanul, skolasticul, pătimind de curgerea ochilor, și luînd împărtășanie de la sfîntul, care zicea : «Trupul lui Hristos, Celui ce a tămăduit pe cel din naștere orb», l-a sărutat și s-a tămăduit.

Fiind moarte mare, a dat unui om credincios două coșnițe ; una deșartă și alta plină de ghioci, și îi zise : Stai la locul ce se numește Boul și numără morții cîți trec, deșertînd ghiocii în coșnița cea deșartă. Și făcînd aceasta o dată și de două ori, a cunoscut că în întîia zi au ieșit afară trei sute douăzeci și trei de suflete, și a doua zi făcînd asemenea, a cunoscut că a mai încetat puțintel. Și făcînd aceasta șapte zile, aflǎ că s-a potolit de tot molima datorită rugăciunii sfîntului.

La înfrînare atît se nevoia, încît n-a băut apă șase luni, fără cît numai miezul unei lăptuci i-a fost și mîncare și băutură, sau puțintel pepene ; ori struguri sau smochine, schimbîndu-le. Acestea i-au fost hrana, în treisprezece ani și jumătate ai arhieriei sale. Iar somnul lui era, șezînd cu pieptul lipit de genunchii săi. Înfigea o undrea într-o lumînare aprinsă, și cînd ajungea focul lumînării la undrea, cădea undreaua într-un lighean, și se trezea. Iar de se întîmpla să nu audă sunetul undrelei, toată noaptea următoare o petrecea fără somn. O dată, o femeie, fiindu-i bărbatul îndrăcit, și năzuind către un oarecare om pustnic, îi zise acela : Mergi la preasfîntul Ioan, patriarhul Constantinopolului, că acela îl va lecui. Și făcînd așa n-a greșit, că luînd tămăduirea bărbatului ei cu ruga sfîntului, se duse veselă la casa ei. Cu ruga acestuia și femei sterpe au născut, și mulți bolnavi s-au tămăduit.

Răposînd sfîntul cu pace, și mergînd preamăritul Nil eparhul să-l sărute, l-a sărutat și sfîntul pe el, văzînd toți și mirîndu-se. A fost îngropat înăuntrul altarului Sfinților Apostoli, precum era vrednic, mărind pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfîntul Duh.

Tot în această zi, pomenirea Sfîntului Diomid, care fiind spintecat cu sabie, s-a săvîrșit ; a Sfîntului Iulian, căruia zdrobindu-i-se capul cu lemn, s-a săvîrșit ; a Sfîntului Filip, care de sabie s-a săvîrșit ; a Sfîntului Evtihian, care pe grătar de foc s-a săvîrșit ; a Sfîntului Isihie, care sugrumat, s-a săvîrșit ; a Sfîntului Leonid, care de foc s-a săvîrșit ; a Sfîntului Eutihie, care fiind răstignit, s-a săvîrșit ; a Sfîntului Filadelf, căruia îngreunîndu-i-se grumajii cu piatră, s-a săvîrșit ; a Sfîntului Melanip, care de foc s-a săvîrșit ; și a Sfintei Partagapi, care în mare s-a săvîrșit.

Tot în această zi, pomenirea Sfinților și Drepților preoți Eleazar și Fineas, și a Sfinților Mucenici Aitala și Amun.

Acești sfinți au fost pîrîți către Vaud, ighemonul Adrianopolei din Tracia, că sînt creștini. Deci întrebîndu-i să-și spună neamul și vrednicia ce au, ei au răspuns că sînt creștini. Apoi poruncindu-le să jertfească la idoli și ei neplecîndu-se, i-au bătut cu vine de bou atît de mult, încît în bătaie și-au dat sufletele în mîna lui Dumnezeu.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluiește-ne și ne mîntuiește pe noi. Amin.

Cîntarea a 7-a :

Irmosul :

De pogorîrea lui Dumnezeu focul s-a rușinat în Babi-«lon oarecînd. Pentru aceasta «tinerii în cuptor cu bucurie, ca «într-o grădină verde, săltînd «au cîntat: Bine ești cuvîntat «Dumnezeul părinților noștri».

Ca o cămară de mire ți s-a făcut ție cuptorul focului, că în multe zile fiind în el închis, nu te-ai vătămat. Pentru aceea către Ziditorul tău ai strigat: Bine ești cuvîntat Dumnezeul părinților noștri.

Înger într-ajutor și împreună dănțuitori și părtași cîntărilor celor negrăite ai avut, mucenice, în mijlocul văpăii; cu care împreună strigai Stăpînului tuturor: Bine ești cuvîntat Dumnezeul părinților noștri.

Ca un mire cu adevărat foarte frumos, din cămară ca un trandafir neveștejit, a ieșit fericitul Mamant din cuptorul focului, pe cei fără de minte arzîndu-i, iar pe credincioși luminîndu-i să strige: Bine ești cuvîntat Dumnezeul părinților noștri.

A Născătoarei :

Iată acum se plinește graiul cel mai dinainte al grăitorului de Dumnezeu, Fecioară. Că ai purtat în pîntece pe Dumnezeu Cuvîntul, și ai născut pe Dătătorul de viață, Căruia toți Îi strigăm: Bine ești cuvîntat Dumnezeul părinților noștri.

Alt Canon

Irmos : Cel ce ai întemeiat pămîntul...

Cel ce ai arătat pe pămînt luminător pe binecredinciosul și înțeleptul ierarh, bine ești cuvîntat în veci, Doamne, Dumnezeul părinților noștri.

Cel ce ai făcut pe marele Ioan păstor adevărat turmei Tale, bine ești cuvîntat în veci, Doamne, Dumnezeul părinților noștri.

Slavă...

Zburdările trupului biruindu-le, părinte, strigai lui Hristos: Bine ești cuvîntat în veci, Doamne, Dumnezeul părinților noștri.

Și acum..., a Născătoarei :

Cel ce Te-ai născut din Fecioară pentru noi și ai mîntuit lumea de vrăjmași, bine ești cuvîntat, Doamne, Dumnezeul părinților noștri.

Cîntarea a 8-a :

Irmosul :

De șapte ori cuptorul chinuitorul caldeilor l-a ars nebu-«nește pentru cinstitorii de «Dumnezeu; dar văzîndu-i pe «aceștia de-o putere mai mare «mîntuiți, Făcătorului și Mîn-«tuitorului a strigat: Tineri bi-«necuvîntați-L, preoți lăudați-L, «popoare preaînălțați-L întru «toți vecii».

Ca și Daniel, gurile fiarelor le-ai astupat, fericite, cu chemarea numelui Stăpînului. Pe șarpele cel veninos l-ai omorît și pe

eretici i-ai rușinat; și ca un biruitor locuiești cu bucurie în ceruri, cîntînd: Preoți binecuvîntați, popoare preaînălțați pe Hristos în veci.

Cînd cei fără de lege, slujitori ai idolilor de piatră, fiind orbiți la suflet, te împroșcau cu pietre pe tine, fericite, tu, îndreptîndu-ți ochiul sufletului tău cel viteaz și nebiruit către Hristos, Piatra cea nesfărîmată, cu osîrdie cîntai: Preoți binecuvîntați, popoare preaînălțați pe Hristos în veci.

Puitorul de nevoință întinzîndu-ți cunună de sus ca unui biruitor, și ca unuia ce ai săvîrșit lupta cea bună, preafericite, te strigă pe tine ca să-ți faci către El călătoria cea cinstită și dulce, tu cel ce cînți cu osîrdie: Preoți binecuvîntați, popoare preaînălțați pe Hristos întru toți vecii.

A Născătoarei:

Mai presus de fire ai zămislit în pîntece pe Cel din Tatăl fără de maică, rămînînd fecioară și după naștere, Preacurată; că nașterea lui Dumnezeu înnoiește firile întru tine, și se biruiesc hotarele firii. Pentru aceea, ca pe singura care ai n ă s c u t pe Dumnezeu, cu adevărat Născătoare de Dumnezeu te cîntăm în veci.

Alt Canon, al cuviosului

Irmos: Pe Domnul, Cel ce S-a mărit...

Asemănîndu-te lui Moise, de trei ori fericite, și în nor primind legea cea de înțeles a darului, ierarhe, strigi: Lăudați pe Hristos în veci.

Păstorindu-ți poporul, ierarhe, ai nimicit rătăcirea Egiptului și, fugind din Babilonul patimilor, ai aflat locaș Sionul cel de sus, întru toți vecii.

Binecuvîntăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfîntul Duh, Domnul.

Ca unul ce ești uns cu mirul preoției, grăitorule de cele sfinte, slujești cele dumnezeiești celor ce sînt întăriți în cuvîntul și în lucrarea d r e p t e i credințe, preasfințite. Pentru aceea lauzi pe Treimea cea într-o ființă, întru toți vecii.

Și acum..., a Născătoarei:

Pe Cel ce S-a sălășluit în pîntecele Fecioarei și întru dînsa a înnoit pe Adam cel vechi, în chip minunat și mai presus de cuvînt, pe Domnul lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Irmosul:

Stih: Să lăudăm, bine să cuvîntăm și să ne închinăm Domnului, cîntîndu-I și preaînălțîndu-L pe Dînsul, întru toți vecii.

Pe Domnul, Cel ce S-a prea-
«mărit în muntele cel sfînt și în
«rug prin foc a arătat lui Moise
«taina nașterii pururea Fecioa-
«rei, lăudați-L și-L preaînălțați
«întru toți vecii».

Cîntarea a 9-a :

Irmosul :

Spăimîntatu-s-a de aceasta cerul și marginile pămîntu-«lui s-au minunat, că Dumne-«zeu S-a arătat oamenilor tru-«pește, și pîntecele tău s-a făcut «mai desfătat decît cerurile. «Pentru aceea pe tine, Născă-«toare de Dumnezeu, începăto-«riile cetelor îngerești și ome-«nești te mărim».

Jertfitu-ți-ai sufletul pentru Mîntuitorul, prealăudate ; și către Dînsul cu osîrdie ai alergat, fiind luminat cu frumusețile sfințitelor tale străduiri, și cu luptele cele minunate, mărite ostașule, luminătorule al lumii și podoaba Bisericii.

Unitu-te-ai cu îngerii, avînd viețuire îngerească pe pămînt, și cu dînșii cînți laudă de bucurie, cîntarea cea sfîntă a Treimii, Mamant prealăudate, cel ce ești plin de mărire neschimbată, cu dumnezeieștile împărtășiri.

Ca unul ce ai îndrăzneală către Dumnezeu, pomenește, preafericite, pe cei ce săvîrșesc cu bucurie această dumnezeiască prăznuire a ta și cinstită și sfîntă a ta străduire cu credință curată, și ne ferește pe noi, mucenice, de valuri și de primejdii și de supărări.

A Născătoarei :

Cine a auzit vreodată pe pămînt de Maică născătoare de fiu neispitită de bărbat, și ca Cel ce S-a născut să fie Dumnezeu fără de început și de o ființă cu Tatăl cel mai dinainte fără de început, iar din Maică să fie născut mai presus de fire. O, minune străină; o, dumnezeiască împărtășire, prin care ne-am împărtășit cu Dumnezeu.

Alt Canon

Irmos : Nașterea pururea Fecioarei...

Înțelepte Ioane, cel ce prin nepătimire și prin credință, prin dragoste și prin nădejde ne-ai arătat nouă cuvinte de viață veșnică, roagă-te să se mîntuiască sufletele noastre.

Ca pe unul ce ai păstorit poporul cinstitei Biserici cu toiagul Sfîntului Duh, și ai gonit eresurile cele vrăjmașe lui Dumnezeu, ierarhe, cu toții te lăudăm.

Slavă...

Ca pe a unui luminător și ierarh al Bisericii, cu cîntări și cu laude cinstim fără încetare racla moaștelor tale, fericite Părinte Ioane.

Și acum..., a Născătoarei :

Bucură-te rîul nestricăciunii cel de-a pururea viu, bucură-te norul soarelui cel cu totul luminos, bucură-te căruță a toată Dumnezeirea, bucură-te sicriul sfințeniei.

Irmosul :

Nașterea pururea Fecioarei, ce «s-a arătat mai înainte puitoru-«lui de Lege în munte prin foc «și prin rug, spre mîntuirea

«noastră a credincioșilor, cu cîn-
«tări neîncetat o mărim».

LUMININDA

Podobie : Văzîndu-Te ucenicii...

Cu laptele cerboaicei te-ai hrănit, petrecînd în munți, Mucenice Mamant; iar întru priveliște te-ai arătat ca un viteaz, nevoindu-te cu osîrdie, și luînd darul biruinței ai mers către Dumnezeu.

Slavă..., altă Luminîndă, a cuviosului :

Podobie : Cu ucenicii să ne suim...

Noi iubitorii cuvintelor tale, acum cu credință lăudăm sfîntă și prealuminată pomenirea ta, preaînțelepte, cinstindu-te pe tine, Ioane Ierarhe, cugetătorule de Dumnezeu; căci te-ai arătat dumnezeiesc propovăduitor al pocăinței, și al înfricoșătoarei și cinstitei Treimi apărător, fericite părinte; înaintea Acesteia stînd, adu-ți aminte de noi, descoperitorule de cele dumnezeiești.

Și acum..., a Născătoarei :

Podobie : Văzîndu-Te ucenicii...

Cel ce m-a pizmuit odinioară în rai, pentru viața cea dumnezeiască și fericită, și m-a gonit din Eden, vrăjmașul cel preaviclean și meșteșugăreț, acela se omoară acum prin nașterea ta, Fecioară.

A Crucii, a Născătoarei :

Podobie : Lumina cea neapusă...

Văzînd junghierea Fiului tău cea nedreaptă, lăcrimînd și pieptul bătîndu-ți, strigai: Vai mie, Fiule preadulce, cum rabzi, Ziditorule, pentru oamenii cei osîndiți ?

LA STIHOAVNA LAUDELOR

Stihirile Octoihului.

Și cealaltă slujbă a Utreniei după rînduială, și Otpustul.

LA LITURGHIE

Tipicul. Prochimenul, glasul al 7-lea : Veseli-se-va dreptul de Domnul... Stih : Auzi Dumnezeule... Apostolul din Epistola a doua către Timotei (III, 10—15) : Fiule Timotei, urmat-ai învățăturile mele..., (Caută la Duminica a 33-a după Rusalii). Și al ierarhului din Epistola către Evrei (VII, 26—VIII, 2) : Fraților, un astfel de Arhiereu..., (Caută la 13 noiembrie). Aliluia, glasul al 4-lea : Dreptul ca finicul va înflori... Evanghelia mucenicului de la Ioan (XV, 1—7) : Zis-a Domnul către ucenicii Săi : Eu sînt vița cea adevărată... (Caută Vineri în săptămîna I-a a Marelui Post). Și a ierarhului de la Matei (XI, 27—30) : Zis-a Domnul ucenicilor Săi : Toate-Mi sînt date... (Caută Joi, în săptămîna a 4-a după Rusalii).

CHINONICUL

Bucurați-vă drepții întru Domnul, drepților se cuvine lauda.

ÎN ACEASTĂ LUNĂ

ZIUA A TREIA

Pomenirea Sfîntului Sfințitului Mucenic Antim, episcopul Nicomidiei, și a Cuviosului Părintelui nostru Teoctist, cel împreună sihastru cu marele Eftimie.

LA VECERNIE

La Doamne, strigat-am..., se pun Stihirile pe 6: și se cîntă 3 podobnice ale sfîntului mucenic, și 3 ale cuviosului.

Stihirile mucenicului, glasul 1:

Podobie: Prealăudaților mucenici...

Purtătorule de Dumnezeu fericite, cu vopselele sîngelui tău ai luminat sfințita și dumnezeiasca ta podoabă; căci cu dreapta credință te-ai suit din putere în putere și din mărire în mărire; iar acum roagă-te, să se dăruiască sufletelor noastre pace și mare milă.

Aducînd lui Dumnezeu mai înainte jertfă fără de sînge, ca un preot după lege, pe urmă te-ai adus pe tine ca un prinos deplin și jertfă primită lui Hristos prin sînge, ca un adevărat mucenic, grăitorule de Dumnezeu preacinstite; pe Acela roagă-L pentru sufletele noastre.

Tabere de mucenici ai adus lui Hristos, Părinte Antim, cu învățăturile și cu faptele tale, îndreptînd, și învățînd, și dîndu-te pe tine pildă, cugetătorule de Dumnezeu. Cu aceia împreună roagă-te să se dăruiască sufletelor noastre pace și mare milă.

Stihirile cuviosului:

Același glas și Podobie:

Părinte Teoctist, pomenirea ta cea de bunăcuviință veselește adunarea sihaștrilor, cu podoabele viețuirii tale, cu darurile minunilor și cu strălucirile darurilor; roagă-te lui Hristos să dăruiască sufletelor noastre pace și mare milă.

Părinte Teoctist, cu ostenelile sihăstriei tale spăimîntînd pe vrăjmași, prin rugăciunile tale cele necontenite aceia de tot au încetat, prealăudate, avînd pe Hristos într-ajutor. Pe Acela acum roagă-L să dăruiască sufletelor noastre pace și mare milă.

Părinte Teoctist, păzind starea sufletului tău cea după chipul lui Dumnezeu nestricată, prin viețuirea cea bună și prin starea cea preacinstită a vitejeștii tale lupte, ți-ai preamărit numele, arătîndu-te cu adevărat zidire a lui Dumnezeu, preaminunate. Roagă-te dar lui Hristos să dăruiască sufletelor noastre pace și mare milă.

Slavă..., a mucenicului, glasul al 6-lea:

Preot după lege ai fost pînă la sfîrșitul tău, Fericite Antim, slujind dumnezeieștile și de negrăit Taine; ți-ai vărsat sîngele pentru Hristos Dumnezeu, și te-ai adus Lui jertfă bineprimită. Pentru aceea avînd îndrăzneală către Dînsul, roagă-L neîncetat pentru cei ce cu credință și cu dragoste săvîrșesc pomenirea ta cea pururea cinstită, ca să-i izbăvească de supărări, de toată primejdia și de nevoi.

Și acum..., a Născătoarei:

Podobie: A treia zi ai înviat...

Ceea ce ești preamilostivă Fecioară, roagă-te Fiului tău să-mi dea iertare de greșealele

mele cele multe ; și, izbăvindu-mă din partea celor de-a stînga, să mă învrednicească de împărăția Sa.

A Crucii, a Născătoarei, asemenea :

Stînd Fecioara lîngă Cruce în vremea răstignirii, împreună cu ucenicul cel iubit, plîngînd, striga : Vai mie, cum pătimești, Hristoase, Cel ce pe toți ai mîntuit din patimă.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile din Octoih. Slavă..., a cuviosului glasul al 6-lea : I p.164

Cuvioase Părinte, în tot pămîntul a ieșit vestea isprăvilor tale ; pentru aceasta în ceruri ai aflat plata ostenelilor tale ; taberile drăcești ai pierdut, cetele îngerești ai ajuns, a cărora viață fără prihană ai urmat. Iar acum îndrăznire avînd către Dumnezeu, cere pace sufletelor noastre.

Și acum..., a Născătoarei :

Podobie : A treia zi ai înviat...

Pizmuind vicleanul turma ta, Preacurată, în toate zilele dă război împotriva ei, ca să o facă mîncare luiși. Dar tu, Născătoare de Dumnezeu, scoate-ne pe noi din vătămarea lui.

A Crucii, a Născătoarei, asemenea :

Preacurata, dacă Te-a văzut pe Tine spînzurat pe Cruce, tînguindu-se, striga ca o maică : Fiul meu și Dumnezeul meu, cum suferi patimă de necinste ?

Troparul sfințitului mucenic, glasul al 4-lea :

Și părtaș obiceiurilor...

Slavă..., al cuviosului, glasul al 8-lea :

Cu curgerile lacrimilor tale...

Și acum..., al Născătoarei :

Caută la sfîrșitul cărții.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..., se cîntă troparul mucenicului, de două ori, Slavă..., al cuviosului, Și acum..., al Născătoarei după glasul troparului mucenicului.

După Catismele obișnuite, Sedelnele Octoihului, și după Psalmul 50,

CANOANELE

Unul din Octoih, cu Irmosul pe 6, și două ale sfinților pe 8.

Canonul mucenicului

Facere a lui Iosif.

Cîntarea 1-a, glasul al 4-lea :

Irmosul :

Pe voievozii cei tari, pe cele trei părți ale sufletului, Cel «ce Te-ai născut din Fecioară, «Te rog în adîncul nepătimirii «îneacă-i. Ca Ție, ca într-o «alăută în omorîrea trupului, «să-Ți cînt cîntare de biruință».

Înflorind cu sfințenie ca și crinul în livada mucenicilor, Antim, cu mirosul cel bun al nevoințelor tale, înmiresmează sufletele tuturor credincioșilor, celor ce cu credință te laudă pe tine, ierarhe și mucenice mult-pătimitorule.

Cu învățături neîncetat întărindu-ți sufletul prin lupte bărbătești, pe vrăjmașul ai stricat și neputincios l-ai arătat. Pentru aceea toată Biserica, cunoscîndu-te pe tine mucenic nebiruit, te cinstește, fericite.

Vrăjmașul cel cumplit văzîndu-te pe tine, înțelepte, că stai bărbătește înaintea divanurilor, s-a mirat, și prin momeli socotea să-ți slăbească vitejia ; dar a fost biruit el și au căzut trufiile seminției lui.

A Născătoarei :

Din tine, Preacurată, răsărind Domnul precum a știut, a luminat cetele pătimitorilor, care au urmat patimilor Lui cele purtătoare de viață, și morții Lui celei fără dreptate, prin care ne-a îndreptat pe noi cei ce am păcătuit.

Canonul cuviosului

Facere a lui Teofan.

Cîntarea 1-a, glasul al 8-lea :

Irmos : Cel netăiat pe cea netăiată...

Fiind aprins de dragostea nepătimirii, părinte, cu ajutorul lui Dumnezeu ai potolit săltările trupului, Înțelepte Teoctist ; iar acum roagă-te să ne umplem de lumina cea înțelegătoare noi cei ce cîntăm Domnului, căci cu slavă S-a preaslăvit.

Prin dumnezeiasca dragoste unindu-se cu tine marele Eftimie, Părinte Teoctist, și împreună viețuind, a săvîrșit calea sihăstriei, împlinind și privind cele cerești și împreună cu tine strigînd : Domnului să cîntăm, căci cu slavă S-a preaslăvit.

Slavă...

Trudindu-ți trupul, preafericite, și supunînd patimile trupului, Părinte Teoctist, lămurit ai primit lumina darului, și cu acela luminîndu-te, dumnezeiește strigai : Să cîntăm Domnului, căci cu slavă S-a preaslăvit.

Și acum..., a Născătoarei :

Cugetătorii de Dumnezeu avîndu-te pe tine nădejde a mîntuirii, Fecioară Maică curată, ca pe singura ce ai născut pe Cuvîntul, cu cuviință au petrecut în sihăstrie Eftimie cel dorit de toți și dumnezeiescul Teoctist, cîntînd Domnului, căci cu slavă S-a preaslăvit.

Cîntarea a 3-a :

Irmosul :

Biserica cea stearpă a născut din păgîni, iar adunarea «cea cu mulți fii a slăbit ; minu«natului Dumnezeului nostru «să-I strigăm : Sfînt ești, «Doamne».

Datu-te-ai pe tine celor ce te căutau asemenea ca Hristos, și ai fost dus la junghiere, ca un miel ales, Antim, sfințind cu sîngele tău pe cei ce te cinstesc.

Prin dumnezeiescul dar risipind toată înșelăciunea demonilor, ai fost dus legat, mucenice, închipuind pe Cel ce a fost legat

pentru tine, Antim, și cu moartea pe moarte a stricat.

Uneltele de arsură și cele de chinuire văzîndu-le înaintea ochilor tăi, nu ți s-a smintit gîndul ; și cu aprindere ai mers către mucenicie, Antim, multpătimitorule.

A Născătoarei :

Înfrumusețatu-te-ai, Preacurată, născînd pe Cel mai frumos decît toți pămîntenii pe Fiul și Cuvîntul Tatălui. Pe Acela iubindu-L vitejii mucenici, s-au luminat cu mărire.

Alt Canon

Irmos : Tu ești întărirea...

Trupul ți l-ai omorît cu postirea, cuvioase, iar sufletul l-ai luminat cu darurile dumnezeieștilor haruri (de două ori).

Slavă...

Toată dorirea ai îndreptat-o către Stăpînul tău, iar mînia ai întrarmat-o asupra demonilor, cugetătorule de Dumnezeu.

Și acum..., a Născătoarei :

Cu cîntări lăudîndu-te sihaștrii cei de Dumnezeu învățați, stăpînă, te-au lăudat pe tine, Născătoare de Dumnezeu, ca pe singura ce ai născut pe Dumnezeu.

Irmosul :

Tu ești întărirea celor ce «aleargă la Tine, Doamne ; Tu «ești lumina celor întunecați și «pe Tine Te laudă duhul meu».

SEDEALNA mucenicului, glasul 1 :

Podobie : Mormîntul Tău, Mîntuitorule...

Sîngele tău, înțelepte, fără de glas striga din pămînt către Dumnezeu ca și al lui Abel, cugetătorule de Dumnezeu. Căci pe față ai propovăduit Treimea cea nezidită ; pentru aceea, Antim, fiind încuviințat cu păstoria, ai gonit fiarele eresurilor, ca un păzitor al credinței.

Slavă..., glasul al 4-lea :

Podobie : Arătatu-Te-ai astăzi...

Pusu-te-ai a fi mai mare părinților, și lumii te-ai făcut luminător foarte vestit, Cuvioase Părinte Teoctist ; pentru aceea neîncetat cinstim pomenirea ta.

Și acum..., a Născătoarei, asemenea :

Pe sprijinitoarea cea fierbinte a celor din nevoi, pe ajutătoarea noastră și către Dumnezeu împăcătoarea, prin care ne-am izbăvit din stricăciune, pe Născătoarea de Dumnezeu credincioșii să o fericim.

A Crucii, a Născătoarei :

Văzînd spînzurat pe lemn, Preacurată, pe Fiul tău, pătrunzîndu-ți-se sufletul cu mîhnirea, ca o maică strigai cu jale : Vai mie ! Cum ai apus Lumina mea cea mai presus de ani.

Cîntarea a 4-a :

Irmosul :

Îndurate, pentru dragostea chipului Tău ai stat pe «crucea Ta și s-au topit neamu-

«rile. Că Tu ești, Iubitorule de «oameni, tăria și lauda mea».

Fiindu-ți întărit cugetul pe piatra credinței, cu pietre te-au ucis mucenice, ca și pe Ștefan. Pentru aceea te încununăm pe tine cu laude, veselindu-ne.

Fiind aprins de rîvnă dumnezeiască, nu ai simțit pătrunderile cu fier încins, cel ce ești podoaba mucenicilor.

Fiind uns cu mirul cel sfînt al preoției și luminat cu cinstita mucenicie, bucurîndu-te, ai intrat în Sfintele Sfintelor.

A Născătoarei :

Nedespărțindu-se de sînurile cele părintești, Cuvîntul S-a sălășluit în sînurile tale, Fecioară, ca un prunc, vrînd să mă zidească din nou pe mine, cel ce eram supus stricăciunii.

Alt Canon

Irmos : Ai încălecat pe cai...

Fiind rănit de dragostea înțelepciunii celei dumnezeiești, fericite, ți-ai petrecut viața fără prihană, și curățindu-ți mintea și sufletul, cu osîrdie ai strigat : Slavă puterii Tale, Doamne.

Curățindu-ți gîndul de tulburarea patimilor, mărite și îndreptîndu-ți simțirile cu înțelepciune, ai ajuns la limanul liniștii celei adevărate, cîntînd cu osîrdie : Slavă puterii Tale, Doamne.

Slavă...

Pentru neclintita nădejde a celor cerești, a fugit de grijile cele pămîntești, dumnezeiescul Teoctist ; și liniștindu-se întru sihăstrie, a strigat către Stăpînul împreună cu Eftimie : Slavă puterii Tale, Doamne.

Și acum..., a Născătoarei :

Dacă Te-ai arătat în lume din Fecioară ca un om, ai dăruit biruință cuvioșilor Tăi, care cu Crucea Ta au gonit pe demoni, cu credință strigînd : Slavă puterii Tale, Doamne.

Cîntarea a 5-a :

Irmosul :

Lumina Ta, Doamne, trimite-o nouă, și din negura «greșealelor slobozește-ne pe «noi, Bunule, pacea Ta dă«ruindu-ne».

Arzîndu-ți-se picioarele cumplit, strădalnice, ai călcat capul vrăjmașului celui fără de trup, și către ceruri ai călătorit, ca unul ce ești împodobit cu cununa muceniciei, sfințite.

Prin glas dumnezeiesc fiindu-ți întărită inima, cu vitejie ai biruit pe vrăjmașul neamului omenesc, ierarhe mult-pătimitorule.

Ca un prinos întreg, ca o junghiere sfințită, ca o jertfă bineprimită, ca un dar dumnezeiesc te-ai adus Împăratului, păstorule și mucenice, veselindu-te.

A Născătoarei :

Prin umbra legii s-a însemnat mai înainte Lumina care a răsărit din tine, Fecioară cu totul fără prihană, și a luminat cetele mucenicilor ce te laudă pe tine.

Alt Canon

Irmos : Luminează-ne pe noi...

Risipește cugetele cele viclene și săltările trupului nostru le astîmpără, Iubitorule de oameni, cu rugăciunile bineprimite ale cuviosului Tău.

Slavă...

Caută spre noi de sus, preafericite, și îndreptează viața noastră, a celor ce cu dragoste săvîrșim pomenirea ta, înțelepte.

Și acum..., a Născătoarei :

Doimea cea împreună-locuitoare și de Dumnezeu aleasă, ne propovăduiește nouă negrăita întrupare a lui Dumnezeu cea din Preacurata Fecioară.

Cintarea a 6-a :

Irmosul :

Strigat-a mai înainte închipuind îngroparea Ta cea «de trei zile, proorocul Iona în «chit rugîndu-se : Din stricăciu- «ne scapă-mă, Iisuse, Împăratul «puterilor».

Fiind cuprins de dureri, și legat de roată și cu făclii din toate părțile necontenit fiind ars, te-ai arătat nebiruit, Ierarhe Antim, mult-pătimitorule.

Laudă înălțai lui Dumnezeu cînd erai ars ; pentru aceea, ca și oarecînd cei trei tineri, ai primit prin rouă răcorire din cer, purtătorule de chinuri, Preafericite Antim.

Tămăduiește sufletul meu care bolește nevindecat, că ai putere a curăți păcatele ca un preot, fericite, și a tămădui bolile ca un mucenic nebiruit.

A Născătoarei :

Stîrpind odraslele răutății, ceea ce nu știi de mire, smulge spinii patimilor mele cu darul Celui ce a odrăslit din tine, și fă sufletul meu vrednic a odrăsli înțelegeri dumnezeiești.

Alt Canon

Irmos : Rugăciunea mea voi vărsa...

Cel ce ca soarele ai răsărit celor de pe pămînt, luminîndu-i cu focul dreptei credințe și ai semănat lumina faptelor bune, învățîndu-i strălucirea curăției, împacă și acum lumea cu rugăciunile tale, Teoctist.

Slavă...

Îndeletnicindu-te cu privirea cea cugetătoare de Dumnezeu, ai defăimat toate cele de pe pămînt și cu toată înțelepciunea ai ales moștenirea cerurilor, Părinte preafericite Teoctist.

Și acum..., a Născătoarei :

Rănitu-v-ați de dragostea frumuseții lui Hristos, Care S-a arătat în lume prin întruparea din nașterea cea cu bună cuviin-

tă a Preacuratei Sfintei Maicii lui Dumnezeu, și v-ați arătat aleasă pildă de viețuire sihaștrilor.

Irmosul :

Rugăciunea mea voi vărsa că-«tre Domnul, și Lui voi spune «mîhnirile mele ; că s-a umplut «sufletul meu de răutăți și via-«ța mea de iad s-a apropiat ; și «ca Iona mă rog : Dumnezeule, «din stricăciune scoate-mă».

CONDACUL mucenicului, glasul al al 4-lea :

Podobie : Cel ce Te-ai înălțat..

Între preoți strălucind cu evlavia și călătoria muceniciei săvîrșind, slujbele idolești le-ai stins, ajutător făcîndu-te turmei tale, de Dumnezeu înțelepțite. Pentru aceasta pe tine și cinstindu-te, cu taină strigăm ție : Din nevoi mîntuiește-ne pe noi cu rugăciunile tale, Antime, părintele nostru.

ICOS

Dîndu-mi cunoștință dumnezeiască, negura necunoștinței gonește-o din inima mea cu rugăciunile tale, ca să laud cu credință sfîntă pomenirea ta. Cetele îngerești cu mucenicii se veselesc dumnezeiește astăzi ; iar oamenii cîntări de laude ca niște flori împletind, încununează capul tău după vrednicie, cerînd de la tine ca să ia iertare de greșeli, și dezlegare de răutățile cele din viață, și de vrăjmașii cei văzuți și nevăzuți să se mîntuiască cu rugăciunile tale, Antim, părintele nostru.

SINAXAR

În această lună, în ziua a treia, pomenirea Sfîntului Sfințitului Mucenic Antim, episcopul Nicomidiei.

Sfîntul Antim a fost dus legat la Maximian, unde se aflau de față toate uneltele cele pentru chinuire. Și, de vreme ce-l întrebară, a mărturisit cu îndrăzneală și nesilit de nimeni pe Hristos. Pentru aceea întîi i-au zdrobit coastele, apoi l-au rănit cu fier încins ; l-au întins gol deasupra unor hîrburi și l-au bătut cu toiege ; l-au încălțat cu încălțăminte de aramă arsă în foc, și apoi i-au tăiat capul.

Tot în această zi, pomenirea Cuviosului Părintelui nostru Teoctist, împreună-ajunător cu marele Eftimie, și Sfîntul Zinon, care, fiind aruncat în căldare plină de plumb, fierbînd cu clocote, s-a săvîrșit.

Tot în această zi, pomenirea Sfintei Vasilisa, care, fiind aruncată la fiare și luptîndu-se cu ele, s-a săvîrșit.

Fiind domnitor în Nicomidia Alexandru, care prigonea pe creștini, a fost adusă înaintea lui și sfînta. Domnitorul, văzînd neînduplecarea ei, a poruncit să o bată peste obraz, iar ea mulțumea lui Dumnezeu ; atunci a poruncit să o dezbrace de îmbrăcăminte și să o bată cu toiege. Iar ea mai mult mulțumea lui Dumnezeu. Și atîta au bătut-o peste tot trupul, încît era o rană peste tot. Apoi a fost supusă la nenumărate chinuri, dar ea striga : Mulțumescu-Ți Doamne, Dumnezeul meu. Văzînd domnitorul că ea socotește chinurile ca niște jucării, a poruncit să fie încins un cuptor și să fie aruncată în el. Sfînta și-a făcut semnul crucii și a intrat în mijlocul văpăii și stînd multe ceasuri, a fost păzită nevătămată, așa cum a rămas nevătămată și din alte chinuri. Acestea toate văzîndu-le domnitorul se minună și, umilindu-se cu sufletul în ce chip sînt judecățile lui Dumnezeu, a căzut la picioarele sfintei zicînd : Miluiește-mă roaba lui Dumnezeu, cerescul Împărat, și mă iartă de cîte rele am arătat față de tine, și mă fă și pe mine ostaș Împăratului tău, de vreme ce, precum zici, primește și pe cei păcătoși.

Atunci sfînta, mulțumind Atotputernicului Dumnezeu, învăță pe domnitor și ducîndu-l în biserică la Antonie episcopul, l-a botezat. După ce a fost botezat, domnitorul a zis către sfînta : Roaba lui Dumnezeu, roagă-te pentru mine să fiu iertat pentru cele ce ți-am făcut ție,

și să săvîrșesc cu bună săvîrșire vremea vieții mele. Sfînta făcînd rugă, iar Alexandru dînd mărire și mulțumită lui Dumnezeu, numaidecît și-a dat sufletul către Domnul. Sfînta, îngropîndu-i trupul, a ieșit împreună cu episcopul din cetate afară ca la trei mile și, aflînd o piatră, a stat pe ea și, rugîndu-se, a izvorît apă și a băut și a mulțumit lui Dumnezeu; și mergînd încă puțin zise: Doamne, primește duhul meu cu pace. Acestea zicînd și, îngenunchind la pămînt, s-a dus către Domnul cu bucurie, veselindu-se și mulțumind lui Dumnezeu. Aceasta aflînd, episcopul Antonie a mers de a îngropat-o, făcîndu-i mormîntul lîngă piatra care izvorîse apă la rugăciunea sfintei.

Tot în această zi, pomenirea Sfîntului Aristion, episcopul Alexandriei, care prin foc s-a săvîrșit.

Acest Sfînt Aristion a fost episcop al Alexandriei, și învăța la arătare liber cuvîntul lui Hristos și bucuria ce așteaptă pe sfinți în împărăția cerului. Și așa învățînd, a fost prins de domnitorul Alexandriei, și mărturisind pe Stăpînul Hristos, Dumnezeu adevărat, l-au băgat în foc. Și așa primind fericitul și doritul său sfîrșit, și-a dat sfîntul său suflet lui Dumnezeu.

Tot în această zi, pomenirea Sfîntului Hariton, care fiind aruncat în groapă de var, s-a săvîrșit; pomenirea Sfîntului Mucenic Arhontiul, care cu foamea fiind chinuit, s-a săvîrșit; pomenirea celui între sfinți Împăratul Constantin cel nou, care se săvîrșește în Biserica Sfinților Apostoli; și pomenirea Sfîntului noului Mucenic Polidor, care a mărturisit în Efesul cel nou la anul 1794 și prin sugrumare s-a săvîrșit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluiește-ne și ne mîntuiește pe noi, Amin.

Cîntarea a 7-a:

Irmosul:

Tinerii lui Avraam oarecînd în Babilon văpaia cuptorului au călcat, cu laude strigînd: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvîntat».

Văpăile în care a fost pus trupul tău, prin apărarea dumnezeieștilor îngeri nevătămîndu-te nicidecum, s-a întors către cei ce te chinuiau.

Puterea lui Dumnezeu cea atotputernică a oprit roata care te chinuia pe tine și, cu minunea aceasta, s-au întors la credință popoarele necredincioșilor, înțelepte, învățătorule de cele sfinte.

Pentru paza poruncilor celor dumnezeiești ai fost osîndit la temniță, unde, fiind păzit de Hristos, prin dumnezeieștile tale învățături, te-ai arătat mîntuitor al celor ce te păzeau pe tine, fericite.

A Născătoarei:

Din prisosul iubirii de oameni S-a întrupat Cuvîntul din tine, Fecioară, și mîntuiește pe cei ce cîntă: Dumnezeul părinților bine ești cuvîntat.

Alt Canon

Irmos: Tinerii evreiești...

Cu toată dragostea lipindu-te de Hristos, ai suferit osteneala sihăstriei; pentru aceea, îndulcindu-te acum de luminile Lui, neîncetat grăiești: Bine ești cuvîntat Doamne, Dumnezeule, în veci.

Prinos dumnezeiesc ai adus Stăpînului viața ta și jertfă bineprimită și fără prihană, de trei ori fericite, grăind: Bine ești cuvîntat Doamne, Dumnezeule, în veci.

Slavă...

Aflat-ai sfîrșitul ostenelilor tale, fericite, desfătarea cea din rai, că prin calea cea strîmtă ai ajuns către lățimea împărăției cerului, preaînțelepte, binecuvîntînd pe Ziditorul tuturor.

Și acum..., a Născătoarei :

Iată că a născut Fecioara pe Dumnezeiescul Prunc, pe Care cugetătorii de Dumnezeu cunoscîndu-L Dumnezeu și Domn, grăiesc : Bine ești cuvîntat Doamne, Dumnezeule, în veci.

Cîntarea a 8-a :

Irmosul :

Mîntuitorule al tuturor, Atotputernice, pe cei ce se «țineau de dreapta credință, în «mijlocul văpăii pogorîndu-Te «i-ai rourat și i-ai învățat să «cînte : Toate lucrurile binecu- «vîntați și lăudați pe Domnul».

Propovăduind fără sfială înaintea tiranilor celor fără de lege întruparea Domnului, ai suferit cumplite chinuri amare și dureri, Ierarhe Antim, mult-pătimitorule.

Ca un fier te-ai călit, fericite, cu focul chinurilor și, biruind taberele cele nenumărate ale demonilor, ți-ai împletit cununi de biruință, slăvind pe Dumnezeu.

Fiind ucis de bunăvoie, preafericite, ai dobîndit viața cea neîmbătrînitoare și intrarea în rai și locașurile cele dumnezeiești, în care dănțuind, adu-ți aminte, Antime, și de cei ce te cinstesc.

A Născătoarei :

Cu glasuri sfințite să fericim cortul lui Dumnezeu cel neîntinat, sicriul cel însuflețit, lauda mucenicilor, pe cea mai aleasă decît heruvimii și decît toată zidirea.

Alt Canon

Irmos : De șapte ori cuptorul...

Cu laude se săvîrșește pomenirea ta, purtătorule de Dumnezeu, că te-ai arătat hrănit întru dreptate, cu bărbăție, cu înțelepciune și cu curăție, părinte înțelepte, grăind : Pe Ziditorul și Mîntuitorul, tineri binecuvîntați-L, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii.

Pe purtătorul de Dumnezeu toți să-l cinstim cu laude, ca pe unul ce aievea este plin de dar și luminat cu dumnezeieștile străluciri, grăind : Pe Ziditorul și Mîntuitorul, tineri binecuvîntați-L, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii.

Binecuvîntăm pe Tatăl și pe Fiul Și pe Sfîntul Duh, Domnul.

Luminatul ierarh împreună cu cel cu numele de veselie Eftimie, trupul tău l-au îngropat, iar sufletul l-au dus îngerii în cer, cîntînd Ziditorului cu bucurie : Tineri binecuvîntați-L, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii.

Și acum..., a Născătoarei :

Dorit-au cugetătorii de Dumnezeu sihaștri a face bunătate din dragostea față de Înțelepciunea cea ipostatnică, Care S-a arătat în lume din tine, Fecioară fără prihană, și a sădit bunătățile cu dumnezeiască cuviință. Pe Aceea tinerii O binecuvintează, preoții O laudă, popoarele O preaînalță întru toți vecii.

Irmosul :

Să lăudăm bine să cuvîntăm și să ne închinăm Domnului, cîntîndu-I și preaînălțîndu-L pe Dînsul întru toți vecii.

De șapte ori cuptorul, chinui-
«torul caldeilor, l-a ars nebu-
«nește pentru cinstitorii de
«Dumnezeu ; dar văzîndu-i pe
«aceștia de o putere mai mare
«mîntuiți, Făcătorului și Mîn-
«tuitorului, a strigat : Tineri
«binecuvîntați-L, preoți lău-
«dați-L, popoare preaînălțați-L
«întru toți vecii».

Cîntarea a 9-a :

Irmosul :

Eva, prin boala neascultării,
blestem înăuntru a adus ;
«iar tu, Fecioară de Dumnezeu
«Născătoare, prin Odrasla pur-
«tării în pîntece, lumii binecu-
«vîntare ai înflorit. Pentru a-
«ceasta toți te mărim».

Ca un trandafir și ca un crin ai înflorit în casa Dumnezeului nostru. Pentru aceea ne umpli pe noi de miros, făcîndu-te bună mireasmă a Domnului și patimile cele greu mirositoare le gonești de la sufletele noastre, fericite.

Astăzi săvîrșește pomenirea ta cea lăudată cetatea Nicomidiei cea vestită între cetăți, îndemnînd pe toți spre prăznuire. Că te-ai făcut ei purtător de grijă și o păstorești din cer, mucenice.

Pămîntul a primit sîngele tău vărsîndu-se, ierarhe ; iar duhul tău s-a înălțat la ceruri, ca să se veselească împreună cu dumnezeieștile duhuri, cu care împreună adu-ți aminte și de noi, Antime, dumnezeiască pîrgă a mucenicilor.

A Născătoarei :

Sabia cea de văpaie, care oprea mai înainte intrarea în rai, se îndepărtează acum, Fecioară, de la cei ce au urmat cinstitelor patimi ale lui Hristos, Care a fost împuns cu sulița de bunăvoie, și pe tine, cea preacinstită, te cinstesc.

Alt Canon

Irmos : Spăimîntatu-s-a de aceasta...

Curățindu-te cu curgerile lacrimilor tale, acum te îndulcești de lumina Treimii, Teoctiste, stînd înaintea Ei de față. Și fiind luminat cu razele cele de acolo, caută din înălțime către noi, cei ce săvîrșim pomenirea ta, preafericite.

Întrarmîndu-te cu dragostea și cu nădejdea și fiind îngrădit cu credința, ai stricat măiestriile și meșteșugirile vrăjmașilor, și biruitor arătîndu-te, acum în-

conjuri scaunul Atotțiitorului, împreună cu dumnezeieștile cete ale îngerilor și ale drepților, purtînd cunună.

Slavă...

Viețuind cu curăție, cu dreptate și cu dreaptă credință, pe pămînt împreună cu oamenii, străluciți acum în ceruri, cugetătorilor de Dumnezeu sihaștri, împreună cu cetele cele fără de trup desfătîndu-vă, în Lumina cea dumnezeiască, de la Care după dreptate v-ați împodobit cu cununile mucenicieî, ca niște purtători de biruință.

Și acum..., a Născătoarei :

O, dumnezeiască și de Dumnezeu cugetătoare și cinstită adunare a părinților prealuminată! Cu rugăciunile voastre faceți mijlocire să se trimită de la Dumnezeu lumii și Bisericilor pace curată, unire și credință, prin rugăciunile cele bineprimite ale Născătoarei de Dumnezeu, preafericiților.

Irmosul :

Spăimîntatu-s-a de aceasta ce-«rul și marginile pămîntului «s-au minunat, că Dumnezeu «S-a arătat oamenilor trupește, «și pîntecele tău s-a făcut mai «desfătat decît cerurile. Pentru «aceea pe tine, Născătoare de «Dumnezeu, începătoriile cete-«lor îngerești și omenești te «mărim».

LUMININDA mucenicului :

Podobie : Văzînd ucenicii...

Dănțuiește astăzi cetatea Nicomidiei pentru prăznuirea cea de peste an a bunului tău păstor și saltă, avîndu-l purtător de grijă pe el, care te păzește de toată vătămarea vrăjmașilor.

Slavă..., alta, a cuviosului :

Podobie : Cu ucenicii să ne suim...

Îngerește pe pămînt ai viețuit, purtătorule de Dumnezeu Teoctist, împreună cu marele Eftimie, preaînțeleptul; în rugăciuni și în postiri și în multe isprăvi ale privirii celei lucrătoare petrecînd, cu care acum stînd înaintea Treimii celei neapropiate, roagă-te pentru noi cei ce te cinstim pe tine, fericite.

Și acum...

Strămoșul tău David, Fecioară, cîntînd te-a numit munte închegat și gras, Preacurată Născătoare de Dumnezeu; înțeleptul Solomon cu cîntările te numește pat; iar Isaia, toiag și Iacov scară te-a văzut mai înainte, și altul ușă, căci din tine Dumnezeu înnoiește frămîntătura oamenilor, de Dumnezeu Născătoare.

A Crucii, a Născătoarei, asemenea :

Văzînd pe Cel născut din tine înălțat pe Cruce, tînguindu-te cu jale, ai zis: Fiule, cel ce ai ieșit din pîntecele meu în chip de negrăit, cum suferi acestea, Mîntuitorul meu? Cu adevărat vo-

ind să mîntuiești neamul omenesc.

STIHOAVNA din Octoih

Slavă..., a mucenicului, glasul al 4-lea :

A lui Efrem Carias.

Astăzi prăznuiesc toate cetățile și satele, împreună cu marea cetate a Nicomidiei, pomenirea cinstitului ei purtător de grijă, căci și marginile pămîntului se bucură la prăznuirea de acum, a sfințitului mucenic. Încă și noi, împletindu-i cununi de laude ca de flori, grăim: Bucură-te păstorul cel bun, care ți-ai pus sufletul pentru oi, jertfă și jertfitorule, preot și jertfire ; ție ne rugăm, Antime : Roagă-te lui Hristos împreună cu luptătorii cei asemenea cu tine, să se mîntuiască această turmă a ta de lupii cei răi, și să se învrednicească de staulul cel ceresc.

Și acum..., a Născătoarei :

Podobie : Dat-ai semn...

În patul lenevirii zac, Preacurată, și cu lenevire îmi petrec viața, și mă tem de vremea sfîrșitului meu, Născătoare de Dumnezeu, ca nu cumva șarpele cel viclean să răpească smeritul meu suflet, ca un leu fără de milă. Pentru aceea sîrguind mai înainte cu bunătatea ta, ridică-mă spre pocăință mai înainte de sfîrșitul meu.

A Crucii, a Născătoarei :

Văzînd mort, preacurata Stăpînă, pe Hristos, Cel ce a omorît pe vicleanul, ca pe un Stăpîn plîngîndu-L și, mirîndu-se de îndelungă-răbdarea Lui, striga : Fiul meu preadorite, nu uita pe roaba Ta, nu întîrzia, Iubitorule de oameni, Cel ce ești mîngîierea mea.

Și cealaltă slujbă a Utreniei după rînduială, și otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile glasului al 4-lea, și ale sfîntului din Cîntarea a 3-a, 2 și din a 6-a, 2. Prochimen, glasul al 7-lea : Scumpă este înaintea Domnului... Stih : Ce voi răsplăti Domnului... Apostolul, din Epistola către Evrei (XIII, 7—16) : Fraților, aduceți-vă aminte de mai-marii voștrii... Și al cuviosului din Epistola II către Timotei (I, 8—18) : Fiule Timotei, nu te rușina... Aliluia, glasul al 2-lea : Preoții Tăi, Doamne, se vor îmbrăca... Evanghelia de de la Ioan (X, 9—16) : Zis-a Domnul : Eu sînt ușa ; dacă va intra cineva prin Mine... (Caută la Duminica a 2-a din Marele Post).

CHINONICUL

Întru pomenire veșnică va fi dreptul, de auzul cel rău nu se va teme.

ÎN ACEASTĂ LUNĂ

ZIUA A PATRA

Pomenirea Sfîntului Sfințitului Mucenic Vavila, episcopul Antiohiei, și a Sfîntului și de Dumnezeu văzătorul Moise proorocul.

LA VECERNIE

La Doamne, strigat-am..., se pun Stihirile pe 6.

Stihirile mucenicului, glasul al 6-lea :

Podobie : Toată nădejdea...

Vopsindu-ți sfințita haină în sîngele tău, ai intrat, sfinte, în Sfintele Sfintelor, mărite Vavila, și de față te desfătezi totdeauna de îndumnezeire, înfrumusețîndu-te, și cu mucenicia luminîndu-te, și înger arătîndu-te, cu împărtășirile cele preacurate. Pentru aceea te cinstim și cu dragoste prăznuim sfințită pomenirea ta, vrednicule de fericire.

Fiindu-ți picioarele în obezi, neoprit ai umblat pe calea care duce la cetatea cea cerească, cuvioase, purtînd cinstitele răni ca pe niște podoabe, Vavila, preaînțelepte. Și fiind încununat ca un biruitor adevărat și mucenic nebiruit și lucrător de sfințenie preasfințit, cînți împreună cu îngerii cîntarea cea dumnezeiască : Sfînt, Sfînt, Sfînt ești, Treimea cea de o ființă.

Fiind mai mare turmei celei cuvîntătoare, ierarhe, ai păscut-o pe ea la verdeața credinței, cu toiagul cunoștinței, și ai mîntuit-o de fiare și ai veselit pe Dumnezeu, Cel ce dintru înălțime pe tine te-a păstorit. Pe Acela propovăduindu-L înaintea celor fără de Dumnezeu, fericite, te-ai jertfit ca un miel nevinovat, veselindu-te împreună cu pruncii cei fără de răutate, dumnezeiescule Vavila.

Stihirile proorocului, glasul al 4-lea :

Podobie : Ca pe un viteaz...

În vifor și în nor, pe cît a fost cu putință, ai văzut Moise pe Cel fără de trup și fără de materie. Și, luminîndu-ți fața prin dumnezeiasca slavă, te-ai arătat puitor de Lege lui Israel celui trupesc ; dar gîndul lui cel pămîntesc nu avea fire a umbla în cele dumnezeiești ; pentru că darul se dă celor ce văd cele foarte bune.

Preot după Lege, voievod foarte viteaz, te-ai arătat, Moise, poporului celui prigonit, rănind Egiptul ; și despărțind Marea Roșie cu toiagul, și cufundînd pe vrăjmașul Faraon, cel cu grumajii înalți, împreună cu taberele lui, ai petrecut în pustiu, hrănind pe Israel cel nemulțumitor.

Cel ce dă proorocia, a zis lui Moise : Dezleagă-ți încălțămintele picioarelor, Moise, că locul unde stai este sfînt ; să nu aduci împreună cu tine nici un lucru de spurcăciune, că iată ți se arată în Muntele Horeb, prin rug și prin foc, taina Fecioarei, Maica lui Dumnezeu.

Slavă..., a mucenicului, glasul al 6-lea :

Temelie întărită a cîștigat Biserica sfințitele tale nevoințe, Sfințite Mucenice Vavila, pe care păzește-o neclintită și nevătămată de lupii cei răpitori ; căci propovăduiește vitejiile tale și mărește pe pruncii care s-au jertfit împreună cu tine pentru Hristos, fericite.

Și acum..., a Născătoarei :

Podobie : A treia zi ai înviat...

Umilință nu ai suflete nepocăite ; ce te zăbovești ? Tăierea morții se apropie, și sfîrșitul a sosit ca un fur. Aleargă și cazi către Născătoarea de Dumnezeu.

A Crucii, a Născătoarei :

Văzînd pe Cruce, Născătoarea de Dumnezeu cea fără prihană, pe Viața noastră spînzurată, ca o maică se tînguia, strigînd : Fiul meu și Dumnezeul meu, mîntuiește pe cei ce cu dragoste Te laudă.

STIHOAVNA din Octoih

Slavă..., a mucenicului, glasul al 6-lea :

Stînd înaintea divanului tiranului, și nevoindu-te pentru dreapta credință, strigai : Iată eu și pruncii pe care mi i-a dat Dumnezeu. Cu care împreună te-ai încununat în ceruri, Vavila, sfințite mucenice. Roagă-te neîncetat să se mîntuiască sufletele noastre de cursele vrăjmașilor.

Și acum..., a Născătoarei :

Podobie : A treia zi ai înviat...

Fecioară fără prihană, roagă-te Împăratului pe Care L-ai născut și Făcătorului a toată lumea, să Se milostivească spre mine robul tău, în ceasul cînd va judeca neamul omenesc.

A Crucii, a Născătoarei, asemenea :

Fecioara Preacurata și Maica Ta, văzînd pe poporul cel fără de lege pironindu-Te fără dreptate pe Cruce, i se răneau cele dinlăuntru, Mîntuitorule, precum Simeon a zis mai înainte.

Troparul mucenicului, glasul al 4-lea :

Și părtaș obiceiurilor...

Caută la sfîrșitul cărții.

Slavă..., al proorocului, glasul al 2-lea :

A proorocului Tău, Moise, pomenire, Doamne, prăznuind, printr-însul Te rugăm, mîntuiește sufletele noastre.

Sau acesta, asemenea :

Suindu-te către înălțimea bunătăților, Proorocule Moise, te-ai învrednicit a vedea strălucirea lui Dumnezeu, primind tablele cele date de Dumnezeu ; și purtînd întru tine darul însemnărilor, te-ai făcut cinstită laudă proorocilor, și mare taină a dreptei credințe.

Și acum..., a Născătoarei :

Caută la sfîrșitul cărții.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..., troparul mucenicului de două ori. Slavă..., al proorocului, Și acum..., al Născătoarei pe glasul troparului mucenicului.

După Catismele obișnuite, Sedelnele Octoihului, și Psalmul 50.

CANOANELE

Unul din Octoih cu irmosul pe 6, și două ale sfinților pe 8.

CANONUL mucenicului

Facere a lui Teofan.

Cîntarea 1-a, glasul al 6-lea :

Irmosul :

Ca pe uscat umblînd Israel, cu picioarele prin adînc, «pe gonaciul Faraon văzîndu-l «înecat, a strigat : Lui Dumne-«zeu cîntare de biruință să-I «cîntăm».

Marea Roșie a sîngiurilor tale, asemenea cu Moise trecînd-o fără de valuri, Vavila, fericite, grăiai : Să cîntăm lui Dumnezeu cîntare de biruință.

Dragostea celor pămîntești supunînd-o tu dragostei celei dumnezeiești, ai defăimat viața, Vavila, fericite, sîrguindu-te a vedea frumusețea lui Hristos.

Ca unul ce doreai Treimea cea mai presus de Dumnezeire, ai murit împreună cu trei prunci, Vavila, fericite, lui Hristos dîndu-ți sufletul pentru dragostea Ei.

A Născătoarei :

Primind pe Ziditorul tău, Cel ce însuși a voit a Se întrupa din pîntecele tău fără de sămînță, Preacurată, mai presus de gînd te-ai arătat stăpînă a zidirilor.

CANONUL proorocului

Cîntarea 1-a, glasul al 4-lea :

Irmos : Noianul cel roșu al mării...

Dintre prooroci mai întîi să fie lăudat Moise, ca cel ce întîiul a vorbit cu Dumnezeu față către față, nu întru năluciri de însemnări, ci ca în chip de trup văzîndu-L pe Dînsul.

Ca pe un dumnezeiesc povățuitor al poporului și mîntuitor al neamului tău Israel, te-a dat pe tine Dumnezeu, Moise, văzătorule de Dumnezeu, precum a făgăduit părintelui tău, celui ce prin ungerea făgăduinței i s-a vestit mai înainte nașterea ta.

Avuție de înțelepciune te-a aflat pe tine bunătățile cele mai alese, ascunse în mintea lui Dumnezeu ca într-o raclă văzătorule de Dumnezeu, Moise. Pentru aceea te-a crescut pe tine fiica împăratului și Pronia cea dumnezeiască.

Slavă...

Lepădatu-te-ai, prealăudate, ca un văzător de Dumnezeu, din pruncie de orice sîn, și fiind hrănit cu laptele cel curat al maicii tale, însemnai foarte aievea vrednicia ta cea preaaleasă, de apropiere către Dumnezeu.

Și acum..., a Născătoarei :

Spăimîntatu-s-a Moise văzînd întîi vedere minunată, împletire străină de rug și de văpaie, care însemna mai înainte pe Dumnezeu cel fără stricăciune din Fecioara Maică, pe Care L-a văzut cu trup trecînd, la mijloc, anii.

Cîntarea a 3-a :

Irmosul :

Nu este sfînt precum Tu, Doamne Dumnezeul meu, «Care ai înălțat fruntea credin-«cioșilor Tăi, Bunule, și ne-ai în-

«tărit pe noi pe piatra mărturisi-«rii Tale».

Nu este sfînt ca Tine, Doamne Dumnezeul meu, Cel ce ai înălțat fruntea credinciosului tău Vavila, și l-ai încununat cu cununa mărturisirii Tale.

Putere mucenicilor s-a făcut Crucea Ta, Doamne, întărind pe prunci împreună cu lăudatul Vavila; și printr-înșii surpînd semețiile rătăcirii celei fără de Dumnezeu.

Puterea diavolului s-a stins pînă la sfîrșit, Hristoase, că se biruiește cel tare de pruncii cei fără de răutate și de dumnezeiescul Vavila, și se batjocorește de dînșii.

A Născătoarei :

Puterea și lauda mea este Hristos, Cel ce a răsărit din tine îmbrăcat cu chip de rob, Născătoare de Dumnezeu, și din robia diavolului cu bunătatea Sa ne-a mîntuit pe noi.

Alt Canon

Irmos : Arcul celor puternici...

Cu totul te-ai umplut de cunoștința cea negrăită, văzătorule de Dumnezeu, că Duhul cel Preasfînt prin înger te-a învățat pe tine știința celor mai dinainte.

Purtînd luminat dumnezeieștile raze, cu semnele cele dumnezeiești ai spăimîntat Egiptul, minunat prefăcînd firea elementelor, preaînțelepte.

Slavă...

Chipul tău cel frumos strălucea, fericite, cu lumina dumnezeieștii raze; pentru aceasta pe toți i-ai tras către dumnezeiasca frumusețe.

Și acum..., a Născătoarei :

Veselitu-te-ai la față, preaînțelepte, încredințîndu-te de priceperea vederii celei înfricoșătoare; dar ai fost oprit de glasul Domnului, Cel ce S-a născut din Fecioara cu trup.

Irmosul :

Arcul celor puternici a slăbit «și cei neputincioși s-au încins «cu putere; pentru aceasta s-a «întărit întru Domnul inima «mea».

CONDACUL proorocului, glasul al 2-lea :

Ceata proorocilor împreună cu Moise și cu Aaron, cu veselie se veselește astăzi, căci s-a plinit sfîrșitul proorociei lor asupra noastră. Astăzi strălucește Crucea, prin care ne-ai mîntuit pe noi, Hristoase Dumnezeule. Cu ale căror rugăciuni miluiește-ne pe noi.

CONDACUL sfințitului mucenic, glasul al 4-lea :

Podobie : Arătatu-Te-ai astăzi...

Măririle credinței în inima ta punîndu-le, ai păzit-o, Sfințite Mucenice Vavila, netemîndu-te de chinuitori, sluga lui Hristos. Pentru aceasta păzește-ne pe noi.

SEDEALNA sfîntului, glasul al 3-lea :
Podobie : Pentru mărturisirea...

Fiind aprins de mărturisirea credinței, ai stins credința cea rea a înșelăciunii, arătînd de ocară nedumnezeirea idolilor; și făcîndu-te jertfă dumnezeiască arsă de tot, cu minunile răcorești marginile lumii. Părinte cuvioase, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să ne dăruiască nouă mare milă.

Slavă..., a proorocului, glasul al 4-lea :
Podobie : Arătatu-Te-ai astăzi...

Știindu-te ca pe unul ce ești mai întîi decît toți proorocii, cu dreaptă credință te lăudăm credincioșii; căci întîi tu ai văzut pe Dumnezeu, pe cît era prin putință oamenilor a-L vedea.

Și acum..., a Născătoarei, asemenea :

Pe sprijinitoarea cea fierbinte a celor din nevoi, pe ajutătoarea noastră, și către Dumnezeu împăciuitoarea, prin care ne-am mîntuit din stricăciune, pe Născătoarea de Dumnezeu, credincioșii să o fericim.

A Crucii, a Născătoarei, asemenea :

Văzînd pe Cruce spînzurat pe Fiul tău, Preacurată, sfărîmîndu-ți-se cele de maică dinlăuntru, cu jale strigai : Vai mie, Fiul meu ! Cum ai apus, Lumina mea cea fără de ani.

Cîntarea a 4-a :

Irmosul :

Hristos este puterea mea, «Dumnezeul și Domnul, cin«stita Biserică cu dumnezeiască «cuviință cîntă, strigînd : Din «cuget curat întru Domnul präz«nuind».

Hristos îmi este putere, Dumnezeu și Domn, strigai înaintea divanurilor celor tiranice, neîngrozit de înfricoșări, în Domnul veselindu-te, Sfințite Mucenice Vavila.

Aducînd Domnului jertfă fără de prihană, înfricoșătoare jertfă fără de sînge, te-ai adus și pe tine junghiere nespurcată prin sînge, Sfințite Mucenice Vavila.

Cugetul cel tînăr al pruncilor, ca un îndreptător de tineri înțelept, hrănindu-i cu laptele cel duhovnicesc, i-ai adus jertfă nespurcată, Cuvioase Sfințite Mucenice Vavila.

A Născătoarei :

Știindu-te locaș preasfințit al lui Dumnezeu pe tine cea singura neîntinată, care întreci pe toți credincioșii, Născătoare de Dumnezeu, cu sfințite glasuri te fericim.

Alt Canon

Irmos : Văzîndu-Te Biserica înălțat...

Gîngăvia limbii și a glasului tău schimbîndu-se prin dumnezeiască rînduială, văzătorule de Dumnezeu, te-ai arătat slujitor al tainelor cele înfricoșătoare ale lui Dumnezeu, și cu răni ai lovit Egiptul.

Mărindu-te pe tine cu credință, ca pe un puitor de lege învățăturilor lui Dumnezeu cele preamărite, și cu anevoie a se

pricepe, strigăm: Văzătorule de Dumnezeu Moise, fă-ne nouă binevoitoare dumnezeiasca putere.

Slavă...

Cele întîi născute ale Egiptului le-ai ucis, precum și Hristos a omorît tăria diavolească; că cele ce lucrai tu, cu adevărat era însemnare a celor viitoare, pururea pomenite.

Și acum..., a Născătoarei:

Auzind Moise pe Dumnezeu strigîndu-l din văpaie și din rug: Nu te apropia, că locul este sfînt!, cu cuviință a scris mai înainte că va să Se nască Hristos cu trup din fecioară curată.

Cîntarea a 5-a:

Irmosul:

Cu dumnezeiască strălucirea Ta, Bunule, sufletele celor «ce mînecă la Tine cu dragoste, «Te rog luminează-le; ca să Te «vadă, Cuvinte al lui Dumnezeu, «pe Tine, Adevăratul Dumnezeu, «pe Cel ce chemi din negura «greșealelor».

Dumnezeiescul Tău dar, Iisuse, cu adevărat l-a primit din înălțime Sfințitul Mucenic Vavila, încît și pruncii cei tineri s-au îndemnat către dragostea Ta, și către nebăgarea în seamă a morții.

Luminîndu-se cu dumnezeiasca cunoștință a Ta, Sfințitul Mucenic Vavila, pe toți îi învăța, Doamne, ca numai pe Tine să Te cunoască Fiul lui Dumnezeu adevărat, Care de la întuneric și de la rătăcire ne-ai mîntuit.

Fiind ales din dumnezeiasca Ta rînduială Sfințitul Mucenic Vavila, a paște turma Ta cea cuvîntătoare, Ție, Cuvinte al lui Dumnezeu, aduce sîngele său, povățuind pe toți cu înțelepciune către calea mîntuirii.

A Născătoarei:

Pe Stăpînul tuturor cel ce S-a născut din tine, Preacurată, plecîndu-L cu rugăciunea, roagă-L ca de toată stricăciunea cea potrivnică să izbăvească pe robii tăi, cei ce te mărturisesc pe tine Maică Fecioară.

Alt Canon

Irmos: Tu, Doamne, Lumina mea...

Lovit-ai Marea Roșie cu toiagul tău, o văzătorule de Dumnezeu, și ai arătat puterea lui Dumnezeu, și ai însemnat într-însa tăria dumnezeieștii Cruci.

O, ce îndrăzneală cu dragoste! O, ce dovedire de suflet curat! Că ai zis către Dumnezeu, văzătorule de Dumnezeu: De mă cunoști pe mine, mai mult decît pe toți, arată-Te mie de față.

Fiind acoperit cu piatra, nu ai văzut chipul lui Dumnezeu, ca Cel ce este ascuns; ci numai spatele care închipuiește întruparea Cuvîntului ai cunoscut-o, văzătorule de Dumnezeu.

Slavă...

Prin rugăciune, a plouat mana în loc de apă odinioară Moise,

văzătorul de Dumnezeu, și a hrănit cu prepelițe pe Israel.

Și acum..., a Născătoarei :

Intrat-ai aievea în nor și ai aflat cele negrăite, o, văzătorule de Dumnezeu, că avea să Se nască din Fecioara, Dumnezeu cu trup pe pămînt.

Cîntarea a 6-a :

Irmosul :

Marea vieții văzînd-o înălțîndu-se de viforul ispitelor, «la limanul Tău cel lin alergînd, «strig către Tine : Scoate din «stricăciune viața mea, mult-«Milostive».

Văzînd marea vieții că se învăluiește de viforul rătăcirii, Vavila, pururea pomenitul nevoitor, striga : Scoate viața mea din stricăciune, mult-Milostive.

Asemănîndu-se lui Hristos pururea-pomenitul mucenic și nevoitor, mai înaintea turmei și-a dat sufletul său, mutîndu-se de la stricăciunea morții, către viața cea veșnică.

Nestatornicia pruncilor, cu înțelepciune a întărit-o prin patimile sale Vavila preafericitul nevoitor, mutîndu-i de la pămînt către viața cerului.

A Născătoarei :

Prin nașterea ta, am scăpat din legăturile osîndirii, și din ale blestemului, binecuvîntată Fecioară; că numai tu ai întrupat pe Dumnezeu pe pămînt din curatele tale sîngiuri, ceea ce ești fără prihană.

Alt Canon

Irmos : Jertfi-voi Ție cu glas...

Avînd oaste tare a Dumnezeului lui Israel, ai surpat șapte neamuri ale răutății canaaneilor, dînd pămîntul lor poporului tău întru moștenire.

În chip de negrăit intrînd, Moise, în norul cel dumnezeiesc, ai luat tablele legii, cele scrise cu degetul lui Dumnezeu; căci El era cel ce te chema pe tine, fiind tu ca o slugă mare a Lui.

Stînd de față Dumnezeu a ascultat glasul lui Moise, văzătorul de Dumnezeu, pentru ca să-L arate înaintea poporului înfricoșător tăinuitor al măririi Sale.

Ca unii ce sîntem fii după Legea darului, primim binecuvîntarea, lăudîndu-te pe tine, fericite, și evreilor le dăm acum cu călcîile, ca odinioară Iacov lui Isav.

Și acum..., a Născătoarei :

Din descoperire dumnezeiască, te însemnează mai înainte pe tine lăudatul Moise, ca un sicriu, Născătoare de Dumnezeu, acoperit cu aur peste tot, cu strălucirile Duhului întru mărirea lui Dumnezeu.

Irmosul :

Jertfi-voi Ție cu glas de laudă, «Doamne, Biserica strigă către «Tine, de sîngele demonilor

«curățindu-se cu sîngele cel «curs prin milostivire din coas- «ta Ta».

CONDACUL Sfîntului Vavila, glasul al 2-lea :

Podobie : Ca o pîrgă...

Ca pe un propovăduitor al dreptei credințe, și întărire nevoitorilor, Biserica te mărește pe tine, prealăudate luminîndu-se astăzi. Ci ca cel ce ai îndrăznire către Domnul, roagă-te, Vavila, ca în pace desăvîrșită să păzească pe cei ce te măresc și te laudă pe tine, o, mult-pătimitorule.

ICOS

De deșertăciunea lumii arătat cugetînd, te-ai înstrăinat de lume, și urmînd patimii lui Hristos, ai omorît patimile trupului ; și luîndu-ți crucea ta ai urmat Ziditorului tău, mucenice. Iar acum, petrecînd împreună cu Dînsul, roagă-te pentru cei ce după adevăr te cinstesc pe tine, o, mult-pătimitorule.

SINAXAR

În această lună, în ziua a patra, pomenirea Sfîntului Sfințitului Mucenic Vavila, arhiepiscopul Antiohiei celei mari, și a celor împreună cu dînsul Sfinții trei prunci, care prin sabie s-au săvîrșit.

Acesta a gonit din biserica lui pe împăratul Numerian, care intrase în ea, căci ucisese pe fiul împăratului perșilor, pe care îl avea zălog. Pentru aceea l-au băgat în fiare și l-au purtat pe uliță, apoi i-au tăiat capul și lui și celor trei tineri.

Tot în această zi, pomenirea Sfîntului Vavila dascălul de la Antiohia, împreună cu cei de sub ascultarea lui, optzeci și patru de copii, care de sabie s-au săvîrșit.

Împărățind Maximian la Nicomidia, creștinii se ascundeau din pricina gonirii împotria lor. Mergînd cineva la împăratul, îi zise : Împărate, un bătrîn, anume Vavila, șade într-o cămară ascuns și învață pe pruncii celor nebuni să nu cinstească pe zei, ci să cinstească pe Cel răstignit. Și îndată trimițînd cu dînsul ostași, au adus pe Vavila cu ucenicii lui înaintea împăratului. Și-i zise împăratul : De ce nu te închini la zeii la care se închină toată lumea ? De ce amăgești și pe prunci să nu se închine la ei ? Iar sfîntul răspunse : Zeii păgînilor, o, împărate, sînt demoni, iar Dumnezeul nostru a făcut cerurile ; dar tu și cei ce sînt cu tine fiind orbi, nu vedeți adevărul. Aceste cuvinte aduseră pe împăratul și pe cei ce erau cu dînsul la mînie, și au poruncit la patru ostași să-l bată cu pietre peste obraz, peste coaste și peste vine, să-i zdrobească umerii și gleznele, cu pietre, și, după ce-i zdrobiră toate încheieturile, îi puseră legături grele la grumaji și la picioare și l-au băgat în temniță. După aceea aduseră pruncii, optzeci și patru fiind la număr, parte bărbătească și femeiască. Și a început împăratul a-i lua cu cuvinte amăgitoare, dar ei nu răspundeau, ci se întorceau unii la alții. Văzînd că nu răspund, a osebit pe zece dintr-înșii, cei mai mari la vîrstă, și le zise : Iată voi ca niște înțelepți supuneți-vă poruncii mele, și faceți jertfă la zei, și veți fi în palat cu mine, îndulcindu-vă mai bine. Atunci Amonie și Donat ziseră împăratului : Noi fiind credincioși, nu jertfim la demoni surzi și muți. Atunci a poruncit să-i bată, și întorcîndu-se împăratul către ceilalți prunci, le-a zis : Jertfiți cel puțin voi, ca să nu pățiți mai rele decît cele ce au pățit aceștia. Dar și ei strigă : Creștini sîntem, și nu vom jertfi ; ci anatema să fii tu și zeii tăi. Atunci a poruncit să-i bată și să-i bage în temniță, să se chinuiască de foame.

Iar a doua zi a poruncit să spînzure pe dascălul lor, și pe prunci, pe fiecare îl întreba, dacă se leapădă de Hristos și și de dascălul lor. Și văzînd că nu vor să se lepede, a poruncit să li se taie capetele tuturor împreună și dascălului. Mergînd înainte sfîntul la locul cel rînduit cu cei optzeci și patru de ucenici ai săi, cînta : Iată eu și pruncii pe care mi i-a dat Dumnezeu. Și sosind la locul sfîrșitului, după porunca împăratului, întîi i-au tăiat capul Sfîntului Vavila, apoi au tăiat și pe prunci. Iar unii credincioși mergînd noaptea, și punînd într-o corăbioară moaștele, le-au dus la Bizanț, le-au

pus către partea de miază-noapte, afară din cetate, în trei sicrie unde este satul ce se cheamă Moni, dînd laudă și mulțumire lui Dumnezeu.

Tot în această zi, pomenirea Sfîntului Teotim și Teodul care, dintre slujitorii chinuitori crezînd, în foc s-au săvîrșit.

Tot în această zi, pomenirea Sfîntului Prooroc Moise, care cu pace s-a săvîrșit.

Acesta s-a născut în Egipt și l-a luat din apă fiica lui Faraon și l-a făcut sieși fiu și l-a învățat toată înțelepciunea egiptenilor. Înaintînd el cu vîrsta și făcîndu-se de patruzeci de ani, a ucis un bărbat egiptean care bătea pe un evreu. Pentru aceea temîndu-se a fugit în pămîntul Madiam. Și acolo luîndu-și femeie pe Semfora, fata lui Iotor, i s-a arătat Dumnezeu în para rugului. Și plinind acolo patruzeci de ani, din porunca lui Dumnezeu, s-a pogorît la Egipt către Faraon, ca să-l facă să libereze pe evrei să aducă jertfă lui Dumnezeu. Și devreme ce acela nu voia să asculte, îndată a bătut Egiptul cu zece plăgi și luînd poporul cu Pronia și voia lui Dumnezeu, cu argint și cu aur, și trecîndu-i Marea Roșie și învățîndu-i cu semne, i-a întărit cu Legea. Dar pentru că a mîniat pe Dumnezeu cu grăirea împotrivă, suindu-se în munte a murit, fiind de o sută și douăzeci de ani, înainte de venirea lui Hristos cu ani o mie patru sute optzeci și cinci.

Tot în această zi, pomenirea Sfintei Ermiona, una din fiicele lui Filip Apostolul.

Sfîntul Apostol Filip, care o botezat pe famenul Candachiei, a avut patru fiice, pe care Evanghelistul Luca le mărturisește de proorocițe și fecioare. Dintre acestea Ermiona și Eutihia s-au dus în Asia căutînd pe Teologul Ioan, și neaflîndu-l căci se mutase, aflat-au pe Petronie, ucenicul lui Pavel Apostolul, și luînd învățătură de la dînsul, urma obiceiurilor lui. Iar Ermiona se deprindea cu meșteșugul doctoriei. Drept aceea venea mulțime multă, și lecuia pe toți, chemînd numele lui Hristos.

Trecînd însă Traian împăratul asupra perșilor, se arătă sfînta că este creștină și aducînd-o înaintea lui căută să o înșele cu amăgiri și să o despartă de Hristos. Dar de vreme ce nu voia să se supună, a poruncit ca să o bată peste obraz multe ceasuri. Iar Ermiona văzînd pe Domnul șezînd la judecată în chipul lui Petronie, care îi grăia și o întărea, socotea bătăile ca o nimica. Deci văzînd împăratul întărirea și neînduplecarea gîndului ei, rușinîndu-se, a slobozit-o. Și de atunci, deschizînd în Asia sălășluire de oaspeți, odihnea pe toți și-i lecuia și sufletește și trupește. Și Domnul se preamărea în toate zilele de către tot omul, cît a trăit împăratul Traian. Iar dacă a murit el, împărățind Adrian, ginerele său, și înștiințîndu-se de cele despre sfînta, trimise slujitori de o aduseră înaintea lui și-i zise : Spune-mi, bătrîno, de cîți ani ești, și de ce neam, și în ce stare te afli ? Iar sfînta, răspunzînd, zise : Domnul meu Hristos știe de cîți ani sînt și de ce neam. Împăratul zise : Dezbrăcați-o de haina ei și o bateți fără de milă, zicîndu-i să răspundă cu smerenie la cele ce o întreabă împăratul ; și așa au bătut-o cumplit. După aceea a supus-o la chinuri îndelungate în căldări cu smoală, din care a rămas nevătămată. Și scoțînd-o a grăit ea către împăratul : Împărate ! Domnul meu m-a întors spre somn în căldare, și am văzut unde mă închinam marelui zeu Iraclie. Iar el bucurîndu-se îi porunci să intre în capiște. Atunci sfînta făcînd rugăciune întru sineși către Iubitorul de oameni Dumnezeul nostru, îndată se făcu tunet din cer, și căzînd jos la pămînt idolii care erau în capiște, se zdrobiră și se făcură pulbere. Și ieșind, sfînta zise împăratului : Intră înăuntru de ajută zeilor, că au căzut și nu pot să se scoale. Intrînd împăratul și văzînd zdrobirea idolilor, a poruncit să i se taie cinstitul ei cap afară din cetate. Și luînd-o Teodul și Timotei, au ieșit din cetate și neîngăduindu-i să-și facă rugăciunea, s-au repezit cu obrăznicie asupra ei, dar li s-au uscat mîinile. Rugîndu-se atunci de sfînta, și crezînd cu tot sufletul în Domnul nostru Iisus Hristos s-au însănătoșit, și au rugat pe sfînta ca să se roage pentru dînșii să-și dea sufletele lor către Domnul înaintea ei. Și aceasta făcîndu-se a răposat și ea cu pace, aproape de același loc. Și venind oarecare credincioși binecinstitori, și luîndu-le moaștele le puseră în Efes în loc ales și însemnat, întru mărirea Tatălui și a Fiului și a Sfîntului Duh.

Tot în această zi, pomenirea Sfinților Mucenici Chentirion, Ochean, Teodor, Amian și Iulian, ce se trăgeau din satul Candaveu.

Acești sfinți pentru mărturisirea cea întru Hristos, după alte multe chinuri din porunca lui Maximian au fot băgați într-o baie înfierbîntată ; dar scăpînd de

acolo prin dumnezeiescul înger, li s-au tăiat picioarele cu tesla, și fiind aruncați în foc, și-au primit sfîrșitul.

Tot în această zi, pomenirea Sfinților Mucenici Petronie, Haritina, Zarvil, Tatuil și Veveea.

Acești sfinți au trăit pe vremea împăratului Adrian. Dintre ei Tatuil era preot al idolilor, dar printr-un oarecare episcop, a venit la credință. Pentru aceea a fost bătut cu toiege de Avgar domnitorul, ars pe obraz, și chinuit în multe și felurite chipuri. Iar la urmă prin sabie s-a săvîrșit, împreună cu sora sa Veveea.

Tot în această zi, pomenirea Sfinților trei mii șase sute douăzeci și opt de mucenici.

Aceștia fiind aflați ascunși în munții și peșterile Nicomidiei, Maximian, chinuindu-i cu nenumărate chinuri i-a omorît.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluiește-ne și ne mîntuiește pe noi. Amin.

Cîntarea a 7-a :

Irmosul :

Dătător de rouă cuptorul l-a făcut îngerul cuvioșilor ti- «neri ; iar pe caldei arzîndu-i «porunca lui Dumnezeu, pe chi- «nuitorul l-a plecat a striga: «Bine ești cuvîntat Dumnezeul «părinților noștri».

Mai-marii cetelor celor cerești astăzi văzînd pe tineri biruitori împotriva rătăcirii, și pe dumnezeiescul Vavila bucurîndu-se, împreună strigau lui Hristos : Bine ești cuvîntat Dumnezeul părinților noștri.

Darul Stăpînului cel purtător de lumină a luminat pe credincioșii cei ce s-au adunat, îndemnîndu-i să strige cu bucurie : Bine ești cuvîntat Dumnezeul părinților noștri.

Tiranul nu se dumirea în ce chip va ajuta celor ce nu erau dumnezei ; iar dumnezeiescul Vavila îndeamnă a striga Preasfintei Treimi : Bine ești cuvîntat Dumnezeul părinților noștri.

A Născătoarei :

Cu fulgerele tale cele prealuminoase, luminează inima mea cea întunecată, ceea ce ai născut pe pămînt, pe soarele Hristos, Fecioară, căreia pururea îți cîntăm : Bine ești cuvîntată ceea ce ai născut pe Dumnezeu cu trup.

Alt Canon

Irmos : Tinerii lui Avraam...

În vedenii de taină dumnezeiești, dumnezeiesc zugrav făcîndu-te, toată închipuirea cea înțeleaptă a cortului prin cuvinte meșteșugind-o, lucrarea ai dat-o lui Veseleil mai-marelui meșter, o Moise.

Îndrăznind Core de demult să preoțească împotriva ta, s-a văzut pogorîndu-se în iad de viu, desăvîrșit moștenindu-l ; Dumnezeu ție, Moise, păzindu-ți cinstea împărăției și a preoției.

Slavă...

Arătatu-s-a M i h a i l, cerescul Voievod, împreună cu tine fiind căpetenie a neamului lui Israel de demult, Moise, și dumnezeiesc păzitor trupului tău, că pe începătorul răutății, fiind împotrivitor, l-a rușinat.

Și acum..., a Născătoarei :

Pe tine, dumnezeiescul toiag al lui Aaron ce a odrăslit, te-a închipuit, Născătoare de Dumnezeu, dezlegarea tuturor păcatelor ; că pămîntenilor curățire te-ai făcut, și izbăvire de înfricoșătoarea îngrozire a lui Dumnezeu spre noi.

Cîntarea a 8-a :

Irmosul :

Pe Dumnezeu Tatăl, Ziditorul și pe Fiul cel de o ființă și «pe Dumnezeiescul Duh, tinerii «cei din văpaie se îndemnau a «cînta : Binecuvîntați pe Dom-«nul toată făptura și Îl preaînăl-«țați întru toți vecii».

Astăzi, fraților, pomenirea Sfințitului Mucenic Vavila, pe tinerii cei din văpaie, a cînta îi îndeamnă : Binecuvîntați pe Domnul toate lucrurile și-L preaînălțați întru toți vecii.

Astăzi tinerii ucenici ai preotului și mucenicului Vavila, împreună cu bătrînul încununîndu-se, a cînta se îndeamnă : Binecuvîntați pe Domnul toate lucrurile, și-L preaînălțați întru toți vecii.

Ungerea cea preoțească a preotului și mucenicului Vavila, cu ungerea sîngelui mai mult se mărește. Pentru aceea pe Domnul toate lucrurile lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

A Născătoarei :

Cu trup ai născut pe Dumnezeu, Care ține toate cu mîna ; și în brațe, Fecioară, pe Acesta L-ai purtat ; pe Care toate lucrurile ca pe Domnul Îl laudă, și-L preaînalță întru toți vecii.

Alt Canon

Irmos : Mîinile întinzîndu-și...

Slugă lui Dumnezeu cu dreptate te-ai numit, și te-ai făcut cu faptele ca un blînd. Pentru aceea ți s-a arătat ție Domnul, mai mult decît tuturor proorocilor, Moise, și purtător de Dumnezeu făcîndu-te, te-a învățat a cînta cu credință : Binecuvîntați toate lucrurile Domnului pe Domnul, și-L preaînălțați întru toți vecii.

Ca un tainic al lui Dumnezeu și slujitor și împărat lui Israel arătîndu-te Moise, văzătorule de Dumnezeu, ai propovăduit că va să vină Hristos cu trup, scriind mai înainte înfricoșătoarea și dumnezeiasca Lui venire către oameni ; Căruia aievea te-ai arătat și închipuire insuflețită Lui, și prooroc credincios.

Cu cuvînt de proorocie și cu lege de poruncă conducînd poporul cu credință, cu semne și cu arătări de minuni l-ai îndreptat, fiind de Dumnezeu ales stăpîn, văzătorule de Dumnezeu ; pentru aceea te-ai adăugat către părinții tăi cu mărire.

Binecuvîntăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfîntul Duh, Domnul.

Suindu-te în munte ca în cer, cu poruncă dumnezeiască, ai văzut cu duhul pămîntul celor

blînzi, preaînțelepte ; iar cu simțirea ai privit desfătarea făgăduinței, și mutîndu-te de la pămînt, din rînduială dumnezeiască ți s-a ascuns trupul tău.

Și acum..., a Născătoarei :

Nimeni nu s-a numit văzător de Dumnezeu mai înainte de tine, Moise mărite, slugă a lui Hristos ; că ai văzut toate închipuirile Fecioarei, care însemnau mai înainte dumnezeiasca ei naștere ; căci în văpaia rugului ai văzut Chipul cel nevăzut.

Irmosul :

Să lăudăm bine să cuvîntăm și să ne închinăm Domnului cîntîndu-I și preaînălțîndu-L pe Dînsul întru toți vecii.

Mîinile întinzîndu-și Daniel, «gurile leilor cele deschise în «groapă le-a încuiat ; și puterea «focului au stins, cu buna faptă «încingîndu-se, tinerii cei iubi«tori de dreapta credință, «strigînd : Binecuvîntați toate «lucrurile Domnului pe Dom«nul».

Cîntarea a 9-a :

Irmosul :

Pe Dumnezeu a-L vedea nu este cu putință oamenilor, «spre Care nu cutează a căuta «cetele îngerești ; iar prin tine, «Preacurată, S-a arătat oameni«lor Cuvîntul întrupat ; pe Care «mărindu-L cu oștile cerești, pe «tine te fericim».

Hristos a arătat oamenilor cale lesne de suit către înălțimea cerurilor prin Cruce ; pentru aceea se biruiește moartea de către oameni, căci nici pruncii cei tineri nu s-au spăimîntat de dînsa ; pe care împreună cu minunatul Vavila să-i fericim.

Aflînd răsplătire ostenelilor tale de la Hristos, darul minunilor și moștenirea veșnică Vavila dumnezeiescule, cînți împreună cu îngerii : Sfînt, Sfînt, Sfînt ești Treime, Ceea ce toate le lucrezi și toate le poți.

Să luăm vindecări de patimi alergînd la cortul cel lăudat al nevoitorilor, că întru dînsul sînt de față cetele îngerilor, și duhurile drepților, și mai ales Stăpîna tuturor, împreună cu minunatul Vavila, împărțind tămăduiri.

A Născătoarei :

Cîntare aduc ție, Fecioară Stăpînă, din buze spurcate eu, ticălosul, rugîndu-mă : Scoate-mă din noroiul faptelor mele, și pe toți cei ce te laudă acum învrednicește-i de-a dreapta măririi Fiului tău.

Alt Canon

Irmos : Hristos, Piatra cea netăiată...

Făcutu-te-ai însuți văzător Domnului, de Dumnezeu văzătorule ; și după moarte nu prin semne întunecoase văzînd pe Hristos ca mai înainte în piatră, ci cu trup omenesc, Care strălucea cu lumina dumnezeirii.

Muntele Tabor a fost mărit cu mult mai mult decît Sinai ; căci acolo Moise din morți, și Tesviteanul din latura celor vii, vedeau împreună cu Apostolii, ca pe un Dumnezeu adevărat, pe Hristos, schimbîndu-Se la față.

Slavă...

Cu ruga ta cea milostivă, și cu îndrăzneala rugăciunilor tale, Moise, văzătorule de Dumnezeu, mîntuiește de toată stricăciunea plinirea creștinilor care te laudă pe tine, precum ai izbăvit pe Israel din primejdii, din nevoi și din răutăți.

Și acum..., a Născătoarei :

Năstrapă de aur și lespede și dumnezeiască masă însemnîndu-te mai înainte Moise, Fecioară, luminat arăta că avea să Se nască Dumnezeu din tine ; pe Care văzîndu-L cu trup, cu credință plinim lauda ta.

Irmosul :

Hristos, Piatra cea netăiată de «mînă, cea din capul unghiului, «din tine muntele cel netăiat, «Fecioară, S-a tăiat, adunînd fi«rile cele osebite. Pentru aceas«ta veselindu-ne, pe tine, Năs«cătoare de Dumnezeu, te mă«rim».

LUMINÎNDA

Podobie : Cel ce ai împodobit cerul...

Jertfitor și totodată jertfind lui Hristos jertfă fără de sînge, și cu sîngiurile tale jertfindu-te dimpreună cu pruncii cei desăvîrșiți, te lăudăm pe tine Vavila, sfinte mucenice.

A Născătoarei, asemenea :

Pe cei ce nu sărută icoana ta, Fecioară, și a Fiului și Dumnezeului tău cu credință curată, surpă-i ca pe unii ce sînt fără de Dumnezeu, și dă-i pe ei gheenei.

A Crucii, a Născătoarei, asemenea :

Maica Ta, Hristosul meu, cea fără de mire, dacă Te-a văzut pe Cruce, cu plîngere se tînguia, strigînd : Vai mie, preadulce Lumina mea, cum ai apus de la ochii mei ?

Și cealaltă slujbă a Utreniei după rînduială, și otpustul.

LA LITURGHIE

Prochimenul, glasul al 4-lea : Sfinților celor de pe pămîntul Lui... Apostolul din Epistola către Evrei (XI, 33—XII, 2) : Fraților, proorocii, prin credință... (caută la Duminica 1-a după Rusalii). Aliluia, glasul al 4-lea ; Stih : Strigat-au drepții și Domnul i-a auzit... Evanghelia de la Matei (X, 32—XI, 1) : Zis-a Domnul : Pe oricine Mă va mărturisi... (Caută Vineri în Săptămîna a III-a după Rusalii).

CHINONICUL

Bucurați-vă drepților și vă veseliți în Domnul.

ÎN ACEASTĂ LUNĂ

ZIUA A CINCEA

Pomenirea Sfîntului Prooroc Zaharia, tatăl Înaintemergătorului și Botezătorului Ioan.

LA VECERNIE

La Doamne, strigat-am..., se pun Stihirile pe 6, glasul al 4-lea :

Podobie : Dat-ai semn...

Fiind împodobit cu ungere și cu podoabă dumnezeiască, de-a pururea pomenite Zaharia, ca un înger ai slujit lui Dumnezeu cele sfinte, mijlocind Ziditorului și zidirii, și primind vădit arătările dumnezeiescului Duh. Pentru aceea te fericim, și astăzi, săvîrșind prăznuirea ta, mărim pe Mîntuitorul.

Prunc ai văzut zămislit în Fecioară pe Cel împreună cu Tatăl fără de început, Zaharia de Dumnezeu insuflate. Și de față spui mai înainte pruncului tău : Prooroc vei fi cu adevărat, gătind căile Lui ; cu care împreună te fericim, și cu sfințenie prăznuim cinstită prăznuirea ta, purtătorule de Dumnezeu, preafericite.

Locaș viu și însuflețit ești dumnezeiescului Duh, și fiind împreună cu Dumnezeu prin inimă curată, mărite, în mijlocul Bisericii fără dreptate ai fost junghiat, plinindu-ți călătoria cea dumnezeiască ca un mucenic, vrednicule de laudă. Pentru aceea te-ai suit către Biserica cea cerească prin sîngele tău ; iar acum cere iertare sufletelor noastre.

Slavă..., glasul al 8-lea :

A lui Ioan Monahul.

Fiind îmbrăcat cu podoaba preoției celei după lege cu adevărat, slujeai după rînduiala lui Aaron ; și înainte stînd în Templu, ai văzut chip îngeresc, preafericite. Pentru aceea cu toții cîntînd pristăvirea ta, Zaharie, după datorie cu cîntări te lăudăm pe tine, care la bătrînețe ai odrăslit pe Măritul Ioan. Roagă-te pentru noi înduratului Dumnezeu să ne mîntuim toți.

Și acum..., a Născătoarei :

Podobie : Doamne, de ai și stat...

Doamne, cu rugăciunile celei ce Te-a născut, păzește turma Ta, pe care ai răscumpărat-o cu sfîntul Tău sînge, ca un îndurat, și o ferește nevătămată de supărările vrăjmașilor, ca, lăudînd, să mărim dumnezeiască pogorîrea Ta.

A Crucii, a Născătoarei, asemenea :

Doamne, cînd Te-a văzut soarele spînzurat pe lemn pe Tine, Soarele dreptății, și-a ascuns razele și luna și-a schimbat lumina în întuneric ; iar Maicii Tale celei fără de prihană i s-au rănit cele dinlăuntru.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile Octoihului.

Iar cine voiește, zice Podobiile acestea ale sfîntului, glasul al 8-lea :

Podobie : O, preamărită minune...

O, preamărită minune! Arhanghelul care stă înaintea lui Dumnezeu în înălțime, binevestește cugetătorului de Dumnezeu slujitor Zaharia zămislirea Înaintemergătorului, din sterpire, trecut peste vîrstă

fiind. O, cît este de nespusă purtarea Ta de grijă Stăpîne, prin care, Hristoase, mîntuiești sufletele noastre, ca un milostiv.

Stih : Bine este cuvîntat Domnul Dumnezeul lui Israel.

O, preamărită minune! Amuțirea lui Zaharia lămurit prooroceşte tăcerea Scripturii celei vechi și arătarea celei noi, că tăcînd, împlinirea Legii a arătat lumina darului. O, cîț este de înțeleaptă purtarea Ta de grijă, Iubitorule de oameni, prin care păzește-ne pe noi pe toți ca un Atotputernic.

Stih : Și tu, pruncule, prooroc Celui Preaînalt te vei chema, că vei merge înaintea feței Domnului să gătești calea Lui.

O, preamărită minune! Între preoți credincios, și între mucenici preaales, și prooroc mărit vestind mai înainte cele ce aveau să fie, se arată Zaharia, Stăpîne, fiind împodobit cu întreită cunună. O, cît sînt de bogate darurile Tale, Iubitorule de oameni, prin care, Hristoase, învrednicește-ne pe toți de împărăția Ta.

Slavă..., glasul al 2-lea :

A lui Anatolie.

Ca un preot curat ai intrat în Sfintele Sfintelor, și îmbrăcîndu-te cu podoaba cea sfințită, fără prihană slujeai lui Dumnezeu, ca Aaron legiuind și ca Moise povățuind neamurile lui Israel, cu sunetul cel curat al clopoțeilor. Pentru aceea ai și fost omorît, dar sîngele tău cel drept s-a făcut pentru noi vindecare de mîntuire, și ca un mir cu bun miros deschide auzire, spre cîștigarea vieții celei veșnice, Zaharia de trei ori fericite, născătorule al Botezătorului Ioan și soț al Elisabetei, neîncetat roagă-te pentru sufletele noastre.

Și acum..., a Născătoarei :

Podobie : Cînd de pe lemn...

Cu adevărat a covîrșit peste capul meu mulțimea fărădelegilor mele, Preacurată, și nelegiuirile mele s-au înmulțit peste măsură, și m-am însărcinat cu poveri nesuferite, eu ticălosul și neîndreptatul. Ci tu, Fecioară, cu rugăciunea ta cea fierbinte, apucă mai înainte și mă mîntuiește, ceea ce singură ești îndreptarea păcătoșilor.

A Crucii, a Născătoarei, asemenea :

Răbdînd multe dureri, la răstignirea Fiului și Dumnezeului tău, Preacurată, suspinai lăcrimînd și strigînd : Vai mie, preadulcele meu Fiu! Cum pătimești fără dreptate, vrînd să mîntuiești pe toți pămîntenii cei din Adam? Drept aceea, Preasfîntă Fecioară, pe tine te rugăm cu credință, fă-L pe El binevoitor nouă.

TROPARUL, glasul al 4-lea :

Cu haina preoției fiind îmbrăcat, înțelepte, după Legea lui Dumnezeu jertfă primită, după cuviința preoției, ai adus, Zaha-

ria. Și ai fost luminător și văzător al celor de taină, semnele darului întru tine purtînd lămurit, preaînțelepte. Și cu sabia ai fost omorît în Biserica lui Dumnezeu, proorocule al lui Hristos. Cu Înaintemergătorul roagă-te să se mîntuiască sufletele noastre.

Slavă..., Și acum..., al Născătoarei.

Caută la sfîrșitul cărții.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..., se cîntă troparul sfîntului de două ori, Slavă... Și acum...,al Născătoarei, pe glasul troparului sfîntului.

După Catismele obișnuite, Sedelnele Octoihului, și Psalmul 50.

CANOANELE

Ale Octoihului fără martirice, și ale sfîntului pe 6.

CANONUL sfîntului

Facere a lui Teofan.

Cîntarea 1-a, glasul al 8-lea :

Irmosul :

Apa trecînd-o ca pe uscat, și din răutatea Egiptului scăpînd, israeliteanul striga : «Mîntuitorului și Dumnezeului nostru să-I cîntăm».

Pomenirea proorocului Tău lăudînd-o, mă rog să-mi ajute darul Duhului cu mijlocirea ta, grăind : Să cîntăm Mîntuitorului și Dumnezeului nostru.

Aflîndu-se viața ta fără prihană, ai fost împodobit cu podoaba preoției, și cu razele cele luminoase ale proorociei, grăitorule de cele dumnezeiești, fericite.

Slavă...

După lege fiindu-ți capul luminat cu cunună, Zaharia, ca un arătător de cele sfinte, grăiai : Să cîntăm Mîntuitorului și Dumnezeului nostru.

Și acum..., a Născătoarei :

Fiind îmbrăcat cu haina cea lungă pînă la picioare, ca Aaron ai însemnat pe Fecioara care a odrăslit din rădăcina lui Iesei ; pe ceea ce a purtat în pîntece pe Mîntuitorul.

Cîntarea a 3-a :

Irmos : Tu ești întărirea...

Cînd aduceai tămîia cea obișnuită, Arhiereule, atunci ai primit făgăduința nașterii Înaintemergătorului.

Cu mirul sfințeniei te-a uns ca să fii preot ca Aaron. Pentru aceea te-ai învrednicit de vederea îngerului.

Slavă...

Zaharia a născut pe Ioan, pentru a vesti lumii zorile Tale, Soarele cel înțelegător, Mîntuitorule.

Și acum..., a Născătoarei :

Îndreptează viața și traiul meu, Născătoare de Dumnezeu Preacurată, ceea ce ai luminat casa lui Zaharia.

Irmosul :

Tu ești întărirea celor ce alear-«gă la Tine, Doamne, Tu ești lu-«mina celor întunecați și pe Ti-«ne Te laudă duhul meu».

SEDEALNA, glasul al 8-lea :

Podobie : Porunca cea cu taină...

Cu sfințenie după lege slujind lui Dumnezeu, Zaharia, și proorocind că din Fecioară Se va întrupa Hristos prin Duhul Sfînt, te-ai arătat lumii stîlp de Lumină, răsărind din înălțimea dreptății, care luminează toată lumea și îndreptează spre calea păcii picioarele noastre, precum ai zis ; pe Cel ce mîntuiește neamul nostru.

Slavă..., asemenea :

Pe fiul lui Varahia să-l fericim acum, căci legea mai înainte prin cîntare a vestit-o ziua și noaptea. Zaharia cel drept slujind Celui dintru înălțime, Dumnezeului tuturor, precum a zis în psalmi marele între prooroci David, luîndu-și sfîrșitul prin sînge, a fost junghiat și jertfit ca un miel, prinos deplin fiind primit spre aducere Mîntuitorului sufletelor noastre.

Și acum..., a Născătoarei, asemenea :

De Dumnezeu dăruită, Preacurată binecuvîntată, roagă-te neîncetat împreună cu puterile cele de sus și cu proorocii și cu toți sfinții pentru noi, Celui ce S-a născut din tine, pentru milostivirea îndurărilor, ca să ne dea nouă îndreptare mai înainte de sfîrșit, curățire păcatelor, și îndreptare vieții, ca să aflăm milă.

A Crucii, a Născătoarei, asemenea :

Cu Crucea Fiului și Dumnezeului tău, Fecioară, fiind păziți de-a pururea, gonim năpădirile și meșteșugirile demonilor, lăudîndu-te pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu : și cu dragoste te fericim toate neamurile, Preacurată, precum ai proorocit. Pentru aceea dăruiește-ne nouă iertare de păcate prin rugăciunile tale.

Cîntarea a 4-a :

Irmosul :

Auzit-am, Doamne, taina iconomiei Tale, înțeles-am «lucrurile Tale, și am preamărit «Dumnezeirea Ta».

Proorocul Tău, Stăpîne, cu credință a slujit Ție după însemnările Legii, și s-a învrednicit a vedea cu cunoștință adevărul Darului.

Pe lîngă lumina cea mai întunecoasă, ai primit lumina cea mai luminată, preafericite, căci pe lîngă Lege, ți s-a adăugat și harul cu adevărat.

Slavă...

Dumnezeiescul Gavriil, cel ce stă înaintea lui Dumnezeu a binevestit ție, fericite, pe glasul și Înainte-mergătorul Cuvîntului.

Și acum..., a Născătoarei :

Aflîndu-te pe tine, Fecioară, sălășluire curată Ziditorul lumii, S-a sălășluit întru tine, Cel ce a dezlegat sterpirea Elisabetei.

Cîntarea a 5-a :

Irmosul :

Dis-de-dimineață strigăm Ție, Doamne, mîntuiește-ne «pe noi ; că Tu ești Dumnezeul «nostru, afară de Tine pe altul «nu știm».

Pe capul tău, proorocule, s-a pus coroană care avea pecete semnul Darului, mărite.

Se bucură zidirea, arhiereule, că tu ai odrăslit pe propovăduitorul pocăinței.

Slavă...

Cu cinste ți-ai săvîrșit viața, căci toate poruncile Domnului le-ai săvîrșit împreună cu Elisabeta.

Și acum..., a Născătoarei :

Limba ta s-a îndreptat către laude, grăitorule de Dumnezeu ; căci pe cea neispitită de nuntă ai văzut-o purtînd în pîntece.

Cîntarea a 6-a :

Irmos : Haină luminoasă dă-mi mie...

Cel ce slujea în umbra Legii, s-a arătat propovăduitor și «al Darului ; căci s-a învrednicit a vedea întruparea Ta, «Mîntuitorul nostru».

Fiind împodobit cu engolpionul judecăților, ai primit pe Cuvîntul cel veșnic, Care S-a îmbrăcat cu trup, preote Zaharia.

Slavă...

Ca un preot și slujitor vrednic de laudă, mergînd înăuntrul Templului te-ai văzut vorbind cu Dumnezeu, tăinuitorule de Dumnezeu însuflate.

Și acum..., a Născătoarei :

Cunoscută ai fost de proorocița Elisabeta, Fecioară Maica lui Dumnezeu, că porți în pîntece pe Mîntuitorul, Cuvîntul cel fără de început.

Irmosul :

Haină luminoasă dă-mi mie, «Cel ce te îmbraci cu lumina ca «și cu o haină, mult-Milostive «Hristoase, Dumnezeul nostru».

CONDAC, glasul al 3-lea :

Podobie : Fecioara astăzi...

Proorocul și preotul Celui Preaînalt, Zaharia, părintele Înaintemergătorului, astăzi a pus înainte masa prooroociei, pe credincioși hrănind și băutura dreptății amestecînd pentru toți. Pentru că s-a sfîrșit ca un dumnezeiesc tăinuitor al Darului lui Dumnezeu.

ICOS

Cu tăcerea legii ierarhul a fost legat prin glasul îngerului, primind, împreună cu Elisabeta stearpa și înțeleapta pe îngerul

vestirii lui Hristos, pe proorocul și tăinuitorul, care născîndu-se s-a înnoit darul și mîntuirea și împăcarea noastră cea a toată lumea; că acesta a propovăduit pe Mielul și Ziditorul, pe Înnoitorul firii, pe Cel ce dă rod din stearpă, pe Fiul ce S-a arătat din Fecioară, ca un dumnezeiesc tăinuitor al Darului lui Dumnezeu.

SINAXAR

În această lună, în ziua a cincea, pomenirea junghierii Proorocului Zaharia, tatăl Înaintemergătorului.

Acest Zaharia era din Ierusalim, fiu al lui Iuda preotul, care se numea și Varahia. Și a propovăduit cu îndrăzneală și fără de sfială pe cea de Dumnezeu Născătoare Maică și Fecioară, poruncindu-i să nu iasă din ceata cea orînduită a fecioarelor. Dar neaflîndu-se Ioan, fiul său, pe care-l ascunsese mama sa de partea cealaltă a Iordanului într-o peșteră, pe vremea cînd erau omorîți pruncii din porunca lui Irod, a fost omorît de iudei în mijlocul altarului.

Tot în această zi, pomenirea Sfinților Mucenici Urban, Teodor, Medimn și a celor împreună cu dînșii optzeci de preoți și leviți, adică diaconi.

Acești sfinți au fost goniți din Biserică de Valent cel cu minte rea. Și suferind nenumărate chinuri, iar mai pe urmă fiind băgați într-o corabie dusă într-un colț de mare ce se cheamă locul Astachin și dîndu-i-se foc corăbiei, s-au săvîrșit în ea.

Tot în această zi, pomenirea Sfîntului Mucenic Avdei episcopul, care a fost în zilele lui Isdigerd, împăratul perșilor.

Sfîntul acesta a fost pe vremea lui Teodosie împăratul romanilor și a lui Isdigert împăratul perșilor, în anii patru sute doisprezece. Fiind prins de mai-marele vrăjitor care îl silea să se închine soarelui și focului, fiindcă nu s-a plecat, a poruncit să-l bată peste tot trupul cu toiege de trandafir pline de ghimpi, atît de mult, încît a ajuns ca un mort. Pentru aceasta luîndu-l slujitorii l-au dus la casa sa. Și după un ceas și-a dat sufletul său în mîinile lui Dumnezeu.

Tot în această zi, pomenirea Sfîntului Apostolului Petru cel din Atira.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluiește-ne și ne mîntuiește pe noi. Amin.

Cîntarea a 7-a:

Irmosul:

Tinerii evreiești au călcat în cuptor văpaia cu îndrăzneală, și focul în rouă l-au schimbat, cîntînd: Bine ești cuvîntat Doamne, Dumnezeule, în veci».

Cînd a ieșit din cea stearpă glasul celui ce strigă, a dezlegat legăturile limbii tale, Zaharia, a grăi: Bine ești cuvîntat Doamne, Dumnezeule, în veci.

Născutu-s-a din sterpie prietenul Mirelui, Înaintemergătorul, vestind mai înainte aievea nașterea Fecioarei, celor ce cu credință cîntă: Bine ești cuvîntat Doamne, Dumnezeule, în veci.

Slavă...

Cu totul te-ai făcut, Zaharia, organ dumnezeiesc al Duhului, de trei ori fericite, și pe fiul tău l-ai numit mai înainte prooroc, cîntînd: Bine ești cuvîntat Doamne, Dumnezeule, în veci.

Și acum..., a Născătoarei:

Văzîndu-te Zaharia pe tine, Fecioară, că ești plinirea Legii, te-a cunoscut a fi capul a toată proorocia, și a grăit: Bine este cuvîntat Rodul pîntecelui tău, Preacurată.

Cîntarea a 8-a :

Irmos : Pe Domnul, Cel ce S-a preamărit...

Arătatu-te-ai prooroc al adevărului, căci Ioan Înaintemergătorul, fericite ierarhe, a gătit căile lui Hristos, pe Care Îl preaînălțăm întru toți vecii.

Grăind ritoricește, ai binecuvîntat pe Stăpînul, Cel ce ne-a dat nouă mîntuire pe Domnul măririi, Care a răsărit din David cu trup ; pe Care Îl preaînălțăm întru toți vecii.

Binecuvîntăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfîntul Duh, Domnul.

De mari daruri te-ai învrednicit, Arătătorule de cele dumnezeiești, născînd pe Înaintemergătorul, care este mai presus de toți proorocii, cel ce laudă pe Domnul și-L preaînalță întru toți vecii.

Și acum..., a Născătoarei :

Ierarhul și propovăduitorul de Dumnezeu Zaharia, cu bucurie se închină Maicii și Fecioarei, care purta pe Domnul zidirii ; pe Care Îl preaînălțăm întru toți vecii.

Irmosul :

Să lăudăm bine să cuvîntăm și să ne închinăm Domnului, cîntîndu-I și preaînălțîndu-L pe Dînsul întru toți vecii.

Pe Domnul, Cel ce S-a prea«mărit în muntele cel sfînt, și «în rug prin foc a arătat lui «Moise taina nașterii pururea «Fecioarei, lăudați-L și-L prea«înălțați întru toți vecii».

Cîntarea a 9-a :

Irmos : Cu adevărat Născătoare...

Umplutu-te-ai de însuflarea Mîngîietorului și ai început a binecuvînta pe Domnul, sfințite tăinuitorule, cugetătorule de Dumnezeu, fericite.

Văzînd plinirea cuvintelor Arhanghelului, grăitorule de Dumnezeu prealăudate, îndată ți-ai mișcat limba spre binecuvîntare.

Ca și cum ai fi proorocit, fiind plin de Duh, ai zis : Milostivindu-Se Ziditorul către cei pierduți, lămurit și-a adus aminte de legămîntul făcut cu Avraam.

Slavă...

Împodobitu-te-ai cu cununile chinuirii, și cu ale preoției, și cu lumina proorociei, Zaharia, și te-ai împărtășit de mărirea cea mai bună.

Și acum..., a Născătoarei :

Ceea ce ești sălășluire Luminii, Fecioară, luminează sufletul meu cel întunecat de patimi, și mă mîntuiește de întunericul cel mai din afară cu rugăciunile tale.

Irmosul :

Cu adevărat Născătoare de «Dumnezeu te mărturisim pe ti«ne, Fecioară curată, cei mîntu«iți prin tine, cu cetele cele fără «de trup mărindu-te pe tine».

LUMINÎNDA

Podobie : Femei ascultați...

Fără prihană ai preoțit lui Dumnezeu Atotțiitorului după rînduiala Legii, Proorocule Zaharia. Pentru aceea și în vremea

tămîierii ți s-a arătat înger, spunîndu-ți că vei naște pe Mergătorul înaintea lui Hristos, care este mijlocitor Legii și Darului celui dumnezeiesc.

A Născătoarei :

Trecut-au cele ce făceau în chip de umbră și de însemnare la Legea cea veche, M a i c ă Fecioară ; căci fără sămînță ai născut pe Dumnezeu, Dătătorul Legii, spre mîntuirea oamenilor. Pentru aceea și pe mine, care sînt biruit de legea păcatului, întărește-mă cu dumnezeiasca lege.

A Crucii, a Născătoarei :

Dacă ai văzut pe Fiul tău, Preacurată, răstignit, ți s-au rănit cele dinlăuntru, și lăcrimînd ai grăit : Fiul meu, ce răsplătire Ți-au dat vrăjmașii pentru binele ce li s-a făcut acum ? Însă preamăresc dumnezeiescul și necovîrșitul Tău Dar.

STIHOAVNA din Octoih

Slavă..., a sfîntului, glasul al 8-lea :

Jertfe după Lege aducînd Zaharia lui Dumnezeu, Celui ce S-a născut, ți-ai adus sfîntul tău suflet, în Sfînta Sfintelor, prin sfînta săvîrșire de bunăvoie cu sabia, înaintea ușii altarului, ca un mielușel fiind junghiat.

Și acum..., a Născătoarei :

Acoperămîntul tău, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, doctorie sufletească este ; că la el alergînd, scăpăm de neputințele sufletești.

A Crucii, a Născătoarei :

Dacă Te-a văzut pe Cruce pironit ceea ce Te-a născut, Unule îndelung-Răbdătorule, tînguindu-se vărsa lacrimi ca dintr-un izvor, și de covîrșirea bunătății și de milostivirea cea mai presus de om spăimîntîndu-se, foarte lăuda tăria Ta.

Și cealaltă slujbă a Utreniei după rînduială și otpustul.

LA LITURGHIE

Prochimenul, glasul al 7-lea : Veseli-se-va dreptul de Domnul... Stih : Auzi Dumnezeule, glasul meu... Apostolul din Epistola către Evrei (VI, 13—20) : Fraților, Dumnezeu cînd a dat făgăduință lui Avraam... (Caută la Duminica a 4-a din Marele Post). Aliluia, glasul 1 : Preoții Tăi, Doamne, cu dreptatea se vor îmbrăca..., Evanghelia de la Matei (XXIII, 29—39) : Zis-a Domnul către iudeii care veniseră la Dînsul... (Caută Miercuri în Săptămîna a 11-a după Rusalii).

CHINONICUL

Întru pomenire veșnică va fi dreptul, de auzul cel rău nu se va teme.

ÎN ACEASTĂ LUNĂ

ZIUA A ȘASEA

Pomenirea minunii ce s-a făcut în Colose, adică în Hones, de Arhanghelul Mihail.

LA VECERNIE

La Doamne, strigat-am..., se pun Stihirile pe 6, glasul al 4-lea :

Podobie : Ca pe un viteaz...

Al Dumnezeirii celei întreit luminătoare, înainte stătător prealuminat, Mihaile mai-

mare Voievodule, arătîndu-te, cu puterile cele de sus strigi bucurîndu-te: Sfînt ești Părinte, Sfînt ești Cuvinte cel împreună fără de început, Sfînt ești Duhule Sfinte; o mărire, o împărăție, o fire, o dumnezeire și o putere!

Cu chipul tău de foc și cu frumusețea ta minunată, Mihaile întîiule înger, și cu firea cea fără materie străbați marginile, împlinind poruncile Făcătorului tuturor; cunoscut fiind ca puternic în tăria ta, ai făcut izvor de tămăduiri Biserica ta, care cu chemarea ta cea sfîntă este cinstită.

Cel ce faci pe îngerii Tăi, precum este scris, duhuri și pe cei ce slujesc Ție pară de foc, în mijlocul cetelor Tale celor îngerești, ai arătat a fi mai întîi, Doamne, pe Mihail mai-marele Voievod, cel ce se supune voilor Tale, Cuvinte, și cîntare întreit sfîntă cu frică strigă măririi Tale.

Slavă..., glasul al 6-lea:

A lui Vizantie.

Bucurați-vă împreună cu noi toate căpeteniile cetelor îngerești, că cel mai înainte stătător al vostru, și al nostru folositor, marele Arhistrateg, în ziua de astăzi, în cinstită Biserica lui, cu preamărire arătîndu-se, o sfințește. Pentru aceasta după datorie cîntîndu-i să-i strigăm: Acoperă-ne pe noi cu acoperămîntul aripilor tale, mai-mare Mihaile, Arhanghele.

Și acum..., a Născătoarei, asemenea:

Bucurați-vă împreună cu noi toate cetele fecioarelor, că folositoarea noastră și mijlocitoarea, acoperămîntul și scăparea cea mare, în ziua de astăzi în cinstită Biserica ei, cu preamărire arătîndu-se o sfințește. Pentru aceasta după datorie cîntîndu-i ei, să-i strigăm: Acoperă-ne pe noi cu acoperămîntul aripilor tale, Preacurată, de Dumnezeu Născătoare, Stăpînă.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul 1:

Podobie: Ceea ce ești bucuria...

Ca pe un povățuitor al cetelor cerești și al oamenilor celor de pe pămînt tare folositor, păzitor și izbăvitor, pe tine te lăudăm cu credință, Mihaile mai-marele Voievod, rugîndu-ne: Din toată durerea cea de stricăciune făcătoare să ne izbăvești pe noi.

Stih: Cel ce face pe îngerii Săi duhuri, și pe slugile Sale pară de foc.

Mai-marele cetelor dumnezeieștilor puteri cele de sus astăzi cheamă cetele omenești să facă, împreună cu îngerii, o prăznuire luminată a soborului lor cel dumnezeiesc, și împreună să cînte lui Dumnezeu cîntare întreit sfîntă.

Stih: Lăudați pe El toți îngerii Lui, lăudați pe El toate puterile Lui.

Sub acoperămîntul dumnezeieștilor tale aripi, pe noi cei ce cu credință cădem la tine, Mihaile, dumnezeiască minte, păzește-ne și ne acoperă în toată viața; iar în ceasul morții, Arhanghele, fii ajutător milostiv nouă tuturor.

Slavă..., Și acum..., glasul al 8-lea:

A lui Ioan Monahul.

Ca cel ce ești mai-mare al cetelor și apărător, și îngerilor povățuitor, și mai-mare Voievod, mîntuiește din toată nevoia și necazul, din boli și din cumplitele păcate, pe cei ce te laudă cu adevărat, și te roagă pe tine, mărite. Că fără materie fiind, cu adevărat vezi pe Cel fără de materie, și ești strălucit cu lumina cea neapropiată a măririi Stăpînului. Că Acela cu iubirea de oameni trup pentru noi din Fecioară a luat, vrînd să mîntuiască pe om.

TROPARUL, glasul al 4-lea:

Mai-mare Voievodule al oștilor cerești, Mihaile, rugămu-te pe tine noi nevrednicii, ca să ne acoperi pe noi cu rugăciunile tale și cu acoperămîntul aripilor măririi tale celei netrupești. Păzește-ne pe noi cei ce cădem cu deadinsul și strigăm: Mîntuiește-ne din nevoi, ca un mai-mare peste cetele puterilor celor de sus.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..., se cîntă troparul sfîntului de două ori, Slavă... Și acum..., al Născătoarei pe glasul troparului sfîntului.

După Catisma întîi, Sedealnă, glasul al 2-lea:

Podobie: Ceea ce ești izvorul...

Preasfintele cete ale celor fără de trup, rugați-vă lui Dumnezeu și Stăpînului, să ne fie nouă milostiv la ceasul judecății, și să ne izbăvească de iadul cel amar, de răutatea demonilor, și de întunericul patimilor și de toată îngrozirea, pe noi care cu dragoste alergăm către acoperămîntul vostru.

Slavă..., glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce Te-ai înălțat...

Arhistratege al slujitorilor celor fără de trup, cel ce stai înaintea lui Dumnezeu, și luminat fiind cu strălucirea cea de acolo, luminează, sfințește, pe cei ce cu credință te laudă. Izbăvește de toată tirania vrăjmașului și cere viață pașnică tuturor popoarelor și tuturor marginilor pămîntului.

Și acum..., a Născătoarei:

Către Născătoarea de Dumnezeu, acum cu nevoință să alergăm noi păcătoșii și smeriții, și să cădem cu pocăință, strigînd dintru adîncul sufletului: Stăpînă, ajută-ne, milostivindu-te spre noi; sîrguiește că pierim de mulțimea păcatelor; nu în-

toarce pe robii tăi deşerţi, că pe tine singura nădejde te-am cîştigat.

A Crucii, a Născătoarei, asemenea :

Stînd lîngă Crucea Fiului tău, de Dumnezeu dăruită Preacurată Născătoare de Dumnezeu, cu plîngere suspinînd şi tînguindu-te ziceai către el: Cum ai fost pironit pe lemn? Cum primeşti patimi de la oamenii cei fără de lege? Lumea vrînd să o izbăveşti din stricăciune; măresc, Mîntuitorule, pogorîrea Ta.

După Catisma a doua, Sedealna, glasul al 4-lea :

Podobie : Cel ce Te-ai înălţat...

Noi cei ce năzuim la cinstită Biserica ta, şi cu dreaptă credinţă te mărim pe tine în ea, ca pe unul ce eşti mai-mare cetelor celor fără de materie, ne rugăm ţie, dumnezeiescule Arhistrateg, scoate-ne pe noi din toată tirania vrăjmaşului, şi ne mîntuieşte de îngrozirea cea viitoare, şi din gheena, cu rugăciunile tale.

Slavă..., acelaşi glas :

Podobie : Degrab ne întîmpină...

Cu guri fără de materie neîncetat te laudă cetele cele fără de trup, pe Tine Treimea cea mai presus de Dumnezeire, şi cu frică stau înainte strigînd: Sfîntă Fire în trei Ipostasuri, milostiveşte-Te spre zidirea mîinilor Tale, Unule, Iubitorule de oameni.

Şi acum..., a Născătoarei, asemenea :

Ceea ce singură ai născut pe Făcătorul a toată lumea, ceea ce singură ai împodobit omenirea cu naşterea ta, Preacurată, izbăveşte-mă de cursele vicleanului Veliar, întăreşte-mă pe piatra voinţelor lui Hristos, rugîndu-te neîncetat Celui ce din tine S-a întrupat.

A Crucii, a Născătoarei :

Maica Ta cea fără de mire, dacă Te-a văzut pe Tine înălţat pe Cruce, plîngînd cu amar, acestea grăia: Ce minune nouă şi străină şi preamărită este aceasta? Cum Te-a pironit pe Tine poporul cel fără de lege pe Cruce, pe Însuşi Dătătorul de viaţă, Lumina mea cea preadulce.

Psalmul 50.

CANOANELE

Al Născătoarei de Dumnezeu sau al Octoihului pe 6, şi două ale Arhistrategului, pe 8.

CANONUL Arhistrategului

Facere a lui Iosif.

Cîntarea 1-a, glasul al 4-lea :

Irmosul :

Deschide-voi gura mea şi se va umplea de Duh; şi cu-
«vînt voi răspunde împărătesei
«Maice; şi mă voi arăta lumi-
«nat prăznuind, şi voi cînta mi-
«nunile ei, bucurîndu-mă».

Cel ce eşti luminat totdeauna cu dumnezeieştile străluciri, luminează gîndul meu, ca să te

laud pe tine, Arhistrategule al oştilor celor de sus, cel ce eşti întărirea tuturor celor ce alergă către tine.

Gîndul cel mai înainte fără început te-a arătat pe tine începător cetei celei mai presus de lume, Arhistrategule, lumină celor din întuneric şi dumnezeiască strălucire Bisericii Lui, pururea pomenite.

Fiind povăţuitor minţilor celor îngereşti întru Duhul, preabunule Mihaile, te-ai dat celor de jos ocrotire, tărie şi sabie, junghiind şi pierzînd pe vrăjmaşi.

A Născătoarei :

Fecioară fără prihană, podoaba îngerilor, ajutătoarea oamenilor, tu îmi ajută mie celui ce sînt primejduit în marea vieţii, şi pururea cad în viforul păcatului.

Alt Canon, acelaşi glas :
Facere a lui Iosif.

Irmos : Cel ce a povăţuit...

Pe mai-marele îngerilor, pe soarele cel strălucit, care luminează pămîntul cu strălucirile minunilor şi goneşte negura supărărilor totdeauna, cu bucurie să-l lăudăm.

Doamne, Cel ce ai făcut pe îngeri văpaie de foc, care împlinesc pe cît se poate voirea Ta cea preasfîntă, în mijlocul lor ai arătat strălucind ca o stea pe Mihail, mai-marele Voievod.

Să lăudăm toţi pe Domnul cel bun, Care ne-a dăruit nouă zid nebiruit de vrăjmaşi, şi întărire neclintită, totdeauna mîntuindu-ne pe noi de primejdii, pe Mihail Arhistrategul.

Cu dumnezeieştile tale folosiri, totdeauna faci dumnezeiască casa ta aievea curăţitoare păcătoşilor, scăpare celor năpăstuiţi, izgonitoare tuturor bolilor, cel ce eşti mai-marele îngerilor lui Dumnezeu.

Slavă...

Zdrobeşte pe cei necredincioşi totdeauna mărite, care se ridică asupra noastră, şi ne izbăveşte pe noi de năvălirea şi de necazul lor, ca să te cinstim pe tine pururea, ca pe un bun părtinitor al nostru.

Şi acum..., a Născătoarei :

Minune nepricepută! Cum Dumnezeu cel necuprins S-a unit cu oamenii, cu trup după Ipostas? Ceea ce eşti neispitită de nuntă, mîntuieşte-mă pe mine cel supus stricăciunii, din înşelăciunea şarpelui.

Cîntarea a 3-a :

Irmosul :

Nu întru înţelepciune, şi în putere şi în bogăţie ne lău«dăm; ci întru Tine, Înţelep«ciunea Tatălui cea Ipostatică, «Hristoase. Că nu este sfînt a«fară de Tine, Iubitorule de oa«meni».

Cu putere dumnezeiască, Prealăudate Voievodule al oşti-

lor, înconjuri tot pămîntul, scoțîndu-ne din răutăți pe noi, care chemăm dumnezeiesc numele tău.

Arătatu-te-ai oglindă curată dumnezeieștii Lumini, primind luminat arătările cinstitului Duh, Mihaile întîiule înger, vrednicule de minuni.

A Născătoarei :

Cel ce a alcătuit mințile cele fără de materie S-a sălășluit în pîntecele tău cel de materie, de bunăvoie, Preacurată, Cel nevăzut arătîndu-Se cu trup.

Alt Canon

Irmos : Cel ce întărești...

Cel ce stai înaintea scaunului Treimii, și ești îndumnezeit după împărtășire și te luminezi cu razele care strălucesc de acolo, luminează pe cei ce te laudă pe tine, Arhistrateget al lui Dumnezeu.

Dacă te-a văzut Isus al lui Navi oarecînd pe tine ținînd în mînă sabie, spăimîntîndu-se de înfricoșătoarea ta vedere, striga : Ce poruncești acum, Doamne, mie slugii Tale, să fac ?

Ai fost pus odinioară de Dumnezeu mai-mare neamului iudeilor ; iar acum ajutor și izbăvitor creștinilor, Arhanghele, izbăvindu-i pe ei de nevoi și de necazuri.

Să dăm mărire Domnului, Celui ce ne-a dat nouă înainte apărător, și întru necazuri ajutor pe marele Arhanghel ; prin care totdeauna ne izbăvim de cei fără de Dumnezeu.

Slavă...

Pe cei ce sînt duși cu sila la limbi de alt neam și robiți ticăloșește, întoarce-i degrab rugînd pe Dumnezeu cel Preaînalt, Arhanghele.

Și acum..., a Născătoarei :

Munte mare te-a scris Daniel, Preacurată ; iar Avacum, munte umbrit cu bunătățile ; și David, munte închegat. Din tine Dumnezeu S-a întrupat mîntuind lumea.

Irmosul :

Cel ce întărești tunetul și zidești duhul, întărește-mă, «Doamne, ca să Te laud pe Tine «cu adevărat, și să fac voia Ta, «că nu este sfînt afară de Tine, «Iubitorule de oameni».

SEDEALNA, glasul al 8-lea :

Podobie : Pe Înțelepciunea...

Povățuitor cetelor cerești, slujitor măririi dumnezeiești după vrednicie făcîndu-te, cu porunca Ziditorului tău ești mijlocitor de mîntuirea creștinilor, cercetînd pe oameni cu mărirea ta cea fără de materie. Pentru aceea după datorie toți te lăudăm, mărindu-ți astăzi dumnezeiasca ta prăznuire, Mihaile Arhanghele. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu să dăruiască lăsare greșealelor celor ce cu credință preamăresc dumnezeieștile tale minuni.

Slavă... Și acum..., a Născătoarei :

I p.65

Pe Înțelepciunea și Cuvîntul în pîntecele tău zămislind, fără ardere, Maica lui Dumnezeu, lumii ai născut pe Cel ce ține lumea și în brațe ai avut pe Cel ce cuprinde toate, pe Dătătorul de hrană al tuturor și Făcătorul făpturii. Pentru aceasta te rog pe tine, Preasfîntă Fecioară, și cu credință te măresc, ca să mă izbăvesc eu de greșeale. Cînd voi sta înaintea feței Ziditorului meu, Stăpînă Fecioară curată, al tău ajutor atunci să-mi dăruiești ; că poți cîte le voiești.

A Crucii, a Născătoarei :

Pe Mielușelul și Păstorul și Mîntuitorul, dacă L-a văzut mielușeaua pe Cruce, s-a tînguit lăcrimînd și cu amar striga : Lumea se bucură luînd mîntuire, iar pîntecele meu se aprinde văzînd răstignirea Ta, pe care o rabzi pentru milostivirea milei, Îndelung-Răbdătorule Doamne, adîncul milei. Milostivește-Te și dăruiește iertare de greșeale celor ce laudă cu credință dumnezeieștile Tale patimi.

Cîntarea a 4-a :

Irmosul :

Cel ce șade întru mărire pe scaunul Dumnezeirii pe «nor ușor a venit, Iisus cel mai «presus de toate prin palmă «curată, și a mîntuit pe cei ce «strigă : Slavă Hristoase, puterii «Tale».

Gîndul cel fără început, cu voire alcătuind gîndurile dumnezeiești, a pus în mijlocul lor mai-mare pe Mihail, fiind luminat cu împărtășirile, preafericitul, și strălucit cu înțelegeri de la dumnezeiasca Stăpînire.

Dimpreună cu Scaunele și cu Căpeteniile, cu Puterile, cu Stăpînirile și cu sfințitele Domnii, glăsuiești Treimii cîntarea cea sfîntă, pururea pomenite Mihaile, mîntuindu-ne pe noi cei ce te lăudăm pe tine.

Slăvind pe Domnul, Făcătorul tuturor, Care pentru milostivire ne-a dat nouă pază mare și zid și întărire nesurpată pe Mihail Arhanghelul cel luminos.

A Născătoarei :

Minunea nașterii tale Fecioară, se învăța cu Duhul odinioară grăitorul de cele sfinte, aievea văzîndu-te munte umbros pe tine, din care a venit Sfîntul Dumnezeu întrupîndu-Se.

Alt Canon

Irmos : Auzit-a proorocul...

Precum odinioară ai surpat multa oaste a lui Senaherib din dumnezeiasca poruncă, în același chip sfărîmă pe cei ce ne dau război și asupresc poporul cel credincios, Mihaile.

Foarte înfricoșător este chipul tău, și frumusețea cu adevărat foarte minunată, și prealuminată este mărirea ta, pe care o arăți tuturor celor ce doresc de tine, Mihaile, cel ce săvîrșești minuni nenumărate.

Înconjurînd cele de sus, cercetezi neîncetat și cele de jos, scăpînd din multe primejdii, din necazuri și din nevoi pe toți cei ce te cheamă pe tine, slujitorule al lui Dumnezeu.

Iată locul cel dumnezeiesc, iată scăparea celor mîhniți, iată casa cea preasfîntă, pe care cu adevărat o arată liman spre mîntuirea multora, marele Arhanghel.

Slavă...

Stîlp de foc te-ai arătat lui Arhip cel cinstitor de Dumnezeu, cînd mulțimea poporului celui fără de lege se nevoia să înece cu apă biserica ta, povățuitorule al puterilor celor de sus.

Și acum..., a Născătoarei :

Gavriil a venit aducîndu-ți ție, Preacurată, din înălțime bucurie ; cu acela împreună strigăm : Bucură-te ușa prin care a trecut Însuși Hristos Dumnezeu, mîntuind neamul omenesc.

Cîntarea a 5-a :

Irmosul :

Necredincioșii nu vor vedea mărirea Ta, Hristoase, dar «noi pe Tine, Unul-Născut, stră«lucirea măririi Dumnezeirii Ta«tălui, de noapte mînecînd, Te «lăudăm Iubitorule de oameni».

Mihaile cel fără de trup, Arhanghele al oștirilor îngerești, arătatu-te-ai povățuitor lui Israel cel de demult, cu porunca Celui ce a odrăslit din Iacov și S-a arătat oamenilor trupește.

Îndumnezeindu-te pururea cu strălucirile cele fără de materie prin împărtășirea Dumnezeirii, și nouă ne dai strălucirea cea dătătoare de lumină, mai-marele îngerilor.

Înfrumusețatu-s-a dumnezeiască biserica ta cu darul, că pogorîndu-te într-însa, o arăți noian de tămăduiri și izbăvitoare patimilor, Mihaile întîiule înger.

A Născătoarei :

Arătatu-te-a pe tine Dumnezeu mai aleasă decît gîndurile îngerilor, intrînd în pîntecele tău Cel fără prihană, Preacurată. Pe Acela roagă-L totdeauna să Se milostivească spre cei ce te laudă pe tine.

Alt Canon

Irmos : Răsari mie, Doamne, lumina...

Propovăduitorii Cuvîntului, cunoscînd minunile pe care voiai să le faci la biserica ta, întîiule înger, tuturor le-au vestit mai înainte, a căror săvîrșire noi acum o vedem lămurit.

Cel ce odinioară hulea darurile tale, văzînd tămăduirea fiicei sale cu povățuirea ta, Arhanghele, a ridicat casă de rugăciune în locul apei, care a izvorît darul tămăduirii.

Apropiați-vă de luați dar și milă, căci izvorul tămăduirilor cel neîmpuținat stă de față înaintea tuturor, pe care Arhan-

ghelul ni l-a arătat nouă, din voirea cea dumnezeiască.

Orbilor se dă vedere, surzilor auzire, tuturor ologilor bună umblare, muților bună glăsuire la dumnezeiască casa ta, Mihaile, cel ce ești mai-marele îngerilor, dătătorule de cele bune.

Slavă...

Zdrobește trufia vrăjmașilor celor ce caută să prăpădească turma ta, Arhanghele, și pe cei ce i-au prins aceia robi mîntuiește-i, ca totdeauna să te laude împreună cu noi.

Și acum..., a Născătoarei :

Fecioară, ceea ce întreci puterile cele îngerești și ai născut pe Dumnezeu, Împăratul tuturor, roagă-te împreună cu ei, Preasfîntă Stăpînă, să ne mîntuim noi.

Cîntarea a 6-a :

Irmosul :

Strigat-a mai înainte închipuind îngroparea ta cea de «trei zile, proorocul Iona în «chit rugîndu-se : Din stricăciu-«ne mă izbăvește Iisuse, Împă-«rate al puterilor».

Mulțimea credincioșilor se veselește, lăudîndu-te pe tine, Mihaile, și mărește pe Preasfîntul Cuvînt, Care din a Sa bunătate a împreunat pe oameni cu îngerii.

Taberele lui Israel le-ai mîntuit arătîndu-te, și dînd dumnezeiești porunci, Arhanghele, ai surpat pe vrăjmași, și de tot i-ai pierdut pe ei.

Dacă te-a văzut Isus al lui Navi, fiind cuprins de frică și de cucernicie ți s-a închinat, întrebînd cinstitul și sfîntul tău nume, Cel ce ești mai-marele îngerilor.

A Născătoarei :

Fericit este poporul care te fericește pe tine, ceea ce ești pururea fericită, care ai născut pe Dumnezeu. Acela pentru milostivirea Sa cu negrăită unire pe oameni i-a îndumnezeit.

Alt Canon

Irmos : Viforul gîndurilor apucîndu-mă...

Pe cei ce odinioară au îndrăznit să piardă cu abaterea apa binecuvîntării, pe care ai dat-o credincioșilor, Arhanghele, i-ai arătat nelucrători, spăimîntîndu-i cu starea ta de față cea înfricoșătoare.

Lovit-a odinioară Moise piatra și au curs ape ; iar tu acum spărgînd piatra, au fost înghițite rîurile. Minune care și pînă acum se mărturisește, dumnezeiescule Arhanghele.

Cei ce odinioară erau cuprinși de întunericul necredinței, din tulburarea închinării la idoli, venind la dumnezeiasca ta casă, au primit luminat cunoștința credinței cu rugăciunile tale.

Chipul și firea ta de foc pe cei credincioși îi luminează, iar pe cei necredincioși îi arde, Arhistratege al dumnezeieștilor sluji-

tori, părtinitorule al celor ce cu credință curată te l a u d ă pe tine.

Slavă...

Urmînd întru toate dumnezeieștii îndurări a Stăpînului, dai celor umiliți mînă de ajutor, vindeci zdrobirile sufletelor și încetezi durerile celor ce năzuiesc la tine, sfinte.

Și acum..., a Născătoarei :

Carte te-a văzut pe tine mai înainte proorocul, în care era scris Cuvîntul cu degetul Tatălui, Fecioară. Pe Acela roagă-L să ne scrie în cartea vieții pe noi cei ce cu bună c r e d i n ț ă te mărim.

Irmosul :

Viforul gîndurilor apucîndu-«mă, în adîncul greșealelor ce-«lor nemăsurate mă trage; ci «Tu, Ocîrmuitorule bun, mai «înainte apucînd, ocîrmuiește-«mă, ca pe proorocul, și mă «mîntuiește».

CONDAC, glasul al 2-lea :

Arhanghele al lui Dumnezeu și slujitorule al dumnezeieștii măriri; apărătorul oamenilor și mai-marele celor fără de trup, cere pentru noi ce este de folos și mare milă, Cel ce ești voievod mai mare al celor fără de trup.

ICOS

Zis-ai, Iubitorule de oameni, în Scripturi, că mulțime de îngeri se bucură în cer pentru un om ce se va pocăi. Pentru aceea noi păcătoșii, cei ce sîntem în nelegiuiri, îndrăznim totdeauna a ne ruga Ție, Cel ce singur ești fără de păcat, ca un bun să Te înduri și să ne trimiți nouă nevrednicilor, umilință, Stăpîne, dîndu-ne iertare. Că pentru noi toți se roagă, Ție mai-marele voievod al celor fără de trup.

SINAXAR

În această lună, în ziua a șasea, pomenirea minunii celei mari ce s-a făcut în Colosele Frigiei de Arhistrategul Mihail.

Oarecare elini aprinși de zavistie din pricina minunilor preamărite ce se făceau în biserica Arhistrategului Mihail, au vrut să abată rîul care curgea acolo aproape și să-l pornească asupra Bisericii, ca să înece și Biserica și să piardă și pe Arhip cinstitul bărbat ce ședea acolo. Dar dumnezeiescul Arhistrateg, însuși arătîndu-se și poruncind lui Arhip să se îmbărbăteze, a lovit cu un toiag piatra, și făcînd cale apei printr-însa, de atunci pînă în ziua de astăzi, se vede cum acolo este înghițită apa și se mistuiește.

Tot în această zi, pomenirea pătimirii Sfinților Mucenici Eudoxie, Zinon, Romil și Macarie.

Acestui Sfînt Romil i s-a tăiat capul în zilele lui Traian, care a trimis la oarecare cetăți în izgonire unsprezece mii de creștini, și cu amară moarte i-au omorît. Iar în zilele lui Dioclețian, Eudoxie primind pe slujitorii care îl căutau, le-a spus că el este Eudoxie, și aceia îl sfătuiau să fugă. Iar el uitînd de femeie, de copii, de rude, de casă și de celelalte, s-a dus înaintea domnitorului din Melitin, și întîi scoțîndu-și brîul de la sine, care era semn de dregătoria comiției, l-a aruncat în obrazul domnitorului ; și împreună cu dînsul mulțimea ce sta împrejur, toată ceata lui, 1104 ostași, asemenea au făcut. După aceea pe dumnezeiescul Eudoxie l-au întins patru slujitori și l-au bătut pe coaste, l-au schingiuit și l-au condamnat a primi moarte prin sabie. Însă cînd a sosit la locul execuției, întorcîndu-se înapoi și-a văzut soția, și aducîndu-i aminte de cele ce o învățase mai înainte și poruncindu-i să pună sfîr-

șit bun la toate, i-a dat cea de pe urmă învățătură : să nu plîngă pentru moartea lui, ci să-i facă în sat un mormînt fără de semn și să-i bage trupul acolo și să cinstească mai mult ziua aceea cu luminată bucurie. Apoi mucenicul ridicîndu-și ochii și mîinile la cer, i s-a tăiat cinstitul cap, împreună cu iubitul său Zinon și cu ceilalți sfinți mucenici. Trecînd șapte zile, s-a arătat Sfîntul Eudoxie în vis soției sale, și i-a poruncit ei ca să spună Sfîntului Macarie să meargă la divan, unde mergînd și nevrînd să aducă jertfă la idoli, i s-a tăiat și lui fericitul cap.

Tot în această zi, pomenirea celor 1104 ostași, și a Sfintei Calodoti, care de sabie s-au săvîrșit.

Tot în această zi, pomenirea Sfinților Faust prezviterul, Macarie, Andrei și Viv monahul, Chiriac, Dionisie, Andronic, și sfintele : Andropelaghia și Tecla, și Teoctist corăbierul, și alt Chiriac, Dimotul, țăranul, care de sabie s-au săvîrșit.

Acești sfinți au fost pîrîți că sînt creștini, în zilele împăratului Deciu, către Valerie domnitorul Alexandriei. Fiind aduși sfinții, și cutremurîndu-se Valerie de întărirea și nespăimîntarea lor, i-a osîndit la moarte prin sabie. Și luîndu-și ei sfîrșitul așa, iubitorii de Hristos ce erau în Alexandria le-au luat trupurile și le-au băgat în cetate, întru mărirea lui Hristos, adevăratul nostru Dumnezeu.

Tot în această zi, pomenirea Sfîntului Sarapavon senatorul, care de sabie s-a săvîrșit.

Tot în această zi, s-a întîmplat și înnoirile Bisericii Preasfintei de Dumnezeu Născătoarei la Deuteron, în casa Sfintei Irina.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluiește-ne și ne mîntuiește pe noi. Amin.

Cîntarea a 7-a :

Irmosul :

Cel ce ai mîntuit în foc pe tinerii lui Avraam, și ai ucis «pe caldeii care fără dreptate vî«nau pe cei drepți, Prealăudate «Doamne, bine ești cuvîntat «Dumnezeul părinților noștri».

Pe căpeteniile îngerilor, pe cei cu chipul dumnezeiesc, și purtători de lumină, pe Mihail și pe Gavriil, pe mîngîietorii noștri cei buni, părtinitori și păzitori, cu mare glas prin credință să-i lăudăm.

Fiind frumos, cu bună cuviință și cu chip dumnezeiesc, te-ai făcut căpetenie celor fără de materie, Mihaile prealuminate; deci rugați-vă împreună pentru noi.

A Născătoarei :

Văzînd Gavriil Arhanghelul că s-a sălășluit întru tine, Fecioară, Cuvîntul cel veșnic al Tatălui, a strigat : Bucură-te scaunul Celui preaînalt, binecuvîntată.

Alt Canon

Irmos : Neînchinîndu-se chipului...

Dacă te-a văzut Daniel stînd împreună cu dînsul odinioară, cuprinzîndu-se cu totul de frică, s-a spăimîntat ; și căzînd la picioarele tale se învăța luminat descoperirea tainelor celor nevăzute, grăind : Bine este cuvîntat Dumnezeul părinților noștri.

Pe cei duși legați din năpădirea limbilor în locuri depărtate, chemîndu-te pe tine într-ajutor, Arhistratege al lui Dumnezeu, i-ai întors înapoi cu bucurie grăind : Bine este cuvîntat Dumnezeul părinților noștri.

Cetele îngerilor înțelegînd că te laudă cu dragoste mulțimile oamenilor pe tine, Arhanghele

Mihaile, se umplu de bucurie necontenită, și măresc pe Dumnezeu, Care pentru milostivirea îndurărilor, tăinuit a unit pe cei de jos cu cele cerești.

Care loc nu se împărtășește de minunile tale cele nemărginite? Care cetate nu te are pe tine părtinitor ? Care suflet al celor asupriți nu te cheamă întru ajutor pe tine, Arhanghele al lui Dumnezeu ?, cu bucurie grăind: Bine este cuvîntat Dumnezeul părinților noștri.

Slavă...

Celor rătăciți povățuitor, celor năpăstuiți ocrotitor, celor întristați mîngîiere, celor înviforați de vînturi liman foarte lin, păcătoșilor chezaș, bolnavilor purtător de grijă, celor întunecați luminător tu ești, Arhanghele al lui Dumnezeu.

Și acum..., a Născătoarei :

Preacurată Stăpînă, ceea ce cu trup ai născut pe Mîntuitorul și Dumnezeu, pe Ziditorul și Stăpînul, pe Dînsul pururea roagă-L, Preacurată, ca dobîndind noi dezlegare și iertare de cumplitele și multele păcate, să lăudăm milostivirile Lui cele mai presus de gînd.

Cîntarea a 8-a :

Irmosul :

Mîntuitorule al tuturor, Atotputernice, pe cei ce se ți- «neau de dreapta credință, în «mijlocul văpăii pogorîndu-Te «i-ai rourat, și i-ai învățat să «cînte : Toate lucrurile binecu- «vîntați și lăudați pe Domnul».

Voievod al cetelor celor fără de materie, solitor de mîntuire al oamenilor, dumnezeiesc slujitor al lui Dumnezeu te-ai arătat, Mihaile, cîntînd neîncetat: Toate lucrurile binecuvîntați și lăudați pe Domnul.

Doi luminători prealuminați, Mihaile și Gavriile, Arhanghelilor, care luminați lumea cu lumina Dumnezeirii celei cu trei Lumini, goniți de la noi negura răutății.

Ca niște ocîrmuitori buni, Arhanghelilor, îndreptați luntrea sufletului meu către limanul voirii celei dumnezeiești ; căci a căzut în viforul păcatelor și este în primejdie.

A Născătoarei :

Fiind dumnezeiescul Arhanghel împodobitor de mire, striga ție : Bucură-te mireasă a lui Dumnezeu nenuntită, mărirea îngerilor, mîntuirea și apărarea oamenilor.

Alt Canon

Irmos : Pămîntul și toate...

Pămîntul îl străbați ca fulgerul, împlinind voia cea dumnezeiască și înconjuri cerurile înaintea îngerilor. Iar lauda ta este mare, și minunile tale cele necuprinse pe care le săvîrșești înfricoșător în toată lumea sînt mai presus de gînd.

Însuși văzătorii Celui ce pentru noi S-a arătat cu trup pe pă-

mînt, Prealăudatul Filip, și marele cuvîntător de Dumnezeu, cu învățături dumnezeiești, înțelepțește spun mai înainte de darul cel pururea curgător al tămăduirilor tale, cel ce ești mai-marele îngerilor.

Cu toiagul a tăiat Moise odinioară marea, și acum Arhistrategul lui Dumnezeu cu putere nevăzută arătîndu-se ca și cu un toiag, trimite în piatră ca într-o pîlnie apele care se purtau fără de rînduială.

Ca un cer foarte mare se arată casa cea cinstită a mai-marelui îngerilor, întru care cu minunile ca și cu niște stele se luminează toate inimile credincioșilor, mărind pe dătătorul de bine Dumnezeu în veci.

Binecuvîntăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfîntul Duh, Domnul.

Precum de demult ai oprit pornirea cea fără de socoteală a lui Valaam, cu oprirea cea înfricoșată a dobitocului prin cuvînt, voievodule al îngerilor, și acum cu rugăciunile tale oprește pe vrăjmașii, care totdeauna se pornesc asupra noastră cu năvălire.

Și acum..., a Născătoarei :

Foc ai născut, Fecioară, nearzîndu-ți-se nicidecum pîntecele, născînd pe Cuvîntul Tatălui, Care a scos din necuvîntare pe cei ce au ascultat cuvintele înșelătorului, și au călcat porunca iubitorului de oameni Dumnezeu, Care i-a zidit.

Irmosul :

Să lăudăm, bine să cuvîntăm și să ne închinăm Domnului, cîntîndu-I și preaînălțîndu-L pe Dînsul întru toți vecii.

Pămîntul și toate cele ce sînt «pe dînsul, mările și toate iz«voarele, cerurile cerurilor, lu«mina și întunericul, gerul și ar«șița, fiii oamenilor și preoții «binecuvîntați pe Domnul, și-L «preaînălțați pe El întru toți «vecii».

Cîntarea a 9-a :

Irmosul :

Eva adică prin boala neascul«tării, blestem înăuntru a adus; «iar tu, Fecioară, de Dumnezeu «Născătoare, prin Odrasla pur«tării în pîntece, lumii binecu«vîntare ai înflorit. Pentru a«ceasta toți te mărim».

Iată bună podoaba dumnezeieștii tale case strălucește, Arhanghele, cu venirea ta cea luminată, și varsă fulgere de minuni, iar cu dumnezeiescul dar, gonește totdeauna mulțimea bolilor.

Ca o însoțire frumoasă și veselă fiind, Arhanghelilor, împliniți poruncile Stăpînului la cei de pe pămînt, scoțîndu-i din nevoi și trimițînd tuturor lumină de mîntuire cu dumnezeiescul Duh.

Astăzi se bucură împreună cu noi cetele celor fără de trup, văzînd că de toți este lăudat acest mare și luminat Arhistrateg, care cere pentru noi luminare și iertare de păcate.

Dumnezeiască și luminată doime a Arhanghelilor, Mihaile preacinstite și Gavriile preamărite, stînd înaintea Cinstitei Treimi, mîntuiți-ne pe noi de vina greșealelor și de chinul cel veșnic.

A Născătoarei :

Prin glasul îngerului Gavriil ai zămislit pe Dumnezeu Cuvîntul, Preacurată, Care cu cuvîntul a alcătuit oștile cele de sus, și ne-a dat nouă cuvînt a lăuda sfînta Lui pogorîre, cea mai presus de cuvînt și de gînd.

Alt Canon

Irmos : Făcut-a tărie cu brațul Său...

Dacă Te-ai arătat oamenilor pentru milostivirea îndurărilor, le-ai pus lor îngeri păzitori, cu care dimpreună ai orînduit și pe Mihail cel minunat, ca să ferească de stricăciunea vicleanului. Pentru aceea Te rugăm, prin rugăciunile îngerilor, dăruiește-ne nouă tuturor curățire de păcate.

Avîndu-te dreptcredincioșii, putere și tărie, pe tine, mai-marele îngerilor, și împreună-luptător împotriva asemuirilor vrăjmașe și cumplite, totdeauna surpă mîndria lor și prin tine trimite cîntări de mulțumire Ziditorului.

Tot credinciosul pururea glăsuiește cîntare Ție, celui ce neîncetat cînți întru înălțime împreună cu multe milioane, cîntarea cea întreit sfîntă. Și te roagă ca să ne scapi pe noi pe toți din primejdii și din dureri, mai-marele îngerilor.

Să salte zidirea lăudînd tăinuit pe marele Arhanghel al Domnului ; că este liman oamenilor celor rătăciți, care purureа sînt înviforați de multe primejdii, de supărări totdeauna și bolnavilor doctor și izvor de minuni.

Slavă...

Sfințit-ai această cinstită biserică, și ai făcut-o izvor de minuni, în care stînd, împreună cu credință strigăm : Cere pentru noi dezlegare de păcate, izbăvire din primejdii și multă liniște, Arhanghele.

Și acum..., a Născătoarei :

Arătîndu-te, Fecioară, mai desfătată decît cerurile, în chip de negrăit ai născut pe Dumnezeu, pe Care tăinuit Îl laudă cetele cele fără de trup ; pe Dînsul roagă-L Preacurată, să ne mîntuim toți cei ce te fericim fără încetare.

Irmosul :

Făcut-a tărie cu brațul Său, «pentru că a surpat pe cei puternici de pe scaune și a înălțat pe cei smeriți, Dumnezeul «lui Israel, în Care ne-a cercetat pe noi Răsăritul cel dintru «înălțime, și ne-a îndreptat pe «calea păcii».

LUMINÎNDA

Podobie : Femei ascultați...

Adunați-vă și vedeți toți oamenii, priviți minunea străină care s-a săvîrșit în Colose, de Mihail cel fără de trup : a despicat piatra cu toiagul, și a împins rîurile care se pogorau fără de rînduială asupra casei celei sfinte.

Și acum..., **a Născătoarei, asemenea :**

De la chipul cel mai bun pe care l-am luat, din dumnezeiască lucrare am fost lepădat, vai mie, ticălosul, pentru neînfrînarea cea de demult. Iar Tu, Hristoase, ca un milostiv, împărtășindu-te mie în chip de negrăit, ai luat din firea cea mai slabă, înnoindu-mă, Mîntuitorul meu, din sîngiurile cele fecioreşti.

A Crucii, a Născătoarei :

Dacă ai văzut răstignit pe Fiul tău, Preacurată, ți s-au cutremurat cele dinlăuntru, și scoțînd glasuri pline de lacrimi, ziceai : Fiul meu ! Ce răsplătire Ți-au dat Ție vrăjmașii, acum, în loc de binele ce au luat ? Mărescu-Ți darul cel dumnezeiesc și fără de asemănare.

LA LAUDE

Stihirile pe 4, glasul 1 :

Podobie : Ceea ce ești bucuria...

Îngerește prăznuind cei din lume, lui Dumnezeu Celui ce Se poartă pe scaunul măririi, să-I strigăm cîntarea : Sfînt ești cerescule Părinte, Cuvîntule cel întocmai sfînt ești și Duhule cel Preasfînt.

Cel ce ești mai mare cetelor cerești, și în mărire multă stai înaintea Scaunului Măririi celei necuprinse și vezi cele negrăite, mîntuiește-ne pe noi, Mihaile Arhistratege, pe cei ce în nevoi de ispite și de necazuri cerem rugăciunile tale.

Cel ce ești mai mare arătat al îngerilor celor fără de trup, și slujitor al dumnezeieștii Străluciri, și singurul Ei văzător tainic, mîntuiește-ne pe noi, Mihaile Arhistratege, pe cei ce în toți anii te cinstim cu evlavie și lăudăm cu credință Treimea.

Slavă..., **glasul 1 :**

Începătorul cetelor puterilor celor de sus, Mihail înaintestătătorul cetelor celor dumnezeiești, cel ce călătorește cu noi în toate zilele, și păzește pe toți de toată asupreala diavolului, astăzi pe noi ne cheamă la prăznuire. Veniți dar iubitorilor de praznic și iubitorilor de Hristos ca strîngînd florile faptelor bune, cu cuget curat și cu știință îmbunătățită, să cinstim soborul Arhanghelului ; că acela neîncetat stînd înaintea lui Dumnezeu, și întreită cîntare cîntînd, se roagă să se mîntuiască sufletele noastre.

Și acum..., **a Născătoarei :**

Preasfîntă Fecioară, primește rugăciunile păcătoșilor, și nu te

întoarce de la suspinurile celor mîhniți ; ci roagă-te Celui ce S-a întrupat din tine fără de sămînță, să ne mîntuiască pe noi.

A Crucii, a Născătoarei :

Podobie : Prealăudaților mucenici...

Sabia a trecut prin inima mea, o, Fiule, Fecioara zicea, cînd a văzut pe Hristos spînzurînd pe lemn, și o rupe, Stăpîne, precum de demult mi-a zis Simeon. Ci Te rog : Scoală-Te și împreună preamărește, Nemuritorule, pe Maica și roaba Ta.

STIHOAVNA din Octoih

Slavă..., glasul al 5-lea :

Unde umbrește darul tău, Arhanghele, de acolo se gonește puterea diavolului, că nu suferă să rabde lumina ta, luceafărul cel căzut. Pentru aceasta te rugăm : Săgețile lui cele de foc purtătoare pornite asupra noastră, stinge-le cu mijlocirea ta, izbăvindu-ne pe noi de smintelile lui, vrednicule de laudă Mihaile Arhanghele.

Și acum..., a Născătoarei :

Ceea ce ești plină de dar mijlocește cu rugăciunile tale, și cere pentru sufletele noastre mulțime de îndurări, și curățire de greșealele cele multe.

A Crucii, a Născătoarei :

Mielușeaua văzîndu-și Mielul mergînd către junghiere, și răbdînd de bunăvoie patimile pe cruce, lăcrimînd striga : Fiul meu preaiubit scoală-Te cu puterea Ta, și mîntuiește pe cei ce laudă răstignirea Ta.

Și cealaltă slujbă a Utreniei după rînduială și otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile din Canon, Cîntarea a 3-a, și a 6-a ; Prochimenul, glasul al 4-lea: Cel ce faci pe îngerii Tăi... Stih : Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul. Apostolul din Epistola către Evrei (II, 2—10) : Fraților, dacă s-a adeverit cuvîntul... Aliluia, glasul al 2-lea : Lăudați pe Domnul cel din ceruri... Evanghelia de la Luca (X, 16—21) : Zis-a Domnul ucenicilor Săi : Cine vă ascultă pe voi... (Caută la 8 noiembrie).

CHINONICUL

Cel ce face pe îngerii Săi duhuri și slugile Sale pară de foc.

ÎN ACEASTĂ LUNĂ

ZIUA A ȘAPTEA

Pomenirea Înainte-prăznuirii Nașterii Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu, și a Sfîntului Mucenic Sozont.

LA VECERNIE

La Doamne, strigat-am..., se pun stihirile pe 6 : se cîntă 3 stihiri podobnice ale Născătoarei de Dumnezeu, și 3 ale sfîntului.

Stihirile Înainte-prăznuirii, glasul 1 :

Podobie : Ceea ce ești bucuria...

Ale bucuriei celei a toată lumea, au răsărit lumii razele înțelegătoare, care mai îna-

inte vestesc tuturor pe Soarele măririi, Hristos Dumnezeu, prin nașterea ta, Preacurată ; că tu mijlocitoare te-ai arătat veseliei celei adevărate și a darului.

Mărirea ta cea mai înainte de praznic, Preacurată, mai înainte vestește tuturor popoarelor facerile tale de bine cele mai presus de cuvînt ; căci tu ești solitoarea veseliei celei de acum, și pricină a bucuriei ce va să fie nouă, Născătoare de Dumnezeu, pururea Fecioară.

Fecioara ceea ce a încăput pe Dumnezeu, și Născătoarea de Dumnezeu cea Preacurată, lauda proorocilor, fiica lui David, astăzi se naște din Ioachim și din Ana cea înțeleaptă ; și blestemul lui Adam cel de deasupra noastră a fost înlăturat prin nașterea ei.

Stihirile sfîntului, glasul al 4-lea :

Podobie : Dat-ai semn celor ce...

Întărindu-se neputința ta, fericite, cu puterea Celui ce de bunăvoie a purtat neputința noastră, cu bucurie ai săvîrșit călătoria mucenicilor, și pe vrăjmașul cel neputincios l-ai sfărîmat cu preafrumoasele tale picioare. Pentru aceea ți-a împletit cununi de biruință Iisus, Iubitorul de oameni, și Mîntuitorul sufletelor noastre.

Fiind tu rănit, mărite, ai rănit pe vrăjmași, și i-ai surpat la pămînt, fiind întrarmat cu Crucea lui Hristos, Cel ce te-a mutat la împărățiile cele de sus ; a Cărui dragoste îmbrățișînd-o, mucenic nebiruit și om ceresc te-ai arătat.

Urmînd lămurit Mîntuitorului și Domnului, Cel ce a răbdat pentru tine patimile cele de bunăvoie, purtătorule de chinuri Sozonte, te-ai dat pe tine de bunăvoie să fii rănit, tăiat și chinuit. Pentru aceea ți-a răsplătit ție Hristos cu daruri cerești, și te-a arătat izvor de vindecări pentru cei ce cu credință năzuiesc la tine.

Slavă... Și acum..., glasul al 4-lea :

Preacinstită nașterea ta, Preasfîntă Fecioară, mulțimea îngerilor în cer și neamul omenesc pe pămînt o mărim. Căci Maică ai fost lui Hristos Dumnezeu, Făcătorul tuturor. Pe Acela nu înceta a-L ruga pentru noi, care după Dumnezeu în tine nădejdile ne-am pus, Născătoare de Dumnezeu prealăudată și nenuntită.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 8-lea :

Podobie : O, preamărită minune...

O, preamărită minune ! Că din maică nenăscătoare și din bătrîneți neroditoare, toiagul care poartă floare odrăslește astăzi pe Maica lui Dumnezeu, care nu știe de nuntă, din drepții Ioachim și Ana. Pentru aceasta se și bucură acum ceata proorocilor și toată adunarea patriarhilor, întru nașterea ei.

Stih : Ascultă fiică și vezi și pleacă urechea ta.

Astăzi David se veselește și Iesei acum saltă, Levi se mărește și se bucură cu duhul Ioachim cel drept ; și se dezleagă nenașterea de fii a Anei prin nașterea ta, Marie Preacurată, de Dumnezeu dăruită. Soborul îngerilor cu toți oamenii fericim dumnezeiesc pîntecele tău.

Stih : Feței tale se vor ruga mai-marii poporului.

Bucură-te adunarea oamenilor, bucură-te casa Domnului ; bucură-te munte sfînt, bucură-te dumnezeiască masă ; bucură-te sfeșnicul luminii, bucură-te lauda dreptmăritorilor ; bucură-te Marie maica lui Hristos Dumnezeu, bucură-te ceea ce ești cu totul fără prihană ; bucură-te scaunul cel de foc, bucură-te cort ; bucură-te rugul cel nears, bucură-te nădejdea tuturor.

Slavă... Și acum..., glasul al 4-lea :

A lui Ghermano.

Bucuria a toată lumea din cei drepți a răsărit nouă, din Ioachim și din Ana, Prealăudata Fecioară, care pentru prea multa ei curăție, Biserică însuflețită a lui Dumnezeu s-a făcut ; și singura cu adevărat de Dumnezeu Născătoare se cunoaște. Pentru rugăciunile ei, Hristoase Dumnezeule, pace lumii trimite și sufletelor noastre mare milă.

Troparul mucenicului, glasul al 4-lea:

Mucenicul Tău, Doamne, Sozont...

Caută la sfîrșitul cărții.

Slavă... Și acum..., troparul Înainte-prăznuirii, același glas :

Din rădăcina lui Iesei și din coapsele lui David, fiica lui Dumnezeu Maria se naște nouă astăzi ; că se bucură toate și se înnoiesc cu bucurie. Împreună se bucură cerul și pămîntul, o laudă pe dînsa moștenirile neamurilor ; Ioachim se veselește și Ana prăznuiește, cîntînd : Cea stearpă naște pe Născătoarea de Dumnezeu și hrănitoarea vieții noastre.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..., se cîntă troparul Înainte-prăznuirii, de două ori, Slavă..., troparul sfîntului, Și acum..., iarăși al Înainte-prăznuirii.

După Catisma întîi, Sedealna, glasul 1 :

Podobie : Piatra fiind pecetluită...

Ceea ce în chip preamărit te-ai născut din pîntece sterp, din coapse fecioarești ai născut mai presus de fire ; că arătîndu-te stîlpare frumoasă, ai odrăslit lumii Viața. Pentru aceasta puterile cerești strigă către tine de Dumnezeu Născătoare : Mărire venirii tale, curată, mărire nașterii tale, mărire fecioriei tale, ceea ce ești singura prea curată.

Slavă... Și acum..., iarăși aceasta :

După Catisma a doua, Sedealna, glasul al 5-lea :

Podobie : Pe Cuvîntul cel împreună...

Cele cerești toate acum se bucură și neamul omenesc îm-

preună prăznuieşte cu ele ; iar proorocii în taină se veselesc, că cea pe care au văzut-o mai înainte în vremea cea de demult cu închipuirea, rug şi năstrapă, toiag şi nor, uşă şi scaun şi munte mare, aceea se naşte astăzi.

Slavă... Şi acum..., iarăşi aceasta :

CANOANELE

Al Înainte-prăznuirii, cu irmosul pe 8, şi al sfîntului pe 4.

CANONUL Născătoarei de Dumnezeu.

Cîntarea 1-a, glasul al 4-lea :

Irmosul :

Deschide-voi gura mea şi se va umplea de Duh ; şi cu-«vînt voi răspunde împărăte-«sei Maice ; şi mă voi arăta lu-«minat prăznuind, şi voi cînta «minunile ei, bucurîndu-mă».

Astăzi cu veselie să lăudăm dumnezeiasca naştere a Maicii lui Dumnezeu, că a născut lumii Bucuria, care a şters întristarea strămoaşei.

Din cea stearpă iese sterpiciunea păcatului, pe care a scris-o Legea mai înainte, şi propovăduirile celor de Dumnezeu grăitori au arătat-o mai înainte : Preacurata şi Stăpîna cea cu totul fără prihană.

Biserică şi cămară şi locaş a Împăratului celui mai presus de fiinţă te-ai făcut, Născătoare de Dumnezeu ; şi prin tine locaş Sfintei Treimi se vor face credincioşii.

Cămară preaînfrumuseţată, scaun dumnezeiesc preaînalt te-ai arătat, Preasfîntă Mireasă ; pe acest scaun şezînd cu trupul Cel mai presus de fiinţă, pe cei ce şedeau în întunericul piericiunii, i-a ridicat la lumina cunoştinţei cu bunătatea.

CANONUL sfîntului

Facere a lui Teofan.

Cîntarea 1-a, glasul al 4-lea :

Irmos : Adîncul Mării Roşii...

Roagă-te acum, preamărite, Făcătorului de bine, Domnului, să se mîntuiască de toate supărările şi primejdiile şi nevoile cei ce cinstesc astăzi cinstită pomenirea ta, Mucenice Sozont.

Stea cu totul luminată te-a arătat Hristos la înălţimea Bisericii, cu adevărat, mucenice, ca să luminezi toată lumea cu strălucirile nevoinţelor tale, prealăudate.

Slavă...

Cu săgeţile răbdării săgetînd pe vrăjmaşii Domnului, şi cu sabia bărbăţiei tăind oştile lor, ai luat cunună de biruinţă, Sozont.

Şi acum..., a Născătoarei :

Fără de sămînţă ai zămislit pe Fiul lui Dumnezeu, din dumnezeiescul Duh cu voia Tatălui, şi ai născut cu trup pe Cel din Tatăl fără de maică şi pentru noi din tine fără de tată.

Cîntarea a 3-a :

Irmosul :

Biserica cea stearpă a născut păgîni, și adunarea cea cu «mulți fii a slăbit ; minunatu-«lui Dumnezeului nostru să-I «strigăm : Sfînt ești, Doamne».

Din pămînt neroditor se naște pămînt prearoditor, care avea să nască rod pe Lucrătorul bunătăților și Spicul cel de viață purtător, Care hrănește toate cu dumnezeiasca Sa voință.

Astăzi a odrăslit toiagul fecioriei, din care a răsărit ca o floare Dumnezeu, săditorul vieții noastre. Acela odraslele cele rele le taie cu bunătatea cea preaînaltă.

Iată muntele cel netăiat, care s-a născut din piatra cea neroditoare, are să nască rod Piatra cea înțelegătoare, Care va aduce sfărîmarea tuturor idolilor.

Însemnările cele mai dinainte ale Legii, pe tine mai înainte te-a arătat, Fecioară, că tu pe Dătătorul Legii dincolo de obiceiurile firii în pîntece L-ai purtat ; pe Cel ce te-a păzit pe tine mai presus de cuvînt nestricată și neîntinată.

Alt Canon

Irmos : Se veselește de Tine Biserica...

Curgerile sîngiurilor tale, în chip de rîuri curgînd pentru Hristos, au stins focul necredinței, pururea pomenite mucenice.

Cu răbdare ai suferit iuțimea chinurilor, ca un turn de nesfărîmat, mărite, stricînd îngrădirea rătăcirii.

Slavă...

Ca David pe Goliat, ai surpat pe vrăjmașul gîndului, împreună cu oastea lui cu praștia credinței, întru tot mărite.

Și acum..., a Născătoarei :

Numai tu te-ai făcut pricinuitoare de bunătățile cele mai presus de fire pentru cei de pe pămînt, maica lui Dumnezeu ; pentru aceea cîntăm ție : Bucură-te !

Irmosul :

Se veselește de Tine Biserica «Ta, Hristoase, strigînd : Tu ești «puterea mea, Doamne, și scă-«parea și întărirea».

CONDACUL sfîntului, glasul al 2-lea :

Pe adevăratul și de Dumnezeu purtătorul mucenic, și nevoitorul cel iscusit al dreptei credințe, adunîndu-ne astăzi, cu mare glas să-l lăudăm, pe Sozont tăinuitorul darului, pe dătătorul de tămăduiri cel bogat. Că se roagă lui Hristos Dumnezeu pentru noi toți.

SEDEALNA sfîntului, glasul al 4-lea :

Podobie : Degrab ne întîmpină...

Mîntuindu-te prin credință, Sozont mult-nevoitorule, te-ai făcut liman de mîntuire pentru cei inviforați, cu rînduiala de mai înainte a lui Hristos Dum-

nezeu. Că izvorăști rîuri de tămăduiri pentru cei ce doresc și potolești totdeauna aprinderea bolilor. Pentru aceasta dumnezeiască pomenirea ta cu credință o cinstim.

Slavă... Și acum..., glasul al 8-lea :

Podobie : Porunca cea cu taină...

Să se bucure cerul și pămîntul să se veselească ; că din făgăduință, pe pămînt s-a născut ca un cer al lui Dumnezeu, dumnezeiasca mireasă. Cea stearpă hrănește cu lapte pe prunca Maria și se bucură de nașterea ei Ioachim, zicînd : Toiag s-a născut mie, din care a odrăslit floarea Hristos din rădăcina lui David ; cu adevărat minune preamărită.

Cîntarea a 4-a :

Irmosul :

Cel ce șade în mărire, pe scaunul Dumnezeirii, pe «nor ușor a venit Iisus cel mai «presus de toate prin palmă cu«rată, și a mîntuit pe cei ce cîn«tă : Mărire, Hristoase, puterii «Tale».

Cea mai presus decît îngerii, astăzi pe pămînt Fecioara se naște întru sfințenie și întru curăție, fără asemănare fiind, din care Hristos curățirea și sfințirea și mîntuirea cea desăvîrșită a tuturor, avea să se nască.

Fericit pîntecele Anei s-a făcut, căci a născut pe ceea ce avea să încapă în pîntece pe Cuvîntul cel fericit și neîncăput, pe Cel ce dă a doua naștere tuturor credincioșilor.

Acum negura răutății începe a se pierde ; căci norul cel însuflețit al Soarelui, din coapse sterpe astăzi a răsărit, cea cu totul fără prihană ; a cărei luminată naștere o prăznuim.

O, ceea ce ca un măslin roditor ai odrăslit din rădăcina lui Iesei, Fecioară, Ana te-a odrăslit pe tine ceea ce ai odrăslit pe Cuvîntul cel îndurat, înaintea Căruia mila și adevărul totdeauna merg.

Alt Canon

Irmos : Văzîndu-Te Biserica...

Înfierbîntîndu-te de dragostea lui Dumnezeu, Preafericite, cu cuvintele tale ai ars toată rătăcirea cea de uscăciune a celor fără de Dumnezeu și, bucurîndu-te, cîntai : Mărire puterii Tale, Doamne.

Fiind Biserică a Domnului cu sfințenie lucrată, ai năvălit la capiștea celor fără de Dumnezeu și închinăciunile lor cu vitejie le-ai sfărîmat, mucenice, biruitorule prealăudate.

Slavă...

Casă de doctorie a toată boala s-a arătat sfînta ta biserică celor ce cu credință năzuiesc și cinstesc într-însa vitejiile tale, Sozont, biruitorule minunate.

Și acum..., a Născătoarei :

Neispitită de nuntă ai născut, o, Fecioară ! Și după naștere ia-

răși te-ai arătat fecioară. Pentru aceea cu glasuri neîncetate, prin credință fără de îndoială, cîntăm: Bucură-te stăpînă.

Cintarea a 5-a:

Irmosul:

Spăimîntatu-s-au toate de dumnezeiască mărirea ta; «că tu, Fecioară neispitită de «nuntă, ai avut în pîntece pe «Dumnezeu cel peste toate, și ai «născut Fiu pe Cel fără de ani, «tuturor celor ce te laudă pe ti- «ne, pace dăruindu-le».

Acum se naște cea care închipuia cartea cea pecetluită, pe care a o citi prin legea firii nicidecum nu poate omul. Căci ea este păzită ca locaș al Cuvîntului, precum mai înainte au arătat cărțile grăitorilor de Dumnezeu cu Duhul.

Astăzi s-a născut vița cea de mîntuire, care avea să rodească Strugurele cel nestricat, Care varsă din sine must dumnezeiesc; din acela tot cel ce bea, cu taină de veselie dumnezeiască se va umple.

Săltați îngeri împreună cu oamenii dănțuind; astăzi din cea stearpă Fecioara născîndu-se, întristarea a încetat; și bucurie a pricinuit celor ce prăznuiesc dumnezeiască nașterea ei.

Dumnezeiescul prooroc mai înainte te-a numit lămurit pe tine carte nouă, în care cu degetul Tatălui, avea să fie scris Cuvîntul, Fecioară, în cartea vieții scriind cu bunătatea Sa, pe toți cei ce se supun Lui.

Alt Canon

Irmos: Tu, Doamne, lumina mea...

Tu, mucenice, fiind luminat cu lumina Treimii, ai micșorat negura necredinței celei cu mulți zei, arătîndu-te luminător pururea luminînd.

Tu arătîndu-te trandafir bine înflorit și cu roșeala sîngiurilor tale înfrumusețat, ai umplut lumea de mirosul cel bun al minunilor tale, Fericite Sozont.

Slavă...

Tu fiind strugure gîndit al viei lui Hristos, ai izvorît vinul cel de bună umilință al muceniciei pentru cei ce cu credință te măresc pe tine.

Și acum..., a Născătoarei:

Armă nesfărîmată pe tine te punem înainte împotriva vrăjmașilor; pe tine te avem întărire și nădejde a mîntuirii noastre, mireasă a lui Dumnezeu.

Cintarea a 6-a:

Irmosul:

Cugetătorii de Dumnezeu, săvîrșind această prăznui- «re dumnezeiască și cu totul «cinstită a Maicii lui Dumnezeu, «veniți să plesnim cu mîinile «mărind pe Hristos, Cel ce S-a «născut dintr-însa».

Născutu-s-a astăzi Născătoarea de Dumnezeu, cea care este po-

dul ce trece neamul omenesc la lumină, scara cea cerească, muntele lui Dumnezeu cel arătat. Pe aceasta toţi să o fericim.

Ana a dat din sine roşeala care a vopsit lîna întrupării Împăratului Hristos. Pe aceea după vrednicie toţi o fericim.

Izvor mare acum a ieşit din puţină picătură, cea cu totul fără prihană, care născînd Adîncul mîntuirii avea să oprească curgerile mulţimii de zei cele nenumărate.

Din rădăcină neroditoare ai răsărit, şi spinii răutăţii i-ai dezrădăcinat cu dumnezeiască odrăslirea ta cea mai presus de fire, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, pururea fericită.

Alt Canon

Irmos : Jertfi-voi Ţie cu glas...

Primind a te jertfi pentru dragostea lui Dumnezeu, ca o jertfă fără prihană ai fost primit la masa Lui. Pentru aceea cu bună credinţă te cinstim, prealăudate.

Plutind neudat pe luciul rătăcirii, mucenice, ai ajuns la limanul împărăţiei celei de sus, dobîndind liniştea cea veşnică, fericite.

Slavă...

Cu unghii de fier sfărîma coastele tale fără de milă chinuitorul, iar tu cu mărire ţi-ai dat în mîinile lui Dumnezeu duhul, preafericite, pururea pomenite.

Şi acum..., a Născătoarei :

O, minune mai nouă decît toate minunile ! Că zămislindu-Se în pîntece feciorese fără de ispită de bărbat, Cel ce cuprinde toate nu S-a strîmtorat cu cuprinderea.

Irmosul : C. p. 35

Jertfi-voi Ţie cu glas de laudă, «Doamne, Biserica strigă către «Tine, de sîngele demonilor cu«răţindu-se, cu sîngele cel curs «prin milostivire din coasta Ta».

CONDAC, glasul al 3-lea :

Podobie : Fecioara astăzi...

Astăzi Fecioara şi de Dumnezeu Născătoarea Maria, cămara cea sfîntă a cerescului Mire, se naşte din cea stearpă cu sfatul lui Dumnezeu; căruţa Cuvîntului lui Dumnezeu bine se împodobeşte ; că pentru aceasta a şi fost numită mai înainte dumnezeiască uşă şi cu adevărat Maică a Vieţii.

ICOS

Din cea stearpă rod s-a dat fiica lui Dumnezeu Maria, pe care mai înainte au văzut-o oarecînd dumnezeieştii prooroci cu Duhul. Pe aceasta noi astăzi, văzînd-o în sînurile Anei, cu credinciosul Ioachim duhovniceşte la ospăţ ne adunăm şi pe cei de departe să-i chemăm zicînd : Acum este chemarea lumii, că din pîntece sterp a răsărit dumnezeiasca uşă, şi cu adevărat Maica Vieţii.

SINAXAR

În această lună, în ziua a șaptea, pomenirea Sfîntului Mucenic Sozont.

Acest sfînt se trăgea după neam din Licaonia, și era păstor de oi. El s-a învrednicit de Sfîntul Botez, și în zilele lui Maxim domnitorul Ciliciei, intrînd într-o capiște unde era un idol făcut de aur și de argint, sfîntul mîna dreaptă a idolului a frînt-o și a luat-o și a vîndut-o. Iar prețul ce a luat pe ea l-a împărțit săracilor. Pentru care domnitorul locului făcînd rău multor bănuiți, sfîntul s-a vădit pe sine. Și îndată a fost supus la bătaie cumplită și la alte multe chinuri, încît sfîntul și-a dat duhul în mîinile lui Dumnezeu.

Tot în această zi, pomenirea Sfinților Apostoli Evod și Onisifor.

Sfîntul Evod a fost în urma lui Petru Episcop la Antiohia cea mare. Precum se vede din Epistolele Fericitului Pavel, săvîrșind el nevoință mare între cei șaptezeci, s-a făcut predicator vestit al Cuvîntului. Iar Onisifor, pe care îl pomenește Apostolul în Epistola către Timotei, am aflat că a fost făcut episcop al Colofoniei, că era vrednic și puternic la cuvînt, și că pînă la sînge a întărit credința. Acesta în ceata propovăduitorilor împreună cu Apostolul Evod se sălășluiește în cereștile locașuri.

Tot în această zi, pomenirea Sfîntului Evpsihie, care de sabie s-a săvîrșit.

Acesta a fost născut și crescut în Cesareea, cînd împărățea Adrian peste romani. După ce a murit tatăl său, botezîndu-se și împărțindu-și toată averea la săraci, a fost prins de domnitorul Capadociei, și băgat în temniță. Dar întărindu-se prin arătare de înger, a fost mult chinuit, iar la urmă i s-a tăiat capul. Se zice că din tăietură în loc de sînge a curs lapte și apă.

Tot în această zi s-a săvîrșit adormirea Preacuviosului Luca, cel din eparhia licaonilor, ce a fost al treilea egumen al Mînăstirii Mîntuitorului, unde se cheamă Pîrîul adînc.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluiește-ne și ne mîntuiește pe noi. Amin.

Cîntarea a 7-a:

Irmosul:

N-au slujit făpturii cugetătorii de Dumnezeu, fără numai Făcătorului; ci îngrozirea «focului bărbătește călcînd-o, se «bucurau cîntînd: Prealăudate, «Doamne al părinților și Dum- «nezeule, bine ești cuvîntat».

Ioachim și Ana sînt fericiți născînd pe cea cu adevărat fericită, pe curata Maică a lui Dumnezeu, care a născut pe Cuvîntul cel fericit, Care face fericiți pe toți credincioșii.

Dar cinstit te-au cîștigat, Preacurată, părinții tăi pe tine ceea ce ai zămislit pe Dumnezeu cel ce îmbogățește cu bune daruri pe cei ce strigă: Domnul și Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvîntat.

Saltă Davide insuflate de Dumnezeu, lovește alăuta și dănțuiește că, iată, sicriul pe care de demult mai înainte l-ai vestit, din pîntece sterp a ieșit, păzindu-se lui Dumnezeu Împăratului făpturii.

Alt Canon

Irmos: În cuptorul persienesc...

În cuptorul chinurilor celor cu dureri fiind aruncat, mucenice, ai primit de la Dumnezeu rouă de răbdare, și cu mulțumire strigai: Bine ești cuvîntat în Biserica slavei Tale, Doamne.

Avînd suflet mai luminat decît aurul, nu ai voit, mucenice,

să jertfești zeului cel făcut de aur și fără de suflet; iar pe tine te-ai adus lui Dumnezeu jertfă cu bun miros.

Slavă...

Păstorul cel mare pe tine cu adevărat păstor oilor Sale, mucenice, ca pe un miel fără de prihană te-a așezat la turma Sa cea nerătăcită, arătîndu-te pe tine nevătămat de lupii cei înțelegători, prealăudate.

Și acum...

Bucură-te sfințitule dumnezeiesc locaș al Celui Preaînalt, Născătoare de Dumnezeu; că prin tine s-a dat bucuria celor ce strigă: Bine ești cuvîntată tu între femei, stăpînă fără prihană.

Cîntarea a 8-a:

Irmosul:

Pe tinerii cei binecredincioși în cuptor, nașterea Născă-«toarei de Dumnezeu i-a mîn-«tuit; atunci fiind închipuită, «iar acum fiind lucrată, pe toată «lumea ridică să cînte Ție: Pe «Domnul lucrurile lăudați-L, «și-L preaînălțați întru toți «vecii».

Să ne mișcăm limba cu cîntări pentru dumnezeiasca naștere a Fecioarei, cinstind pe cea din care avea să Se întrupeze, prin Duhul, Cuvîntul cel Prealăudat și Dumnezeu peste toate și să strigăm: Pe Domnul lăudați-L lucrurile, și-L preaînălțați întru toți vecii.

Dumnezeiești prooroci săltați, cinstind nașterea Fecioarei; căci aceasta a plinit toate cîte ați propovăduit mai înainte, născînd pe Cel arătat de voi, pe Hristos, Împăratul tuturor, pe Care Îl preaînălțăm întru toți vecii.

Strigați munți veselie; apostoli și mucenici dănțuiți, cuvioșilor și drepților acum vă bucurați, întru nașterea Maicii Domnului și, strigînd, pe Domnul lăudați-L, și-L preaînălțați întru toți vecii.

Odrăslit-a mărul cel bine mirositor, și trandafirul cel dumnezeiesc a înflorit și a umplut de miros toate marginile; iar duhoarea păcatului nostru a risipit-o Preacurata și Maica Cuvîntului. Pe aceasta o preaînălțăm întru toți vecii.

Firea cea stearpă a oamenilor de cinstitele daruri ale dumnezeiescului Duh astăzi se veselește, pe Fiica lui Dumnezeu din cea stearpă văzînd-o născîndu-se, și strigă: Pe Domnul lăudați-L făpturile, și-L preaînălțați întru toți vecii.

Alt Canon

Irmos: Miinile întinzîndu-și...

Luînd, înțelepte, mîna idolului cel făcut de aur ai dat-o săracilor, nevoindu-te a-ți cîștiga ție avuția cea cu adevărat necheltuită a muceniciei, strigînd: Binecuvîntați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Cu trupul luptîndu-te împreună cu Cel fără de trup, cu ajuto-

rul lui Hristos l-ai surpat pe el. Pentru aceea ți s-a dat, mărite, dar de săvîrșire a minunilor de la Dumnezeu ; către Care bucurîndu-te strigai : Binecuvîntați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Binecuvîntăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfîntul Duh, Domnul.

Deschizînd gura ta ai umplut-o de Duh, Sozont prealăudate; iar gurile vrăjmașilor care huleau pe Cel ce i-a zidit le-ai umplut de toată rușinea și, bucurîndu-te, strigai lui Hristos : Binecuvîntați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Și acum..., a Născătoarei :

Numai tu în toate neamurile, Fecioară Preacurată, te-ai arătat Maică lui Dumnezeu ; tu te-ai făcut locaș Dumnezeirii, Preacurată, nearzîndu-te cu focul Luminii celei neapropiate. Pentru aceea te binecuvîntăm toți, Marie, mireasă a lui Dumnezeu.

Irmosul :

Să lăudăm bine să cuvîntăm și să ne închinăm Domnului cîntîndu-I și preaînălțîndu-L pe Dînsul întru toți vecii.

Mîinile întinzîndu-și Daniel, «gurile leilor cele deschise în «groapă le-au încuiat ; și puterea «focului au stins, cu buna faptă «încingîndu-se, tinerii cei iubi-«tori de dreapta credință, stri-«gînd : Binecuvîntați toate lu-«crurile Domnului pe Domnul».

Cîntarea a 9-a :

Irmosul :

Tot neamul pămîntesc să salte, cu Duhul fiind luminat, «și să prăznuiască firea minților «celor fără de trup, cinstind «sfințita prăznuire a Maicii lui «Dumnezeu, și să strige : Bucu-«ră-te preafericită Născătoare «de Dumnezeu, pururea curată «Fecioară».

Iată locul lui Dumnezeu cel sfînt a strălucit ; cetatea cea preamărită a Împăratului s-a zidit ; raiul cel plin cu raze de lumină s-a deschis : ceea ce este solitoare a raiului, și apropiere a oamenilor către Dumnezeu.

Arătatu-s-a făclia și sfeșnicul astăzi, din care avea să strălucească Lumina cea mai înainte de veci, și să lumineze pe cei din noaptea răutăților, și să o-prească negura necredinței; și pe toți să-i facă cu adevărat părtași zilei, prin credință.

Astăzi pămîntul dănțuiește, că cer nou preaînfrumusețat lui Dumnezeu a văzut născîndu-se, pe Fecioara Maria. Întru care Cuvîntul sălășluindu-Se cu trupul, mai presus de ceruri va ridica pe oameni, și va îndumnezei pe toți prin bunătatea Sa. Pe Care lăudîndu-L cu credință Îl mărim.

Preabuna însoțire a lui Ioachim și Ana a odrăslit pe mielușeaua cea neîntinată, din care Mielușelul cel hrănit ieșind, pentru lume a fost junghiat, ri-

dicînd greșealele oamenilor, și oprind jertfele care se aduceau idolilor.

A Născătoarei :

Ceea ce ai născut Lumina luminează-ne pe noi, pe cei ce prăznuim cu Duhul nașterea ta cea purtătoare de lumină, Născătoare de Dumnezeu; și Luminii celei ce va să fie ne arată părtași, curată, și cu rugăciunile cele de Maică pace dăruiește nouă și izbăvire de cele rele.

Alt Canon

Irmos : Hristos, piatra cea netăiată...

Piatră aleasă te-ai arătat lui Hristos cel din capul unghiului, mucenice, risipind îngrădirea rătăcirii, iar inimile credincioșilor întărindu-le.

Rîu de viață cîștigîndu-te acum Biserica lui Hristos pe tine, mucenice, cu rîurile sîngiurilor nevoințelor tale se adapă ca și cu niște ape dulci, și cu bună cuviința minunilor tale totdeauna se înfrumusețează.

Slavă...

Aflat-ai răsplătire nevoințelor și chinurilor tale, cugetătorule de Dumnezeu, împărăția cerurilor, întru care adu-ți aminte, Prealăudate Sozont, și de cei ce cu credință săvîrșesc pomenirea ta cea sfîntă.

Și acum..., a Născătoarei :

Dezleagă lanțurile greșealelor mele, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, ceea ce ai născut Izvorul milostivirii; și umple-mi, de Dumnezeu dăruită, inima de bunătate, ca după vrednicie să te măresc pe tine.

Irmosul :

Hristos, piatra cea netăiată de «mînă, cea din capul unghiului, «din tine, muntele cel netăiat «Fecioară, s-a tăiat, adunînd fi-«rile cele osebite; pentru aceas-«ta veselindu-ne, pe tine, Născă-«toare de Dumnezeu, te «mărim».

LUMININDA

Podobie : Femei ascultați...

Cu arma cinstitei Crucii Tale întrarmîndu-se viteazul Tău mucenic, Cuvinte, puterile cele potrivnice le-a biruit și pe tirani i-a rușinat; pentru Tine a pătimit și împreună cu Tine a pătimit; și împreună cu Tine Hristoase al meu, Împărate a toate, împărățește în veci.

Altă Lumininda, a Născătoarei de Dumnezeu :

Podobie : Cu ucenicii...

Să se veselească toată făptura, bucurie simțind, căci din Ana cea de Dumnezeu înțelepțită, și din Dumnezeiescul Ioachim, mai presus de nădejde se naște Maria cea preacinstită și Preacurată, Născtoarea de Dumnezeu; al cărei rod s-a făcut mîntuire oamenilor, Hristos Dumnezeu, Cel ce S-a întrupat dintr-însa în chip de negrăit.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 2-lea :

Podobie : Casa Efratului...

Veniți cei din Adam să lăudăm pe ceea ce din David a răsărit și pe Hristos L-a născut, pe Fecioara Maria cea preacurată.

Stih : Ascultă fiică și vezi și pleacă urechea ta.

Laudă să aducem Mîntuitorului, Domnului cel ce ne-a dat nouă din cea stearpă pe Născătoarea de Dumnezeu și singura pururea Fecioară.

Stih : Feții tale se vor ruga mai-marii poporului.

Astăzi bucuria a toată lumea din pîntece sterp se naște în chip preamărit, Maica Împăratului tuturor.

Slavă... Și acum..., glasul al 2-lea :

Cea mai înainte rînduită împărătească tuturor, locașul lui Dumnezeu, din pîntecele cel neroditor al Anei celei preafericite, astăzi a ieșit dumnezeiasca petrecere a Ființei celei pururea veșnice ; prin care iadul cel fără rușine a fost călcat și Eva cu tot neamul la viață a fost adus. Acesteia după vrednicie să-i strigăm : Fericită ești tu între femei și binecuvîntat este rodul pîntecelui tău.

LA LITURGHIE

Prochimen, glasul al 3-lea : Cîntați Domnului nostru, cîntați... Stih : Toate popoarele bateți din palme... Apostolul din Epistola către Romani (VI, 18—23) : Fraților, scăpați fiind de robia păcatului... (Caută la Duminica a 4-a, după Rusalii). Evanghelia de la Luca (XXI, 12—19) : Zis-a Domnul către ucenicii Săi : Păziți-vă de oamenii... (Caută marți în săptămîna a 29-a după Rusalii).

Chinonicul zilei.

ÎN ACEASTĂ LUNĂ

ZIUA A OPTA

Pomenirea Nașterii Preasfintei Stăpînei noastre de Dumnezeu Născătoarei și pururea Fecioarei Maria.

CADE-SE A ȘTI :

De se va întîmpla praznicul acesta Duminică, încă și alte praznice toate ale Născătoarei de Dumnezeu, se zic înainte ale Învierii ; numai Evanghelia Învierii nu se zice, dar Prochimenul și Evanghelia praznicului se zic. Asemenea și la Intrarea în Biserică, la Întîmpinare, la Adormire, la Bunavestire ori în ce Duminică a Postului s-ar întîmpla, se zice Evanghelia praznicului, afară de Duminica Floriilor, pentru că atunci se schimbă și Prochimenul, și Evanghelia după praznic (adică se zic ale Duminicii Floriilor). Iar la Liturghie se zic amîndouă Evangheliile.

LA VECERNIA MICĂ

Se pun stihirile pe 4, glasul 1 :

Podobie : Ceea ce ești bucuria...

Ioachim și Ana prăznuiesc, născînd începătura mîntuirii noastre, pe singura Născătoare de Dumnezeu. Cu aceia și noi împreună prăznuim astăzi pe cea din rădăcina lui Iesei, fericind pe Preacurata Fecioară.

Din Ana astăzi ca o floare de Dumnezeu sădită, Născătoarea de Dumnezeu, a răsărit mîntuirea oamenilor, din care Ziditorul tuturor născîndu-Se mai presus de gînd, curățește ca un bun, toată stricăciunea lui Adam cu bunătatea Sa.

Preacurata Fecioara și de Dumnezeu Născătoarea, ceea ce a încăput pe Dumnezeu, lauda proorocilor, fiica lui David, astăzi se naște din Ioachim și din Ana cea înțeleaptă, și blestemul lui Adam, cel de deasupra noastră, a fost înlăturat prin nașterea ei.

Țarina cea mai înainte neroditoare pămînt roditor naște, și din pîntece sterp rod sfînt a răsărit. Cu lapte se hrănește, minune înfricoșătoare, hrănitoarea vieții noastre; ceea ce în pîntece a primit pîinea cerească cu hrană din sîni este crescută.

Slavă..., Și acum... glasul al 2-lea:

Veniți toți iubitorii de feciorie și poftitorii de curăție, veniți de primiți cu dragoste lauda fecioriei. Izvorul vieții ce curge din piatră tare și rugul cel din cea fără de copii, care nu a fost ars de Focul cel fără materie, Care curățește și luminează sufletele noastre.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 2-lea:

Podobie: Casa Efratului...

Fiica lui Ioachim și a Anei, Fecioara, tuturor oamenilor s-a arătat dezlegare din legăturile păcatului.

Stih: Ascultă fiică și vezi și pleacă urechea ta.

Munte umbros cu adevărat s-a arătat sterpiciunea Anei, prin care mîntuirea tuturor credincioșilor se dăruiește.

Stih: Fețiii tale se vor ruga mai-marii poporului.

Rupînd legăturile sterpiciunii Anei, Preacurata Fecioară a ieșit, oamenilor iertare dăruind.

Slavă... Și acum..., asemenea:

Veniți credincioșii să mărim pe Fecioara. Că s-a născut din cea stearpă, firea noastră cea stearpă înnoind.

TROPAR, glasul al 4-lea:

tropare

Nașterea ta, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, bucurie a vestit la toată lumea; că din tine a răsărit Soarele dreptății, Hristos Dumnezeul nostru. Și dezlegînd blestemul, a dat binecuvîntare; și stricînd moartea, ne-a dăruit nouă viață veșnică.

LA VECERNIA MARE

După obișnuitul Psalm, se citește Fericit bărbatul..., starea întîia.

Iar de se va întîmpla Duminică, se citește Catisma întreagă.

La Doamne, strigat-am..., se pun Stihirile pe 8.

Se cîntă aceste stihiri, glasul al 6-lea, însuși glasul :

Facere a lui Serghie.

Astăzi Dumnezeu, Cel ce Se odihnește pe scaune înțelegătoare, scaun sfînt pe pămînt Luiși mai înainte Și-a gătit. Cel ce a întărit cu înțelepciunea cerurile, cer însuflețit cu iubirea de oameni Și-a făcut. Că din rădăcină neroditoare sad de viață purtător ne-a odrăslit nouă pe Maica Sa, Dumnezeul minunilor, și nădejdea celor fără de nădejde, D o a m n e, slavă Ție (de două ori).

Aceasta este ziua Domnului; bucurați-vă popoare, căci iată cămara Luminii și cartea Cuvîntului vieții din pîntece sterp a ieșit, și ceea ce s-a născut ușă către răsărituri așteaptă intrarea Preotului celui mare. Singura care aduce pe Unul Hristos în lume, spre mîntuirea sufletelor noastre (de două ori).

Măcar că prin v r e r e a lui Dumnezeu și alte fericite femei sterpe au odrăslit, dar Maria a strălucit mai presus decît toți cei născuți, cu dumnezeiască cuviință. Căci din maică neroditoare în chip preamărit născîndu-se, a născut cu trup pe Dumnezeul tuturor mai presus de fire, din pîntece fără de sămînță; singură fiind ușă a Unuia-Născut Fiului lui Dumnezeu, prin care trecînd încuiată a păzit-o. Și toate cu înțelepciune tocmindu-le, precum Însuși știe, tuturor oamenilor a lucrat mîntuire.

Alte Stihiri, același glas :

Ale lui Ștefan Aghiopolitul.

Astăzi ușile cele sterpe se deschid și dumnezeiasca ușă cea fecioarească merge înainte. Astăzi începe darul a rodi, arătînd lumii pe Maica lui Dumnezeu, prin care cele pămîntești cu cele cerești se împreună, spre mîntuirea sufletelor noastre.

Astăzi este începătura bucuriei a toată lumea; astăzi au suflat vînturi mai înainte vestitoare de mîntuire. Sterpiciunea firii noastre se dezleagă, căci cea stearpă se arată maică a celei ce a rămas fecioară și după nașterea Ziditorului. Din aceea S-a întrupat cu firea cea străină Cel din fire Dumnezeu, și celor rătăciți, prin trupul Său, mîntuire lucrează : Hristos, Iubitorul de oameni și Mîntuitorul sufletelor noastre.

Astăzi Ana cea stearpă naște pe fiica lui Dumnezeu, cea mai înainte aleasă din toate neamurile, spre a fi locaș lui Hristos Dumnezeu, Împăratul tuturor și Ziditorul, spre plinirea dumnezeieștii rînduieli. Prin aceasta iarăși ne-am zidit noi pămîntenii și ne-am înnoit din stricăciune spre viața cea neîncetată.

Slavă... Și acum..., glasul al 6-lea :

A lui Serghie.

Astăzi Dumnezeu, Cel ce Se odihnește pe scaune înțelegătoare... (Stihira cea dintîi).

VOHOD: Lumină lină...

Prochimenul zilei.

PAREMIILE

De la Facere, citire :

(XXVIII, 10—17)

Iar Iacov, ieșind din Beer-Șeba, s-a dus în Haran. Ajungînd însă la un loc, a rămas să doarmă acolo, căci asfințise soarele. Și luînd una din pietrele locului aceluia și punîndu-și-o căpătîi, s-a culcat în locul acela. Și a visat că era o scară, sprijinită pe pămînt, iar cu vîrful atingea cerul; iar îngerii lui Dumnezeu se suiau și se pogorau pe ea. Apoi S-a arătat Domnul în capul scării și i-a zis: «Eu sînt Domnul, Dumnezeul lui Avraam, tatăl tău, și Dumnezeul lui Isaac. Nu te teme! Pămîntul pe care dormi ți-l voi da ție și urmașilor tăi. Urmașii tăi vor fi mulți ca pulberea pămîntului și tu te vei întinde la apus și la răsărit, la miazănoapte și la miazăzi, și se vor binecuvînta întru tine și întru urmașii tăi toate neamurile pămîntului. Iată, Eu sînt cu tine și te voi păzi în orice cale vei merge; te voi întoarce în pămîntul acesta și nu te voi lăsa pînă nu voi împlini toate cîte ți-am spus». Iar cînd s-a deșteptat din somnul său, Iacov a zis: «Domnul este cu adevărat în locul acesta și eu n-am știut»! Și, spăimîntîndu-se Iacov, a zis: «Cît de înfricoșător este locul acesta! Aceasta nu e alta fără numai casa lui Dumnezeu, aceasta e poarta cerului!».

Din Proorocia lui Iezechiel, citire :

(XLIII, 26— XLIV, 1—4)

Așa grăiește Domnul: «Șapte zile să facă ispășire pentru jertfelnic, să-l curețe și să-l sfințească. Iar după sfîrșitul acestor zile, în ziua a opta și mai departe, preoții vor înălța, pe jertfelnic, arderile de tot ale voastre, și jertfele de împăcare și Eu Mă voi milostivi spre voi», zice Domnul Dumnezeu. Apoi m-a dus la bărbatul acela înapoi la poarta cea din afară a templului, spre răsărit, și aceasta era închisă. Și mi-a zis Domnul: «Poarta aceasta va fi închisă, nu se va deschide și nici un om nu va intra pe ea, căci Domnul Dumnezeul lui Israel a intrat pe ea. De aceea va fi închisă. Cît privește pe rege, el se va așeza acolo, ca să mănînce pîine înaintea Domnului; pe calea porții va intra și pe aceeași cale va ieși». După aceea m-a dus pe calea porții de la miazănoapte, în fața templului, și am privit, și iată slava Domnului umplea templul Domnului, și am căzut cu fața la pămînt.

De la Pilde, citire :

(IX, 1—11)

Înțelepciunea și-a zidit casă rezemată pe șapte stîlpi, a înjunghiat vite pentru ospăț, a pregătit vinul cu mirodenii și a întins masa sa. Ea a trimis slujnicele sale să strige pe vîrfurile dealurilor cetății; «Cine este neînțelept să intre la mine!». Și celor lipsiți de buna-chibzuială le zice: «Veniți și mîncați din pîinea mea și beți din vinul pe care eu l-am amestecat cu mirodenii. Părăsiți neînțelepciunea ca să rămîneți cu viață și umblați pe calea cea dreaptă a priceperii!». Cel ce ceartă pe batjocoritori își atrage disprețul, și cel ce dojenește pe cel fără de lege își atrage ocara. Nu certa pe cel batjocoritor ca să nu te urască; dojenește pe cel înțelept și el te va iubi. Dă sfat celui înțelept și el se va face și mai înțelept; învață pe cel drept, și el își va spori știința lui. Începutul înțelepciunii este frica de Dumnezeu și priceperea este știința Celui Sfînt. Căci prin Domnul se vor înmulți zilele tale și se vor adăuga ție ani de viață.

LA LITIE

Stihirile, glasul 1, însuși glasul :

Ale lui Ștefan Aghiopolitul

Începutul mîntuirii noastre, popoare, astăzi s-a făcut ; căci iată cea mai înainte rînduită din neamurile cele de demult, Maica și Fecioara, și locașul lui Dumnezeu, din cea stearpă a se naște purcede ; floare și toiag din rădăcina lui Iesei a răsărit. Să se veselească Adam, strămoșul și Eva să se bucure cu bucurie ; că iată cea zidită din coasta lui Adam, pe fiica și nepoata o fericește arătat. Că mi s-a născut mie mîntuirea, prin care din legăturile iadului mă voi slobozi. Să se bucure David lovind în alăută și să binecuvinteze pe Dumnezeu, că iată Fecioara iese din pîntece neroditor, spre mîntuirea sufletelor noastre.

Glasul al 2-lea :

Veniți toți iubitorii de feciorie și poftitorii de curăție ; veniți de primiți cu iubire lauda fecioriei, izvorul vieții ce curge din piatră tare. Și rugul cel din cea fără de fii, care nu s-a ars de Focul cel fără materie, Care curățește și luminează sufletele noastre.

Asemenea :

Acesta este glasul lui Ioachim și al Anei ce prăznuiește în taină, bucurați-vă împreună cu noi zicînd, Adame și Eva, astăzi ; căci nouă, căror de demult prin călcarea poruncii ni s-a încuiat raiul, rod preamărit ni s-a dat, fiica lui Dumnezeu Maria, deschizînd nouă tuturor intrarea.

Cea mai înainte rînduită împărăteasa tuturor, locașul lui Dumnezeu, din pîntecele cel neroditor al Anei astăzi a ieșit ; dumnezeiască petrecere a Ființei celei pururea veșnice ; prin Care iadul cel fără de rușine s-a călcat, și Eva cu tot neamul la viață este adusă. Acesteia după vrednicie să-i strigăm : Fericită ești tu între femei, și binecuvîntat este rodul pîntecelui tău.

Slavă... Și acum..., **glasul al 8-lea :**

A lui Serghie Aghiopolitul.

I p.24

În ziua cea binevestită a prăznuirii noastre să trîmbițăm duhovnicește, că cea din sămînța lui David, Maica Vieții astăzi se naște, stricînd întunericul ; ceea ce este înnoirea lui Adam și chemarea Evei, și izvorul nestricăciunii, prin care noi ne-am îndumnezeit și din moarte ne-am mîntuit. Cu Gavriil să strigăm către dînsa credincioșii : Bucură-te, ceea ce ești plină de Dar, Domnul este cu tine ; prin tine dăruindu-ne nouă mare milă.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 4-lea :

Ale lui Ghermano, patriarhul.

I p.25

Bucuria a toată lumea din cei drepți a răsărit nouă, din Ioachim și din Ana, Prealăudata Fecioară. Care pentru prea multa ei curăție, Biserica lui Dumnezeu însuflețită s-a făcut, și singura cu adevărat de Dum-

nezeu Născătoare este mărturisită. Pentru rugăciunile ei, Hristoase Dumnezeule, pace lumii trimite și sufletelor noastre mare milă.

Stih : Ascultă fiică și vezi și pleacă urechea ta și uită pe poporul tău și casa părintelui tău.

Prin mai-înainte-vestirea îngerului, rod preacinstit din drepții Ioachim și Ana ai ieșit astăzi, Fecioară. Cer și scaun dumnezeiesc și locaș de curăție, bucurie vestind la toată lumea, ceea ce ești solitoare a vieții noastre și pierderea blestemului, Dătătoare de binecuvîntare. Pentru aceasta întru nașterea ta, de Dumnezeu chemată Fecioară, cere pace și sufletelor noastre mare milă.

Stih : Fețel tale se vor ruga mai-marii poporului.

Ana cea stearpă și neroditoare, astăzi să plesnească cu mîinile ; să se împodobească cele pămîntești, împărații să salte, preoții întru binecuvîntări să se veselească și să prăznuiască toată lumea, căci iată împărăteasa și mireasa cea fără prihană a Părintelui, din rădăcina lui Iesei a odrăslit. De acum femeile nu vor mai naște fii întru întristare, căci bucuria a înflorit și Viața tuturor oamenilor în lume viețuiește. De acum darurile lui Ioachim nu se vor mai întoarce înapoi, căci plîngerea Anei întru bucurie s-a prefăcut. Bucurați-vă împreună cu mine zicînd, tot alesul Israel, că iată mi-a dat mie Domnul locaș însuflețit al dumnezeieștii slavei Lui, spre veselia cea de obște și bucuria și mîntuirea sufletelor noastre.

Slavă... Și acum..., glasul al 8-lea :

A lui Serghie Aghiopolitul.

Veniți toți credincioșii să alergăm către Fecioara, că iată se naște cea din pîntece mai înainte rînduită a fi Maică Dumnezeului nostru, cămara fecioriei, toiagul lui Aaron cel ce a odrăslit din rădăcina lui Iesei, propovăduirea proorocilor, odrasla drepților Ioachim și Ana se naște adică, și Biserica cu a sa cuviință se împodobește ; Biserica cea sfîntă, locașul lui Dumnezeu, organul fecioriei, cămara cea împărătească, întru care taina cea preamărită a unirii celei negrăite a firilor ce s-au adunat împreună desăvîrșit s-a lucrat întru Hristos. Căruia închinîndu-ne, lăudăm nașterea Fecioarei cea cu totul fără prihană.

La binecuvîntarea pîinilor, se cîntă troparul de trei ori.

Nașterea ta, de Dumnezeu Născătoare Fecioară...

Caută la Vecernia mică.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..., se cîntă troparul praznicului de trei ori.

După Catisma întîia, Sedealna, glasul al 4-lea :

Podobie : Spăimîntatu-s-a Iosif...

Strigă Davide, ce ți s-a jurat ție Dumnezeu ? Cele ce s-au jurat mie, zice, iată a și plinit : din rodul pîntecelui meu dîndu-mi pe Fecioara, din care Ziditorul Hristos, Adam cel nou, S-a născut Împărat pe scaunul meu, și împărățește astăzi Cel ce are împărăție neclintită. Cea stearpă n a ș t e pe Născătoarea de Dumnezeu, și hrănitoarea vieții noastre.

Slavă... Și acum..., iarăși aceasta.

După Catisma a doua, Sedealna, glasul al 4-lea :

Podobie : Spăimîntatu-s-a Iosif...

Din rădăcina lui Iesei și din coapsele l u i David, fiica lui Dumnezeu Maria se naște astăzi nouă, și se înnoiesc și se îndumnezeiesc toate. Bucurați-vă împreună cu mine cerul și pămîntul, lăudați-o pe dînsa moștenirile neamurilor. Ioachim se veselește și Ana prăznuiește strigînd : Cea stearpă naște pe Născătoarea de Dumnezeu și hrănitoarea vieții noastre.

Slavă... Și acum..., iarăși aceasta.

După Polieleu, Sedealna, glasul al 8-lea :

Podobie : Porunca cea cu taină...

Să se bucure cerul și pămîntul să se veselească, căci cerul lui Dumnezeu pe pămînt s-a născut din făgăduință, dumnezeiasca Mireasă. C e a stearpă pe prunca Maria hrănește cu lapte, și se bucură de nașterea ei Ioachim, zicînd : Toiag s-a născut mie, din care a odrăslit floarea Hristos din rădăcina lui D a v i d. Cu adevărat minune preamărită.

Slavă... Și acum..., iarăși aceasta.

Antifonul cel dintîi al glasului al 4-lea :

PROCHIMENUL, glasul al 4-lea :

Pomeni-voi numele Tău, întru tot neamul și neamul.

Stih : Răspun-s-a inima mea cuvînt bun. Toată suflarea... Evanghelia de la Luca, (I, 39—49, 56) și Psalmul 50.

Slavă..., glasul al 2-lea :

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșealelor noastre.

Și acum..., tot aceasta.

Stih : Miluiește-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta...

Și Stihira, glasul al 6-lea :

Aceasta este ziua Domnului, bucurați-vă popoare ; căci iată cămara Luminii și cartea Cuvîntului vieții din pîntece sterp a ieșit ; și ceea ce s-a născut ușă către Răsărit, așteaptă intrarea Preotului celui mare. Singura care aduce pe singurul Hristos în lume, spre mîntuirea sufletelor noastre.

CANOANELE

Irmoasele celor două canoane de cîte două ori, și troparele pe 12.

CANONUL cel dintîi

Facere a lui Ioan.

Cîntarea 1-a, glasul al 2-lea :

Irmosul :

Veniți popoarelor să cîntăm cîntare lui Hristos Dumne-«zeu, Cel ce a despărțit marea și «a trecut pe poporul pe care l-a «slobozit din robia egiptenilor, «că S-a preamărit».

Veniți credincioșii cu D u h dumnezeiesc bucurîndu-ne, să cinstim cu cîntări pe ceea ce a răsărit astăzi din cea stearpă, spre mîntuirea oamenilor, pe pururea Fecioara prunca.

Bucură-te Curată M a i c ă, și slujitoarea lui Hristos Dumnezeu, ceea ce ești solitoarea fericirii celei din început a neamului omenesc. Pe tine toți după vrednicie cu cîntări te mărim.

Podul vieții se naște astăzi, prin care oamenii cîștigînd ridicare din căderea iadului, pe Hristos dătătorul de viață cu laude Îl slăvesc.

Alt Canon

Facere a lui Andrei.

Cîntarea 1-a, glasul al 8-lea :

Irmosul :

Celui ce a sfărîmat războaie cu brațul Său, și a trecut «pe Israel prin Marea Roșie, «să-I cîntăm Lui ca Mîntuitoru-«lui nostru Dumnezeu, că S-a «preamărit».

Să dănțuiască toată făptura, să se veselească și David, căci din sămînța lui a ieșit toiag, care poartă floare pe Domnul și Mîntuitorul tuturor.

Sfînta Sfintelor, î n c ă pruncă fiind este primită în cele dinăuntru sfinte, ca să fie hrănită din mîna îngerului. Deci toți cu credință împreună să prăznuim nașterea ei.

Stearpă a fost Ana, dar nu de tot fără fii ; căci din neamuri s-a rînduit mai înainte a fi maică Fecioarei, din care a răsărit Ziditorul făpturii în chip de rob.

Pe tine, mielușeaua cea neîntinată, care pe Mielușelul Hristos din pîntecele tău L-ai adus întru ființa noastră, pe tine cea care te-ai născut din Ana toți cu cîntări te cinstim.

Slavă..., a Treimii :

Pe Cei trei fără de început măresc, Trei sfințiri laud, Trei împreună veșnici într-o Ființă propovăduiesc ; căci U n u l Dumnezeu în Tatăl și în Fiul și în Duhul se mărește.

Și acum..., a Născătoarei :

Cine a văzut vreun prunc fără de tată ? Sau unde s-a văzut vreo fecioară maică ? Cu adevărat mai presus de cuget sînt amîndouă, Născătoare de Dumnezeu, Preacurată.

Catavasie : Cp. 8-12

Cruce însemnînd Moise, cu to-«iagul Marea Roșie a despăr-«țit-o, și Israel pedestru a tre-

«cut-o. Iar deacurmeziș lovind «marea, a împreunat-o împotri- «va carelor lui Faraon, deasu- «pra scriind nebiruita armă. «Pentru aceea să-I cîntăm lui «Hristos Dumnezeului nostru, «că S-a preamărit».

Cîntarea a 3-a :

Irmosul :

Întărește-ne pe noi întru Ti- ne, Doamne, Cel ce prin lemn «ai omorît păcatul ; și frica Ta «o sădește în inimile noastre ale «celor ce Te lăudăm pe Tine».

Fără prihană viețuind lui Dumnezeu, ați născut mîntuirea tuturor, de Dumnezeu gînditori părinți ai celei ce a născut pe Ziditorul și Dumnezeul nostru.

Domnul cel ce izvorăște viață tuturor, a binevoit ca din cea stearpă să se nască Fecioara, întru care a primit a Se sălășlui, păzind-o după naștere fecioară.

Pe ceea ce este rodul Anei, pe Maria care a născut Strugurele cel de viață purtător, ca pe o născătoare de Dumnezeu și folositoare și ajutătoare tuturor, astăzi să o lăudăm.

Alt Canon

Irmosul :

Întăritu-s-a inima mea întru Domnul, înălțatu-s-a fruntea «mea întru Dumnezeul meu ; «lărgitu-s-a gura mea asupra «vrăjmașilor mei ; veselitu-m- «am de mîntuirea Ta».

Binecuvîntat este pîntecele tău Ana, căci rod bun pe Fecioara ai odrăslit, cea care fără de sămînță a născut pe Hrănitorul făpturii și Mîntuitorul Iisus.

Pe tine, ceea ce astăzi te-a născut Ana, toiag curat din rădăcina lui Iesei, care ai răsărit floare pe Hristos, toată făptura te fericește.

Pe tine cea mai înaltă decît toată făptura, de Dumnezeu Născătoare, arătîndu-te, Preacurată, Fiul tău, mărește nașterea ta cea din Ana, și pe toți îi veselește astăzi.

Hrănindu-te în Sfînta Sfintelor, Fecioară Preacurată de Dumnezeu Născătoare, mai presus te-ai arătat decît făptura, pe Ziditorul cu trup născînd.

Slavă...

Ție ne închinăm, Părinte, Cel ce ești fără început după ființă; lăudăm pe Fiul Tău cel fără de ani și cinstim pe Duhul cel împreună veșnic ; pe cîte Trei un Dumnezeu după ființă.

Și acum..., a Născătoarei :

Pe Dătătorul de lumină și Începătorul vieții omenești, născîndu-L, Preacurată Născătoare de Dumnezeu, te-ai arătat vistierie vieții noastre, și ușă Luminii celei neapropiate.

Catavasie :

Toiagul spre închipuirea tainei «se primește, căci cu odrăslirea «a ales preot ; iar Bisericii celei

«mai înainte neroditoare, acum «a înflorit lemnul Crucii, spre «putere și spre întărire».

IPACOI, glasul al 2-lea :

Ușă neumblată, păzită unuia Dumnezeului nostru, proorocul pe Sfînta Fecioară a numit-o ; prin care a trecut Domnul cel Preaînalt și, ieșind, iarăși pecetluită a lăsat-o, scăpînd din stricăciune viața noastră.

Sau această Sedealnă, glasul al 4-lea :

Podobie : Spăimîntatu-s-a Iosif...

Fecioara Maria și Născătoarea de Dumnezeu cu adevărat, ca un nor al Luminii, astăzi a strălucit nouă și din cei drepți a ieșit spre lauda noastră. Nu se va mai osîndi Adam, că Eva din legături s-a dezlegat. Pentru aceasta glăsuind să strigăm cu îndrăzneală, către cea singură curată : Bucurie vestește nașterea ta la toată lumea.

Slavă... Și acum..., tot aceasta.

Cîntarea a 4-a :

Irmosul :

Auzit-am, Doamne, auzul rînduielii Tale, și Te-am «preamărit pe Tine, Unule, Iubi- «torule de oameni».

Doamne, Care ai dat tuturor pe ceea ce Te-a născut pe Tine liman de mîntuire credincioșilor, pe Tine Te lăudăm.

Pe tine, dumnezeiască mireasă, te-a arătat Hristos laudă și întărire, tuturor celor ce laudă cu credință taina ta.

Ceea ce nu știi de nuntă, stăpînă, prin rugăciunile tale fiind curățiți de greșeli, cu mulțumire pe tine toți te fericim.

Alt Canon

Irmosul :

Auzit-am, Doamne, auzul Tău și m-am temut ; că «Dumnezeu preavecuitor fiind, «cu negrăit sfat întrupîndu-Te, «ai ieșit din Fecioară; slavă po- «gorîrii Tale, Hristoase, slavă «puterii Tale».

Nașterea cea preacurată a Născătoarei de Dumnezeu, cu psalmi și cu cîntări mărind-o credincioșii, cu credință să ne închinăm lui Dumnezeu, Cel ce fără minciună S-a jurat lui David că-i va da lui rod din coapsele sale.

Doamne, Cel ce pîntecele Sarei l-ai deschis și rod la bătrînețí pe Isaac i-ai dat, Însuți și astăzi credincioasei Ana i-ai dăruit rod de naștere din pîntece sterp, pe Maica Ta cea nespurcată.

Auzit-ai, Doamne, rugăciunea mea, zis-a Ana, dîndu-mi rodul făgăduinței astăzi, pe cea mai înainte aleasă din toate neamurile, Preacurata și neîntinata Maică a Ta.

Împreună cu tine se bucură astăzi lumea, de Dumnezeu înțeleptită Ana ; căci pe Maica Mîntuitorului ai născut-o, care din rădăcina lui David odrăslind, toiag de putere ne-a adus floare pe Hristos.

Slavă...

Mărimu-Te pe Tine Treime, Ceea ce ești fără de început, nemăsurată în ființă, ca heruvimii strigînd cu limba cea de taină: Sfînt, Sfînt, Sfînt ești Cel ce ești și rămîi, Unul Dumnezeu pururea veșnic.

Și acum...

Plinitu-s-au, Preacurată, prorociile grăitorilor de Dumnezeu, ale celor ce cu credință te numesc pe tine cort, ușă și munte înțelegător, rug și toiag al lui Aaron, care ai răsărit din rădăcina lui David.

Catavasie :

Auzit-am, Doamne, taina ico-«nomiei Tale ; înțeles-am lucru-«rile Tale; și am preamărit Dum-«nezeirea Ta».

Cintarea a 5-a :

Irmosul :

Cel ce ai risipit negura cea însemnătoare de umbră a «vorbelor celor întunecate și ini-«mile credincioșilor, cu împlini-«rea adevărului, prin fiica lui «Dumnezeu le-ai luminat; și pe «noi, Hristoase, cu lumina Ta ne «povățuiește».

Să lăudăm, popoare, pe ceea ce a fost pricină, de S-a făcut om asemenea nouă Pricinuitorului ființei tuturor ; de a Cărui închipuire învrednicindu-se proorocii se bucurau, iar nouă Mîntuitorul însuși prin Fecioara ni S-a arătat.

Odrăslirea toiagului cel uscat al preotului a descoperit lui Israel alegerea ; iar preamărită nașterea Fecioarei din cea stearpă, pe cei ce au născut-o, luminați i-a arătat.

Alt Canon

Irmosul :

Doamne Dumnezeul nostru, pacea Ta dă-ne-o nouă; «Doamne Dumnezeul nostru, «cîștigă-ne pe noi ; Doamne, a-«fară de Tine pe altul nu știm, «numele Tău numim».

Preamărit te-ai născut, Fecioară ; în chip de negrăit ai zămislit și mai presus de fire ai născut, o, Preacurată, ceea ce nu știi de mire ! Dumnezeu a primit din tine firea omenească.

Astăzi să se veselească cetele îngerilor, cu cîntări să dănțuiască cei din Adam ; că s-a născut toiagul, cel ce a răsărit floare pe Hristos, singurul nostru Mîntuitor.

Astăzi Eva scapă de osîndă, și Adam se dezleagă de blestemul cel de demult, întru nașterea ta, Preacurată, strigînd: Prin tine din stricăciune ne-am mîntuit.

Mărire Ție, Celui ce ai mărit pe cea stearpă astăzi ; că a născut din făgăduință toiagul cel pururea înflorit, din care ai răsărit, Hristoase, floarea vieții noastre.

Slavă...

Închinămu-ne Ție, Treime fără de început, nedespărțită, Ceea ce ești nezidită, pururea veșnică și de o ființă într-o fire, în trei Ipostasuri și mai presus de fire mărturisită pururea.

Și acum...

Făcutu-s-a pîntecele tău masă sfîntă, rămas-a curăția ta ca și mai înainte nevătămată, Fecioară; că Hristos, Soarele dreptății, din tine ca un mire din cămară a ieșit.

Catavasie:

O, de trei ori fericite lemn, pe «care s-a răstignit Hristos, Îm«păratul și Domnul; prin care a «căzut cel ce a înșelat cu lem«nul, înșelat fiind de Cel ce s-a «pironit pe tine cu trupul; de «Dumnezeu, Care dă pace sufle«telor noastre».

Cîntarea a 6-a:

Irmosul:

Către Domnul din chit Iona a strigat: Tu pe mine mă «scoate din adîncul iadului, ca «să Te laud pe Tine, și cu Duh «adevărat să jertfesc Ție, ca «Mîntuitorului».

Către Domnul întru necazul nerodirii au strigat de Dumnezeu înțelepțiții părinți ai Maicii lui Dumnezeu; și pe aceasta au născut-o spre mîntuirea cea de obște și lauda tuturor neamurilor.

Înțelepții părinți ai Maicii lui Dumnezeu, dar ceresc vrednic lui Dumnezeu au luat pe căruța cea mai înaltă decît înșiși heruvimii, pe Născătoarea Cuvîntului și a Ziditorului.

Alt Canon

Irmosul:

Ca apele mării, Iubitorule de oameni, cu valurile vieții «mă viforăsc. Pentru aceasta ca «și Iona strig către Tine, Cu«vinte: Scoate din stricăciune «viața mea, Milostive Doamne».

Lăudăm sfîntă nașterea ta, cinstim și zămislirea ta cea fără de sămînță, Mireasă a lui Dumnezeu, Maică și Fecioară; și împreună cu noi măresc cetele îngerilor și sufletele sfinților.

Pe tine ceea ce ești Sfînta Sfintelor, înțelepții părinții tăi, curată, te-au pus în casa Domnului, să te hrănești cu cinste și să te gătești spre a fi Maică Lui.

Cele sterpe și maicile dănțuiți, îndrăzniți și săltați cele neroditoare; că cea fără de fii și stearpa, pe Născătoarea de Dumnezeu a odrăslit; care avea să vindece de dureri pe Eva și de blestem pe Adam.

Aud pe D a v i d cîntînd ție: Aduce-se-vor fecioare în urma ta, aduce-se-vor în Biserica Împăratului; și împreună cu Dînsul și eu pe tine fiica Împăratului te laud.

Slavă...

Întru tine taina Treimii se laudă și mărește, Preacurată; că

Tatăl a binevoit și Cuvîntul S-a sălășluit întru tine, și dumnezeiescul Duh pe tine te-a umbrit.

Și acum...

Cădelniță de aur ai fost, că Focul în pîntecele tău S-a sălășluit, Cuvîntul de la Duhul Sfînt; și cu chip de om din tine S-a văzut Maica lui Dumnezeu curată.

Catavasie :

În rînza fiarei celei din apă, «Iona palmele întinzîndu-și în «chipul Crucii, mîntuitoarea pa-«timă mai înainte a închipuit-o «lămurit; de unde a treia zi ie-«șind a însemnat învierea cea «mai presus de lume a lui Hris-«tos Dumnezeu, Cel ce s-a răs-«tignit cu trupul și cu învierea «cea de a treia zi lumea a lu-«minat».

CONDAC, glasul al 4-lea :

tropare

Ioachim și Ana din defăimarea nenașterii de fii, iar Adam și Eva din stricăciunea morții au scăpat, Preacurată, prin sfînta nașterea ta. Aceasta o prăznuiește și poporul tău, de vina greșealelor mîntuindu-se cînd striga către tine: Cea stearpă naște pe Născătoarea de Dumnezeu și hrănitoarea vieții noastre.

ICOS

Rugăciunea împreună și suspinul cel bineprimit, pentru sterpiciunea și nenașterea de fii, a lui Ioachim și a Anei, în urechile Domnului au intrat, și a odrăslit rod de viață purtător lumii; că acela rugăciune în munte a făcut, iar aceea în grădină defăimare a suferit; ci cu bucurie cea stearpă naște pe Născătoarea de Dumnezeu și hrănitoarea vieții noastre.

SINAXAR

În această lună, în ziua a opta, pomenirea Nașterii Preasfintei Stăpînei noastre Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria.

Tatăl Sfintei Fecioare, Ioachim, se trăgea din neam împărătesc. Acesta cu toate că-și ducea la Dumnezeu darurile îndoite, ca un iubitor de Dumnezeu și bogat ce era; dar pentru nerodire era defăimat căci erau sterpi și nu aveau copii. De aceea mîhnindu-se la inimă, el în munte, iar femeia lui Ana în grădină, se rugau cu lacrimi lui Dumnezeu, Care ascultîndu-i, le-a dat rod sfînt pîntecelui, pe Preasfînta Născătoare de Dumnezeu. Iar Sfînta Ana se trăgea din Matan al douăzeci și treilea din neamul lui David și al lui Solomon; acesta a luat pe Maria din neamul lui Iuda, și a născut pe Iacov tatăl lui Iosif teslarul, și trei fete: pe Maria, Sovi și pe Ana. Maria a născut pe Salomi moașa; Sovi a născut pe Elisabeta, iar Ana a născut pe Născătoarea de Dumnezeu. Deci Preasfînta este nepoata lui Matan și a Mariei femeia sa. Iar Elisabeta și Salomi erau nepoate ale Anei de surori, și verișoare cu Născătoarea de Dumnezeu.

Tot în această zi, pomenirea Sfinților frați buni, Ruf și Rufian, care de sabie s-au săvîrșit.

Tot în această zi, pomenirea Sfîntului Sever, care de sabie s-a săvîrșit.

Tot în această zi, pomenirea Sfîntului Artemidor, care în foc s-a săvîrșit.

Povestire foarte de folos

Un oarecare preot și cu un diacon, Evlavist, avînd între dînșii dragoste multă spre Dumnezeu, dar învrăjbindu-se ei din drăcească înșelăciune, multă vreme au fost neîmpăcați. Întîmplîndu-se să moară preotul în acea vrajbă, diaconul s-a întristat că nu se împăcase, cît a fost preotul viu. De această întîmplare vorbind el cu un om bine chibzuitor, acela l-a îndreptat să meargă la un sihastru în pustiu. Și așa cu multă sîrguință înconjurînd el locurile cele mai pustii, își căuta tă-

măduitorul. Şi aflînd pe un oarecare părinte bătrîn, îi descoperi acestuia aducerea aminte de rău, cerînd de la dînsul iertare. Iar bătrînul zise către dînsul: Cel ce va cere cu credinţă, va lua; şi celui ce va bate i se va deschide. Însă nu este cuvîntul acesta prin putinţa mea, o, frate; ci tu nevoindu-te spre bine, Domnul va face de-ţi vei lua curînd dezlegare; deci, mergi de unde ai venit, şi către seară mergînd la biserica cea mare, să apuci mai înainte decît toţi cu taină la uşile cele frumoase, şi opreşte pe cel ce va intra întîi înăuntru, şi te închină lui din partea mea, dîndu-i şi această scrisoare pecetluită, şi de la dînsul îţi vei lua cu adevărat îndreptarea greşelilor tale.

Atunci diaconul, a făcut după cum l-a îndreptat acel părinte: la miezul nopţii, a sosit înaintea uşii bisericii; şi îndată s-a ivit omul de care spusese părintele acela, căruia închinîndu-se, i-a dat scrisoarea bătrînului, descoperindu-i ceea ce i se întîmplase. Iar omul acela fiind înţelept, a socotit că de la Dumnezeu era acea îndreptare, şi vărsînd lacrimi multe, zise: Dar cine sînt eu, un om prost ca mine, să îndrăznesc a mă apuca de un lucru ca acesta? Însă avînd nădejde spre rugăciunile celui ce te-a trimis voi ţine seama de lucrul acesta. Şi stînd înaintea acelor uşi încuiate, ridicîndu-şi mîinile la cer, şi îngenunchind, şi-a pus capul la pămînt şi se ruga lui Dumnezeu şoptind. Şi fără zăbavă sculîndu-se îndată ce zise: «Deschide nouă uşa milei Tale, Doamne», i se deschise uşa singură, şi intrînd diaconul împreună cu dînsul, au stat în tinda bisericii. Şi mergînd mai departe la uşile bisericii celei de argint, zise acel om sfînt către diacon: Stai aici şi nu merge mai înainte; iar el făcîndu-şi iarăşi obişnuita metanie la pragul de jos, deschise şi uşile cele de argint ce erau încuiate. Şi intrînd în biserică, minunată vedere a văzut: o lumină luminoasă se pogora din bolta bisericii pe capul omului aceluia, de strălucea biserica, şi tot de dînsul se ţinea făcînd el rugă.

Dacă a sosit şi în altar, plecîndu-şi şi acolo capul la rugă, iarăşi a ieşit încetişor afară la diacon, şi iarăşi se încuiară uşile singure. Atunci îl cuprinse frica şi spaima pe diacon, şi nu cuteza el nicidecum a se apropia de acel om. Căci din rugă precum zicea, îi era faţa preamărită ca faţa îngerului, încît se tulbura diaconul cu cugetul, zicînd: Nu cumva este înger acesta ce se arată şi nu om? Dar încă şi gîndul acesta l-a cunoscut sfîntul acela, că zise către diacon: De ce te tulbură şi te luptă gîndurile pentru mine, o, omule? Crede că şi eu sînt om pămîntean, şi din sînge şi carne alcătuit, şi din casă strălucită. Sînt Hartularie, adică vistier de cărţi, fiindu-mi hrana din venitul acela. Iar pronia lui Dumnezeu ce ocîrmuieşte toate spre bine, de multe ori prin cei proşti şi mici obişnuieşte a face minuni mari. Să mergem, frate, spre lucrul ce ne stă înainte. Şi mergînd amîndoi cu degrab spre tîrg, au sosit la biserica ce era acolo a Născătoarei de Dumnezeu, Şi apropiindu-se de uşile încuiate ale bisericii şi pe acelea le-au deschis cu rugăciunea. Şi intrînd în altar, şi-a săvîrşit rugăciunea după obicei. Şi ieşind afară către diacon, care sta de se mira, zise: «Doamne miluieşte», şi se închiseră uşile amîndouă singure. După aceea au mers iarăşi la biserica Născătoarei de Dumnezeu din Vlaherne, şi spunea diaconul: Aşa de repede socoteam că ne facem calea pe la biserici, cît nici pasăre zburătoare n-ar fi putut a se asemăna cu iuţimea noastră. Apropiindu-ne şi acolo de uşile bisericii Născătoarei de Dumnezeu, se deschiseră şi acelea bărbatului acela, şi făcîndu-şi şi acolo rugăciunea, şi udîndu-şi faţa sa cu lacrimile, a sosit şi la uşile sfintei racle, unde era sfîntul brîu al Preasfintei de Dumnezeu Născătoare. Şi punînd pe diacon să stea între uşi, îi porunci să ia aminte bine şi să bage seamă pe cei ce vor intra; şi făcînd el obişnuita sa rugăciune la pragul de jos, i se deschiseră uşile şi dădură loc de au intrat, şi mergînd în mijlocul bisericii, punînd genunchii la pămînt, făcea rugăciune fierbinte, precum după aceasta cu jurămînt diaconul ne încredinţa şi ne adeverea: La pragul uşii unde stam şi mă cutremuram, cu ochii mei aievea am văzut cum ieşea un diacon luminos din altar cu cădelniţa în mînă, şi cădea toată biserica; peste puţin am văzut pe unii ca nişte clerici intrînd, îmbrăcaţi fiind cu podoabe albe preoţeşti; şi iarăşi altă ceată de preoţi intrară îmbrăcaţi în veşminte mohorîte pînă la pămînt, şi aceştia de amîndouă părţile adunîndu-se, cîntau un viers foarte frumos şi minunat, din care nu putea să mai priceapă diaconul altceva, decît «Aliluia».

Şi după ce a săvîrşit rugăciunea, a ieşit Hartularie afară şi zise către diacon: Frate, intră în biserică fără de nici o grijă, şi ia aminte la preoţii cei din ceata de-a stînga, de poţi să cunoşti pe cel cu care ai rămas neîmpăcat cu dînsul pen-

tru neuitarea răutății. Și intrînd diaconul îngrozit, a ieșit degrabă către omul lui Dumnezeu, zicînd, cum că n-a putut să vadă într-aceia pe preotul cel ce a murit învrăjbit. După aceea iarăși îi zise acel pămîntesc înger : Intră și ia aminte și în ceata din dreapta. Și mergînd zise către dînsul diaconul că a cunoscut aievea pe cel ce căuta stînd acolo, Și-i zise fericitul acela : De l-ai cunoscut bine, mergi și zi : Ieși, că Nichita Hartularie stă afară și te cheamă. Deci, mergînd diaconul după cum l-a învățat, a făcut de a ieșit preotul din ceata cea de-a dreapta afară către omul lui Dumnezeu, căruia îi zise cu blînd și smerit glas : Presbitere, fă dragoste și pace cu fratele, că amîndoi netocmiți în greșeală ați rămas cu grabnica mutare a ta. Atunci îngenunchind amîndoi cu smerită sărutare dezlegară vrajba. După aceea, preotul a intrat în biserică și a mers la ceata sa, iar omul lui Dumnezeu a luat pe diacon, și căzînd la pragul sfintei biserici, se închiseră ușile prin putere dumnezeiască, și mergînd puțină cale, s-au oprit amîndoi. Și așa zise omul lui Dumnezeu către diacon : Frate, mîntuiește-te și-ți iubește sufletul, și mergînd către părintele care te-a trimis la mine spune-i că, curățenia rugăciunilor tale, și îndrăznirea cea către Dumnezeu, poate să învieze și mort spre împăcare, nedînd noi nimic ajutor pentru aceasta. Și aceasta zicînd s-a despărțit de la ochii diaconului. Iar diaconul închinîndu-se la pămînt, unde stătuseră picioarele acelui om minunat, își făcu cale înspăimîntat către bătrînul părinte, dînd laudă și mulțumire lui Dumnezeu, Căruia se cuvine slava în veci. Amin.

Tot în această zi, pomenirea Sfîntului noul Mucenic Atanasie, care a mărturisit în Tesalonic, la anul o mie șapte sute șapte zeci și patru, și care prin sugrumare s-a săvîrșit.

Pentru rugăciunile sfinților Tăi, Hristoase Dumnezeule, miluiește-ne pe noi, Amin.

Cîntarea a 7-a :

Irmosul :

Rugul cel n e a r s cu foc în munte și cuptorul caldeilor «cel dătător de rouă, lămurit «mai înainte te-au însemnat pe «tine, dumnezeiască Mireasă. «Că Focul dumnezeiesc cel fără «de materie în pîntece mate«rialnic fără de ardere L-ai pri«mit. Pentru aceasta Celui ce «S-a născut din tine cîntăm : «Bine ești cuvîntat Dumnezeul «părinților noștri».

Taina ta cea mare nu s-a descoperit lui Moise prin arătări materialnice, Preacurată, ca să se învețe a-și înălța gîndul la cele mai presus de cele pămîntești. Pentru aceea spăimîntîndu-se de minune, striga : Bine ești cuvîntat Dumnezeul părinților noștri.

Scară înțelegătoare, și munte din care s-a tăiat piatră fără de mînă de om, și ușă prin care a trecut Hristos, ceata proorocilor cu dumnezeiască cuviință, mai înainte te-a numit, grăind : Bine este cuvîntat Dumnezeul părinților noșri.

Alt Canon

Irmosul :

Cuptorul caldeilor cu foc fiind ars, s-a răcorit prin «Duhul, cu ajutorul lui Dumne«zeu, și tinerii au cîntat : Bine «ești cuvîntat Dumnezeul părin«ților noștri».

Prăznuim, Preacurată și cu credință ne închinăm s f i n t e i nașterii tale celei din făgăduință ; căci ne-am izbăvit din blestemul cel strămoșesc prin Hristos, Cel ce S-a arătat din tine.

Ana acum se veselește și strigă lăudîndu-se : Stearpă fiind, am născut pe Maica lui Dumne-

zeu. Prin care se dezleagă osîndirea Evei și durerea cea din necazuri.

Adam a fost dezlegat, și Eva dănțuiește, și strigă cu Duhul către tine, Născătoare de Dumnezeu : Prin tine ne-am mîntuit de blestemul cel de demult, căci Hristos S-a arătat din tine.

Cele sterpe nu vă mai mîhniți și cele neroditoare mîngîiați-vă, căci iată Ana mult roditoare s-a arătat. Și acum veselindu-vă maicilor săltați, împreună cu Maica lui Dumnezeu și împreună vă bucurați.

Slavă...

Pe Tatăl și pe Fiul și pe Duhul, întru unimea Dumnezeirii să-L preamărim. Pe Treimea cea Preasfîntă, nedespărțită, nezidită și împreună veșnică și de o ființă, să o cinstim.

Și acum...

Tu singura ai născut pe Dumnezeu, ceea ce ești fecioară și după naștere ; tu firea ai înnoit cu nașterea ta, Marie ; tu pe Eva ai dezlegat-o de blestemul cel strămoșesc, Născătoare de Dumnezeu curată.

Catavasie :

Nebuna poruncă a tiranului «celui păgîn, pe popoare le-a «tulburat, suflînd cu îngrozire «și cu hulă urîtă împotriva lui «Dumnezeu ; însă pe cei trei ti-«neri nu i-a înfricoșat mînia cea «de fiară, nici focul cel vîlvii-«tor ; ci cu duh de rouă aducă-«tor ce răsuna împreună cu fo-«cul, cîntau : Prealăudate Dum-«nezeul părinților și al nostru, «bine ești cuvîntat».

Cîntarea a 8-a :

Irmosul :

În cuptorul tinerilor mai înainte ai închipuit oarecînd pe «Maica Ta, Doamne. Că închi-«puirea pe cei ce intraseră în «foc i-a scos nearși. Pe aceasta «o lăudăm că s-a arătat prin «Tine marginilor astăzi, și o «preaînălțăm întru toți vecii».

Cortul cel mai înainte rînduit, al împăcării noastre cu Dumnezeu, acum se naște ; care avea să nască pe Cuvîntul cel ce S-a arătat nouă în trup. Pe Acela Îl lăudăm noi cei ce din neființă printr-Însul în ființă am venit, și-L preaînălțăm întru toți vecii.

Prefacerea nerodirii, a dezlegat lumii sterpiciunea bunătăților, și luminat pe Hristos L-a arătat că a venit pe pămînt. Pe Acela Îl lăudăm cei ce din neființă printr-Însul ființă am primit, și-L preaînălțăm întru toți vecii.

Alt Canon

Irmosul :

Cel ce acoperi cu ape cele mai pe deasupra ale Tale ; «Cel ce pui mării hotar nisipul «și toate le ții, pe Tine Te laudă «soarele, pe Tine Te mărește «luna, Ție Îți aduce laudă toată «făptura, ca Făcătorului tuturor «în veci».

Cel ce ai făcut lucruri preamărite pîntecelui celui sterp ; Care ai deschis pîntecele Anei cel neroditor și i-ai dat ei rod, Tu, Dumnezeule sfinte, trup ai luat din Fecioara cea pururea înflorită și de Dumnezeu Născătoare.

Cel ce încui adîncul și-l deschizi pe el ; Cel ce urci apa în nori și dai ploaie ; Tu Doamne, ai făcut ca din rădăcina cea stearpă a Sfintei Ana, să înflorească rod preacurat și toiag, pe Născătoarea de Dumnezeu.

Tu, Cel ce ai dezlegat legăturile cele nedezlegate ale nerodirii de fii ; Tu, Cel ce ai dat celei sterpe sămînță roditoare pe Preacurata Maria, din care Fiu Te-ai născut și ca o Odraslă ai crescut ; Tu, Doamne, ne-ai dăruit pe Maica Ta cea după trup solitoare de venirea Ta la noi, Îndurate.

Ziditorule al cugetelor și săditorule al sufletelor noastre, Cel ce pămîntul cel neroditor, bine roditor l-ai arătat ; Tu, brazda cea de demult uscată, îmbelșugată cu bun spic de rod ai lucrat-o pe Ana cea sfîntă, care a înflorit preacurat rod, pe Născătoarea de Dumnezeu.

Binecuvîntăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfîntul Duh, Domnul.

O, Treime mai presus de ființă, Unime, împreună fără de început, pe Tine Te laudă și de Tine se cutremură mulțimea îngerilor, cerul și pămîntul ; adîncurile se spăimîntează, oamenii Te binecuvintează, focul slujește Ție, toate făpturile cu frică Te ascultă pe Tine, Treime Sfîntă.

Și acum..., a Născătoarei :

O, preanouă auzire, nașterea fără de sămînță ! Maică fără bărbat și Dumnezeu născut din Fecioară ; o, înfricoșătoare vedere ; o, zămislire minunată ; o, nespusă naștere ! Cu adevărat mai presus de gînd și de vedere sînt toate.

Să lăudăm bine să cuvîntăm și să ne închinăm Domnului cîntîndu-I și preaînălțîndu-L pe Dînsul întru toți vecii.

Catavasie :

Binecuvîntați tineri cei întoc- «mai cu numărul Treimii pe Fă- «cătorul, Dumnezeu Părintele ; «lăudați pe Cuvîntul, Cel ce S-a «pogorît și focul în rouă l-a pre- «făcut ; și preaînălțați pe Duhul «cel Preasfînt, Care dă viață tu- «turor întru toți vecii».

La Cîntarea a 9-a : Ceea ce ești mai cinstită... nu se cîntă, fără numai de se va întîmpla Duminica. Iar mai înainte de irmos și de tropare, se cîntă această Pripeală :

Mărește, suflete al meu, preaslăvită nașterea Maicii lui Dumnezeu.

Irmosul :

Pe tine ceea ce pe luminătorul Dumnezeu, Cel ce a ră- «sărit mai înainte de soare, «Care trupește la noi a venit, «din coapsele cele fecioreşti în «chip de negrăit L-ai întrupat ; «binecuvîntată, Preacurată Năs- «cătoare de Dumnezeu te «mărim».

Cel ce popoarelor celor neascultătoare din piatră tare a izvorît ape, neamurilor celor bine ascultătoare le dăruiește din coapse sterpe rod spre veselie nouă, pe tine, Maica lui Dumnezeu Preacurată, pe care după vrednicie te mărim.

Pe tine, ceea ce ești pierzătoarea strașnicei osîndiri de demult, îndreptătoarea strămoașei și pricina apropierii neamului omenesc către Dumnezeu, Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Altă Pripeală, pe glasul al 8-lea :

Mărește, suflete al meu, pe ceea ce s-a născut din cea stearpă, pe Fecioara Maria.

Irmosul :

Străin lucru este maicilor fecioria, străină este și «fecioarelor nașterea de fii. Iar «întru tine, Născătoare de Dum«nezeu, amîndouă s-au rînduit. «Pentru aceasta toate semințiile pămîntului pe tine neîncetat «te mărim».

După vrednicia curăției tale, ai dobîndit și nașterea prin făgăduință, Maica lui Dumnezeu că oarecînd celei sterpe rod de Dumnezeu odrăslit ai fost dată. Pentru aceasta pe tine toate semințiile pămîntului neîncetat te fericim.

Plinitu-s-a proorocia celui ce strigă : Ridica-voi cortul cel căzut al sfințitului David, care întru tine, Preacurată, mai înainte s-a închipuit ; prin care toată firea oamenilor, în trupul lui Dumnezeu s-a zidit din nou.

Cinstim scutecele tale, Născătoare de Dumnezeu ; mărim pe Cel ce a dat rod celei ce era mai înainte stearpă și a deschis pîntecele cel neroditor cu preaslăvire ; că face toate cîte le voiește, Dumnezeu fiind Atotputernic.

Ana, de Dumnezeu înțeleptită, odrăslit-ai din pîntece mai presus de nădejde și din făgăduință floare de pom feciorese, și frumusețea curăției cea de Dumnezeu crescută. Pentru aceasta pe tine, toți, ca pe rădăcina vieții noastre și maică a Maicii Stăpînului, te fericim.

Slavă...

Străin lucru este celor fără de lege a slăvi pe Treimea cea fără de început ; pe Tatăl și pe Fiul și pe Preasfîntul Duh, pe Stăpînia cea atotputernică și nezidită ; prin Care toată lumea se ține, cu voința puterii Ei.

Și acum...

Încăput-ai în pîntecele tău, Fecioară Maică, pe Unul din Treime, pe Hristos Împăratul ; pe Care Îl laudă toată făptura și de Care se cutremură cetele cele de sus. Pe Acela roagă-L, întru tot cinstită, să se mîntuiască sufletele noastre.

Catavasiile cu pripelele Praznicului:

Rai de taină ești Născătoare «de Dumnezeu, care ai odrăslit «nelucrat pe Hristos, de care

«lemnul Crucii cel de viață «purtător pe pămînt s-a sădit. «Pentru aceasta acum înălțat «fiind, închinîndu-ne lui, pe tine «te mărim».

Altă Catavasie:

Moartea ce a venit neamului «prin mîncarea din pom, prin «Cruce s-a stricat astăzi ; pentru «că blestemul strămoașei a tot «neamul s-a dezlegat prin «Odrasla Preacuratei Maicii lui «Dumnezeu, pe care toate «puterile cerești o măresc».

LUMINÎNDA

Podobie : Femei ascultați...

Bucură-se marginile lumii astăzi, întru nașterea ta, Fecioară de Dumnezeu Născătoare Marie, mireasa cea nenuntită ; căci întru tine defăimarea părinților tăi pentru nenașterea de fii s-a ridicat, și blestemul strămoașei Eva, cel cu dureri întru naștere, s-a dezlegat.

Slavă... Și acum..., asemenea :

Adam, înnoiește-te și Eva, mărește-te ; proorocii cu Apostolii și cu drepții dănțuiți. Că bucurie de obște, îngerilor și oamenilor, din cei drepți astăzi, din Ioachim și Ana, în lume se naște Născătoarea de Dumnezeu.

LA LAUDE

Se pun Stihirile pe 4, și se cîntă stihiri podobnice, pe glasul 1 :

Podobie : O, preamărită minune...

O, preamărită minune. Izvorul vieții din cea stearpă se naște, și darul a face rod luminat începe. Veselește-te Ioachime, fiind părinte al Născătoarei de Dumnezeu. Nu este altul din părinții cei pămîntești precum tu, de Dumnezeu fericite ; căci Fecioara ceea ce a încăput pe Dumnezeu, locașul cel dumnezeiesc, muntele cel sfînt, prin tine s-a dăruit nouă (de două ori).

O, preamărită minune. Rodul ce a strălucit din cea stearpă, cu voința Făcătorului tuturor și Atotțiitorului, a dezlegat de tot lumea de nerodirea bunătăților ; maicilor, cu maica Născătoarei de Dumnezeu, dănțuiți strigînd : Ceea ce ești plină de dar bucură-te, cu tine este Domnul Cel ce dă lumii prin tine mare milă.

Stîlpul înțelepciunii cel însuflețit, și locașul cel luminos, ce strălucește cu darul, Ana preamărit arătîndu-se, a născut cu adevărat dumnezeiasca înflorire a fecioriei, pe ceea ce este podoaba tuturor fecioarelor și celor ce doresc de feciorie, pe ceea ce în chip luminat dăruiește tuturor credincioșilor mare milă.

Slavă... Și acum..., glasul al 6-lea :

Aceasta este ziua Domnului, bucurați-vă popoare ; că iată cămara Luminii și cartea Cuvîntului vieții din pîntece a ieșit, și ceea ce s-a născut ușă către Răsărit așteaptă intrarea Preotului

cel mare. Singura care aduce pe Hristos în lume, spre mîntuirea sufletelor noastre.

Doxologia mare. Și cealaltă slujbă a Utreniei după rînduială și otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile din Canonul întîi, Cîntarea a 3-a pe 4 și din Canonul al doilea, Cîntarea a 6-a, pe 4. După Vohod, troparul praznicului, Slavă... Și acum..., Codnacul, Prochimen, glasul al 3-lea : Mărește, suflete al meu, pe Domnul... Stih : Că a căutat spre smerenia roabei Sale... Apostolul din Epistola către Filipeni (II, 5—11) : Fraților, cugetați în voi la fel ca și Hristos Iisus..., Aliluia, glasul al 6-lea. Evanghelia de la Luca (X, 38—XI, 27—28) : În vremea aceea a intrat Iisus într-un sat... În loc de : Cade-se să te fericim... se cîntă Irmosul : Străin lucru este maicilor fecioria... cu pripeala lui, pînă la terminarea praznicului. (Așa se cîntă la toate praznicile împărătești și ale Născătoarei de Dumnezeu).

CHINONICUL

Paharul mîntuirii voi lua și numele Domnului voi chema.

Și se face mîngîiere mare la masă fraților, trupește și duhovnicește.

VEZI : De se va întîmpla praznicul acesta Sîmbătă înaintea Înălțării Cinstitei Cruci, Apostolul și Evanghelia Sîmbetei celei mai înainte de Înălțare se citește în 13 zile. Iar Prochimen, Aliluia și Chinonicul Înnoirii.

SE CUVINE A ȘTI : Că în ziua de praznic seara la Vecernie, Catismă nu se zice pentru osteneala Privegherii. (Așa se face încă și la orice alte praznice cînd se face priveghere).

VEZI : Sîmbătă înaintea Înălțării Cinstitei Cruci, Prochimen, Apostol (1 Cor. II, 6—9), Evanghelia de la Matei (X, 37—42 ; XI, 1) ; iar Apostolul și Evanghelia Sîmbetei celei de rînd se zic pe urmă. Apoi a sfîntului, de are. Chinonicul zilei.

Iar de se va întîmpla odovania praznicului Nașterii Născătoarei de Dumnezeu Sîmbătă, Prochimen, Aliluia și Chinonicul Praznicului, Apostolul și Evanghelia, mai înainte ale Sîmbetei celei mai înainte de Înălțarea Cinstitei Cruci, apoi ale Praznicului.

Duminică înaintea Înălțării Cinstitei Cruci : La Liturghie, Prochimen, Apostol, (Galat. VI, 11—18). Evanghelia, Ioan III, 13—17), apoi ale rîndului. Chinonicul zilei.

ÎN ACEASTĂ LUNĂ

ZIUA A NOUA

Pomenirea Sfinților și drepților dumnezeiești Părinți Ioachim și Ana și a Sfîntului Mucenic Severian.

Slujba sfîntului se cîntă la Pavecerniță.

LA VECERNIE

Catismă nu se citește pentru osteneala Privegherii, ci după obișnuitul Psalm.

La Doamne, strigat-am..., se pun Stihirile pe 6 : 3 ale Praznicului și 3 ale Sfinților.

Stihirile Praznicului, glasul al 6-lea :

Astăzi Dumnezeu, Cel ce se odihnește... I1 p18

Aceasta este ziua Domnului, bucurați-vă popoare... I1 p.19

Măcar că prin vrerea lui Dumnezeu și alte fericite femei sterpe... I1 p.20

Caută-le la Vecernia Praznicului.

Stihirile sfinților, glasul al 4-lea :

Podobie : Dat-ai semn...

Veniți acum să dănțuim cu cîntări, o iubitorilor de praznice, și cu credință să prăznuim cinstind pomenirea lui Ioachim și a Anei, a cinstitei lor însoțiri. Că aceștia ne-au născut nouă pe Maica lui Dumnezeu și curata Fecioară. Pentru aceasta s-au și mutat de la cele vremelnice, la locașul cel nestricăcios și pururea viețuitor, rugîndu-se să ne mîntuim noi.

Cu veselie se împodobește astăzi toată făptura, Născătoare de Dumnezeu prealăudată, prăznuind pomenirea cea de peste an a părinților tăi, a minunatului Ioachim și a Anei. Că bucurie au solit tuturor, mai presus de nădejde odrăslindu-te pe tine, cea care ai strălucit Lumina și hrana vieții noastre.

Se bucură astăzi Ana, săltînd cu duhul, și se veselește bucurîndu-se, dobîndind nașterea de fii, pe care o dorea de demult. Că rodul făgăduinței cel dumnezeiesc și al binecuvîntării a odrăslit pe Maria cea cu totul fără prihană ; care a născut pe Dumnezeul nostru și a răsărit Soarele celor ce zăceau în întuneric.

VEZI : De se va întîmpla Vineri seara, se zice, Slavă..., a praznicului, Și acum..., Dogmatica glasului de rînd.

Slavă... Și acum..., glasul al 5-lea :

A lui Efrem.

O, fericită însoțire ! Voi pe toți părinții ați întrecut, că pe ceea ce covîrșește toată făptura ați odrăslit; cu adevărat fericit ești Ioachime, fiind părinte unei fiice ca aceasta. Fercit este pîntecele tău, Ana, că pe Maica vieții noastre ai odrăslit ; fericit este sînul tău, la care ai aplecat pe ceea ce a hrănit cu lapte pe Cel ce hrănește toată suflarea. Pe Acela, ne rugăm vouă, preafericiților, să-L rugați ca să mîntuiască sufletele noastre.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile Praznicului, glas 1 :

Podobie : Ceea ce ești bucuria...

Ioachim și Ana prăznuiesc născînd începătura...

Stih : Ascultă fiică și vezi și pleacă urechea ta și uită pe poporul tău și casa părintelui tău.

Preacurata Fecioara, ceea ce a încăput pe Dumnezeu...

Stih : Fețel tale se vor ruga mai-marii poporului.

Țarina cea mai înainte neroditoare...

Caută-le la Praznic, la Vecernia mică.

Slavă... Și acum..., glasul al 8-lea :

Cei ce din coapse neroditoare au odrăslit toiag sfînt pe Născătoarea de Dumnezeu, din care a răsărit mîntuirea lumii, Hristos Dumnezeu ; însoțirea cea bună, împreunarea cea sfîntă, Ioachim și Ana ; aceștia mutîndu-se la locașurile cerești, împreună cu fiica lor, Preacurata Fecioară, cu îngerii dănțuiesc, și fac rugăciune pentru lume. A căror pomenire, săvîrșind-o cu

dreaptă credință, cîntînd zicem: Cei ce vă chemați moși lui Hristos, pentru fiica lui Dumnezeu și Preacurata Maria, rugați-vă pentru sufletele noastre.

TROPARUL sfinților, glasul al 2-lea :

Pomenirea drepților Tăi, Doamne, prăznuind, pentru dînșii, rugămu-ne Ție, mîntuiește sufletele noastre.

Slavă... Și acum..., al Praznicului.

LA PAVECERNIȚĂ

Canonul Sfîntului Mucenic Severian.

Cîntarea 1-a, glasul al 8-lea :

Irmos : Apa trecînd-o ca pe uscat...

Stăpînea dogma necredinței de a jertfi idolilor celor fără de suflet și surzi; dar aceasta a fost biruită de luptele mucenicilor cele tari și vitejești.

Înverșunat fiind Lisie împotriva lui Hristos, cu cruzime chinuia pe cei ce-L cinsteau ca pe un Dumnezeu; iar de vitejia ta, fericite, s-a rușinat.

Slavă...

Spăimîntat-ai, fericite, pe cel fără de lege, mergînd cu vitejie la priveliște, și cu îndrăzneală ai înfruntat slăbiciunea și înșelăciunea și neputința zeilor lui.

Și acum..., a Născătoarei :

Numai tu ai încăput în pîntecele tău, Fecioară, pe Cel neîncăput în ceruri; Care S-a sălășluit întru tine, cu cuviință dumnezeiască, și a luat firea omenească.

Cîntarea a 3-a :

Irmos : Tu ești întărirea celor ce...

Fără de milă fiind bătut cu bice pentru Hristos, înțelepte, te bucurai, căci aveai încredințată răsplătirea durerilor tale.

Fiind bătut cu vine, prin deasa schimbare a chinuitorilor, mărite, nu simțeai, ca și cum ai fi purtat trup străin.

Slavă...

Aflat-ai răsplătire de la Hristos, înțelepte, cununa dreptății și bucuria cea fără sfîrșit.

Și acum..., a Născătoarei :

Cu totul este frumoasă, și fără de prihană cea de aproape a mea, a zis Solomon în cîntări, văzîndu-te mai înainte, Născătoare de Dumnezeu.

Cîntarea a 4-a :

Irmos : Auzit-am, Doamne, taina...

Socotind tiranul că va muia tăria ta, mucenice, și te va birui cu momeli, în zadar s-a ostenit.

Tu nu simți, nebunule, puterea lui Hristos, Care mă întărește în dureri și în chinuri, strigai tiranului, pururea pomenite.

Slavă...

De nu mi-ar fi dat putere de sus, tirane, striga Severian, cum ar putea suferi trupul meu tăierile cu săbii ?

Și acum..., a Născătoarei :

Preasfîntă mireasă a lui Dumnezeu, dă-mi mie ajutor prin rugăciunile tale să mă izbăvesc de vrăjmași, ca să te măresc pe tine, nădejdea mea.

Cîntarea a 5-a :

Irmos : Mînecînd strigăm Ție...

Pe lemn drept te-ai spînzurat, pururea pomenite, și trupul ți-a fost sfîșiat cu unghii de fier, pentru Stăpînitorul tuturor.

Sfîșiat fiind, strigai : Hristoase al Meu, întărește-mă, ca să-mi săvîrșesc această cale a muceniciei.

Slavă...

Dacă te-a văzut tiranul că suferi chinurile neînduplecat, mărite, și-a ieșit din minți ticălosul.

Și acum..., a Născătoarei :

Nădejdea și părtinitoarea și acoperămîntul meu, Născătoare de Dumnezeu, prin rugăciunile tale mîntuiește-mă de smintelile șarpelui.

Cîntarea a 6-a :

Irmos : Haină luminoasă dă-mi mie...

În temniță te-a închis cumplitul, și cu foame te silea să te lepezi de Domnul, pe Care din tinerețe L-ai iubit, preafericite.

La temniță fiind dus tu, înțelepte, pe toți cei ce te vedeau i-ai sfătuit, învățîndu-i de față, să nu se depărteze de Hristos.

Slavă...

Cumplitul și nebunul tiran a poruncit să fii spintecat cu sabie, pentru că nu voiai să jertfești idolilor. Iar tu nu ai băgat în seamă înfricoșările lui.

Și acum..., a Născătoarei :

Cu haină de lumină îmbracă-mă, Preacurată, pe mine ticălosul, cel ce mi-am întinat veșmîntul sufletului și mă ocrotește în vremea judecății, ca să te preamăresc în veci.

SEDEALNA, glasul 1 :

Podobie : Mormîntul Tău...

Fiindu-ți sufletul întrarmat cu bărbăție, cugetătorule de Dumnezeu, te-ai dat pe tine la multe feluri de chinuri, fiind aprins de dragostea Stăpînului, preafericite. Pentru aceea ai înfruntat nebunia tiranilor, și ai primit de la Dumnezeu cununa biruinței, prealăudate.

Cîntarea a 7-a :

Irmos : Cel ce ai întemeiat pămîntul...

Cu pietre mari a sfărîmat gura ta păgînul, căci de față în mijlocul celor fără de lege lăudai pe Hristos. A Cărui mărire dobîndind, acum dănțuiești luminat.

Fiind spînzurat de zid, purtătorule de nevoințe, din multa nebunie a judecătorului, și fiind încărcat cu greutatea pietrelor, nu te-ai lepădat de Hristos, Dumnezeul părinților noștri.

Slavă...

O, cît a fost de tare împotrivirea ta, fericite ! O, cît a fost de fierbinte dragostea ta către Ziditorul ! Pentru aceea ai fost împodobit cu cununa cea nestricăcioasă, ca un bun nevoitor.

Și acum..., a Născătoarei :

Tu-mi ești lumina, Fecioară Născătoare de Dumnezeu, tu-mi ești bucuria și acoperămîntul și limanul meu, binecuvîntată ; și pe tine te măresc, ca pe singura care ai născut pe Dumnezeul părinților noștri.

Cîntarea a 8-a :

Irmos : Pe Împăratul ceresc...

Răbdînd chinurile pînă la sfîrșit, ostașule al Domnului, te-ai mutat, bucurîndu-te, către împărăția cea de sus, preafericite.

Nu te-ai rușinat, mucenice pătimitorule, răbdînd multe feluri de chinuri pentru Hristos. Pentru aceea ești mărit împreună cu Dînsul în veci.

Binecuvîntăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfîntul Duh, Domnul.

Purtînd cunună, dănțuiești acum împreună cu pătimitorii împrejurul Împăratului. Ci adu-ți aminte și de cei ce cu credință săvîrșesc pomenirea ta.

Și acum..., a Născătoarei :

O, Maică a lui Dumnezeu, părtinitoarea creștinilor, scoate-ne pe noi din toată nevoia, ca să te lăudăm întru toți vecii.

Irmosul :

Să lăudăm bine să cuvîntăm și să ne închinăm Domnului cîntîndu-I și preaînălțîndu-L pe Dînsul întru toți vecii.

Pe Împăratul ceresc, pe Care «Îl laudă oștile îngerești, lău-«dați-L și-L preaînălțați întru «toți vecii».

Cîntarea a 9-a :

Irmosul :

Cu adevărat Născătoare de Dumnezeu te mărturisim «pe tine, Fecioară curată, cei «mîntuiți prin tine, cu cetele «cele fără de trup mărindu-te «pe tine».

De mîinile celor ce au dorit de tine, fericite, împodobindu-ți trupul, l-au îngropat ca pe un sfînt ; și acum izvorăști rîuri de tămăduiri spre mărirea lui Dumnezeu.

O, minune ! Cum a înviat sluga cea moartă, și mergînd a întîmpinat trupul tău, cînd era dus către mormînt, mucenice preaalesule.

Slavă...

Cîștigînd împărăția cea veșnică, fericite, și stînd înaintea Stăpînului Hristos, roagă-te fierbinte pentru cei ce te măresc.

Şi acum..., a Născătoarei :

Se uimeau căpeteniile cetelor îngereşti, văzînd că porţi întrupat pe Făcătorul veacurilor, şi pe tine te măreau.

Stihirile sfîntului cele de la Vecernie, glasul al 4-lea :

Podobie : Dat-ai semn...

Fiind bătut cu vine pentru Hristos, pururea-pomenite, şi fiind spînzurat pe lemn, şi fiindu-ţi strujit trupul cumplit cu unghii de fier, ca să jertfeşti idolilor, nu te-ai lepădat de Domnul tuturor ; ci prin ostenelile tale ai arătat neputinţa şi slăbiciunea idolilor, şi părtaş îngerilor te-ai făcut.

Fiind dus legat, cu rănile tale te lăudai şi îndemnai pe cei ce te vedeau ca să urmeze călătoriei tale, fericite, aşteptînd răsplătirile cele cereşti, care sînt pline de bucurie veşnică şi de veselie nepieritoare, pe care le moştenesc cei ce slujesc lui Hristos.

Sfărîmîndu-ţi fălcile cu pietre, pururea-pomenite, şi spintecîndu-ţi coastele, şi de piatră fiind zdrobite grumajii şi picioarele, fericite, şi cumplit slăbănogindu-ţi încheieturile, ai sfărîmat capul balaurului cu vitejia răbdării ; pe care n-a putut să o biruiască cruzimea chinurilor.

Slavă... Şi acum..., glasul al 2-lea :

Cea mai înainte rînduită împărăteasă a tuturor, locaşul lui Dumnezeu, din pîntecele cel neroditor al Anei celei preafericite, astăzi a ieşit dumnezeiasca petrecere a Fiinţei celei pururea veşnice. Prin care iadul cel fără de ruşine s-a călcat, şi Eva cu tot neamul la viaţă a fost adusă. Acesteia după vrednicie să-i cîntăm : Fericită eşti tu între femei, şi binecuvîntat este Rodul pîntecelui tău.

Şi cealaltă slujbă a Pavecerniţei celei mici după rînduială, şi se face otpust.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..., se cîntă troparul Praznicului de două ori, Slavă..., al sfinţilor, Şi acum..., iar al Praznicului.

După Catisma întîia, Sedealna, glasul al 3-lea :

Podobie : Fecioara astăzi...

Fecioara şi Născătoarea de Dumnezeu Maria, cămara cea neîntinată a Mirelui celui ceresc, prin voinţa lui Dumnezeu se naşte astăzi din Ana cea neroditoare, gătindu-se a fi purtătoare Cuvîntului celui dumnezeiesc ; căci pentru aceasta mai înainte s-a proorocit că avea să fie pruncă şi cu adevărat Maică a Vieţii.

Slavă... Şi acum..., tot aceasta.

După Catisma a doua, Sedealna, glasul al 4-lea :

Podobie : Degrab ne întîmpină...

Davide, Cel ce S-a jurat ţie odinioară a plinit cele spuse ţie, dîndu-ţi rod din coapsele tale, scaunul tău, pe Fecioara Maria ; că te bucuri văzînd din Ana, cea din Iuda, pe aceea din care S-a

întrupat Hristos, Mîntuitorul tuturor, Cel ce prin bunătatea Sa cea nemăsurată a mîntuit neamul nostru.

Slavă... Și acum..., tot aceasta.

Psalmul 50.

CANOANELE

Al praznicului cel dintîi cu irmosul pe 6, și al sfinților pe 6.

CANONUL sfinților drepților părinți

Facere a lui Teofan.

Cîntarea 1-a, glasul al 2-lea :

Irmos : Întru adînc a așternut...

Pe făclia care a strălucit, pe Soarele cel înțelegător, Cel ce trupește a răsărit dintr-însa cu strălucirea faptelor bune fiind împodobiți, v-ați învrednicit a o naște, Ana, ceea ce ești de Dumnezeu înțeleptită, și Ioachime preamărite.

Cu privire nemișcată, în tot chipul către Dumnezeu, dumnezeiescul Ioachim și fericita Ana, rugîndu-se au născut pe Preasfînta Născătoare de Dumnezeu, care covîrșește toată făptura cu sfințenia.

Slavă...

Viețuind cu fericită petrecere, mai cinstiți decît toți părinții pămîntești v-ați arătat, și dumnezeiești părinți printr-însa v-ați făcut ; ca cei ce ați născut pe Fecioara cea fără de prihană.

Și acum..., a Născătoarei :

Preafericitul Ioachim și mărita Ana au născut începătura mîntuirii tuturor, pe cea fără prihană și preacinstita de Dumnezeu Născătoarea ; care pentru buna cinstire, ca o răsplătire de la Dumnezeu dăruită le-a fost.

Cîntarea a 3-a :

Irmos : Pe piatra credinței...

Stearpă fiind și de fii lipsită și cu lacrimi pe Ziditorul rugînd, pe singura cea binecuvîntată te-ai învrednicit a naște, de Dumnezeu primită Ana, strigînd : Nu este Sfînt fără numai Tu, Doamne.

Dumnezeiescul Ioachim, cel însoțit cu bogăția dumnezeiescului bun dar, s-a învrednicit a naște pe solitoarea mîntuirii omenești ; către care strigăm : Nu este fără prihană, fără numai tu, stăpînă.

Slavă...

Să lăudăm preacinstita însoțire din care ne-a strălucit nouă Fecioara cea mai sfîntă decît toate făpturile ; că pe Dumnezeu a născut, către Care strigăm : Nu este sfînt fără numai Tu, Doamne.

Și acum..., a Născătoarei :

Din defăimarea nerodirii mîntuindu-se Ana, a născut pe Născătoarea de Dumnezeu, care cu preamărire a făcut să înceteze defăimarea Evei ; către ea strigăm : Nu este fără prihană, fără numai tu, stăpînă.

Irmosul : Irmoase

Pe piatra credinței întărin-«du-mă, lărgit-ai gura mea asu-«pra vrăjmașilor mei, că s-a ve-«selit duhul meu a cînta : Nu «este Sfînt ca Dumnezeul nos-«tru și nu este drept, afară de «Tine, Doamne».

Condacul și Icosul Praznicului.

SEDEALNA, glasul al 5-lea :

Podobie : Pe Cuvîntul cel împreună fără...

Ioachim și Ana prăznuind lui Dumnezeu, vrednic dar au aflat și au născut rod Biserica cea de Dumnezeu primitoare, pe Fecioara și Maica lui Dumnezeu, pe cea singură binecuvîntată ; care se roagă neîncetat să se mîntuiască sufletele noastre.

Slavă... Și acum..., tot aceasta.

Cîntarea a 4-a :

Irmos : Venit-ai din Fecioară...

Bucurîndu-se Ioachim, de Dumnezeu înțeleptițul, primește pe Fecioara din cea stearpă, prin care nerodirea cea lumească s-a dezlegat cu nașterea cea feciorească.

Preafericitul moșul lui Hristos Ioachim, acum ne pune nouă înainte ospăț duhovnicesc, căci a născut pe Maica lui Dumnezeu și Fecioara cea cu totul fără de prihană.

Din dar odrăslește cea care a mîntuit de moarte și de stricăciune pe oameni, ca o Maică a lui Dumnezu ; din care Cuvîntul cel pururea veșnic, în chip de negrăit, S-a întrupat.

Slavă...

Din rădăcina lui Iesei a odrăslit toiagul, ce a purtat floarea, care a umplut pe tot omul de miros cu buna mireasmă a dumnezeirii.

Și acum..., a Născătoarei :

Îndreptează viața mea, Născătoare de Dumnezeu, cu dumnezeieștile porunci ale Cuvîntului ce S-a întrupat din tine; și la lumină mă întrupează, Fecioară Maică Marie, dumnezeiască Mireasă.

Cîntarea a 5-a :

Irmos : Mijlocitor Te-ai făcut...

Înțeleapta însoțire, Ioachim și Ana, cu raza curăției fiind luminați, au născut nouă pe cea care cu dumnezeiasca strălucire a feciorei, a împodobit firea omenească cea neroditoare.

Cinstita căsătorie și însoțirea cea de Dumnezeu înțeleptită, Ana și Ioachim cei prealăudați, au născut pe ceea ce s-a arătat scaun dumnezeiesc prin fecio-rie, Celui ce ține toate cu palma Sa cea atotputernică.

Ioachim și Ana, cu dumnezeiesc gînd viețuind, s-au învrednicit a naște în chip luminat ușa cea purtătoare de lumină, ce a răsărit de sus spre îndreptarea celor rătăciți.

Slavă...

Pe tăblița Legii celei noi cea de Dumnezeu scrisă, în care dezlegarea păcatelor Legii vechi, dumnezeiescul Cuvînt de demult mai înainte a însemnat-o, ca dintr-o piatră acum a tăiat-o din cea stearpă, cu voința Atotțiitorului.

Și acum..., a Născătoarei :

Cu raza ta, Maica lui Dumnezeu, mintea mea cea întunecată cu păcatul, binevoiește, Fecioară, a o lumina, risipind negura necunoștinței și a greșealelor mele; că nu știm afară de tine pe altă păzitoare.

Cîntarea a 6-a :

Irmos : În adîncul greșealelor...

Ana cea mai înainte stearpă, din dumnezeiesc dar primind în pîntece ca o sămînță prearoditoare, s-a învrednicit a naște pe prunca, ce toată făptura covîrșește cu sfințenia.

Acum cea stearpă născînd cu voia lui Dumnezeu, ne învață a crede că Fecioara a născut fără poftă trupească pe Însuși Dumnezeu, Cel ce așa a binevoit.

Slavă...

Luminîndu-se Isaia cu duhul, a văzut de demult pe Fecioara ce s-a născut din Ioachim și din Ana, carte nouă închipuită, în care s-a scris Cuvîntul întrupat.

Și acum..., a Născătoarei :

Înaintea minunii merge minunea, căci cu darul dumnezeiesc cea stearpă mai înainte a născut Fecioară, pe ceea ce prin nașterea sa, s-a arătat nouă solitoare mîntuirii.

Irmosul :

În adîncul greșealelor fiind «înconjurat, chem adîncul mi- «lostivirii Tale cel neurmat: din «stricăciune, Dumnezeule, scoa- «te-mă».

CONDAC, glasul al 4-lea :

Podobie : Căutînd cele de sus...

Veselește-te acum Ana dezlegîndu-te din legăturile sterpiciunii, și hrănește pe cea Preacurată, chemînd pe toți să laude pe Acela ce a dăruit din pîntecele ei oamenilor, pe singura Maică ce nu știe de bărbat.

ICOS

Ceea ce s-a dezlegat prin rugăciune din legăturile nerodirii de fii ne cheamă pe noi împreună să prăznuim minunea și daruri să aducem celei ce s-a născut, săltînd înaintea ei cu dragoste, precum oarecînd fecioarele au dănțuit, strigînd : Iată a sosit chemarea tuturor ; iată Adam s-a dezlegat, că Ana a odrăslit rod, pe singura Maică ce nu știe de bărbat.

SINAXAR

În această lună, în ziua a noua, pomenirea Sfinților drepților Părinți Ioachim și Ana.

Acest sobor îl prăznuim pentru naşterea Preasfintei Stăpînei Doamnei noastre de Dumnezeu Născătoarea, iar săvîrşirea acestui sobor se serbează la 25 ale lui Iulie.

Tot în această zi, pomenirea Sfîntului Mucenic Severian, care s-a săvîrşit legîndu-i-se de picioare bolovani de piatră şi apoi spînzurat pe zid.

Acest sfînt a trăit în zilele lui Liciniu împăratul Sevastiei, şi făcea parte dintre senatori. A fost descoperit creştin, pentru că îndemnase şi pe cei patruzeci de mucenici spre nevoinţa muceniciei. Drept aceea l-au spînzurat la zid, şi îngreuindu-i picioarele cu un bolovan mare de piatră, şi-a dat sufletul lui Dumnezeu.

Tot în această zi, pomenirea Preacuviosului Părintelui nostru Teofan mărturisitorul, care a sihăstrit mai înainte de Diocleţian.

Acest sfînt era din părinţi elini ; şi apropiindu-se către Hristos, fiind încă prunc, a văzut un copil pătimind foarte rău de frig, şi l-a îmbrăcat cu hainele sale. Întrebîndu-l tatăl său : Unde-ţi sînt hainele, fiul meu ? A răspuns : Pe Hristos L-am îmbrăcat. Iar tatăl său zise : Cine este Hristos ? De vreme ce noi cinstim pe Ermes şi pe Apolon. Atunci copilul, lepădîndu-se de tatăl său, l-a luat îngerul Domnului, şi l-a suit în muntele ce se cheamă Diavinon, şi l-a dat în seama unui părinte sihastru, care petrecea viaţă călugărească de şaptezeci şi cinci de ani. Şi luîndu-l acel părinte l-a învăţat Sfînta Carte şi viaţă călugărească ; şi erau hrăniţi amîndoi de un înger. După cinci ani, răposînd stareţul, copilul a sihăstrit în acea peşteră cincizeci şi opt de ani.

După aceea, fiind povăţuit de dumnezeiescul înger, a ieşit din peşteră, şi încălecînd pe un leu, a umblat şaizeci de stadii, şi a predicat pretutindeni credinţa în Hristos. Dar fiind prins, împăraţii Caros, Carin şi Numerian au pus şi i-au dat o sută de palme. După aceea, supunîndu-l la felurite chinuri, şi văzînd că prin minunile ce făcea el, venea către Hristos multă mulţime şi se boteza de dînsul, s-au ruşinat, şi l-au lăsat să petreacă în sihăstria sa. Şi suindu-se iarăşi la peştera în care locuise mai înainte, şi petrecînd acolo şi alţi şaptesprezece ani în sihăstrie, pînă s-au făcut toţi anii sihăstriei lui şaptezeci şi cinci, s-a mutat către Domnul.

Tot în această zi, pomenirea Sfîntului Hariton, care de sabie s-a săvîrşit.

Tot în această zi, pomenirea Sfinţilor Părinţilor celor ce s-au adunat în Efes la Sfîntul şi a toată lumea al treilea Sinod, în zilele împăratului Teodosie cel Mic, şi au caterisit pe necredinciosul Nestorie.

Acest Sfînt şi a toată lumea Sinod s-a adunat pe vremea împăratului Teodosie cel mic, la anii de la Hristos 431, împotriva lui Nestorie patriarhul Constantinopolului, care despărţea în două pe unul Hristos, căci Îl zicea pe Hristos a fi om gol, şi nu Dumnezeu întrupat.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mîntuieşte pe noi. Amin.

Cîntarea a 7-a :

Irmos : Porunca cea potrivnică...

Din rădăcina lui David cel de Dumnezeu înţelepţit, odrăslind sfînta însoţire, toiagul cel preasfinţit, lumii au născut pe Fecioara cea preacurată, pe floarea cea preasfinţită, care a răsărit nouă pe Hristos fără de sămînţă.

Pe Născătoarea de Dumnezeu, făclia mea mult-luminoasă, dumnezeiasca Ana, ca un sfeşnic strălucitor, ca aurul purtînd-o, a luminat toată lumea prin dumnezeiasca lumină, cu razele fecioriei cele strălucitoare.

Slavă...

Măriţilor Moşi ai lui Dumnezeu cel atotputernic, Care S-a întrupat pentru mila Sa cea negrăită din fiica voastră cea de Dumnezeu înţelepţită, acum mie celui ce năzuiesc spre voi, cereţi dezlegare de greşeale.

Și acum..., a Născătoarei :

Ca cei ce sînteți mai presus decît alți părinți, ați născut pe ceea ce stăpînește toate fápturile, pe Preacurata Maria, care a născut pe Dumnezeu întrupat, Cel ce S-a făcut asemenea nouă din milostivirea Sa cea multă.

Cîntarea a 8-a :

Irmos : Pe Dumnezeu, Care S-a pogorît...

Cinstitul Ioachim și Ana, cea de Dumnezeu înțelepțită, prin bogăția faptelor bune, s-au învrednicit a naște pe împărăteasa Fecioara, cea împodobită cu mărire dumnezeiască, pe care toată făptura o laudă, ca pe Născătoarea de Dumnezeu.

Toiag de putere prin voi, Iubitorilor de Dumnezeu, a fost trimis nouă Mireasa cea preacurată, prin care în mijlocul vrăjmașilor celor fără de lege biruim, meșteșugirile lor călcîndu-le.

Prin preasfințita voastră însoțire ni s-a dăruit nouă armă de biruință de la Dumnezeu ; cu care acum noi credincioșii ne încununăm, biruind pe cei potrivnici, pururea lăudînd pe ceea ce a născut pe Dumnezeu, pe Curata Fecioara Maica.

Binecuvîntăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfîntul Duh, Domnul.

Părinții tăi cei străluciți, cu vărsările de lumină ale Celui ce S-a întrupat din tine pentru noi, să ne fie nouă solitori de bunătățile cele cerești, o, stăpînă, ceea ce ești cu totul fără prihană.

Și acum..., a Născătoarei :

Cu puterea lui Dumnezeu, deschizîndu-se pîntecele cel sterp, rodește nouă pe cea cu totul luminată fecioarească ușă, prin care a venit la cei de pe pămînt Cuvîntul, întrupîndu-Se în chip de negrăit.

Irmosul :

Să lăudăm bine să cuvîntăm și să ne închinăm Domnului cîntîndu-I și preaînălțîndu-L pe Dînsul întru toți vecii.

Pe Dumnezeu, Care S-a pogo-«rît în cuptorul cel cu foc la ti-«nerii evreiești, și văpaia în ră-«coreală a prefăcut-o, ca pe «Domnul lăudați-L lucrurile, «și-L preaînălțați întru toți «vecii».

Cîntarea a 9-a :

Irmos : Fiul Părintelui...

Cu un cuget și cu un suflet la faptele cele bune fiind, o, preacinstiți părinți ai Preacuratei Fecioare, rugați-vă, ca să se mîntuiască cei ce cu osîrdie săvîrșesc mărită pomenirea voastră.

Stricăciunea morții ați oprit, măriților, născînd pe Maica Vieții, ceea ce ne-a scăpat de osîndă, și solitoare de nădejdea vieții celei fără de moarte, prin credință s-a arătat nouă.

Slavă...

Cel frumos ca soarele, Ioachim împreunîndu-se cu Ana cea de lumină purtătoare ca o lună, a născut lumina fecioriei, prin care raza dumnezeieştii Fiinţe, cu trupul după ipostas unindu-se, ne-a strălucit nouă.

Şi acum..., a Născătoarei :

Cu întreagă înţelepciune şi cu dreaptă credinţă vieţuind, fericiţilor, desfătării celei negrăite părtaşi v-aţi făcut, învrednicindu-vă a vedea pe Dumnezeu care S-a arătat prin voi lumii. Pe Acela rugaţi-L să mîntuiască sufletele noastre.

Irmosul :

Fiul Părintelui celui fără de în«ceput, Dumnezeu şi Domnul, «întrupîndu-Se din Fecioară, S-a «arătat nouă, ca să lumineze ce«le întunecate şi să adune cele «risipite. Pentru aceasta pe Năs«cătoarea de Dumnezeu cea «prealăudată o mărim».

LUMINÎNDA

Podobie : Cercetatu-ne-a de sus...

Ceea ce a pierdut blestemul Evei, acum se naşte din coapse neroditoare, din Ana şi din Ioachim; pe aceasta împreună cu toţi îngerii, după datorie, cu cîntări credincioşii să o lăudăm.

Slavă... Şi acum..., a Praznicului :

Întru naşterea ta Fecioară, Născătoare de Dumnezeu Marie, şi mireasă ceea ce nu ştii de nuntă, se bucură astăzi marginile lumii. Căci ai dezlegat defăimarea cea întristătoare pentru nenaşterea de fii a părinţilor tăi, iar prin naşterea ta ai dezlegat blestemul strămoaşei Eva.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile Praznicului, glasul al 2-lea :

Podobie : Casa Efratului...

Mulţumire se cuvine Mîntuitorului, Celui ce a binevoit a face să se nască, fără de nădejde, din cea stearpă, Născătoarea de Dumnezeu.

Stih : Ascultă fiică şi vezi şi pleacă urechea ta şi uită pe poporul tău şi casa părintelui tău.

Veniţi să mărim pe Născătoarea de Dumnezeu Maria, care a odrăslit din David şi din Iuda, şi nouă mîntuire ne-a pricinuit.

Stih: Feţei tale se vor ruga mai-marii poporului.

Astăzi se naşte în chip preamărit din Ana, uşa cea purtătoare de lumină, Preacurata Fecioara ; neamuri şi popoare, bucuraţi-vă.

Slavă... Şi acum..., glasul al 2-lea :

Podobie : Astăzi Hristos în Betleem... I p. 37

Astăzi cea cu totul fără prihană, Preacurata, a ieşit din cea stearpă ; astăzi toate se veselesc căci prin Cel ce Se va naşte din ea, Adam din legături se dezleagă şi Eva de blestem s-a dezlegat ; cele cereşti toate se bucură, şi pace oamenilor se dăruieşte. Iar noi dănţuind stri-

găm : Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pămînt pace, între oameni bunăvoire.

Și cealaltă slujbă a Utreniei după rînduială și otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile din Canonul praznicului, Cîntarea 1-a, pe 4, și din Canonul sfinților, Cîntarea a 6-a, pe 4. Prochimenul Praznicului pînă la odovania Praznicului și pe urmă al sfinților: Înfricoșător este Domnul... Stih : În adunări, binecuvîntați pe Dumnezeu. Apostolul din Epistola către Galateni (IV, 22—27) : Fraților, Avraam a avut doi feciori... Aliluia, glasul al 4-lea. Evanghelia de la Luca (VIII, 16—21) : Zis-a Domnul : Nimeni, după ce a aprins o lumină... (Caută sîmbătă, în săptămîna a 23-a după Rusalii).

CHINONICUL

Al Praznicului pînă la încheierea Praznicului și al sfinților :

Bucurați-vă drepții întru Domnul; drepților se cuvine lauda.

ÎN ACEASTĂ LUNĂ

ZIUA A ZECEA

Pomenirea Sfintelor Mucenițe Minodora, Mitrodora și Nimfodora.

LA VECERNIE

La Doamne, strigat-am..., se pun Stihirile pe 6 : 3 ale Praznicului și 3 ale sfintelor.

Stihirile Praznicului, glasul al 2-lea :

Podobie : Cu ce cîntări de laudă...

Cu ce buze, noi smeriții, vom lăuda pe Născătoarea de Dumnezeu ? Ceea ce este mai sfîntă decît toată făptura și mai cinstită decît heruvimii și decît toți sfinții. Pe scaunul cel neclintit al Împăratului, casa în care S-a sălășluit Cel Preaînalt pentru mîntuirea lumii, sfințenia lui Dumnezeu ; pe cea care dă credincioșilor prin sfîntă nașterea sa mare milă.

Ce cîntări duhovnicești îți vom aduce, Preasfîntă ? Căci, după nașterea ta din cea stearpă, născînd tu pe Cuvîntul, toată lumea ai sfințit-o, pe Adam l-ai dezlegat din legături și pe Eva ai vindecat-o de dureri. Pentru aceea cetele îngerilor împreună prăznuiesc, cerul cu pămîntul se bucură și sufletele drepților se veselesc, strigînd cîntări cu credință, întru mărirea nașterii tale.

Ce cîntări înfricoșătoare au fost cele ce ți-au adus ție, Fecioară, atunci ? Stînd împrejurul tău cînd te-ai născut, fecioarele dănțuiau cu bucurie, și strigau cu mirare : Născutu-s-a cămara Împăratului ; strălucește chivotul sfințeniei, ușile cele sterpe s-au deschis, și ușa lui Dumnezeu aduce rodire de bunătăți, dînd pace lumii și mare milă.

Alte Stihiri, ale sfintelor, glasul al 4-lea :

Podobie : Ca pe un viteaz...

Cu vopselele cele din sîngiuri împodobindu-vă, fecioare, prin curăție v-ați unit cu Mirele Hristos, Dumnezeul nostru, Care v-a păzit fecioria voastră nespurcată, și în cămările cerești cele nepieritoare ale nestricăciunii și nefăcute de mîini, mucenițelor, v-ați sălășluit.

Cu trupul nevîrstnice, dar cu mințile întregi, slăvitelor, ați biruit cu puterea Duhului pe vrăjmașul balaur, pe începătorul răutății. Pentru aceea ați primit cununile biruinței, Minodora, Mitrodora și Nimfodora, cele ce v-ați luptat pentru Treime.

Mădularele fiindu-vă zdruncinate, cu foc fiind arse, cu unghii de fier fiind sfîșiate, pe lemn fiind spînzurate, și cu săbii fiind tăiate, nu v-ați lepădat de Hristos, biruitoarelor prealăudate. Pentru aceea ați dobîndit cununile biruinței, Minodora, Mitrodora și Nimfodora, cele întocmai la număr cu Treimea.

Slavă... Și acum..., a Praznicului, glasul al 4-lea :

Prin vestirea cea mai dinainte a îngerului, rod preacinstit te-ai născut, Fecioară, astăzi din drepții Ioachim și Ana. Ceea ce ești cer și scaun lui Dumnezeu și vas curăției, vestind bucurie în toată lumea, ceea ce ești pricinuitoare vieții noastre, pierzare blestemului și darea din nou a binecuvîntării. Pentru aceasta întru nașterea ta, Fecioară cinstită de Dumnezeu, cere pace lumii și sufletelor noastre mare milă.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile glasul al 2-lea :

Podobie : Casa Efratului...

Ceata proorocilor, bucurați-vă ; că iată cea stearpă naște rod, întru care s-a plinit proorociile voastre.

Stih : Ascultă fiică și vezi și pleacă urechea ta și uită pe poporul tău și casa părintelui tău.

Saltă Ioachime, văzînd pe Ana că naște ție rod din pîntece, pe cea din care se va naște Viața și mîntuirea lumii.

Stih : Feței tale se vor ruga mai-marii poporului.

Bătrînețile lui Ioachim și sterpiciunea Anei să salte, căci printr-înșii se înnoiește firea cea omenească, care de demult era îmbătrînită.

Slavă... Și acum..., asemenea :

Primește, Născătoare de Dumnezeu, laudă din buze spurcate, și-mi dă ı dezlegare de greșeli, și îndreptare răutăților.

TROPARUL, glasul al 4-lea :

Valurile întreite ale chinurilor și moarte amară, pentru viața veșnică ați schimbat, sfintelor mucenice trei fecioare, mărturisind înaintea divanurilor celor fără de lege pe

Treimea cea nezidită. Pentru aceea cu sabia fiind tăiate, urmați acum Mielului celui junghiat, și vă rugați pentru cei ce cinstesc sfințită pomenirea voastră.

Slavă... Și acum..., troparul Praznicului.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul... se cîntă troparul Praznicului de 2 ori, Slavă..., al sfintelor, Și acum..., iar al Praznicului.

După Catisma întîia, Sedealna, glasul al 4-lea :

Podobie : Degrab ne întîmpină...

Iuda, mărește-te și Davide, veselește-te, Adame, înnoiește-te și Levi, întărește-te ; căci din voi S-a născut mie Hristos ; încordează-ți canonul scriitorule de cîntări și spune cine este Fecioara ceea ce s-a născut ? Este Maica lui Hristos Dumnezeu, hrănitoarea Vieții noastre.

Slavă... Și acum..., iarăși aceasta.

După Catisma a doua, Sedealna, glasul al 8-lea :

Podobie : Porunca cea cu taină...

Înnoiește-te Adame, bucură-te Eva, saltă Davide, veselește-te Ana ; căci Maica Ziditorului tău se naște în chip preamărit. Dănțuiește tot pămîntul, înnoindu-se, și se bucură împodobindu-se cu îmbrăcăminte nouă ; toate neamurile să salte, strigînd acum Mariei : Fericită ești casa lui David, că hrănești pe hrănitoarea Vieții noastre.

Slavă... Și acum..., iarăși aceasta.

Psalmul 50.

CANOANELE

Al Praznicului cel de al doilea cu irmosul pe 8, și al sfintelor pe 4.

CANONUL Sfintelor Mucenițe.

Cîntarea 1-a, glasul al 4-lea :

Irmos : Deschide-voi gura mea...

Faceți milostivă pe Treimea cea nezidită, pe Care cu dreaptă credință ați propovăduit-o, Măritelor Mucenițe, nouă celor ce cinstim acum dumnezeieștile voastre nevoințe, de Dumnezeu fericitelor.

Cuvintele vrăjmașului nu le-au băgat în seamă tinerele, fiind îngrădite cu arma credinței celei dumnezeiești ; ci au răbdat întreitele valuri ale chinurilor și moarte fără dreptate pentru Hristos, Viața tuturor.

Slavă...

Întărindu-se cu puterea cea preaputernică a Ziditorului, au luat vitejie bărbătească preacinstitele, și au surpat pe balaurul cel mare și viclean, călcîndu-l cu picioarele.

Și acum..., a Născătoarei :

Ca pe o cămară însuflețită și locaș nepieritor, ca pe o ușă cerească și ca pe o masă dumnezeiască, ca pe un palat și scaun al Stăpînului, pe Maria cea

Preacurată cu laude să o cinstim.

Cîntarea a 3-a :

Irmos : Nu întru înțelepciune...

Fiind cu cugetul mort din pricina lipsei de cunoștință, tiranul cel fără de lege silea pe Mucenița Minodora, chinuind-o cumplit, să se lepede de Hristos, Viața noastră a tuturor.

Judecătorul cel cumplit cu toiege îți sfărîma mădularile, nedîndu-și seama că-ți împletește ție cunună neveștejită, mucenită, ceea ce nu ți-ai clipit ochii de la privirea către Dumnezeu.

Slavă...

Prin chinuri sfinte de trei ori fericitele mucenițe au aflat în ceruri avuție și laudă veșnică, apropiindu-se mai luminat de Dumnezeu.

Și acum..., a Născătoarei :

Ceea ce te-ai arătat Fecioară curată gonește întunericul sufletului meu ; rupe lanțurile păcatelor mele ; mîntuiește-mă, ceea ce ai născut pe Atotîndurătorul.

Irmosul :

Nu întru înțelepciune și în «putere și în bogăție ne lău«dăm ; ci întru Tine, Înțelep«ciunea Tatălui cea ipostatică, «Hristoase. Că nu este sfînt a«fară de Tine, Iubitorule de «oameni».

Condacul și Icosul Praznicului.

Sedealna mucenițelor, glasul al 4-lea :

Podobie : Spăimîntatu-s-a Iosif...

Spăimîntatu-s-a de răbdarea voastră cea multă cetele cele cerești ale slujitorilor celor fără de trup ; căci sfărîmîndu-vi-se fluierele cu toiege, ați suferit ca și cum altul ar fi pătimit, și moarte amară ați răbdat cu trup femeiesc, zdrobind pe balaurul cel viclean ; și nevoința voastră a fost primită la Dumnezeu dătătorul de viață, ca a unora ce v-ați luptat pentru credință.

Slavă... Și acum..., a Praznicului, asemenea :

Fecioara Maria și Născătoarea de Dumnezeu cu adevărat, ca un nor al luminii, astăzi a strălucit nouă și din cei drepți a ieșit spre lauda noastră. Nu va mai fi osîndit Adam, că Eva din legături s-a dezlegat. Pentru aceasta glăsuim strigînd cu îndrăzneală către cea singură curată : Bucurie vestește la toată lumea nașterea ta.

Cîntarea a 4-a :

Irmos : Cel ce șade în slavă...

Fiind luminată cu razele Crucii, pururea Fericită Mitrodora, fiind spînzurată pe lemn, ai răbdat chinul focului ; jeraticul rătăcirii cu roua dragostei lui Hristos l-ai stins.

Uitîndu-se cu cugetul la fața cea prealuminată a Mirelui, și socotindu-I frumusețea cea neasemănată, durerile sfărîmării

fluierelor vitejește le-a răbdat, Minodora cea pururea pomenită.

Slavă...

Înfrumusețatu-v-ați fecioarelor, și luminat v-ați mărit, cu totul iubind pe Cuvîntul cel preamărit; de a Cărui dragoste fiind rănite, cu vitejie ați răbdat mulțimea chinurilor.

Și acum..., a Născătoarei :

De răutatea celui viclean fiind eu omorît, Preacurată, ceea ce ai născut Viața, înviază-mă; căci la tine am năzuit, și fiind căzut la adîncimea păcatelor, scoate-mă ca o milostivă, ceea ce ești fără prihană.

Cîntarea a 5-a :

Irmos : Tu, Doamne, lumina mea...

Gînd răbdător și cuget nebiruit arătînd mucenițele înaintea divanurilor, și-au împletit cununi de biruință.

Suferă sfîșierile cu unghii de fier, Nimfodora, fiind spînzurată pe lemn, pentru dragostea Mirelui cel nemuritor.

Slavă...

Să fie lăudate cugetătoarele de Dumnezeu trei fecioare, cele ce sînt locașuri ale Preasfintei Treimi, și închipuire adevărată a Dumnezeirii prin unimea gîndului, și a Treimii prin treimea numărului.

Și acum..., a Născătoarei :

Din tine, Fecioară, preacurată și fără prihană, S-a întrupat Cuvîntul lui Dumnezeu, mai presus de cuvînt, Preafericită.

Cîntarea a 6-a :

Irmos : Jertfi-voi Ție cu glas de laudă...

Dorind a vedea frumusețea Ta cea neasemănată, Hristoase, mucenițele cele rănite de dragostea Ta cea prea dulce, Cuvinte cel fără de început, vitejește au răbdat amărăciunea chinurilor.

Ca niște crini ați răsărit în mijlocul mucenicilor, fecioare pururea pomenite, și ați umplut de bun miros Biserica cu darul Duhului, prin mirosurile chinurilor celor de multe feluri.

Slavă...

Numai de Mirele cel nemuritor dorind fecioarele cele tinere, n-au băgat în seamă moartea cea văzută, fiind întărite cu putere nevăzută.

Și acum..., a Născătoarei :

Sfînt este Domnul, Care S-a sălășluit în pîntecele tău, aflîndu-te pe tine mai sfîntă și mai curată decît toată zidirea, Maica lui Dumnezeu, Preacurată Stăpînă.

Irmosul : cp. 35

Jertfi-voi Ție cu glas de laudă, «Doamne, Biserica strigă către «Tine, de sîngele demonilor curățindu-se, cu sîngele cel curs «prin milostivire din coasta Ta.

CONDACUL Muceniţelor, glasul al 4-lea :
Podobie : Cel ce Te-ai înălţat...

Chinuite fiind cu cruzime pentru Treime, aţi biruit pe vrăjmaşul cel mult meşteşugăreţ, fiind alcătuite cu Duhul ca nişte surori. Pentru aceea v-aţi sălăşluit împreună cu cele cinci fecioare în cămara cea cerească, biruitoarelor ; şi împreună cu îngerii staţi înaintea Împăratului tuturor, bucurîndu-vă neîncetat.

ICOS

Sărbătoare sfinţită prăznuind Biserica lui Hristos, cu dreaptă credinţă săvîrşeşte pomenirea voastră, cea aducătoare de lumină, prealăudatelor surori muceniţe, cele ce sînteţi asemenea la vieţuire. Căci cu tărie biruind pe vrăjmaşi, v-aţi încununat din mîna Împăratului tuturor, de la Care cereţi mie luminare, ca să laud precum se cuvine, pomenirea voastră, şi vitejiile cele muceniceşti. Căci voi staţi înaintea Împăratului tuturor, bucurîndu-vă neîncetat.

SINAXAR

În această lună, în ziua a zecea, pomenirea Sfintelor Muceniţe Fecioare Minodora, Mitrodora şi Nimfodora.

Acestea erau surori bune şi drepte şi locuiau nu departe de apele cele calde ce ies la Pitia. Fiind pîrîte la Fronton domnitorul cetăţii, şi amare chinuri suferind, şi-au dat sufletele către Domnul.

Tot în această zi, pomenirea Sfîntului Mucenic Varipsava.

Acest sfînt luînd de la un oarecare pustnic, cinstitul sînge, care a curs din coasta Domnului şi Dumnezeului şi Mîntuitorului nostru Iisus Hristos, făcea cu dînsul lecuiri. Pentru aceasta a fost ucis, noaptea, cu vicleşug de cei necredincioşi. Dar odorul acesta a rămas iarăşi la ucenicul său cu pază.

Tot în această zi, pomenirea Sfintei Pulheria împărăteasa, care în pace s-a săvîrşit.

Această sfîntă a fost soră cu Teodosie cel Mic, şi socotită femeie binecredinciosului împărat Marchian. Dar păzindu-şi pînă la bătrîneţe fecioria şi făcînd multe bunătăţi la zidiri de biserici şi bolniţe pentru bolnavi, pentru săraci şi bătrîni cu hrana lor, şi prin mijlocirea ei adunîndu-se şi Sfîntul Sinod de la Calcedon, cu pace a răposat.

Tot în această zi, pomenirea Sfinţilor Apostoli Apelie, Luca şi Climent.

Alt Apelie a fost acesta, şi altul a fost cel ce a fost episcop la Iraclia Traciei. De acesta pomeneşte Pavel Apostolul la Epistola către Romani, că s-a făcut luminător Smirnei şi slujind lui Dumnezeu cu cuviinţă către Dînsul a călătorit. De asemenea şi acest Luca, n-a fost evanghelistul, ci acela de care mărturiseşte Fericitul Pavel în Epistola către Timotei, că a fost arhiepiscop în Laodiceea Siriei, şi bine păstorind-o, s-a mutat către Domnul. Iar Climent acesta, este cel de care pomeneşte Apostolul în Epistola către Coloseni, că şi acesta din păgîni fiind a crezut întîi în Hristos, şi a fost făcut episcop al Sardiei, şi purtînd rănile lui Hristos pe trupul său, către Domnul a răposat.

Tot în această zi, pomenirea Sfintei Muceniţe Ia, care prin sabie s-a săvîrşit.

Tot în această zi, pomenirea Sfîntului Petru Episcopul Niceii, care cu pace s-a săvîrşit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mîntuieşte pe noi. Amin.

Cîntarea a 7-a :

Irmos : Tinerii cei din Avraam...

Poruncindu-vă tiranul cel fără de lege ca să jertfiţi la idoli, pe faţă l-aţi înfruntat, fecioarelor, strigînd : Bine eşti

cuvîntat Dumnezeul părinților noștri.

Fiindu-vă gîndul luminat cu raze de la Stăpînirea cea dumnezeiască, ați risipit negura idolilor, prealăudatelor mucenițe, strigînd : Bine ești cuvîntat Dumnezeul părinților noștri.

Slavă...

Nici tăierile membrelor, nici goana, nici durerile n-au putut să despartă de Hristos pe mucenițele, strigînd : Bine ești cuvîntat Dumnezeul părinților noștri.

Și acum..., a Născătoarei :

Mai presus de ființă te-ai învrednicit, Fecioară, a purta în pîntece pe Ziditorul, Care iarăși ne-a zidit pe noi, cei ce cu credință cîntăm : Hristoase, bine ești cuvîntat.

Cîntarea a 8-a :

Irmos : Mîntuitorule al tuturor...

Fiind aprinse de dragostea Ziditorului, ați potolit boldurile șarpelui, săvîrșind lupte bărbătești în trup femeiesc. Pentru aceea v-ați încununat cu cununi dumnezeiești.

Vitejește luptîndu-vă cu vrăjmașii cei nevăzuți, ați biruit cu trupul pe cei fără de trup, cugetătoarelor de Dumnezeu fecioare, strigînd : Binecuvîntați toate lucrurile pe Domnul.

Fiind întărite în Hristos Iisus Mîntuitorul, ați biruit tăria vrăjmașului strigînd : Binecuvîntați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Binecuvîntăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfîntul Duh, Domnul.

Fiind împodobite cu rănile muceniciei și cu frumusețea chinurilor, prealăudate tinere fecioare, ați cîștigat împărăția cea de sus în Hristos Iisus.

Și acum..., a Născătoarei :

Ca într-un locaș împărătesc sălășluindu-Se întru tine Dumnezeu, a primit trup omenesc și în două firi lumii S-a arătat, prin tine, Fecioară ; Aceluia Îi cîntăm : Binecuvîntați toate lucrurile pe Domnul.

Irmosul :

Să lăudăm bine să cuvîntăm și să ne închinăm Domnului cîntîndu-I și preaînălțîndu-L pe Dînsul întru toți vecii.

Mîntuitorule al tuturor, A«totputernice, pe cei ce se ți«neau de dreapta credință, în «mijlocul văpăii pogorîndu-Te «i-ai rourat și i-ai învățat să cîn«te : Toate lucrurile binecuvîn«tați și lăudați pe Domnul».

Cîntarea a 9-a :

Irmos : Hristos piatra cea netăiată...

Dorind a vedea frumusețea Mirelui, încă în trup muritor fiind, ați poftit din suflet nemurirea, purtătoarelor de chinuri. Pentru aceea sînteți fericite după vrednicie.

Ca niște mielușele fără de răutate ați stat înaintea tiranilor ca între niște lupi sălbatici, și biruind înfricoșarea lor, v-ați a-

dus lui Hristos jertfă bineprimită.

Împletitu-v-ați, fecioarelor, cunună neveștejită și ați dobîndit dumnezeiască mărire, și v-ați învrednicit a cîștiga împărăția cea cu adevărat veșnică, împreună cu mucenicii, ca niște mucenițe prealăudate.

Slavă...

Ca unele ce aveți îndrăzneală către Stăpînul, cinstitelor fecioare, rugați-vă pentru cei ce cu dragoste săvîrșesc pomenirea voastră, ca și ei să dobîndească mărirea de care v-ați învrednicit voi.

Și acum..., a Născătoarei :

Milostiv fii mie, Hristoase, cînd vei veni cu slavă să judeci lumea ; risipește negura patimilor mele, prin rugăciunea celei ce Te-a născut și ale cinstitelor Tale mucenițe, ca un bun și mult-îndurat.

Irmosul :

Hristos piatra cea netăiată de «mînă, cea din capul unghiului, «din tine muntele cel netăiat, «Fecioară, S-a tăiat, adunînd «firile cele osebite ; pentru a«ceasta veselindu-ne, pe tine, «Născătoare de Dumnezeu, te «mărim».

LUMINÎNDA

Podobie : Lumina cea neapusă...

Trei fecioare mărind pe Preasfînta Treime, propovăduiesc pe Dumnezeu înaintea tiranilor; pentru aceea chinuindu-se, au dobîndit cununile cele nepieritoare.

Slavă... Și acum..., a Praznicului :

Veselia îngerilor, luminarea oamenilor, părtinitoarea lumii, Născătoare de Dumnezeu Marie, spală de greșeli pe cei ce cu credință te laudă pe tine, Fecioară.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile Praznicului, glasul al 2-lea :

Podobie : Casa Efratului...

A lui Ioachim și Anei odraslă s-a arătat Fecioara ; pe oameni mîntuindu-i din păcatul strămoșesc.

Stih : Ascultă fiică și vezi și pleacă urechea ta și uită pe poporul tău și casa părintelui tău.

Munte umbros s-a arătat, sterpiciunea Anei, din care spre mîntuirea tuturor se naște Fecioara, Maica Domnului.

Stih : Fețel tale se vor ruga mai-marii poporului.

Anei s-a dezlegat sterpiciunea nerodirii, și lumii odrășlește, spre iertarea de păcate, pe fiica lui Emmanuel.

Slavă... Și acum..., asemenea :

Veniți, o, credincioși, să mărim pe Fecioara, că din cea stearpă s-a născut a noastră înnoire, din stricăciunea cea dintîi.

Și cealaltă slujbă a Utreniei după rînduială și otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile din Canonul Praznicului, Cîntarea a 4-a și a 5-a pe 8. Prochimenul și Apostolul din sîmbăta sau duminica dinaintea Înălțării Sfintei Cruci. Evanghelia de la Ioan (III, 16—21) : Zis-a Domnul : Așa a iubit Dumnezeu lumea... (Caută marți în săptămîna a 2-a după Paști). Chinonicul Praznicului.

ÎN ACEASTĂ LUNĂ

ZIUA A UNSPREZECEA

Pomenirea Cuvioasei Maicii noastre Teodora cea din Alexandria.

În această zi, se cîntă și slujba Sfîntului Mucenic Avtonom, pentru că în 12 zile se odovăiește slujba praznicului Nașterii Născătoarei de Dumnezeu.

LA VECERNIE

La Doamne, strigat-am..., se pun Stihirile pe 6 : 3 ale cuvioasei și 3 ale mucenicului.

Stihirile cuvioasei, glasul al 4-lea :

Podobie : Ca pe un viteaz...

Cu trup femeiesc și cu chip bărbătesc, ai săvîrșit lupte vitejești, din cea către Dumnezeu a ta necurmată rîvnă ; locuind între bărbați, Teodora, ai biruit patimile, și pornirile dezmierdărilor de tot le-ai înfrînat, prin nevoințe, și prin rugăciuni necontenite.

Sub lumina soarelui acestuia apuitor, nu ți s-au descoperit greșelile ; dar Soarelui celui neapus, Cunoscătorul inimilor și Domnului, Cel ce vede cele tăinuite, fiindu-ți știute păcatele, cu lumină a luminat cugetele ochilor inimii tale. Pentru aceea ai grăbit să-I slujești Lui cu postiri necontenite, și cu săvîrșirea bunătăților.

Viclenia vrăjmașului, Teodora, ai priceput și pe prunc l-ai primit ca un fiu al tău și l-ai hrănit cu osîrdie ; ocara ponosului desfrînării suferind, înfruntare de către toți tu ai pătimit și nefiind vinovată de păcat, ai răbdat defăimare. Pentru aceea te fericim.

Stihirile mucenicului, același glas și Podobie :

Cu bunătăți fiind luminat și cu evlavie împodobit, ai ajuns arhiereu dumnezeiesc ; și ca un soare luminos ai străbătut toată lumea, sădind pretutindenea propovăduirea credinței, și dezrădăcinînd înșelăciunea cu secera limbii tale, ierarhe, de Dumnezeu purtătorule, mare propovăduitorule Avtonom.

Către durerile muceniciei, către bătăi și către răni și moarte te-ai avîntat bărbătește, Avtonom ; și fiind cu pietre împroșcat, le-ai întrebuințat ca pe niște trepte pentru scara pe care te-ai înălțat încununat către Dumnezeu, unindu-te cu oștile cele fără de trup ; iar acum roagă-te pentru lume.

Podoaba arhieriei mai luminoasă ai făcut-o cu sîngele muceniciei, prin darul Dumnezeiescului Duh. Pentru aceea la

Sfintele cele de sus, unde mergător mai înaintea tuturor S-a arătat Iisus, te-ai înălțat să primești cununa biruinței, împreună cu toți cei ce s-au săvîrșit prin cinstitul lor sînge.

Slavă... Și acum..., a Praznicului, glasul al 6-lea :

I p.20

Măcar că prin voirea lui Dumnezeu și alte fericite femei sterpe au odrăslit, dar Maria decît toți cei născuți mai presus cu dumnezeiască cuviință a preastrălucit. Că din maică neroditoare cu preamărire născîndu-se, a născut cu trup pe Dumnezeul tuturor, mai presus de fire, din pîntece fără sămînță ; singura fiind ușă a Unuia-Născut, Fiul lui Dumnezeu, prin care trecînd încuiată a păzit-o. Și toate înțelepțește tocmindu-le, precum știe Însuși, a l u c r a t mîntuirea tuturor oamenilor.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul 1 :

Podobie : Ceea ce ești bucuria...

Ioachim și Ana prăznuiesc, născînd începătura mîntuirii noastre, pe singura Născătoarea de Dumnezeu ; cu aceia și noi împreună prăznuim astăzi pe cea din rădăcina lui Iesei, pe Preacurata Fecioară o fericim.

Stih : Ascultă fiică și vezi și pleacă urechea ta și uită pe poporul tău și casa părintelui tău.

Preacurata Fecioară care a încăput pe Dumnezeu, l a u d a proorocilor, fiica lui David astăzi se naște din Ioachim și Ana cea înțeleaptă. Iar prin nașterea ei blestemul lui Adam cel de deasupra noastră s-a gonit.

Stih : Fețel tale se vor ruga mai-marii poporului.

Țarina cea mai înainte neroditoare pămînt roditor naște, și din pîntece sterp, rod sfînt a răsărit. Cu lapte se hrănește, minune înfricoșătoare hrănitoarea Vieții noastre ; ceea ce în pîntece a primit pîinea cerească, cu lapte din sîn este crescută.

Slavă... Și acum..., glasul al 8-lea :

A lui Serghie Aghiopolitul.

I p.24

În ziua cea binevestită a praznicului nostru, să trîmbițăm duhovnicește ; că cea din sămînța lui David astăzi se naște, Maica Vieții, care strică întunericul. Aceea este înnoirea lui Adam, chemarea Evei și izvorul nestricăciunii ; prin Care noi ne-am îndumnezeit și din moarte ne-am mîntuit. Împreună cu Gavriil să strigăm către Maica Vieții credincioșii : Bucură-te ceea ce ești plină de dar, Domnul este cu tine ; prin tine dăruindu-ne nouă mare milă.

Troparul sfintei, glasul al 8-lea :

Întru tine maică cu osîrdie...

Slavă..., al sfîntului, glasul al 4-lea :

Și părtaș obiceiurilor...

Caută-le la sfîrșitul cărții.

Și acum..., al Praznicului.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..., se cîntă troparul Praznicului o dată și al cuvioasei o dată, Slavă..., al mucenicului, Și acum..., iarăși al Praznicului.

După Catisma întîia, Sedealna, glasul 1 :

Podobie : Piatra fiind pecetluită...

Preamărit născîndu-te din coapsele cele neroditoare, mai presus de fire ai născut din coapsele tale fecioreşti ; căci arătîndu-te spic frumos, ai odrăslit Viața lumii. Pentru aceasta puterile cele cerești strigă către tine, Născătoare de Dumnezeu : Mărire ieşirii tale, Preacurată, mărire naşterii tale, mărire fecioriei tale, Maică nenuntită.

Slavă... Și acum..., iarăși aceasta.

După Catisma a doua, Sedealna, glasul al 4-lea :

Podobie : Arătatu-Te-ai astăzi...

Razele bucuriei celei a toată lumea a naşterii tale, au strălucit pe pămînt, Fecioară Maică Marie, şi au luminat cugetele celor ce cu dragoste te laudă pe tine.

Slavă... Și acum..., tot aceasta.

Psalmul 50.

CANOANELE

Al Praznicului cel dintîi cu irmosul pe 6, și două ale sfinților pe 8.

CANONUL cuvioasei

Facere a lui Ignatie.

Cîntarea 1-a, glasul al 4-lea :

Irmos : Deschide-voi gura mea...

Umple gura mea de lauda Ta, Doamne, a celui ce Te măresc pe Tine cel mult mărit, ca să cinstesc ostenelile Teodorei, care a bineplăcut Ție prin strălucirea vieții.

Răsărit-a astăzi sfințită prăznuirea ta, mai luminat decît soarele, luminînd sufletele celor din lume, și gonind întunericul demonilor, ceea ce ești vrednică de minune.

Strălucirea soarelui acestuia apuitor, nu ți-a vădit greșealele tale ; iar Soarele cel neapus te-a cunoscut, ca Unul ce toate le știe ; și a luminat ochii sufletului tău cu razele pocăinței, ceea ce ești de Dumnezeu fericită.

A Născătoarei :

Ca pe o cămară însuflețită, ca pe un locaș fără prihană, ca pe o ușă a cerului, ca pe o masă dumnezeiască și ca pe un palat și scaun al Stăpînului, cu laude să cinstim pe Maria cea preacurată.

Canonul Sfîntului Avtonom

Cîntarea 1-a, glasul al 4-lea :

Irmos : Carele lui Faraon...

Fiind luminat pururea cu lumină dumnezeiască, ierarhe, izbăvește-mă de întunericul păcatelor, ca să laud astăzi luminatul tău praznic.

Făcîndu-te arhiereu, ca un rîvnitor al lui Pavel, ai înconjurat toată lumea, propovăduind mîntuirea tuturor și surpînd capiștile idolilor.

Slavă...

Fiindu-ți întărit sufletul pe piatra credinței, ai pătimit ucidere cu pietre; și cu bucurie către Viața cea neveștejită te-ai mutat, Sfințite mucenice Avtonom.

Și acum..., a Născătoarei :

Născut-ai mai presus de Cuvînt pe Cel născut mai înainte de veci din Tatăl, Maică neispitită de nuntă. Pe Acela roagă-L pentru noi, cei ce te lăudăm pe tine cu dreaptă credință.

Cîntarea a 3-a :

Irmos : Pe ai tăi cîntăreți...

Îmbrăcîndu-te cu haină și cu cuget bărbătesc, te-ai amestecat pe tine cu adunarea monahilor, luptîndu-te cu stăpînitorul lumii cel viclean.

Cu bărbăție ai întărit slăbiciunea femeiască, mutîndu-ți numele și schimbîndu-ți chipul, te-ai arătat pe tine prin fapte dar cinstit și iubit lui Dumnezeu, Cuvioasă Teodora.

Cu cuget smerit și cu lăudată supunere, te-ai dat spre ascultarea slugilor lui Dumnezeu; pentru aceea Însuți te-ai suit pe tine către înălțimea nepătimirii.

A Născătoarei :

Mă tulbură viforul păcatelor și valul cugetelor celor necuvioase; milostivește-te, Preacurată, și-mi tinde mînă de ajutor ca o milostivă, pentru ca, mîntuindu-mă, să te măresc.

Alt Canon

Irmos : Întăritu-s-a inima mea...

Gonirile tale și împroșcările cu pietre și îmboldirile și vărsările sîngiurilor ca o gîrlă, legăturile, închisorile și moartea ta laud, Mucenice Ierarhe Avtonom.

Surpînd nelegiuirea cu mergerea ta de bunăvoie spre patimă, ți-ai luminat podoaba arhieriei cu picăturile sîngiurilor tale, mucenice; și împărățești împreună cu Hristos, Împăratul veacurilor.

Slavă...

Vitejiile tale cele care le-ai făcut asupra celor ce te prigoneau nesuferindu-le protivnicul drepților, fericite, tot felul de supărări ți-a scornit ție, iar tu cu arma Crucii l-ai omorît.

Și acum..., a Născătoarei :

Mai sfîntă decît îngerii, și mai desfătată decît cerurile, Născătoare de Dumnezeu, aflîndu-te pe tine Cel ce pe sfinți Se odihnește, fiind neîncăput din fire, întru tine încape, și pe mine mă mîntuiește.

Irmosul :

Întăritu-s-a inima mea în «Domnul, Cel ce dă rugăciune

«celui ce se r o a g ă. Că arcul «puternicilor a slăbit și cei slabi «s-au încins cu putere».

CONDACUL sfîntului, glasul al 2-lea :

Podobie : Pe cea neadormită...

Trupul tău cu posturi topindu-ți, cu neadormite rugăciuni pe Făcătorul ai rugat pentru păcatul tău, ca să iei iertare desăvîrșită ; și ai luat iertare, calea pocăinței arătînd.

SEDEALNA cuvioasei, glasul al 4-lea :

Podobie : Degrab ne întîmpină...

Cu sihăstrie ți-ai luminat sfințita ta podoabă, și te-ai adus ca un prinos lui Dumnezeu Celui ce S-a întrupat, T e o d o r a de Dumnezeu insuflată ; și luînd de la Dînsul dar de tămăduiri, gonești negura bolilor, fericită, și te rogi ca să ne mîntuim toți cei ce te lăudăm pe tine.

Slavă..., a sfîntului :

Îndoită cununa nestricăciunii ți-a dăruit ție, Hristos, preafericite, ca unui nevoitor și ca unui cinstit, Ierarhe Avtonom ; căci cu aceasta ai adus jertfă fără de sînge ; iar cu mucenia, cu adevărat ai rîvnit dumnezeieștii Lui patimi. Pentru aceea te-ai învrednicit de fericirea Lui cea neveștejită.

Și acum..., a Praznicului, asemenea :

Iuda mărește-te, și Davide întărește-te, Adame înnoiește-te și Levi veselește-te, că din voi S-a născut mie Hristos. Încordează-ți canonul scriitorule de cîntări și spune : Cine este Fecioara care s-a născut ? Este Maica lui Hristos Dumnezeu, hrănitoarea Vieții noastre.

Cîntarea a 4-a :

Irmos : Sfatul cel neurmat...

Nevoitu-te-ai s l ă v i t ă prin posturi de multe zile, ca și cum ai fi fost fără de trup, întărindu-ți-se neputința cu voia lui Hristos cea atotputernică, hrănindu-te cu d a r dumnezeiesc.

Dumnezeiască îmbrăcăminte poftind, și podoaba nestricăciunii dorind, ți-ai îmbrăcat trupul tău cu haine proaste de păr, fericită.

Vezi smerirea și necazul meu, ascultă-mi lacrimile și tînguirea, și-mi ușurează lanțul păcatului cel greu, striga Teodora către Însuși cel ce poate a mîntui.

A Născătoarei :

Preaminunată Maica lui Dumnezeu, strălucește-mi mie raza pocăinței, risipește-mi întunericul răutăților mele cele fără măsură, Fecioară ; gonește cugetele inimii mele cele viclene.

Alt Canon

Irmos : Auzit-am, Doamne, auzul...

Fiind legat de dragostea lui Hristos, părinte, dezlegi pe cei legați de înșelăciune, cu împletirile cuvintelor tale, și-i pironești de dragostea Vieții celei adevărate.

Fiind doctor priceput, fericite mucenice, pe cei otrăviți cu otrava deșertăciunii idolilor, îi îndulcești cu cuvintele credinței, preaînțelepte.

Slavă...

Podoaba mucenicilor, frumusețea arhiereilor, întărirea Bisericii și întrarmarea credincioșilor, să fie cinstit minunatul Avtonom.

Și acum..., a Născătoarei :

Către noianul îndurărilor tale, ceea ce ai născut viața lumii, năzuiesc, Preacurată, eu cel omorît de păcate ; prin rugăciunile tale mîntuiește-mă, stăpînă.

Cîntarea a 5-a :

Irmos : Spăimîntatu-s-au toate...

Spăimîntatu-s-au cetele cele fără de trup, văzîndu-te pe tine cu trup de materie rîvnind vieții lor celei îngerești, și biruind pe vrăjmașul, care cu înșelăciune odinioară te-a vătămat, Teodora.

Sălbătăcirea fiarelor ți-au supus ție Dumnezeu, dîndu-ți dar de tămăduiri ; aceasta o propovăduiește cel ce prin mîna ta s-a tămăduit de sfărîmare, și de mîncarea fiarei celei sălbatice s-a mîntuit, pururea fericite.

Vrăjmașul cel viclean multe feluri de supărări a pornit asupra ta, maică ; dar cu sabia smereniei l-ai rănit pe el, cuvioasă, zdrobindu-i capul cel mult meșteșugăreț, Teodora, de Dumnezeu însuflată.

Hrănești pruncul fără de împotrivire, și suferi năpăstuirea cea de ponos, mulțumind Stăpînitorului tuturor, Celui ce te-a întărit și te-a preamărit, Teodora, prealăudată.

A Născătoarei :

Puterea și întărirea inimii mele celei slabe, tu ești, Fecioară neispitită de nuntă ; și zid nesfărîmat, mîntuindu-mă de relele cele din partea diavolului, și întorcînd înapoi năvălirile și taberele vrăjmașului celui cumplit.

Alt Canon

Irmos : Răsari mie, Doamne...

Ca soarele ai răsărit în țăria Bisericii, și cu razele nevoințelor și cu minunile tale, mucenice, luminezi pe credincioși, risipind negura demonilor, Avtonom.

De Duhul cel Preasfînt fiind luminat s-a arătat limba ta ca un condei bine scriitor, însemnînd Legea lui Hristos pe lespezile inimilor celor binecredincioși, Avtonom.

Slavă...

Duhul cel Preasfînt aflîndu-te locaș curat și sălășluire a Sa, te-a umplut de daruri dumnezeiești, sfințite mucenice al lui Hristos.

Și acum..., a Născătoarei :

Răsari mie, stăpînă, raza milei tale, mie celui ce sînt cuprins de-a pururea întru întu-

nericul greșealelor mele ; și mă îndreptează către lumina pocăinței, Preacurată, ca să te măresc pe tine cu credință.

Cîntarea a 6-a :

Irmos : Înțelepții lui Dumnezeu...

Vărsînd izvor de lacrimi neîncetat, nu ai contenit suspinurile, ci cu răbdare ai suferit ostenelile și înstrăinarea vieții pustnicești cu mulțumire, ceea ce ești de Dumnezeu fericită.

Avînd băutură din mare și hrănindu-te cu ierburi sălbatice, sălășluind cu fiarele, locuiai în pustie ca și cum ai fi fost în cer, ceea ce ești vrednică de minune.

Suferit-ai arșița soarelui și ai răbdat gerul nopții, încălzindu-te de darul Dumnezeiescului Duh. Pentru aceea te desfătezi acum, întru fericirea cea de sus.

A Născătoarei :

Pe năstrapa și masa cea dumnezeiască, pe țarina cea nearată care a odrăslit Pîinea vieții, pe muntele cel sfînt, pe Fecioara, Născătoarea de Dumnezeu, cu laude să o cinstim.

Alt Canon

Irmos : Viforul gîndurilor...

Ocîrmuit fiind de dumnezeiasca mînă, fără primejdie ai înotat în noianul înșelăciunii, și ai ajuns la limanul cel lin al împărăției celei de sus, Sfințite Mucenice Avtonom.

Împungîndu-ți-se coasta cu sulița, cugetătorule de Dumnezeu, ai închipuit patima lui Hristos, și cu mulțimea pietrelor fiind grămădit, fericite, ai rîvnit cu adevărat mucenicului celui dintîi.

Slavă...

Prăznuind cinstită ziua săvîrșirii tale, cu credință ne rugăm ție, ca unuia ce ai îndrăznire către Dumnezeu ; pe Acela neîncetat roagă-L pentru noi, preafericite.

Și acum..., a Născătoarei :

Lupta păcatelor mele celor multe mă trage la adîncimea deznădăjduirii, Fecioară. Ci cu mîna ta cea puternică, scoatemă și mă mîntuiește, ca să te laud pe tine, Prealăudată.

Irmosul :

Viforul gîndurilor apucîndu-«mă, întru adîncul greșealelor «celor nemăsurate mă trage ; ci «Tu, Ocîrmuitorule bune, mai «înainte apucînd, îndreptează-«mă ca pe proorocul, și mă «mîntuiește».

Condacul și Icosul Praznicului sau al sfintei, glasul 1 :

Podobie : Ceata îngerească...

Scăpînd de noaptea patimilor, de Dumnezeu cugetătoare Teodora, ai năzuit cu gîndul către Soarele cel strălucit, omorîndu-ți săltările trupului cu nevoință. Pentru aceea te-ai făcut pildă sihaștrilor cu viața, și îndrep-

tare celor căzuți ; pentru aceea te cinstim.

ICOS

Viața ta s-a arătat pildă celor căzuți și îndreptare celor ce vor să vină prin pocăință către Cel ce poate ierta greșealele, precum este scris ; în Care crezînd, fericită, asemenea ca desfrînata, în loc de mir I-ai adus rîu de lacrimi, prin care ai înecat pe șarpele cel viclean și ai cîștigat cununa biruinței, de trei ori fericită Teodora. Pentru aceea omorînd fiara cea sălbatică cu rugăciunile tale, ai înviat pe mort cu puterea Ziditorului tău, pentru Care tu ai fost omorîtă ; drept aceea pe tine te cinstim.

SINAXAR

În această lună, în ziua a unsprezecea, pomenirea Cuvioasei Maicii noastre Teodora cea din Alexandria.

Precum împărăția cerurilor s-a asemănat cu zece fecioare, după pilda lui Hristos în Evanghelie, în același chip și zece femei, asemănîndu-se cu schima bărbaților, au zdrobit boldurile ucigătorului de oameni diavol. Una dintre aceste zece a fost și Teodora ce se prăznuiește acum, avînd numele de dar al lui Dumnezeu. Ea se trăgea din cetatea Alexandriei, și a trăit pe vremea lui Zenon împăratul în anul 472. Însoțindu-se prin nuntă cu bărbat legiuit, trăia viață cu bună rînduială și neprihănită. Dar, din pizma urîtorului de bine diavol, a căzut pe ascuns în preacurvie, și cugeta a căuta și a-și afla mîntuirea. Auzind cuvintele Domnului că nu este nimic ascuns, care să nu se facă arătat la judecata cea de apoi : «Că nu este lucru de taină, care să nu se arate» (Luca VIII, 17), îndată a cunoscut greutatea păcatului ce a făcut. Și lepădînd îmbrăcămintea femeiască, și luînd îngereasca schimă a monahilor, și în loc de Teodora s-a numit Teodor, a mers într-o mînăstire bărbătească, și acolo se pocăia și plîngea pentru păcatul său.

După ce a petrecut, fericita, doi ani întregi, ostenindu-se cu slujbe grele și nevoindu-se la aducerea lucrurilor celor trebuincioase mînăstirii, din pizma urîtorului de suflet diavol, a fost clevetită cum că a făcut desfrînare cu o femeie, de către unii care au adus un prunc și aruncîndu-l afară la poarta mînăstirii, spunînd mincinos că era al ei. Pentru aceasta Fericita Teodora, primind prihănirea aceasta ca fiind adevărată, a luat pruncul și-l hrănea pe el cu curățenie ca și cînd era al său. Așa se sîrguia, de trei ori fericita, a se tăinui pe sine că era femeie după fire.

După aceea, pentru dragostea lui Dumnezeu și pentru canonul păcatului său, i-au îngăduit să locuiască lîngă mînăstire șapte ani întregi, luptîndu-se cu gerul iernii și cu arșița verii și cu culcarea pe jos, și abia cu greu mai pe urmă a intrat în mînăstire. De atunci, uscîndu-și trupul cu desele rugăciuni, cu osteneli și cu starea și priveghereа cea de toată noaptea, și cugetînd la moștenirea împărăției cerurilor, a ajuns la țelul pe care l-a iubit. Căci femeie fiind după fire, a viețuit împreună cu bărbații fără a fi cunoscută, și s-a nevoit ca un bărbat, strălucind prin pustnicie ca un mare luminător. Pentru aceasta, fiind împovărată de ostenelile sale cele vrednice de plată, s-a suit cu bucurie către Hristos, Mirele său Cel dorit. Iar monahii văzînd minunea aceasta preamărită, s-au spăimîntat și au mărit pe Dumnezeu.

Tot în această zi, pomenirea Cuviosului Părintelui nostru Eufrosin bucătarul.

Acest cuvios s-a născut din părinți țărani și fiind crescut fără de învățătură, a venit la mînăstire. Și îmbrăcîndu-se în schima monahicească, s-a făcut slujitor monahilor. Fiindcă petrecea totdeauna în bucătărie ca un om simplu, era defăimat și luat în rîs de către toți monahii. Dar fericitul suferea toate defăimările cu bărbăția inimii și a cugetului și cu liniștea gîndului, fără a se tulbura cît de puțin. Căci, cu toate că era prost după cuvînt, însă nu era prost și cu înțelegerea. Căci în mînăstirea aceea, unde se afla fericitul acesta Eufrosin, era și un preot iubitor de Dumnezeu, care se ruga cu sîrguință pentru ca să-i arate Dumnezeu bunătățile, pe care le vor dobîndi cei ce-L iubesc pe El.

Într-o noapte, dormind preotul, i se arătă în somnul lui că se afla într-o grădină și privea cu mirare și cu spaimă la bunătățile cele veselitoare ce se aflau

acolo. Şi văzu acolo şi pe Eufrosin bucătarul mînăstirii, care sta în mijlocul livezii şi se desfăta de bunătăţile acelea. Apropiindu-se de el, îl întrebă : A cui este grădina aceea ? Şi cum s-a aflat el acolo ? Iar Eufrosin a răspuns : Grădina aceasta este locuinţa aleşilor lui Dumnezeu, iar eu pentru multă bunătatea Dumnezeului meu, sînt iertat a mă afla aici. Iar preotul i-a zis lui : Şi oare ce faci în această grădină ? Eufrosin a răspuns : Eu stăpînesc toate cîte vezi aici şi mă bucur şi mă veselesc de privirea şi cîştigarea acestora.

Atunci preotul i-a zis : Poţi să-mi dai ceva din bunătăţile acestea ? Eufrosin a răspuns aşa : Ia cele ce voieşti din acestea, prin darul Dumnezeului meu. Atunci preotul i-a arătat merele, şi cerea să-i dea din acelea. Eufrosin luînd cîteva mere, le-a pus în rasa preotului, zicînd : Iată ai dobîndit merele, pe care le-ai cerut. Şi fiindcă atunci a lovit în toacă ca să se scoale părinţii la Utrenie, s-a trezit preotul.

Şi în vremea cînd socotea că vedenia ce a văzut era vis, a întins mîna la rasa sa, şi, o, minune ! a aflat în fapt merele. Şi minunîndu-se de preamărita acea bună mireazmă, a rămas nemişcat multă vreme. După aceea mergînd în biserică, şi văzînd stînd acolo pe Eufrosin, l-a luat la un loc osebit şi l-a jurat ca să-i spună unde a fost în noaptea aceea. Eufrosin a zis : Iartă-mă, părinte, nicăieri n-am mers în noaptea aceasta, ci acum am venit la Utrenie. Şi preotul a zis : Pentru aceasta eu te-am legat mai întîi cu jurămînt, pentru ca să nu descoperi la toţi măririle lui Dumnezeu, şi tu nu voieşti să arăţi adevărul ? Atunci a răspuns smerit cugetătorul Eufrosin : Acolo, părinte, am fost, unde sînt bunătăţile pe care vor a le moşteni cei ce iubesc pe Dumnezeu, pe care şi tu de mulţi ani ai dorit să le vezi. Acolo m-ai văzut şi pe mine desfătîndu-mă cu bunătăţile livezii aceleia. Pentru că voind Domnul să te încredinţeze pe sfinţia ta despre bunătăţile celor dorite drepţilor, a lucrat prin mine smeritul această minune. Atunci a zis preotul : Părinte Eufrosine, şi ce mi-ai dat din bunătăţile livezii ? Iar Eufrosin a răspuns : Merele cele frumoase şi mirositoare pe care le-ai pus acum în patul tău. Însă, părinte, iartă-mă că eu sînt vierme şi nu om.

Atunci preotul a povestit la toţi fraţii vedenia ce a văzut. Şi printr-aceasta a îndemnat pe toţi a se minuna şi a se spăimînta, şi spre dorinţa binelui şi a faptelor bune. Iar fericitul Eufrosin fugind de mărirea oamenilor, s-a dus pe ascuns din mînăstire. Şi s-a depărtat fugind şi rămînînd necunoscut pînă în sfîrşit. Iar din merele acelea mîncînd mulţi bolnavi, s-au vindecat de bolile lor, întru mărirea lui Dumnezeu.

Tot în această zi, pomenirea Sfîntului Mucenic Diodor, Diomid şi Didim.

Aceştia au fost din Laodiceea Siriei şi fiind prinşi de domnitorul locului şi mărturisind cu îndrăzneală adevărul, au fost bătuţi fără milă şi aşa au primit sfîrşitul vieţii lor.

Tot în această zi, pomenirea pătimirii Sfintei Muceniţe Ia, cea bătrînă de vîrstă.

Tot în această zi, pomenirea Sfîntului Dimitrie şi Evantia soţia sa şi Dimitrian fiul lor, care fiind chinuiţi cu foamea, s-au săvîrşit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne, şi ne mîntuieşte pe noi. Amin.

Cîntarea a 7-a :

Irmos : N-au slujit fapturii...

Cu bătăi cumplite te-a chinuit vrăjmaşul cel cu multă cruzime, avînd năluciri de mîndrie, socotind că te va birui, dar i-ai surpat trufia lui cea deşartă, cîntînd : Domnul şi Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvîntat.

Lacurile secate de tot le-ai umplut de ape, cu rugăciunile tale, mărită, făcînd minunea de faţă, şi mărind pe Dumnezeu, Care te-a preamărit pe tine ; Căruia strigăm : Domnul şi Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvîntat.

Aţîţările patimilor le-ai stins cu curgerile lacrimilor, şi spinii vrăjmaşilor cu focul postirii i-ai ars, cîntînd : Domnul şi Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvîntat.

A Născătoarei :

Împărătească Fecioară, care ai născut pe Împăratul Hristos, milostivește-te și mă mîntuiește și mă întărește întru credință pe mine care sînt învăluit de patimi, și mă îndreptează către calea mîntuirii, ceea ce ești mîntuirea credincioșilor.

Alt Canon

Irmos : Cel ce a grăit în munte...

Fiind aruncat în topitoarea chinurilor, te-ai arătat mai curat decît aurul, sfinte, luminîndu-ne pe noi cu luminile minunilor tale.

Cei ce se închinau pietrelor cu pietre împroșcîndu-te, către Hristos, Piatra vieții, după dorința ta te-au mutat, fericite.

Slavă...

Gonirile tale s-au arătat izgoniri demonilor, cugetătorule de Dumnezeu, și rîurile sîngiurilor tale au stins cuptorul necredinței.

Și acum..., a Născătoarei :

Cel ce Te-ai sălășluit în pîntecele Fecioarei și ai arătat-o mai desfătată decît cerurile, b i n e ești cuvîntat Dumnezeul părinților noștri.

Cîntarea a 8-a :

Irmos : Pe tinerii cei binecredincioși...

Povățuitorul tău, Teodora, avînd mintea strălucită prin curățenie, a fost răpit la înălțime, și a privit bunătățile ce ți-a gătit ție Hristos, Răsplătitorul ostenelilor.

Cetele îngerilor și ale mucenicilor și ale cuvioșilor, mergînd cu cîntări înaintea sufletului tău, l-au adus la locașurile cele cerești, la odihna celor ce se veselesc acolo, unde este desfătarea celor ce strigă : Pe Tine Te preaînălțăm, Hristoase, în veci.

Adunîndu-se mulțime de sihaștri ca să grijească dumnezeiescul tău trup, au văzut lucruri minunate ; căci tu fiind cu trupul femeie, ai binevoit a locui în mijlocul bărbaților, fiind acoperită de mîna Celui Atotputernic, cugetătoare de Dumnezeu Teodora.

A Născătoarei :

În urma ta au alergat femeile, simțind mirurile cele cu dulce miros, ale Unuia-Născut Fiului, Cel ce a strălucit din pîntecele tău, Preacurată dumnezeiască mireasă, Fecioară, ceea ce nu știi de nuntă ; împreună cu tine împărățesc cu adevărat lăudînd pe Hristos în veci.

Alt Canon

Irmos : Pămîntul și toate cele ce sînt...

Cinstitul tău sînge, care s-a vărsat pentru Hristos, pămîntul l-a primit. Iar cerurile au primit sufletul tău suindu-l la mărire ; pe care cetele îngerilor și duhurile tuturor drepților cu bucurie l-au întîmpinat, Mucenice Avtonom.

Pîraiele sudorilor tale, mucenice, au stins focul celor necredincioși; iar rîurile minunilor tale, Cuvioase Avtonom, au uscat marea patimilor noastre, a celor ce cu credință te lăudăm, fericite, întru toți vecii.

Binecuvîntăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfîntul Duh, Domnul.

Mergînd pretutindenea ai propovăduit numele lui Hristos; capiștile înșelăciunii le-ai surpat, pe cei din întunericul necunoștinței i-ai luminat, părinte, și biserici Ziditorului tău I-ai alcătuit. Pe Acela Îl preaînălțăm întru toți vecii.

Și acum..., a Născătoarei:

Pămînt sfînt, în care S-a sălășluit Hristos, Piatra vieții, ușă Luminii celei înțelegătoare, munte cu adevărat netăiat; rai măririi și sfeșnic de aur mai înainte ai fost numită, Preacurată Fecioară, pururea binecuvîntată.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvîntăm și să ne închinăm Domnului cîntîndu-I și preaînălțîndu-L pe Dînsul întru toți vecii.

Pămîntul și toate cele ce sînt «pe el, mările și toate izvoa«rele, cerurile cerurilor, lumina «și întunericul, gerul și zăduful, «fiii oamenilor și preoți, bine«cuvîntați pe Domnul și-L prea«înălțați pe El întru toți vecii.

Cîntarea a 9-a:

Irmos: Tot neamul pămîntesc...

Apus-ai ca o stea în lume, prealăudată, și ai răsărit în viața cea mai presus de lume, lăsîndu-ne nouă ca o rază bunătățile vieții tale, spre luminarea inimilor tuturor celor ce cu credință săvîrșesc pomenirea ta.

Porțile cerurilor, deschizîndu-se, te-au primit pe tine, fericită, și în Biserica celor întîi-născuți s-a sălășluit sfințitul tău suflet. Iar acum te bucuri împreună cu cei aleși, pururea pomenită, unde este glasul celor ce prăznuiesc de-a pururea și lumina cea neînserată.

După cum ai nădăjduit, iată ai aflat răsplătirea ostenelilor tale, desfătarea cerurilor și dorind după izvorul bunătăților, Hristos mirele cel preacinstit, te îndulcești de privirea Lui; și vezi cele ce văd îngerii, Preafericită Teodora.

A Născătoarei:

Mîntuiește-mă, Preacurată, ceea ce ai născut pe Mîntuitorul cel preamilostiv. Milostivește-te spre robul tău, îndreptează-mă către căile pocăinței. Apără-mă de smintelile vicleanului; și mă izbăvește de pîndirile lui, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ești ajutătoarea credincioșilor.

Alt Canon

Irmos: Făcut-a tărie cu brațul Său...

De Cel după care dorea încă în trup fiind, Avtonom, apropiindu-te acum după moar-

te, aievea privești pe Hristos, Lumina cea neînserată.

Săvîrșindu-ți călătoria și păzindu-ți credința, ai primit cununa ostenelilor; roagă-te dar neîncetat pentru noi Mîntuitorului, sfințite mucenice al lui Hristos.

Slavă...

Lumina vieții celei neînserate, ți-a răsărit ție, fericite, pentru că ai săvîrșit pe pămînt fapte bune, vrednicule de lumină; și acum te veselești în ceruri cu Hristos.

Și acum..., a Născătoarei :

Fiind nădejde și părtinitoare credincioșilor, te rugăm : Mîntuiește-ne de patimi și de tot felul de supărări, pe noi care pururea te mărturisim pe tine, Preacurată, Născătoare de Dumnezeu.

Irmosul :

Făcut-a tărie cu brațul Său «pentru că a surpat pe cei puternici de pe scaune și a înălțat pe cei smeriți Dumnezeul «lui Israel. Întru care ne-a cercetat pe noi Răsăritul cel din «înălțime și ne-a îndreptat pe «calea păcii».

LUMININDA sfintei

Podobie : Femei auziți...

Schimbîndu-ți portul tău, ai locuit necunoscută între monahi, mireasă a lui Hristos, Teodora. Și, o, minune! Cum pentru dragostea cea dumnezeiască ai suferit năpasta cea fără dreptate, biruind pe cel ce a înșelat odinioară pe Eva, maică cuvioasă.

Slavă..., a sfîntului :

Podobie : Ucenicilor arătîndu-Te...

Îndoită cunună ai dobîndit, fericite, și a preoției și a muceniciei, ca unul ce ai călcat toată înșelăciunea idolilor și ai săvîrșit cele sfinte și lui Dumnezeu plăcute, Avtonom. Pentru aceea ai fost preamărit cu daruri de tămăduiri, de trei ori fericite.

Și acum..., a Praznicului :

Podobie : Cu duhul stînd...

Astăzi a ieșit floare din Ana cea neroditoare, Născătoarea de Dumnezeu, umplînd toate marginile lumii de bună mireazmă dumnezeiască, și făptura de bucurie. Pe aceea lăudînd-o după cuviință o mărim, ca pe una ce este mai aleasă decît toți pămîntenii.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile Praznicului, glasul al 2-lea :

Podobie : Casa Efratului...

Toiagul lui Aaron a odrăslit odată, închipuind pe Ana ce naște, fiind stearpă, pe Maica Ziditorului.

Stih : Ascultă fiică și vezi și pleacă urechea ta și uită pe poporul tău și casa părintelui tău.

Cînd ai binevoit să Te îmbraci cu firea omenească, Stăpîne, ai îngăduit ca din cea stearpă să se nască Maica Ta, Doamne.

Stih : Feței tale se vor ruga mai-marii poporului.

Cer s-a făcut Ție pîntecele Fecioarei și de Dumnezeu Născătoarei, Stăpîne îndurate, din care ca un Soare ai răsărit lumii cu trup, Cuvinte.

Slavă... Și acum..., asemenea :

Veniți cei din Adam să lăudăm odrasla ce a ieșit din David, pe Maria Fecioara cea preacurată, din care S-a născut Hristos.

Și cealaltă slujbă a Utreniei după rînduială și otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile Praznicului, Cîntarea a 7-a și a 8-a pe 8. Prochimenul și Apostolul din sîmbăta sau duminica dinaintea Înălțării Sfintei Cruci. Evanghelia de la Ioan (XII, 19—36) : În vremea aceea sfat au făcut fariseii împotriva lui Iisus... (caută marți în săptămîna a 6-a după Paști). Chinonicul Praznicului.

ÎN ACEASTĂ LUNĂ

ZIUA A DOUĂSPREZECEA

Pomenirea Sfîntului Mucenic Autonom.

Slujba lui se face în 11 zile pentru că în această zi, se isprăvește Praznicul Nașterii Preasfintei Stăpînei noastre Născătoarei de Dumnezeu ; și se cîntă toate ale Praznicului, la Vecernie și la Utrenie afară de Vohod, de Paremii și de Polieleu.

Vezi și «Rînduiala de tipic» tipărită la sfîrșitul acestei cărți.

SINAXAR

În această lună, în ziua a douăsprezecea, pomenirea închinării cinstitelor lemne, și chinuirea Sfîntului Sfințit Mucenic Autonom.

Acest sfînt a trăit pe vremea împăratului Diocleţian, și lăsînd Italia a mers la Bitinia. Dar pentru că învăța pe mulți credința în Hristos, a fost omorît de slujitorii la idoli în sfîntul altar, cu lemne și cu pietre.

Tot în această zi, pomenirea Sfîntului Sfințitului Mucenic Curnut, episcopul Iconiei.

Acest sfînt, aflîndu-se în satul Sursalul, a fost prins de prigonitori și dus înaintea lui Perinie domnitorul, pe care mustrîndu-l pentru nebunia lui, acela a poruncit de i s-a tăiat capul.

Tot în această zi, pomenirea Sfîntului Teodor, episcopul Alexandriei.

Pe sfîntul acesta prinzîndu-l alexandrinii că propovăduia cu îndrăzneală pe Hristos, și aprinzîndu-se ei de mînie, îl încununară cu spini, îl bătură peste obraz, îl purtară legat prin oraș și îl aruncară în mare. Dar din toate acestea rămînînd nevătămat cu dumnezeiescul ajutor, la sfîrșit din porunca domnitorului i s-a tăiat capul și s-a suit la ceruri purtător de biruință.

Tot în această zi, pomenirea Sfinților Mucenici Machedonie, Tatian și Teodul și a Cuviosului Daniil cel din Tasios, care în pace s-au săvîrșit.

Tot în această zi, pomenirea Sfîntului Mucenic Ochian, care prin foc s-a săvîrșit.

Tot în această zi, pomenirea Sfîntului Mucenic Iulian cel din Galatia.

Acest sfînt a trăit pe vremea lui Diocleţian, și era în cetatea Galatia. Fiind domnitor cetății aceleia Antonie, căruia făcîndu-i-se știre că sfîntul este creștin și stă cu alți patruzeci într-o peșteră, a poruncit să fie prins și silit să spună și pe ceilalți. Văzînd însă că avea a sta înaintea domnitorului, a strigat sfîntul cu glas mare către cei împreună pustnici cu dînsul, zicînd : Iată m-au prins și merg să mărturisesc și nu vă vînd ; iar voi sîrguiți de veniți să mă aflați. Iar Antonie i-a zis : Apropie-te către zeu și adu jertfă. Iar fericitul i-a zis : Tu te

făcuşi nouă bun sfetnic, de vreme ce alt lucru mai bun şi mai de folos la noi nu este decît a muri pentru credinţa cu care ne-am crescut. Sfîrşind iarăşi judecătorul întrebările, a poruncit să fie ars cu foc un pat de fier, şi să fie pus sfîntul deasupra patului cu faţa în sus. Iar sfîntul, însemnîndu-se peste tot trupul cu semnul cinstitei Cruci, s-a suit pe acel pat încins, dar îngerul Domnului rourînd văpaia, a păzit nevătămat pe mucenic. Antonie s-a îngrozit foarte şi a început a întreba pe sfîntul : Cine eşti tu, de biruieşti şi focul aşa lesne? Zise mucenicul : Slujitor al lui Dumnezeu sînt, şi Iulian mă cheamă ; iar Antonie zise : Dar care îţi sînt părinţii ? Şi sfîntul zise : O bătrînă este maica mea iar tatăl meu s-a mutat către Domnul. Atunci a poruncit ca degrab să vină maică-sa înaintea lui; şi venind ea de faţă, căutînd asupra ei cu sălbăticiune, răstit îi zise: Pleacă-ţi femeie pe cel născut al tău să tămîieze la zei, că de nu, te vor apuca oamenii şi-ţi vor ruşina trupul tău, cu necinste. Dar viteaza mamă zise : Dar ce osîndă voi avea dacă în silă mi se va ruşina trupul? Ci mai vîrtos aceasta îmi va fi mie răsplătire şi cunună.

De acestea mirîndu-se tiranul, a poruncit să se dea drumul mamei sfîntului, iar Fericitului Iulian să-i taie capul. Mergînd în munte, la locul de execuţie, sfîntul, rugîndu-se să-l lase puţin ca să-şi facă rugăciunea, zise : Mulţumescu-Ţi, Doamne, că m-ai păzit neruşinat pînă la vărsarea sîngelui meu; şi dă celor ce vor lua din ţărîna mormîntului meu, iertare de păcate şi ferire de patimi. Şi să nu vină asupra ţarinilor lor păsări stricătoare sau lăcuste sau alte vietăţi pricinuitoare de stricăciune ; şi-mi primeşte duhul cu pace. Atunci s-a auzit glas din cer, zicînd : Puitorul de nevoinţe a deschis porţile, şi tu intră ca cel ce te-ai nevoit după lege. Acest glas auzindu-l şi ceilalţi patruzeci de creştini ce erau ascunşi la poalele muntelui, au aflat săvîrşit pe mucenicul lui Hristos.

Cu rugăciunile mucenicilor Tăi Hristoase Dumnezeule, miluieşte-ne pe noi în veci. Amin.

ÎN ACEASTĂ LUNĂ

ZIUA A TREISPREZECEA

Pomenirea Înnoirilor Sfintei Învieri a Domnului nostru Iisus Hristos. Înainteprăznuirea Înălţării cinstitei şi de viaţă făcătoarei Cruci. Sfîntul Mucenic Cornelie Sutaşul.

LA VECERNIE

La Doamne, strigat-am..., se pun Stihirile pe 6: 3 ale Înnoirilor şi 3 ale sfîntului.

Stihirile Înnoirii, glasul al 6-lea, insuşi glasul.

Lege veche şi bună orînduială tocmită era ca să se cinstească înnoirile; sau mai vîrtos cele noi prin înnoiri. Pentru aceea, după cum zice Isaia : Se înnoiesc către Dumnezeu ostroavele, prin care se înţeleg Bisericile cele din păgîni, cele ce se alcătuiesc şi se întemeiază neclintit în Dumnezeu. Drept aceea şi noi înnoirile acestea de acum duhovniceşte să le prăznuim.

Înnoiţi-vă, fraţilor, şi pe omul cel vechi lepădîndu-l, întru înnoirea vieţii să petreceţi. Toate patimile şi toate mădulările, din care moartea se pricinuieşte, să le înfrînăm, şi să urîm gustarea cea vicleană a pomului. Pentru aceea aducîndu-ne aminte de cele vechi, să fugim de dînsele. Aşa se înnoieşte omul, aşa se cinsteşte ziua înnoirilor.

A lui Anatolie :

Pus-ai turn de tărie Biserica Ta, Hristoase Cuvinte, Cel ce ești mai înainte de veci. Căci ai întemeiat-o pe dînsa pe piatra credinței. Pentru aceasta neclintită rămîne în veac, avîndu-Te pe Tine temei, Cel ce în vremile cele de pe urmă om Te-ai făcut, pentru dînsa, rămînînd neschimbat. Mulțumind Te lăudăm pe Tine, zicînd : Tu ești cel mai înainte de veci și în veac, și încă Împăratul nostru, slavă Ție.

Stihirile sfîntului, glasul al 4-lea :

Podobie : Dat-ai semn...

Primindu-ți ție Hristos facerile de bine și dumnezeieștile rugăciuni, Cornelie, sfînt înger trimite ție să te lumineze cu totul, și pe Apostolul Petru să te înnoiască, prin apă și prin Duh, pe tine împreună cu toată casa ta, vrednicule de laudă, și să te învețe cele mai bune, cu darul Duhului.

Fiind împodobit cu ungerea preoției, ai alergat să propovăduiești limbilor predicarea cea de mîntuire, dezrădăcinînd spinii înșelăciunii, cugetătorule de Dumnezeu, și cu Duhul sădind în sufletele lor învățătura cea adevărată. Pentru aceea te fericim ca pe un ierarh cuprins de Dumnezeu, și ca pe un mucenic nebiruit, veselindu-ne, Cornelie.

Urmînd obiceiurilor bunătății tale, s-au înțeleptit cei ce erau fără de minte ; și după moartea cea după legea firii, sălășluindu-te, fericite, în mormînt, l-ai făcut pe el izvor de multe minuni, Înțelepte Cornelie, tămăduind pe cei bolnavi și izgonind duhurile cele viclene, cu darul Preasfîntului Duh, de Dumnezeu însuflate.

Slavă... a Înnoirilor, glasul al 6-lea :

A lui Ioan Monahul.

Pomenirea înnoirilor săvîrșind, Doamne, pe Tine, Dătătorule de sfințenie, Te slăvim, rugîndu-ne ca să se sfințească simțirile sufletelor noastre ; pentru rugăciunile măriților purtătorilor de chinuri, Bunule, Atotputernice.

Și acum..., a Înainte-prăznuirii :

Astăzi lemnul s-a arătat ; astăzi neamul evreiesc a pierit ; astăzi prin credincioșii împărați, credința s-a arătat. Și Adam care prin lemn a căzut, iarăși prin lemn s-a ridicat, și dracii s-au înfricoșat. Atotputernice Doamne, slavă Ție.

De este Vineri seara, Slavă..., a Înainte-prăznuirii, Și acum..., Dogmatica glasului de rînd.

VOHOD : Lumină lină...

Prochimenul zilei.

PAREMIILE

Din Cartea a treia a Regilor, citire :

(VIII, 22—23 ; 27—30)

Apoi a stat Solomon înaintea jertfelnicului Domnului, în fața întregii adunări a lui Israel, și și-a ridicat mîinile la cer și a zis : «Doamne, Dumnezeul lui Israel ! Nu este Dumnezeu asemenea Ție, nici în cer sus,

nici pe pămînt jos; Tu păzești legămîntul și ai milă de robii Tăi care umblă cu toată inima lor înaintea Ta. Oare adevărat să fie că Domnul va locui cu oamenii pe pămînt? Cerul și cerul cerurilor nu te încap, cu atît mai puțin acest templu pe care l-am zidit numelui Tău; însă caută la rugăciunea robului Tău și la cererea lui, Doamne, Dumnezeul meu! Ascultă strigarea și rugăciunea lui cu care se roagă astăzi; să-Ți fie ochii Tăi deschiși ziua și noaptea la templul acesta, la acest loc, pentru care Tu ai zis: «Numele Meu, va fi acolo»; să asculți strigarea și rugăciunea cu care robul Tău se va ruga în locul acesta. Să asculți rugăciunea robului Tău și a poporului Tău, Israel, cînd ei se vor ruga în locul acesta; să asculți din locul șederii Tale cel din ceruri, să asculți și să miluiești».

De la Pilde, citire:

(III, 19—34)

Prin înțelepciune, Domnul a întemeiat pămîntul, iar prin înțelegere a întărit cerurile. Prin știința Sa a deschis adîncurile și norii picură rouă. Fiul meu, să nu se departeze acestea dinaintea ochilor tăi; păstrează înțelepciunea și buna chibzuială, căci ele sînt viața sufletului tău. Atunci tu vei merge fără teamă pe calea ta și piciorul tău nu se va poticni. De te culci, nu-ți va fi teamă, iar de adormi, somnul tău va fi dulce. Să nu te temi de frica fără veste și nici de vreo năvală a celor păcătoși, că Domnul este nădejdea ta și va feri piciorul tău de cursă. Nu zăbovi a face bine celui ce are nevoie, cînd ai putința să-l ajuți. Nu spune aproapelui tău: «Du-te și vino, mîine îți voi da!», cînd poți să-i dai acum. Nu pune la cale răul împotriva aproapelui tău, cînd el locuiește fără grijă lîngă tine. Nu te certa cu nimeni fără pricină, de vreme ce nu ți-a făcut nici un rău. Nu rîvni să fii ca omul silnic și nu alege nici una din căile lui; căci omul cu gînd rău este urît de Domnul, iar de cei drepți El este mai aproape. Domnul blestemă casa celui fără de lege și binecuvintează adăposturile celor drepți. De cei batjocoritori El rîde, iar celor smeriți le dă har.

De la Pilde, citire:

(IX, 1—11)

Înțelepciunea și-a zidit casă rezemată pe șapte stîlpi, a înjunghiat vite pentru ospăț, a pregătit vinul cu mirodenii și a întins masa sa. Ea a trimis slujnicele sale să strige pe vîrfurile dealurilor cetății: «Cine este neînțelept să intre la mine!» Și celor lipsiți de buna-chibzuială le zice: «Veniți și mîncați din pîinea mea și beți din vinul pe care eu l-am amestecat cu mirodenii. Părăsiți neînțelepciunea ca să rămîneți cu viață și umblați pe calea cea dreaptă a priceperii!». Cel ce ceartă pe batjocoritor își atrage disprețul, și cel ce dojenește pe cel fără de lege își atrage ocara. Nu certa pe cel batjocoritor ca să nu te urască; dojenește pe cel înțelept și el te va iubi. Dă sfat celui înțelept și el se va face și mai înțelept; învață pe cel drept, și el își va spori știința lui. Începutul înțelepciunii este frica de Dumnezeu și priceperea este știința Celui Sfînt. Căci prin Domnul se vor înmulți zilele tale și se vor adăuga ție ani de viață.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile Crucii, glasul al 5-lea :

Podobie : Bucură-te cămara...

Bucură-te de viață purtătoare Cruce, biruința creștinătății.

Stih: Înălțați pe Domnul Dumnezeul nostru și vă închinați la așternutul picioarelor Lui, că sfînt este.

Bucură-te Crucea Domnului prin care s-a dezlegat...

Stih: Iar Dumnezeu, Împăratul nostru, mai înainte de veac a lucrat mîntuire în mijlocul pămîntului.

Bucură-te povața orbilor, tămăduirea celor neputincioși...

Caută-le înainte în 14 zile, la Stihoavna Vecerniei mari.

Slavă..., a Înnoirii, glasul al 2-lea :

A lui Anatolie.

Săvîrșind înnoirea Bisericii celei întru tot sfințită a învierii Tale, pe Tine Te mărim, Doamne, Cel ce ai sfințit-o pe aceasta și ai săvîrșit-o cu darul Tău cel desăvîrșit; și Te veselești de jertfele cele sfinte, pe care credincioșii tăinuit le săvîrșesc; și primești din mîna robilor Tăi jertfe fără de sînge și preacurate, și dai celor ce Ți le aduc Ție cu credință, curățire de păcate și mare milă.

Și acum..., a Crucii, asemenea :

Comoara cea dumnezeiască ascunsă în pămînt, Crucea Dătătorului de viață, pe cer s-a arătat credinciosului împărat, și biruința împotriva vrăjmașilor aievea închipuind. De care bucurîndu-se cu credință, și din dumnezeiască rîvnă înălțîndu-se spre privirea celor de sus, cu osîrdie din sînurile pămîntului a scos-o, spre izbăvirea lumii și mîntuirea sufletelor noastre.

TROPARUL Înnoirii, glasul al 4-lea :

Precum ai arătat, Doamne, podoaba tăriei celei de sus și celor de jos frumusețea sfîntului locaș al măririi Tale, pe care întărește-l în veacul veacului, primește și rugăciunile noastre, ale celor care neîncetat se aduc Ție întru însul. Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Cel ce ești viața și învierea tuturor.

Slavă..., troparul mucenicului, asemenea:

Și părtaș obiceiurilor...

Caută la sfîrșitul cărții.

Și acum..., al Înainte-prăznuirii, glasul al 2-lea :

Cu Crucea cea de viață făcătoare a bunătății Tale, Doamne, pe care ne-ai dat-o nouă nevrednicilor spre mîntuire, îmblînzește-Te, Stăpîne, și mîntuiește pe poporul dreptcredincios și țara aceasta. Pentru Născătoarea de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..., se cîntă troparul Înnoirii de două ori, Slavă..., al Sfîntului, Și acum..., al Înainte-prăznuirii.

După Catisma întîia, Sedealna, glasul al 4-lea :

Podobie : Degrab ne întîmpină...

Pe toate le-a luminat cu darul Său Hristos și lumea a înnoit ; cu Duhul Său cel Preasfînt sufletele se înnoiesc ; că a Domnului casă s-a deschis întru mărire, unde și înnoiește inimile credincioșilor, Hristos Dumnezeul nostru și Mîntuitorul tuturor.

Slavă... Și acum..., iarăși aceasta.

După Catisma a doua, Sedealna, glasul al 4-lea:

Podobie : Degrab ne întîmpină...

Ziua de praznic a înnoirilor astăzi a sosit credincioșilor, pe noi cei ce sîntem alegerea lui Hristos, îndemnîndu-ne să ne înnoim toți, și cu fața luminată, cîntări din adîncul inimii Stăpînului să cîntăm, cu credință, ca unui Mîntuitor și ca Celui ce ne înnoiește pe noi.

Slavă... Și acum..., iarăși aceasta.

Psalmul 50.

CANOANELE

Se cîntă trei canoane : al Înainte-prăznuirii cu irmosul pe 6, al Înnoirii pe 4, și al sfîntului pe 4.

CANONUL Înainte-prăznuirii

Facere a lui Ghermano.

Cîntarea 1-a, glasul al 4-lea :

Irmosul :

Pe voievozii cei tari, pe cele trei părți ale sufletului, Cel «ce Te-ai născut din Fecioară, «Te rog, în adîncul nepătimirii «îneacă-i, ca Ție, ca într-o alău-«tă, în omorîrea trupului, să-Ți «cîntăm cîntare de biruință».

Bucură-te cerule și pămîntule veselește-te, căci preasfînta Cruce merge înainte, sfințindu-ne cu darul, pe noi cei ce o cinstim ca pe un izvor de sfințenie, și ca pe o pricină a îndumnezeirii tuturor.

A umbla cu bună creștinătate pe cărarea cea cerească, întărește-ne, preasfîntă Cruce, pe noi cei ce cu credință ne închinăm ție ; ca depărtîndu-ne de prăpăstiile celor potrivnici, să ne facem părtași dumnezeieștii măriri.

Cunoscuți Ziditorului prin tine făcîndu-ne, preacinstită Cruce, cu inima și cu sufletul ne închinăm ție totdeauna, văzîndu-te pusă înaintea noastră ; și cu mintea ne luminăm, mărind pe Cuvîntul cel a toate pricinuitor.

A Născătoarei :

Cetatea lui Dumnezeu, Împăratul tuturor, cămara cea cinstită și de Dumnezeu primitoare, Născătoare de Dumnezeu preacurată, păzește moștenirea ta, care pururea bine te laudă pe tine, și cu credință cinstește nașterea ta.

Canonul Înnoirilor

Facere a lui Ioan Monahul.

Cîntarea 1-a, glasul al 4-lea :

Irmos : Adîncul Mării Roșii...

Cel ce prin stîlp ai povățuit de demult pe alesul Tău Israel, prin baia botezului, Hristoase, în Sion ai sădit Biserica ce strigă : Să cîntăm cîntare Dumnezeului nostru.

Astăzi venirea măririi Tale cea neapropiată cer a făcut Biserica cea întemeiată Ție pe pămînt ; în care cu un glas cîntăm cîntare Dumnezeului nostru.

Nu cu podoabe de ale Legii, Doamne, Biserica se împodobește, nici cu tinderea mîinilor celor de robi ; ci cu darul Crucii lăudîndu-se, cîntă Ție : Să cîntăm cîntare Dumnezeului nostru.

A Născătoarei :

Fără de sămînță, cu voia Tatălui, din Duhul cel dumnezeiesc, ai zămislit pe Fiul lui Dumnezeu ; și cu trup ai născut pe Cel din Tată fără de maică, și pentru noi din tine fără de tată.

Canonul sfîntului

Facere a lui Iosif.

Cîntarea 1-a, glasul al 5-lea :

Irmos : Calul și pe călărașul...

Pe cei ce prăznuiesc purtătoarea de lumină și dumnezeiască adormirea ta și preastrălucita pomenire ca o sfințită sărbătoare, luminează-i cu rugăciunile tale, ierarhe de Dumnezeu fericite.

Arătatu-te-ai, înțelepte, și mai înainte, pînă a nu te lumina desăvîrșit prin învățături, cu milostenii și cu rugăciunea îndeletnicindu-te, Preafericite Cornelie, și căutînd cu dreptatea cugetului pe Domnul tuturor.

Slavă...

Desăvîrșit te-ai deprins în legile cele de mîntuire, ale Celui ce S-a unit cu trupul pentru bunătatea Sa cea desăvîrșită, povățuindu-te pe tine Apostolul Petru, cu învățătura Stăpînului, fericite.

Și acum..., a Născătoarei :

Îndulcești inimile credincioșilor, să te mărească pururea cu dragoste nesățioasă, Stăpînă Născătoare de Dumnezeu ; că tu ești mărirea oamenilor, ceea ce ai născut pe Domnul măririi, Preacurată.

Catavasie : cp. 8-12

Cruce însemnînd Moise...

Cîntarea a 3-a :

Irmosul :

Nu întru înțelepciune și în putere și în bogăție ne lăudăm ; ci întru Tine, Înțelepciunea Tatălui cea ipostatică, Hristoase. Că nu este sfînt afară de Tine, Iubitorule de oameni».

Pe tine, ceea ce ești mărirea lui Hristos, cu credință te mărim, prealăudată Cruce a Dom-

nului, preamărindu-ne și luminîndu-ne cu cinstitele tale sărutări.

Întru veselie apropiindu-ne, credincioșii ne adăpăm ca dintr-un izvor curat cu apele Crucii cele pururea vii, și mîntuire cîștigînd, pe Dumnezeu să-L lăudăm.

Iisus, Viața tuturor, fiind spînzurat pe lemnul Crucii, a fost omorît; pe care acum cu credință sărutînd-o, ne izbăvim de patimile cele aducătoare de moarte.

A Născătoarei:

Gonește întunericul sufletului meu, arătîndu-te, Fecioară; rupe, Preacurată, lanțurile păcatului și mă izbăvește, ceea ce ai născut pe Cel cu totul îndurat.

Alt Canon

Irmos: Se veselește de Tine, Hristoase...

Sfințit-ai pe pămînt Biserica Ta, Hristoase, cu Duhul, ungînd-o astăzi, cu untdelemnul bucuriei.

Temelie neclintită avîndu-Te pe Tine, Hristoase, Biserica, cu Crucea Ta se încununează ca și cu o coroană împărătească.

Arătat-ai, Bunule, astăzi Biserica cea făcută de mînă, locaș al măririi Tale, celei mai presus de cuget.

A Născătoarei:

Tu numai pe pămînt ești solitoare de bunătățile cele mai presus de fire, Maică lui Dumnezeu făcîndu-te; pentru aceasta glăsuim ție, bucură-te.

Alt Canon

Irmos: Cel ce pe nimic ai...

Împărtășitu-te-ai de lumina Preasfîntului Duh, și ai primit întreg dumnezeiescul dar cu toată casa ta, din însuși gura dumnezeiescului Apostol, care ți-a vestit învățăturile mîntuirii.

Înălțatu-te-ai cu bunătățile ca cedrul cel cu ramuri înalte, și ne-ai adus nouă roade cu bun miros, întărirea dogmelor, darul minunilor și lucrarea tămăduirilor, Fericite Cornelie.

Slavă...

De multă laudă te-ai învrednicit Cornelie, căci împreună cu Apostolul Petru și cu alți mulți ai alergat propovăduind pretutindenea dumnezeiasca propovăduire; prin care luminîndu-ne noi, ne-am izbăvit de întunericul necunoștinței.

Și acum..., a Născătoarei:

Făcutu-te-ai locaș luminat al curăției, pentru aceea porți pe Dătătorul de lumină, Cel ce S-a întrupat din tine, și S-a arătat om asemenea cu noi pentru iubirea de oameni, și a mîntuit lumea de stricăciune prin tine, Preacurată, chemarea cea din nou a oamenilor.

SEDEALNA Înnoirilor, glasul al 8-lea:

Podobie: Porunca cea cu taină...

Cortul mărturiei Dumnezeu l-a arătat, și dumnezeiescul

Moise pe pămînt l-a înfipt, și Templu a înnoit Solomon întru jertfe; iar noi către noul Ierusalim, cu credință alergînd ca David, să dăm dumnezeiască laudă Celui ce s-a răstignit pentru noi, cerînd iertare de toate cele ce am greșit.

Slavă..., Sedealna sfîntului, glasul al 4-lea:

Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi...

Începătură sfîntă, Biserica din păgîni te-a cîștigat pe tine, cel ce ai luminat pe dînsa cu îmbunătățitele tale fapte, sfințitorule de Taine, de Dumnezeu înțeleptite Cornelie.

Și acum..., a Înainte-prăznuirii, glasul al 4-lea:

Podobie: Degrab ne întîmpină...

Cu credință săvîrșim luminat înnoirea casei tale, binecuvîntată Curată Fecioară prealăudată; bucurîndu-ne cu nădejdea în tine, de Dumnezeu Născătoare, ne rugăm ție să te rogi neîncetat Mîntuitorului, Celui ce S-a întrupat din tine, să mîntuiască sufletele noastre.

Cîntarea a 4-a:

Irmosul:

Milostive, pentru dragostea chipului Tău ai stat pe «Crucea Ta, și s-au topit nea«murile; că Tu ești, Iubitorule «de oameni, tăria mea și lauda».

În chipul soarelui fiind văzută Crucea Domnului, este închinată de noi cei credincioși; pe care sărutînd-o, ne luminăm la suflete.

Dumnezeu Domnul în trup S-a arătat și pe lemn S-a înălțat, luminînd de-a pururea pe cei ce se închină Lui, de nevoi mîntuindu-i.

Curățire și iertare de greșeale, Cuvinte al lui Dumnezeu, dăruiește nouă celor ce cu credință ne închinăm cinstitei Crucii Tale, celei puse astăzi înaintea noastră.

A Născătoarei:

Nedespărțindu-se de sînurile părintești Cuvîntul, S-a culcat în sînurile tale, Fecioară, ca un prunc, vrînd să mă înnoiască pe mine cel supus stricăciunii.

Alt Canon

Irmos: Văzîndu-Te înălțat...

Nu cu jertfele celor necuvîntătoare, ci cu scump sîngele Tău, cel din coasta Ta cea de viață izvorîtoare, se stropește Biserica, cu cuviință cîntînd: Slavă puterii Tale, Doamne.

Locașurile Domnului sînt iubite celor ce doresc să vadă lămurit mărirea feței Lui, și care cu un glas cîntă: Slavă puterii Tale, Doamne.

Închipuind Biserica ungerea cea de demult a poporului Tău celui ales, cu mir de mult preț astăzi se unge, primind în chip nevăzut dumnezeiescul dar al Duhului.

A Născătoarei :

Neștiind de nuntă ai născut Fecioară, și după naștere te-ai arătat iarăși fecioară. Pentru aceasta cu neîncetate glasuri, către tine, Stăpînă, cu credință neîndoită strigăm : Bucură-te.

Alt Canon

Irmos : Pricepînd Avacum...

Primind darul Duhului, ca soarele cel luminos ai străbătut pămîntul, Cornelie, gonind întunericul nebuniei idolești, prealăudate.

Revărsatu-te-ai ca un rîu mare, adăpînd toată fața pămîntului cu dumnezeieștile tale învățături, și înecînd zîzaniile mulțimii zeilor, Cornelie.

Slavă...

Fiind ca un mort față de toate cele lumești, Preafericite Cornelie, ai vestit tuturor celor omorîți de patimi dumnezeiasca înviere, a Celui ce a fost omorît pentru noi.

Și acum..., a Născătoarei :

Făcutu-te-ai locaș curat Înțelepciunii Tatălui, mai presus de ființă, Preacurată Fecioară, prin care noi toți ne-am mîntuit de răutatea celui viclean.

Cîntarea a 5-a :

Irmosul :

Luminarea Ta, Doamne, trimite-o nouă și din negura «greșealelor scoate-ne pe noi, «Bunule, pacea Ta dăru«indu-ne».

Întărește-ne împotriva patimilor celor aducătoare de stricăciune pe noi cei ce te cinstim pe tine și te sărutăm, cinstită Cruce ; ceea ce ești preasfințitul semn al Sfintei Patimi.

Luminați fiind astăzi la inimi și la suflete, la săvîrșirea bunătăților să ne sîrguim credincioșii, și sfințitului și dumnezeiescului lemn al Crucii să ne închinăm.

Apele din Mera le-a îndulcit mai înainte Moise prin lemn, care pe tine te închipuia, preacinstită Cruce, care ne-ai izvorît nouă dulceața mîntuirii.

A Născătoarei :

Pentru noi roagă-te lui Hristos, Celui ce din curat sîngele tău, Preasfîntă Fecioară, cu trup materialnic S-a îmbrăcat, și pe oameni i-a mîntuit.

Alt Canon

Irmos : Tu, Doamne, lumina mea...

Tu de demult în Sinai, cortul cel nefăcut de mînă l-ai arătat lui Moise, văzătorului de Dumnezeu, mai înainte însemnînd, Hristoase, Biserica Ta.

Tu, Doamne, pe pămînt cort ai gătit, și cu cetele cerești, împreunezi cetele oamenilor cu puterea Ta.

Pe Tine, Doamne, izvor vieții Te știm ; Tu, Sfinte, venind, pa-

ce bine ai vestit, Hristoase, Bisericii Tale.

A Născătoarei :

Pe tine armă tare împotriva vrăjmașilor înainte te punem, pe tine ancoră și nădejde mîntuirii noastre, dumnezeiască Mireasă, te-am agonisit.

Alt Canon

Irmos : Cel ce Te îmbraci cu lumina...

Fiind cu totul închinat lui Dumnezeu, Sfințite Cornelie, nu te-ai supus silniciei ucigașilor, ca să dai cinstire idolilor.

Chemat-ai într-ajutor, Cornelie, pe Dumnezeu cel Preaînalt și nevăzut, și ai surpat la pămînt capiștile idolilor celor nesimțitori, minunat făcîndu-te pentru toți.

Slavă...

Păzind porunca Atotțiitorului, ai fost închis în temniță, legături ai răbdat și pe cei legați de înșelăciunea necredinței i-ai dezlegat, de Dumnezeu înțelepțite Cornelie.

Și acum..., a Născătoarei :

Dă-mi, Preacurată, iertare greșealelor, cercetîndu-mă pe mine cel bolnav și inviforat de primejdiile vieții și de patimile trupului, cu milostivirea ta.

Cîntarea a 6-a :

Irmosul :

Venit-am întru adîncurile mării, și m-a înecat pe mine vi«forul păcatelor mele cele mul«te ; ci ca un Dumnezeu scoate «din adînc viața mea, mult-Mi«lostive».

Fiind spînzurat de bunăvoie pe tine, o, preacinstită Cruce, Ziditorul a fost împuns în coastă, din care sînge și apă izvorînd, pe noi cei ce cu credință te sărutăm, iarăși ne-a zidit.

O, Preacinstită Cruce, lemnul Domnului cel de viață dătător, izvorule al nemuririi, mîntuirea a toată lumea, mîntuiește-ne pe noi cei ce te sărutăm ca pe o păzitoare și mîntuitoare a noastră a tuturor.

Armă nebiruită ai fost dăruită nouă celor ce cu evlavie ne închinăm ție, dumnezeiască Cruce, și prin tine risipim toate sfaturile celor potrivnici.

A Născătoarei :

Biserică sfîntă Celui ce locuiește întru sfinți, te-ai făcut, de Dumnezeu Născătoare. Pentru aceasta pe noi cei ce te lăudăm cu credință, ne sfințești Maică Fecioară.

Alt Canon

Irmos : Jertfi-voi Ție cu glas...

Frumusețea cinstitei Biserici, Împăratul Hristos a poftit-o, și mamă neamurilor a arătat-o celor ce din robi s-au făcut fii prin Duhul.

Se cutremură cetele vrăjmașilor demoni de Biserica lui Hristos cea cu chipul Crucii însemnată, și pe care o umbrește strălucirea cea sfințitoare a Duhului.

Nu pe nisip, ci întru Hristos fiind întemeiată Biserica cea din păgîni, se încununează cu frumusețe negrăită, și se împodobește cu coroană de împărăție.

A Născătoarei :

O, minune mai nouă decît toate minunile! Căci Fecioara în pîntece a încăput pe Cel ce cuprinde toate și L-a zămislit neștiind de bărbat.

Alt Canon

Irmos : Liniștește marea patimilor...

Înălțîndu-ți rugăciunile către Dumnezeu, ai văzut pe îngerul Lui, învățîndu-te cele bune și de urmat pentru mîntuire.

Strălucit fiind cu duhul, te-ai făcut stea luminoasă, luminînd toate marginile lumii, purtătorule de lumină, sfințite tăinuitorule Cornelie.

Slavă...

Cel ce mai înainte era întunecat de înșelăciune, cunoscînd pe Domnul, prin întîmpinarea ta, s-a lepădat de înșelăciune și cu toată casa lui, a primit curățirea dumnezeiască.

Și acum..., a Născătoarei :

Domnul măririi S-a întrupat din sîngiurile tale, Fecioară, precum Însuși știe, ceea ce ești prealăudată, mîntuindu-ne pe noi cu bunătatea ta.

CONDAC, glasul al 4-lea :

Podobie : Arătatu-Te-ai astăzi...

Ca un cer mult-luminos s-a arătat Biserica, luminînd pe toți credincioșii, întru care stînd, cîntă : Această casă întărește-o Doamne.

ICOS

Venind la noi Cuvîntul după trup, scriind, grăiește Fiul tunetului : Văzut-am luminat mărirea pe care o avea Fiul de la Tatăl întru darul adevărului; și celor ce cu credință L-am primit pe Dînsul, ne-a dat tuturor stăpînire să ne facem fii lui Dumnezeu ; care nu din sîngiuri, nici din voie trupească, ci de la Duhul Sfînt ne-am născut, și casă de rugăciune am alcătuit grăind : Această casă întărește-o, Doamne.

SINAXAR

În această lună, în ziua a treisprezecea, Pomenirea Înnoirilor (dumnezeiescului locaș) a Sfintei Învieri a lui Hristos, Dumnezeul nostru.

Tot în această zi, pomenirea Sfîntului Sfințitului mucenic Cornelie sutașul.

Acest sfînt a trăit pe vremea Sfinților Apostoli și este cel dintîi dintre păgîni, care a crezut. Petrecînd o viață fără prihană, a văzut un înger care-l îndemna să cheme la sine pe Apostolul Petru, să audă de la el cele ce se cădea. Și mergînd Petru către dînsul, și spunîndu-i cuvîntul Domnului lui și celor ce veniseră cu dînsul, și învățîndu-l și botezîndu-l i-a dat rînduiala și ocîrmuirea cetății Schepsia. Pe care aflînd-o cufundată în idoli, a botezat pe toți cu harul lui Hristos ; și chiar și pe Dimitrie ighemonul, care a

crezut cu toată casa lui. Deci sfîrşindu-şi sfîntul viaţa apostoleşte, către Domnul s-a dus.

Tot în această zi, pomenirea Sfinţilor Mucenici Cronid, Leontie, Serapion, Straton şi Seleuc.

Fericitul Cronid diaconul, strălucind cu bunele fapte ale vieţii sale, în Mitropolia Alexandriei, au crezut printr-însul Leontie şi Serapion. Iar în Galatia cea barbară şi necredincioasă, Seleuc şi Valerian, Macrovie şi Gordian, şi Straton la Nicomidia Bitiniei. Însă Cronid, Leontie şi Serapion, după ce au pătimit multe chinuri în Egipt, legîndu-i-se miinile şi picioarele, au fost aruncaţi în mare. Ale căror moaşte ieşind la uscat, s-au arătat îngeri prin vedenii la oameni credincioşi, şi le-au poruncit de le-au acoperit cu pămînt. Iar cei din Galatia, Seleuc şi Valerian, Macrovie şi Gordian, chinuiţi fiind cu foc şi cu sabie şi în multe alte feluri de ighemonul ce era acolo, mai apoi de toate i-a dat să-i mănînce fiarele sălbatice, şi aşa sufletele la Dumnezeu şi-au dat. Iar ighemonul Bitiniei, după ce cu multe chinuri a chinuit pe Sfîntul Straton, plecînd vîrfurile a doi copaci, i-au legat miinile de acelea şi poruncind îndată să slobozească copacii la locul lor, au rupt pe sfîntul în două; şi aşa şi-a dat sufletul lui Dumnezeu.

Tot în această zi, pomenirea Sfinţilor Mucenici Gordian, Macrovie, Ili, Zotic, Lucian şi Valerian.

Aceşti sfinţi au suferit chinuri pe vremea lui Liciniu. Gordian era din Capadocia, iar Macrovie era din Paflagonia, tineri de vîrstă, şi desăvîrşiţi în credinţă întru Hristos. Iar Zotic, Ili şi Lucian, s-au săvîrşit prin sabie la Roma, după multe chinuri, din porunca lui Maxim ighemonul; însă Valerian s-a săvîrşit plîngînd deasupra mormîntului sfinţilor.

Tot în această zi, pomenirea Cuviosului Părintelui nostru Petru cel din Agreia, care în pace s-a săvîrşit şi a Cuviosului Ierotei cel nou, Iviritul, ce s-a născut la anul 1686 şi care în pace s-a săvîrşit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mîntuieşte pe noi. Amin.

Cîntarea a 7-a:

Irmosul:

Cei trei tineri în Vavilon, porunca tiranului nebunie socotind-o, în mijlocul văpăii au cîntat: Bine eşti cuvîntat Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri».

Întru binecuvîntările fiilor, Iacov mai înainte pe tine te-a însemnat, cinstită Cruce; dar noi acum ţie închinîndu-ne, totdeauna, primim luminare.

Cu toiagul cruciş lovind marea, dumnezeiescul Moise de demult pe tine te-a închipuit, preasfîntă Cruce a Domnului; iar noi acum ţie închinîndu-ne, marea patimilor cea cumplită, neudată o trecem.

Cu gura şi cu inima, preacinstită Cruce, pe tine acum sărutîndu-te cîştigăm sfinţire, sănătate, şi mîntuire totdeauna sufletului şi trupului.

A Născătoarei:

Fecioară binecuvîntată, roagă-te pentru noi cei ce ne rugăm ţie; că întru tine nădăjduim toţi, şi către tine grăim: Stăpînă, nu trece cu vederea turma ta.

Alt Canon

Irmos: În cuptorul persienesc tinerii lui...

Dătătoare de rouă s-a arătat văpaia cuptorului oarecînd; iar acum duhovnicească ungere cu untdelemn sfinţeşte pe cei ce cîntă: Bine eşti cu-

vîntat în Biserica măririi Tale, Doamne.

Ca într-un cuptor primitor de Dumnezeu, într-acest cort nou, toți cei ce sîntem din Israelul cel duhovnicesc, rourați fiind grăim : Bine ești cuvîntat în Biserica măririi Tale, Doamne.

Cei răniți de dorul cel preadulce și dumnezeiesc, veniți în această cămară de taină, să ne împreunăm cu Mirele Hristos, grăind : Bine ești cuvîntat în Biserica măririi Tale, Doamne.

A Născătoarei :

Ceea ce ești locaș dumnezeiesc sfințit al Celui Preaînalt, bucură-te ; căci prin tine, Născătoare de Dumnezeu, s-a dăruit bucuria celor ce cîntă : Binecuvîntată ești tu între femei, Preacurată, Stăpînă.

Alt Canon

Irmos : Domnul părinților...

Tu te-ai făcut pîrgă a mîntuirii neamurilor Cornelie ; căci cel dintîi ai primit Sfîntul Botez și de darul Duhului te-ai umplut, ca și mai înainte grăitorii de Dumnezeu.

Săvîrșind minuni mari cu dumnezeiescul dar, ai vînat către credință pe cei amăgiți de înșelăciunea necredinței, învățîndu-i să cînte : Dumnezeule, bine ești cuvîntat.

Fiind ascuns în pămînt și acoperit cu rug, te-ai arătat, înțelepte, prin descoperire dumnezeiască , izvorînd daruri de minuni și bolile izgonind.

Alăută glăsuitoare a dogmelor celor de mîntuire, care îndulcește sufletele tuturor, te-ai arătat, Cornelie, cîntînd : Dumnezeule, bine ești cuvîntat.

Slavă..., a Treimii :

Toți să mărim pe Unimea cea în trei Ipostasuri, pe Tatăl cel mai înainte fără de început, și pe Fiul cel de o ființă și pe Preasfîntul Duh, cîntînd : Dumnezeule, bine ești cuvîntat.

Și acum..., a Născătoarei :

Îndumnezeit-ai frămîntătura omenească, cu dumnezeiască nașterea ta, Fecioară Preacurată. Pentru aceea, după datorie, credincioșii te mărim.

Cîntarea a 8-a :

Irmosul :

Mîntuitorule al tuturor, Atotputernice, pe cei ce «se țineau de dreapta credință, «în mijlocul văpăii, pogorîndu-«Te i-ai rourat, și învățat să «cînte : Toate lucrurile binecu-«vîntați și lăudați pe Domnul».

Armei celei de mîntuire și nebiruite, ajutorului cel pururea gata al credincioșilor, și folosinței celei tari, Crucii Domnului, celei ce este acum pusă înaintea tuturor, să ne închinăm.

Sus pe lemn spînzurînd Moise de demult șarpele de-a curmezișul, precum scrie, pe tine te-a însemnat, preacinstită Cruce ; prin care ne vindecăm de înșelăciunea șerpilor celor înțelegători.

Luminarea sufletelor noastre ești, dătătoare de lumină Cruce preacinstită; căreia închinîndu-ne pe începătoriile și puterile întunericului le surpăm cu dumnezeiască puterea ta.

A Născătoarei:

Pe cea curată și Fecioară să o cinstim, că mai presus de fire a născut pe Cuvîntul cel fără de început și nezidit, spre mîntuirea noastră, cîntînd: Binecuvîntăm, Fecioară, nașterea ta.

Alt Canon

Irmos: Mîinile întinzîndu-și...

Astăzi cu haină cugetătoare, cusută de sus din dumnezeiescul dar, Biserica Ta, Doamne, ca o mireasă s-a împodobit; și cheamă spre veselie pe poporul său, cel ce cîntă: Toate lucrurile Domnului pe Domnul lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Astăzi al doilea Adam, Hristos, a arătat ca un rai înțelegător acest cort nou, care în locul lemnului cunoștinței poartă arma Crucii, cea de viață aducătoare celor ce cîntă: Binecuvîntați toate lucrurile Domnului pe Domnul, și-L preaînălțați întru toți vecii.

Pe Tine, Fiul cel din Tatăl cel fără de început și pe Preasfîntul Duh, o Dumnezeire desăvîrșită fără început, nedespărțită, de o ființă, neamestecată, în trei Ipostasuri cinstindu-Te, cîntăm: Binecuvîntați toate lucrurile Domnului pe Domnul, și-L preaînălțați întru toți vecii.

A Născătoarei:

Tu singură din toate neamurile Fecioară Preacurată, Maică lui Dumnezeu te-ai arătat. Tu Dumnezeirii te-ai făcut locaș, ceea ce ești cu totul fără prihană, nearzîndu-te de focul Luminii celei neapropiate. Pentru aceasta toți pe tine te binecuvîntăm, Marie dumnezeiască Mireasă.

Alt Canon

Irmos: Ție Atotziditorule...

Numai pe Dumnezeu, Cel ce S-a arătat pe pămînt, L-ai căutat din tot sufletul; pentru aceea te-ai făcut cinstită pîrgă a neamurilor și locaș Duhului, cugetătorule de Dumnezeu Cornelie.

Cu jeratecul înfocatelor tale cuvinte, fericite, ai ars materia deșertăciunii. Pentru aceea te-ai mutat către Lumina cea neînserată, luminînd pe toți cei ce cu dragoste te laudă.

Moștenire și parte, ajutor și mîntuitor, putere și laudă, lumină și povățuire ți s-a făcut ție Cuvîntul, Cel ce a adus toate lucrurile dintru neființă întru ființă, Cornelie, de Dumnezeu cugetătorule.

Binecuvîntăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfîntul Duh, Domnul.

Sfinte Părinte, Sfinte Cuvinte și Duhule Sfinte, Preasfîntă Treime, nezidită, nedespărțită,

mîntuiește pe cei ce cu dragoste laudă puterea și împărăția și mărirea Ta.

Și acum..., a Născătoarei :

Revarsă peste noi, Fecioară, milele tale cele obișnuite și ne cere iertare, Preacurată, de la Fiul tău, de toate greșealele cele din cunoștință și din necunoștință, care ni se întîmplă nouă din neluarea aminte.

Cîntarea a 9-a :

Irmosul :

Nașterea ta nestricată s-a arătat, Dumnezeu din «coapsele tale a ieșit. Că S-a «arătat purtător de trup pe pă«mînt și cu oamenii a petrecut. «Pentru aceasta pe tine, de «Dumnezeu Născătoare, toți te «mărim».

Hristos pe tine fiind spînzurat, lumea cea căzută în adîncul pierzării a ridicat-o, o, preasfîntă Cruce a Domnului. Pentru aceasta acum cu dragoste ne închinăm ție, și te cinstim și te mărim.

Sufletele și inimile să ne curățim, cu îndeletnicirea faptelor celor bune, și văzînd pus înainte lemnul Crucii cel de mîntuire, cu credință și cu dragoste dumnezeiește cugetînd să ne închinăm ei.

Ca un soare luminezi cu razele tale pe cei din întuneric, și pe demoni îi arzi preaîmpodobită Cruce! Pentru aceasta grăim : Luminează pe toți cei ce cu credință se închină ție.

A Născătoarei :

Fecioară, ceea ce ești locaș luminii, luminează cu dumnezeiască lumină întunericul patimilor mele, și risipește noaptea cea preaadîncă a dulceților, Preasfîntă de Dumnezeu Născătoare.

Alt Canon

Irmos : Hristos piatra cea netăiată...

Veniți cu inimă curată și cu minte trează să privim frumusețea Bisericii, ca a unei fiice împărătești, care strălucește mai mult decît aurul, și cu un glas să o mărim.

Bucură-te și te veselește mireasa marelui Împărat, la frumusețea Mirelui tău luminat privind, și împreună cu poporul tău cîntînd : Pe Tine, Dătătorule de viață, Te mărim.

Ajutorul Tău cel din înălțime, dăruiește-l Bisericii Tale, Mîntuitorule. Că nu a cunoscut alt Dumnezeu Mîntuitor, afară de Tine, Cel ce Ți-ai pus sufletul pentru dînsa, care întru cunoștință Te mărește.

A Născătoarei :

Bucură-te ceea ce ești plină de dar, mireasa marelui Împărat; căci prin tine din blestemul Evei toți am scăpat, Preacurată, și viață am aflat întru nașterea ta, Fecioară nenuntită.

Alt Canon

Irmos : Isaie dănţuieşte...

Sfinţită sărbătoare, toată Biserica prăznuieşte pomenirea ta, propovăduitorule al lui Hristos. Căci tu te-ai arătat la stare întocmai cu sfinţii ucenici, primind ca şi aceia Duhul cel Preasfînt.

Într-armatu-te-ai cu dogmele dreptei credinţe ca un ierarh ; asemănatu-te-ai cu dumnezeieştii slujitori ai Domnului; totdeauna izvorăşti rîuri de tămăduiri celor bolnavi, şi faci să înceteze bolile oamenilor, preasfinţite.

Împodobindu-te cu haina mîntuirii pe care ţi-a ţesut-o Hristos întrupîndu-Se, cu bucurie petreci acum în împărăţia cea de sus, curat privind frumuseţea cea adevărată a Mirelui, vrednicule de laudă Cornelie.

Slavă...

Cinstitul tău sicriu, ca un izvor izvorăşte credincioşilor tămăduiri din destul, Cornelie ; şi gonind duhurile cele viclene luminezi gîndurile tuturor celor ce cu credinţă te laudă pe tine.

Şi acum..., a Născătoarei :

Luminează-mă, Fecioară, ceea ce ai născut Lumina, Care a strălucit mai înainte de veci din Lumină ; izgoneşte de la mine întunericul supărărilor şi al dezmierdărilor, Preacurată Stăpînă, părtinitoare neînfruntată.

LUMINÎNDA

Podobie : Cu ucenicii...

În Golgota Domnul înălţîndu-Se de bunăvoie pe Cruce, a lucrat mîntuirea noastră prin înnoirea făpturii ; şi în groapa cea de viaţă primitoare fiind pus, a treia zi a înviat ca un Dumnezeu. Pentru aceasta împreună cu cetele celor fără de trup, săvîrşim toţi înnoirea luminatei şi cinstitei Învieri.

Slavă..., a Înnoirilor :

Pe Biserica Ta cea prealuminată, preacinstită şi sfîntă, pe care ai răscumpărat-o cu preacuratul Tău sînge, Cuvinte, înnoieşte-o cu Duhul, Bunule, şi o înfrumuseţează cu razele cele dumnezeieşti, preamărind cu mărire pe cei ce cu vrednicie săvîrşesc î n n o i r e a Bisericii Tale.

Şi acum..., a Crucii : luminînde

Crucea este păzitoarea a toată lumea ; Crucea podoaba Bisericii ; Crucea stăpînia împăraţilor ; Crucea întărirea credincioşilor ; Crucea mărirea îngerilor şi demonilor rană.

LA LAUDE

Stihirile pe 6, glasul al 4-lea :

Podobie : Dat-ai semn...

Astăzi dumnezeiasca şi sfinţită casa Învierii lui Hristos, luminat se înnoieşte, şi dumnezeiescul mormînt împarte lumii viaţă, dînd izvor de nemurire şi revărsînd rîurile darului şi ape-

le minunilor, dăruind tămăduiri celor ce cîntă Lui cu credință.

Strălucit-au de sus razele luminoase ale Învierii lui Hristos, toată lumea luminînd; pe aceea cu credință o cinstim, și prăznuirea cea dumnezeiască a sfințitelor înnoiri cu cîntări o prăznuim, în psalmi strigînd, ca să aflăm îndurat pe Mîntuitorul și Domnul.

Dorind a vedea sfîntul sceptru al Crucii, înălțat în mijlocul pămîntului, să ne curățim mai înainte sufletele și să ne luminăm mințile cu dumnezeiasca putere strălucindu-ne; și să-L lăudăm pe Hristos, Cel ce prin cinstitul Său lemn dă sfințenie celor ce se roagă cu credință și cu căldură cîntă Lui.

Alte Stihiri, glasul 1.

A lui Ioan Monahul.

Înnoiește-te, înnoiește-te noule Ierusalime, căci ți-a venit ție Lumina, și slava Domnului peste tine a răsărit. Această casă Tatăl a zidit; această casă Fiul a întărit; această casă Duhul Sfînt a înnoit, a luminat și a întărit, și a sfințit sufletele noastre.

A lui Anatolie, asemenea:

De demult înnoind Templul Solomon, jertfe de dobitoace necuvîntătoare și arderi întregi Ți-a adus, Doamne. Iar cînd ai binevoit, Mîntuitorule, să se strice chipurile și să se cunoască adevărul, jertfe fără de sînge marginile lumii aduc slavei Tale; că toate stăpînind, toate le sfințești cu Preasfîntul Tău Duh.

Glasul al 4-lea:

A lui Ioan Monahul.

Astăzi Biserica cea din păgîni se înnoiește, cu sîngele cel scump ce a izvorît din coasta Celui ce S-a întrupat din Fecioară, Hristos Dumnezeul nostru. Pentru aceasta adunîndu-ne cetele credincioșilor, să slăvim pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfîntul Duh, o Dumnezeire, Care stăpînești toate.

Slavă..., glasul al 3-lea:

Vino-ți în pricepere omule, fă-te nou în loc de vechi și prăznuiește înnoirile sufletului, pînă cînd este vremea vieții, să se înnoiască ție calea a toată petrecerea. Cele de demult au trecut, iată toate s-au făcut noi. Cu acest fel de rod să prăznuiești, cu buna schimbare schimbîndu-te. Așa se înnoiește omul; așa se cinstește ziua înnoirilor.

Și acum..., asemenea:

A lui Ioan Monahul.

Hristoase Dumnezeul nostru, Cel ce ai primit răstignirea cea de bunăvoie, spre învierea cea de obște a neamului omenesc și prin trestia Crucii, cu vopsele roșii degetele Tale Ți-ai sîngerat, iertare de greșeli, împărătește binevoind a ne scrie nouă cu iubire de oameni, nu ne trece pe noi cei ce sîntem în primejdii, și nu ne depărta iarăși

de la Tine ; ci Te milostivește, Unule îndelung-Răbdătorule, spre poporul cel ce este în nevoi ; și Te scoală, și bate pe cei ce se luptă cu noi, ca un Atotputernic.

Doxologia mare. Și cealaltă slujbă a Utreniei, după rînduială și otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile din Canonul Înainte-prăznuirii, Cîntarea a 3-a pe 4, și din Canonul Innoirilor, Cîntarea a 6-a, pe 4. Prochimen: Legea Ta, Doamne, este nestrămutată... Stih : Domnul împărățește... Apostolul din Epistola către Evrei (III, 1—4) : Fraților sfinți, care sînteți părtași chemării... Aliluia, glasul 1. Evanghelia de la Ioan (XII, 25—36) : Zis-a Domnul : Cel ce-și iubește sufletul său îl va pierde... Apoi a Înnoirii de la Matei (XVI, 13—19) : În vremea aceea venind în părțile Cezareii lui Filip... (caută la 29 iunie).

CHINONICUL

Doamne, iubit-am podoaba casei Tale, și locul locașului slavei Tale.

Cade-se a ști :

Că după otpustul Vecerniei mici, intră eclesiarhul, cu preotul și cu diaconul și cu paraclisierul în altar cu luminări, și se îmbracă preotul și diaconul ; și cădind Cinstita Cruce, zice : Binecuvintează, părinte ; și preotul : Bine este cuvîntat Dumnezeul nostru... Apoi : Sfinte Dumnezeule... și după Tatăl nostru..., se cîntă troparul Crucii : Mîntuiește, Doamne, poporul Tău... Slavă... Și acum..., Condacul : Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce de bunăvoie... Și ridică preotul Cinstita Cruce cu discul pe cap, și o duce la sfînta masă, mergînd înaintea lor cu două făclii aprinse, și pune Cinstita Cruce pe sfîntul Antimis, în locul Evangheliei, iar Evanghelia o pune mai sus ; și arde lumînare toată noaptea înaintea Cinstitei Cruci.

ÎN ACEASTĂ LUNĂ

ZIUA A PAISPREZECEA

Pomenirea a toată lumea Înălțare a Cinstitei și de viață Făcătoarei Cruci; și a Adormirii celui între sfinți, Părintele nostru Ioan Gură de Aur, patriarhul împărăteștii cetăți a lui Constantin.

VEZI : Slujba Sfîntului Ioan Gură de Aur, in această prealuminată zi, în Constantinopol și pretutindeni nu se cîntă pentru Înălțarea Cinstitei Cruci, ci s-a mutat în 13 zile ale lunii lui Noiembrie.

LA VECERNIA MICĂ

La Doamne, strigat-am... se pun Stihirile pe 4, glasul al 4-lea:

Podobie : Ca pe un viteaz...

Înălțîndu-Te Tu, Stăpîne, pe Cruce, împreună ai înălțat toată firea lui Adam cea căzută ; pentru aceasta înălțînd preacurată Crucea Ta, Iubitorule de oameni, tăria Ta cea din înălțime cerem, grăind : Mîntuiește, Înalte, ca un Dumnezeu milostiv, pe cei ce cinstesc cinstită și de lumină purtătoare dumnezeiască înălțarea Crucii Tale (de două ori).

Ca psalmistul acum vedem așternutul unde au stat picioarele Tale cele preacurate, Stăpîne ; astăzi, înălțînd cu dreaptă credință cinstită Crucea Ta, cea cu dragoste înălțată, ne rugăm Ție grăind : Pe toți cu dumnezeiască Crucea Ta sfințindu-i, arată-i părtași milostivirii Tale celei negrăite și Darului Tău, Preaînalte.

Ca unei arme nebiruite și paveze de nesurpat, și ca unui sceptru dumnezeiesc, ne închinăm preasfintei Crucii Tale, Hristoase, prin care lumea s-a mîntuit și dănțuiește Adam. Adunările pămîntenilor, pe aceasta cu cîntări bine lăudînd-o, o cinstim și dumnezeiască înălțarea ei săvîrșind, cerem curățire.

Slavă... Și acum..., glasul al 2-lea :

Tu ești pentru mine acoperămîntul cel tare, Crucea lui Hristos cea în trei împărțită ; sfințește-mă pe mine cu puterea ta, ca să mă închin ție și să te slăvesc cu credință și cu dragoste.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 2-lea :

Podobie : Casa Efratului...

Astăzi Crucea lui Hristos se înalță, lemnul cel de viață purtător, pe care cu trupul a fost pironit, pe toți spre mîntuire chemînd.

Stih : Înălțați pe Domnul Dumnezeul nostru și vă închinați așternutului picioarelor Lui, că sfînt este.

Lemnul Crucii înălțat văzîndu-l, să dăm laudă lui Dumnezeu, Celui ce s-a răstignit cu trupul, pentru bunătatea Sa.

Stih : Iar Dumnezeu, Împăratul nostru, mai înainte de veac a lucrat mîntuire în mijlocul pămîntului.

Bucură-te dumnezeiască păzitoare a credincioșilor, zidul cel nebiruit, Crucea Domnului, prin care de pe pămînt la cer ne-am înălțat.

Slavă... Și acum..., asemenea :

Veniți toți cu veselie să sărutăm lemnul cel de mîntuire, pe care a fost pironit Hristos, mîntuirea lumii.

TROPAR, glasul 1.

Mîntuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta ; biruință binecredincioșilor creștini asupra celui protivnic dăruiește, și cu Crucea Ta păzește pe poporul Tău.

VEZI : De se va întîmpla praznicul acesta Duminică, nimic de ale Învierii nu se cîntă ; nici Antifoanele glasului, nici Evanghelia Învierii nu se citește, fără numai Învierea lui Hristos... se zice. Și Sfînt este Domnul Dumnezeul nostru..., nu se cîntă. Ci se cîntă toată slujba praznicului.

VEZI : De se va întîmpla praznicul acesta Sîmbătă : Vineri seara, Prochimenul zilei nu se pune, ci se cîntă Prochimenul cel mare, glasul al 7-lea : Dumnezeul nostru în cer și pe pămînt, toate cîte a vrut a făcut... Iar Sîmbătă seara în ziua praznicului, se cîntă : Domnul a împărățit...

LA VECERNIA MARE

De se va întîmpla praznicul acesta Duminica, sîmbătă seara se cîntă : Fericit bărbatul... Catisma întreagă. Iar de va fi Luni, Duminică seara se cîntă numai Slava I-a ; iar în altă zi, nu este Catismă, ci după obișnuitul Psalm, îndată se cîntă : Doamne, strigat-am..., și se pun stihirile pe 8, glasul al 6-lea :

Podobie : Toată nădejdea...

Crucea înălțîndu-se, toată făptura îndeamnă a lăuda preacurată Patima Celui ce S-a înălțat pe dînsa ; căci întru aceasta, ucigînd pe cel ce ne-a ucis pe noi, pe cei omorîți i-a

înviat și i-a înfrumusețat, și în ceruri a locui i-a învrednicit ca un milostiv, pentru mulțimea bunătății Sale. Pentru aceea bucurîndu-ne, să înălțăm numele Lui și să mărim sfințenia Lui cea preaînaltă (de două ori).

Moise mai înainte te-a închipuit pe tine, mîinile întinzîndu-și spre înălțime și biruind pe Amalec, Cruce cinstită, lauda credincioșilor, întărirea nevoitorilor, frumusețea Apostolilor, biruința drepților, mîntuirea tuturor cuvioșilor. Pentru aceasta, pe tine înălțată văzîndu-te, făptura se veselește și prăznuiește mărind pe Hristos, Cel ce prin tine a adunat cele risipite, cu bunătatea cea preaînaltă (de două ori).

Cruce preacinstită, căreia îți stau împrejur cetele îngerești bucurîndu-se, astăzi înălțată fiind cu dumnezeiască voie, înalță pe toți cei ce au fost izgoniți prin amăgirea mîncării, și au alunecat spre moarte. Pentru aceasta pe tine cu inima și cu buzele credincioșii sărutîndu-te, sfințenie luăm, grăind: Înălțați pe Hristos, pe Preabunul Dumnezeu, și să ne închinăm așternutului picioarelor Lui celor dumnezeiești (de două ori).

Slavă... Și acum..., glasul al 2-lea:

Veniți toate neamurile să ne închinăm binecuvîntatului lemn, prin care s-a făcut veșnica dreptate. Căci cel ce a amăgit pe strămoșul Adam prin lemn, prin Cruce se amăgește; și fiind surpat, cade cu cădere cumplită, cel ce a ținut prin tiranie împărătească zidire. Cu sîngele cel dumnezeiesc, veninul șarpelui se spală; și blestemul s-a dezlegat de osîndirea cea pe dreptate, cu nedreaptă judecată Cel drept fiind osîndit; căci cu lemnul se cădea să fie vindecat lemnul, și cu Patima Celui fără patimă să fie dezlegate patimile, cele prin lemn, ale celui osîndit. Ci slavă, Hristoase, Împărate, înfricoșătoarei Tale rînduieli celei pentru noi, prin care ai mîntuit pe toți ca un bun și iubitor de oameni.

VOHOD: Lumină lină...

Prochimenul zilei.

PAREMIILE

De la Ieșire, citire:

(XV, 22 — XVI, 1)

Apoi a ridicat Moise pe fiii lui Israel de la Marea Roșie și i-a dus în pustia Sur și au mers trei zile prin pustie și n-au găsit apă. Au ajuns apoi la Mara, dar n-au putut să bea apă nici din Mara că era amară, pentru care s-a și numit locul acela Mara. De aceea cîrtea poporul împotriva lui Moise și zicea: «Ce să bem?». Atunci Moise a strigat către Domnul și Domnul i-a arătat un lemn; și l-a aruncat în apă și s-a îndulcit apa. Acolo a pus Domnul poporului Său rînduieli și porunci și acolo l-a încercat și i-a zis: «De vei asculta cu luare-aminte glasul Domnului Dumnezeului tău și vei face lucruri drepte înaintea Lui și de vei lua aminte la poruncile Lui și vei păzi legile Lui, nu voi aduce asupra ta nici una din bolile pe care le-am adus asupra egiptenilor, că Eu sînt

Domnul Dumnezeul tău, Care te vindecă». Apoi au venit în Elim. Și erau acolo douăsprezece izvoare de apă și șaptezeci de pomi de finic. Și au tăbărît acolo lîngă apă. Plecînd apoi din Elim, a venit toată obștea fiilor lui Israel în pustia Sin, care este între Elim și între Sinai, în ziua a cincisprezecea a lunii a doua, după ieșirea din Egipt.

De la Pilde, citire :

(III, 11—18)

Fiul meu nu dispreţui certarea Domnului și nu simți scîrbă pentru mustrările Lui, căci Domnul ceartă pe cel pe care-l iubește și ca un părinte pedepsește pe feciorul care Îi este drag. Fericit este omul care a aflat înțelepciunea și bărbatul care a dobîndit pricepere, căci dobîndirea ei este mai scumpă decît argintul și prețul ei mai mare decît al celui mai curat aur. Ea este mai prețioasă decît pietrele scumpe; nici un rău nu i se poate împotrivi și e binecunoscută tuturor celor ce se apropie de ea; nimic din cele dorite de tine nu se aseamănă cu ea. Viața lungă este în dreapta ei, iar în stînga ei, bogăție și slavă; din gura ei iese dreptatea; legea și mila pe limbă le poartă; căile ei sînt plăcute și toate cărările ei sînt căile păcii. Pom al vieții este ea pentru cei ce o stăpînesc, iar cei care se sprijină pe ea sînt fericiți.

Din Proorocia lui Isaia, citire :

(LX, 11—16)

Porțile tale mereu vor fi în lături, zi și noapte, vor rămîne deschise, ca să se care la tine bogățiile neamurilor, iar regii lor în fruntea lor vor fi. Căci neamul și regatul care nu vor sluji ție vor pieri și neamurile acelea vor fi nimicite. Mărirea Libanului, chiparosul, ulmul și merișorul la tine vor veni, cu toții laolaltă ca să împodobească locașul cel sfînt al Meu, și Eu voi slăvi locul unde se odihnesc picioarele Mele. Și feciorii asupritorilor tăi smeriți la tine vor veni și se vor închina la picioarele tale toți cei ce te-au urît și pe tine te vor numi: cetatea Domnului, Sionul Sfîntului lui Israel. Din părăsită și defăimată ce erai pe veci, voi face din tine mîndria veacurilor, bucurie din neam în neam. Tu vei suge laptele neamurilor și vei mînca bunătățile regilor. Și vei ști că Eu, Domnul, sînt Mîntuitorul tău, că Cel puternic al lui Iacov este Răscumpărătorul tău.

LA LITIE

Stihirile, glasul 1 :

Ale lui Andrei Ierusalimiteanul.

Astăzi cu adevărat, cuvîntul cel de Dumnezeu grăitor al lui David sfîrșit a luat; că iată lămurit ne închinăm așternutului preacuratelor Tale picioare, și în umbra aripilor Tale nădăjduindu-ne, întru tot Îndurate, grăim către Tine: Să se însemneze peste noi lumina feței Tale. Fruntea dreptmăritorului Tău popor înălțînd-o, cu înălțarea cinstitei Crucii Tale, Hristoase, mult-Milostive.

Lemnul vieții cu adevărat cel sădit în locul căpățînii, prin care a lucrat mîntuire Împăratul veacurilor în mijlocul pămîntului, înălțat fiind astăzi, sfințește marginile lumii și se înnoiește casa Învierii. Se bucură îngerii în cer și se veselesc oamenii pe pămînt, ca David strigînd și zicînd: Înălțați pe Domnul Dumnezeul nostru, și vă închinați așternutului picioarelor Lui, că sfînt este Cel ce dă lumii mare milă.

Mai înainte închipuind Crucea Ta, Hristoase, patriarhul Iacov, nepoților dăruindu-le binecuvîntare, pe capetele lor cruciș mîinile și-a pus. Pe aceasta, Mîntuitorule, noi astăzi înălțînd-o grăim: Dăruiește dreptcredinciosului Tău popor, biruință, ca lui Constantin.

Glasul al 2-lea:

A lui Teofan:

Dumnezeiasca vistierie cea ascunsă în pămînt, Crucea Dătătorului de viață, pe cer s-a arătat credinciosului împărat, și biruința cea împotriva vrăjmașilor, lămurit a închipuit-o; de care cu credință bucurîndu-se, și din dumnezeiasca rîvnă, spre privirea celor de sus înălțîndu-se cu sîrguință a scos-o din sînurile pămîntului, spre scăparea lumii și mîntuirea sufletelor noastre.

A lui Ciprian.

Schimbarea mîinilor patriarhului Iacov, la binecuvîntarea fiilor, semnul cel puternic al Crucii Tale mai înainte l-a arătat. Pe aceasta noi avînd-o păzitoare tare, ceata demonilor izgonim, și mîndria lui Veliar printr-însa surpînd, puterea lui Amalec cea atotpăgubitoare biruim. Pe aceasta și acum înălțînd-o cu creștinesc gînd noi credincioșii, spre iertarea păcatelor o aducem Ție, strigînd cu glas mare bunătății Tale: Doamne, miluiește, Cel ce Te-ai întrupat din Fecioară; și Te milostivește, Bunule, spre zidirea înțelepciunii mîinilor Tale.

A lui Leon Despotul.

Tu-mi ești acoperămîntul cel tare, Crucea lui Hristos, cea în trei împărțită; sfințește-mă cu puterea ta, ca să mă închin ție și să te măresc cu credință și cu dragoste.

Glasul al 4-lea:

Să plesnim din mîini cu cîntări la praznicul de astăzi, și cu luminată față, cu limbă glăsuitoare să grăim: Cel ce pentru noi osîndă ai suferit, Hristoase, și scuipări și răni, cu haină mohorîtă ai fost îmbrăcat și pe Cruce ai fost răstignit; pe Care văzîndu-Te, soarele și luna lumina și-au ascuns, și de frică pămîntul s-a clătinat și catapeteazma Templului s-a rupt în două. Tu și acum dăruiește-ne nouă cinstită Crucea Ta, apărătoare și păzitoare și gonitoare de demoni; ca toți, sărutînd-o, să strigăm ei: Mîntuiește-ne pe noi Cruce cu puterea ta, sfințește-ne cu strălucirea ta, cinstită Cruce, și întărește-ne cu înălțarea ta; că lumină ai fost dăruită nouă și mîntuire sufletelor noastre.

A lui Anatolie, același glas:

Chipul stelelor cel strălucitor, te-a arătat, o, preasfîntă Cruce, semn de biruință binecredinciosului împărat, a cărui maică Elena aflîndu-te, lumii te-a descoperit. Pentru aceea, înălțată

văzîndu-te astăzi, credincioșii grăim: Luminează-ne pe noi cu strălucirea ta, Cruce purtătoare de viață; sfințește-ne cu tăria ta, preacinstită Cruce; și ne întărește pe noi cu înălțarea ta, ceea ce te înalți asupra taberii vrăjmașilor.

Slavă... Și acum..., asemenea:

A lui Anatolie.

Lucrarea cinstitei Crucii Tale, Hristoase, mai înainte închipuind-o Moise, a biruit pe potrivnicul Amalec, în pustiul Sinai. Căci cînd și-a întins mîinile, făcînd chipul Crucii, se întărea Israel. Iar acum săvîrșirea lucrurilor la noi s-a plinit. Astăzi Crucea se înalță, și demonii fug. Astăzi toată făptura din stricăciune s-a mîntuit, că toate darurile prin Cruce ne-au strălucit nouă. Pentru aceasta bucurîndu-ne toți, cădem către Tine, zicînd: Cît s-au mărit, lucrurile Tale, Doamne, mărire Ție.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile Crucii, glasul al 5-lea:

Podobie: Bucură-te cămara...

Bucură-te de viață purtătoare Cruce, biruința creștinilor cea nebiruită, ușa raiului, întărirea credincioșilor, îngrădirea Bisericii; prin care stricăciunea a pierit și s-a sfîrșit, s-a călcat puterea morții, și ne-am înălțat de pe pămînt la cer, armă nebiruită; ceea ce ești luptătoare împotriva demonilor, cu adevărat lauda mucenicilor și podoaba cuvioșilor, limanul mîntuirii care dăruiești lumii mare milă.

Stih: Înălțați pe Domnul Dumnezeul nostru și vă închinați așternutului picioarelor Lui, că sfînt este.

Bucură-te Crucea Domnului, prin care s-a dezlegat omenirea de blestem; ceea ce ești semnul mîntuirii cu adevărat care izgonești pe vrăjmași întru înălțarea ta, preacinstită. Ajutătoarea noastră, stăpînia împăraților, tăria drepților, podoaba preoților, care de nevoi ne mîntuiești cînd te închipuim. Toiagul puterii, prin care sîntem păstoriți. Arma păcii, căreia cu frică îi stau împrejur îngerii, dumnezeiască slavă a lui Hristos, Care dă lumii mare milă.

Stih: Iar Dumnezeu, Împăratul nostru, mai înainte de veac a lucrat mîntuire în mijlocul pămîntului.

Bucură-te povața orbilor, tămăduirea neputincioșilor, învierea tuturor morților, care ne-ai ridicat pe noi cei căzuți în stricăciune, Cruce cinstită, prin care s-a dezlegat blestemul și a odrăslit nestricăciunea, pămîntenii ne-am îndumnezeit și diavolul cu totul s-a surpat. Astăzi pe tine înălțată văzîndu-te cu mîinile arhiereilor, înălțăm pe Cel ce s-a răstignit pe tine, și ție ne închinăm, cîștigînd mare și bogată milă.

Slavă... Și acum..., glasul al 8-lea:

A lui Ioan Monahul.

Pe care de demult Moise mai înainte închipuind-o, pe Amalec surpînd l-a biruit; și David psalmistul, strigînd, a poruncit așternutului picioarelor Tale să se închine. Cinstitei Crucii Tale,

Hristoase Dumnezeule, astăzi păcătoșii ne închinăm cu buze nevrednice, pe Tine, Cel ce ai suferit a fi pironit pe dînsa, lăudîndu-Te, grăim: Doamne, împreună cu tîlharul, învrednicește-ne pe noi de împărăția Ta.

La binecuvîntarea pîinilor, tropar, glasul 1:

Mîntuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta; biruință binecredincioșilor creștini asupra celui protivnic dăruiește; și cu Crucea Ta păzește pe poporul Tău (de două ori).

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..., se cîntă troparul Praznicului de 3 ori.

După Catisma întîia, Sedealna, glasul 1:

Podobie: Piatra fiind pecetluită...

Lemnului Crucii Tale ne închinăm, Iubitorule de oameni, că pe el Te-ai pironit, Viața tuturor; raiul ai deschis, Mîntuitorule, tîlharului celui ce cu credință a venit la Tine, și desfătării s-a învrednicit, mărturisindu-se Ție: Pomenește-mă, Doamne. Primește-ne precum ai primit pe acela și pe noi care grăim: Greșit-am toți milostivirii Tale, nu ne trece pe noi cu vederea.

Slavă... Și acum..., iarăși aceasta.

După Catisma a doua, Sedealna, glasul al 6-lea:

Îndată ce s-a înfipt lemnul Crucii Tale, Hristoase, temeliile morții s-au clătinat, Doamne, că pe Cel pe care L-a înghițit cu poftă iadul, L-a dat afară cu cutremur. Arătat-ai nouă mîntuirea Ta, Sfinte, și Te slăvim pe Tine, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Slavă... Și acum..., iarăși aceasta.

După Polieleu, Sedealna, glasul al 8-lea:

Podobie: Porunca cea cu taină...

Mai înainte a închipuit cu taină Isus al lui Navi de demult chipul Crucii, mîinile întinzîndu-și crucis; și a stat soarele pînă ce a zdrobit pe vrăjmașii cei ce stăteau împotriva Ta, Dumnezeule; iar acum soarele a apus, văzîndu-Te pe cruce pe Tine, Cel ce ai stricat stăpînia morții, și toată lumea împreună ai ridicat, Mîntuitorul meu.

Slavă... Și acum..., iarăși aceasta.

Antifonul întîi al glasului al 4-lea:

PROCHIMEN, glasul al 4-lea:

Văzut-au toate marginile pămîntului mîntuirea Dumnezeului nostru.

Stih: Cîntați Domnului cîntare nouă că minuni a făcut Domnul.

Toată suflarea...

Evanghelia de la Ioan (XII, 28—36):

Zis-a Domnul: Părinte, preamărește numele Tău...

Învierea lui Hristos văzînd...

Psalmul 50.

Slavă..., glasul al 2-lea:

A lui Leon Despotul.

Tu-mi ești acoperămîntul cel tare, Crucea lui Hristos, cea în

trei împărțită; sfințește-mă pe mine cu puterea ta, ca să mă închin ție și să te măresc cu credință și cu dragoste.

Și acum..., iarăși aceasta.

Stih: Miluiește-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta...

Stihira, glasul al 6-lea:

A lui Leon Despotul.

Crucea lui Hristos, nădejdea creștinilor, povățuitoarea celor rătăciți, limanul celor înviforați; ceea ce ești în războaie biruință, lumii întărire, bolnavilor tămăduire, celor morți înviere, miluiește-ne pe noi.

CANONUL Cinstitei Cruci.

Irmosul de 2 ori, iar troparele pe 12. Și mai pe urmă, iarăși Irmosul.

Facere a lui Chir Cosma.

Cîntarea 1-a, glasul al 8-lea:

Irmosul:

Cruce însemnînd Moise cu toiagul, Marea Roșie a des- «părțit-o pentru Israel, cel ce «pedestru a trecut; iar de-a «curmeziș lovind marea, a îm- «preunat-o împotriva carelor lui «Faraon, deasupra scriind nebi- «ruita armă. Pentru aceea să-I «cîntăm lui Hristos, Dumnezeu- «lui nostru, că S-a preamărit».

Chipul preacuratei Patimi, întru sine mai înainte l-a arătat Moise, în mijlocul preoților stînd. Și ca o cruce închipuindu-se cu întinderea mîinilor, a biruit puterea lui Amalec cel atotpierzător. Pentru aceasta să cîntăm lui Hristos, Dumnezeului nostru, că S-a preamărit.

Pus-a Moise pe stîlp doctorie împotriva mușcării celei stricătoare și înveninată; și cu lemnul cel în chipul Crucii, pe șarpele ce se tîra pe pămînt l-a legat, vătămarea cea potrivnică într-însul biruind. Pentru aceasta să cîntăm lui Hristos, Dumnezeului nostru, că S-a preamărit.

Arătat-a cerul biruința Crucii creștinului și de Dumnezeu înțeleptitului împărat; și înverșunarea vrăjmașilor celor pizmătăreți, într-însa s-a surpat, înșelăciunea a pierit și credința cea dumnezeiască la marginile pămîntului s-a răspîndit. Pentru aceasta să cîntăm lui Hristos, Dumnezeului nostru, că S-a preamărit.

Catavasie:

Cruce însemnînd Moise...

Cîntarea a 3-a:

Irmosul:

Toiagul spre închipuirea Tainei se primește, că prin o- «drăslire a ales preot; iar pen- «tru Biserica cea mai înainte «neroditoare, acum a înflorit «lemnul Crucii, spre putere și «spre întărire».

Fiind lovită piatra cea vîrtoasă, a izvorît apă poporului celui neplecat și împietrit la inimă, și a arătat taina Bisericii celei de Dumnezeu chemate; care are Crucea putere și întărire.

Coasta Ta cea preacurată cu sulița fiind împunsă, apă și sînge a izvorît, care înnoiesc legea și spală păcatul. Căci Crucea este lauda credincioșilor și puterea și întărirea dreptcredincioșilor creștini.

Catavasie :

Toiagul spre închipuirea Tainei...

SEDEALNA, glasul al 8-lea :

Podobie : Porunca cea cu taină...

În rai de demult, lemnul m-a golit prin mîncare, vrăjmașul pricinuindu-mi omorîrea; iar lemnul Crucii, aducînd haina vieții oamenilor, s-a înfipt în pămînt și lumea toată s-a umplut de toată bucuria. Pentru aceasta văzînd-o înălțată, lui Dumnezeu cu credință popoare să strigăm : Plină este de slavă casa Ta.

Slavă... Și acum..., iarăși aceasta.

Cîntarea a 4-a :

Irmosul :

Auzit-am, Doamne, taina iconomiei Tale; înțele-«s-am lucrurile Tale, și am «preamărit Dumnezeirea Ta».

Izvoarele cele de fel amare le-a prefăcut cu lemnul Moise în pustie de demult, arătînd mai înainte mutarea cea prin Cruce a păgînilor la credință.

Iordanul ce primise în sînul adîncimii sale securea, a întors-o în sus prin lemn, însemnînd prin Cruce și prin Botez, tăierea înșelăciunii.

Cu sfințenie se îmbulzește poporul cel alcătuit de patru părți, mergînd înaintea Crucii, ce închipuiește cortul mărturiei; și cu starea sa cea cruciș se sfințește, preamărindu-se.

Cu minune fiind întinsă Crucea, au strălucit raze ca soarele și au spus cerurile : Slavă Dumnezeului nostru.

Catavasie :

Auzit-am, Doamne, taina...

Cîntarea a 5-a :

Irmosul :

O, de trei ori fericite lemn, pe care s-a răstignit Hris-«tos, Împăratul și Domnul, prin «Care a căzut cel ce a înșelat cu «lemnul, înșelat fiind de Cel ce «a fost pironit pe tine cu trupul, «de Dumnezeu, Care dă pace «sufletelor noastre».

De tine Cruce, lemnul cel pururea lăudat, pe care s-a răstignit Hristos, s-a sfiit sabia care păzea Edenul, învîrtindu-se; și înfricoșătorul heruvim s-a plecat lui Hristos, Cel ce a fost pironit pe tine, Care dăruiește pace sufletelor noastre.

Puterile celor de dedesubt, cele potrivnice Crucii, se înfricoșează de semnul cel însemnat în văzduh, întru care umblă neamul celor cerești; iar pămîntenii își pleacă genunchii lui Hristos, Celui ce dă pace sufletelor noastre.

Cu raze nestricăcioase, arătîndu-se dumnezeiasca Cruce, nea-

murilor celor întunecate care zăceau în rătăcirea înșelăciunii, dumnezeiască lumină le-a strălucit și către Hristos, Cel ce s-a pironit pe dînsa, le-a povățuit, Cel ce dăruiește pace sufletelor noastre.

Catavasie :

O, de trei ori fericite lemn...

Cîntarea a 6-a :

Irmosul :

În pîntecele fiarei celei din apă Iona palmele întinzîn-«du-și în chipul Crucii, mîntui-«toarea Patimă mai înainte a «închipuit-o lămurit. De unde a «treia zi ieșind, învierea cea «mai presus de lume a însem-«nat, a lui Hristos Dumnezeu, «Cel ce s-a răstignit cu trupul; «iar prin învierea cea de a tre-«ia zi lumea a luminat».

Cel de bătrînețe gîrbovit, și de neputință slăbănogit, Iacov, se îndrepta cu schimbarea mîinilor, arătînd lucrarea Crucii celei de viață purtătoare ; pe care pironit fiind Dumnezeu cu trupul, boala cea de suflet pierzătoare a înșelăciunii a tămăduit-o și vechimea Scripturii, a Legii celei umbroase, a înnoit-o.

Punîndu-și palmele dumnezeiescul Israel pe capetele tinerilor cruciș, a arătat semnul cel de viață purtător ; și părîndu-se lui Iosif că s-a înșelat, socotind mai de cinste poporul Legii celei vechi, nu și-a schimbat Israel mîinile, ci a strigat : că va întrece poporul lui Hristos cel de curînd alcătuit, și cu Crucea îngrădit.

Catavasie :

În pîntecele fiarei celei din apă...

CONDAC, glasul al 4-lea :

Însăși Podobia :

Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruiește-i, Hristoase Dumnezeule. Veselește cu puterea Ta pe dreptcredincioșii creștini, dăruindu-le biruință asupra celui protivnic ; avînd ajutorul Tău, armă de pace nebiruită biruință.

ICOS

Cel ce pînă la al treilea cer a fost răpit în rai și a auzit cuvinte nespuse și dumnezeiești, care nu este cu putință de limbi omenești a fi grăite, scrie către galateni : Ca niște rîvnitori ai Scripturilor, ați citit și ați cunoscut : Mie, zice, să nu-mi fie a mă lăuda, fără numai în Crucea Domnului, pe care pătimind a omorît patimile. Deci și noi cu osîrdie să ținem Crucea Domnului, lauda tuturor : Lemnul ce ne este nouă dat spre mîntuire, armă de pace, nebiruită biruință.

SINAXAR

În această lună, în ziua a paisprezecea, pomenirea Înălțării Cinstitei și de viață făcătoarei Cruci.

Constantin cel Mare, întîiul împărat al creștinilor, avea război, precum zic unii din istorici, la Roma împotriva lui Maxențiu, pînă a nu lua împărăția. Iar alții zic că la apa Dunării împotriva sciților.

Văzînd că mulţimea potrivnicilor era mai multă decît oastea lui, era cuprins de nedumerire şi frică. Atunci i s-a arătat în amiaza zilei semnul Crucii cu stele pe cer, şi litere romane împrejurul Crucii, care şi acelea erau închipuite cu stele şi ziceau : Întru aceasta vei birui. Făcînd numaidecît o cruce de aur, după chipul celei ce i se arătase, şi poruncind să fie purtată înaintea ostaşilor săi, au dat război cu vrăjmaşii, dintre care cei mai mulţi au pierit, iar alţii au fugit.

Pentru aceasta, gîndind întru sine la puterea Celui ce a fost răstignit pe Cruce, şi crezînd că Acesta este Adevăratul Dumnezeu şi întărindu-se cu Botezul împreună cu maică-sa, a trimis-o la Ierusalim ca să găsească Crucea lui Hristos. Şi a aflat-o ascunsă, împreună cu celelalte două cruci, pe care fuseseră răstigniţi tîlharii ; şi nu numai crucile, ci şi piroanele le-au aflat. Neştiind împărăteasa care ar fi Crucea Domnului, s-a arătat aceasta prin minune. O femeie văduvă moartă, de care s-a atins Crucea a înviat ; iar celelalte două cruci ale tîlharilor nu au arătat nici un semn de minune. Atunci împărăteasa s-a închinat şi a sărutat Crucea, împreună cu toată suita. Şi neputînd încăpea tot poporul să se închine s-a rugat ca măcar să o vadă. Atunci s-a suit Fericitul Macarie, patriarhul Ierusalimului, şi a înălţat deasupra amvonului Cinstita Cruce, şi văzînd-o poporul, a început a striga : Doamne miluieşte ! Şi de atunci a început a se ţine sărbătoarea Înălţării Cinstitei Cruci.

Tot în această zi, pomenirea adormirii celui între sfinţi Părintele nostru Ioan Gură de Aur, arhiepiscopul Constantinopolului ; căci în această zi a răposat; şi pentru praznicul Cinstitei Cruci, i s-a mutat slujba în luna Noiembrie în 13 zile.

Tot în această zi, pomenirea binecredincioasei împărătese Plachila, care a fost soţia marelui împărat Teodosie.

Această sfîntă petrecîndu-şi toată viaţa ei întru dreapta credinţă, în grijă şi nevoinţă spre săraci s-a mutat către Domnul.

Tot în această zi, pomenirea celor între sfinţi Părinţilor noştri, care s-au adunat la Sfîntul a toată lumea Sinod al şaselea, pe vremea împăratului Constantin Pogonatul, tatăl lui Iustinian cel Mic, Riznomitul ; cîrma Bisericii Constantinopolului o purta Serghie, şi a Bisericii Romei, Agaton. Şi s-au adunat la Trula palatului ce se chema Oat, şi supunînd anatemei pe monoteliţii : Serghie, Pir, Petru şi Pavel, ce fuseseră episcopi ai Constantinopolului, şi pe Macrovie al Antiohiei, pe Chir al Alexandriei, pe Onorie al Romei, pe Ştefan şi Polihronie şi pe cei ce erau la un gînd cu dînşii. Sfîntul Sinod s-a adunat pe vremea celui mai sus zis Constantin Pogonatul. Iar Cartea Canoanelor s-a făcut în zilele lui Iustinian, fiul lui.

Tot în această zi, pomenirea Sfîntului Mucenic Papa.

Acest sfînt a trăit pe vremea împărăţiei lui Maximian şi a lui Magnus, ighemonul cetăţii Larandrei din Eparhia Licaoniei. Iar chipul mucenicieí sale a fost în multe feluri în timpul cărora şi-a dat sufletul către Domnul.

Tot în această zi, pomenirea Sfîntului Mucenic Teoclit, care prin sabie s-a săvîrşit.

Tot în această zi, pomenirea Sfîntului Valerian pruncul, care de sabie s-a săvîrşit.

Tot în această zi, pomenirea Sfîntului noul cuvios Mucenic Macarie, care a mărturisit în Tesalonic la anul 1525, şi a fost ucenic al Sfîntului Nifon, patriarhul Constantinopolului, şi care prin sabie s-a săvîrşit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne şi ne mîntuieşte pe noi. Amin.

Cîntarea a 7-a :

Irmosul :

Nebuna poruncă a tiranului celui păgîn pe popoare le-a «tulburat, suflînd cu îngrozire «şi cu hulă urîtă lui Dumnezeu ; «însă pe cei trei tineri nu i-a înfricoşat mînia cea de fiară, «nici focul cel vîlvîitor ; ci cu «duh de rouă aducător, ce împotrivă răsuna, împreună cu «focul fiind, cîntau: Prealăudate Dumnezeul părinţilor şi al «nostru, bine eşti cuvîntat».

Din lemn gustînd omul c e l dintîi, în stricăciune a căzut; și cu izgonirea cea cumplită din viață osîndindu-se, ca și cu o boală trupească vătămătoare, toată firea omenească a murdărit-o. Dar prin lemnul Crucii, cîștigîndu-ne iarăși tămăduirea, cîntăm: Cel ce ești prealăudat, Dumnezeul părinților și al nostru, bine ești cuvîntat.

Călcat-a porunca lui Dumnezeu neascultarea, și gustarea din pom cea fără de vreme a pricinuit moarte neamului omenesc; și s-a oprit cu pază de atunci pomul vieții de a mai împărtăși viața cea preascumpă; de care s-a învrednicit tîlharul cel mulțumitor, prin cumplita moarte a Crucii, strigînd: Dumnezeul părinților și al nostru, bine ești cuvîntat.

Israel cel ce vedea cele ce aveau să fie, de vîrful toiagului său s-a rezemat, cînd s-a întîmpinat cu Iosif, arătînd mai înainte, că întru preamărita Cruce se va rezema puterea împărăției. Căci Crucea este laudă de biruință și lumină celor ce cu credință cîntă: Cel ce ești prealăudat, Dumnezeul părinților și al nostru, bine ești cuvîntat.

Catavasie:

Nebuna poruncă a tiranului...

Cîntarea a 8-a:

Irmosul:

Binecuvîntați tineri cei întocmai cu numărul Treimii, pe «făcătorul Dumnezeu-Părintele, «lăudați pe Cuvîntul Cel ce S-a «pogorît și focul în rouă l-a pre-«făcut, și preaînălțați pe Duhul «cel Preasfînt, Care dă viață tu-«turor, întru toți vecii».

Înălțîndu-se lemnul cel stropit cu sîngele Cuvîntului lui Dumnezeu, Cel ce S-a întrupat, lăudați puterile cerești chemarea pămîntenilor și o prăznuiți, popoarelor închinați-vă Crucii lui Hristos, prin care s-a făcut sculare lumii în veci.

Pămînteni cei ce sînteți chivernisitori ai darului, cu preoțească cuviință înălțați cu mîinile Crucea, pe care a stat Hristos Dumnezeu, și sulița care a străbătut trupul Cuvîntului lui Dumnezeu; ca văzînd toate neamurile mîntuirea lui Dumnezeu, să-L preamărească în veci.

Cei mai înainte a l e ș i prin dumnezeiasca pronie, credincioși împărați creștini, veseliți-vă și vă lăudați cu arma cea purtătoare de biruință a Crucii, care de la Dumnezeu vi s-a dăruit; că întru aceasta se risipesc în veci neamurile cele potrivnice, care năvălesc cu îndrăznire.

Catavasie:

Să lăudăm bine să cuvîntăm...

Binecuvîntați tineri...

La Cîntarea a 9-a:

Ceea ce ești mai cinstită... nu se cîntă, ci se cîntă stihurile cu stihirile următoare:

Mărește, suflete al meu, pe Preacinstită Crucea Domnului.

Irmosul :

Rai de taină ești, Născătoare «de Dumnezeu, care ai odrăslit «nelucrat pe Hristos, de către «Care lemnul Crucii cel de via- «ță purtător pe pămînt a fost «sădit. Pentru aceasta acum «înălțat fiind, închinîndu-ne lui, «pe tine te mărim».

Troparul :

Să se bucure toți copacii dumbrăvii, pentru că li s-a sfințit firea de la Săditorul lor, Hristos, Cel ce a fost răstignit pe lemn ; acela înălțîndu-se acum ne închinăm lui, și îl mărim.

Crucea lui Hristos, capul tuturor, s-a înălțat corn sfințit celor binecredincioși ; întru care se sfărîmă toate coarnele viclenilor demoni. Pentru aceasta acum fiind înălțată, închinîndu-ne ei, pe tine Născătoare de Dumnezeu te mărim.

Alt stih :

Mărește, suflete al meu, înălțarea cinstitei și de viață făcătoarei Crucii Domnului.

Irmosul :

Moartea ce a venit neamului «omenesc prin mîncarea din «pom, prin Cruce s-a stricat as- «tăzi ; pentru că blestemul stră- «moașei cel a-tot-neamul s-a «dezlegat prin Odrasla Prea- «curatei Maicii lui Dumnezeu, «pe care toate puterile cerești o «măresc».

Nemailăsînd amărăciunea lemnului a fi pierzătoare, desăvîrșit prin Cruce ai tămăduit-o, Doamne. Pentru aceea și lemnul ce a prefăcut oarecînd amărăciunea apelor Merei a închipuit lucrarea Crucii; pe care toate puterile cerești o măresc.

Pe noi cei căzuți pururea prin greșeala strămoșului, astăzi ne-ai ridicat prin Crucea Ta, Doamne. Și precum prin neînfrînare se cuprinsese firea omenească de înșelăciune, așa iarăși pe toți ne-a mîntuit lumina Crucii Tale, pe care credincioșii o mărim.

Ca să arăți că preamăritul chip al Crucii Tale, Doamne, se cuvine a fi închinat de toată lumea, cu lumină necuprinsă l-ai închipuit pe cer, înaintea credinciosului împărat armă nebiruită ; pentru aceea puterile cerești te măresc.

Catavasie :

Cu stihurile praznicului : Rai de taină...

LUMINÎNDA

Crucea este păzitoarea a toată lumea; Crucea, podoaba Bisericii ; Crucea, întărirea credincioșilor ; Crucea, slava îngerilor, iar demonilor rană (de două ori).

Slavă... Și acum...

Crucea se înalță astăzi, și lumea se sfințește. Că Cel ce șade împreună cu Tatăl și cu Duhul Sfînt, pe dînsa mîinile Și-a întins ; și toată lumea ai tras-o la cunoștința Ta, Hristoase. Deci pe cei ce nădăjduiesc în Tine, în-

vrednicește-i de dumnezeiasca Ta slavă.

LA LAUDE

Se pun stihirile pe 4, glasul al 8-lea :

Podobie : O, preamărită minune...

O, preamărită minune ! Pomul cel de viață purtător, preasfînta Cruce, la înălțime ridicată se arată astăzi. Toate marginile o măresc ; și toți demonii se îngrozesc. O, ce dar s-a dăruit pămîntenilor ! Prin care, Hristoase, mîntuiește sufletele noastre, ca un milostiv (de două ori).

O, preamărită minune ! Crucea ce a purtat pe Cel Preaînalt, ca pe un strugure plin de viață se înalță astăzi de pe pămînt ; prin care la Dumnezeu toți am fost trași și moartea de tot s-a potopit. O, preacinstite lemn, prin care ne împărtășim de nemuritoarea haină, cea din Eden, pe Hristos mărind.

O, preamărită minune ! Lățimea și lungimea Crucii cu a cerului se aseamănă, căci cu dumnezeiescul dar sfințește toate. În aceasta neamurile păgîne se biruiesc ; întru aceasta sceptrurile împăraților se întăresc. O, dumnezeiască scară, prin care ne-am suit la ceruri, înălțînd întru cîntări pe Hristos Domnul.

Slavă... Și acum..., glasul al 6-lea :

Astăzi înainte merge Crucea Domnului, și credincioșii o primesc pe ea cu dragoste și cîștigă tămăduiri sufletului și trupului. Pe aceasta o sărutăm cu bucurie și cu frică; cu frică pentru păcat, că nevrednici sîntem; iar cu bucurie, pentru mîntuirea pe care o dă lumii Cel ce a fost pironit pe ea, Hristos Domnul, Care are mare milă.

Doxologia mare.

RÎNDUIALA SCOATERII SFINTEI CRUCI

Cîntîndu-se Doxologia mare, preotul fiind îmbrăcat în toate veșmintele preoțești, ia cădelnița cu tămîie, vine în fața sfintei mese și cădește de trei ori sfînta masă, pe care este așezată Sfînta Cruce, la toate cele patru laturi.

Ultimul Sfinte Dumnezeule... se cîntă lin și rar. Clopotele sună pe larg.

Preotul ridică deasupra capului Sfînta Cruce, cu discul pe care este așezată, ocolește sfînta masă și iese din sfîntul altar pe ușa de miazănoapte, mergînd înainte diaconul cu lumînarea și cădelnița și în lipsă doi credincioși cu sfeșnice. După ce ocolește printre icoana Maicii Domnului și masă, se oprește în fața ușilor împărătești. Un credincios așază analogul sub policandru.

Terminîndu-se cîntarea Doxologiei, și ultimul Sfinte Dumnezeule..., preotul însemnînd crucîș cu Sfînta Cruce, rostește cu glas mare Înțelepciune drepți !, și imediat se întoarce spre Apus, mergînd în fața analogului unde depune Sfînta Cruce. Preotul sau soborul cîntă troparul, glas 1 : Mîntuiește Doamne poporul Tău... Preotul sau proestosul primește cădelnița și cădește Sfînta Cruce în cele patru laturi ale analogului.

Strana dreaptă cîntă același tropar și preotul cădește analogul a doua oară. Strana stîngă cîntă același tropar și preotul cădește a treia oară analogul și dă cădelnița diaconului sau unui credincios.

După terminarea celui de al treilea tropar, preotul sau proestosul cu fața spre sfîntul altar, căutînd spre Răsărit, ridică Sfînta Cruce cu discul pe care este așezată și împodobită și zice cu glas mare, în auzul tuturor (sau diaconul, de este, care stă în partea opusă a preotului, numai cu lumînarea aprinsă) :

Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește. Să zicem toți !

Cîntărețul din strana dreaptă începe întîia sută de Doamne miluiește. Preotul însemnează întru început cu Sfînta Cruce către Răsărit cruciș. Apoi își pleacă capul încetișor, atît cît să stea capul de o palmă de la pămînt, pînă cînd se împlinește numărul de 50 de Doamne miluiește... După aceea puțin cîte puțin se ridică pînă la împlinirea numărului al doilea de 50 de Doamne miluiește, spre împlinirea sutei. Cînd preotul stă drept și cîntărețul sosește la 97 de Doamne miluiește, atunci cu glas mai înalt, cîntă pe glasul al 2-lea: Doamne miluiește, de trei ori, precum și la început. În acest timp preotul însemnează cruciș ca și la început, cu Sfînta Cruce.

Preotul trece în partea de răsărit a analogului cu spatele spre sfîntul altar, iar cu fața spre Apus și rostește (de este diacon trece în partea opusă și el rostește):

Încă ne rugăm pentru Prea Fericitul Părintele nostru (N) Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române [pentru (Înalt) Prea Sfințitul (Arhi) Episcopul (și Mitropolitul) nostru (N)] și pentru toți cei întru Hristos frații noștri pentru sănătatea și mîntuirea lor. Să zicem toți!

Cîntărețul din strana stîngă începe a doua sută de Doamne miluiește.

Preotul face a doua coborîre și ridicare a Sfintei Cruci, după cum mai înainte s-a scris. Se întoarce, apoi, cu fața spre miazăzi, către strana mare și rostește:

Încă ne rugăm pentru... (aici se pomenește Cîrmuirea țării, după îndrumările Sfîntului Sinod), **pentru pacea, sănătatea și mîntuirea lor. Să zicem toți!**

Cîntărețul din strana dreaptă începe a treia sută de Doamne miluiește, și preotul face a treia coborîre și ridicare a Sfintei Cruci. Sfîrșind, preotul se întoarce spre strana mare, cu fața spre miazănoapte și rostește:

Încă ne rugăm pentru tot sufletul creștinesc cel mîhnit și necăjit. Să zicem toți!

Cîntărețul din strana stîngă începe a patra sută de Doamne miluiește și preotul face a patra coborîre și ridicare a Sfintei Cruci.

Preotul se întoarce iarăși către Răsărit, în fața analogului, de unde a început și rostește:

Încă ne rugăm pentru toți cei ce slujesc și au slujit în sfîntă biserica aceasta (la mînăstiri: sfînt locașul acesta). Să zicem toți!

Cîntărețul din strana dreaptă începe a cincea sută de Doamne miluiește.

După a cincea ridicare, preotul așază Sfînta Cruce pe analog și strana cîntă pe glasul al 4-lea: Slavă... Și acum..., Condacul: Cel ce Te-ai înălțat...

Preotul sau proestosul (soborul) stînd în fața Sfintei Cruci cîntă pe glasul al 6-lea:

Crucii Tale ne închinăm, Stăpîne, și sfîntă Învierea Ta o lăudăm și o slăvim.

În acest timp preotul face o metanie mare.

Strana dreaptă cîntă același tropar și preotul face a doua metanie, după care sărută Sfînta Cruce.

Strana stîngă cîntă același tropar și preotul face a treia metanie după care se pleacă cu evlavie la dreapta și la stînga către credincioșii din biserică. Apoi intră în sfîntul altar, prin ușile împărătești. De e sobor, vin preoții doi cîte doi, în fața Sfintei Cruci, fac două metanii mari, sărută Sfînta Cruce și iarăși fac a treia metanie și se pleacă spre proestos sau Arhiereu.

După plecarea preotului (sau preoților) în sfîntul altar, credincioșii vin și ei doi cîte doi, fac două metanii, ca și preotul, sărută Sfînta Cruce și fac a treia metanie, plecîndu-se apoi spre cele două strani.

Pînă ce poporul se închină Sfintei Cruci, stranele cîntă Stihirile acestea.

Glasul al 2-lea, însuși glasul:

Veniți credincioșii, să ne închinăm lemnului celui de viață făcător, pe care Hristos, Împăratul slavei, de bunăvoie mîinile întinzîndu-și, ne-a înălțat la fericirea cea dintîi, pe noi care mai înainte fiind amăgiți de vrăjmașul prin dulceață, am

fost goniți de la Dumnezeu. Veniți credincioșii să ne închinăm lemnului, prin care ne-am învrednicit a sfărîma capetele vrăjmașilor nevăzuți. Veniți toate moștenirile neamurilor, să cinstim Crucea Domnului cu cîntări. Bucură-te Cruce, mîntuirea cea desăvîrșită a lui Adam cel căzut. Întru tine dreptcredincioșii se laudă, căci cu puterea ta, biruiesc pe cei potrivnici. Pe tine acum cu frică creștinii sărutîndu-te, pe Dumnezeu, Cel ce a fost pironit pe tine Îl slăvim, grăind: Doamne, Cel ce Te-ai răstignit pe ea, miluiește-ne pe noi, ca un bun și iubitor de oameni.

Glasul al 5-lea:

Veniți popoare, preaslăvita minune văzînd, puterii Crucii să ne închinăm; că lemnul în rai oarecînd, moarte a odrăslit, iar aceasta, viață acum a înflorit, avînd pe Domnul cel fără de păcat răstignit pe ea. De la care toate neamurile, nestricăciune luînd, grăim: Cel ce prin Cruce moartea ai surpat și pe noi ne-ai mîntuit, slavă Ție.

Asemenea:

S-a plinit, Dumnezeule, glasul proorocilor Tăi, al lui Isaia și al lui David, care zice: Veni-vor toate neamurile, și se vor închina înaintea Ta, Doamne; că iată poporul care s-a umplut de darul Tău, Bunule, în curțile Ierusalimului Tău s-au adunat. Cel ce Crucea ai răbdat pentru noi și cu învierea Ta ne-ai înviat, păzește-ne și ne mîntuiește pe noi.

Glasul al 6-lea:

Astăzi pomul vieții din sînurile pămîntului fiind scos, adeverește învierea lui Hristos, Cel ce a fost pironit pe ea; și înălțat fiind prin mîinile preoților, vestește înălțarea Lui la ceruri, prin care firea omenească din căderea cea de pe pămînt înălțîndu-se, în ceruri viețuiește. Pentru aceasta cu mulțumire grăim: Doamne, Cel ce Te-ai înălțat pe cruce și împreună ne-ai înălțat și pe noi, învrednicește de bucuria Ta cea cerească pe cei ce Te laudă pe Tine.

Crucea Ta cea cu patru părți înălțîndu-se astăzi, Hristoase Dumnezeul nostru, cîte patru margini ale lumii le sfințește; și fruntea credincioșilor creștini împreună se înalță sfărîmînd într-însa coarnele vrăjmașului. Mare ești, Doamne, și minunat întru lucrurile Tale, slavă Ție.

Crucea lui Hristos, nădejdea creștinilor, îndreptarea celor rătăciți, limanul celor înviforați, în războaie biruință, întărire a lumii, tămăduire a celor neputincioși, învierea morților, miluiește-ne pe noi.

Glasurile proorocilor, pe acest sfînt lemn mai înainte l-au vestit. Prin care s-a mîntuit Adam din blestemul morții cel de demult; și fiind înălțată astăzi, înalță glas împreună și făptura, cerînd de la Dumnezeu multă

milă. Cel ce ești Însuți întru milă nemăsurată, Stăpîne, curățire fii nouă și mîntuiește sufletele noastre.

Slavă... Și acum..., glasul al 8-lea :

S-a plinit glasul proorocului Tău Moise, Dumnezeule, ce zice : Vedea-veți Viața voastră spînzurată înaintea ochilor voștri. Astăzi Crucea se înalță, și lumea din înșelăciune se slobozește ; astăzi învierea lui Hristos se înnoiește și marginile pămîntului se bucură, în chimvale ca David cîntare Ție aducînd, și zicînd : Lucrat-ai mîntuire în mijlocul pămîntului, Dumnezeule : Crucea și Învierea ; prin care ne-ai mîntuit pe noi, Bunule, Iubitorule de oameni, Atotputernice, Doamne, slavă Ție.

Și după săvîrșirea sărutării, ia preotul Cinstita Cruce și o pune pe iconostas (și stă acolo pînă la odovania Praznicului), după aceea ecteniile și otpustul.

În timp ce se cîntă Și acum..., spre sfîrșitul cîntării, preotul iese din sfîntul Altar, prin ușile împărătești, vine în fața analogului, cădește Sfînta Cruce și ridicînd-o pe cap, o duce și o așază pe iconostas, în locul icoanei praznicare, ce a fost ridicată mai înainte. Intră în sfîntul altar, pe unde a venit și, după terminarea cîntării, face otpustul.

LA LITURGHIE

ANTIFOANELE

Antifonul 1, glasul al 2-lea (Ps. 21, 1-3).

Stih : Dumnezeul meu, Dumnezeul meu, ia aminte la mine pentru ce m-ai părăsit.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Mîntuitorule, mîntuiește-ne pe noi.

Stihurile :

Departe sînt de mîntuirea mea, cuvintele greșealelor mele.

Dumnezeul meu, striga-voi ziua, și nu vei auzi și noaptea și nu Te vei gîndi la mine.

Iar Tu întru cele sfinte locuiești, lauda lui Israel.

Slavă...

Pentru rugăciunile Născătoarei...

Și acum...

Pentru rugăciunile Născătoarei...

Antifonul al doilea, glasul al 2-lea (Ps. 73, 1—3, 13) :

Stih : Pentru ce, Dumnezeule, ne-ai lepădat pe noi pînă în sfîrșit ?

Mîntuiește-ne pe noi, Fiul lui Dumnezeu, Cel ce cu trupul Te-ai răstignit. Pe cei ce-Ți cîntăm Ție, Aliluia.

Stihurile :

Adu-Ți aminte de sfînt locașul Tău pe care l-ai ciștigat de la început.

Muntele Sionului, acesta este în care ai locuit.

Iar Dumnezeu, Împăratul nostru, mai înainte de veac a făcut mîntuire în mijlocul pămîntului.

Slavă...

Mîntuiește-ne pe noi, Fiul lui Dumnezeu...

Și acum...

Unule-Născut, Fiule și Cuvîntul lui Dumnezeu...

Antifonul al 3-lea, glasul 1 (Ps. 98, 1, 2, 3) :

Stih : Domnul împărățește ; să tremure popoarele.

Troparul, glasul 1 :

Mîntuiește Doamne, poporul Tău, și binecuvintează moștenirea Ta, biruință binecredincioșilor creștini asupra celui protivnic dăruiește ; și cu Crucea Ta păzește pe poporul Tău.

Stihurile :

Domnul în Sion este mare și înalt peste toate popoarele.

Să se laude numele Tău cel mare, că înfricoșător și sfînt este.

LA VOHOD

Înălțați pe Domnul Dumnezeul nostru, și vă închinați așternutului picioarelor Lui, că sfînt este.

Mîntuiește-ne pe noi, Fiul lui Dumnezeu, Cel ce cu trupul Te-ai răstignit. Pe cei ce-Ți cîntăm Ție, Aliluia.

Mîntuiește, Doamne, poporul Tău...

Slavă... Și acum...

CONDAC, glasul al 2-lea :

Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce de bunăvoie...

În loc de Sfinte Dumnezeule... se cîntă:

Crucii Tale ne închinăm, Stăpîne, și sfîntă învierea Ta o lăudăm și o slăvim.

Prochimenul Apostolului, glasul al 7-lea :

Înălțați pe Domnul Dumnezeul nostru, și vă închinați așternutului picioarelor Lui că sfînt este.

Stih : Domnul împărățește ; să tremure popoarele.

Apostolul din Epistola întîia către Corinteni (I, 18—24) :

Fraților, cuvîntul Crucii..., Aliluia, glasul 1 :

Adu-Ți aminte de sfînt locașul Tău pe care l-ai cîștigat de la început.

Stih : Iar Dumnezeu, Împăratul nostru, mai înainte de veac a făcut mîntuire în mijlocul pămîntului.

Evanghelia de la Ioan (XIX, 6—11, 13—20, 25—28, 31—35) :

În vremea aceea, sfat au făcut căpeteniile preoților.

CHINONICUL

Însemnatu-s-a peste noi lumina feței Tale, Doamne.

Iar la masă se face mîngîiere fraților, cu untdelemn și cu vin, și cu alte mîncăruri din semințe. Iar de brînză și de ouă și de pește nicidecum nu îndrăznim a ne atinge, ori în ce zi se va întîmpla.

VEZI : Sîmbătă după Înălțarea Cinstitei Cruci, Apostolul : Fraților, vedeți chemarea voastră... (Caută-l Sîmbătă în săptămîna a 12-a după Rusalii). Evanghelia de la Ioan : Zis-a Domnul către iudeii cei ce veniseră la Dînsul : Eu merg și Mă veți căuta... (Caută Vineri în a patra săptămînă după Paști). În Duminica cea după Înălțarea Crucii se citește în Biserica cea mare cartea Sinodului al șaselea.

Apostolul din Epistola către Galateni :

Fraților, știind că nu se îndreptează omul...

(Caută la Duminica a 21-a după Rusalii), Aliluia, glasul al 2-lea :

Preoții Tăi, Doamne, se vor îmbrăca întru dreptate...

Evanghelia de la Marcu :

Zis-a Domnul : Cel ce vrea să vină după Mine...

(Caută în Duminica a 3-a din Post).

CHINONICUL

Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați-L pe El întru cele înalte.

ÎN ACEASTĂ LUNĂ

ZIUA A CINCISPREZECEA

Pomenirea Sfîntului Marelui Mucenic Nichita, a cărui slujbă s-a așezat la început. Pomenirea celui între sfinți Părintele nostru Visarion, arhiepiscopul Larisei, făcătorul de minuni, a cărui slujbă s-a așezat după slujba Sfîntului Mare Mucenic Nichita.

Pomenirea Sfîntului Iosif cel nou de la Partoș, mitropolitul Timișoarei, a cărui slujbă s-a așezat după slujba Sfîntului Visarion arhiepiscopul Larisei.

Slujba Sfîntului Mare Mucenic Nichita

CADE-SE A ȘTI:

Acest sfînt a pătimit pentru Hristos dincoace de fluviul Dunărea, în aceste pămînturi ale patriei noastre. Deci ca unui păzitor al acestor țări, i s-a pus slujba cu Polieleu, după cum a fost tipărit și în Mineiele ce au ieșit mai înainte, ca cel ce va voi să poată a o cînta și cu Polieleu sau numai pe 6.

LA VECERNIE

La Doamne, strigat-am..., se pun Stihirile pe 6: 3 ale Praznicului și 3 ale mucenicului.

Stihirile Praznicului, glasul al 5-lea:

Podobie: Bucură-te cămara...

Bucură-te de viață purtătoare Cruce, biruința creștinilor cea nebiruită, ușa raiului, întărirea credincioșilor, îngrădirea Bisericii, prin care stricăciunea a pierit și s-a sfîrșit, s-a călcat puterea morții, și ne-am înălțat de pe pămînt la cer, armă nebiruită; ceea ce ești luptătoare împotriva demonilor, cu adevărat lauda mucenicilor și podoaba cuvioșilor, limanul mîntuirii care dăruiești lumii mare milă.

Bucură-te Crucea Domnului, prin care s-a dezlegat omenirea de blestem; ceea ce ești semnul mîntuirii cu adevărat, care gonești pe vrăjmași întru înălțarea ta, preacinstită. Ajutătoarea noastră, stăpînia împăraților, tăria drepților, podoaba preoților, care de nevoi ne mîntuiești cînd te închipuim. Toiagul puterii, prin care sîntem păstoriți. Arma păcii, căreia cu frică îi stau împrejur îngerii, dumnezeiască slavă a lui Hristos, Care dă lumii mare milă.

Bucură-te povața orbilor, tămăduirea neputincioșilor, învierea tuturor morților, care ne-ai ridicat pe noi cei căzuți în stricăciune, Cruce cinstită, prin care s-a dezlegat blestemul și a odrăslit nestricăciunea, pămîntenii ne-am îndumnezeit și diavolul cu totul s-a spurcat. Astăzi pe tine înălțată văzîndu-te cu mîinile arhiereilor, înălțăm pe Cel ce s-a răstignit pe tine, și ție ne închinăm, cîștigînd mare și bogată milă.

Stihirile sfîntului, glasul 1:

Podobie: Ceea ce ești bucuria...

Biruit-ai, mucenice, pe vicleanul chinurilor cu credința cea preaputernică, cugetătorule de Dumnezeu; și cumplite dureri ai răbdat, înțelepte. Pentru aceea ai întors la Stăpînul și Ziditorul tuturor pe păgîni care cu dreaptă credință Îl slăvesc pe Dînsul.

Pîrga cea dintre păgîni aducînd-o spre închinăciune lui Hristos, mucenice mult-pătimito-

rule, de Dumnezeu grăitorule, ai murit pentru Sfînta Treime. Pentru aceea ai primit și cununa pătimirii, și ca un luminător strălucești în lume cu dumnezeiască cuviință, vrednicule de laudă.

Întrarmîndu-te cu arma dreptei credințe a Împăratului Hristos, în război te-ai arătat nebiruit, ca odinioară Ghedeon cel preaviteaz, surpînd taberele celor de alt neam, cu îndrăzneala ta cea vitejească.

Slavă..., glasul al 6-lea:
A lui Teofan.

Luminător mucenicilor te cunoaștem pe tine, Nichita multpătimitorule al lui Hristos; căci tu, părăsind mărimea dregătoriei celei pămîntești, și urînd necredința părintească, ai sfărîmat pe zeii lor, și cu biruință ai rușinat pe păgîni, plinind mucenicia mărturisirii pentru Hristos; și astfel te-ai făcut ostaș lui Dumnezeu celui din cer. Iar acum roagă-te pentru noi Ziditorului tuturor, să Se milostivească și să miluiască sufletele noastre.

Și acum..., a Praznicului, asemenea:

Glasurile proorocilor au vestit mai înainte lemnul cel sfînt, prin care s-a mîntuit Adam din blestemul cel de demult al morții; și înălțîndu-se acesta astăzi, înalță glas împreună și făptura, cerînd de la Dumnezeu multă milă. Cel ce ești singurul nemăsurat în milă, Stăpîne, curățire fii nouă și mîntuiește sufletele noastre.

VOHOD: Lumină lină...

Prochimenul, glasul al 7-lea:

Dumnezeul nostru în cer și pe pămînt toate cîte a vrut a făcut.

Stihuri (Ps. 113, 1, 3, 5):

La ieșirea lui Israel din Egipt, a casei lui Iacov din popor barbar.

Marea a văzut și a fugit și Iordanul s-a întors înapoi.

Ce-ți este ție, mare, că ai fugit? și ție Iordane, că te-ai întors înapoi?

PAREMIILE

Din Proorocia lui Isaia, citire:

(XLIII, 9—14)

Acestea zice Domnul: Neamurile toate laolaltă să se adune și să se strîngă popoarele! Care dintre ele ne-au dat de știre aceasta și ne-au făcut proorocii? Să-și aducă martorii și să dovedească, să audă toți și să zică: «Adevărat!». Voi sînteți martorii Mei, zice Domnul și Sluga pe care am ales-o ca să știți, să credeți și să pricepeți că Eu sînt: înainte de Mine n-a fost Dumnezeu și nici după Mine nu va mai fi! Eu, Eu sînt Domnul și nu este izbăvitor afară de Mine! Eu sînt Cel ce am vestit, Cel ce am izbăvit și Cel ce am prezis și nu sînt străin la voi. Voi sînteți martorii Mei, zice Domnul. Eu sînt Dumnezeu din veșnicie și de aici încolo Eu sînt! Nimeni nu poate să iasă de sub puterea Mea și ceea ce fac Eu, cine poate strica?». Așa zice Domnul, Izbăvitorul vostru, Sfîntul lui Israel: «Pentru voi trimit prăpăd la Babilon, ca să-i pun pe toți pe fugă, pe acești caldei așa de mîndri pe corăbiile lor.

Din Înțelepciunea lui Solomon, citire:

(III, 1—9)

Sufletele drepților sînt în mîna lui Dumnezeu și chinul nu se va atinge de ele. În ochii celor fără de

minte, drepţii sînt morţi cu desăvîrşire şi ieşirea lor din lume li se pare mare nenorocire. Şi plecarea lor dintre noi, un prăpăd, dar ei sînt în pace. Chiar dacă, în faţa oamenilor, ei au îndurat suferinţe, nădejdea lor este plină de nemurire. Şi fiind pedepsiţi cu puţin, mare răsplată vor primi, căci Dumnezeu i-a pus la încercare şi i-a găsit vrednici de El. Ca pe aur în topitoare, aşa i-a lămurit, şi ca pe o jertfă de ardere întreagă i-a primit. Străluci-vor în ziua răsplătirii şi ca nişte scîntei care se lasă pe mirişte aşa vor fi. Judeca-vor neamurile şi stăpîni vor fi peste popoare, şi Domnul va împărăţi întru ei, în veci. Ei vor înţelege adevărul, ca unii care şi-au pus încrederea în Domnul; cei credincioşi vor petrece cu El în iubire, căci harul şi îndurarea sînt partea aleşilor Lui.

Din Înţelepciunea lui Solomon, citire :

(V, 15 — VI, 3)

Cei drepţi vor fi vii în veacul veacului şi răsplata lor este la Domnul şi Cel Atotputernic are grijă de ei. Drept aceea, vor primi din mîna Domnului împărăţia frumuseţii şi cununa cea strălucitoare, căci El îi va ocroti cu dreapta Sa şi cu braţul Său; asemenea unui scut îi va acoperi. El va face arme din mînia Sa şi cu ele va întări făptura mîinilor Sale ca să răsplătească vrăjmaşilor. Din dreptate El îşi va face platoşă şi din judecata sa cea nefăţarnică îşi va face coif. Din sfinţenia Sa va face pavăză nebiruită; iar din cumplita Sa mînie va face sabie ascuţită şi lumea va porni război împreună cu El împotriva celor fără de minte. Săgeţile fulgerului Său vor porni bine îndreptate şi vor lovi în ţintă, zburînd din arcul puternic încordat al norilor. Mînia Lui, ca o praştie, va azvîrli noian de grindină; apele mării se vor întărîta asupra lor şi rîurile îi vor îneca vijelios. Duhul puterii dumnezeieşti se va ridica împotriva lor şi ca viscolul îi va vîntura. Astfel fărădelegea va aduce pustiire pe pămînt şi răutatea va răsturna scaunele celor puternici. Ascultaţi, deci, regilor şi înţelegeţi, luaţi învăţătură, voi, care judecaţi marginile pămîntului. Băgaţi în urechi, voi cei ce stăpîniţi peste mulţimi şi care vă mîndriţi cu mulţimea popoarelor voastre. Pricepeţi că stăpînirea vi s-a dat de la Domnul şi puterea de la Cel Preaînalt, Care va cerceta faptele voastre şi va pune la încercare gîndurile voastre.

LA LITIE

Stihira glasul 1, însuşi glasul :

Cu dumnezeiască cuviinţă întru curăţie vieţuind, şi vas de alegere arătîndu-te, ai luat darul Botezului de la Teofil, păstorul cel bun al goţilor. Cu acesta, împreună făcîndu-te părtaş nevoinţelor celor pentru credinţă, ai predicat cu bărbăţie necredincioşilor pe Hristos. Pentru aceasta şi cu cununa muceniciei încununîndu-te, acum stai de faţă lîngă scaunul Ziditorului tău, cu îngerii cei din înălţime; Căruia cere-I să se dăruiască nouă, Nichita preamărite, curăţire de păcate şi mare milă.

Slavă..., glasul al 6-lea :

Astăzi toată lumea întru nevoinţa purtătorului de chinuri se veseleşte, şi Biserica lui Hristos cu flori împodobită, de Hristos mărturisitorule, cîntă ţie: Aleasă slugă a lui Hristos

și fierbinte apărătorule, nu înceta a te ruga pentru robii tăi.

Și acum..., a Praznicului, asemenea :

Astăzi pomul vieții din sînurile pămîntului fiind scos, adeverește învierea lui Hristos, Celui ce a fost pironit pe ea, și înălțat fiind prin mîinile preoților, vestește înălțarea Lui la cer ; prin care firea omenească din căderea cea de pe pămînt înălțîndu-se, în ceruri viețuiește. Pentru aceasta cu mulțumire cîntăm : Doamne, Cel ce Te-ai înălțat pe cruce, și împreună ne-ai înălțat pe noi, învrednicește de bucuria Ta cea cerească pe cei ce Te laudă pe Tine.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile sfîntului, glasul al 5-lea :

Podobie : Bucură-te cămara...

Bucură-te ostașul lui Hristos cel numit cu numele dumnezeieștii biruințe asupra vrăjmașilor, cel ce povățuiești cu făclia dreptei credințe pe popoarele goților, către Lumina cea neînserată. Cel ce ai defăimat toată cîștigarea cea curgătoare, iar cu nevoințele tale ai moștenit împărăția cea cerească și lucrarea minunilor. Adu-ți aminte, stînd înaintea scaunului Ziditorului tău, de cei ce te laudă pe tine cu credință, Nichita dumnezeiescule, lauda Bisericii lui Hristos ; pe care păzește-o cu rugăciunile tale nebîntuită.

Stih : Dreptul ca finicul va înflori și ca cedrul cel din Liban se va înmulți.

Cu arma Crucii celei purtătoare de viață, ai călcat pe vrăjmașul cel mult meșteșugăreț, trăgînd mulțimile goților din adîncul rătăcirii, și lui Hristos aducîndu-i turmă preamărită. De aceea după numele biruinței ai primit cununa de la Însuși Împăratul, fericite, avînd aceasta ca răsplătire a luptelor tale. Pentru aceasta cinstind cu credință preasfîntă prăznuirea ta, cerem a dobîndi și noi, cu rugăciunile tale, împărăția lui Hristos, și a ne mîntui de greșeale și de toată nevoia.

Stih : Răsădiți fiind în casa Domnului, în curțile Dumnezeului nostru vor înflori.

Vino către noi, cei ce te rugăm și ne necăjim, ajutor gata, îmblînzind valul supărărilor vieții, și încetînd vicleniile cele rele ale demonilor, Nichita, de Dumnezeu alesule, mărite mucenice al lui Hristos, cel ce ai biruit cu statornicia pe Atanarih, și ai fost schingiuit fără crușare, pentru credință ; vino acum de apără turma ta, sfinte, care te-a cîștigat pe tine ocrotitor și păzitor nebiruit ; pe Hristos rugîndu-L să dăruiască ei curățire de greșeale și mare milă.

Slavă..., a sfîntului, glasul al 8-lea :

Cel ce porți nume de biruință, te-ai arătat, Nichita preacinstite, mucenic nebiruit, propovăduind în priveliște pe Hris-

tos Dumnezeul nostru, mărturisindu-L pe Dînsul înaintea împăraților și a tiranilor. Pentru aceea nu înceta a-L ruga pentru pacea lumii, pentru iubitorii de Hristos, și pentru toți cei ce cu credință săvîrșesc pomenirea ta; și pentru ca să ne izbăvească de toată mînia, ca un iubitor de oameni.

Și acum..., a Praznicului, același glas:

S-a plinit glasul proorocului Tău Moise, Dumnezeule, ce zice: Vedea-veți viața voastră spînzurată înaintea ochilor voștri. Astăzi crucea se înalță, și lumea din înșelăciune se liberează. Astăzi învierea lui Hristos se înnoiește, și marginile pămîntului se bucură; în chimvale ca David cîntare Ție aducînd și zicînd: Lucrat-ai mîntuire în mijlocul pămîntului, Dumnezeule; Crucea și învierea, prin care ne-ai mîntuit pe noi, Bunule, Iubitorule de oameni, Atotputernice, Doamne, mărire Ție.

TROPARUL, glasul 1:

15 sept.

Purtătorule de chinuri, biruind mai întîi năvălirile barbarilor cu puterea Crucii cea nebiruită, pe urmă ai surpat mîndria demonilor, împotrivindu-te cu vitejia ta, înțelepte; și biruind-o, Nichita, ai luat daruri vrednice de biruință. Slavă lui Hristos, Cel ce te-a întărit; slavă Celui ce te-a încununat; slavă Celui ce a mărit pururea cinstită pomenirea ta.

Slavă... Și acum..., al Praznicului:

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..., se cîntă troparul Praznicului de 2 ori. Slavă..., al sfîntului, Și acum..., al Praznicului.

După Catisma întîi, de este Polieleu, se cîntă Sedealna sfîntului, glasul al 4-lea:

Podobie: Degrab ne întîmpină...

Crucea luînd ca o platoșă, ai mers la luptă împotriva vrăjmașilor celor nevăzuți, Nichita, de trei ori fericite. Și pierzînd tirania necredincioșilor, ai luat răsplătire darul minunilor. Iar acum roagă-te să fie mîntuiți de ispite cei ce te cinstesc pe tine.

Slavă... Și acum..., asemenea:

Întru tine, de trei ori fericită și de viață purtătoare Cruce, popoarele veselindu-se, împreună prăznuiesc cu cetele cele fără de materie; cetele arhiereilor cu cinste te laudă; mulțimile monahilor și ale pustnicilor ți se închină; cu care împreună slăvim pe Hristos, Cel ce s-a răstignit pe tine.

După Catisma a doua, Sedealna, glasul 1:

Podobie: Mormîntul Tău...

O, minune înfricoșătoare și arătare preamărită, răni de nesuferit primeai, Nichita, și pătimind strigai către tiranii cei

neînțelegători: Nu mă voi depărta de dragostea Hristosului meu, a Cărui Cruce și cinstite patimi le cinstesc, căci prin ele lumea se mîntuiește.

Slavă... Și acum..., a Praznicului:

Făptura, văzînd Crucea Ta, Hristoase, înălțată, înalță glas, lăudînd patima Ta cea de bunăvoie, a Dumnezeului nostru al tuturor. Și slăvește preasfîntă învierea Ta cea din morți, prin care ai dăruit lumii viață veșnică.

După Polieleu, se cîntă Sedelnele.

SEDEALNA sfîntului, glasul al 4-lea:

Podobie: Degrab ne întîmpină...

Veselindu-te, fericite, în durerile trupului, după cuviință ai cîștigat desfătarea cea dumnezeiască și fără durere în rai, primind de la Dumnezeu cununa nemuririi. Pentru aceea și izvorăști rîuri de tămăduiri, celor ce cu dragoste năzuiesc la acoperămîntul tău, mucenice.

Slavă... Și acum..., a Praznicului:

Degrab apucă înainte pînă a nu ne robi pe noi vrăjmașii cei ce Te hulesc pe Tine și ne îngrozesc pe noi, Hristoase Dumnezeul nostru. Omoară prin Crucea Ta pe cei ce ne vrăjmășesc pe noi cu războiul, ca să cunoască cît poate credința binecredincioșilor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Antifonul întîi al glasului al 4-lea.

PROCHIMENUL, glasul al 4-lea:

Minunat este Dumnezeu întru sfinții Săi, Dumnezeul lui Israel.

Stih: Sfinților celor de pe pămîntul Lui minunate a făcut Domnul toate voile Sale întru dînșii.

Toată suflarea...

Evanghelia de la Luca.

Psalmul 50.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile purtătorului de chinuri Nichita, Milostive, curățește mulțimea greșealelor noastre.

Și acum...

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu Milostive, curățește mulțimea greșealelor noastre.

Miluiește-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale, curățește mulțimea fărădelegilor noastre.

Stihira, glasul al 6-lea:

Astăzi toată lumea întru nevoința purtătorului de chinuri se veselește, și Biserica lui Hristos cu flori împodobită, de Hristos mărturisitorule, cîntă ție: Aleasă slugă a lui Hristos și fierbinte apărătorule, nu înceta a te ruga pentru robii tăi.

CANOANELE

Canonul Praznicului cu irmosul pe 6 și al sfîntului pe 8; iar fiind Polieleu se zice al Praznicului cu irmosul pe 6 și al sfîntului pe 6.

CANONUL sfîntului

Al lui Teofan.

Cîntarea 1-a, glasul al 4-lea :

Irmos : Adîncul Mării Roșii...

Cel ce ți-ai omorît cugetul trupului, luminează-mi cugetul cu strălucirea cea luminătoare, ca să laud ca a unui ales biruitor, prăznuirea ta, cel ce te rogi lui Hristos pentru noi, Nichita.

Nemolipsindu-te de otrava patimilor, cu vitejie ai răbdat chinurile; și ca un mucenic te-ai îmbrăcat cu haina cea cinstită, care ți-a fost țesută din sîngiurile tale.

Slavă...

Nouă și minunată cale de nevoințe ai arătat, pironindu-Te pentru noi pe lemn, Stăpîne. Că Te-ai făcut pîrgă mărturisirii și răbdării mucenicilor.

Și acum..., a Născătoarei :

Ceea ce ca o ușă a pogorîrii Tale către noi, Doamne, mai presus de ființă Te-a strălucit pe Tine, Iubitorule de oameni, îndoit în fire, Cel ce ești numit Răsărit și Soare, și Lumină, să fie lăudată.

Catavasiile Praznicului :

Cruce însemnînd Moise...

Cîntarea a 3-a :

Irmos : Se veselește de Tine Biserica...

Cu vitejie sufletească ai răbdat îngrozirile tiranului, mărite mucenice al lui Hristos, fiind întărit cu putere dumnezeiască.

Deznodarea trupului tău, și tăierea mădulărilor ai suferit, mucenice prealăudate, pentru dragostea lui Hristos, Care a preamărit sufletul tău.

Slavă...

Se bucură de tine adunarea mucenicilor lui Hristos, văzînd că se săvîrșește astăzi pomenirea ta.

Și acum..., a Născătoarei :

Marie, locașul cel curat și cinstit al fecioriei, vindecă rănile cele cumplite ale inimii mele.

Condacul și Icosul Praznicului.

Sedealna sfîntului, glasul al 4-lea :

Podobie : Degrab ne întîmpină...

Veselindu-te, fericite, în durerile trupului, după cuviință ai cîștigat desfătarea cea dumnezeiască și fără durere în rai, primind de la Dumnezeu cununa nemuririi. Pentru aceea și izvorăști rîuri de tămăduiri, celor ce cu dragoste năzuiesc la acoperămîntul tău, mucenice (de două ori).

Slavă... Și acum..., a Praznicului :

Degrab apucă înainte pînă a nu ne robi pe noi vrăjmașii cei ce Te hulesc pe Tine și ne îngrozesc pe noi, Hristoase Dumnezeul nostru. Omoară prin Crucea Ta pe cei ce ne vrăjmășesc pe noi cu războiul, ca să cunoască cît poate credința binecredincioșilor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Cîntarea a 4-a :

Irmos : Văzîndu-Te Biserica...

În cugetările Domnului îndulcindu-se, și în strălucirile Lui dezmierdîndu-se mucenicul

pătimind nu simțea, ci bucurîndu-se, cînta: Slavă puterii Tale, Doamne.

Fiind răscumpărat cu sîngele Stăpînului, mult-Pătimitorul Nichita, bucurîndu-se, aduce sîngele său lui Hristos, pentru Care fiind ucis cînta: Slavă Ție, Dumnezeul meu.

Slavă...

De dragostea Mîntuitorului fiind aprins mucenicul a călcat văpaia cea idolească și toată puterea demonilor, și cîntă Ziditorului: Slavă puterii Tale, Doamne.

Și acum..., a Născătoarei :

Împărate al împăraților, Hristoase, Fecioara cea preacurată, fiind împodobită cu tot felul de străluciri, ca un cer însuflețit acum se preamărește ca Născătoare de Dumnezeu.

Cîntarea a 5-a :

Irmos : Tu Doamne, lumina mea...

Cine poate spune darurile tale cele de biruință, și cununile pe care ți le-a dăruit ție Hristos ? Căci te-ai nevoit pentru Dînsul, Prealăudate Nichita.

Mucenicii săvîrșindu-și nevoințele pe pămînt, au primit de la Tine răsplătire cerească, Hristoase, Dătătorule de viață.

Slavă...

Acum strălucești ca un luminător, Nichita prealăudate, ajungînd a fi a doua lumină, stînd cu mărire înaintea Luminii celei mari.

Și acum..., a Născătoarei :

În vremile cele de apoi, Lumina ce era mai înainte de veci ne-ai născut, Maica lui Dumnezeu, nouă celor dintru întunericul vieții ; Aceea a luminat lumea.

Cîntarea a 6-a :

Irmos : Jertfi-voi Ție cu glas...

Îndulcitu-te-ai de frumusețile Ziditorului, mărite, și primind luminile cele de acolo, fericite, te-ai întraripat ; și nebăgînd seamă de moarte, ai mers către Dînsul.

Slavă...

Cugetînd cu socoteală înțeleaptă, mucenice, ai ales a fi mai de cinste cele veșnice, decît cele trecătoare ; și cu bucurie ți-ai dat trupul tău chinurilor, Nichita, veselindu-te.

Și acum..., a Născătoarei :

Singură pe tine aflîndu-te ca pe un măr în dumbravă, ca pe un crin preacurat și ca o floare din văi, Maica lui Dumnezeu, Mirele cel mare Hristos în tine S-a sălășluit.

CONDAC, glasul al 2-lea :

Podobie : Căutînd cele de sus...

Tăind tăria înșelăciunii cu împotrivirea ta, și luînd cununa biruinței prin nevoința ta, te veselești împreună cu îngerii, mărite Nichita, cel cu nume de biruință, împreună cu dînșii neîncetat rugîndu-te lui Hristos Dumnezeu pentru noi toți.

ICOS

Dîndu-mi cunoștință sufletului meu, curățește-mi mintea și mă

arată lucrător poruncilor Tale, Mîntuitorule, ca să pot birui pornirile cele multe ale patimilor mele, și să cîștig darul cel de biruință al nestricăciunii, prin rugăciunile viteazului tău purtător de chinuri Nichita, Iubitorule de oameni. Căci el ne-a chemat pe noi la pomenirea sa, rugîndu-se neîncetat pentru noi toți.

SINAXAR

În această lună, în ziua a cincisprezecea, pomenirea pătimirii Sfîntului Marelui Mucenic Nichita.

Acest sfînt a trăit pe vremea împărăției marelui Constantin. Era născut și crescut în țara barbarilor numiți goți (adică în Dacia lui Traian), care pentru scriitorii greci este «dincolo de Dunăre», iar pentru noi românii, «dincoace de Dunăre». Această țară pe acele vremuri o stăpîneau goții și se chema Goția, iar acum se cheamă România.

Fiindcă acest sfînt nu a voit a urma păgînătatea barbarilor, ci precum era de neam luminat și bogat, așa era și creștin bun, a fost prins de Atanarih, stăpînitorul goților, și pentru credința lui Hristos a fost mult chinuit și la urmă prin foc s-a săvîrșit.

Tot în această zi, pomenirea Preacuviosului Părintelui nostru Filotei preotul.

Acesta era dintr-un sat ce se chema Mirmicos, din locul ce se cheamă Opsichiu, și purta nume asemenea cu al maicii-sale, pe care o chema Teofila. Însurîndu-se și făcîndu-se tată de copii, s-a învrednicit și a fost făcut preot. Și nevoindu-se cu postul și cu rugăciunea, a ajuns făcător de minuni : la vreme de lipsă a dat pîine celor flămînzi, a prefăcut apa din rîu în vin, și a mutat o piatră foarte mare cu cuvîntul său. Iar la un an după adormirea sa, fiind mutat în alt loc, și-a întins mîinile ca și cum ar fi fost viu, și apucîndu-se de umerii a doi preoți ce aveau să-l mute, s-a sculat pe picioare, și pășind de trei ori s-a mutat, și s-a așezat în locul în care și acum zace. Și izvorăște mir nepărăsit, dînd minunată dovedire de viața sa îmbunătățită.

Tot în această zi, pomenirea Sfîntului Porfirie cel dintre înginători.

Acestui sfînt poruncindu-i Iulian Paravatul, cînd serba ziua nașterii lui, ca să hulească și să batjocorească lucrurile cele creștinești, cînd voia să intre în apă și să se afunde, a strigat tare : Botează-se Porfirie în numele Tatălui și al Fiului și al Sfîntului Duh. Deci ieșind afară îmbrăcîndu-se cu haine albe, și mărturisind că este creștin și propovăduind aceasta pe față, i s-a tăiat capul.

Tot în această zi, pomenirea aflării moaștelor Sfîntului Acachie, episcopul Melitinei.

Tot în această zi, pomenirea Sfîntului Mucenic Maxim, care de sabie s-a săvîrșit.

Tot în această zi, pomenirea a două sfinte fecioare, care prin sabie s-au săvîrșit.

Tot în această zi, pomenirea aflării moaștelor Sfîntului întîiului Mucenic Ștefan.

Tot în această zi, pomenirea Sfinților Mucenici celor ce au pătimit împreună cu Sfîntul Mucenic Nichita.

Tot în această zi, pomenirea Cuviosului Părintele nostru Gherasim, ctitorul sfintei Mînăstiri a Sfintei Treimi, ce se numește Survia care se află aproape de de Macrenița cea din Zagora, și care cu pace s-a săvîrșit.

Tot în această zi, pomenirea Sfîntului noului Mucenic Ioan Criteanul, care a mărturisit în Efesul cel nou, la anul 1811.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluiește-ne și ne mîntuiește pe noi. Amin.

Cîntarea a 7-a :

Irmos : În cuptorul persienesc...

Acum luminîndu-te, mucenice, cu lumina cea neapropiată, luminează cu lumina ta pe cei ce laudă acum pomenirea ta, cîntînd : Bine ești cuvîntat, Dumnezeul meu și Domnul.

Slavă...

Oștile îngerilor s-au minunat de bărbăția ta, fericite, văzîndu-te cu cîtă tărie te nevoiești, grăind : Bine ești cuvîntat în Biserica slavei Tale, Doamne.

Și acum..., a Născătoarei :

Împreună cu ceata cea de sus, Gavriil cel fără de trup veselin-

du-se, strigă către tine: Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu Preacurată; binecuvîntată ești tu între femei, stăpînă, fără prihană.

Cîntarea a 8-a:

Irmos: Mîinile întinzîndu-și...

Jertfă deplină și bineprimită te-ai adus pe tine, mucenice nebiruite, și jertfire întreagă de bun miros te-ai făcut Stăpînului tău, Cel ce s-a răstignit pentru noi, cu veselie cîntînd: Binecuvîntați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Risipind taberile vrăjmașului ca un viteaz dumnezeiesc te-ai nevoit și după vrednicie ai primit cununa biruinței celei neveștejite, din dreapta cea purtătoare de viață, înaintea căreia stai acum, cîntînd: Binecuvîntați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Binecuvîntăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfîntul Duh, Domnul.

Fără de îndoială iubind pe Hristos, ai amestecat sîngele tău cu sîngele Lui, și cu bice fiind bătut, și în multe feluri chinuit, împărătești acum împreună cu Dînsul, ca un rîvnitor al Lui, cîntînd: Binecuvîntați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Și acum..., a Născătoarei:

Născînd pe Hristos, pe Cel ce singur este preacurat, în chip vădit ai spălat spurcăciunea firii noastre, Preacurată de Dumnezeu Născătoare, cu totul fără prihană. Și te-ai făcut mai presus decît heruvimii și decît serafimii, care cîntă: Binecuvîntați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Cîntarea a 9-a:

Irmos: Hristos piatra cea netăiată...

Cu totul mă dau ție, de Dumnezeu fericite Nichita ca să te cîștig pe tine părtinitor către Stăpînul, Cel ce mă poate mîntui de toată primejdia. Căci El este pricinuitorul dumnezeieștii mîntuirii.

Făcîndu-te cu adevărat mărturisitor al adevărului, mucenice, bucurîndu-te stai acum cu îndrăzneală înaintea Adevărului celui ipostatic și cinstit, cîștigînd darurile nevoințelor tale.

Liniștitu-te-ai la limanul cel lin, odihnindu-te de ostenelile tale; și purtînd cunună, dănțuiești în rai împreună cu mucenicii lui Hristos. Așadar ca pe un mărit de Dumnezeu, după vrednicie toți te mărim.

Slavă...

Împărtășește-mi cu îndestulare darul tău, mucenice, mie celui ce ți-am împletit cu sîrguință cununi cu cuvinte de laudă, izbăvindu-mă de păcatul meu și de faptele mele cele cumplite, prin rugăciunile tale, preafericite.

Și acum..., a Născătoarei:

Mai presus de legile firii ai născut pe Dătătorul de lege, Cel

ce S-a făcut cunoscut lumii în două firi, făcîndu-se trup fără schimbare, pentru milostivirea Sa cea neurmată, binecuvîntată Preacurată Fecioară.

LUMINÎNDA

Podobie : Cu ucenicii...

Precum cu puterea Crucii, înțelepte, ai biruit semeția păgînilor și tulburarea tiranilor, mare Mucenice Nichita, așa prin rugăciunile tale fă să înceteze mișcările trupului și năvălirile patimilor noastre; dîndu-ne dezlegare de păcate, biruitorule, ca unul ce ai multă îndrăzneală către Dumnezeu (de două ori).

Slavă... Și acum..., a Praznicului :

Crucea este păzitoarea a toată lumea; Crucea, podoaba Bisericii; Crucea, stăpînia împăraților; Crucea, întărirea credincioșilor; Crucea, slava îngerilor, și demonilor rană.

LA LAUDE

Stihirile Sfîntului Nichita, glasul al 2-lea:

Podobie : Cînd de pe lemn...

Cînd ceața relei credințe a întunecat tot pămîntul, atunci te-a arătat pe tine Domnul luminător și învățător al dreptei credințe poporului goților, și curățitor al rătăcirii idolilor, cu darul dumnezeiescului Duh. Pentru aceasta cu dreaptă credință împreună adunîndu-ne, cinstim dumnezeiasca ta pomenire, luînd dezlegare de greșeale.

Cu puterea lui Hristos întărindu-te, toată desfătarea vieții de cele de jos rîvnitoare ai trecut-o cu vederea. Și pe drumul chinuirii ai călătorit bucurîndu-te, și a tiranilor cruzime cu bărbăție biruind, cununa biruinței ai primit de la singurul Dumnezeu. Către Acela acum stînd de față, purtătorule de chinuri, adu-ți aminte, Nichita, de cei ce cu credință săvîrșesc pomenirea ta.

Trecînd cu vederea mărirea cea stricăcioasă, slava cea cerească ți-a dat-o Hristosul tău, ca celui ce-L slăvești pe El cu vărsarea sîngelui; și credincioșilor pe tine te-a dăruit apărător dumnezeiesc, scăpîndu-i pe ei de ispitele cele grele. Pentru aceasta ca pe ocîrmuitorul cetății, turma ta cu laude te cinstește în toți anii pe tine, Nichita mărite.

Slavă..., glasul al 8-lea :

Veniți credincioșilor cu laude să prăznuim pomenirea măritului Mucenic Nichita, că acesta propovăduind popoarelor goților credința lui Hristos și pecetluind cu foc mărturisirea cea bună, s-a arătat ostaș nebiruit al Împăratului tuturor și Dumnezeu, tăind împreună miile înțelegătoarelor seminții celor de alt neam, cu puterea Dumnezeului nostru Cel ce s-a pironit pe lemn. Pe Acela Îl roagă neîncetat pentru dreptmăritorii creștini, și pentru toți cei ce săvîrșesc cu credință dumnezeiasca și preamărita lui pomenire.

Și acum..., a Praznicului, asemenea:

Cinstitei Crucii Tale, pe care de demult Moise mai înainte închipuind-o, pe Amalec surpînd l-a biruit, și David psalmistul strigînd a poruncit să se închine așternutului picioarelor Tale, Hristoase Dumnezeule, astăzi păcătoșii ne închinăm cu buze nevrednice. Iar pe Tine, Cel ce ai suferit a fi pironit pe ea, lăudîndu-Te, strigăm: Doamne, împreună cu tîlharul, învrednicește-ne pe noi de împărăția Ta.

Doxologia mare.

Și cealaltă slujbă a Utreniei după rînduială și otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile din Canonul Praznicului, Cîntarea 1-a, pe 4, și din al Sfîntului Cîntarea a 6-a pe 4. Prochimen, glasul al 7-lea: Veseli-se-va dreptul de Domnul... Stih: Auzi, Dumnezeule, glasul meu... Apostolul din Epistola către Coloseni (I, 24 — II, 1): Fraților, mă bucur acum de suferințele mele...(caută joi în săptămîna a 21-a după Rusalii). Aliluia, glasul al 2-lea: Dreptul ca finicul va înflori... Evanghelia de la Matei (X, 16—22): Zis-a Domnul ucenicilor săi: Iată Eu vă trimit ca pe niște oi... (caută miercuri în săptămîna a 3-a după Rusalii).

CHINONICUL

Întru pomenire veșnică va fi dreptul, de auzul rău nu se va teme.

TOT ÎN ACEASTĂ ZI

Pomenirea celui dintre sfinți Părintelui nostru Visarion, arhiepiscopul Larisei, făcătorul de minuni.

LA VECERNIE

După obișnuitul Psalm: Fericit bărbatul..., Starea întîia.

La Doamne, strigat-am..., se pun Stihirile pe 8: 3 ale Praznicului și 5 ale Ierarhului.

Stihirile Praznicului, glasul al 5-lea:

Podobie: Bucură-te cămara...

Bucură-te de viață purtătoare biruința creștinilor cea nebiruită, ușa raiului, întărirea credincioșilor, îngrădirea Bisericii; prin care stricăciunea a pierit și s-a sfîrșit, s-a călcat puterea morții, și ne-am înălțat de pe pămînt la cer, armă nebiruită; ceea ce ești luptătoare împotriva demonilor, cu adevărat lauda mucenicilor și podoaba cuvioșilor, limanul mîntuirii care dăruiești lumii mare milă.

Bucură-te Crucea Domnului, prin care s-a dezlegat omenirea de blestem; ceea ce ești semnul mîntuirii cu adevărat, care gonești pe vrăjmași întru înălțarea ta, preacinstită. Ajutătoarea noastră, stăpînia împăraților, tăria drepților, podoaba preoților, care de nevoi ne mîntuiești cînd te închipuim. Toiagul puterii, prin care sîntem păstoriți. Arma păcii, căreia cu frică îi stau împrejur îngerii, dumnezeiască slavă a lui Hristos, Care dă lumii mare milă.

Bucură-te povața orbilor, tămăduirea neputincioșilor, învierea tuturor morților, care ne-ai ridicat pe noi cei căzuți în stricăciune, Cruce cinstită, prin care s-a deslegat blestemul și a odrăslit nestricăciunea, pămîn-

tenii ne-am îndumnezeit și diavolul cu totul s-a surpat. Astăzi pe tine înălțată văzîndu-te cu mîinile arhiereilor, înălțăm pe Cel ce s-a răstignit pe tine, și ție ne închinăm, cîștigînd mare și bogată milă.

Stihirile ierarhului, glasul al 2-lea :

Podobie : Cu ce cununi de laudă...

Cu ce cununi de laudă să încununăm pe ierarhul, pe dascălul milosîrdiei și apărătorul dreptății, pe cel îngeresc la obiceiuri ; pe sfeșnicul cel prealuminător al credinței, pe rîul milosteniei cel nedeșertat, pe Visarion cel nou, care cu ochi privighetori a păscut turma sa în dumnezeieștile pășuni ale lui Hristos, Cel singur Preamilostiv ?

Cu ce podoabe de cîntări vom încununa pe ierarhul, pe împotrivitorul la nedreptate, pe ajutătorul celor năpăstuiți și cu adevărat părtinitor al săracilor ; pe turnul înfrînării cel neclătinat, pe lauda sihaștrilor, slava cea cu adevărat mare a Bisericii, și întărire credincioșilor ? Prin care ție, Visarioane, Hristos ți-a dăruit de sus dumnezeiască cinstire.

Cu ce cîntări sfințite să te lăudăm pe tine, ierarhe, dascălul înfrînării și împreună-locuitor cu cei fără de trup și ca serafimii privighetor al celor dumnezeiești ? Cumpăna cugetării și a faptelor bune, mîngîierea cea mare a celor din nevoi, lauda preoților și ocrotitorul lor cel tare, prin care Hristos Dumnezeu, dăruiește mila Sa cea bogată celor ce au trebuință.

Alte stihiri, glasul 1 :

Podobie : Prealăudaților mucenici...

Din tinerețe cu totul te-ai dat pe tine, sfinte, Atotțiitorului Dumnezeu, și cu sfințenie ai primit ungerea cea sfîntă, povățuind poporul și turma cea credincioasă bine chivernisind-o ; și acum te-ai sălășluit în staulul cel ceresc, Preacuvioase Ierarhe Visarioane.

Ajungînd preasfințit păstor al credincioșilor ai luminat inimile multora, înțelepte, ungînd întru Duhul preoți, preafericite, și cu adevărat, ca un înger slujind Domnului Atotțiitorului, pe Care roagă-L, preasfințite, ca să ne trimită pace sufletelor noastre.

Slavă..., glasul al 6-lea :

Părinte Visarioane, fiind nouă dascăl mîntuitor, cu cuvinte și cu fapte ne-ai învățat și ne-ai povățuit către lumina poruncilor lui Hristos. Pentru aceasta și mutîndu-te către Iisus, după Care ai dorit, să nu ne lași pe noi săraci pînă la sfîrșit. Ci împreună cu noi stînd cu duhul, pururea sfinte, și în chip nevăzut învățîndu-ne căile faptelor celor bune, arată-ne pe noi vrednici de cereștile locașuri.

Ca întru arătarea lui Hristos bucurîndu-te, să strigi către Dînsul : Iată, eu și pruncii pe care mi i-ai dat, Dumnezeule.

Ca și noi să strigăm: Acesta este, D o a m n e, povățuitorul mîntuirii noastre, părintele dorit pe care l-ai dat nouă, doctor sufletelor noastre, împreună cu care acum învrednicește-ne și pe noi, Stăpîne, să locuim în locașurile Tale cele pururea luminătoare, și să Te mărim pe Tine împreună cu Cel fără de început al Tău Părinte și cu Duhul Tău cel Preasfînt.

Și acum..., a Praznicului, același glas:

Glasurile proorocilor pe acest sfînt lemn mai înainte l-au vestit. Prin care s-a mîntuit Adam din blestemul morții cel de demult; și fiind înălțat astăzi, înalță glas împreună și făptura, cerînd de la Dumnezeu multă milă. Cel ce ești Însuți întru milă nemăsurat, Stăpîne, curățire fii n o u ă și mîntuiește sufletele noastre.

V O H O D: Lumină lină...

P R O C H I M E N, glasul al 7-lea:

Dumnezeul nostru în cer și pe pămînt toate cîte a vrut a făcut.

Stihuri:

Întru ieșirea lui Israel din Egipt, a casei lui Iacov din popor barbar.

Marea a văzut și a fugit, Iordanul s-a întors înapoi.

Ce-ți este ție, mare, că ai fugit, și ție, Iordane, că te-ai întors înapoi.

P A R E M I I L E

De la Facere ,citire:

(XVIII, 1—8, 16—19)

Apoi Domnul S-a arătat iarăși lui Avraam la stejarul Mamvri, într-o zi pe la amiază, cînd ședea el în ușa cortului său. Atunci, ridicîndu-și ochii săi, a privit și iată trei Oameni stăteau înaintea lui; și cum I-a văzut, a alergat din pragul cortului său în întîmpinarea lor și s-a închinat pînă la pămînt. Apoi a zis: «Doamne, de am aflat har înaintea Ta, nu ocoli pe robul Tău! Se va aduce apă să Vă spălați picioarele și să Vă odihniți sub acest copac. Și voi aduce pîine și veți mînca, apoi Vă veți duce în drumul Vostru, întrucît treceți pe la robul Vostru!» Zis-a Aceia: «Fă, precum ai zis!». După aceea a alergat Avraam în cort la Sarra și i-a zis: «Frămîntă degrabă trei măsuri de făină bună și fă azime!». Apoi Avraam a dat fuga la cireadă a luat un vițel tînăr și gras și l-a dat slugii, care l-a gătit degrabă. Și a luat Avraam unt, lapte și vițelul cel gătit și le-a pus înaintea lor și pe cînd Ei mîncau a stat și el alături de Ei sub copac. Apoi S-au sculat Oamenii aceia de acolo și S-au îndreptat spre Sodoma și Gomora și s-a dus și Avraam cu Ei, ca să-I petreacă. Domnul însă a zis: «Tăinui-voi Eu oare de Avraam, sluga Mea, ceea ce voiesc să fac? Din Avraam cu adevărat se va ridica un popor mare și tare și printr-însul se vor binecuvînta toate neamurile pămîntului, că l-am ales, ca să învețe pe fiii și casa sa după sine să umble în calea Domnului și să facă judecată și dreptate; pentru ca să aducă Domnul asupra lui Avraam toate cîte i-a făgăduit».

De la Pilde citire:

(III, 1—18)

Fiul meu, nu uita învățătura mea și inima ta să păzească sfaturile mele. Căci lungime de zile și ani de viață și propășire ți se vor adăuga. Mila și adevărul să nu te părăsească; leagă-le împrejurul gîtului tău, scrie-le pe tabla inimii tale; atunci

vei afla har şi bunăvoinţă înaintea lui Dumnezeu şi a oamenilor. Puneţi nădejdea în Domnul din toată inima ta şi nu te bizui pe priceperea ta. Pe toate căile tale gîndeşte la Dînsul şi El îţi va netezi toate cărările tale. Nu fii înţelept în ochii tăi; teme-te de Dumnezeu şi fugi de rău; aceasta va fi sănătate pentru trupul tău şi o înviorare pentru oasele tale. Cinsteşte pe Domnul din averea ta şi din pîrga tuturor roadelor tale. Atunci jitniţele tale se vor umple de grîu şi mustul va da afară din teascurile tale. Fiul meu, nu dispreţui certarea Domnului şi nu simţi scîrbă pentru mustrările Lui, căci Domnul ceartă pe cel pe care-l iubeşte şi ca un părinte pedepseşte pe feciorul care Îi este drag. Fericit este omul care a aflat înţelepciunea şi bărbatul care a dobîndit pricepere, căci dobîndirea ei este mai scumpă decît argintul şi preţul ei mai mare decît al celui mai curat aur. Ea este mai preţioasă decît pietrele scumpe; nici un rău nu i se poate împotrivi şi e bine-cunoscută tuturor celor ce se apropie de ea; nimic din cele dorite de tine nu se aseamănă cu ea. Viaţă lungă este în dreapta ei, iar în stînga ei bogăţie şi slavă; din gura ei iese dreptatea; legea şi mila pe limbă le poartă. Căile ei sînt plăcute şi toate cărările ei sînt căile păcii. Pom al vieţii este ea pentru cei ce o stăpînesc, iar cei care se sprijină pe ea sînt fericiţi.

De la Înţelepciunea lui Solomon, citire :

(IV, 7—15)

Cel drept, chiar cînd apucă să moară mai devreme, dă de odihnă. Bătrîneţile cinstite nu sînt cele aduse de o viaţă lungă, nici nu le măsori după numărul anilor. Înţelepciunea este la om adevărata cărunteţe şi vîrsta bătrîneţilor înseamnă o viaţă neîntinată. Plăcut fiind lui Dumnezeu, Domnul l-a iubit şi, fiindcă trăia între păcătoşi, l-a mutat de pe pămînt. A fost răpit, ca răutatea să nu-i schimbe mintea sa, înşelăciunea să nu-i amăgească sufletul. Căci vraja viciului întunecă cele bune şi ameţeala poftei schimbă gîndul cel fără de răutate. Ajungînd curînd la desăvîrşire, dreptul a apucat ani îndelungaţi. Sufletul lui era plăcut lui Dumnezeu, pentru aceasta Domnul S-a grăbit să-l scoată din mijlocul răutăţii. Neamurile văd, dar nu pricep nimic, şi nu-şi bat capul cu aşa ceva, că adică harul lui Dumnezeu şi mila Lui sînt cu aleşii Săi şi că poartă grijă de sfinţii Săi.

LA LITIE

Stihirile, glasul 1 :

Crezînd Stăpînului tuturor, te-ai făcut Lui slugă mulţumitoare, întărindu-te de temerea Lui; şi temîndu-te ai ajuns la smerenia cea desăvîrşită. Şi smerindu-te ca unul ce ai luat firea cea nelucrătoare a mişcărilor celor peste fire, a mîniei şi a poftei, te-ai îmblînzit. Şi îmblînzindu-te, poruncile ai păzit; şi păzindu-le pe ele, te-ai curăţit; şi curăţindu-te, te-ai luminat. Iar luminîndu-te, ai auzit de la Hristos zicîndu-ţi-se; De acum nu mai eşti slugă, ci prieten. Vino dar împreună cu Mine, întru cămara chemării celei de sus.

Glasul al 6-lea :

Bine să-ţi fie, slugă bună şi credincioasă; bine să-ţi fie, lucrătorule al viei lui Hristos. Tu şi greutatea zilei ai purtat; tu şi talantul ce ţi s-a dat l-ai înmulţit, şi pe cei ce au venit după tine nu i-ai pizmuit. Pen-

tru aceasta, poarta cerului ți s-a deschis ție : intră întru bucuria Domnului tău și te roagă pentru noi, Părinte, Preasfințite Visarioane.

Asemenea :

Omule al lui Dumnezeu și credincioasă slugă ; chivernisitorule al Tainelor Lui, și bărbat al doririlor Duhului ; stîlpule însuflețit și icoană vie, pe care Biserica Larisei, lăudîndu-te, te-a primit ca pe o comoară dumnezeiască, fii rugător și pentru sufletele noastre.

Asemenea :

Cuvioase preafericite, părinte preasfinte, păstorule cel bun și al lui Hristos, ucenic al Păstorului celui mare ; Cel ce ți-ai pus sufletul pentru oi, și acum, Prealăudate Părinte Visarioane, cere prin rugăciunile tale să se dăruiască nouă mare milă.

Glasul al 8-lea :

Făcîndu-te următor Marelui Arhiereu, cu ungerea bucuriei te-ai săvîrșit, Visarioane Cuvioase. Și bună mireasmă făcîndu-te Lui și luminîndu-ți făclia cu untdelemnul milosîrdiei, ai urmat Lui. Pentru aceasta acum împreună cu Dînsul desfătîndu-te, te veselești cu toți sfinții, cu care împreună nu înceta a cere, ca să ne împărtășim de dumnezeiasca împărăție și noi, cei ce în chip curat ne rugăm ție și prăznuim pomenirea ta cea de peste an.

Slavă..., glasul al 5-lea :

Să trîmbițăm cu trîmbiță de cîntări și cu bucurie să cîntăm, luminat prăznuind, întru pomenirea ierarhului și purtătorului de Dumnezeu părinte. Împărații și dregătorii să se adune împreună și să laude pe cel ce din pruncie pînă la sfîrșitul vieții s-a arătat slugă lui Hristos și osîrduitor în via Lui. Păstorii și dascălii, împreună alergînd, să laude pe păstorul cel următor Păstorului celui bun ; fecioarele să laude pe înaripatul purtător de grijă, cel ce împreună cu ele a luat jugul pustniciei. Legiuitorii să laude pe dătătorul legii, tinerii pe pilda înfrînării, bogații pe chivernisitorul cel bun, iar săracii pe miluitorul lor. Toți lăudînd pe cel ce s-a făcut toate tuturor ca să-i cîștige spre mîntuire, grăind așa : Prealuminate Părinte Visarioane, roagă pe Mîntuitorul Hristos ca, pentru rugăciunile tale, să izbăvească turma ta de toată nevoia ce este asupră-i.

Și acum..., a Praznicului, glasul al 8-lea :

Lucrarea cinstitei Crucii Tale, Hristoase, mai înainte închipuind-o Moise, a biruit pe potrivnicul Amalec, în pustiul Sinai. Căci cînd și-a întins mîinile, făcînd chipul Crucii, se întărea Israel. Iar acum săvîrșirea lucrurilor la noi s-a plinit. Astăzi Crucea se înalță, și demonii fug. Astăzi toată făptura din stricăciune s-a mîntuit, că toate

darurile prin Cruce ne-au strălucit nouă. Pentru aceasta bucurîndu-ne toți, cădem către Tine, zicînd: Cît s-au mărit, lucrurile Tale, Doamne, mărire Ție.

LA STIHOAVNA

Stihirile, glasul al 2-lea:

Podobie: Toată nădejdea punîndu-și...

Pe tine cel ce din pruncie te-ai adus cu totul Domnului, sfințit te-a uns cu frumusețile bunătăților Părintele ceresc; și Duhul cel Preaslăvit te-a luminat, Cuvioase Visarioane; și făcîndu-te preafrumos și cu chip dumnezeiesc, te-a numărat împreună cu îngerii și cu cetele ierarhilor. Cu aceea împreună petrecînd ca un arhiereu adevărat, cu îndrăzneală roagă-te pentru sufletele noastre.

Stih: Preoții Tăi, Doamne, se vor îmbrăca intru dreptate și cuvioșii Tăi se vor bucura.

Arătatu-te-ai, Preasfințite, în curțile Domnului viță mult-roditoare, odrăslind strugurii faptelor bune, slăvite. Cu înțelepciune dumnezeiască vărsînd rîurile sfintelor tale cuvinte, din care și noi gustînd ne umplem de dumnezeiască bucurie. Din amețeala cea din patimile noastre pururea ne izbăvim noi, cei ce cu dragoste cinstim preasfîntă și plină de bucurie duhovnicească pomenirea ta, părinte preasfințite.

Stih: Gura dreptului izvorăște înțelepciune, și cugetul inimii lui pricepere.

Ca o stea prealuminoasă luminezi pe cei ce cu dragoste măresc pomenirea ta cea cinstită și dumnezeiască, fericite părinte. Cel ce ești noianul îndurărilor și vărsare neîmpuținată a milei; tare ajutător celor năpăstuiți, mîngîiere neclintită a săracilor, ușurare celor din nevoi, chivernisitor al săracilor, și tare și grabnic ajutător văduvelor, izbăvește-ne și pe noi, cu rugăciunile tale, de chinurile cele veșnice.

Slavă..., glasul al 4-lea:

Preasfinte Părinte Visarioane, slujitorule al lui Dumnezeu, nimic nu te-a despărțit de dragostea lui Hristos: nici slava, nici desfătările, nici laudele oamenilor, nici înălțările scaunelor. Petru aceasta și mutîndu-te din viața cea trecătoare, te-a primit pe tine în cereștile locașuri; și ai acum în ceruri bogăție nepieritoare și slavă veșnică, umplîndu-te de desfătarea cea nestricată și primind laudă de la îngeri. Iar pe noi, după datorie săvîrșind pomenirea ta, vrednicule de fericire, prin neadormitele tale rugăciuni cele către Dumnezeu, învrednicește-ne de împărăția cerurilor.

Și acum... a Praznicului, glasul al 8-lea:

S-a plinit glasul proorocului Tău, Moise, Dumnezeule, ce zice: Vedea-veți Viața voastră spînzurată înaintea ochilor voștri. Astăzi Crucea se înalță și lumea din înșelăciune se slobozește; astăzi învierea lui Hristos se înnoiește și marginile pămîntului se bucură, în chimvale

ca David cîntare Ție, aducînd, și zicînd: Lucrat-ai mîntuire în mijlocul pămîntului, Dumnezeule: Crucea și Învierea; prin care ne-ai mîntuit pe noi, Bunule, Iubitorule de oameni, Atotputernice, Doamne, slavă Ț i e.

Troparul, glasul al 8-lea :

În răbdarea ta, ți-ai agonisit plata ta, părinte cuvioase; în rugăciuni neîncetat răbdînd, pe săraci iubind și pe aceia îndestulîndu-i. Ci te roagă lui Hristos Dumnezeu, Visarioane milostive fericite, să mîntuiască sufletele noastre.

Slavă... Și acum..., al Praznicului.

LA UTRENIE

După Dumnezeu este Domnul..., troparul Praznicului de două ori, Slavă.., al sfîntului, Și acum..., iarăși al Praznicului.

După Catisma întîia, cîntăm Sedealna, glasul al 8-lea :

Podobie : Pe Înțelepciunea și Cuvîntul...

De valurile vieții fugind și mărirea cea lumească defăimînd, p ă r i n t e, ai urmat Domnului după Care ai dorit și cărarea Lui cea dumnezeiască ai săvîrșit-o și de dragostea Lui, nimic nu te-a despărțit. Pentru aceasta, te-ai arătat moștenitor al împărăției cerurilor. Părinte Ierarhe Visarioane preafericite, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să dăruiască iertare de greșeale celor ce cu dragoste prăznuiesc sfîntă pomenirea ta.

Slavă... Și acum..., a Praznicului :

Lemnului Crucii Tale ne închinăm, Iubitorule de oameni, că pe el Te-ai pironit, Viața tuturor; raiul ai deschis, Mîntuitorule, tîlharului celui ce cu credință a venit la Tine, și desfătării s-a învrednicit, mărturisindu-se Ție: Pomenește-mă, Doamne. Primește-ne precum ai primit pe acela și pe noi care grăim: Greșit-am toți milostivirii Tale, nu ne trece pe noi cu vederea.

După Catisma a doua, cîntăm Sedealna glasul al 8-lea :

Podobie : Pe Înțelepciunea și Cuvîntul...

În muntele cel înțelegător suindu-te, ai intrat sub norul cel de taină, de Dumnezeu înțelepțite, și te-ai învățat adîncurile Duhului: prin taină însemnînd cu degetul lui Dumnezeu împreunarea Treimii pe lespezile inimii tale, Visarioane. Pentru aceasta, te-ai arătat luceafăr preailuminat și dascăl preaales al cetății Larisei. Iar acum roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșeale să dăruiască celor ce cu dragoste prăznuiesc pomenirea ta cea pururea lăudată.

Slavă... Și acum..., a Praznicului :

Îndată ce s-a înfipt lemnul Crucii Tale, Hristoase, temeliile morții s-au clătinat, Doamne, că pe Cel pe care L-a înghițit cu poftă iadul, L-a dat afară cu cutremur. Arătat-ai nouă mîntuirea Ta, Sfinte, și Te slăvim pe Tine, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

După Polieleu, Sedealna, glasul al 6-lea :

Podobie : Puterile îngereşti...

Vieţuind pe pămînt viaţă îngerească, ţi-ai depărtat de greutate trupul tău şi într-aripîndu-l cu facerile de bine, ai ajuns la limanul celor vii. Şi sălăşluindu-te în rai, împreună cu sfinţii cei din veac te veseleşti pe lîngă apa odihnei, cîntînd Domnului neîncetată laudă.

Slavă... Şi acum..., a Praznicului :

Mai înainte a închipuit cu taină Isus al lui Navi de demult chipul Crucii, mîinile întinzîndu-şi cruciş ; şi a stat soarele pînă ce a zdrobit pe vrăjmaşii cei ce stăteau împotriva Ta, Dumnezeule ; iar acum soarele a apus văzîndu-Te pe cruce pe Tine, Cel ce ai stricat stăpînia morţii, şi toată lumea împreună ai ridicat, Mîntuitorul meu.

Antifonul I al glasului al 4-lea :

PROCHIMENUL

Gura dreptului izvorăşte înţelepciune, şi limba lui va grăi judecată.

Stih : Auziţi acestea toate neamurile, ascultaţi toţi cei ce locuiţi în lume.

Toată suflarea să laude pe Domnul...

Evanghelia de la Ioan :

(X, 9—13)

Zis-a Domnul : Cel ce nu intră pe uşă în staulul oilor...

(Caută sîmbătă în săptămîna a 5-a după Rusalii).

Psalmul 50.

Slavă..., glasul al 2-lea :

Pentru rugăciunile Ierarhului Tău Visarion, Milostive, curăţeşte mulţimea greşealelor noastre.

Şi acum...

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea greşealelor noastre.

Stih : Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta şi după mulţimea îndurărilor Tale, curăţeşte fărădelegile noastre.

Apoi stihira, glasul al 6-lea :

Visarioane, Ierarhe, împreună cetăţean cu îngerii şi moştean al împărăţiei lui Hristos, pururea stînd înaintea Treimii, roagă-te pentru noi fiii tăi cei preaiubiţi, care după datorie săvîrşim preasfinţită pomenirea ta, ca să ni se dea iertare de greşeale.

CANOANELE

Unul al Praznicului, cu irmosul pe 6 şi două ale ierarhului, pe 8.

CANONUL cel dintîi al ierarhului.

Facere a lui Pahomie ieromonahul.

Cîntarea 1-a, glasul al 4-lea :

Irmos : Adîncul Mării Roşii...

Făcutu-te-ai, preaînţelepte locaş Duhului celui dumnezeiesc, supunînd sufletul tău la pornirile Lui şi către limanurile cele fără de valuri ai ajuns, preasfinţite părinte.

Scuturat-ai din sufletul tău nebunia lui Mamona, ca pe o închinăciune la idoli. Și ca un bun chivernisitor, talantul cel încredințat ție l-ai înmulțit la masa celor săraci.

Făcîndu-te locaș Duhului celui Preasfînt, și luminîndu-te prin sfintele suiri, Biserică ai zidit lui Hristos, spre laudă neîncetată.

A Născătoarei :

Cuvîntul lui Dumnezeu S-a sălășluit întru tine, Preacurată, și S-a arătat pe pămînt purtător de trup, ca să izbăvească de necuvîntare pe cei ce au fost amăgiți de sfaturile vrăjmașului.

Alt Canon, al ierarhului

Cîntarea 1-a, glasul al 8-lea :

Irmos : Pe Faraon ce se purta...

Omul acesta ce este lăudat de noi este ceresc ; căci viața lui ni l-a arătat pe el înger în trup. Pentru aceasta să fie lăudat și ca un înger pămîntesc și ca un om ceresc.

Omule al lui Dumnezeu, care cale a bunătăților nu ai urmat-o și care faptă bună nu ai lucrat-o ? Pentru că te-ai făcut dascăl a toată privirea Dumnezeirii și pildă faptelor celor minunate, Părinte Visarioane, de trei ori preaînalte.

Slavă...

O, slăvite Visarioane, și după moarte ești viu ; și acum trăind, părinte, nu ne lăsa pe noi ; ci vino și stai astăzi nevăzut împreună cu noi fiii tăi și binecuvîntîndu-ne pe noi ca pe cei ce săvîrșim pomenirea ta, noi și mai mult ne vom bucura și te vom lăuda pe tine, cuvioase.

Și acum..., a Născătoarei :

Taina cea din tine, Preacurată, mă îndeamnă iarăși a grăi despre Dumnezeu. Și lăudîndu-te, îndrăznesc a-ți cînta așa : Bucură-te auzire străină, Fecioară Maică, pentru că fără sămînță ai născut pe Dumnezeu, Unul în două firi.

Catavasie : Cruce însemnînd Moise...

Cîntarea a 3-a :

Irmos : Se veselește de Tine...

Avînd minte luminată de Dumnezeu și în trup rîvnind cetelor minților celor cinstite, te-ai numărat cu ele, mutîndu-te de la noi.

Avînd viețuire în ceruri de unde toți așteptăm pe Hristos Domnul, roagă-L pe Dînsul pentru noi, robii Săi.

Aprinzîndu-te pe tine Hristos, te-a pus în Biserică sfeșnic înțelegător credincioșilor, care pururea luminezi cugetele lor.

A Născătoarei :

Ca să întărească Domnul firea cea neputincioasă a oamenilor, a luat-o pe dînsa fără de păcat din tine, Preacurată.

Alt Canon

Irmos: Cel ce ai întărit cerurile...

Dănțuind acum în ceruri și împreună cu toți sfinții stînd înaintea Treimii celei preacinstite, adu-ți aminte de noi toți, pururea pomenite și podoabă a ierarhilor.

Arătatu-te-ai, părinte, următor tuturor sfinților celor din veac, trăgînd la tine cu iscusire toate faptele cele bune ale lor. Cu care și acum împreună ești locuitor în ceruri, Visarîoane, de Dumnezeu însuflate.

Slavă...

Tu, din pruncie făcîndu-te sfînt și curat întru amîndouă: cu sufletul și cu trupul, te-ai arătat slujitor lui Dumnezeu. Pentru aceasta și după moarte slujești întru înălțime, o, Visarioane, de Dumnezeu sfințite.

Și acum..., a Născătoarei:

Ceea ce ești sălaș mai desfătat lui Dumnezeu celui neîncăput numai tu singură ai răsplătit datoria strămoașei Eva. Căci fără stricăciune ai născut pe Ziditorul tău, fără amestecare și fără schimbare.

Catavasie: Toiagul în chip de taină...

Condacul și Icosul Praznicului.

Sedealna ierarhului, glasul al 3-lea:

Podobie: De frumusețea fecioriei...

Văzînd îngerii frumusețea sufletului tău cel preasfințit, pururea pomenite, au strigat cu veselie întru ieșirea ta: Vino dar de te suie către Dumnezeu, după Care ai dorit; vino, Visarioane, la praznicul veșnic și lăsînd cele de jos, suie-te sus și te bucură împreună cu îngerii.

Și acum..., a Praznicului, glasul al 8-lea:

Podobie: Porunca cea cu taină...

În rai de demult, lemnul m-a golit prin mîncare, vrăjmașul pricinuindu-mi omorîrea; iar lemnul Crucii, aducînd haina vieții oamenilor, s-a înfipt în pămînt și lumea toată s-a umplut de toată bucuria. Pentru aceasta văzînd-o înălțată, lui Dumnezeu cu credință popoare să strigăm: Plină este de slavă casa Ta.

Cîntarea a 4-a:

Irmos: Înălțat văzîndu-Te...

Strălucind în lume ca un luceafăr neapunînd întru ascuns, ci stînd pururea întru înălțime, ai gătit pe toți a lăuda pe Domnul Cel ce te-a mărit pe tine.

O, Visarioane, avînd în inima ta bună știință și credință, te-ai arătat ostaș al lui Hristos. Pentru aceasta te-ai nevoit cu bună luptă, preafericite.

A Născătoarei:

O, Preacurată Fecioară, ridică-ne pe noi cei ce cu totul sîntem pierduți în patimile cele de necinste, și cufundați în adîncul lenevirii ca una ce ai născut pe Ziditorul, Cel ce a ridicat păcatul lumii.

Alt Canon

Irmos : Tu ești tăria mea, Doamne...

Legea Domnului făcîndu-se cu adevărat sfeșnic picioarelor tale și poruncile Lui, cu adevărat lumină cărărilor tale, te-au înălțat la vîrfurile bunătăților cele preaînalte și minunate, pe tine, părinte, cel ce strigai : Mărire puterii Tale, Doamne, Iubitorule de oameni.

Acest pururea pomenit Părinte Visarion amestecînd prea bine rîvna lui Ilie cu blîndețile lui Moise, cu adevărat a fost și el însuși, ca un Ilie și ca un Moise, cînd se cuvenea, fiind plin de dumnezeiască rîvnă și de blîndețe, ca un apărător al credinței.

Slavă...

Tu, mărite părinte, ai urmat lui Hristos și, omorînd săltările trupului, te-ai arătat pe pămînt ca un alt Ilie, și aprinzîndu-te de dumnezeiasca rîvnă ai stat pururea împotriva celor fără de lege, cu învățăturile graiurilor tale cele sfinte, preafericite părinte.

Și acum..., a Născătoarei :

Ziditorul, aflîndu-te pe tine, cinstită, crin preacurat în văi strălucind din veac cu faptele cele bune, cu adîncimile curăției și cu desfătarea cuviinței, te-a înălțat în neamul omenesc. Pentru aceasta, ca pe o maică a Ziditorului te mărim.

Catavasie : Auzit-am, Doamne...

Cîntarea a 5-a :

Irmos : Tu, Doamne, lumina mea...

Lepădat-ai din cugetul tău, sfinte, materia și tulburarea cea lumească, și te-ai apropiat către Domnul cu toată cuviința.

Tu, cuvioase, astupînd toate simțirile sufletului și ale trupului, prin pătimire te-ai supus Duhului ca unui bun ocîrmuitor.

Ridicatu-te-ai cu sfințenia ca un măslin roditor ; și înflorind ca un finic și ca un cedru al lui Dumnezeu, pe toate le-ai umplut de bun miros.

A Născătoarei :

Cel prea puternic și mai presus de fire, aflîndu-te pe tine singură preacurată, S-a întrupat în pîntecele tău fără de patimă și fără stricăciune, Preacurată Fecioară.

Alt Canon

Irmos : Pentru ce m-ai lepădat...

Slăvite Visarioane, făcîndu-te vas aromatelor celor de taină, ai veselit simțirile tuturor credincioșilor. Căci graiurile cele din gura ta cea sfîntă și dumnezeiască au fost mai presus decît tot mirosul cel cu multe feluri de mirosuri, părinte.

Tu și cu cuvintele și cu faptele ai mărit, și ai lăudat pe Dumnezeu, fericite părinte, pentru aceasta ai și cîștigat de la Dum-

nezeu mărire veșnică. Ci, o, părinte, locuind tu în cer, nu uita pe cei de pe pămînt care săvîrșesc pomenirea ta.

Slavă...

Întărindu-te, părinte, de puterea cea nevăzută a Preasfîntului Duh, pe pămînt te-ai arătat ca un înger fără de trup. Că împreunîndu-te cu dumnezeiasca dorire a Izbăvitorului, te-ai arătat preaales ierarh, pururea pomenite.

Și acum..., a Născătoarei :

O, Fecioară, niciodată n-a mai fost, nici nu s-a văzut din veac, taină mai nouă și înfricoșătoare decît taina nașterii tale, cea fără de sămînță. O, minune a înălțimii și a adîncimii minunilor Tale cele străine și negrăite, Fecioară.

Catavasie : O, de trei ori fericite lemn...

Cîntarea a 6-a :

Irmos : Jertfi-voi cu glas de laudă...

Purtat fiind de cuget curat, cuvioase, ți-ai risipit bogăția în holdele săracilor. Pentru aceasta și seceri veselie, dobîndind din destul darurile ostenelilor tale.

Pentru podul făcut de tine peste rîul Ahelos, pentru ca să treacă cei ce se abăteau rău mai înainte, ți s-a gătit și ție pod de suire către cer, de Dumnezeu fericite.

Pe tine, părinte, te cunoaștem izbăvitor al celor robiți, și al celor închiși în temnițe, și scăpare grabnică a celor pătimitori și a celor cuprinși de necazuri și de nevoi. Pentru aceea ne rugăm, izbăvește-ne și pe noi de reaua pătimire.

A Născătoarei :

Îndreptează-mă, stăpînă, către limanurile cele de mîntuire, pe mine cel deznădăjduit de furtuna cugetelor și de mulțimea patimilor, ca una ce ai născut pe Hristos, Mîntuitorul lumii.

Alt Canon

Irmos : Curățește-mă, Mîntuitorule...

Bucură-te Visarioane, căci cu adevărat te-ai arătat podoabă și dumnezeiască frumusețe ierarhilor și dulceață părinților. Bucură-te pururea pomenite ierarhe, îndreptătorule și apărătorule al dreptei credințe.

Visarion cel îndumnezeit și cu adevărat mare arhiereu, făcîndu-se următor bunătăților celor noi printr-însele și-a făcut grabnică suire care cu adevărat duce către Dumnezeu.

Slavă...

Urmînd noi învățăturilor tale, părinte, precum pe pămînt, și sus să avem sălășluire împreună cu tine, cetățeanule al cerului, Preasfințite Visarioane.

Și acum..., a Născătoarei :

Tu, Preacurată Fecioară, ca ceea ce te-ai arătat slujitoare lu-

crării celei de negrăit a măririi lui Dumnezeu, prin naşterea ta ai îndumnezeit toată firea omenească; căci pe Dumnezeu L-ai născut om, pentru care îţi cîntăm: Bucură-te.

Catavasie: În pîntecele fiarei...

CONDAC, glasul al 8-lea:

Podobie: Porunca cea cu taină...

Din pruncie, primind de la Dumnezeu biruinţă asupra demonilor, preasfinţite părinte, şi făcîndu-te întocmai ca un înger între oameni, te-ai mutat acum la locaşurile cele cereşti. Pentru aceasta şi nouă celor ce ne aflăm jos, ni se cade a striga ţie: Bucură-te, Părinte Visarioane.

ICOS

Văzînd îngerii că sfinţitul tău suflet este ridicat de pe pămînt, părinte, către locaşurile cele cereşti luminat de fulgerile bunătăţilor celor dumnezeieşti, de trei ori fericite părinte, dănţuiau şi strigau către tine: Bucură-te, lucrătorul a toată fapta cea bună; bucură-te, izgonitorul a toată fapta răutăţilor. Bucură-te, cel ce te-ai arătat pricinuitor de mîntuire multora; bucură-te, cel ce ai izbăvit pe mulţi de pierzare. Bucură-te, cel ce pururea în rugăciuni ai fost plin de frica lui Dumnezeu; bucură-te, cel ce întru învăţături ai fost plin de cuvîntul lui Dumnezeu. Bucură-te, că te-ai arătat păstor oilor celor cuvîntătoare; bucură-te, că ai fost izgonitor lupilor celor răpitori. Bucură-te, următorule al părinţilor celor lăudaţi; bucură-te, împărtăşitorule al tuturor sfinţilor. Bucură-te, bunule chivernisitor al celor de jos; bucură-te, moştenitorule al celor de sus ale lui Dumnezeu. Bucură-te, dumnezeiescule Părinte Visarioane.

SINAXAR

În această lună, ziua a cincisprezecea, pomenirea celui între sfinţi Părintelui nostru Visarion, arhiepiscopul Larisei, făcătorul de minuni.

Acest între sfinţi Părintele nostru Visarion era dintr-un sat din Macedonia, din părţile spre Tesalia. S-a născut din părinţi cucernici şi învăţînd carte, cînd a fost de 16 ani, a poftit viaţa şi schima monahală; şi cu adevărat s-a dus cu tot sufletul la Marco, mitropolitul Larisei. Şi cîtava vreme rămînînd împreună cu dînsul şi trecînd treptat cele sfinţitoare, a fost făcut episcop pe seama cetăţii Dometicului şi Elasonului.

Iar poporul cetăţii, din pricina mîndriei, nu l-a primit ca episcop, pentru că în trecut cetatea lor era cinstită cu rang de Arhiepiscopie. Pentru aceasta, mergînd ei cu îndrăzneală la patriarhul Teolip ce păstorea în vremea aceea, care era stăpînit mai mult de aur decît de Dumnezeu, au luat de la dînsul ca episcop pe un oarecare Neofit.

Iar Visarion, următorul lui Hristos, socotind acest lucru pricină de odihnă, aştepta lîngă Marco, părintele lui duhovnicesc, vindecînd pururea cu cuvîntul şi cu fapta pe săracii şi neputincioşii ce aşteptau la biserica sa. Trecînd patru ani, şi văduvind de păstor episcopia Stagopului a fost cerut de către credincioşii acelei episcopii să le fie exarh. Şi petrecînd în episcopia aceea şase ani multe supărări şi prigoniri a suferit din pricina unui netrebnic de preot, numit Dometie. Iar preasfinţitul Marco, dîndu-şi sfîrşitul şi mutîndu-se către locaşurile cele fericite, atunci cu alegerea şi cu cererea episcopilor acelei eparhii şi a clericilor, precum şi a tot poporul dreptcredincios, Sfîntul Visarion a fost rînduit urmaş în scaunul Larisei de către patriarhul Ieremia.

Cît a condus această eparhie a săvîrșit cele plăcute lui Dumnezeu : răscumpăra pe cei robiți, ajutora cu daruri pe cei săraci și lipsiți ; făcea poduri peste ape. Astfel, a făcut pod peste rîul ce cobora din Pind în Etolia, numit de locuitorii de acolo Levcopotomos, adică rîul alb, iar de poeți Ahelios, curgător ca argintul, peste care mai înainte nimeni nu putea trece și nici nu putea face pod din pricina repeziciunii cu care curgea apa și a nămolului ce se făcea în vremea ploilor. El a pus temelia și a zidit la munte, aproape de satul lui, Mînăstirea cea frumoasă a Mîntuitorului nostru Iisus Hristos. Și a avut și ajutor întru toate, pe fratele lui bun Preacuviosul Ignatie episcopul.

În acest chip, bine și cu plăcere dumnezeiască chivernisindu-și toate lucrurile sale, precum și cele ce erau sub stăpînirea lui, fiind aproape de 50 de ani, s-a dus către Domnul.

Cu ale lui sfinte rugăciuni, Doamne, miluiește și ne mîntuiește pe noi. Amin.

Cîntarea a 7-a :

Irmos : În cuptor tinerii lui Avraam...

Fiind ca un ierarh și ca un slujitor al lui Hristos și hrănindu-ți sufletul cu cuvintele credinței, din darul cel dintru tine ai împărțit credincioșilor în dragoste și în Duhul, preasfințite părinte.

Acum cu adevărat, iar nu întru închipuire, vezi mărirea cea dumnezeiască ; și nu ca prin oglindă privești cele tainice, ci față către față vezi cele înalte cîntînd : Bine ești cuvîntat, Doamne.

Cetatea Larisei și Ftetaniei, cu credință adunîndu-se, prăznuiesc la mormîntul tău, împreună cu călugării, racla moaștelor tale cele mirositoare de mir, așezată în biserica Domnului, pe care tu ai zidit-o.

A Născătoarei :

Ceata proorocilor văzîndu-te pe tine mai înainte locaș dumnezeiesc, cu totul luminat și purtător de lumină, umplîndu-se de Duhul Sfînt, a cîntat : Bine ești cuvîntat în Biserica măririi Tale, Doamne.

Alt Canon

Irmos : De pogorîrea lui Dumnezeu...

Nu ai murit, sfinte, căci trăind cineva pentru Dumnezeu nu moare niciodată. Pentru aceasta, o părinte, pe noi, fiii tăi, nu ne uita ; ci prin rugăciunile tale, învrednicește-ne și pe noi toți a cîștiga viața cea veșnică.

Semănînd tu lacrimi întru veselie, ai adunat rodurile vieții. Deci tu, părinte, umplînd din ostenelile tale vistieriile cele cerești, neîncetat te desfătezi și cînți împreună cu cei ce cîntă : Bine ești cuvîntat, Dumnezeul Părinților noștri.

Slavă...

Avînd ochiul sufletului tău pururea neadormit, părinte, și jos fiind, erai împreunat cu Dumnezeu cel dintru înălțime. Pentru aceasta neîncetat cîntai : Bine ești cuvîntat, Dumnezeul Părinților noștri.

Și acum..., a Născătoarei :

Nu e cu putință a pricepe, nu numai oamenilor, dar nici tuturor puterilor celor de sus, chipul cel străin al nașterii tale, Preacurată. O, minune a înălțimii

măririi tale. Bine este cuvîntat Dumnezeu, Cel ce fără de sămînță S-a născut din tine, Fecioară.

Catavasie : Nebuna poruncă a tiranului...

Cîntarea a 8-a :

Irmos : Miinile întinzîndu-și Daniel...

Ca să cîștigi în ceruri comoară ce nu poate fi nefurată, pe pămînt ți-ai împărțit bogăția la săraci și la nevoiași, ca și cum ai fi dat Domnului ale Sale, cuvioase, cîntînd : Binecuvîntați toate lucrurile Domnului pe Domnul, lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Nicicum nu te-ai arătat dojenitor sau hrăpăreț, Cuvioase Părinte Visarioane ; ci bine chivernisind biserica, ai lucrat nerușinat, nevinovat, negrăitor de rău, fără vrăjmășie, fiind și învățător luminat al credinței, nebiruit, blînd și neiubitor de argint.

Potrivindu-ți viața cu cuvîntul tău cel bine împodobit, în amîndouă te-ai arătat drept, cuvios, preaînțelept și ai pus înaintea tuturor învățăturile dreptei credințe, neîncetat cîntînd : Toate lucrurile pe Domnul lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

A Născătoarei :

Pe Unul din Treime ai primit în pîntecele tău, Preacurată, și L-ai născut în chip minunat. Pentru aceea și noi ne plecăm smeriți înaintea ta și îndrăznim a cere ca prin rugăciunile tale către Cel pe care L-ai născut, Duhul Sfînt să ne fie tuturor ca o pavăză tare, împotriva vrăjmașilor văzuți și nevăzuți, care tulbură viața noastră.

Alt Canon

Irmos : De șapte ori cuptorul...

Tu, Părinte Visarioane, din comorile Duhului cele de sus luînd de la Dumnezeu bogăție nedeșertată, prin cuvînt dumnezeiesc ai hrănit sufletele cele flămînde; iar trupurile cele topite de foame, prea înțelepțește le-ai hrănit, dîndu-le în toate zilele cele trebuincioase, ca un dumnezeiesc chivernisitor.

Făcîndu-te tuturor tată, te-ai arătat al doilea Avraam, aducînd jertfă fără de sînge Arhiereului Hristos, Celui după rînduiala lui Melchisedec. Căci cu dreptate ai izgonit pe vrăjmași de la toți și de la biserica ta cea dumnezeiască, ca pe cei care despărțeau și tulburau turma ta.

Binecuvîntăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfîntul Duh, Domnul.

Cu alegere dumnezeiască fiind făcut arhiereu ales al Larisei, te-ai arătat și îndrumător prea iscusit al dreptății și pildă tuturor bunătăților, Părinte Visarioane, mustrînd și certînd, precum învață Pavel, și făcîndu-te tuturor toate, ca pe toți să-i cîștigi, întocmai ca și el.

Și acum..., a Născătoarei :

Racla ta, stăpînă, cea plină de mir cu bună mireasmă, izvo-

răște tuturor Mirul cel mai presus de fire și tainic al Darului, care a umplut toată lumea de mireasmă dumnezeiască. Ceea ce ești obștească iubire și cinstire a oamenilor, Marie, fiica lui Dumnezeu, pe tine te laudă toate cetele îngerești și cele omenești, întru toți vecii.

Irmosul :

Să lăudăm, bine să cuvîntăm...

Catavasie : Binecuvîntați tineri...

Cîntarea a 9-a :

Irmos : Piatra cea netăiată de mînă...

Arătatu-te-ai încununat cu multe feluri de bunătăți, de Dumnezeu fericite, și ai fost încununat de Hristos cu cunună neveștejită. Pentru aceea te rugăm : Adu-ți aminte și de noi care prăznuim pomenirea ta cea sfîntă.

Avînd pe Hristos locuitor întru tine, te-ai arătat tuturor cu chip dumnezeiesc, bine împreunînd în tine milostenia și judecata, o, preafericite. Pentru aceasta acum bucurîndu-te, te îndulcești de desfătarea cea neîncetată.

Blînd făcînd pe Domnul spre noi robii Săi, părinte, îndreptează viața noastră spre stare pașnică, izbăvindu-ne cu rugăciunile tale de supărarea vrăjmașilor văzuți și nevăzuți.

A Născătoarei :

Noaptea patimilor s-a ridicat asupră-mi și toată viața mea rău petrecînd-o, de somnul lenevirii cu totul sînt cuprins eu ticălosul. Ci tu, Fecioară, ceea ce ai născut Lumina, luminează inima mea.

Alt Canon

Irmos : Spăimîntatu-s-a cerul...

Pe mine scriitorul laudei tale, pe mine care ți-am adus aceastâ cîntare din suflet, și împreună cu mine și pe toți cei ce-ți cîntă, preafericite părinte, prin rugăciunile tale cele către Dumnezeu, adună-ne unde acum locuiești tu, și ne arată fii și moșteni ai împărăției pe care tu ai cîștigat-o.

Cununilor și darurilor cu care te-ai împărtășit de la Dumnezeu, Părinte Visarioane preaminunate, dă-ne și nouă, prin rugăciunile tale, a ne împărtăși și noi cu acoperămîntul tău cel nevăzut, păzind totdeauna pe toți cei ce se roagă către tine, de toată răutatea vrăjmașilor văzuți și nevăzuți.

Slavă...

Lauda ta, deși a luat sfîrșit, sfinte, însă dragostea noastră cea către tine este pururea ; căci noi sîntem fiii tăi cei iubitori de părinți ; iar tu, preasfințite, ești părinte iubitor de fii. De aceea te rugăm : Fii nedespărțit de noi, fiii tăi, și acum, iar în ziua judecății să ne fii în ajutor.

Și acum..., **a Născătoarei :**

Ceea ce ești împlinirea proorocilor cea de Dumnezeu aleasă, propovăduirea apostolilor și a

mucenicilor; chipul curăției pustnicilor, laudă cinstită a arhanghelilor și locaș al Dumnezeirii, primește, Născătoare de Dumnezeu, laudele noastre, pe care ți le aducem cu dragoste și din cuget curat.

Catavasie : Rai de taină ești Născătoare...

LUMININDA ierarhului

Podobie : Cu duhul stînd bătrînul...

Preacinstită pomenirea Ierarhului Visarion sosind astăzi, praznic de veselie a prilejuit credincioșilor. Veniți dar, toate adunările Bisericii, spre a cinsti cu cîntări duhovnicești și cu psalmi de laude.

Slavă... Și acum..., a Crucii.

LA LAUDE

Se pun stihirile pe 6 : 3 ale Praznicului și 3 ale sfîntului.

Stihirile Praznicului, glasul al 8-lea :

Podobie : O, preaslăvită minune...,

O, preamărită minune! Pomul cel de viață purtător, preasfînta Cruce, la înălțime ridicată se arată astăzi. Toate marginile o măresc; și toți demonii se îngrozesc. O, ce dar s-a dăruit pămîntenilor! Prin care, Hristoase, mîntuiește sufletele noastre, ca un milostiv.

O, preamărită minune! Crucea ce a purtat pe Cel Preaînalt, ca pe un strugure plin de viață se înalță astăzi de pe pămînt; prin care la Dumnezeu toți am fost trași și moartea de tot s-a potolit. O, preacinstite lemn, prin care ne împărtășim de nemuritoarea haină, cea din Eden, pe Hristos mărind.

O, preamărită minune! Lățimea și lungimea Crucii cu a cerului se aseamănă, căci cu dumnezeiescul dar sfințește toate. În aceasta neamurile păgîne se biruiesc; întru aceasta sceptrurile împăraților se întăresc. O, dumnezeiască scară, prin care ne-am suit la ceruri, înălțînd întru cîntări pe Hristos Domnul.

Stihirile ierarhului, glasul al 4-lea :

Podobie : Ca pe un viteaz...

Cu ungerea preoției luminîndu-ți cugetul, turma lui Hristos ai povățuit-o către pășunea cea mîntuitoare; iar apoi te-ai mutat la viața cea fără de întristare și către Lumina cea neapusă, unde este rîul desfătării și mulțimea drepților și a cuvioșilor, o, Visarioane, de Dumnezeu însuflate.

Cu mintea luminîndu-te, și cu credința înfrumusețîndu-te, iar cu împărtășirile bunătăților împodobindu-te, te-ai mutat către Dumnezeu, ca să primești darurile nevoințelor și snopii ostenelilor tale. Pentru aceasta astăzi săvîrșim pomenirea ta cea sfîntă, mărind pe Dumnezeu, Visarioane de Dumnezeu însuflate.

Cu smerenia Duhului împodobindu-te, pe scaun înalt ai șezut, preasfințite. Și desăvîrșit binecuvîntînd, cu punerea sfintelor tale mîini, credincioși mulți ai adus prinos lui Dumnezeu. Pentru aceasta, toată cin-

stita Biserică te laudă pe tine, ca pe un păstor sfinţit, Visarioane, de Dumnezeu însuflate.

Slavă..., glasul al 8-lea :

Întru rugăciunile tale cele privegheătoare, avînd ochii cei înţelegători ai sufletului tău către Dumnezeu neclintiţi cu adevărat, Sfinţite Părinte Visarioane, pe pămînt ai fost cu trupul împreună cu oamenii, iar cu duhul în cer împreună cu îngerii. Pentru aceasta şi noi acum te numim om ceresc şi înger pămîntesc şi-ţi strigăm : Bucură-te, cel ce-ai arătat viaţa celor fără de trup în trupul tău ; bucură-te, cel ce ai călătorit calea cea strîmtă şi cu scîrbe şi printr-însa te-ai suit la lăţimea vieţii celei cereşti. Bucură-te, locuitorule împreună cu pustnicii, asemenea la obicei cu Apostolii ; împreună cetăţeanule cu ierarhii; dănţuitorule împreună cu îngerii ; moştenitorule al Împărăţiei cerurilor, căreia şi noi să ne învrednicim, prin rugăciunile tale cele către Domnul.

Şi acum..., a Praznicului, glasul al 6-lea :

Astăzi Pomul vieţii din sînurile pămîntului fiind scos, adevereşte învierea lui Hristos, Cel ce a fost pironit pe dînsa. Şi înălţat fiind de mîinile preoţilor, vesteşte înălţarea Lui la ceruri. Prin care firea omenească din căderea cea de pe pămînt înălţîndu-se, în ceruri vieţuieşte. Pentru aceasta cu mulţumită grăim : Doamne, Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce şi împreună ne-ai înălţat, învredniceşte-ne şi pe noi cei ce Te lăudăm pe Tine de bucuria Ta cea cerească.

Doxologia mare. Şi cealaltă slujbă a Utreniei după rînduială şi otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile din Canoanele ierarhului, Cîntarea a 3-a a Canonului celui dintîi, pe 4 şi Cîntarea a 6-a din Canonul al doilea, pe 4, Prochimen, glasul 1 : Gura mea va grăi înţelepciune... Stih : Auziţi acestea toate neamurile... Apostolul din Epistola către Evrei (VII, 26—28 ; VIII, 1—2) : Fraţilor, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem... Evanghelia de la Ioan (X, 9—16) : Zis-a Domnul : Eu sînt uşa ; dacă va intra cineva prin Mine... (Caută Evanghelia a doua din Duminica a 2-a din Marele Post).

CHINONICUL

Întru pomenire veşnică va fi dreptul, de auzul rău nu se va teme.

TOT ÎN ACEASTĂ ZI

Pomenirea Sfîntului Iosif cel Nou de la Partoş, mitropolitul Timişoarei.

De va fi hram şi de va vrea cel mai mare, se face Priveghere.

LA VECERNIA MICĂ

La Doamne, strigat-am..., se pun Stihirile pe 4, glasul al 6-lea :

Podobie : Toată nădejdea...

Iosife fericite, caută spre noi cei ce cădem la tine şi ne rugăm : Luminează ochii sufletelor noastre, ca să vedem pe Dătătorul de lumină cel îndurat (de două ori).

Din cursele vrăjmașilor scoate-ne pe noi, Sfinte Părinte Iosif, cel ce ai îndrăzneală către Dumnezeu, și de ispitele celui viclean ne izbăvește.

Liman neînviforat și zid nebiruit, Părinte Iosif, pe tine te-am cîștigat noi credincioșii; turn de întărire și îndemn spre pocăință, îndreptător și apărător sufletelor.

Slavă... Și acum..., a Praznicului, glasul al 6-lea, însuși glasul:

Prin Crucea Ta, Hristoase, nădejdea creștinilor, îndreptarea celor rătăciți, limanul celor înviforați, în războaie biruință, tămăduirea celor neputincioși, învierea morților, miluiește-ne pe noi.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 2-lea:

Podobie: Casa Efratului...

Arătatu-te-ai din tinerețe vas sfințit, Părintele nostru Iosif, și locaș Preasfîntului Duh.

Stih: Cinstită este înaintea Domnului moartea cuviosului Lui.

Purtînd în mîinile tale crucea Domnului, Cuvioase Iosif, nălucirile diavolești pînă în sfîrșit le-ai pierdut.

Stih: Fericit bărbatul care se teme de Domnul.

Înșelăciunile viclenilor demoni, biruindu-le cu puterea crucii, ai arătat slava lui Hristos, Iosif, părintele nostru.

Slavă... Și acum..., a Praznicului, asemenea:

Veniți toți cu veselie să sărutăm lemnul cel de mîntuire, pe care s-a pironit Hristos, mîntuirea lumii.

Troparul sfîntului, glasul al 8-lea:

Din tinerețe cu totul te-ai supus Domnului, cu rugăciunile și cu ostenelile și cu postul. Pentru aceasta, văzînd Dumnezeu nevoințele tale, arhiereu și păstor Bisericii Sale te-a rînduit; și după moarte în cetele sfinților te-a sălășluit, Sfinte Părinte Iosif. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu să ne dăruiască iertare de greșeale nouă, celor ce cu credință și cu dragoste săvîrșim sfîntă pomenirea ta.

Slavă... Și acum..., al Praznicului:

Mîntuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta; biruință dreptmăritorilor creștini asupra celui potrivnic dăruiește și cu crucea Ta păzește pe poporul Tău.

LA VECERNIA MARE

După obișnuitul Psalm, se cîntă Fericit bărbatul... Starea întîia.

La Doamne, strigat-am..., se pun Stihirile pe 8: 3 ale Praznicului și 5 ale Sfîntului Iosif.

Stihirile Praznicului, glasul al 6-lea:

Podobie: Toată nădejdea...

Crucea înălțîndu-se, toată făptura îndeamnă a lăuda preacurată Patima Celui ce S-a înăl-

țat pe dînsa; căci întru aceasta, ucigînd pe cel ce ne-a ucis pe noi, pe cei omorîți i-a înviat și i-a înfrumusețat, și în ceruri a locui i-a învrednicit ca un milostiv, pentru mulțimea bunătății Sale. Pentru aceea bucurîndu-ne, să înălțăm numele Lui și să mărim sfințenia Lui cea preaînaltă.

Moise mai înainte te-a închipuit pe tine, mîinile întinzîndu-și spre înălțime și biruind pe Amalec, Cruce cinstită, lauda credincioșilor, întărirea nevoitorilor, frumusețea Apostolilor, biruința drepților, mîntuirea tuturor cuvioșilor. Pentru aceasta, pe tine înălțată văzîndu-te, făptura se veselește și prăznuiește mărind pe Hristos, Cel ce prin tine a adunat cele risipite, cu bunătatea cea preaînaltă.

Cruce preacinstită, căreia îți stau împrejur cetele îngerești bucurîndu-se, astăzi înălțată fiind cu dumnezeiască voie, înalță pe toți cei ce au fost izgoniți prin amăgirea mîncării, și au alunecat spre moarte. Pentru aceasta pe tine cu inima și cu buzele credincioșii sărutîndu-te, sfințenie luăm, grăind: Înălțați pe Hristos, pe Preabunul Dumnezeu, și să ne închinăm așternutului picioarelor Lui celor dumnezeiești.

Stihirile Sfîntului Iosif, glasul al 8-lea, însuși glasul:

Doamne, Tu în grădina dumnezeieștii Tale Biserici, floare cu bună mireasmă l-ai arătat pe Iosif și cu apele înțelepciunii tale l-ai adăpat pe el. Pentru aceasta a odrăslit roadele cunoștinței, întărind în dreapta credință pe cei ce cu laude te măresc pe tine (de două ori).

Doamne, Tu, Cel ce cerci inimile și desăvîrșit știi cele ascunse, cunoscînd pe Iosif că este vas al alegerii Tale, l-ai pus păstor Bisericii Banatului. Pentru aceea, a îndreptat turma Ta la pășunea dreptei credințe (de două ori).

Doamne, Cel ce ai împodobit pe Părintele nostru Iosif, cu darul arhieriei și l-ai luminat cu razele dumnezeieștii străluciri, luminează-ne ca un milostiv și pe noi, prin rugăciunile lui, ca după cuviință să Te lăudăm.

Slavă..., glasul al 6-lea:

Bine, slugă bună și credincioasă, bine lucrătorule al viei lui Hristos. Tu și greutatea zilei ai purtat, tu și talantul cel dat ție l-ai înmulțit și pe cei ce au venit nu i-ai pizmuit. Pentru aceasta porțile cerești ție ți s-au deschis: intră întru bucuria Domnului tău și te roagă pentru noi, Preacuvioase Părinte Iosif.

Și acum..., a Praznicului, asemenea:

Crucea Ta cea cu patru brațe înălțîndu-se astăzi, Hristoase Dumnezeule, cele patru margini ale lumii le sfințește și fruntea credincioșilor împreună se înalță, sfărîmînd puterea vrăjmașilor. Mare ești, Doamne, și minu-

nat întru lucrurile Tale, slavă Ție.

VOHOD: Lumină lină...

Prochimenul zilei

PAREMIILE

Din Înțelepciunea lui Solomon, citire:

(III, 1—9)

Sufletele drepților sînt în mîna lui Dumnezeu și chinul nu se va atinge de ele. În ochii celor fără de minte, drepții sînt morți cu desăvîrșire și ieșirea lor din lume li se pare mare nenorocire. Și plecarea lor dintre noi, un prăpăd, iar ei sînt în pace. Chiar dacă, în fața oamenilor, ei au îndurat suferințe, nădejdea lor este plină de nemurire. Și fiind pedepsiți cu puțin, mare răsplată vor primi, căci Dumnezeu i-a pus la încercare și i-a găsit vrednici de El. Ca pe aur în topitoare, așa i-a lămurit, și ca pe o jertfă de ardere întreagă i-a primit. Străluci-vor în ziua răsplătirii și ca niște scîntei care se lasă pe miriște așa vor fi. Judeca-vor neamurile și stăpîni vor fi peste popoare, și Domnul va împărăți întru ei, în veci. Ei vor înțelege adevărul, ca unii care și-au pus încrederea în Domnul; cei credincioși vor petrece cu El în iubire, căci harul și îndurarea sînt partea aleșilor Lui.

Din Înțelepciunea lui Solomon, citire:

(V, 15 — VI, 3)

Cei drepți vor fi vii în veacul veacului și răsplata lor este la Domnul și cel Atotputernic are grijă de ei. Drept aceea, vor primi din mîna Domnului împărăția frumuseții și cununa cea strălucitoare, căci El îi va ocroti cu dreapta Sa și cu brațul Său; asemenea unui scut, îi va acoperi. El va face arme din mînia Sa și cu ele va întări făptura mîinilor Sale ca să răsplătească vrăjmașilor. Din dreptate El își va face platoșă și din judecata cea nefățarnică Își va face coif. Din sfințenia Sa va face pavăză nebiruită; iar din cumplita Sa mînie va face sabie ascuțită și lumea va porni război împreună cu El împotriva celor fără de minte. Săgețile fulgerului Său vor porni bine îndreptate și vor lovi în țintă, zburînd din arcul puternic încordat al norilor. Mînia Lui, ca o praștie, va zvîrli noian de grindină; apele mării se vor întărîta asupra lor și rîurile îi vor îneca vijelios. Duhul puterii dumnezeiești se va ridica împotriva lor și ca viscolul îi va vîntura. Astfel fărădelegea va aduce pustiire pe pămînt și răutatea va răsturna scaunele celor puternici. Ascultați, deci, regilor și înțelegeți, luați învățătură, voi, care judecați marginile pămîntului. Băgați în urechi, voi cei ce stăpîniți peste mulțimi și care vă mîndriți cu mulțimea popoarelor voastre. Pricepeți că stăpînirea vi s-a dat de la Domnul și puterea de la Cel Preaînalt, Care va cerceta faptele voastre și va pune la încercare gîndurile voastre.

Din Înțelepciunea lui Solomon, citire:

(IV, 7—15)

Cel drept, chiar cînd apucă să moară mai devreme, dă de odihnă. Bătrînețile cinstite nu sînt cele aduse de o viață lungă, nici nu le măsori după numărul anilor. Înțelepciunea este la om adevărata căruntețe și vîrsta bătrîneților înseamnă o viață neîntinată. Plăcut fiind lui Dumnezeu, Domnul l-a iubit și, fiindcă trăia între păcătoși, l-a mutat de pe pămînt. A fost răpit, ca răutatea să nu-i schimbe mintea sa, înșelăciunea să nu-i amăgească sufletul. Căci vraja viciului întunecă cele bune și amețeala poftei schimbă gîndul cel fără de răutate. Ajungînd curînd la desăvîrșire, dreptul a apucat ani îndelungați. Sufletul lui era plăcut lui Dumnezeu, pentru aceasta Dom-

nul s-a grăbit să-l scoată din mijlocul răutății. Neamurile văd, dar nu pricep nimic și nu-și bat capul cu așa ceva, că adică harul lui Dumnezeu și mila Lui sînt cu aleșii Săi și că poartă grijă de sfinții Săi.

LA LITIE

Stihirile Sfîntului Iosif, glasul 1 :

Veniți toți credincioșii luminat să prăznuim pe Ierarhul Iosif care ne cheamă la ospăț duhovnicesc ; blîndeţelor acestuia să urmăm, nerăutății, nevicleșugului, iubirii de oameni și înțelepciunii, prin care între arhierei ca o lumină a strălucit.

Suindu-te cu rîvnă la înălțimea științei și privind cu taină la adîncul Înțelepciunii, ai îmbogățit Biserica cu învățăturile tale, părinte. Roagă-te pentru noi pururea lui Hristos să mîntuiască sufletele noastre.

Omule al lui Dumnezeu și credincioasă slugă, ispravnice al tainelor Lui și bărbatul doririlor Duhului ; stîlpule însuflețit și icoană de Duhul însuflată ; ca pe o vistierie dumnezeiască te-a primit Biserica celor din laturile Banatului și ca pe un rugător pentru sufletele noastre.

Slavă..., a sfîntului, glasul al 6-lea :

Preaînțelepte Părinte Iosif, cu minunile tale ai luminat laturile Banatului și surpător te-ai arătat eresurilor. Roagă pe Hristos Dumnezeu să mîntuiască sufletele noastre.

Și acum..., a Praznicului, asemenea :

Să ne închinăm lui Hristos Dumnezeu și să cinstim Crucea cea de trei ori fericită, pe care s-a vărsat sîngele Stăpînului, ce a izvorît lumii învierea.

LA STIHOAVNA

Stihirile Praznicului, glasul al 6-lea :

Podobie : A treia zi ai înviat...

Bătăi și răstignire ai răbdat, îndelung-Răbdătorule, și ocări ai suferit, vrînd să mîntuiești pe toți din robia înșelătorului, Cel ce singur ești dătător de viață și cu totul îndurat și de oameni iubitor.

Stih : Înălțați pe Domnul Dumnezeul nostru și vă închinați așternutului picioarelor Lui, că sfînt este.

Cinstim crucea Ta, Mîntuitorule bune, piroanele și sulița prin care ne-ai mîntuit pe noi din stricăciune, ca Cel ce singur ești dătător de viață și făcător de bine al tuturor, Iubitorule de oameni, Doamne.

Stih : Iar Dumnezeu, Împăratul nostru, mai înainte de veci a făcut mîntuire în mijlocul pămîntului.

Cu palme Te-au lovit peste obraz, Mîntuitorule, și fiind pironit pe cruce pentru mine, Preabunule, cu oțet ai fost adăpat și cu sulița ai fost împuns ; și toate le-ai suferit, Cel ce ești fără de păcat, mărire Ție.

Slavă..., a Sfîntului Iosif, glasul al 6-lea :

Preacuvioase Părinte Iosif, în tot pămîntul Banatului a ieșit vestirea minunilor tale ; pentru aceasta în ceruri ai aflat plata

ostenelilor tale; taberele demonilor le-ai pierdut, la cetele îngerești ai ajuns, a căror viață fără prihană ai urmat. Îndrăznire avînd către Domnul, cere pace sufletelor noastre.

Și acum..., a Praznicului, același glas :

Astăzi lemnul Crucii mărit s-a arătat. Astăzi Israel cel vechi a pierit. Astăzi Adam, care prin lemn a căzut, iarăși, prin lemn s-a ridicat și demonii s-au înfricoșat. Atotputernice Doamne, slavă Ție.

Acum slobozește... Sfinte Dumnezeule... Preasfîntă Treime... Tatăl nostru...

La Binecuvîntarea pîinilor : troparul sfîntului, de 2 ori (Vezi la Vecernia mică), apoi troparul Născătoare de Dumnezeu... o dată.

Dacă nu este Priveghere, se cîntă troparul sfîntului o dată, Slavă... Și acum..., al Praznicului : Mîntuiește, Doamne, poporul Tău...

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..., se cîntă troparul Praznicului de două ori, Slavă..., troparul sfîntului, Și acum..., iar al Praznicului.

După Catisma întîia, Sedealna Sfîntului Iosif, glasul al 4-lea :

Podobie : Arătatu-Te-ai astăzi lumii...

Arătatu-te-ai blînd și smerit și înțelept, păzind și împlinind poruncile cele dumnezeiești ale Stăpînului ceresc, Părinte Iosif. Pentru aceea în locașul cel de sus te-ai sălășluit.

Slavă... Și acum..., a Praznicului, asemenea :

Cruce, izgonitoarea demonilor, tămăduirea celor neputincioși, tăria și păzitoarea credincioșilor, lauda dreptmăritorilor, întărirea Bisericii lui Hristos, fii nouă îngrădire, zid și pază, lemnule binecuvîntat.

După Catisma a doua, Sedealna Sfîntului Iosif, glasul al 4-lea :

Podobie : Degrab ne întîmpină pe noi...

Sărăcia cea de bunăvoie ai ales și bogăția cea stricăcioasă ai lăsat ; și crucea pe umeri ridicînd, pe cărarea cea strîmtă cu bucurie ai umblat ; și călcînd dulcețile trupului prin înfrînare, ai ajuns la desfătarea cea dumnezeiască a raiului, Părinte al nostru, Preacuvioase Iosif.

Slavă... Și acum..., a Praznicului, asemenea :

Întru tine, de trei ori fericită și de viață făcătoare Cruce, credincioșii veselindu-se, cu oștile cele fără de trup împreună prăznuiesc cetele arhiereilor și cu bucurie te laudă mulțimile monahilor și ale pustnicilor și se închină cu credință, toți slăvind pe Hristos, Cel ce pe tine s-a răstignit.

Polieleul și Mărimurile din Catavasier.

După Polieleu, Sedealna Sfîntului Iosif, glasul 1 :

Podobie : Mormîntul Tău, Mîntuitorule...

Strălucind cu darul și cu adevărul, ai umplut de laudă Biserica Banatului, pururea fericite Părinte Iosif. Pentru aceasta cu credință te fericim.

Slavă... Și acum..., a Praznicului, asemenea :

Astăzi s-a plinit cuvîntul proorocesc, că iată ne închinăm la locul unde au stat picioarele Tale, Doamne ; și lemnul mîntuirii luînd, am scăpat de patimile păcatului. Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni, miluiește-ne pe noi.

Antifonul întîi al glasului al 4-lea :

PROCHIMEN. glasul al 4-lea :

Scumpă este înaintea Domnului moartea cuviosului Lui.

Stih : Ce vom răsplăti Domnului pentru toate cîte ne-a dat nouă.

Toată suflarea să laude pe Domnul...

Evanghelia ierarhului de la Ioan (X, 1—9) : Zis-a Domnul către iudeii care veniseră la Dînsul... (Caută la 21 mai, Evanghelia de la Liturghie).

Psalmul 50.

Slavă..., glasul al 2-lea :

Pentru rugăciunile Ierarhului Tău Iosif, Milostive, curățește mulțimea greșealelor noastre.

Și acum...,

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșealelor noastre.

Stih : Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule...

Și Stihira, glasul al 6-lea :

Preacuvioase Părinte Iosif, în tot pămîntul Banatului a ieșit vestirea minunilor tale ; pentru aceasta în ceruri ai aflat plata ostenelilor tale ; taberele demonilor le-ai pierdut, la cetele îngerești ai ajuns, a căror viață fără prihană ai urmat. Îndrăznire avînd către Domnul cere pace sufletelor noastre.

CANOANELE

Canonul Praznicului din 14 septembrie, cu irmosul pe 6 și al ierarhului, pe 8.

CANONUL ierarhului

Cîntarea 1-a, glasul al 8-lea:

Irmos : Să cîntăm Domnului...

De la Sfîntul Munte trimis ai fost de Duhul Sfînt, ca să întărești pe frații tăi, Prealăudate Iosif. Iar acum după lupta cea bună ce ai dus, veselindu-te cu îngerii, luminează haina sufletelor noastre, ca să prăznuim cu laude pomenirea ta.

Scăpare s-a făcut pentru poporul tău venirea ta în țara Banatului, la timp de grea încercare ; că purtîndu-ți cîrja păstorească cu vrednicie, Domnul pe tine te-a mărit ca să fii ocrotitor pentru cei ce aleargă la tine și te cheamă cu dragoste, prealăudate.

Privind stăpînul la podoaba faptelor tale, Ierarhe Iosife, și slăvit fiind pe pămînt printr-Însul, cămărilor celor cerești te-a învrednicit a fi părtaș.

A Născătoarei :

Pe tine te lăudăm, Născătoare de Dumnezeu curată, ceea ce ai născut pe Dumnezeu Cuvîntul mai presus de fire, spre mîntuirea noastră.

Alt Canon

Glas şi Irmos aceleaşi:

Dragostea Domnului te-a atras pe tine, Fericite Iosif, şi desfătările trupeşti lăsîndu-le, viaţă îngerească pe pămînt ai petrecut. Pentru aceea acum întru Hristos te odihneşti.

Ridicatu-te-ai, Părinte Iosif, la înălţimea vieţii cereşti şi luminat te desfătezi lîngă Fiinţa cea nezidită.

Slavă...

Raza cea fără materie a dumnezeieştii Lumini în inima ta primind, Părinte Iosif, te-ai luminat şi toată negura patimilor ai risipit.

Şi acum..., a Născătoarei:

Neamul lui Adam la fericirea cea dintîi ridicîndu-se, pe tine, Născătoare de Dumnezeu, după vrednicie te măreşte.

Catavasie: Cruce însemnînd Moise...

Cîntarea a 3-a:

Irmos: Tu eşti întărirea...

De stăpînul apropiat fiind, cu părintească iubire mijloceşti înaintea Lui pentru cei ce aleargă la tine, Iosife, părintele nostru, izbăvindu-i din nevoi.

Mult-Milostive, Doamne, pentru mijlocirile Părintelui nostru Iosif, curăţeşte-ne pe noi robii Tăi, iertîndu-ne ca un bun, toate greşealele.

Prealăudate Iosif, săvîrşit-ai cu darul din tine preamărite minuni. Iar viaţa ta, ca o stea străluceşte înaintea oamenilor. Tămăduieşte rănile sufletelor noastre şi cu rugăciunile tale, izbăveşte-ne de toată ispita vrăjmaşului.

A Născătoarei:

Dumnezeiască Mireasă, tu eşti lauda noastră a credincioşilor, căci pe tine toţi creştinii te avem solitoare şi scăpare din primejdii şi nevoi.

Alt Canon

Glas şi Irmos aceleaşi:

De focul Dumnezeirii aprinzîndu-te, Cuvioase Iosif, şi curăţindu-te, cărbune aprins pe pămînt te-ai arătat, de Dumnezeu purtătorule.

Întru omorîrea patimilor îmbrăcîndu-te mai înainte de sfîrşit, cuvioase, la viaţa cea fără de sfîrşit ai trecut prin moarte.

Slavă...

Trupul ţi-ai supus nevoinţelor, Cuvioase Iosif, şi sufletul ţi-ai arătat nesupus robiei patimilor.

Şi acum..., a Născătoarei:

Dă-ne ajutor cu rugăciunile tale, Preacurată, izgonind năvălirile tuturor primejdiilor celor rele.

Catavasie: Toiagul în chip de taină se primeşte...

Condacul și Icosul Praznicului.

Sedealna Sfîntului Iosif, glasul al 4-lea :

Podobie : Spăimîntatu-s-a Iosif...

Sărăcia cea de bunăvoie ai ales și bogăția cea stricăcioasă ai lăsat, Înțeleptule Iosif ; și crucea pe umeri ridicînd, pe cărarea cea strîmtă cu anevoie ai umblat ; și călcînd prin înfrînare dulcețile trupești, ai ajuns la desfătarea cea dumnezeiască a raiului, părinte al nostru, cuvioase.

Slavă... Și acum..., a Praznicului, asemenea :

Întru tine, de trei ori fericită și de viață făcătoare Cruce, credincioșii veselindu-se cu oștile cele fără de trup împreună prăznuiesc ; cetele arhiereilor cu bucurie te laudă, iar mulțimile monahilor și ale pustnicilor cu credință ți se închină ; toți slăvind pe Hristos, Cel ce pe tine s-a răstignit.

Cîntarea a 4-a :

Irmos : Auzit-am, Doamne...

Ca o oglindă fără de față a dumnezeieștii Străluciri te-ai făcut înaintea credincioșilor tăi, bunule păstor al Bisericii Banatului; prin viețuirea ta cea fără prihană ai luminat ca un stîlp de foc în întunericul ispitelor pe cei ce se nevoiau spre mîntuire.

Urmînd poruncii Domnului, te-ai făcut lumină povățuitoare spre tainele adevărului, rușinînd cu cuvîntul învățăturii tale rătăcirea cea păgînească. Pentru aceasta, ca pe o podoabă a Bisericii te cinstim.

Cu darul tău, Preasfinte Părinte Iosif, vindecări izvorăști celor ce se apropie cu credință de sfințit mormîntul tău. Revarsă darul tău cel tămăduitor și în sufletele noastre, ca să ne vindecăm de toată patima cea pierzătoare și pilda vieții tale să o urmăm.

A Născătoarei :

Iisuse Mîntuitorule, nu trece cu vederea pe robii Tăi, ci ne dăruiește iertare de păcate, ca Cel ce singur ești fără de păcat și împacă lumea, mult-Milostive, pentru rugăciunile Maicii Tale.

Alt Canon

Glas și Irmos aceleași :

Sluga Ta, Doamne, lepădat-a grija cea lumească, mintea sa netulburată făcînd-o locaș Ție.

Poruncilor Evangheliei te-ai supus, Fericite Iosif, că luînd crucea ai urmat lui Hristos, bucurîndu-te.

Slavă...

Cu armele smereniei ai zdrobit cursele vrăjmașului ; pentru aceasta, cuvioase, înălțîndu-te, cetățean al cerului te-ai făcut.

Și acum..., a Născătoarei :

Curățire de păcate dăruiește-ne, Dumnezeule, și împacă

lumea Ta, pentru rugăciunile celei ce Te-a născut pe Tine.

Catavasie : Auzit-am, Doamne...

Cîntarea a 5-a :

Irmos : Mînecînd, strigăm Ție...

Credincioșii Banatului neîncetat vestesc minunile tale ; iar cetatea Timișoarei împreună cu sfîntă mînăstirea ta se veselesc cinstindu-te pe tine, Preasfinte Părinte Iosif.

Nici pe cei de altă credință nu i-ai lipsit de bunătatea ta, ci pe toți fără căutare la față i-ai împărtășit de darurile tale; mîntuiește pe toți din dureri și din necazuri, scapă-ne și pe noi din nevoi, cu rugăciunile tale.

În locașurile cele de slavă petrecînd și cu Apostolii și cu mucenicii dănțuind, vorbitor împreună cu îngerii te-ai făcut ; pentru aceasta prăznuind cu dragoste sfîntă pomenirea ta, Părintele nostru Iosif, te rugăm: Roagă pe Hristos Mîntuitorul pentru sufletele noastre.

A Născătoarei :

Pe tine acoperămînt tare de mîntuire tuturor te mărturisim, Maică Preacurată. Grăbește și te milostivește și acum spre noi cei ce-ți cîntăm ție și te lăudăm, ceea ce ești una folositoare către Dumnezeu.

Alt Canon

Glas și Irmos aceleași :

Mînie ai avut numai asupra șarpelui, iar către Stăpînul tău toată dragostea ți-ai întors, de Dumnezeu purtătorule.

Simțurile trupului înțelepțește înfrînîndu-le, turn de bunătăți te-ai făcut, preafericite.

Slavă...

Arșița zilei răbdînd-o, preamărite, bucuriei Domnului tău, te-ai învrednicit, cuvioase.

Și acum..., a Născătoarei :

Marie de Dumnezeu Născătoare, zădărnicește uneltirile vrăjmașilor, iar pe cei ce te laudă pe tine îi veselește.

Catavasie : O, de trei ori fericite lemn...

Cîntarea a 6-a :

Irmos : Haină luminoasă dă-mi mie...

Cununa măririi sfinților ai dobîndit, căci cu bărbăția credinței și pe păgîni i-ai îmblînzit și pe fiii tăi credincioși la pășune duhovnicească i-ai povățuit ; drept aceea ca o slugă bună și credincioasă, ai intrat întru bucuria Domnului tău, unde este ceata celor ce se veselesc.

Străine și negrăite minuni lucrezi și prin cinstit mormîntul tău, precum ai lucrat în viață. Celor în primejdii le stai într-ajutor cu rugăciunile tale, neputincioșilor doctor ești și celor ce pătimesc alinare ; poporului tău celui credincios în prigoniri, a-

părător neînfricat te-ai arătat; și întru toate slujba ta deplin ai făcut-o.

În ceruri petreci acum, preasfinte părintele nostru, și vezi Slava cea pururea fiitoare; acoperă-ne și pe noi cu ocrotirea ta cea folositoare, slujitorul Domnului Hristos, Preafericite Iosif.

A Născătoarei :

Maică pururea Fecioară, toată suflarea spre tine își îndreaptă nădejdile de izbăvire, căci pe tine toți te avem ancoră neclintită și mijlocitoare spre mîntuire.

Alt Canon

Glas și Irmos aceleași :

Nici vicleșugurile șarpelui, Hristoase, n-au amăgit pe robul tău Iosif, nici focul ispitelor nu l-au înfricoșat.

Viață întocmai cu a îngerilor viețuind pe pămînt, Cuvioase Iosif, cu dumnezeiești daruri te-a împodobit dreapta Atotstăpînitorului.

Slavă...

Înfrînare cu rugăciunea cea pururea curgătoare, cu înfrînarea și cu dragostea cea curată, Cuvioase Iosif, oglindă neîntinată lui Dumnezeu te-ai arătat.

Și acum..., a Născătoarei :

Cuvîntul lui Dumnezeu te-a arătat pe tine oamenilor scară cerească, Născătoare de Dumnezeu, că prin tine la noi S-a pogorît.

Catavasie : În pîntecele fiarei...

Condacul Sfîntului Iosif, glasul al 8-lea :

Podobie : Apărătoare Doamnă...

Apărător nebiruit ca cel ce prin tine din nevoi s-a mîntuit, te are pămîntul Banatului, Sfinte Iosif. Ci ca cel ce ai îndrăzneală către Dumnezeu apără-l pe el de toată nevoia, ca să cîntăm ție : Bucură-te, Iosif, făcătorule de minuni.

ICOS

Om de cele cerești gînditor, de la Dumnezeu dăruit fiind nouă, de Dumnezeu purtătorule, prin învățăturile tale, noi muritorii cu mintea la cele de sus ne-am înălțat ; pentru aceasta cu credință strigăm către tine : Bucură-te, lauda cea frumoasă a Timișoarei ; bucură-te, luminătorul cel strălucit al Banatului. Bucură-te, îndreptătorul călugărilor ; bucură-te, podoaba ierarhilor ; bucură-te, mîngîierea celor bolnavi ; bucură-te, reazimul cel neclătinat al celor sănătoși. Bucură-te, că prin multa răbdare și prin smerenie te-ai făcut vas ales al Duhului Sfînt ; bucură-te, că în ceruri cu îngerii dănțuiești. Bucură-te, alinătorul tuturor patimilor ; bucură-te, folositorul nostru cel prea cald. Bucură-te, scăparea tuturor credincioșilor ; bucură-te, Iosif, făcătorule de minuni.

SINAXAR

În această lună, în ziua a cincisprezecea, pomenirea celui între Sfinți Părintelui nostru Iosif cel Nou, mitropolitul Timișoarei și a tot Banatul, făcătorul de minuni.

Acest fericit părinte era din pămîntul Dalmației, născut la anul 1568 în orașul Raguza, unde părinții săi Ioan și Ecaterina, vlahi sau aromâni, se îndeletniceau cu negoțul pe mare fiind cunoscuți de toți locuitorii acelei părți ca oameni cu frica lui Dumnezeu. Murindu-i tatăl, înecat cu corabia în apele Mării Adriatice, tînărul Iacob, cum se numea în mirenie, s-a mutat împreună cu maica sa în Ohrida unde a și învățat carte mai multă vreme la Mînăstirea Maicii Domnului din acea cetate.

Dorind să-și închine viața Domnului, a plecat apoi la Sfîntul Munte al Atosului, intrînd în Mînăstirea Pantocratorului, unde s-a călugărit luînd numele de Iosif. Pînă la vîrsta patriarhală de 82 de ani a petrecut între viețuitorii Sfîntului Munte, făcîndu-se pildă de adevărată trăire întru Hristos. Înfruntînd cu puterea credinței primejdiile și ostenelile de tot felul, alesul între cuvioși a crescut duhovnicește și a rodit bogat în fapte minunate.

În vremea aceea surpîndu-se stăpînirea creștinească din părțile Banatului, o dată cu venirea turcilor, Domnul n-a lăsat fără mîngîiere și întărire pe credincioșii acestor meleaguri ; ci din Sfîntul Munte le-a hărăzit cîrmuitor duhovnicesc pe vlădica Iosif, care prin alegerea și trimiterea sa de către Patriarhia Țarigradului trebuia să împodobească scaunul mitropolitan al Timișoarei.

Deși la vîrstă înaintată, n-a precupețit osteneala purcederii la calea lungă ce-l ducea spre păstoriții săi, care-l așteptau ca pe un sfînt ales al lui Dumnezeu, al cărui dar al facerii de minuni în tot locul era vestit.

Noul mitropolit a fost înscăunat la 20 iulie 1650, din acea zi cercetînd cu o rîvnă deosebită întregul ținut pus sub oblăduirea sa duhovnicească, îndrumînd lucrarea peoților, inviorînd viața credincioșilor, reînnoind bisericile și mînăstirile sau zidind altele noi, după trebuință. Pretutindeni pe unde a trecut, neputința se vindeca, viața se înnoia, credința se întărea, nădejdea creștea. Ostenindu-se ca un viteaz s-a arătat biruitor în vîltoarea luptelor cu greutățile, mîna Domnului fiind cu el în toată vremea, ridicîndu-l mărturie tare și pavăză neînfrînată dreptei credințe și arătîndu-l strălucit prin faceri de bine, prin săvîrșirea de minuni și prin neabătută dragoste față de toți oamenii.

La 1653, în al optzeci și cincilea an al vieții sale, s-a retras la sfînta Mînăstire a Partoșului, nu departe de cetatea Timișoarei, și aci a mai viețuit încă trei ani în rugăciune, post, faceri de bine și tămăduiri. Iar la praznicul Adormirii Maicii Domnului din anul mîntuirii 1656 s-a mutat către Domnul fiind îngropat în biserica mînăstirii. Mormîntul său a devenit de atunci loc de cinstire și de rugăciune pentru credincioșii de pretutindeni. Mai apoi însă găsindu-se cu dreptate ca sfintele sale moaște să se așeze în chiar orașul în care a păstorit, spre mai mare cinstire și împlinirea cererilor de folos ale smeriților rugători, au fost strămutate cu mare alai în catedrala mitropolitană din Timișoara în anul 1956, la treisute de ani de la moartea sa.

Și a lucrat sfîntul și după moarte tot felul de minuni, întru slava adevăratului Dumnezeu și Mîntuitorului nostru Iisus Hristos.

Cu ale lui sfinte rugăciuni, Doamne, miluiește-ne și ne mîntuiește pe noi. Amin.

Cîntarea a 7-a :

Irmos : Tinerii cei din Iudeea...

Tinerii cei cu numărul Treimii, cu roua harului ceresc au biruit văpaia focului cîntînd : Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvîntat.

Ca cel ce te-ai arătat tămăduitor bolilor, vindecă și neputințele sufletelor noastre ale celor ce aleargă la tine, Prealăudate Iosif, și grăim după cuviință : Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvîntat.

Împărate a toate, Stăpîne mult-Milostive, Doamne, pentru rugăciunile sfîntului Tău ierarh, împacă viața noastră, Bunule, ca pururea cu un glas să lăudăm puterea Ta, preaînălțîndu-Te întru toți vecii.

A Născătoarei :

Rugăciunile și nădejdea tuturor către tine se îndreaptă, Născătoare de Dumnezeu Fecioară; caută spre ele și roagă pe Fiul tău și Dumnezeul nostru să izbăvească de veșnicele chinuri pe cei ce cîntă : Bine ești cuvîntat Doamne, Dumnezeul părinților noștri.

Alt Canon

Glas și Irmos aceleași :

Desfătările lepădînd și patimile înfrînîndu-ți, preafericite, ai luat răsplătire moștenirea cea de sus și cînți, veselindu-te : Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvîntat.

Pe calea faptelor bune călătorind, preamărite, în cetatea Edenului te-ai suit, veselindu-te și dulce cîntînd : Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvîntat.

Slavă...

Slava Treimii cu dreaptă credință vestind, preafericite, întru Lumina cea întreit strălucitoare te-ai odihnit și cînți, bucurîndu-te : Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvîntat.

Și acum..., a Născătoarei :

Vlăstar din rădăcina lui Iesei ești Fecioară preafericită și floare din care a odrăslit rodul cel de mîntuire pentru cei ce cîntă Fiului tău : Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvîntat.

Catavasie : Nebuna poruncă...

Cîntarea a 8-a :

Irmos : Pe Împăratul ceresc...

Primind cununa cea neveștejită a sfințeniei, Iosif, Părintele nostru, scapă din adîncul ispitelor pe cei ce te cinstim, și te roagă pentru noi către Mîntuitorul Hristos.

Arhiereule cu cinstit nume, de Dumnezeu ales slujitor al celor sfinte și părtaș al tainelor celor mai presus de minte, mijlocește dar de mîntuire și tămăduire neputințelor pentru cei ce se închină la mormîntul tău.

Împărate a toate, Cuvinte al lui Dumnezeu, Păstorule și Mielule, pentru rugăciunile Ierarhului Tău Iosif, fă-ne parte cu drepții la înfricoșătoare venirea Ta și ne scapă de blestemul focului celui în veci nestins.

Stînd în preajma Luminii celei neapropiate, luminează cu mijlocirile tale și sufletele noastre, ca să scăpăm din întunericul ispitelor ; și ne învață și pe noi să cîntăm : Toată suflarea să laude pe Domnul și să-L preaînalțe întru toți vecii.

A Născătoarei :

Pe tine te mărim, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că după alegerea Părintelui nor de lumină te-ai făcut Cuvîntului și rugul cel nears l-ai închipuit, primind întru tine Focul cel dumnezeiesc, Stăpînă Preacurată.

Alt Canon

Glas şi Irmos aceleaşi :

Pe Cel ce a întărit minunat pe cuviosul Său Iosif, întru nevoinţele cele pustniceşti, lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Viaţă ca îngerii pe pămînt petrecînd, Fericite Iosif, împreună cu dînşii întru cele cereşti te desfătezi cu bucurie în veci.

Binecuvîntăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfîntul Duh Dumnezeu

Adunarea călugărilor se bucură şi cuvioşii dănţuiesc cu drepţii, cunună de biruinţă luînd tu după vrednicie, Preafericite Iosif.

Şi acum..., a Născătoarei :

Mai presus de fire pe Dumnezeu Cuvîntul, pe Făcătorul şi Mîntuitorul L-ai născut, Fecioară ; pentru aceasta pe tine te lăudăm întru toţi vecii.

Catavasie : Binecuvîntaţi tineri...

Cîntarea a 9-a :

Irmos : Pe tine Maica lui Dumnezeu...

Veniţi iubitorilor de praznic, pomenirea Sfîntului Iosif cu vrednicie să o săvîrşim, vestind minunile lui spre slava lui Dumnezeu şi spre mîntuirea noastră ; şi preamărind întru inimile noastre pe Domnul, să dobîndim scăpare din patimi şi de primejdii.

Slujitorule al lui Hristos Dumnezeu, nu trece cu vederea pe cei ce cu laude cinstesc sfîntă pomenirea ta, ci primeşte cîntarea noastră cea din inimă şi cu darul tău fii nouă folositor spre mîntuirea sufletelor noastre.

Pe unul în trei ipostasuri Dumnezeu, pe Tatăl de la Care sînt toate şi pe Fiul prin Care sînt toate şi pe Duhul Sfînt, Care pe toate le împlineşte, Treimea cea una şi nedespărţită, credincioşii cu cîntări o slăvim.

A Născătoarei :

Pe doctorul trupurilor şi al sufletelor născîndu-L, Fecioară, pe Domnul şi Mîntuitorul, roagă-L Maică, singura folositoare, să ne dăruiască iertare de păcate şi vindecare patimilor.

Alt Canon

Glas şi Irmos aceleaşi :

Praznicul tău cel luminat, Cuvioase Iosif, după vrednicie veseleşte astăzi tot pămîntul Banatului ; roagă-te pentru noi cei ce de-a pururea cinstim sfîntă pomenirea ta.

Pe cei ce sîntem impresuraţi de primejdii şi de ispite, apără-ne, Sfinte Iosif, şi ne scapă cu rugăciunile tale.

Slavă...

Înaintea scaunului Domnului stînd pururea ca o slugă bună şi credincioasă, fericite Cuvioase Iosif, nu înceta rugîndu-te pentru turma ta.

Şi acum..., a Născătoarei :

Cu cîntări te lăudăm pe tine, ceea ce eşti cu dar dăruită şi neîncetat grăim către tine: Bucură-te, că tu ai izvorît tuturor bucurie.

Catavasie : Rai de taină eşti...

LUMININDA

Podobie : Cu ucenicii să ne suim...

Stînd înaintea Luminii celei neapuse, Cuvioase Părinte Iosif, împreună cu cetele cuvioşilor, pe noi cei ce lăudăm pomenirea ta, izbăveşte-ne de ispite cu rugăciunile tale (de două ori).

Slavă... Şi acum..., a Praznicului :

Crucea este păzitoarea a toată lumea ; Crucea, podoaba Bisericii ; Crucea, întărirea credincioşilor ; Crucea, slava îngerilor şi demonilor rană.

LA LAUDE

Stihirile Sfîntului Iosif, pe 4, glasul 1 :

Podobie : Ceea ce eşti bucuria...

Avînd sufletul şi trupul curăţit de prihana patimilor, Duhul Sfînt te-a ales pe tine locaş Sieşi ; şi cu ungerea arhieriei fiind învrednicit cu chipul vieţuirii tale partea cea bună a stării de-a drepta ţi-ai agonisit. Astăzi cetăţean cerului aflîndu-te şi părtaş slavei Domnului, roagă-te pentru cei ce te laudă pe tine Preasfinte Iosif (de două ori).

Podoaba hainei celei sfinţite, cu faptele bune mai strălucită ai făcut-o, Părinte Iosif, purtătorule de Dumnezeu. Pentru aceasta săvîrşeşti pururea minuni, prealăudate, scăpîndu-ne pe noi de toate nevoile.

Frumuseţile cele nevăzute privindu-le ai cunoscut negrăita slavă a sfinţilor, Preafericite Iosif. Pentru aceasta ajută-ne şi pe noi, cu rugăciunile tale, să ne facem părtaşi acestei lumini.

Slavă..., a sfîntului, glasul al 6-lea :

Vărsatu-s-a darul în buzele tale, Cuvioase Părinte Iosif, şi ai fost păstor Bisericii lui Hristos, învăţînd oile cele cuvîntătoare să creadă în Treimea cea de o fiinţă, întru o Dumnezeire.

Şi acum a Praznicului, asemenea :

Astăzi pomul vieţii din sînurile pămîntului scoţîndu-se adevereazǎ învierea lui Hristos, Cel ce a fost pironit pe el. Şi înălţat fiind prin mîinile preoţilor, vesteşte înălţarea la ceruri, prin care firea omenească din căderea cea de pe pămînt înălţîndu-se, în ceruri vieţuieşte. Pentru aceasta, cu mulţumită grăim : Doamne, Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce, şi împreună ne-ai înălţat şi pe noi, bucuriei Tale celei cereşti învredniceşte-ne pe noi, cei ce Te lăudăm pe Tine.

Doxologia mare, ecteniile şi cealaltă slujbă a Utreniei după rînduială şi otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile Praznicului din Cîntarea de rînd pe 4, și din Canonul sfîntului, Cîntarea a 6-a, pe 4, După vohod : Veniți să ne închinăm... cu Mîntuiește-ne pe noi Fiul lui Dumnezeu, Cel ce cu trupul Te-ai răstignit... Sfinte Dumnezeule... Prochimenul, glasul al 7-lea : Scumpă este înaintea Domnului, moartea cuviosului Lui. Stih : Ce voi răsplăti Domnului pentru toate cîte mi-a dat mie. Apostolul din Epistola către Evrei (VII, 26 — VIII, 2) : Fraților, Arhiereu ca acesta se cuvenea să fie nouă... (caută la 13 noiembrie). Aliluia, glasul al 4-lea Dreptul ca finicul va înflori. Stih : Cei răsădiți în casa Domnului. Evanghelia de la Ioan (X, 9—16) : Zis-a Domnul : Eu sînt ușa... (caută la Duminica a 2-a din Marele Post, a doua Evanghelie de la Liturghie). La Mai ales pentru Preasfînta, Curata..., în loc de Cuvine-se cu adevărat... se cîntă Irmosul de la Cîntarea a 9-a : Rai de taină ești...

CHINONICUL

Întru pomenire veșnică va fi dreptul, de auzul rău nu se va teme.

ÎN ACEASTĂ LUNĂ

ZIUA A ȘAISPREZECEA

Pomenirea Sfintei Marii Mucenițe și Prealăudatei Eufimia.

LA VECERNIE

La Doamne, strigat-am..., se pun stihirile pe 6 : 3 ale Praznicului și 3 ale sfintei.

Stihirile Praznicului, glasul al 2-lea :

Podobie : Cînd de pe lemn...

Gustarea cea vicleană din pom, care cumplit s-a întîmplat odinioară în Eden, s-a arătat strămoșilor aducătoare de moarte pentru tot neamul omenesc. Iar acum am fost chemați din nou către viața cea nepieritoare și către mai bună odihnă, prin dumnezeiasca Cruce. Pe aceasta înălțînd-o, lăudăm pe Domnul, Cel ce S-a înălțat pe ea, și împreună cu Sine a înălțat lumea.

Ridicat-ai pe umeri, Mîntuitorule, oaia cea rătăcită și ai adus-o Părintelui Tău, prin cinstita și de viață purtătoarea Crucea Ta, și ai numărat-o cu îngerii, prin dumnezeiescul Duh. Căci prin lemn ai tămăduit gustarea din lemn, Hristoase. Crucea Ta înălțînd-o, acum, cu credință Te mărim pe Tine, Cel ce Te-ai înălțat pe ea, înălțîndu-ne și pe noi.

Să stăm în casa lui Dumnezeu, împodobiți cu fapte dumnezeiești, și să privim credincioșii cu cuget curat la locul căpățînii ; și să vedem noi oamenii împreună cu îngerii înălțîndu-se lemnul cel preasfînt pe care Hristos Dumnezeu, întinzîndu-Și mîinile de bunăvoie, ne-a vînat, și din stricăciune ne-a scos pe toți vii, și ne-a înălțat către cer.

Stihirile sfintei, glasul al 4-lea :

Podobie : Ca pe un viteaz...

Cu frumusețile fecioriei, și prin sîngele muceniciei luminîndu-ți sufletul, muceniță mărită, te-ai logodit cu Ziditorul, Cel ce te păzește fără stricăciune în veac. Iar acum cu adevărat dănțuiești împrejurul Lui cu

oștile arhanghelilor, îngerilor, apostolilor și proorocilor și cu cetele mucenicilor, prelăudată.

Pe roată, prin foc și prin apă fiind chinuită și de fiară fiind sfîșiată, întărindu-ți-se cugetul cu dumnezeiescul Duh, bărbătește ai înecat pe începătorul întunericului în curgerile sîngelui tău, și te-ai înălțat către cămările cele cerești, fecioară, aducînd Mirelui tău ca o zestre nevoința ta.

Și după moarte ai revărsat izvor de tămăduiri pururea viețuitor, spre lauda Domnului, mucenită, pe credincioși adăpîndu-i și spre cunoștință luminîndu-i, iar pe vrăjmașii cei necredincioși în aceasta înecîndu-i. Pentru aceea ți s-a încredințat ție cartea dumnezeiască a credinței, pe care o păstrezi și prin ea întărești dogmele Bisericii în veci.

Slavă..., glasul al 6-lea :

A lui Anatolie.

Ceea ce ești împodobită cu bunătățile și la cuget luminată, care reverși miruri în inimile credincioșilor, ceea ce ai răsărit ca o stea luminoasă de la Răsărit și ai alcătuit adunarea dumnezeieștilor părinți, prin umbrirea Preasfîntului Duh, nu înceta a te ruga pentru noi către Domnul, Eufimia prealăudată, să mîntuiască sufletele noastre.

Și acum..., a Praznicului asemenea :

Crucea Ta cea cu patru părți înălțîndu-se astăzi, Hristoase Dumnezeul nostru, toate patru margini ale lumii le sfințește ; și fruntea credincioșilor împreună o înalță, sfărîmînd într-însa coarnele vrăjmașilor. Mare ești, Doamne, și minunat întru lucrurile Tale, slavă Ție.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile Praznicului, glasul al 6-lea :

Podobie : A treia zi ai înviat...

Bătăi ai răbdat și răstigniri, îndelung-Răbdătorule, și ocări ai suferit, vrînd să mîntuiești pe toți din mîna înșelătorului, Cel ce singur ești dătător de viață și de oameni iubitor.

Stih : Înălțați pe Domnul Dumnezeul nostru și vă închinați așternutului picioarelor Lui, că sfînt este.

Cinstim Crucea Ta, Bunule Mîntuitorule, piroanele și sulița ; căci prin ele ne-ai mîntuit pe toți din stricăciune, ca Cel ce singur ești dătător de viață și făcător de bine tuturor, Însuți, Iubitorule de oameni, Mîntuitorul nostru.

Stih : Iar Dumnezeu, Împăratul nostru, mai înainte de veci a lucrat mîntuire în mijlocul pămîntului.

Cu palmele ai fost lovit peste obraz, Mîntuitorule, și fiind pironit pe Cruce pentru mine, Preabunule, cu oțet ai fost adăpat și cu sulița ai fost împuns ; și toate le-ai suferit, Cel ce ești fără de păcat.

Slavă..., glasul al 4-lea :

A lui Vizantie.

Toată limba să se miște pentru a cînta pe prealăudata Eu-

fimia. Tot neamul și toată vîrsta, tineri și fecioare să încununăm cu laude pe fecioara mucenița lui Hristos. Căci după lege îmbărbătîndu-se, și lepădînd slăbiciunea cea femeiască, prin osteneli de nevoințe, a surpat pe tiranul vrăjmaș ; și împodobindu-se cu putere cerească și dumnezeiască, cere de la Dumnezeu, Mirele său, să ne dăruiască nouă mare milă.

Și acum..., a Praznicului asemenea :

Cinstitei Crucii Tale, pe Care de demult Moise mai înainte închipuind-o, pe Amalec surpînd l-a biruit, și David psalmistul grăind, a poruncit să se închine așternutului picioarelor Tale, Hristoase Dumnezeule, astăzi păcătoșii ne închinăm cu buze nevrednice. Iar pe Tine, Cel ce ai suferit a fi pironit pe ea, lăudîndu-Te grăim : Doamne, împreună cu tîlharul, învrednicește-ne pe noi de împărăția Ta.

TROPARUL, glasul al 3-lea :

Foarte mult ai vestit pe cei dreptmăritori, și ai rușinat pe cei rău credincioși, Eufimia preafrumoasă fecioară a lui Hristos, întărind cele ce părinții bine au dogmatizat la al patrulea Sobor. Mucenită preamărită, pe Hristos Dumnezeu roagă-L să ne dăruiască nouă mare milă.

Slavă... Și acum..., al Praznicului.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..., se cîntă troparul Praznicului de 2 ori, Slavă..., troparul sfintei, Și acum..., iar al Praznicului.

După Catisma întîia, Sedealna, glasul al 4-lea :

Podobie : Cel ce Te-ai înălțat...

Iubind pe mirele tău Hristos, ai luminat îngrijindu-ți candela, ai strălucit întru bunătăți, prealăudată. Pentru aceasta împreună cu Dînsul ai intrat în cămara de nuntă, primind de la Dînsul cununa nevoinței. Scapă-ne dar din primejdii pe noi, care cu credință săvîrșim pomenirea ta.

Slavă... Și acum..., a Praznicului, glasul al 3-lea :

Podobie : De frumusețea fecioriei tale...

Cruce și moarte a pătimi voind, în mijlocul fapturii, pe aceasta ai înfipt-o, cînd ai binevoit, Mîntuitorule, ca pe ea să fie pironit trupul Tău. Atunci și soarele și-a ascuns razele, atunci și tîlharul de pe Cruce acestea văzînd Te-a mărturisit pe Tine Dumnezeu, strigînd Ție : Pomenește-mă, Doamne ; și crezînd a luat raiul.

După Catisma a doua, Sedealna, glasul al 4-lea :

Podobie : Cel ce Te-ai înălțat...

Nevoințele tale, cinstită, și cununa sudorilor tale, curată, și minunile tale au rușinat tirania diavolului. Căci dorind din inimă după Mirele tău Hristos,

nu te-ai spăimîntat nici de bătăi, nici de moarte, preafericită. Ci cu totul te-ai dat lui Dumnezeu, purtînd cununa dreptei credințe.

Slavă... Și acum..., a Praznicului, glasul al 4-lea :

Podobie : Degrab ne întîmpină...

Întru tine, de trei ori fericită și de viață purtătoare Cruce, popoarele veselindu-se, împreună prăznuiesc cu cetele cele fără de moarte ; rînduielile arhiereilor cu frică te laudă ; mulțimile monahilor și ale pustnicilor ți se închină cu bucurie ; și toți slăvim pe Hristos, Cel ce a fost răstignit pe Cruce.

La hramul sfinței se cîntă acest tropar după Psalmul 50, în loc de Înviind Iisus din... glasul al 6-lea :

Dă-mi mie putere să te laud pe tine, cinstită fecioară, prealăudată Eufimia care rogi pe Hristos să mă miluiască.

CANOANELE

Al Praznicului cu irmosul pe 6, și al sfintei pe 6.

CANONUL sfintei,

A lui Ioan Monahul.

Cîntarea 1-a, glasul al 8-lea :

Irmos : Să cîntăm Domnului...

Prealăudata fecioară cu minunile ei îndeamnă spre cetele îngerilor și adunarea oamenilor.

Părăsind cinstea neamului și a bogăției lăudata Eufimia, în locul acelora a cîștigat pe Hristos.

Slavă...

Poftind Stăpînul podoaba frumuseții inimii tale, prealăudată, te-a învrednicit de cămările cele cerești.

Și acum..., a Născătoarei :

Preacurată Născătoare de Dumnezeu, ceea ce mai presus de fire ai născut cu trup pe Cuvîntul lui Dumnezeu cel veșnic, pe tine te lăudăm.

Cîntarea a 3-a :

Irmos : Tu ești întărirea celor ce...

Arătatu-te-ai în divan cu suflet viteaz, și ai biruit pe vrăjmașul cel potrivnic, prealăudată.

Nu este prihană, nici vreo pată la frumusețea sufletului tău. Drept aceea, Hristos te-a primit pe tine, mireasă, în cămările de mire cele nepieritoare.

Slavă...

Prealăudată mucenită a lui Hristos, tămăduiește rănile sufletului meu, și cu rugăciunile tale zdrobește viclenirile vrăjmașului.

Și acum..., a Născătoarei :

Toți creștinii pe tine te avem scăpare și acoperămînt. Pe tine te mărim fără încetare, mireasă a lui Dumnezeu.

Irmosul :

Tu ești întărirea celor ce «aleargă la Tine, Doamne ; Tu «ești lumina celor întunecați ;

«și pe Tine Te laudă duhul «m e u».

Condacul și Icosul Praznicului

Sedealna sfintei, glasul al 8-lea :

Podobie : Pe Înțelepciunea...

Cu rîurile sîngiurilor t a l e, mucenită a lui Hristos, îneci totdeauna p î r î u l necredinței, prealăudată ; și cu ploile darului adăpînd holdele cele cuvîntătoare, faci să crească spicul credinței. Pentru aceasta după moarte te-ai arătat nor preamărit care izvorăști mărturisirea vieții. Nevoitoare prealăudată, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșeale să dăruiască celor ce cu dragoste prăznuiesc sfîntă pomenirea ta.

Slavă... Și acum..., a Praznicului :

Cinstita Elena a scos Crucea Mîntuitorului, care în pămînt era ascunsă, și a umplut marginile lumii de bucurie, și a poruncit să fie înălțată în biserică și ca un sceptru îl aduce la c u r ț i l e împărătești. Pentru aceea strigă către fiul său : Întinde-ți, stăpîne, mîinile tale, și primește Crucea care este tuturor tărie și biruință, și cu darul învață toate neamurile să se închine Crucii și patimilor lui Hristos.

Cîntarea a 4-a :

Irmos : Auzit-am, Doamne, taina...

Făcîndu-te pe tine oglindă n e î n t i n a t ă de înțelegeri dumnezeiești, mucenită, ai strălucit ca un luminător cu mare cuviință, în mijlocul nevoitorilor.

Nu ai jertfit, mucenită nebiruită, vrăjmașului celui întunecat ; căci ai iubit a te jertfi cu moarte aducătoare de viață pentru dreapta credință.

Ca și cum ar fi purtat trup fără durere așa era împreună cu nevoitorii nesimțitoare la chinuri cea fără prihană, pentru dorirea dragostei celei dumnezeiești.

Slavă...

Obrazul tău, mucenită, răbdînd lovituri, se lumina strălucit cu izbiturile ; și cu fulgerul dumnezeiescului Duh a întunecat cugetul vrăjmașilor.

Și acum..., a Născătoarei :

Dăruiește-ne nouă iertare de greșeale, ca Cel ce singur ești fără păcat, și împacă lumea Dumnezeule, pentru rugăciunile celei ce Te-a născut.

Cîntarea a 5-a :

Irmos : Mînecînd strigăm Ție...

Urît-ai pe vrăjmașul cel iubitor de război, cunoscîndu-l că este protivnic luminii și păcii, preafericită.

Vicleanul cel ce socotea că-ți va slăbi tăria cea dumnezeiască, mucenită, s-a făcut de rîs cu toate măiestriile lui.

Slavă...

Dă-mi mie luminare, prealăudată, și pace, risipind prin ru-

găciunile tale necunoștința minții mele cea mult tulburătoare.

Și acum..., a Născătoarei :

Fecioară, după naștere te lăudăm pe tine Născătoare de Dumnezeu ; căci tu ai născut lumii cu trup pe Dumnezeu Cuvîntul.

Cîntarea a 6-a :

Irmos : Haină luminoasă dă-mi mie...

Cu vitejie bărbătească a sufletului, în trup femeiesc fiind slăvită, ai defăimat fiarele cele din apă.

Biruit-ai trufia tiranilor, rămînînd nevătămată în ape împreună cu fiarele, asemenea cu Ionà, mucenița nebiruită.

Slavă...

Domnul te-a scăpat de stricăciunea fiarelor, ascultîndu-ți rugăciunea, prealăudată, ca lui Daniel din groapă.

Și acum..., a Născătoarei :

Ceea ce singură ai născut cu trup pe Cuvîntul prin cuvînt, te rugăm, izbăvește din cursele vrăjmașului sufletele noastre.

Irmosul :

Haină luminoasă dă-mi mie, «Cel ce Te îmbraci cu lumina «ca și cu o haină, mult-«Milostive Hristoase, Dumne-«zeul nostru».

CONDAC, glasul al 4-lea :

Podobie : Cel ce Te-ai înălțat...

Întru chinuirea ta bine te-ai nevoit, și după moarte pe noi ne sfințește cu izvoarele minunilor, prealăudată. Pentru aceasta cinstim cu credință sfîntă adormirea ta, stînd înaintea cinstitelor tale moaște, ca să ne mîntuim de neputințe sufletești și să luăm dar din minune.

Alt Condac, glasul al 6-lea :

Podobie : Chipul cel scris...

Nevoințe în chinuri, nevoințe pentru credință cu avînt ai suferit pentru Hristos mirele tău. Acestuia și acum roagă-te, să se surpe trufia vrăjmașilor sub picioarele binecredincioșilor, ca și atunci eresurile prin rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, ceea ce ai primit hotărîrea credinței, de la cei șase sute și treizeci de Dumnezeu purtători Părinți și o păstrezi, prealăudată.

ICOS

Care din nevoințele tale sau care din isprăvile tale sau ce lucru dintr-ale fecioriei tale sau dintr-ale vieții celei fără de prihană trebuie lăudate mai înainte ? Căci tu ai veselit pe Tatăl, ca ceea ce te-ai logodit cu Fiul, de Duhul Sfînt fiind împodobită. Cine este în stare să povestească aceasta ? Cine poate să spună acum cîte bunătăți aveea strălucesc împrejurul tău ? Căci tu răsărind din mormînt ca de la Răsărit, pretutindeni luminezi și dai raze pe pă-

mînt și pe mare și pe tot uscatul ; în toate părțile sfințești și luminezi. Pentru acestea ți s-a încredințat hotărîrea Ortodoxiei, de către cei șase sute și treizeci de Dumnezeu purtători Părinți, și o păstrezi, preaîăudată.

SINAXAR

În această lună, în ziua a șaisprezecea, pomenirea Sfintei Marii Mucenițe și Prealăudatei Eufimia.

Această sfîntă a trăit în zilele lui Diocletian. Fiind prinsă, pentru mărturisirea în Hristos a fost chinuită cu focul, cu roata și cu alte chinuri. Dar scăpînd cu darul lui Hristos de toate nevătămată în aceeași priveliște sufletul către Domnul Și-a dat.

Tot în această zi, pomenirea Sfintei Mucenițe Meletina.

Această sfîntă era din Marchinopolul Traciei (adică din cetatea lui Marchian), pe vremea împăratului Antonie și a ighemonului Antioh. Făcînd multe minuni, răsturnînd idolii la pămînt cu rugăciunea sa, și zdrobind pe Apolon și pe Hercule, și aducînd pe mulți către Hristos, a fost condamnată să i se taie capul. Însă fiind dusă la soția ighemonului ca să o întoarcă cu amăgiri, ea a făcut-o și pe aceasta creștină. După ce i s-a tăiat capul, zăcînd cinstitul său trup neîngropat, un oarecare Acachie, macedonean fiind, mergător la patria sa, a cerut moaștele sfintei, și ighemonul nebănuind nimic în aceasta, i le-a dat. Luînd acesta sfintele moaște, și punîndu-le într-un sicriu, sîrguia a merge la patria sa. Și călătorind el pe mare, a căzut în boală și a murit, iar corabia abătîndu-se la un colț de mare, la ostrovul Limnului, a fost așezat acolo sfîntul trup al muceniței, și lîngă dînsa iubitorul de mucenici Acachie.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluiește-ne și ne mîntuiește pe noi. Amin.

Cîntarea a 7-a :

Irmos : Tinerii cei din Iudeea...

Mai presus de fire sînt vitejiile dumnezeieștilor mucenici ; căci Ziditorul tuturor supune zidirea la cei ce în nevoințe grăiesc : Bine ești cuvîntat, Dumnezeul părinților noștri.

Gurile cele bîrfitoare ale tiranilor celor fără de lege le astupă fecioara cea pururea pomenită, în Duhul Sfînt dumnezeiește cîntînd : Bine ești cuvîntat, Dumnezeul părinților noștri.

Treimea cuvioșilor tineri a ars pe cei ce cu tărie au încins cuptorul odinioară. Iar acum cugetătoarea de Dumnezeu lăudînd Sfînta Treime, a vînat pe slugile care laudă pe Dumnezeul părinților noștri în veci.

Slavă...

În taină apropiindu-se Mirele către fericita curata mireasă Eufimia în cuptor, cu roua Duhului și cu bunăvoirea Tatălui a ferit-o pe ea care cînta : Bine ești cuvîntat Dumnezeul părinților noștri.

Și acum..., a Născătoarei :

Cînd ai vrut, Mîntuitorule să tocmești mîntuirea noastră, Te-ai sălășluit în pîntecele Fecioarei, pe care ai arătat-o folositoarea lumii. Bine ești cuvîntat, Dumnezeul părinților noștri.

Cîntarea a 8-a :

Irmos : Pe Împăratul ceresc...

Ceea ce ești fericită între femei, avînd darul Celui Preaînalt în loc de zestre, cîntînd, lăudai pe Hristos în veci.

Fiindu-ți cugetul întărit de dragostea Mirelui, ți-ai dat

trupul morții. Pentru aceasta trăiești acum în veci.

Întrarmîndu-se mucenița cu Duhul Sfînt, împotriva întunericului rătăcirii, ca un luminător a primit răsplătirea întru toți vecii.

Binecuvîntăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfîntul Duh, Domnul.

Temîndu-te de moartea cea pierzătoare de suflet, cu îndrăzneală ai suferit mușcarea fiarei, și ai cîștigat viața cea neveștejită și veșnică, ceea ce ești fără prihană.

Și acum..., a Născătoarei :

Nu trece cu vederea pe cei ce au trebuință de ajutorul tău, Fecioară, care te laudă pe tine, și te preaînalță întru toți vecii.

Irmosul :

Să lăudăm, bine să cuvîntăm și să ne închinăm Domnului, cîntîndu-L și preaînălțîndu-L pe Dînsul întru toți vecii.

Pe Împăratul ceresc, pe Care «Îl laudă oștile îngerești, lău«dați-L și-L preaînălțați întru «toți vecii».

Cîntarea a 9-a :

Irmos : Pe tine, Maica lui Dumnezeu...

Curgerea sîngelui celui viu este semnul vieții celei nepieritoare, care ți s-a dăruit ție de sus, mucenița prealăudată. Căci te-ai arătat comoară de tămăduiri necontenită, celor ce cu credință se adapă dintr-însa.

Atinsu-s-a moartea de tine după legea firii, de Dumnezeu cugetătoare, care fiind mîntuită de pătimire, pricinuitoare de viață te-ai făcut. Și jertfindu-ți trupul tău, petreci viața cea fără stricăciune, și sîngiurile ce ți-au curs mărturisesc chinuirea ta.

Slavă...

Primind cununa muceniciei prin nevoință, mucenită, ceea ce ești propovăduitoare lui Hristos, ți s-a încredințat cartea dogmelor dreptei credințe, Eufimia ; pe care luînd-o din mîinile celor din Sobor, te arăți ca un stîlp viu al Ortodoxiei.

Și acum..., a Născătoarei :

Mireasă neispitită de nuntă, vasul cel de bună mireasmă, ceea ce ești cu adevărat fără prihană, și nor de lumină al Cuvîntului ; pe tine te mărim, ca pe singura care ai primit ploaia cea cerească în pîntece, Maică Fecioară.

Irmosul :

Pe tine, Maica lui Dumnezeu, «și Fecioara cea neispitită de «nuntă, pe tine ceea ce ai năs«cut mai presus de minte, prin «cuvînt pe Dumnezeul cel ade«vărat, pe cea mai înaltă decît «preacuratele puteri, cu cîntări «fără încetare te mărim».

LUMINÎNDA

Podobie : Ucenicii văzînd...

Adunîndu-ne lăudăm pomenirea Prealăudatei Mucenițe Eu-

fimia; căci ea a primit hotărîrea Ortodoxiei de la părinți, și păstrînd-o luminează pe cei dreptmăritori.

Slavă...

Moarte pătimind pentru Dumnezeul cel viu, și vie rămînînd, Prealăudată Eufimia, și cartea părinților în mîini ținînd-o, te-ai făcut stîlp ortodocșilor, celor ce cu credință săvîrșesc cinstita, dumnezeiasca și sfînta ta pomenire.

Și acum..., a Praznicului:

Crucea este mîntuirea lumii; Crucea, reazem tuturor sfinților; Crucea, întărirea împăraților; Crucea, apărarea credincioșilor; Crucea, sănătatea oamenilor; Crucea căderea demonilor.

LA LAUDE

Se pun stihirile pe 4, glasul al 3-lea, însuși glasul:

Văzînd, credincioșilor, că se săvîrșește praznicul de nevoință, cu cuget dumnezeiesc să cîntăm laudă de mulțumire Dumnezeului nostru, cel minunat în sfaturi. Căci tăria cea nevăzută a puterii celei potrivnice a biruit-o prin fire femeiască, și dumnezeiasca Sa putere a săvîrșit-o, prin neputința frumoasei mucenițe; prin rugăciunile căreia mîntuiește sufletele noastre (de două ori).

Amestecînd paharul adevărului din sîngiurile sale cele chinuite, prealăudata muceniță a lui Hristos, îl pune înaintea Bisericii și îndeamnă pe cei hrăniți cu dreapta credință, prin glasul înțelepciunii, zicînd: Primiți băutură mărturisitoare a învierii, curățitoare de patimi, izgonitoare a necredincioșilor, și păzitoare a sufletelor binecredincioase; și strigați către Mîntuitorul: Cel ce ne-ai adăpat pe noi din pîrîul desfătării Duhului mîntuiește sufletele noastre.

Cei ce sîntem însemnați la suflete cu sîngele lui Hristos, spre ziua mîntuirii, să scoatem, după zisa proorocului, sînge sfînt de bucurie duhovnicească, din fîntînă mucenicească, care este închipuitor patimilor Mîntuitorului cele izvorîtoare de viață, și măririi celei veșnice. Și să strigăm: Doamne, Cel ce Te slăvești întru sfinții Tăi, prin rugăciunile prealăudatei Tale nevoitoare mîntuiește sufletele noastre.

Slavă..., glasul al 6-lea:

A lui Ioan Monahul

De-a dreapta Mîntuitorului stă fecioara și purtătoarea de chinuri și mucenița, îmbrăcată cu faptele cele bune ale biruinței, și împodobită cu untdelemnul curăției și cu sîngele chinuirii, cu bucurie fiind gătită candela, strigă către Dînsul: La mirosul mirului Tău am alergat, Hristoase Dumnezeule, că m-am rănit de dragostea Ta; și să nu mă desparți, cerescule Mire! Prin rugăciunile ei, trimite nouă milele Tale, Atotputernice Mîntuitorule.

Și acum..., a Praznicului asemenea :

Astăzi pomnul vieții din sînurile pămîntului fiind scos, adeverește învierea lui Hristos, Cel ce a fost pironit pe ea ; și înălțat fiind prin mîinile preoților, vestește înălțarea Lui la ceruri ; prin Cruce firea omenească din căderea cea de pe pămînt înălțîndu-se, în ceruri viețuiește. Pentru aceasta cu mulțumire strigăm : Doamne, cel ce Te-ai înălțat pe Cruce, și împreună ne-ai înălțat pe noi, învrednicește de bucuria Ta cea cerească, pe cei ce Te laudă pe Tine.

LA STIHOAVNA

Stihirile, glasul al 6-lea :

Podobie : A treia zi ai înviat, Hristoase...

Să ne închinăm locului unde au stat picioarele lui Hristos, înălțînd de trei ori fericita Cruce, pe care s-a vărsat sîngele Stăpînului, Care a izvorît lumii învierea.

Stih : Înălțați pe Domnul Dumnezeul nostru și vă închinați așternutului picioarelor Lui, că sfînt este.

Omorînd patimile trupului și ale duhului, noi cugetătorii de Dumnezeu să ne nevoim a ne înălța către odihna cea cerească, prin înălțarea Crucii, răstignindu-ne împreună cu Stăpînul Hristos.

Stih : Iar Dumnezeu, Împăratul nostru, mai înainte de veac a lucrat mîntuire în mijlocul pămîntului.

Izvorîta aevea fîntînă izvorîtoare de viață, din dumnezeiasca coastă a Mîntuitorului, adăpînd sufletele celor ce cu credință se închină dumnezeieștilor Lui patimi, și Crucii, și învierii.

Slavă..., glasul 1 :

A lui Vizantie.

Astăzi adunîndu-se cetele părinților întru numele lui Hristos aduc la tine, prealăudată, cartea dreptmăritoarei credințe, pe care luînd-o în cinstitele tale mîini, o păzești pînă la sfîrșit. Pentru aceea și acum, adunîndu-ne cetele oamenilor, cinstim nevoința ta cu bună credință, grăind : Bucură-te prealăudată, ceea ce ai păzit nevătămată credința ortodoxă cea dată de părinți ; bucură-te ceea ce te rogi pentru sufletele noastre.

Și acum..., a Praznicului, asemenea :

A lui Andrei Ierusalimiteanul.

S-a împlinit astăzi cu adevărat cuvîntul cel sfințit grăitor al lui David, că iată arătat ne închinăm așternutului preacuratelor Tale picioare, și în umbra aripilor Tale nădăjduindu-ne, întru tot Îndurate, strigăm către Tine : Să se însemneze peste noi lumina feței Tale, fruntea dreptcredinciosului Tău popor înălțînd-o cu înălțarea cinstitei Crucii Tale, Hristoase mult-Milostive.

Și cealaltă slujbă a Utreniei, după rînduială și otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile Praznicului, Cîntarea de rînd pe 4. Și din Canonul sfintei, Cîntarea a 6-a

pe 4. Prochimen glasul al 4-lea: Înfricoșător este Dumnezeu... Stih: În adunări binecuvîntați pe Dumnezeu. Apostolul din Epistola a doua către Corinteni (VI, 1—10): Fraților, fiind împreună-lucrători cu Hristos... (caută la Duminica a 16-a după Rusalii). Evanghelia de la Luca (VII, 36—50): În vremea aceea unul dintre farisei L-a rugat..., (caută luni în săptămîna a 21-a după Rusalii).

CHINONICUL

Întru pomenire veșnică va fi dreptul, de auzul rău nu se va teme.

ÎN ACEASTĂ LUNĂ

ZIUA A ȘAPTESPREZECEA

Pomenirea Sfintei Mucenițe Sofia, și a celor trei fiice ale ei: Pistis, Agapi și Elpis.

LA VECERNIE

La Doamne, strigat-am..., se pun stihirile pe 6: 3 ale Praznicului și 3 ale Sfinților.

Stihirile Praznicului, glasul al 4-lea:

Podobie: Dat-ai semn...

Astăzi ca un soare luminos, a strălucit cinstită Crucea Ta, Hristoase Mîntuitorule, întărindu-se în locul cel preamărit al căpățînii; și înălțîndu-se pe muntele Tău cel preasfînt, arată lămurit că printr-însa ai înălțat firea noastră în ceruri, ca un iubitor de oameni.

Astăzi cerurile au vestit oamenilor slava Ta, Doamne, Cel ce ești necuprins de minte; căci strălucind luminat semnul Crucii, a înfruntat mintea cea turbată și împietrită a ucigașilor de Dumnezeu. Pentru aceasta mărim iconomia Ta cea iubitoare de oameni, Iisuse Atotputernice, Mîntuitorul sufletelor noastre.

Crucea cea prea sfîntă, semnul de biruință cel necuprins cu priceperea, astăzi se descopere din pămînt, ca o comoară ascunsă, cu razele puterii sale îmbogățind toată lumea. Pentru aceasta slăvim rînduiala Ta cea bună, Iisuse preaputernice, Mîntuitorul sufletelor noastre.

Stihirile sfintelor, același glas:

Podobie: Dat-ai semn...

Tinerele fecioare, fiind unite cu legea firii ca niște surori, și cu dragostea Celui ce le-a zidit întărindu-se, au risipit legătura înșelăciunii. Și îmbărbătîndu-se prin credință, au sfărîmat pe vrăjmașul cel viclean; iar împodobindu-se cu cununa biruinței, luminat s-au sălășluit în cămara cea de mire, veselindu-se.

Pistis prealăudata și Agapi mărita și Elpis înțeleptita de Dumnezeu, purtînd nume după fapta virtuților celor prealuminate, prin luptă au biruit pe vicleanul cel ce oarecînd a înșelat pe strămoașa; și îndumnezeindu-se au cîștigat locuința raiului, rugîndu-se pentru toți.

Nici focul, nici chinurile cele de multe feluri, nici moartea nu au băgat în seamă preacinstitele fecioare; căci prin credință rîvnind la frumusețea Mirelui cel

preafrumos, și prin multe feluri de chinuri înfrumusețîndu-se, s-au împreunat cu Dînsul odraslele Sofiei : Pistis, Elpis și Agapi. Cu ale căror rugăciuni, Doamne, mîntuiește-ne și pe noi de toate relele.

Slavă... Și acum..., glasul al 6-lea :

Glasurile proorocilor au vestit mai înainte lemnul cel sfînt, prin care s-a mîntuit Adam de blestemul cel de demult al morții. Crucea astăzi înălțîndu-se, zidirea înalță glas, cerînd mila cea bogată de la Dumnezeu ; ci Tu, Cel ce singur ești nemăsurat în milă, Stăpîne, fii nouă curățire și mîntuiește sufletele noastre.

LA STIHOAVNA

Stihirile, glasul al 2-lea :

Podobie : Casa Efratului...

Văzînd lemnul Crucii înălțîndu-se, să dăm slavă lui Dumnezeu, Cel ce a fost răstignit pe ea cu trupul, pentru a Sa bunătate.

Stih : Înălțați pe Domnul Dumnezeul nostru și vă închinați așternutului picioarelor Lui, că sfînt este.

Crucea lui Hristos cea sfîntă înălțîndu-se, dă neamului omenesc scăpare de cele rele și cîștigare de cele bune.

Stih : Iar Dumnezeu, Împăratul nostru, mai înainte de veac a lucrat mîntuire în mijlocul pămîntului.

Cînd biruia Moise pe Amalec, însemnînd mai înainte patimile lui Hristos, închipuia Crucea, biruitoarea demonilor.

Slavă... Și acum..., asemenea :

Veniți cu bucurie să sărutăm cu toții lemnul cel mîntuitor, pe care a fost răstignit Hristos, Mîntuirea noastră.

TROPARUL sfintelor, glasul al 4-lea :

Mielușele cuvîntătoare, prin mucenicie v-ați adus Mielului și Păstorului, săvîrșind călătoria cea către Hristos și credința păzind-o. Pentru aceea cu suflet vesel astăzi săvîrșind pomenirea voastră cea sfîntă, minunatelor, pe Hristos Îl slăvim.

Slavă... Și acum..., al Praznicului.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..., se cîntă troparul Praznicului de 2 ori, Slavă..., troparul sfintelor, Și acum..., iarăși al Praznicului.

După Catisma întîia, Sedealna, glasul al 4-lea :

Podobie : Degrab ne întîmpină...

Cruce și moarte și nedreaptă judecată de bunăvoie ai suferit pentru noi, Bunule, din prisosul milostivirii Tale, ca să izbăvești din osînda blestemului celui de demult, pe toți cei ce prin amăgire au căzut în stricăciune. Pentru aceea ne și închinăm răstignirii Tale, Cuvinte.

Slavă... Și acum..., iarăși aceasta.

După Catisma a doua, Sedealna, glasul al 4-lea :

Podobie : Nădejdea lumii...

Cruce, izgonitoarea demonilor, tămăduirea celor neputincioși, tăria și păzitoarea cre-

dincioșilor ; biruința împăraților, lauda cea adevărată a dreptmăritorilor ; întărirea Bisericii lui Hristos, fii nouă îngrădire, zid și pază, binecuvîntate lemn.

Slavă... Și acum..., iarăși aceasta.

Psalmul 50.

CANOANELE

Al Praznicului cu irmosul pe 8, și al sfintelor pe 4.

CANONUL sfintelor,

Facere a lui Teofan.

Cîntarea 1-a, glasul 1 :

Irmos : Dreapta Ta cea purtătoare...

Dăruiește-mi, Stăpîne Hristoase, strălucirea înțelepciunii Tale celei mai presus de lume și negrăită, ca să laud pe bine-cuvioasele și prealăudatele Tale mucenițe, pe odraslele Sofiei.

Numirea ta de Dumnezeu cugetătoare Sofie, arătat s-a împodobit cu viețuirea. Căci toată viața ta ai săvîrșit-o în dorirea înțelepciunii; și ai strălucit cu darurile înțelepciunii.

Rodul tău cel preafericit, fiind împodobit cu numărul Înțelepciunii celei mai presus de Dumnezeire prin chinuri, pentru aceea ai strălucit preaînțeleaptă Sofia, ceea ce ești numită cu numele dumnezeieștii Î n ț e l e p c i u n i.

Slavă...

Trei fecioare tinere curate și la suflet și la trup, prin fapte bune Ți s-au adus Ție, Hristoase, Mirelui celui înțelegător, mirese prin mucenicie: Pistis împreună cu Elpis și cu mărita Agapi.

Și acum..., a Născătoarei :

Sălășluindu-Se în pîntecele tău Cuvîntul lui Dumnezeu, întreg chipul meu cel omenesc l-a primit, și cu totul l-a înnoit. Pentru aceea toți credincioșii te slăvim pe tine, de Dumnezeu Născătoare.

Cîntarea a 3-a :

Irmos : Însuți Cel ce...

Ascultînd glasul Tău, Hristoase, care cheamă către nemurire și către viață nepătimitoare, au venit după tine fecioarele, purtînd cununa muceniciei și grăind : Sfînt este locașul cel însuflețit al preacuratei măririi Tale, Iubitorule de oameni.

Putere v-a dăruit vouă Hristos, cînd ați stat înaintea divanului precum s-a făgăduit ; și v-a umplut de înțelepciune însuflată de Dumnezeu, arătîndu-vă, preamărite mucenițe, purtătoare de biruință, strălucind cu darul feciorie.

Ați înfrînt pe vrăjmașul cel falnic, fecioarelor, și ați smerit sprînceana lui, nevoindu-vă cu vitejie ; iar pe cel ce mai înainte se lăuda că va pierde marea, l-ați înecat în curgerile sîngiurilor voastre.

Slavă...

De înțelepciunea cea de sus a lui Hristos umplîndu-se cele trei fiice ale alesei Sofia, au rușinat trufia tiranilor și nebunia cea înverșunată, glăsuind dumnezeieștile învățături.

Și acum..., a Născătoarei :

Cu sfințenie ai născut pe Sfîntul sfinților, Hristos, ceea ce ești sălășluire sfîntă a Sfințeniei ce Se odihnește pe sfinți. Aceluia grăim : Sfînt este locașul cel însuflețit al slavei Tale celei negrăite, Iubitorule de oameni.

Irmosul :

Însuți Cel ce știi neputința «ființei omenești, și după mi-«lostivire Te-ai închipuit într-în-«sa, încinge-mă cu putere de «sus, ca să grăiesc Ție : Sfîntă «este Biserica cea însuflețită, a «slavei Tale celei negrăite, Iubi-«torule de oameni».

Condacul și Icosul Praznicului.

Sedealna sfintelor, glasul al 8-lea :

Podobie : Pe Înțelepciunea și...

Fiindu-vă sufletele legate de dragostea lui Hristos, cu cuviință ați trecut frumusețea celor pieritoare și vremelnice ; și prin osteneli sihăstrești ați omorît patimile, iar prin chinuri și dureri primind mucenicia, v-ați arătat adevărate ucenițe ale Cuvîntului. Pentru aceasta Stăpînul pentru îndoita mucenicie v-a dăruit vouă cununi și v-a învrednicit de cămara cea de mire, preafericitelor mucenițe. Iar acum, rugați-vă lui Hristos Dumnezeu să dăruiască iertare de greșeale celor ce cu dragoste prăznuiesc sfîntă pomenirea voastră.

Slavă... Și acum..., a Praznicului :

Podobie : Porunca cea cu taină...

Prin lemn a despuiat odinioară în rai pe oameni de nemurire vrăjmașul, aducînd moarte prin gustarea din el. Iar lemnul Crucii cel pricinuitor oamenilor de haina vieții, s-a înfipt pe pămînt și toată lumea s-a umplut de bucurie. Pe aceasta văzînd-o acum înălțată, ca dintr-un glas să strigăm, popoare, lui Dumnezeu cu credință : Plină este de slavă casa Ta.

Cîntarea a 4-a :

Irmos : Munte umbrit cu Darul...

Întărindu-vă cu dumnezeiescul dar, bunelor biruitoare : Pistis, Agapi și Elpis, cu vitejie ați rușinat îngrozirile tiranilor, și în foc fiind arse, preaînțeleptelor v-ați adus prinoase Mirelui Hristos.

Fiind întrarmate cu puterea Crucii sfintele surori, Pistis, Agapi și Elpis, cu bărbăție au suferit rănile chinurilor și pînă la sînge s-au împotrivit păcatului.

Cu puterea și cu dragostea Treimii s-au întărit Pistis, Agapi și Elpis, fecioarele cele întocmai la număr cu cinstita Treime, și au suferit iuțimea durerilor, preacinstitele.

Și fecioare tinere prin Cruce au putut surpa sprînceana cea mîndră a vrăjmașului, și au aruncat la pămînt pe cel ce mai înainte se lăuda fără măsură că va birui toată lumea.

Slavă...

Făcliile Sofiei cele trei la număr strălucitoare : Pistis, Agapi și Elpis, de lumina Preasfintei Treimi fiind aprinse, au strălucit bisericilor lumina mîntuirii, spre ajutorul nostru.

Și acum..., a Născătoarei :

Sfinta sfintelor, Născătoare de Dumnezeu preaîăudată, ceea ce ești așteptarea neamurilor și mîntuirea credincioșilor, din tine a răsărit Mîntuitorul și Dătătorul de viață și Domnul, spre mîntuirea noastră a celor ce te lăudăm pe tine.

Cîntarea a 5-a :

Irmos : Cel ce ai luminat...

Cu tăria cugetului au răbdat chinurile, și grăind tainele dumnezeieștii înțelepciuni, au rușinat pe biruitorul cele trei fecioare de Dumnezeu purtătoare, fiind legate cu credința și cu firea.

Se bucură strămoașa văzînd pe vicleanul cel ce a izgonit-o din Eden biruit de femei cugetătoare de Dumnezeu : de Elpis și de Pistis, și de Agapi, cele născute din Sofia.

Slavă...

De amăgirile tiranului cele otrăvitoare nu s-au lăsat înșelate, și rănile chinurilor de bunăvoie le-au răbdat cinstitele fecioare, fiind rănite de dragostea Ta, Hristoase, cea dumnezeiască.

Și acum..., a Născătoarei :

Se bucură de tine, Fecioară, puterile cerurilor și adunările oamenilor, căci prin tine s-au unit cu Cel din tine născut. Pentru aceea după vrednicie te slăvim, Născătoare de Dumnezeu.

Cîntarea a 6-a :

Irmos : Înconjuratu-ne-a pe noi...

Bucurîndu-se, întru preacuratele Tale mîini, Stăpîne, au pus nădejdile lor cele trei tinere ; cele ce se cinstesc și se laudă cu numărul Treimii.

Luminîndu-se cu frumusețile fecioriei, s-au împodobit cu cununile muceniciei și după vrednicie au primit cununi îndoite, de la Hristos, Dătătorul de viață, și preaîndurătorul.

Slavă...

Au fost aduse în Biserica Ta, Împărate al tuturor, Stăpîne, ca niște cinstite odoare cele trei fecioare, ca să se împărtășească de împărăția Ta ; căci Tu le ești lor și lumină și veselie.

Și acum..., a Născătoarei :

Întru tine, Fecioară Preacurată, se veselesc strămoșii neamului, căci prin mijlocirea ta au dobîndit Edenul, pe care pentru călcarea poruncii îl pier-

duseră. Că tu eşti curată înainte de naştere şi după naştere.

Irmosul :

Înconjuratu-ne-a pe noi adîn«cul cel de dedesupt, şi nu este «izbăvitor ; socotitu-ne-am ca «oile de junghiere ; mîntuieşte «pe poporul Tău, Dumnezeul «nostru ; că Tu eşti celor nepu«tincioşi tărie şi îndreptare».

CONDAC, glasul 1 :

Podobie :Ceata îngerească...

Sfinţitele ramuri ale cinstitei Sofia : Pistis, Elpis şi Agapi, cu darul au arătat că înţelepciunea elinilor este nebunie. Şi prin nevoinţe arătîndu-se biruitoare, s-au încununat cu cunună nepieritoare, de la Stăpînul tuturor, Hristos.

ICOS

Cînd a ieşit porunca cea fără de lege la toate marginile lumii de a jertfi idolilor şi a se închina la capiştile demonilor spre pierzarea oamenilor, atunci prealăudatele şi frumoasele fecioare au strălucit ca nişte stele, gonind negura necredinţei şi a necunoştinţei ; şi aţîţînd lumina dreptei credinţe în inimile credincioşilor, strigau luminat : Dumnezeu preamare este Cel ce a fost răstignit de a Sa voie şi a înviat a treia zi, întru Care ne şi lăudăm. Pentru aceea după vrednicie s-au încununat cu cunună nepieritoare de la Stăpînul tuturor, Hristos.

SINAXAR

În această lună, în ziua a şaptesprezecea, pomenirea Sfintelor Muceniţe şi binebiruitoare fecioare : Pistis, Elpis şi Agapi şi a maicii lor Sofia.

Aceste sfinte au trăit în Italia, pe vremea împărăţiei lui Diocleţian. Deci aducînd pe Pistis, care era de doisprezece ani, şi mărturisind ea pe Hristos, au bătut-o cu toiege, şi i-au tăiat sînii, din care în loc de sînge a curs lapte, şi după alte chinuri, i-au tăiat capul. După aceea pe Elpis, care era de zece ani, au supus-o de asemenea la felurite chinuri, şi la urmă, prin sabie şi-a primit şi ea moartea. Tot aşa a fost chinuită şi Agapi care avea nouă ani, şi la urmă i-au tăiat capul. Iar maica lor, Sofia, trei zile în urmă plîngînd pe mormîntul lor, şi-a dat sufletul către Domnul.

Tot în această zi, pomenirea Sfintei Muceniţe Agatoclia.

Această sfîntă a fost slujnică a unui oarecare Nicolae care era creştin. Femeia lui, care era pavlichiană, ocară a făcut Agatocliei timp de opt ani, bătînd-o peste grumaji cu pietre, gonind-o desculţă prin locuri colţuroase, zdrobindu-i coastele cu un ciocan de fier şi arzîndu-i limba. Dar, văzînd că nu poate să o întoarcă spre voia sa, i-a turnat jeratec peste grumaz, silind-o astfel să părăsească viaţa aceasta.

Tot în această zi, pomenirea Sfinţilor Mucenici Maxim, Teodot şi Asclipiodota.

Aceşti sfinţi au fost bătuţi, li s-au tăiat degetele mîinilor şi au fost băgaţi în temniţă întunecată, pentru că mărturiseau pe Hristos. La urmă le-au tăiat capetele.

Tot în această zi, pomenirea Sfintei Lucia şi Mucenicului Geminian fiul ei.

Tot în această zi, pomenirea Sfintei Muceniţe Teodota.

Împărăţind Alexandru la Roma cea veche, a fost trimis Simpliciu în Capadocia, şi a fost clevetită către dînsul Teodota, care era din părţile Pontului, femeie foarte bogată. Fiind adusă înaintea lui, şi nepuţînd să o plece ca să lase credinţa în Hristos, au atîrnat-o şi i-au sgîrîiat pîntecele multe ceasuri ; iar ea lăuda pe Dumnezeu şi răbda, părîndu-i-se că altcineva ar fi chinuit. După aceea, pogorînd-o, au băgat-o în temniţă şi după opt zile s-a deschis temniţa singură, iar păzitorii s-au spăimîntat şi degrab au vestit lui Simpliciu, dar el nu i-a crezut. A doua zi au adus-o pe sfînta înaintea lui, şi văzînd-o

cu totul sănătoasă, neavînd măcar un semn cît de mic de răni pe trupul său, a întrebat-o : Cine ești tu ? Iar sfînta i-a zis : Ți s-a întunecat mintea, că de ai fi treaz m-ai cunoaște că eu sînt Teodota. Acestea auzind Simpliciu, a poruncit să fie incins tare un cuptor, în care au băgat pe sfînta. A doua zi a trimis dregătorul pe doi popi idolești și cu alții dimpreună, ca să risipească cenușa trupului sfintei. Aceștia destupînd gura cuptorului, au fost arși amîndoi de para focului, iar ceilalți au văzut pe sfînta între doi tineri îmbrăcați în veșminte albe, șezînd și cîntînd ; și a ieșit sfînta din cuptor nevătămată, bucurîndu-se și cîntînd. După aceea, plecînd Simpliciu la Bizanț, a poruncit să ia și pe sfînta legată să o ducă după dînsul. Și abătîndu-se el la Ancira, a cerut să fie adusă sfînta, către care a zis : De nu te vei pleca mie să jertfești la zei, te voi ucide pe grătar încins. Iar ea zise lui : De va intra și Doroteu, slujitorul zeilor, cu mine și va birui focul, voi jertfi și eu ziilor tăi. Și a zis Simpliciu către Doroteu : Intră cu dînsa avînd pe zei ajutor. Dar intrînd el cu sfînta, îndată s-a topit de foc, iar sfînta a ieșit nevătămată. De care lucru mirîndu-se dregătorul, a poruncit să fie legată iarăși sfînta, și dusă la Bitinia. Și cînd a sosit la Niceea, a poruncit ca să intre sfînta în capiștea idolilor să facă rugăciune. Sfînta a primit aceasta cu bucurie ; dar toți idolii au căzut și s-au zdrobit. Atunci cu mînie a poruncit dregătorului ca sfînta să fie întinsă în patru părți, și să fie despicată cu fierăstrăul. Și făcîndu-se așa, fierăstrăul s-a tocit, neputînd să facă nimic, iar sfînta rămase liberă, mulțumind Mîntuitorului Dumnezeu. Întunecîndu-se mintea lui Simpliciu, a poruncit să ucidă pe sfînta prin sabie ; și așa i-au tăiat capul.

Tot în această zi, pomenirea Sfinților o sută de mucenici, și a Sfinților Pilevs și Nil epscopii și a celor 46 de mucenici de la Palestina.

Cînd s-a ridicat prigoană împotriva creștinilor din partea închinătorilor la idoli, atunci au fost prinși și acești sfinți. Din Egipt, au prins doi episcopi, ce se numeau Pilevs și Nil, și doi boieri mari, ce se chemau Patermutie și Ilie, și alții împreună cu aceștia fiind la număr o sută ; iar din Palestina au prins cincizeci. Sfîntul Pilevs și sfîntul Nil, asemenea și Patermutie și Ilie, și cei cincizeci din Palestina, toți aceștia prin foc au săvîrșit mărturisirea, și au luat cununile de la Domnul.

Iar pe cei o sută ce se trăgeau din Egipt, mai întîi i-au orbit, scoțîndu-le ochii și tăindu-le pulpele cele stîngi ale picioarelor, după aceea i-au dat ca să lucreze la metaluri. Și în sfîrșit, le-au tăiat capetele, luînd și ei de la Dumnezeu cununile nevoinței.

Tot în această zi, pomenirea Sfinților Mucenici Haralambie și Pandoleon, cu tovarășii lor. A căror prăznuire se face la mucenicia lor, care se află la Defteron.

Tot în această zi, pomenirea Sfinților Mucenici Iraclid și Miron, episcopii Tamasului de la Cipru.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluiește-ne și ne mîntuiește pe noi. Amin.

Cîntarea a 7-a :

Irmos : Pe tine, Născătoare...

Cu Darul cel în trei lumini luminîndu-se fecioarele, au risipit întunericul cel demonic, binecuvîntînd lumina cea în trei Ipostasuri, și cîntînd : Dumnezeul părinților cel lăudat și preaslăvit.

Avînd suflete purtătoare de lumină, v-ați sălășluit în cămările cerești, și acum dănțuiți cu bucurie împreună cu îngerii, văzînd slava cea veșnică și zicînd : Dumnezeul părinților cel lăudat și preaslăvit.

Slavă...

Arătînd bărbătească împotrivire cu tinerii cei din Babilon, vitejește au călcat focul. Căci fiind întocmai ca aceia la număr, au avut și cugetul asemenea cu aceia, de Dumnezeu purtătoarele fecioare, mărind pururea pe Dumnezeu cel prealăudat și preaslăvit.

Și acum..., **a Născătoarei :**

Dă-ne, Preacurată, iertare de greșeale, nouă celor ce te lăudăm pe tine cu credință, izbă-

vindu-ne de supărări şi de toată nevoia. Căci pe tine te avem scăpare, a lui Dumnezeu Mireasă, ca pe singura ce ai purtat în mîini pe Dumnezeul părinţilor cel prealăudat.

Cîntarea a 8-a:

Irmos: În cuptor tinerii lui Israel...

Fecioarele cele de Dumnezeu luminate, Pistis, Elpis şi Agapi, cu frumuseţea dreptei credinţe străluceau mai curat decît aurul, zicînd: Binecuvîntaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul, lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Pe fecioarele cele ce strălucesc cu razele fecioriei şi ale muceniciei, credincioşii să le lăudăm, zicînd: Binecuvîntaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul, lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Bine să cuvîntăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfîntul Duh, Domnul.

Sicriele muceniţelor pururea izvorăsc pîraie de tămăduiri credincioşilor, care cîntă: Binecuvîntaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul, lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Şi acum..., a Născătoarei:

Pămînt sfînt eşti, Preacurată, căci ai născut spicul cel de viaţă purtător, pe Pricinuitorul vieţii celei veşnice, pe Hristos, Căruia toţi cîntăm: Binecuvîntaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul, lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvîntăm şi să ne închinăm Domnului cîntîndu-I şi preaînălţîndu-L pe Dînsul întru toţi vecii.

În cuptor tinerii lui Israel, ca «într-o topitoare, cu podoaba «dreptei credinţe, mai curat «decît aurul au strălucit grăind: Binecuvîntaţi toate lu«crurile Domnului pe Domnul, «lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi în«tru toţi vecii».

Cîntarea a 9-a:

Irmos: Chipul naşterii tale...

Cele ce sînteţi pline de lumina cea cu trei lumini, şi îndestulate acum de dumnezeiasca strălucire; cele ce sînteţi de un nume cu virtuţile şi purtătoare ale numelor dragostei, nădejdii şi credinţei, întăriţi-ne pe noi cu nădejdea, cu dragostea şi cu credinţa.

O, purtătoarelor de chinuri nebiruite, rugămu-vă pe voi, prealăudatelor fecioare, să cereţi neîncetat ca Puterea cea din înălţime să liniştească acum viforul răutăţilor care ne-au cuprins, şi să dea credincioşilor unire de cuget.

Slavă...

Trecînd noaptea vieţii înţeleptelor, aţi ajuns la ziua cea neînserată, veselindu-vă muceniceşte; şi în ceata fecioarelor numărîndu-vă, v-aţi învrednicit de dumnezeiasca împărăţie cea nepieritoare.

Și acum..., a Născătoarei :

O, în ce chip a născut Fecioara pe Cuvîntul cel ce este pururea și ipostatnic, pe strălucirea Ipostasului celui părintesc, pe Făcătorul nostru de bine și Domnul, Care S-a întrupat dintr-însa. Pe Aceea după vrednicie o mărim.

Irmosul :

Chipul nașterii tale celei «curate, l-a arătat rugul cel ce «ardea nears. Și acum te ru«găm, ca să stingi cuptorul «ispitelor cel sălbăticit asu«pra noastră, ca neîncetat să «te mărim pe tine, Născătoare «de Dumnezeu».

LUMINÎNDA

Înfierbîntîndu-se de rîvna Treimii, cele trei fecioare, care sînt numite cu numirea virtuților Treimii, a nădejdii, a credinței și a dragostei, nu au băgat în seamă chinurile.

Slavă... Și acum..., a Praznicului :

Crucea este păzitoarea a toată lumea ; Crucea, podoaba Bisericii ; Crucea, stăpîna împăraților ; Crucea, întărirea credincioșilor ; Crucea, lauda îngerilor și demonilor rană.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 2-lea :

Podobie : Casa Efratului...

Înălțînd sulița împreună cu Crucea, piroanele și celelalte, prin care a pătimit trupul lui Hristos, Cel purtător de viață, să ne închinăm lor.

Stih : Înălțați pe Domnul Dumnezeul nostru și vă închinați așternutului picioarelor Lui, că sfînt este.

Înălțat fiind lemnul Crucii, Mîntuitorul meu, ridică pricina păcatului cea aducătoare de stricăciune, și toate le luminează.

Stih : Iar Dumnezeu, Împăratul nostru, mai înainte de veac a lucrat mîntuire în mijlocul pămîntului.

Cu apa cea făcătoare de viață, și cu sîngele Tău cel mîntuitor, Cuvinte, luminat se împodobește Biserica ca o mireasă, cîntînd : Slavă Crucii Tale.

Și acum..., a Praznicului, asemenea :

Bucură-te păzitoarea credincioșilor, cea dumnezeiască, zidul cel nebiruit, Crucea Domnului, prin care ne-am înălțat de la pămînt.

Și cealaltă slujbă a Utreniei după rînduială și otpustul.

LA LITURGHIE

Prochimenul zilei. Apostolul din Epistola către Galateni (III, 23—IV, 2) : Fraților, mai înainte de venirea credinței... (caută joi în săptămîna a 15-a după Rusalii). Evanghelia de la Matei (XV, 21—28) : În vremea aceea S-a dus Iisus prin părțile Tirului și ale Sidonului... (caută la Duminica a 17-a după Rusalii).

CHINONICUL zilei

ÎN ACEASTĂ LUNĂ

ZIUA A OPTSPREZECEA

Pomenirea Preacuviosului Părintele nostru Eumenie, episcopul Gortinei, făcătorul de minuni.

LA VECERNIE

La Doamne, strigat-am..., se pun Stihirile pe 6 : 3 ale Praznicului şi 3 ale sfîntului.

Stihirile Praznicului, glasul 1 :

Podobie : Ceea ce eşti bucuria...

Lemnul mîntuirii noastre care acum se înalţă, pe care Şi-a pironit mîinile de bunăvoie Hristos, Viaţa tuturor, pe toţi credincioşii ne cheamă să prăznuim cu cîntări şi să ne închinăm cu glasuri locului celui dumnezeiesc de sub picioarele Lui.

Veniţi credincioşilor să săvîrşim pomenirea înnoirilor Învierii, prin care a strălucit celor dintru întuneric mare lumină de viaţă şi de nestricăciune, şi înălţînd lemnul Crucii cel de viaţă dătător, să ne închinăm Mîntuitorului Hristos.

Marele Moise odinioară întinzîndu-şi mîinile către înălţime, în Muntele Sinai, însemna Crucea Ta, Hristoase Dumnezeule, care astăzi se înalţă şi sfinţeşte pe toţi cei de pe pămînt, şi care printr-însa cu credinţă se închină Ţie.

Stihirile Sfîntului, glasul al 4-lea :

Podobie : Ca pe un viteaz...

Curăţindu-ţi sufletul şi trupul de patimi, te-ai făcut locaş Preasfîntului Duh, şi te-ai împodobit cu ungerea preoţiei, învrednicindu-te de şederea cea de-a dreapta ; şi părtaş sfinţilor îngeri făcîndu-te, moştean slavei Domnului te-ai arătat, Eumenie, şi rugător pentru cei ce te laudă.

Preamărită viaţa ta luminîndu-se cu virtuţile, a strălucit raze de minuni, şi te-a făcut vrednic de laudă pînă la marginile lumii, şi te-a arătat luminător neînşelător, cu sfinţii locuitor şi, cetăţean al sfintei cetăţi, ierarhe preafericite, vieţuitorule împreună cu îngerii, făcătorule de minuni, vrednicule de laudă.

Pe podoaba cretanilor, pe mai-marele scaunului Gortinei, pe temelia cea nemişcată a Bisericii, pe Ierarhul Eumenie, cel preamărit întru minuni şi prealăudat în multe puteri, pe cel ce a luminat inimile cele din întuneric, pe acesta, adunîndu-ne, ca pe un luminător al creştinilor, cu glas mare toţi să-l cinstim.

Slavă... Şi acum..., a Praznicului, glasul al 4-lea :

I, p.45

Lucrarea cinstitei Crucii Tale, Hristoase, mai înainte închipuind-o Moise, a biruit pe potrivnicul Amalec, în pustiul Sinai; căci cînd îşi întindea mîinile în chipul crucii, se întărea Israel. Iar acum săvîrşirea lucrurilor

la noi s-a plinit : astăzi Crucea se înalță, și demonii fug ; astăzi toată făptura din stricăciune s-a izbăvit, că toate darurile prin Cruce ne-au strălucit nouă. Pentru aceasta bucurîndu-ne toți, cădem către Tine zicînd : Cît s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, slavă Ție.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 6-lea :

Podobie : A treia zi ai înviat...

Bătăi ai răbdat și răstignire, îndelung-Răbdătorule, și ocări ai suferit, vrînd să izbăvești pe toți din mîna înșelătorului, Cel ce Însuți ești dătător de viață și cu totul îndurat și de oameni iubitor.

Stih : Înălțați pe Domnul Dumnezeul nostru și vă închinați așternutului picioarelor Lui, că sfînt este.

Cinstim Crucea Ta, Bunule, piroanele și sulița, Mîntuitorule, prin care ne-ai mîntuit pe toți din stricăciune ; ca Cel ce singur ești dătător de viață și făcător de bine al tuturor, Iubitorule de oameni, Mîntuitorul nostru.

Stih : Iar Dumnezeu, Împăratul nostru, mai înainte de veac a lucrat mîntuire în mijlocul pămîntului.

Cu palmele ai fost lovit peste obraz, Mîntuitorule, și fiind pironit pe Cruce pentru mine, Preabunule, cu oțet ai fost adăpat și cu sulița ai fost împuns. Și toate le-ai suferit, Cel ce ești fără de păcat.

Slavă... Și acum..., glasul al 6-lea :

Astăzi lemnul s-a arătat ; astăzi neamul evreiesc a pierit ; astăzi, prin credincioșii împărați, credința s-a arătat ; și Adam, care prin lemn a căzut, iarăși prin lemn s-a ridicat, iar demonii s-au înfricoșat. Atotputernice Doamne, slavă Ție.

Troparul, glasul al 8-lea :

Cu curgerile lacrimilor tale...

Caută la sfîrșitul cărții.

Slavă... Și acum..., al Praznicului :

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..., se cîntă troparul Praznicului : Mîntuiește, Doamne, poporul Tău... de 2 ori, Slavă..., al sfîntului Și acum..., al Praznicului.

După Catisma întîia, Sedealna, glasul al 6-lea :

Astăzi s-a plinit cuvîntul proorocesc : Că iată ne închinăm la locul unde au stat picioarele Tale, Doamne ; și lemnul mîntuirii primind, am cîștigat izbăvire de patimile păcatului. Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule-Iubitorule de oameni.

Slavă... Și acum..., iarăși aceasta.

După Catisma a doua, Sedealna, glasul al 6-lea :

Îndată ce a fost înfipt lemnul Crucii Tale, Hristoase, temeliile morții s-au clătinat, Doamne. Că pe Cel pe Care Îl înghițise cu poftă iadul, L-a dat afară cu cutremur. Arătatu-ne-ai nouă mîn-

tuirea Ta, Sfinte, și Te slăvim pe Tine, Fiul lui Dumnezeu miluiește-ne pe noi.

Slavă... Și acum..., iarăși aceasta.

Psalm 50.

CANOANELE

Canonul Praznicului cu irmosul pe 8 și al sfîntului pe 4.

CANONUL sfîntului

Cintarea 1-a, glasul al 2-lea :

Irmos : Veniți popoarelor...

Avînd, Părinte Eumenie, pe Hristos, Care ascultă dumnezeieștile tale rugăciuni, îmblînzește-L pe Dînsul, fericite, către cei ce cu dragoste te laudă pe tine.

Din tinerețe, cuvioase, iubind smerirea cea pricinuitoare de înălțare, ai smerit pe șarpele cel trufaș și vădit te-ai îmbogățit cu daruri de tămăduiri.

Slavă...

Organ primitor al Duhului te-ai făcut, supunînd sufletului cugetele trupului prin multe nevoințe; partea cea mai proastă ai silit-o a sluji celei mai bune.

Și acum..., a Născătoarei :

Acum s-au împlinit proorocii-le cele pentru tine, Născătoare de Dumnezeu, stăpînă; căci pe Cel pe Care L-au vestit mai înainte glasurile proorocilor, L-ai încăput în pîntecele tău, în două firi, desăvîrșit.

Cintarea a 3-a :

Irmos : Întărește-ne pe noi...

Din livezile cele cuvîntătoare, ierarhe, ca o albină ai adunat mierea cea dulce, și ai așezat-o în stupii inimii.

Viața ta cea curată și cuvîntul cel îndulcit cu sarea cea dumnezeiască, Eumenie, arată strălucirea darului, care era ascunsă în tine.

Slavă...

Fiind împodobit cu virtuți, te-ai înălțat pe scaune înalte; și te-ai făcut cunoscut a fi uns cu dumnezeiescul mir al Duhului și cu bunul miros al lui Hristos, ierarhe.

Și acum..., a Născătoarei :

Fecioară Marie, cădelnița cea de aur, gonește întinăciunea patimilor mele, și mă întărește pe mine care mă clatin de năvălirile vicleanului vrăjmaș.

Irmosul :

Întărește-ne pe noi întru Tine, «Doamne, Cel ce prin lemn ai «omorît păcatul; și frica Ta să-«dește-o în inimile noastre, ale «celor ce Te lăudăm pe Tine».

Condacul și Icosul Praznicului

Sedealna sfîntului, glasul al 5-lea :

Podobie : Pe Cuvîntul cel...

Fiind împodobit, părinte, cu învățături dreptmăritoare, toate eresurile cele întunecate le-ai risipit; și arătîndu-te însuți făcător de minuni, Eumenie, te-ai fă-

cut vestit la toți, cu dumnezeiască osîrdie. Drept aceea cu credință te cinstim ca pe un ierarh, și ca pe cel ce întocmai cu îngerii ești cinstit.

Slavă... Și acum..., a Praznicului, asemenea :

Lemnul cel preasfînt al Împăratului Hristos cu credință să-l luăm pe umerii noștri, și să lepădăm cele veselitoare ale vieții ; pe care împărații cei de demult luîndu-l asupra lor, cu credință au biruit pe vrăjmași și neamurile barbarilor cu puterea lui le-au răsturnat.

Cîntarea a 4-a :

Irmos : Auzit-am, Doamne, auzul Tău...

Îndeletnicindu-te în dumnezeieștile biserici, te-ai făcut sălaș Duhului, și te-ai împodobit cu dumnezeieștile citiri, ierarhe.

Făcîndu-te ierarh dumnezeiesc, părinte înțelepte, și mai mare scaunului Gortinei, ai strălucit cu razele minunilor.

Pe balaurul cel ce a năvălit cu căscare grozavă asupra ta, preasfințite, l-ai ars prin făcliile rugăciunilor tale.

Slavă...

Cu cuget vitejesc, bărbătește ai îngrozit pe pizmașul ; și pornirile leilor tu le-ai înfrînat.

Și acum..., a Născătoarei :

Sfințite glasuri au vestit mai înainte taina nașterii tale, Preacurată ; ale căror împliniri noi le-am văzut, Fecioară.

Cîntarea a 5-a :

Irmos : Dătătorule de lumină, Doamne...

Ca cel ce cu înțelepciune ai împăcat cugetul cu sufletul de către patimi, pentru aceea, cuvioase, ai liniștit vrajba împăraților prin sfatul tău.

Dîndu-ți ascultare ție, de Dumnezeu, cugetătorule, credinciosul împărat a dezlegat vrajba cea pricinuitoare de stricăciune și a primit unirea cea frățească, Părinte Eumenie.

Slavă...

Ajungînd la Roma ca un luminător, ai luminat-o cu lucrare de minuni ; și pe cei ce înotau în adîncul patimilor, cu înțelepciune i-ai chemat către limanul cel lin al tămăduirilor.

Și acum..., a Născătoarei :

Ca pe un prunc tînăr ai născut nouă pe Fiul cel mai înainte de veacuri, cu două lucrări voitoare, fiind om și Dumnezeu desăvîrșit, Preacurată Fecioară.

Cîntarea a 6-a :

Irmos : În adîncul greșealelor...

Avînd în inima ta pe Hristos, adevărată avuție necheltuită, aurul pe care ți l-a dat ție împăratul ca lut l-ai socotit.

Șezînd pe scaunul cel înalt al arhieriei, părinte, ai grăit Bisericii pacea de sus ; cu a cărui numire acum se laudă.

Slavă...

Neîntinîndu-te de păcate ai plutit pe valul vieții cel cu mult necaz, și ai ajuns la limanurile unde se veselește mulțimea cuvioșilor.

Și acum..., a Născătoarei :

Pogorîndu-se pe tine ploaia cea cerească, pururea Fecioară, și adăpînd pămîntul cel înțelenit cu apele cunoștinței de Dumnezeu, l-a arătat cu multă roadă.

Irmosul :

În adîncul greșealelor fiind în- «conjurat, chem adîncul milos- «tivirii Tale cel neurmat ; din «stricăciune scoate-mă, Dumne- «zeule».

CONDACUL, glasul al 2-lea :

Podobie : Căutînd cele de sus...

Luminîndu-te cu dumnezeiască lumină, preafericite, ne luminezi pe noi cei ce cu dragoste lăudăm cinstită și sfîntă mutarea ta, Părinte Ierarhe Eumenie; căci neîncetat te rogi pentru noi toți.

ICOS

Îndură-Te, Doamne, către mine robul Tău, și-mi iartă acum toate datoriile și-mi dăruiește mila milostivirii Tale, ca să Te slăvesc pe Tine neîncetat cu laude. Și pe sluga Ta cea credincioasă să o încununezi astăzi cu cîntări, pe luminătorul Eumenie, mai-marele scaunului Gortinei ; întărirea Bisericii și dumnezeiasca luminare a Cretei, care neîncetat se roagă pentru noi toți.

SINAXAR

În această lună, în ziua a optsprezecea, pomenirea Preacuviosului Părintelui nostru Eumenie, episcopul Gortinei.

Acest Eumenie din tinerețea vîrstei, alegînd viața sihăstriei și petrecînd cu multă nevoie, a dobîndit smerenia cea desăvîrșită. Drept aceea i s-au încredințat și turma Bisericii din Gortina. Acesta pe un balaur groaznic ce a năvălit asupra lui l-a omorît cu fácliile. Apoi mergînd la Roma, ca un înalt luminător, a luminat cu dumnezeieștile învățături, spăimîntînd pe mulți cu semne și cu minuni. Și de acolo, sosind la Tebaida, numaidecît a potolit întristarea secetei. Aflîndu-se acolo, și-a dat sufletul său în mîinile lui Dumnezeu. Iar după mutarea sa, tebanii i-au trimis trupul la moșia și la turma sa, la locul ce se cheamă Raxos, unde se află și cinstitul trup al lui Chiril.

Tot în această zi, pomenirea Sfintelor Mucenițe femei Sofia și Irina.

Tot în această zi, pomenirea Sfintei Mucenițe Ariadna.

Această sfîntă a trăit pe vremea împăraților Adrian și Antonin. Era roaba unui anume Terpil, ce era mare în cetatea Promiseilor Frighiei Salutariei. Și pentru că n-a vrut să prăznuiască împreună la nașterea copilului stăpînului său, în capiștea idolilor, a fost foarte rău chinuită, dar a scăpat. Stăpînul ei căuta să o prindă. Atunci ea, apropiindu-se de o piatră, s-a rugat lui Dumnezeu să o izbăvească ; și din dumnezeiasca voie crăpînd piatra, s-a ascuns sfînta într-însa, și iar s-a așezat piatra cum a fost. Iar cei ce o căutau au pierit toți, uciși de îngerii ce s-au ivit.

Tot în această zi, pomenirea Sfîntului Mucenic Castor.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluiește-ne și ne mîntuiește pe noi. Amin.

Cîntarea a 7-a :

Irmos : Chipul cel de aur...

Cu osîrdia sufletului ai biruit cugetele cele aducătoare de stricăciune, și la vîrsta de adînci bătrînețe ai călătorit pen-

tru folosul credincioșilor, care te-au primit pe tine, Părinte Eumenie, ca pe un strălucitor al preoției și cinstit învățător.

Roma îndestulîndu-se de virtuțile tale, părinte, te-a silit să te duci și la Tebaida ca un dar preadorit; unde, ajungînd, îndată ai contenit mîhnirea secetei cu săvîrșirea sfintelor tale rugăciuni, cuvioase.

Slavă...

Hrănindu-te la sînul postirii, ai supt laptele cel cinstit al înfrînării și ai ajuns la măsura vîrstei, suindu-te la vîrful virtuților, părinte; și cu semne dumnezeiești ai strălucit mai luminat decît soarele, celor ce erau cuprinși de noaptea patimilor.

Și acum..., a Născătoarei:

Făcutu-s-a pîntecele tău locaș Luminii celei fără de materie, Care cu strălucirea dumnezeieștii cunoștințe a pierdut necredința, Preacurată Fecioară, a lui Dumnezeu Mireasă; pe Acela lăudîndu-L, cîntăm: Bine ești cuvîntat, Dumnezeul părinților noștri.

Cîntarea a 8-a:

Irmos: Pe Dumnezeu, Care S-a pogorît...

Biruind pe vrăjmașul și săvîrșind călătoria cea bună, la adînci bătrînețe, te-ai mutat către părinții tăi la locașurile cele cerești, luîndu-ți sfîrșitul în pămînt străin.

Neuitînd virtuțile tale, părinte, fiii tebanilor trimit cu cinste sfințitul tău sicriu în patria și la turma ta; a cărui întoarcere izvorăște dar de minuni.

Binecuvîntăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfîntul Duh, Domnul.

Locul ce se numea Raxos, în care de mai înainte se afla trupul lui Chiril cel cinstit și mult chinuit, pămîntul acela acoperă acum și trupul tău asemenea, înțelepte, împreunîndu-vă pe amîndoi, cei ce ați fost uniți și la gînd și la viață; pe voi vă are patria cea de sus în veci moștenitori.

Și acum..., a Născătoarei:

Ceata cea preasfințită a proorocilor pe tine te propovăduiește cu adevărat munte netăiat, toiag și ușă, prin care a trecut Cel Preaînalt, precum știe, lăsîndu-te pe tine iar încuiată, Preacurată Fecioară.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvîntăm și să ne închinăm Domnului cîntîndu-I și preaînălțîndu-L pe Dînsul întru toți vecii.

Pe Dumnezeu Care S-a pogorît «în cuptorul cel cu foc la tinerii «evreiești, și văpaia în răco«reală a prefăcut-o, ca pe Dom«nul lăudați-L lucrurile și-L «preaînălțați întru toți vecii».

Cîntarea a 9-a:

Irmos: Pe Dumnezeu Cuvîntul...

Ca un ierarh al lui Hristos te-ai suit, părinte minunat, din putere în putere, unde

cetele celor sfințiți slujesc cu frică Preacinstitei T r e i m i, cu toate cetele cerești, Preafericite Eumenie.

Contenește viforul cel de acum de deasupra p a t r i e i, fericite ; îmblînzește pe Dumnezeu prin rugăciunile tale ; oprește pornirea ispitelor care ne tirănește pe noi și cu urgia relelor ne împinge la adîncimea pierzării, pururea pomenite Eumenie.

Slavă...

Preasfințită pomenirea ta adună pe păstori, pe cuvioși și pe poporul cel cu bună credință spre săvîrșirea ei, aducînd tuturor sfințenie. Luminează-ne pe noi dar cu razele darurilor tale, Prealăudate Eumenie.

Și acum..., a Născătoarei :

Porți pe Cel ce poartă toate cu dumnezeiasca putere și din sînul tău, Preacurată, hrănești pe Cel ce hrănește toată făptura. Mai presus de gînd este minunea și de î n g e r i nepricepută, și înfricoșătoare oamenilor, care pururea împreună te laudă pe t i n e, și cu dragoste te fericesc.

Irmosul :

Pe Dumnezeu Cuvîntul c e l «din Dumnezeu, Care cu ne«grăită înțelepciune a venit să «înnoiască pe Adam cel căzut «rău prin mîncare întru stricăciune, din Sfînta Fecioară «negrăit întrupîndu-Se pentru «noi credincioșii, cu un gînd «întru laude Îl mărim».

LUMINÎNDA

Podobie : Femei ascultați...

Eumenie dumnezeiescule, care locuiești împreună cu Arhanghelii, ca unul ce ai, ierarhe, îndrăzneală multă către Hristos, la al Cărui scaun stai înainte acum cu slavă, adu-ți aminte, sfinte, de cei ce săvîrșesc pomenirea ta cea luminată și cu dragoste te cinstesc pe tine.

Slavă... Și acum..., a Praznicului :

Crucea este păzitoarea a toată lumea. Crucea, podoaba Bisericii. Crucea, stăpînia împăraților. Crucea, întărirea credincioșilor. Crucea, lauda îngerilor și demonilor rană.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 2-lea :

Podobie : Casa Efratului...

Văzînd lemnul Crucii înălțîndu-se, să dăm slavă lui Dumnezeu, Cel ce s-a răstignit cu trupul, pentru bunătatea Sa.

Stih : Înălțați pe Domnul Dumnezeul nostru și vă închinați așternutului picioarelor Lui, că sfînt este.

Cu apa cea de viață făcătoare și cu sîngele Tău cel mîntuitor, Cuvinte, luminat se împodobește Biserica, ca o mireasă, cîntînd slavă Crucii Tale.

Stih : Iar Dumnezeu, Împăratul nostru, mai înainte de veac a lucrat mîntuire în mijlocul pămîntului.

Înălțînd sulița împreună cu crucea, piroanele și celelalte, prin care a pătimit trupul lui Hristos, Cel purtător de viață, să ne închinăm lor.

Slavă... Și acum..., asemenea :

Veniți cu bucurie, toți să sărutăm lemnul cel mîntuitor, pe care a fost pironit Hristos, mîntuirea noastră.

Și cealaltă slujbă a Utreniei după rînduială și otpustul.

LA LITURGHIE

Prochimenul, glasul 1 : Gura mea va rosti înțelepciune... Stih : Auziți acestea, toate neamurile... (caută la 13 noiembrie). Evanghelia de la Matei (IV, 25 — V, 12) : În vremea aceea după Iisus au mers popoare multe în Galileea... (caută la Duminica a 4-a din Marele Post).

CHINONICUL zilei.

ÎN ACEASTĂ LUNĂ

ZIUA A NOUĂSPREZECEA

Pomenirea Sfinților Mucenici Trofim, Savatie și Dorimedont.

LA VECERNIE

La Doamne, strigat-am..., se pun Stihirile pe 6 : 3 ale Praznicului, și 3 ale sfinților.

Stihirile Praznicului, glasul al 8-lea :

Podobie : O, preamărită minune...

O, preamărită minune! Pomul cel de viață purtător, preasfînta Cruce, la înălțime ridicată se arată astăzi. Toate marginile o măresc ; și toți demonii se îngrozesc. O, ce dar s-a dăruit pămîntenilor! Prin care, Hristoase, mîntuiește sufletele noastre, ca un milostiv.

O, preamărită minune! Crucea ce a purtat pe Cel preaînalt, ca pe un strugure plin de viață se înalță astăzi de pe pămînt ; prin care la Dumnezeu toți am fost trași și moartea de tot s-a potolit. O, preacinstite lemn, prin care ne împărtășim de nemuritoarea haină, cea din Eden, pe Hristos mărind.

O, preamărită minune! Lățimea și lungimea Crucii cu a cerului se aseamănă, căci cu dumnezeiescul d a r sfințește toate. În aceasta neamurile păgîne se biruiesc ; întru aceasta sceptrurile împăraților se întăresc. O, dumnezeiască scară, prin care ne-am suit la ceruri, înălțînd întru cîntări pe Hristos Domnul.

Stihirile sfinților, glasul al 8-lea :

Podobie : Mucenicii Tăi, Doamne,...

Poftind să moștenești desfătarea cea veșnică, Mucenice Trofime, ostenelile trupului ca o dezmierdare le-ai suferit, și așa te-ai mutat din stricăciune către nestricăciune, ca unul ce te-ai împodobit cu mucenicia. Pentru aceea cere fericite, de la Dumnezeu mare milă pentru noi toți.

Savatie preamăritul multe chinuri suferind, acum se odihneș-

te în locașurile cele cerești cu bucurie, luîndu-și răsplătirea nevoințelor, și în cetele îngerilor numărîndu-se; pentru rugăciunile lui, Hristoase, dăruiește poporului Tău mare milă.

Lepădîndu-se de sfatul celor nelegiuiți, și-a întărit gîndul cu sfaturi dumnezeiești Dorimedont, și cu vitejie a năvălit către ispitele chinurilor; și primind cunună de biruință, se desfătează acum întru împărăția lui Hristos, pururea rugîndu-se pentru noi.

Slavă... Și acum..., a Praznicului, glasul al 8-lea:

S-a plinit, Dumnezeule, glasul proorocului Tău, Moise, care zice: Vedea-veți viața voastră spînzurată înaintea ochilor voștri. Astăzi Crucea se înalță, și lumea din înșelăciune se mîntuiește. Astăzi învierea lui Hristos se înnoiește, și marginile pămîntului se veselesc, în chimvale ca David cîntare Ție aducînd, și zicînd: Lucrat-ai mîntuire în mijlocul pămîntului Dumnezeule, Crucea și Învierea; prin care ne-ai mîntuit pe noi, Bunule și Iubitorule de oameni, Atotputernice Doamne, slavă Ție.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 6-lea:

Podobie: A treia zi ai înviat...

Să ne închinăm locului unde au stat picioarele lui Hristos, înălțînd pe cea de trei ori fericită Cruce, pe care s-a vărsat sîngele Stăpînului, care a izvorît lumii învierea.

Stih: Înălțați pe Domnul Dumnezeul nostru și vă închinați așternutului picioarelor Lui, că sfînt este.

Omorîndu-ne patimile trupului și ale duhului, noi, cugetătorii de Dumnezeu, să ne nevoim a ne înălța de pe pămînt către odihna cea cerească, cu înălțarea Crucii, răstignindu-ne împreună cu Stăpînul Hristos.

Stih: Iar Dumnezeu, Împăratul nostru, mai înainte de veac a lucrat mîntuire în mijlocul pămîntului.

Izvorît-a aevea fîntînă izvorîtoare de viață, din dumnezeiasca coastă a Mîntuitorului, adăpînd sufletele celor ce cu credință se închină dumnezeieștilor lui patimi, și Crucii și Învierii.

Slavă... Și acum..., glasul al 6-lea:

Crucea Ta cea cu patru părți înălțîndu-se astăzi Hristoase Dumnezeul nostru, toate cele patru margini ale lumii le sfințește, și fruntea credincioșilor împreună se înalță, sfărîmînd într-însa coarnele vrăjmașului. Mare ești, Doamne, și minunat întru lucrurile Tale, slavă Ție.

TROPAR, glasul al 8-lea:

Dumnezeu cel lăudat în Treime a preamărit treimea mucenicilor; pe Trofim, pe Savatie și pe Dorimedont; căci întru Dînsul crezînd, au surpat pe vrăjmașul. Prin rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeule, miluiește-ne pe noi.

Slavă... Și acum..., al Praznicului:

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..., se cîntă troparul Praznicului de 2 ori, Slavă..., al sfinților, Și acum..., iarăși al Praznicului.

După Catisma întîia, Sedealna glasul al 6-lea:

Astăzi s-a plinit cuvîntul proorocilor. Că iată ne închinăm la locul unde au stat picioarele Tale, Doamne, și lemnul mîntuirii luînd, am scăpat de patimile păcatului, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Slavă... Și acum..., iarăși aceasta.

După Catisma a doua, Sedealna, glasul 1:

Podobie: Piatra fiind pecetluită...

Lemnului Crucii Tale ne închinăm Iubitorule de oameni, că pe el ai fost pironit, Viața tuturor; raiul ai deschis, Mîntuitorule, tîlharului celui ce cu credință a venit la Tine și de desfătare s-a învrednicit, mărturisindu-se Ție: Pomenește-mă, Doamne. Primește-ne ca pe acela și pe noi care grăim: Greșit-am toți față de îndurarea Ta, nu ne trece pe noi cu vederea.

Slavă... Și acum..., iarăși aceasta.

Psalmul 50.

CANOANELE

Al Praznicului cu irmosul pe 8, și al sfinților pe 4.

CANONUL sfinților

Facere a lui Iosif.

Cîntarea 1-a, glasul al 8-lea:

Irmos: Pe Faraon cel ce se purta...

Cu fulgerele Duhului cele prealuminate luminîndu-vă, risipiți norii cei întunecați ai sufletului meu. Luminați-mi gîndul și deschideți-mi buzele spre laudă, ca să vă preamăresc pe voi, fericiților mucenici ai lui Hristos.

Cu vitejia cugetelor ați stat împotriva celui cu cuget deșert, care vă silea pe voi, mucenicilor, să vă închinați zeilor celor fără de simțire. Și prin multe chinuri ați fost aduși jertfă întreagă Împăratului tuturor.

Slavă...

Datu-vi-s-a vouă putere de la Dumnezeu Atotțiitorul, să surpați toată puterea balaurului, cinstiților mari mucenici, ostași ai Treimii: Savatie vrednicule de laudă, dumnezeiescule Dorimedont și Trofim preafericite.

Și acum..., a Născătoarei:

Cu darurile tale cele izvorîtoare de lumini, ceea ce ești de Dumnezeu dăruită, însăși ușa luminii luminîndu-se, vitejii mucenici au trecut întunericul cel adînc al chinurilor celor nesuferite, lăudîndu-te pe tine.

Cîntarea a 3-a :

Irmos : Cel ce ai întărit din început...

Cu socoteală foarte înțeleaptă și cu gîndul întărit ați mers către ispita chinurilor, fiind chinuiți cumplit, dar rămînînd neclintiți și cu cugetul nebiruiți.

Cu vărsările sîngiurilor, vopsind preasfințită porfiră, vitejilor ostași, acum stați înaintea nemuritorului Împărat, neîncetat făcînd rugăciuni pentru noi către Domnul.

Slavă...

Sfîșiindu-vi-se trupurile în multe feluri și cumplit fiind întinși, și fiind dați la fiare, și tot felul de chinuri suferind, nu v-ați lepădat de Hristos, prealăudaților ostași, sfinților mari mucenci.

Și acum..., a Născătoarei :

La legile Stăpînului, Cel ce S-a întrupat din tine, plecîndu-se vitejii ostași, Preacurată Fecioară, au biruit pe cei fără de lege, avîndu-te într-ajutor pe tine, care mîntuiești sufletele noastre.

Irmosul :

Cel ce ai întărit din început «cerurile întru pricepere, și pă-«mîntul pe ape l-ai întemeiat, «pe piatra poruncilor Tale, «Hristoase, mă întărește, că nu «este sfînt afară de Tine, Unule, «Iubitorule de oameni».

Condacul și Icosul Praznicului

SEDEALNA, glasul 1 :

Podobie : Mormîntul Tău, Mîntuitorule...

Răbdînd bărbătește durerile chinurilor, ați cîștigat viața cea fără durere împreună, Dorimedont și Trofim și Savatie, înțelepților. Pentru aceasta Biserica lui Hristos prăznuind sfințita voastră pomenire, dumnezeiește se veselește.

Slavă..., altă Sedealnă, glasul al 8-lea :

Podobie : Pe Înțelepciunea...

Mai mult decît razele soarelui strălucind voi, cu lumina cea mucenicească, prealuminaților mucenici, luminați toată lumea ; și gonind de la mijloc negura înșelăciunii, străluciți în toată lumea cu lumina dreptei credințe. Pentru aceasta cu bună cuviință fără de rătăcire umblînd pe calea dreptei credințe ca întru lumina zilei, prealăudaților biruitori, rugați-vă lui Hristos Dumnezeu să dăruiască iertare de greșeale celor ce cu iubire prăznuiesc sfîntă pomenirea voastră.

Și acum..., a Praznicului, asemenea :

Cinstita Elena a scos Crucea Mîntuitorului, în pămînt fiind ascunsă, și a umplut marginile lumii de bucurie, poruncind să fie înălțată în Biserică, și ca un sceptru o aduce la curțile împărătești. Pentru aceea strigă către fiul său : Întinde-ți, stăpîne, mîinile tale și primește Crucea care se arată tuturor tărie, iar ție, înțelepte, și biru-

ință ; și cu Harul învață neamurile să se închine Crucii și patimilor lui Hristos.

Cîntarea a 4-a :

Irmos : Tu-mi ești tăria mea, Doamne...

Luminîndu-vă, mucenicilor, cu răbdarea chinurilor ați fost spînzurați pe lemn, și cu unghii de fier vi s-au șuvițat coastele, măriților ; prin dezbrăcarea trupului, v-ați îmbrăcat cu dumnezeiasca nestricăciune, stînd înainte pururea lîngă scaunul Treimii.

Fiind bătut pentru Hristos, Mucenice Trofim, cu bucurie ai suferit mulțimea durerilor, privind la dumnezeieștile răsplătiri cele din ceruri și la îndulcirea cea nesfințită ; de care te-ai învrednicit acum, săvîrșindu-ți nevoința, și făcîndu-te îndulcire Stăpînului.

Slavă...

Răbdînd chinurile ca un viteaz, Savatie, cu bucurie ți-ai dat sufletul în mîinile lui Dumnezeu ; și bine te-ai odihnit în locașurile cele cerești, biruind pe cel ce ticăloșește s-a surpat de acolo, și primind darurile biruinței.

Și acum..., a Născătoarei :

Ca pe o cămară curată împărătească chemîndu-te pe tine într-ajutor, adunarea cea cu numărul de trei mucenici, Preacurată Fecioară, locașurile demonilor pînă la pămînt le-a surpat, și s-au mutat la locașul măririi celei de sus, cinstindu-te pe tine cu laude totdeauna.

Cîntarea a 5-a :

Irmos : Pentru ce m-ai lepădat...

Depărtîndu-vă de prieteșugul trupului, prealăudaților, prin multe și mari dureri v-ați unit cu Dumnezeul cel preaîndurător, Care v-a iubit pe voi pentru milostivirea Sa, și cu patimile Sale a omorît patimile voastre.

Cărările tale, Mucenice Trofim, s-au îndreptat cu mucenicia către căile cele înțelepte, cu care înfrumusețîndu-te, și țintuindu-te cu încălțăminte de fier, ai sfărîmat capul și boldurile lui Veliar.

Slavă...

Ritoricește grăind cele dumnezeiești, Trofim mult-chinuitule, ai rușinat pe tirani ; și cu sîngiurile tale sfințind pămîntul, acum cu bucurie te desfătezi în rai, cerînd mîntuire pentru noi.

Și acum..., a Născătoarei :

Ostașii cei tari, chemînd spre ajutor pe Preasfînta Fecioară, pe cea de Dumnezeu dăruită și cu totul fără prihană, au trecut cu cuget nemișcat mulțimea chinurilor și valurile cele rele.

Cîntarea a 6-a :

Irmos : Curățește-mă, Mîntuitorule...

Prin ocîrmuirea Duhului, luptătorii cei vrednici de laudă cu liniște au plutit pe lu-

ciul chinurilor, şi cu sfinţenie s-au liniştit către limanul mîntuirii, cel fără de valuri.

Văzîndu-ţi membrele risipite pe pămînt, şi primind oţet pe nările tale, Trofim, mirosuri de bune miresme ai primit de la dragostea lui Hristos.

Slavă...

Ca unul ce te-ai făcut sfetnic îndreptărilor lui Hristos, de tot te-ai lepădat de sfaturile vrăjmaşilor celor fără de Dumnezeu, Mucenice Dorimedont, şi te-ai supus chinurilor.

Şi acum..., a Născătoarei :

Cu puterile care erau trimise de la Tine, Hristoase, întărindu-se pătimitorii, după lege s-au nevoit, lăudînd pe Preacurată Maica Ta, care în chip de negrăit Te-a născut pe Tine.

Irmosul :

Curăţeşte-mă, Mîntuitorule, că «multe sînt fărădelegile mele, şi «Te rog ridică-mă din adîncul «răutăţilor. Căci către Tine am «strigat, şi mă auzi, Dumnezeul «mîntuirii mele».

CONDACUL sfinţilor, glasul al 8-lea :

Podobie : Ca o pîrgă a firii...

Ca unul ce eşti întărire nevoitorilor, şi reazim al dreptei credinţe, Biserica cinsteşte şi laudă nevoinţa Ta cea luminată, pururea pomenite, pătimitorule, viteazule mărite Trofim. Împreună cu cei ce s-au nevoit cu tine, fericite, cere milostivire pentru cei ce te laudă pe tine, ca unul ce eşti nebiruit.

ICOS

De nevoinţele sfinţilor mucenici, s-au mirat puterile cerurilor! Căci fiind îmbrăcaţi cu trup muritor, au biruit pe vrăjmaşii cei fără de trup, întărindu-se cu puterea Crucii. Pentru aceea sînt fericiţi în veci, cerînd iertare de greşeale pentru noi toţi ; căci ei sînt cinstiţi ca nişte nebiruiţi.

SINAXAR

În această lună, în ziua a nouăsprezecea, pomenirea Sfinţilor Mucenici Trofim, Savatie şi Dorimedont.

Aceşti sfinţi au trăit pe vremea împărăţiei lui Prob. Dintre ei, Savatie, stînd înaintea guvernatorului la Antiohia, şi fiind bătut foarte rău, a fost băgat în temniţă, şi astfel şi-a dat sufletul în chinuri. Iar pe Trofim încălţîndu-l cu încălţăminte de fier, şi urgisindu-l l-au dus la Synad, şi suferind multe chinuri împreună cu Dorimedont, li s-au tăiat capetele.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mîntuieşte pe noi. Amin.

Cîntarea a 7-a :

Irmos : De pogorîrea lui Dumnezeu...

Împodobindu-te în chip desăvîrşit prin plecările cele către Dumnezeu, şi fiind ars, fericite, cu frigări încinse în foc, şi coastele fiindu-ţi sfîşiate fără de milă, Dorimedont, cu tărie ai răbdat.

Dorind a vedea slava lui Dumnezeu cea negrăită, ţi s-au orbit ochii cu fier ars, Trofim, şi cu mulţumire cîntai Domnului : Bine este cuvîntat Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă...

Fiind aprinși de dragostea Cinstitei Treimi, cîte trei ați săvîrșit acele prea mari nevoințe, și acum vă veseliți cu mulțimea puterilor cerești ; cu care împreună aduceți-vă aminte de noi, cerîndu-ne de-a pururea dezlegare de păcate.

Și acum..., a Născătoarei :

Fiind, stăpînă, mai curată decît toată zidirea, ai născut pe Cuvîntul cel ce în chip de negrăit S-a întrupat din tine. Pe Acela iubindu-L vitejii mucenici, au răbdat focul chinurilor.

Cîntarea a 8-a :

Irmos : De șapte ori cuptorul...

Cu trupurile despuiate luptîndu-vă împotriva chinurilor, ați primit podoaba nestricăciunii, cu rușine veșnică îmbrăcînd pe vrăjmașul, și mutîndu-vă către odihna cea dumnezeiască purtînd cununi, cîntați : Preoți binecuvîntați, popoare preaînălțați pe Hristos întru toți vecii.

Urmînd patimilor lui Hristos, mucenicilor, legați ați fost de lemne și cu cuget viteaz ați suferit chinurile ; și în pîraiele sîngiurilor voastre înecînd cetele demonilor cele prea viclene, dumnezeiește cîntați : Preoți binecuvîntați, popoare preaînălțați pe Hristos întru toți vecii.

Binecuvîntăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfîntul Duh, Domnul.

Să se laude Trofim, să se mărească Savatie și să se cinstească Dorimedont astăzi, stîlpii cei nemișcați, turnurile cele de paza credincioșilor, luceferii Bisericii cei strălucitori, care dumnezeiește o luminează pe ea, cu razele nevoințelor lor cele prea mari, întru toți vecii.

Și acum..., a Născătoarei :

Ca pe un prunc tînăr ai născut, Preacurată Fecioară, pe Hristos Dumnezeul nostru, Care este înțeles de o ființă cu Tatăl și cu Duhul. Pe acela cu osîrdie mărturisindu-L vitejii mucenici, bărbătește se nevoiesc ; cu care împreună cu credință te fericesc pe tine, Preasfîntă, toate neamurile și toate limbile întru toți vecii.

Irmosul :

Să lăudăm, bine să cuvîntăm și să ne închinăm Domnului cîntîndu-I și preaînălțîndu-L pe Dînsul întru toți vecii.

De șapte ori cuptorul, chinu- «itorul caldeilor, l-a ars nebu- «nește, pentru cinstitorii de «Dumnezeu. Dar văzîndu-i pe a- «ceștia mîntuiți de o putere mai «mare, Făcătorului și Mîntuito- «rului, a strigat : Tineri bine- «cuvîntați-L, preoți lăudați-L, «popoare preaînălțați-L întru «toți vecii».

Cîntarea a 9-a :

Irmos : Spăimîntatu-s-a de aceasta...

Cu puterea Ziditorului tuturor ați înfruntat pornirile fiarelor și ați rămas nevătămați de ele, mucenicilor, minunîndu-se toți de răbdarea voastră cea neclintită. Pentru aceea unin-

du-vă cu cetele mucenicilor, rugați-vă pentru noi pururea.

Ca niște jertfe v-ați adus la masa cea tainică, fiind tăiați de sabie, prealăudaților. Și acum vă sălășluiți cu bucurie în locașurile celor întîi-născuți, văzînd slava lui Dumnezeu și luînd roadele ostenelilor voastre, și darurile nevoinței.

Veniți, credincioșilor, să ne adunăm într-o unire, ca să mărim acum pe Dorimedont, pe Savatie și pe lăudatul Trofim, pe mărturisitorii cei tari ai adevărului, pe strugurii cei din via cea înțelegătoare, din care se stoarce vinul veseliei celei adevărate, cu dumnezeiescul dar.

Slavă...

Astăzi răsărind pomenirea cea întru tot prăznuitoare a înțelepților nevoitori, cu adevărat mai mult decît razele soarelui luminează pe toți, îndepărtînd întunericul patimilor și norii lenevirii. Cu ale căror rugăciuni, Cuvinte, dăruiește-ne tuturor milele Tale.

Și acum..., a Născătoarei:

Soarele cel cu adevărat neapus, Care a răsărit din coapsele tale, Fecioară, păzindu-te pe tine întru feciorie, cu laudă a luminat pe nevoitorii care s-au nevoit ca niște viteji pentru Dînsul. Cu aceia împreună roagă-L pe El, să Se milostivească spre noi, cei ce cu credință te mărim pe tine.

Irmosul: Irmosul

Spăimîntatu-s-a de aceasta ce-«rul și marginile pămîntului «s-au minunat, că Dumnezeu S-a «arătat oamenilor trupește și «pîntecele tău s-a făcut mai des-«fătat decît cerurile. Pentru a-«ceea pe tine, Născătoare de «Dumnezeu, începătoriile cete-«lor îngerești și omenești te «slăvim».

LUMININDA luminînde

Cel ce ai împodobit cerul cu stele ca un Dumnezeu, și prin sfinții Tăi luminezi tot pămîntul, Ziditorule al tuturor, mîntuiește pe cei ce Te laudă.

Slavă... Și acum..., a Praznicului: luminînde

Crucea este păzitoarea a toată lumea; Crucea, podoaba Bisericii; Crucea, stăpînia împăraților; Crucea, întărirea credincioșilor; Crucea, lauda îngerilor și demonilor rană.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 2-lea:

Podobie: Casa Efratului...

Înălțîndu-se lemnul Crucii Tale, Mîntuitorul nostru, ridică pricina păcatului, cea aducătoare de stricăciune și pe toate le luminează.

Stih: Înălțați pe Domnul Dumnezeul nostru și vă închinați așternutului picioarelor Lui, că sfînt este.

Crucea lui Hristos cea sfîntă înălțîndu-se, dă neamului omenesc slobozire de cele rele, și cîștigare de cele bune. 17 sept.

Stih: Iar Dumnezeu, Împăratul nostru, mai înainte de veac a lucrat mîntuire în mijlocul pămîntului.

Cînd biruia Moise pe Amalec, însemnînd mai înainte pătimirile lui Hristos, închipuia Crucea, biruitoarea demonilor.

Slavă... Şi acum..., asemenea:

Veniţi cu bucurie, să sărutăm cu toţii lemnul cel mîntuitor, pe care s-a răstignit Hristos, mîntuirea noastră.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei după rînduială şi otpustul.

LA LITURGHIE

Prochimenul, glasul al 5-lea: Tu, Doamne, ne vei păzi şi ne vei feri... Stih: Mîntuieşte-mă, Doamne, că a lipsit cel cuvios. Apostolul din Epistola către Evrei (XII, 1—10): Fraţilor, avînd în jurul nostru atîta nor de mărturii.. (caută la 9 martie). Evanghelia de la Luca (XXI, 12—19): Zis-a Domnul către ucenicii Săi: Păziţi-vă de oameni... (caută marţi în săptămîna a 29-a după Rusalii).

CHINONICUL zilei.

ÎN ACEASTĂ LUNĂ

ZIUA A DOUĂZECEA

Pomenirea Sfîntului Marelui Mucenic Eustatie, şi a celor împreună cu dînsul.

LA VECERNIE

La Doamne, strigat-am..., se pun Stihirile pe 6: 3 ale Praznicului, şi 3 ale sfinţilor.

Stihirile Praznicului, glasul al 2-lea:

Podobie: Cînd de pe lemn...

Şarpe de aramă a înălţat pe stîlp odinioară Moise, văzătorul de Dumnezeu, spre uciderea şerpilor care muşcau. Iar Tu însuţi cu totul Te-ai înălţat pe lemn, Mîntuitorul meu, înviind pe toţi cu dumnezeiasca şi purtătoarea de viaţă Crucea Ta. Aceea acum înălţîndu-se, arde taberile demonilor, şi răstoarnă neamurile şi semeţiile barbarilor.

Tu îmbrăcîndu-te cu stricăciunea şi cu omorîrea mea, Mîntuitorule, din Fecioara şi dumnezeiasca Ta Maică, m-ai făcut nemuritor şi m-ai tras către viaţă şi către desfătarea cea fără de sfîrşit, către care duci pe toţi cei ce Te laudă pe Tine, Cuvinte, Hristoase Dumnezeule, Cel ce-ai dăruit credincioşilor împăraţi dumnezeiască Crucea Ta, Stăpîne, armă tare în războaie.

Străluceşte-ne nouă lumină neapropiată, căci toţi sîntem lucrul mîinilor Tale, Hristoase Dumnezeule, şi cu armă încununează pe binecredincioşii împăraţi, dîndu-le lor Crucea Ta zid şi ocrotire şi tărie, avuţie de nerăpit şi biruinţă împotriva vrăjmaşilor. Preaînalte Mîntuitorule, Cel ce Te-ai zămislit în pîntecele cel nestricat al dumnezeieştii Maicii Tale.

Stihirile sfinţilor, glasul al 4-lea:

Podobie: Dat-ai semn...

Chemarea ta este de sus, iar nu de la oameni, Eustatie, căci

Însuși Hristos, Iubitorul de oameni, ți S-a arătat ție, și te-a vînat în mrejile credinței, fericite; și cu botezul Său curățindu-ți păcatele, ți-a dat ție Stăpînul răbdare în ispita vieții, și vestit biruitor te-a arătat.

Fără cîrtire ai răbdat în tinerețe nevoința virtuții, Eustatie, fiind lipsit de fiii tăi și de soția ta, suferind robia cu îngăduință și răbdînd slujba cea de necinste. Dar bărbăția ta cea din războaie, preafericite, te-a arătat tuturor preaiubit, și te-a întors iarăși luminat.

Adusu-te-ai lui Dumnezeu prin foc, ca o dumnezeiască tămîie cu miros foarte bun și ardere de tot veselitoare, jertfă bine primită și prinos viu și desăvîrșit, jertfindu-te cu toată casa ta. Pentru aceasta acum te-a primit pe tine împreună cu ai tăi, Eustatie, sălășluirea cea cerească și cetele sfinților.

Slavă..., a sfinților, glasul al 2-lea :

A lui Efrem Carias.

Al doilea Iov, Eustatie cu viața sa a pus înaintea noastră nevoințele și cununile și pe sineși însuși pildă de răbdare spre îndemnarea noastră către virtuți, întrecînd cu adevărat pe Iov în virtute, ca unul ce a suferit împreună cu soția sa și cu fiii lui mucenicia. Pe cel ce este credincios în viață și neclintit în ispite și nevoințe biruitor, pe acela să-l punem rugător către Hristos, ca să dăruiască sufletelor noastre luminare și curăție de păcate.

Și acum..., a Praznicului, asemenea :

Comoara cea dumnezeiască ascunsă în pămînt, Crucea Dătătorului de viață, pe cer s-a arătat credinciosului împărat, biruința împotriva vrăjmașilor lămurit închipuind-o. De care cu credință bucurîndu-se și din dumnezeiasca rîvnă, la privirea celor de sus înălțîndu-se, cu sîrguință a scos-o din sînurile pămîntului, spre mîntuirea lumii și scăparea sufletelor noastre.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul 1 :

Podobie : Ceea ce ești bucuria...

Crucea se înalță și demonii se izgonesc ; tîlharului se deschide ușa Edenului ; moartea s-a omorît și vădit s-a pierdut ; Hristos se mărește, blestemul se dezleagă, pentru care se bucură toți pămîntenii.

Stih : Înălțați pe Domnul Dumnezeul nostru și vă închinați așternutului picioarelor Lui, că sfînt este.

Veniți toți iubitorii de Dumnezeu, Crucea cea cinstită văzînd-o înălțată, toți să o mărim, și slavă să dăm Mîntuitorului și Dumnezeu, grăind : Cel ce ai fost spînzurat pe lemnul Crucii nu ne lepăda pe noi cei ce ne rugăm Ție.

Stih : Iar Dumnezeu, Împăratul nostru, mai înainte de veac a lucrat mîntuire în mijlocul pămîntului.

Moise de demult a prefăcut amărăciunea apei îndulcind-o

pentru Israel, chipul Crucii însemnînd. Iar noi toți credincioșii, pe aceasta cu taină închipuind-o, fiecare în inimile noastre, ne păzim cu puterea ei.

Slavă..., a sfîntului, glasul al 6-lea :

A lui Efrem Carias.

Diamantule cu sufletul, cum te vom lăuda după vrednicie pe tine ? Căci ai covîrșit slăbiciunea firii, și rămînînd fără de avuții și de fii și de soție, nicidecum nu ai cîrtit ; ci ai strigat acel fericit și pururea pomenitul glas al lui Iov : Domnul a dat, Domnul a luat, precum a părut Domnului, așa s-a și făcut. Dar Dumnezeu, pe Care L-ai iubit, și de Care cu aprindere ai dorit, iarăși ți-a dăruit ție pe iubiții tăi fii, purtînd de grijă ca să se facă împreună cu tine mucenici. Cu care împreună ți-ai și împlinit fericitul sfîrșit prin multe chinuri. Ci luîndu-i și pe dînșii rugători cu tine, Eustatie mult-răbdătorule, roagăte să ne mîntuim noi de fărădelegile noastre.

Și acum..., a Praznicului, asemenea :

Astăzi înainte merge Crucea Domnului, și credincioșii o primesc pe ea cu dragoste, și cîștigă tămăduiri de orice boală sufletească și trupească. Pe aceasta o sărutăm cu bucurie și cu frică ; cu frică pentru păcat, că nevrednici sîntem ; iar cu bucurie, pentru mîntuirea pe care o dă lumii, Cel ce a fost pironit pe ea, Hristos Domnul, Care are mare milă.

Troparul sfinților, glasul al 4-lea :

Mucenicii Tăi, Doamne...

Caută la sfîrșitul cărții.

Slavă... Și acum..., al Praznicului :

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..., se cîntă troparul Praznicului de 2 ori, Slavă..., al sfinților ; Și acum..., iarăși al Praznicului.

După Catisma întîia, Sedealna, glasul al 8-lea :

Podobie : Înviat-ai din morți...

În mijlocul Edenului lemnul a adus moarte, iar în mijlocul a tot pămîntul, lemnul a răsărit viața. Căci din lemnul cel dintîi mîncînd, de unde eram nemuritori, ne-am făcut muritori ; iar cel de al doilea ne-a îndestulat de nestricăciune. Căci prin Cruce mîntuiește Dumnezeu neamul omenesc.

Slavă... Și acum..., iarăși aceasta.

După Catisma a doua, Sedealna, glasul al 8-lea :

Podobie : Porunca cea cu taină...

Mai înainte a închipuit cu taină Isus al lui Navi chipul Crucii, mîinile întinzîndu-și cruciș; atunci a stat soarele pînă ce a zdrobit pe vrăjmașii cei ce stăteau împotrivă Ție, Dumnezeule ; iar acum a apus, pe Cruce văzîndu-Te pe Tine, Cel ce ai stricat stăpînirea morții, și toată lumea împreună ai ridicat, Mîntuitorul meu.

Slavă... Și acum..., iarăși aceasta.

Psalmul 50.

CANOANELE

Al Praznicului cu irmosul pe 6 și al sfinților pe 6.

CANONUL sfinților

Facere a lui Teofan.

Cîntarea 1-a, glasul al 4-lea :

Irmos : Adîncul Mării Roșii...

Zburdările patimilor mele potolindu-le, prin rugăciunile tale, mucenice al lui Hristos, învrednicește-mă a lăuda sfînta prăznuire a nevoințelor tale, preafericite.

Chemarea ta nu s-a făcut de la oameni, preaalesule ; ci din cer te-a chemat pe tine Hristos, ca mai înainte pe Pavel, arătîndu-ți-se ție ca un cerb, și scăpîndu-te de fiarele cele otrăvitoare.

Slavă...

Fiind plin de înțelepciunea cea de sus, mucenice, cu toată buna credință ai ales mai de cinste desfătarea cerurilor decît averea și decît dezmierdarea cea pieritoare, încununîndu-te cu toată casa ta prin mucenicie.

Și acum..., a Născătoarei :

Aflîndu-te pe tine mai curată decît toată zidirea, Ziditorul și Dumnezeul tuturor a binevoit a Se întrupa din tine, Preacurată, voind să prefacă iarăși pe om ca mai înainte.

Cîntarea a 3-a :

Irmos : Se veselește de Tine, Biserica...

Răbdat-ai cu tărie, mărite, întreitele valuri ale supărărilor, mucenice al lui Hristos, Eustatie, rămînînd fără de fiii tăi și fără de soție.

Fiind mîntuiți de Dumnezeu de la răpirea fiarelor, mucenice al lui Hristos, Eustatie, fiii tăi au biruit fiarele cele înțelegătoare.

Slavă...

Trecînd marea vieții cea cu supărări, mărite, ți-ai păzit chipul cel dumnezeiesc al sufletului nevătămat.

Și acum..., a Născătoarei :

Veniți, credincioșilor, să lăudăm cu cîntări de bucurie cinstitul locaș al fecioriei și al curăției.

Irmosul : Cp. 35

Se veselește de Tine, Biserica «Ta, Hristoase, cîntînd: Tu ești «puterea mea, Doamne, și scă- «parea și întărirea».

Condacul și Icosul Praznicului.

SEDEALNA, glasul al 8-lea :

Podobie : Pe Înțelepciunea...

Între coarnele dobitocului văzînd chipul Crucii, și în aceasta icoana lui Iisus, spăimîntîndu-te de vedenie ai căzut la pămînt, și cu toată casa ai venit la dumnezeiescul Botez ; iar sărăcind, ca al doilea Iov te-ai arătat. Deci, întărindu-te împreună cu soția

și cu fiii, ai grăit: Domnul a dat și Domnul a luat. Eustatie stratilate, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșeale să dăruiască celor ce prăznuiesc cu dragoste sfîntă pomenirea ta.

Slavă..., altă Sedealnă, asemenea:

Vitejind întru ispitele viețuirii, și cu ostenelile răbdării strălucindu-te pentru buna credință, nou Iov te-ai făcut, mucenice prealăudate. Căci pătimind lipsirea de cele veselitoare ale vieții, ai mulțumit lui Dumnezeu împreună cu soția și cu fiii tăi. Drept aceea sfîrșitul nevoințelor tale, Biruitorule Eustatie, l-ai încununat cu vărsarea sîngelui pentru Hristos, Căruia roagă-te să dăruiască iertare de greșeale nouă, celor ce cu dragoste prăznuim sfîntă pomenirea ta.

Și acum..., a Praznicului, asemenea:

Cinstita Elena, aflînd Crucea Mîntuitorului ascunsă în pămînt, a luat-o și a umplut marginile lumii de bucurie, poruncind să fie înălțată în Biserică; și ca un sceptru îl aduce la curțile împărătești. Pentru aceasta strigă către fiul său: Întinde-ți, stăpîne, mîinile tale și primește Crucea, care se arată tuturor tărie, iar ție, înțelepte, și biruință; cu darul învață dar neamurile să se închine Crucii și patimilor lui Hristos.

Cîntarea a 4-a:

Irmos: Văzîndu-Te Biserica...

Cu putere dumnezeiască mîntuindu-se soția ta din tirania vrăjmașului, și-a păzit ale curăției, grăind: Slavă puterii Tale, Doamne.

Fiind ispitit în multe feluri, te-ai cercat, mucenice al lui Hristos Eustatie, și ai alergat la lupta muceniciei, grăind Stăpînului tău: Slavă puterii Tale, Doamne.

Slavă...

Povățuit fiind de porunca Stăpînului, te-ai arătat împodobit cu sîngele muceniciei, pururea pomenite Eustatie mărite, împreună cu soția și cu fiii tăi.

Și acum..., a Născătoarei:

Neispitită de nuntă ai născut, Fecioară, și după naștere te-ai arătat iarăși fecioară. Pentru aceea prin glasuri neîncetate cu credință strigăm ție, stăpînă, bucură-te.

Cîntarea a 5-a:

Irmos: Tu, Doamne, lumina mea...

Tu, Eustatie, te-ai arătat asemenea cu Iov, petrecîndu-ți viața fără de prihană, cu dreaptă credință și cu îndelungărăbdare.

Slavă...

Cine va putea să te fericească, Eustatie, și să numere durerile inimii tale, pe care le-ai suferit, mucenice, fiind lipsit de soția ta și de fiii tăi.

Și acum..., a Născătoarei:

O, Maica lui Dumnezeu, ceea ce ai născut pe preabunul Cu-

vînt, Care îmbunătățește pe toți, tămăduiește înrăutățirea sufletului meu.

Cîntarea a 6-a :

Irmos : Jertfi-voi Ție cu glas...

Iubit-ai, mărite, pe Hristos, Care ți S-a arătat, și te-ai unit Lui cu dragoste. Deci te-ai arătat mucenic împodobit cu porfira sîngiurilor tale.

Slavă...

Alergat-ai urmînd dumnezeieștilor urme ale lui Hristos, și te-ai arătat cu totul părtaș patimilor Lui și împărăției Sale, încununîndu-te, mucenice, cu toată casa ta.

Și acum..., a Născătoarei :

Slujindu-ne acum de cuvintele lui Gavriil, Fecioară fără prihană, grăim : Bucură-te ceea ce singură ești Maică binecuvîntată ; bucură-te ușă care porți pe Soarele dreptății.

Irmosul :

Jertfi-voi Ție cu glas de laudă «Doamne, Biserica strigă către «Tine, de sîngele demonilor «curățindu-se, cu sîngele cel «curs prin milostivire din «coasta Ta».

CONDACUL, glasul al 2-lea :

Podobie : Cele de sus căutînd...

Aevea rîvnind patimilor Lui Hristos, și cu credință bînd paharul Lui, te-ai făcut părtaș și împreună moștean măririi Lui, Eustatie ; de la Însuși Dumnezeul tuturor, luînd dintru înălțime dumnezeiască iertare.

ICOS

Cîntare dăruiește-mi, Dumnezeul meu, ca să laud și să spun acum nevoințele purtătorului Tău de chinuri, Doamne, și cu bună tocmire să laud pe viteazul întru nevoințe Eustatie, care s-a făcut biruitor pururea în războaiele cu vrăjmașii, pe marele în dreapta credință, care strălucește în ceata mucenicilor. Cu aceia cîntă Ție neîncetat, dimpreună cu îngerii, preaînțeleptul luînd de la înălțime dumnezeiasca iertare.

SINAXAR

În această lună, în ziua a douăzecea, pomenirea Sfîntului Marelui Mucenic Eustatie și Teopisti, soția lui, și doi fii ai lor: Agapie și Teopist.

Acest sfînt mare Mucenic Eustatie a fost stratilat peste oști la Roma, pe vremea împăratului Traian. El se numea Plachida, iar femeia lui, Tatiana. Era om foarte bogat, și era foarte milostiv față de săraci. Fiind el elin și fiind într-o zi la vînat, i s-a arătat un cerb și a început a-l goni; și apropiindu-se a văzut între coarnele lui cinstita Cruce a lui Hristos, strălucind mai mult decît soarele, și pe dînsa chipul lui Hristos, și a auzit glas de la Cruce, zicînd : O, Plachida ! pentru ce mă gonești, că Eu sînt Hristos ? Atunci s-a botezat. Și atît război a dat împotriva lui ucigașul de oameni, diavolul, încît și-a pierdut averea, pe femeia sa a văzut-o robită, pe copiii lui răpiți de fiare sălbatice, iar pe sineși în mare sărăcie. După aceea iarăși a aflat și pe femeie și pe copil. Iar împăratul i-a dat lui cinstea cea dintîi, dar l-a silit ca să facă jertfă la idoli. Și nevrînd ei a se supune, i-au vîrît într-un bou de aramă încins cu foc și așa și-au primit sfîrșitul.

Tot în această zi, pomenirea Sfinților Părinților noștri și Mărturisitorilor Ipatie episcopul și Andrei preotul.

Acești sfinți erau din Lidia, și de copii mici au mers la școală. Ipatie iubea călu-

găria, iar Andrei a fost făcut propovăduitor al Bisericii; însă întrecea pe alții nu numai cu postul și cu privegherile și cu rugăciunile, ci încă și cu toată smerita cugetare și dragoste. Aflînd de dînșii episcopul Efesului și trăgîndu-i la sine, pe Ipatie l-a hirotonit episcop, iar pe Andrei presbiter. Și aflînd de dînșii hulitorul de sfinți Leon împărat, a trimis de i-au chemat și i-au băgat în temniță. După aceea a poruncit de le despuiară capetele de piele și sfintele icoane cele de mult preț pe capetele lor le-a ars; și ungîndu-le bărbile cu smoală i-au purtat prin mijlocul orașului, și i-au junghiat în părțile Zirolofului, dîndu-i cîinilor să-i mănînce.

Tot în această zi, pomenirea Sfinților Mucenici Artemidor și Talu.

Tot în această zi, pomenirea Cuviosului Părintelui nostru Meletie episcopul Ciprului; și pomenirea celui dintre mărturisitori Marelui Ioan Egipteanul.

Tot în această zi, pomenirea Sfîntului noul Mucenic Ilarion Criteanul ce a mărturisit în Constantinopol la anul 1804, săvîrșindu-se prin sabie.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluiește-ne și ne mîntuiește pe noi. Amin.

Cîntarea a 7-a :

Irmos : În cuptorul persienesc tinerii...

Mucenicii lui Hristos ca într-un cuptor fiind închiși înăuntrul boului celui de aramă care era încins cu foc, cu mulțumire cîntau : Bine ești cuvîntat în Biserica slavei Tale, Doamne.

Slavă...

Ca unii ce erați uniți cu legătura prieteșugului și a firii, prealăudaților mucenici, cu răbdare ați suferit în nevoințe, cîntînd : Bine ești cuvîntat, Dumnezeule și Doamne.

Și acum..., a Născătoarei :

Numai tu ești din veacuri cu adevărat mai înaltă decît dumnezeieștile puteri cele cerești, căci ai născut pe Ziditorul lor în chip de netîlcuit, Născătoare de Dumnezeu, Preacurată Stăpînă.

Cîntarea a 8-a :

Irmos : Mîinile întinzîndu-și Daniel...

Pe ceata mucenicilor celor adevărați, care este adunată luminat cu legile firii, și cu cuvîntul credinței, ca pe niște iubitori de dreaptă credință, acum toți să-i lăudăm și cu credință să cîntăm : Binecuvîntați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Din pronia cea de sus fiind despărțiți, înțelepților, frumos v-ați împreunat cinstiților; și vopsind cu sîngiurile voastre porfira cea de mire, v-ați sîrguit a intra în cămara cea cerească, cîntînd : Toate lucrurile lăudați pe Domnul.

Binecuvîntăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfîntul Duh, Domnul.

Roada pîntecelui tău și pe soția ta, cu dreaptă credință bucurîndu-te i-ai adus lui Dumnezeu, Fericite Eustatie, făcîndu-i părtași chinuirii, pe cei uniți din fire, cîntînd lui Hristos : Binecuvîntați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Și acum..., a Născătoarei :

Toiag din rădăcina lui Iesei ești, Fecioară, ca pe o floare odrăslind pe Atotputernicul Domnul, Care ne-a înmiresmat pe noi, împreună cu toți cei ce

cîntă : Toate lucrurile lăudați pe Domnul.

Irmosul :

Să lăudăm, bine să cuvîntăm și să ne închinăm Domnului cîntîndu-I și preaînălțîndu-L pe Dînsul întru toți vecii. Cp.36

Mîinile întinzîndu-și Daniel, «gurile leilor cele deschise în «groapă le-a încuiat ; și puterea «focului au stins, cu buna faptă «încingîndu-se tinerii cei «iubitori de dreapta cre- «dință, cîntînd : Binecuvîntați «toate lucrurile Domnului pe «Domnul».

Cîntarea a 9-a :

Irmos : Hristos, piatra cea netăiată...

Apropiindu-te de lumina Treimii cu bucurie, acum te veselești cu căpeteniile oștilor celor îngerești, Mucenice Eustatie. Cu acelea împreună roagă-te neîncetat, să ne mîntuim toți cei ce te lăudăm pe tine.

Pentru nevoințele tale cele de pe pămînt, și nevoile cele de multe feluri, ai primit acum veselia cea din ceruri împreună cu drepții ; pe care învrednicește-ne să o dobîndim și noi cei ce te lăudăm pe tine, mărite.

Slavă...

Prin osîrdie cu totul mă aduc pe mine ție, mucenice Eustatie, ca să te cîștig pe tine pricinuitor mîntuirii celei dumnezeiești și părtinitor către Stăpînul, Cel ce poate mîntui de toată primejdia.

Și acum..., a Născătoarei :

Pe tine ceea ce fără ispită de bărbat ai născut pe Dătătorul de viață și Mîntuitorul, toți cei ce te mărturisim pe tine Născătoare de Dumnezeu neîncetat te rugăm, ca prin rugăciunile tale, Maică Fecioară, să ne mîntuim de toată nevoia.

Irmosul : Cp 37

Hristos, piatra cea netăiată «de mînă, cea din capul un- «ghiului, din tine, muntele cel «netăiat, Fecioară, S-a tăiat, «adunînd firile cele osebite. «Pentru aceasta veselindu-ne, «pe tine, Născătoare de Dum- «nezeu te mărim».

LUMINÎNDA

Podobie : Cu Duhul înainte stînd...

Eustatie fericite, părăsind dulcețile lumii, împreună cu cugetătorii de Dumnezeu fiii tăi și cu preafericită soția ta, ai dobîndit mărirea cea nemuritoare, și viața cea fără de sfîrșit. Pentru aceasta cu dragoste prăznuim pomenirea ta cea sfințită și dumnezeiască.

Slavă... Și acum..., a Praznicului.

Podobie : Ucenicii văzîndu-Te...

Nădăjduindu-ne noi întru tine, Născătoare de Dumnezeu, pe vrăjmașii cei văzuți și nevăzuți îi biruim desăvîrșit, purtînd la noi Crucea Fiului tău, armă și semn de biruință, pavăză și sa-

bie, suliță și săgeată împotriva lui Veliar.

LA LAUDE

Stihirile pe 4, glasul al 4-lea, însuși glasul.

Ale lui Andrei Pirul.

Cine nu va ferici preafericită viața ta, Eustatie? Căci vitejește ai răbdat pornirile vrăjmașului cel începător de răutate. Că nu ai cîrtit de lipsirea soției și a fiilor tăi, ci strigai cu glasul cel de mulțumire al lui Iov: Gol am ieșit din pîntecele maicii mele, gol voi și merge către Însuși Ziditorul și Mîntuitorul sufletelor noastre (de două ori).

Glasul al 6-lea:

Fiind locaș Celui născut din Maria cea nestricată, și aflîndu-te pururea în lumina cea fără de materie, îmbunează pentru noi pe Treimea cea nezidită, Mucenice Eustatie.

Glasul al 8-lea:

Intrînd în norul cel neapus, și unindu-te cu soarele dreptății, ai cugetat cu gîndul că Chipul cel din înălțime dumnezeiește ți s-a arătat prin dobitoc; și te-ai făcut chip însuflețit, Preafericite Eustatie. Pentru aceea luminîndu-te cu lucrarea cea din Duh și din apă, și spălîndu-te cu sîngele cel mucenicesc, te-ai învrednicit a dănțui cu cereștile adunări ale îngerilor. Prin care unește-ne și pe noi cu Mîntuitorul Hristos și Domnul nostru.

Slavă..., glasul al 8-lea:

A lui Ghermano.

Arătîndu-ți-se ție Mîntuitorul nostru închipuit prin cerb, și lepădînd căpetenia oștirii împărăției celei de jos, acum dănțuiești cu cei de sus împreună cu soția ta și cu fiii tăi, Preafericite Eustatie. Pentru aceea te rugăm: Roagă-te Domnului pentru sufletele noastre.

Și acum..., a Praznicului, asemenea:

A aceluiași.

Cinstitei Crucii Tale, pe care de demult Moise mai înainte închipuind-o, pe Amalec surpînd l-a biruit, și David psalmistul strigînd a poruncit să se închine așternutului picioarelor Tale, Hristoase Dumnezeule, astăzi păcătoșii ne închinăm, cu buze nevrednice. Iar pe Tine, Cel ce ai voit a fi pironit pe ea lăudîndu-Te grăim: Doamne, împreună cu tîlharul învrednicește-ne și pe noi de împărăția Ta.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile Praznicului, glasul al 2-lea:

Podobie: Casa Efratului...

Văzînd lemnul Crucii înălțîndu-se, să dăm slavă lui Dumnezeu, Celui ce a fost răstignit cu trupul, pentru bunătatea Sa.

Stih: Înălțați pe Domnul Dumnezeul nostru și vă închinați așternutului picioarelor Lui, că sfînt este.

Cu apa cea dumnezeiască, și cu sîngele Tău, Cuvinte, luminat se împodobește Biserica, ca o

I1, p.46

17 sept.

mireasă, cîntînd: Slavă Crucii Tale.

Stih: Iar Dumnezeu, Împăratul nostru, mai înainte de veac a lucrat mîntuire în mijlocul pămîntului.

Lemnul Crucii Tale înălțîndu-se, Mîntuitorul meu, ridică pricina păcatului cea aducătoare de stricăciune, și toate le luminează.

Slavă..., glasul al 8-lea:

Asemenea ca și Pavel chemarea nu de la oameni luînd, mucenice Eustatie, și crescînd în Dumnezeu, cu nădejdea Crucii, vitejește ai rușinat stăpînia tiranilor și grozăvia chinurilor. Pentru aceea stînd împotriva păcatului pînă la sînge, ai biruit pe vrăjmașii cei nevăzuți. Iar acum roagă-te neîncetat Împăratului și Dumnezeu, ca să dăruiască lumii pace, și sufletelor noastre mare milă.

Și acum..., a Praznicului, asemenea:

S-a plinit glasul proorocului Tău Moise, care zice: Vedea-veți viața voastră spînzurată înaintea ochilor voștri. Astăzi Crucea se înalță, și lumea din înșelăciune se liberează. Astăzi învierea lui Hristos se înnoiește, și marginile pămîntului se bucură, în chimvale ca David cîntare Ție aducînd și zicînd: Lucrat-ai mîntuire în mijlocul pămîntului, Dumnezeule, Crucea și Învierea, prin care ne-ai mîntuit pe noi, Bunule și Iubitorule de oameni, Atotputernice Doamne, slavă Ție.

Și cealaltă slujbă a Utreniei după rînduială, și otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile Praznicului, Cîntarea a 8-a, pe 4. Și din Canonul sfîntului, Cîntarea a 6-a pe 4. Prochimenul, glasul al 4-lea: Sfinților celor de pe pămîntul lui... Stih: Mai înainte am văzut pe Domnul. Apostolul din Epistola către Efeseni (VI, 10—17): Frații lor întăriți-vă în Domnul... Aliluia, glasul al 4-lea: Strigat-au drepții... Evanghelia de la Luca (XXI, 12—19): Zis-a Domnul către ucenicii Săi: Păziți-vă de oameni... (caută marți în săptămîna a 29-a după Rusalii).

CHINONICUL

Bucurați-vă drepții în Domnul; celor drepți se cuvine laudă.

ÎN ACEASTĂ LUNĂ

ZIUA A DOUĂZECI ȘI UNA

Pomenirea Sfîntului Apostol Codrat cel din Magnesia.

SĂ SE ȘTIE: Slujba Sfîntului Apostol Codrat se cîntă în 22 de zile ale acestei luni, împreună cu a Sfîntului Mucenic Foca.

În această zi, se odovăiește praznicul Cinstitei Cruci, și se cîntă toate ale Praznicului seara și dimineața, afară de Paremii, de Litie, Polieleu și de Antifoanele Liturghiei.

SINAXAR

În această lună, în ziua a douăzeci și una, pomenirea Sfîntului Apostol Codrat.

Acesta fiind om vechi și mult știutor a predicat cuvîntul Domnului în Atena și în Magnesia; și luminînd pe mulți cu învățătura dogmelor i-a adus la lumina cunoștinței lui Dumnezeu. Pentru aceea l-au alungat persecutorii de la turma sa din Atena; întîi a fost împroșcat cu pietre și în foc ispitit, și apoi cu alte chinuri. Iar mai

la urmă a primit cununa muceniciei pe vremea împărăției lui Eliu Adrian.

Tot în această zi, pomenirea Sfîntului Prooroc Iona.

Acest Prooroc a fost fecior al lui Amati din Get, din Cariatmaus, aproape de Azot cetatea elinilor de lîngă mare. Și fiind aruncat de chit, a mers la Ninive de a propovăduit; și întorcîndu-se n-a rămas în pămîntul său, ci luînd pe mumă-sa a locuit în Asur, cetatea celor de alt neam. Pentru că zicea: Așa îmi voi ridica rușinea mea, de vreme ce am mințit, proorocind asupra Ninivei cetății celei mari. Acesta este feciorul văduvei, pe care l-a înviat proorocul Ilie; căci mustra atunci Ilie pe Ahav, și chemînd foamete pe pămînt a fugit și mergînd la Sarepta Sidonului, a aflat pe acea văduvă cu fiul ei. Și a locuit la dînsa, căci nu putea să locuiască cu cei netăiați împrejur; și a binecuvîntat-o pe dînsa pentru primirea ei de oaspeți. Acesteia i-a înviat feciorul care-i murise. Și sculîndu-se Iona după foamete a mers la pămîntul lui Iuda, și a îngropat pe mumă-sa care murise, aproape de Balanul Deborei, și a locuit în pămîntul Senaar, și a murit acolo și a fost îngropat în peștera lui Cenezeu, care fusese judecător unui trib, pe cînd nu era împărăție. Și a dat semn în Ierusalim și în tot pămîntul, cînd vor vedea piatra urlînd cu jale cu viers subțire, și gîndac din lemn grăind către Dumnezeu, atunci se va apropia mîntuirea. Atunci vor vedea Ierusalimul stricat pînă în temelie, și vor veni către dînsul toate limbile ca să se închine Domnului. Și vor clădi pietrele lui spre apusul soarelui. Și acolo va fi închinăciunea Unsului, căci Ierusalimul s-a dat spre pustiirea fiarelor sălbatice. Și atunci va veni sfîrșitul a toată suflarea.

Tot în această zi, pomenirea preacuviosului Părintele nostru Iona Savaitul.

Acest preacuvios preot a fost tată al Preacuviosului și Preafericitului Teodor, și al lui Teofan făcătorul de canoane. Chipurile lor le-a scris Teofil luptătorul de icoane. Acest părinte Iona mergînd la Lavra Sfîntului Sava, și călugărindu-se, a dobîndit smerenia desăvîrșită. Și făcînd multe bunătăți, întru bătrînețe bune s-a dus către Domnul

Tot în această zi, pomenirea Sfîntului Mucenic Eusebie.

Acest sfînt a mers singur către ighemonul Feniciei și i-a zis: Pentru ce ești fără de minte, luptătorule cu Dumnezeu, de gonești turma lui Hristos? Și acela mîniindu-se a poruncit să spînzure pe sfîntul și să-l sfîșie, băgînd sare în traiste de păr și legîndu-le, strujea carnea sfîntului foarte rău. Dar sfîntul se bucura ca și cum ar fi pătimit în trup străin. Atunci dregătorul aflîndu-se în uimire, a dat poruncă să-i taie capul; și s-a suit la ceruri, slăvind și binecuvîntînd pe Dumnezeu.

Tot în această zi, pomenirea Sfinților Mucenici și frați buni, Eusebie, Nestavu și Zinon.

Tot în această zi, pomenirea Sfinților Părinților noștri: Meletie și Isachie, episcopii Ciprului.

Acești sfinți și fericiți părinți ai noștri au fost episcopi ai Bisericii lui Hristos, din Cipru. Erau cucernici și cu frica lui Dumnezeu. Lucru neîncetat avea a învăța pe popor dumnezeieștile cuvinte ale lui Hristos, și a-și împărți averea la cei ce aveau nevoie. Și așa făcînd în toată viața lor, prin felurite locuri, s-au mutat către Domnul.

Tot în această zi, pomenirea Sfîntului Mucenic Prisc.

Tot în această zi, pomenirea Sfinților șase Mucenici, care erau păzitorii lui Maximian.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluiește-ne și ne mîntuiește pe noi. Amin.

LA LITURGHIE

După Fie numele Domnului..., troparul, glasul 1: Mîntuiește, Doamne, poporul Tău. Slavă..., Și acum..., Condacul, glasul al 4-lea: Cel ce Te-ai înălțat...

În acest timp preotul iese din sfîntul altar prin sfintele uși și vine în fața iconostasului, unde se află Sfînta Cruce; o cădește (de trei ori), face două metanii, o sărută și face a treia metanie. Apoi ridică la frunte Sfînta Cruce și o duce în Sfîntul altar prin sfintele uși; o așază pe sfînta masă. Iar după terminarea Condacului, rostește otpustul.

CADE-SE A ȘTI:

Că de se va întîmpla odovania praznicului Cinstitei Cruci Duminică: caută Tipicul cel de la odovania praznicului Născătoarei de Dumnezeu, în 12 zile, și se urmează

întocmai. Numai la Liturghie, Prochimenul zilei şi al praznicului. Apostolul şi Evanghelia Duminicii celei de după Înălţarea Crucii şi a zilei. Aliluia şi Chinonicul praznicului şi al zilei.

VEZI: Că de Duminică după odovania praznicului, se începe a citi la Utrenie cîte trei Catisme, şi 4 citiri făcînd. Iar seara la Vecernie, Catisma 18: Către Domnul cînd m-am necăjit am strigat...

ÎN ACEASTĂ LUNĂ

ZIUA A DOUĂZECI ŞI DOUA

Pomenirea Sfîntului Sfinţitului Mucenic Foca.

LA VECERNIE

La Doamne, strigat-am..., se pun stihirile pe 6: 3 ale apostolului, şi 3 ale sfinţitului mucenic.

Stihirile apostolului, glasul 1:

Podobie: Ceea ce eşti bucuria...

Fiind luminat cu strălucirile darurilor celor cereşti, te-ai arătat luminător în lume, Codrat, arătînd tuturor razele cele luminoase ale dumnezeieştii propovăduiri. Pentru aceea credincioşii te cinstim cu bucurie, ca pe un apostol şi mucenic.

Umblînd tu, mărite, pe căile cele drepte, ai scăpat din căile cele aspre pe oamenii rătăciţi de la dreapta credinţă. Pentru aceea credincioşii te mărim pe tine, ca pe un nerătăcit şi îndreptător şi mijlocitor al unirii noastre cu Dumnezeu, apostole.

Domnul cel ce este minunat întru sfinţii Lui pe tine te-a preamărit în lume cu mărirea cea bogată a darurilor Sale, şi te-a dat pe tine, Codrat, tămăduitor sufletelor şi trupurilor celor ce cu credinţă te laudă pe tine, apostole.

Stihirile Sfîntului Foca.

Acelaşi glas şi podobie:

Surpînd deşertăciunea idolilor cu sfinţitul tău cuvînt, ai întărit în credinţă inimile cele neîntărite, şi le-ai îndreptat către viaţă, Ierarhe Foca; şi nevoindu-te după lege, te-ai făcut mucenic Domnului.

Vopsindu-ţi sfinţitul veşmînt în sîngele cinstitului tău trup, preasfinţite părinte, ai primit de la Hristos îndoite cununi, preafericite, şi împreună cu îngerii dănţuieşti în ceruri, rugîndu-te să ne mîntuim noi.

Cu razele minunilor luminezi tot pămîntul. Celor de pe mare le ajuţi totdeauna, părinte, bolile le goneşti, neputinţele sufletului şi ale trupului le înceteazi, avînd dar de la Domnul, Mucenice Foca, de Dumnezeu fericite.

Slavă..., glasul al 4-lea:

A lui Ciprian.

Din pruncie ai iubit pe Domnul, Foca preafericite, sfinţite mucenice al lui Hristos. Căci luînd arma Crucii pe umeri, neabătut ai umblat pe calea mucenicieí prin care te-ai făcut

părtaş locaşului îngeresc, arătîndu-te demonilor îngrozitor şi lumii rugător fierbinte.

Şi acum..., a Născătoarei :

Podobie : Dat-ai semn...

Întunericul cel groaznic al morţii tulbură sufletul meu, Mireasă a lui Dumnezeu ! Şi iscodirea demonilor totdeauna mă face a mă uimi şi a mă cutremura ; de care izbăveşte-mă cu puterea ta, ceea ce eşti singura bună Fecioară neispitită ; şi mă aşază la limanul mîntuirii şi la lumina cea neînserată a sfinţilor.

A Crucii, a Născătoarei :

Preacurata Stăpînă, văzînd pe Hristos murind şi omorînd pe vicleanul, se văita cu amar, strigînd Celui ce a ieşit din pîntecele ei. Şi mirîndu-se de îndelungă-răbdarea Lui se ruga : Fiul meu preadorite, nu uita pe roaba Ta. Nu întîrzia, Iubitorule de oameni, Cel ce eşti dorirea sufletului meu.

STIHOAVNA din Octoih.

TROPARUL apostolului, glasul al 3-lea :

Apostole Sfinte Codrat, roagă pe milostivul Dumnezeu să dăruiască iertare de greşeale sufletelor noastre.

Slavă..., al sfinţitului mucenic, glasul al 4-lea :

Şi părtaş obiceiurilor...

Şi acum..., al Născătoarei :

Caută-le la sfîrşitul cărţii.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..., se cîntă troparul apostolului (de 2 ori), Slavă..., al sfîntului mucenic, Şi acum..., al Născătoarei după glasul troparului al doilea.

După obişnuite Catisme, Sedelnele din Octoih.

Psalm 50.

CANOANELE

Unul din Octoih pe 6, şi două ale sfinţilor pe 8.

Canonul apostolului

Facere a lui Iosif.

Cîntarea 1-a, glasul al 2-lea :

Irmosul :

Veniţi popoarelor să cîntăm cîntare lui Hristos Dumne- «zeu, Cel ce a despărţit marea «şi a trecut pe poporul, pe care «l-a izbăvit din robia egipteni- «lor, că S-a preaslăvit».

Stînd înaintea Împăratului puterilor purtînd cunună, roagă-te să se lumineze cei ce luminat săvîrşesc această pomenire a ta, fericite apostole.

Pe temelia credinţei zidind plinirea binecredincioşilor cu învăţăturile tale cele tari, purtătorule de Dumnezeu, toată înşelăciunea idolilor ai răsturnat-o.

Propovăduind cu sfinţenie sfinţita Evanghelie, cu preasfinţitele tale cuvinte, ai închinat Ziditorului tău suflete prin credinţă, cu puterea Duhului, pururea pomenite Codrat.

A Născătoarei :

Născîndu-Se Ziditorul lumii din Fecioara cea neispitită de bărbat, a păzit-o pe dînsa şi după naştere fecioară ca mai înainte de naştere, precum a binevoit.

Canonul sfinţitului mucenic

Facere a lui Iosif.

Cîntarea 1-a, glasul al 4-lea :

Irmos : Adîncul Mării Roşii...

Dorind să laud astăzi dumnezeiasca ta pomenire, luminează-mi sufletul cu razele cele luminătoare ale Duhului, păstorule şi mucenice mărite al Dumnezeului nostru, Cel ce toate le ţine.

Luminat te-ai îmbogăţit cu dumnezeiasca laudă a mucenicilor, încuviinţîndu-te cu frumuseţile păstoriei, şi cu sîngele sfinţitei nevoinţe roşindu-ţi podoaba ta, de Dumnezeu fericite.

Slavă...

Întărindu-ţi cugetul cu nădejdea celor mai bune, Preaînţelepte Foca, pe cel ce era tare întru răutate l-ai slăbit de tot, şi ai alergat către ceruri, purtător de biruinţă preaales.

Şi acum..., a Născătoarei :

Dezlegatu-s-a blestemul strămoşilor, Preacurată, că ai născut pe Dumnezeu cel mai înainte de veci, născîndu-Se prunc tînăr, şi înnoind cu adevărat toată firea omenească.

Cîntarea a 3-a :

Irmosul :

Întăreşte-ne pe noi întru Tine, Doamne, Cel ce prin lemn «ai omorît păcatul şi frica Ta «o sădeşte în inimile noastre, «cei ce Te lăudăm pe Tine».

Săvîrşind minuni înfricoşătoare, Codrat, pe cei necredincioşi i-ai adus către dumnezeiasca credinţă, ca un apostol al lui Dumnezeu, şi ca un ierarh cinstit, preasfinţite.

Pe mulţi ai luminat cu învăţăturile cele dumnezeieşti ; că te-ai arătat slujitor Luminii, celei ce a luminat marginile lumii, cu străluciri dumnezeieşti, Ierarhe Codrat.

Făcutu-te-ai pricină de multe bunătăţi turmei tale, curăţind întunericul necunoştinţei ei, şi luminînd-o pe ea cu faceri de multe minuni.

A Născătoarei :

Sălăşluitu-S-a întru tine Focul cel de nesuferit, nearzîndu-ţi pîntecele, Născătoare de Dumnezeu ; iar patimile noastre şi m a t e r i a răutăţii a făcut-o cenuşă.

Alt Canon

Irmos : Se veseleşte de Tine, Biserica...

Săvîrşind tămăduiri cu chemarea lui Hristos, cuvioase, ai mîntuit de înşelăciunea vrăjmaşului, cetăţi şi popoare, cu darul cel dumnezeiesc.

Fiind locaș lui Dumnezeu, mucenice, ai surpat capiștile idolești, avînd în ajutor, și împreună-lucrătoare puterea Celui ce toate le lucrează.

Slavă...

Oaste îngerească s-a arătat ție Foca, și mare lumină dumnezeiască, mărindu-te Domnul înaintea scaunelor celor de judecată.

Și acum..., a Născătoarei :

Din tine întrupîndu-Se Dumnezeu pentru milostivirea Lui, S-a unit cu oamenii și a dezlegat blestemul, ceea ce singură ești cu totul binecuvîntată, stăpînă.

Irmosul :

Se veselește de Tine, Biserica «Ta, Hristoase, strigînd : Tu «ești puterea mea, Doamne, și «scăparea și întărirea».

Condacul Sfințitului Mucenic Foca, glasul al 2-lea :

Podobie : Pe propovăduitorii...

Ca pe un soare înțelegător al Bisericii de Dumnezeu luminat, și purtător de lumină te-a pus pe tine Stăpînul cel preaînalt, mucenice, ca să luminezi mulțimea credincioșilor. Că viețuirea și nevoințele tale le-a primit ca un mir de bună mireasmă Cel ce singur este mult-Milostiv.

ICOS

Luminează-mă cu lumina neapusă a cunoștinței tale, Mîntuitorule ; risipește-mi negura și întunericul patimilor. Dă-mi mie cuvînt de înțelepciune și de pricepere dumnezeiască, Cuvinte, ca să încunun cu umilință pe cel pururea pomenit Mucenic Foca, cu laude și cu cîntări. Că Tu ești ajutorul celor nepricepuți și avuție a celor săraci, și izvorul darurilor celor bune, și Mîntuitor al tuturor ; Cel ce singur ești mult-Îndurat.

Sedealna apostolului, glasul al 4-lea :

Podobie : Degrab ne întîmpină...

Pe marele apostol și ierarh al lui Hristos, pe măritul Codrat să-l lăudăm credincioșii cu cîntări de Dumnezeu insuflate. Căci izvorăște ca dintr-o fîntînă celor ce cu credință cer iertare de greșeale, și dă tămăduire patimilor, că a luat de la Cel Preaînalt darul îndestulat.

Slavă..., a mucenicului :

Sălășluind întru tine darul Duhului, Foca, te-ai arătat izvor bogat de multe daruri. Pentru aceasta și celor ce plutesc pe mare, și cu credință năzuiesc la ajutorul tău, le ajuți în toată vremea, părinte. Împreună cu aceștia dă-ne și nouă curățire, de Dumnezeu înțelepte.

Și acum..., a Născătoarei :

Fecioară Preacurată, care ai născut pe Dumnezeu cel mai presus de ființă, roagă-te Lui neîncetat, împreună cu puterile cele cerești, ca să ne dea iertare de greșeale și îndreptare vieții, nouă celor ce cu credință și cu

dragoste după datorie te lăudăm pe tine, ceea ce singură eşti prealăudată.

A Crucii, a Născătoarei :

Fecioară Preacurată, Maica lui Hristos Dumnezeu, armă a trecut prin sfînt sufletul tău, cînd ai văzut pe Fiul şi Dumnezeul tău răstignit de a Sa bunăvoie. Pe Acela, binecuvîntată, nu înceta a-L ruga să ne dăruiască nouă iertare de greşeale.

Cîntarea a 4-a :

Irmosul :

Auzit-am, Doamne, auzul rînduielii Tale, şi Te-am «preamărit pe Tine, Unule, Iu-«bitorule de oameni».

Arînd pămîntul inimilor celor credincioşi, cu secera cuvintelor tale, ai curăţit toată materia răutăţii.

Daruri de vindecări izvorăşte mormîntul tău, nouă tuturor, celor ce te rugăm pe tine, Ierarhe Codrat.

Plecîndu-te cu milostivire, scapă din primejdii pe cei ce se roagă ţie, Sfinţite Codrat.

Luminînd pe cei întunecaţi de înşelăciune, cu făcliile cuvintelor tale, ai ars toată înşelăciunea cea uscăcioasă.

A Născătoarei :

Din curatele tale sîngiuri, Născătoare de Dumnezeu, S-a întrupat Ziditorul şi a înnoit pe toţi cei ce erau stricaţi.

Alt Canon

Irmos : Ridicat pe Cruce...

Ca pe o stea prealuminoasă te-a pus Stăpînul la înălţimea Bisericii pe tine Foca, pentru a lumina inimile tuturor cu luminile minunilor şi cu nevoinţele tale, preasfinţite.

Mărturisit-ai întruparea Stăpînului, înaintea divanului celui tirănesc, mucenice biruitorule; şi lămurit ai ruşinat închinarea la idoli şi nimicnicia mulţimii zeilor.

Slavă...

Fiind înălţată marea cu valurile înşelăciunii, de viforul mulţimii zeilor ai trecut-o prin cîrmuirea cea dumnezeiască, făcîndu-te liman prea liniştit tuturor celor ce plutesc pe mare, lăudate.

Şi acum..., a Născătoarei :

Neispitită de nuntă ai născut, Fecioară, şi după naştere te-ai arătat iarăşi fecioară. Pentru aceea cu glasuri neîncetate, prin credinţă, fără îndoială, strigăm ţie stăpînă : Bucură-te !

Cîntarea a 5-a :

Irmosul :

Dătătorule de lumină şi Făcătorule al veacurilor, «Doamne, întru lumina po-«runcilor Tale povăţuieşte-ne pe «noi ; că afară de Tine pe alt «Dumnezeu nu ştim».

Sufletul tău cel curat, aflîndu-l Dumnezeu cel preacurat

locaș măririi Sale, curăță prin tine sufletele cele spurcate cu păcate cumplite.

Învățații elinilor, fiind biruiți de înțeleptele tale dogme, fericite, s-au plecat a mărturisi pe Hristos: Ziditor, Înțelepciune, și Putere a Tatălui celui mai înainte fără de început.

Arătînd oamenilor lumina ce a strălucit de la Tatăl luminilor, Codrat, ai povățuit popoarele a cinsti și a mări o Treime nedespărțită.

A Născătoarei:

Născutu-ne-ai nouă întrupat în două firi pe Fiul cel născut din Tatăl mai înainte decît toate veacurile, fără stricăciune, fără de ani, precum Însuși știe.

Alt Canon

Irmos: Tu, Doamne, lumina mea...

Neabătîndu-te la c ă r ă r i l e vrăjmașului, ți-ai îndreptat căile tale către căile voirilor lui Dumnezeu, preasfințite.

Rupîndu-ți-se mult chinuitul tău trup de bătăi, ai rupt legăturile mulțimii zeilor, cu dumnezeiasca putere, și ai primit cununa muceniciei, Foca.

Slavă...

Adevărată și întreagă jertfă te-ai adus lui Dumnezeu, prealăudate, Celui ce S-a jertfit pentru noi, și ai făcut să înceteze jertfele idolilor cele de sîngiuri.

Și acum..., a Născătoarei:

Înțelepciunea lui Dumnezeu și-a zidit eiși casă, din curate sîngiurile tale precum a binevoit, Stăpînă Născătoare de Dumnezeu.

Cîntarea a 6-a:

Irmosul:

De adîncul greșealelor fiind înconjurat, chem adîncul «milostivirii Tale cel neurmat: «din stricăciune, Dumnezeule, «scoate-mă».

Cer înalt te-ai arătat povestind tuturor mărirea lui Dumnezeu cea mîntuitoare, ca un i e r a r h îndumnezeit, ca un apostol lăudat, Codrat.

O fire a Dumnezeirii fără de început, și o Domnie propovăduind, Preaînțelepte Codrat, ai risipit trufia cea întunecoasă a multor zei.

După legea firii zăcînd acum trupul tău în mormînt, Preasfințite fericite Codrat, faci minuni, preamărite și mai presus de fire.

A Născătoarei:

Cel ce a întins cerul cu voia Sa, alt cer te-a arătat pe tine pe pămînt, Născătoare de Dumnezeu Stăpînă, și din tine a răsărit celor din întuneric.

Alt Canon

Irmos: Jertfi-voi Ție cu glas de laudă...

Marea necredinței ai uscat-o, preaînțelepte, izvorînd izvor de viață; și cu ploile

prealăudatelor tale minuni, speli noroiul patimilor.

Spînzuratu-te-ai pe lemn chinuindu-te cumplit, și strămutîndu-ți-se membrele, fericite, ai auzit glas dintru înălțime întărindu-te, ierarhe și mucenice mult-chinuitule.

Slavă...

Rîvnind patimii Celui fără patimă, Foca, vindeci patimi de multe feluri, și prin fierbințile tale rugăciuni către Dumnezeu mîntuiești de vifor și de valuri întreite pe cei ce înoată.

Și acum..., a Născătoarei :

Ca ploaia în chip de negrăit S-a pogorît Mîntuitorul Cuvînt, în preacurat pîntecele tău, Preasfîntă Fecioară, și a uscat pîraiele răutății cu puterea Sa cea dumnezeiască.

Irmosul : Cp. 35

Jertfi-voi Ție cu glas de laudă, «Doamne, Biserica strigă către «Tine, de sîngele demonilor «curățindu-se, cu sîngele cel «curs prin milostivire din coas- «ta Ta».

Condacul apostolului, glasul al 8-lea :

Podobie : Ca o pîrgă a firii...

Ca pe un ierarh cinstit și nevoitor prea tare, lumea Îți aduce Ție, Doamne, rugător, pe dumnezeiescul Apostol Codrat, și cu cîntări cinstește cinstita lui pomenire, cerînd totdeauna ca să se dăruiască iertare de greșeale celor ce cîntă, Aliluia.

ICOS

Să cinstim pe înțeleptul ierarh ca pe un păstor credincios și ca pe un învățător. Că a înflorit trandafir preasfințit, în grădina pătimirii, și ne-a umplut pe noi credincioșii de mireasma razelor minunilor sale, și de faptele cele îmbunătățite. Și luminînd tot pămîntul cu strălucirile tămăduirilor, Dumnezeu a preamărit pe cei ce cîntă Lui, Aliluia.

SINAXAR

În această lună, în ziua a douăzeci și doua, pomenirea Sfîntului Sfințitului Mucenic Foca, făcătorul de minuni.

Acest sfînt era fiul lui Pamfil și al Mariei din cetatea Sinope. Și încă din fragedă vîrstă făcea minuni mari cu darul Sfîntului Duh. Și a petrecut făcînd minuni pînă la sfîrșitul vieții sale. I s-a arătat și sfîrșitul muceniciei ce era să-i vină, că a venit un porumbel și a șezut pe capul lui și i-a pus cunună, grăind omenește : Pahar ți s-a amestecat și trebuie să-l bei. Pe care pe deplin s-a învrednicit de l-a băut, în zilele împăratului Traian, luînd sfîrșit prin sabie și prin foc. Și după mutarea lui către Domnul a făcut multe minuni.

Tot în această zi, pomenirea Sfîntului Foca grădinarul.

Acest sfînt era de la Sinope, cetate veche și vestită lîngă Marea Neagră. Avea meșteșug grădinăria, la care ostenea și lucra, și ce agonisea avea mare grijă să-și înfrumusețeze sufletul. Pentru aceea nu s-a ascuns, ci s-a vădit ca o slugă adevărată a lui Hristos către ighemonul care era atunci. Și venind ucigașii, au găzduit la casa celui pe care îl căutau. Primindu-i și odihnindu-i i-a întrebat cine sînt și cu ce trebuință au venit în cetatea lui ? Aceia ii spuseră taina, că ei căutau pe Foca, pentru a-l chinui. Și dacă a auzit sluga Domnului acestea, făcîndu-și gătirea mormîntului, s-a vădit pe sine la cei ce-l căutau ; iar lor li s-a făcut milă ; dar el îi rugă să îndrăznească a înfăptui porunca pe care o aveau, și tăindu-i capul, s-a adus curată jertfă înaintea lui Dumnezeu.

Tot în această zi, pomenirea Sfîntului Mucenic Isaac și a Sfîntului Martin.

Tot în această zi, pomenirea Cuviosului Cosma Zografitul, ce a pustnicit în Sfîntul Munte al Atonului, în anii 1323. Și cei douăzeci și șase cuvioși părinți Zografiți, care mustrînd pe împăratul Mihail și pe patriarhul Ioan Becul, latino-cugetătorii, deasupra Pirgului prin foc s-au săvîrșit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluiește-ne și ne mîntuiește pe noi. Amin.

Cîntarea a 7-a :

Irmosul :

Cei trei tineri au defăimat porunca cea fără de Dum- «nezeu de a cinsti chipul cel de «aur, în cîmpul Deira. Și fiind «aruncați în mijlocul focului, «răcorindu-se au cîntat : Bine «ești cuvîntat, Dumnezeul pă- «rinților noștri».

Înălțîndu-ți gîndul către Dumnezeu, Cel ce însuși este bunătatea cea începătoare, te-ai făcut Biserică Treimii cu chip dumnezeiesc, și pe cei din adîncimea răutății i-ai ridicat cu învățăturile tale cele înțelepte, cîntînd : Bine ești cuvîntat, Dumnezeul părinților noștri.

Sfărîmînd capiștile idolilor prin puterea rugăciunilor tale, ai zidit din nou Biserica lui Dumnezeu, cu dumnezeiescul Duh, preasfințite și ai adunat într-însa mulțimile celor ce se mîntuiesc și care cîntă : Bine ești cuvîntat, Dumnezeul părinților noștri.

Adiind foc ca unul ce pururea ai avut în inima ta dumnezeiescul foc al Duhului, te-ai arătat văpaie arzînd toată înșelăciunea cea uscăcioasă, și luminînd celor ce cîntă : Bine ești cuvîntat, Dumnezeul părinților noștri.

A Născătoarei :

Izbăvindu-ne de blestemul cel strămoșesc prin tine ceea ce ești de Dumnezeu dăruită, te cunoaștem pe tine pricină a tuturor bunătăților, ca pe singura ce ai născut pe Cuvîntul cel mai presus de gînd și de cuvînt, Care este pricina ființei tuturor. Drept aceea cîntăm ție, Preacurată : Bine ești cuvîntată ceea ce ai născut pe Dumnezeu cu trup.

Alt Canon

Irmos : În cuptorul persienesc...

De mînia tiranilor nu te-ai îngrozit, preaînțelepte, și fiind mai-mare turmei celei cuvîntătoare, te-ai adus prinos ca un miel Păstorului celui mare, fiind preamărit, Foca, ca un mucenic.

Cercatu-te-ai ca aurul în ulcea, mucenice, fiind aruncat în mijlocul varului celui arzător, și nicicum vătămîndu-te cîntai : Bine ești cuvîntat, Dumnezeul meu și Domnul.

Slavă...

Dumnezeiască dragoste arzînd în inima ta, te-a păzit pe tine, mărite, cu roua dumnezeiască nemistuit de foc, cel ce ai ars materia necredinței, ierarhe.

Și acum..., a Născătoarei :

Casa sufletului meu cea stricată prin mijlocirile po-

căinței înnoiește-o, Preacurată Fecioară, ca ceea ce singură ești bună și cu nașterea ta ai înnoit toată omenirea.

Cîntarea a 8-a :

Irmosul :

Pe Dumnezeu Care S-a pogorît în cuptorul cel cu foc «la tinerii evreiești, și văpaia «în răcoreală a prefăcut-o, ca «pe Domnul lăudați-L lucrurile «și-L preaînălțați întru toți «vecii».

Avînd picioarele sufletului tău întărite pe piatra credinței, fericite Codrat, ai împiedicat pe vrăjmașii Domnului, și ai întărit pe toți cei ce preaînalță pe Hristos întru toți vecii.

Avînd și sufletul și inima înfrumusețate cu virtuți, ai împodobit sufletele cu cuvintele învățăturii tale, ridicînd toată nelegiuirea înverșunării idolești, Codrat, de Dumnezeu grăitorule.

Ca un ucenic al lui Iisus, ca un apostol minunat, ca o rază strălucitoare a Soarelui dreptății, Codrat, luminează și sfințește pe cei ce pururea săvîrșesc sfîntă pomenirea ta.

A Născătoarei :

Dumnezeieștii prooroci cu glasuri preasfințite lămurit te vesteau pe tine mai înainte, că vrei să fii Maică Preacurată lui Dumnezeu Stăpînul tuturor. Pentru aceea te lăudăm pe tine întru toți vecii, ceea ce singură ești fără prihană.

Alt Canon

Irmos : Mîinile întinzindu-și...

Dar este revărsat în buzele tale, Înțelepte Foca, pentru aceea ai întors poporul cel rătăcit de la învățăturile șarpelui, și ca un păstor adevărat l-ai adus către Hristos, cîntînd : Binecuvîntați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Rugător neadormit către Dumnezeu te are pe tine adunarea credincioșilor, Înțelepte ; care îmblînzești valurile mării patimilor, liniștești supărările și ne scapi de tot felul de întristări pe noi care cîntăm : Lăudați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Biserica ta totdeauna izvorăște rîuri de tămăduiri, pentru cei ce au trebuință : căci te arăți liman fără de valuri și izgonești patimile celor ce te cinstesc pe tine, mucenice, și cîntă lui Hristos : Binecuvîntați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Binecuvîntăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfîntul Duh, Domnul.

Roagă cu osîrdie pe Preabunul Domnul, Foca, să ne dăruiască scăpare de rele, celor ce cinstim cu prăznuire cucernica ta pomenire, ca să cîntăm : Lăudați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Și acum..., a Născătoarei :

Sicriul Legii și năstrapa care purta mana, masa cea dumne-

zeiască și sfeșnicul cel de aur pe tine te însemnau, Preacurată, ceea ce ai născut, spre descoperirea neamurilor Lumina, Care luminează marginile lumii cu cunoștința de Dumnezeu.

Irmosul :

Să lăudăm, bine să cuvîntăm și să ne închinăm Domnului, cîntîndu-I și preaînălțîndu-L pe Dînsul întru toți vecii.

Mîinile întinzîndu-și Daniel, a «închis gurile leilor cele des«chise în groapă ; și puterea fo«cului au stins, cu buna faptă «încingîndu-se, tinerii cei iubi«tori de dreapta credință, cîn«tînd : Binecuvîntați toate «lucrurile Domnului pe «Domnul».

Cîntarea a 9-a :

Irmosul :

Pe Dumnezeu Cuvîntul cel din Dumnezeu, Care cu ne«grăită înțelepciune a venit să «înnoiască pe Adam cel căzut «rău în stricăciune prin mîn«care, din Sfînta Fecioară în «chip de negrăit întrupîndu-Se «pentru noi credincioșii, cu un «gînd întru laude Îl mărim».

Fiindu-ți cugetul înfrumusețat, stai luminat pururea înaintea Stăpînului celui frumos, ca un ierarh preasfințit, ca un apostol dumnezeiesc, împreună cu ceilalți Apostoli cerînd pace lumii, Preafericite Codrat.

Magnisia are sicriul moaștelor tale ca un chivot dumnezeiesc, din care izvorăște toată folosința, Codrat ; iar locașurile cerurilor avînd sufletul tău, se veselesc împreună cu toți sfinții.

Ziua ta cea prealăudată, pomenirea ta cea purtătoare de lumină, praznicul tău cel cu adevărat de bună laudă, ne-a strălucit ca soarele, tuturor celor ce cu credință te cinstim, Codrat ; căci ne rugăm ca prin rugăciunile tale, să cîștigăm curățire de păcate și mare milă.

A Născătoarei :

Fie-Ți milă, Doamne, și Te îndură de mine cînd vei veni să judeci lumea : să nu mă osîndești în foc, să nu mă cerți cu mînia Ta. Se roagă Ție, Hristoase, și Fecioara, care Te-a purtat pe Tine în pîntece, și ceata apostolilor împreună cu toți proorocii și mucenicii.

Alt Canon

Irmos : Hristos, piatra cea netăiată...

Veniți cu toții să prăznuim cu cuvinte dumnezeiești preasfînta pomenire a sfințitului păstor, care se roagă Domnului, Făcătorul de bine pentru noi.

Aprinsu-te-ai de rîvna Stăpînului, mucenice, cînd ai intrat în baia cea încinsă cu foc, și ți-ai dat Duhul tău în mîinile lui Dumnezeu, veselindu-te, fericite.

De tine, Fericite Foca, se bucură cetele ierarhilor, ale mucenicilor și ale sfinților apostoli și adunarea tuturor

dreptilor, avîndu-te pe tine în mijlocul lor.

Slavă...

Pomenirea ta s-a întins în toată lumea, luminînd sufletele celor ce cu credință laudă nevoințele și luptele tale, și chinuirea cea vitează, păstorule și mucenice, vrednicule de laudă.

Și acum..., a Născătoarei :

Luminează-mi cu mijlocirea ta sufletul meu cel întunecat de păcate, și mă izbăvește de văpaia cea veșnică și de întunericul iadului, ca veselindu-mă să laud mărirea ta, Preacurată.

Irmosul :

Hristos, piatra cea netăiată «de mînă, cea din capul un- «ghiului, din tine muntele cel «netăiat, Fecioară, S-a tăiat, «adunînd firile cele osebite. «Pentru aceasta veselindu-ne, «pe tine, Născătoare de Dum- «nezeu, te mărim».

LUMINÎNDA apostolului

Podobie : Femei ascultați glas...

Ca un mucenic și apostol și ierarh îndumnezeit și tăinuitorule al Cuvîntului Hristos, Codrat, propovăduind cu toată înțelepciunea dumnezeiasca Evanghelie, ai luminat tot pămîntul ; și izbăvind pe oameni din înșelăciune, i-ai învățat să se închine Treimii.

Slavă..., a sfințitului mucenic

Podobie : Cel ce ai împodobit...

Cel ce ești ales între ierarhi, laudă nevoitorilor și părtinitor celor ce umblă pe mare, Foca, păzește de primejdii pe cei ce te laudă pe tine, fericite.

Și acum..., asemenea :

Fecioară ceea ce ai născut pe Ziditorul veacurilor și pe Stăpînul îngerilor, pe Acela roagă-L să ne arate pe noi, slugile Sale, stătători în partea cea de-a dreapta.

A Crucii, a Născătoarei :

Preacurată Maica Ta cea fără de mire, Hristoase al meu, dacă Te-a văzut pe Cruce pironit, cu lacrimi se tînguia, strigînd : Vai mie, Lumina mea cea preadulce, cum ai apus de la ochii mei !

LA LAUDE

Stihirile apostolului pe 4, glasul al 4-lea :

Podobie : Cel ce de sus, ești chemat...

Ca un sfințit începător, ca un dumnezeiesc propovăduitor, ca un mărturisitor preaales al patimilor lui Hristos, și măririi celei negrăite împreună-moștenitor, mărite Codrat, cu toată înțelepciunea ai propovăduit Sfînta Evanghelie, sfințite, și pe cei ce erau în întunericul necunoștinței i-ai adus la lumină. Pentru aceasta cu bucurie cinstim prăznuind preasfîntă și sfințită pomenirea ta, de Dumnezeu purtătorule fericite (de două ori).

Cele dumnezeiești în chip preamărit învățîndu-te, ca un

soare ai trecut luminînd tot pămîntul cu fulgerele propovăduirii, sfințite tăinuitorule. Sufletele celor ce erau în întuneric le-ai luminat și pe începătorul întunericului și pe demonii cei întunecați, care nu puteau suferi lumina cea viețuitoare întru tine, i-ai izgonit prin dumnezeiești daruri și prin lucrarea Sfîntului Duh, Sfințite începătorule Codrat ; roagă-te pentru cei ce bine te laudă pe tine.

Cu mărturisirea lui Dumnezeu fiind întărit, și cu rănile virtuților împodobit, ai fost gonit de la Atena de oamenii cei fără de lege, preafericite. Și ca un izvor de mîntuire ai adăpat pămîntul și inimile cele mai înainte înțelenite de întunericul înșelăciunii, ca un apostol și ca un ucenic al lui Hristos preaadevărat, Ierarhe Codrat, rugătorule pentru cei ce te laudă pe tine.

Slavă... Și acum..., a Născătoarei :

Podobie : Ca pe un viteaz...

Ceea ce în pîntecele tău ai încăput pe Dumnezeu cel neîncăput, pe Cel ce S-a făcut om pentru iubirea de oameni, și amestecarea noastră din tine a luat și a îndumnezeit-o, nu mă trece cu vederea acum, Preacurată, pe mine cel necăjit, ci mă miluiește degrab și din toată vrăjmășia dușmanului și de vătămarea vicleanului izbăvește-mă.

A Crucii, a Născătoarei :

Pe Tine Mielușelul și Păstorul, dacă Te-a văzut pe lemn mielușeaua, ceea ce Te-a născut se tînguia, și ca o Maică strigă către Tine : Îndelung-Răbdătorule, preaiubite Fiule, cum ai fost răstignit, pe lemnul Crucii, Cuvinte? Cum Ți-au pironit mîinile și picioarele Tale cei fără de lege și sîngele Tău Ți l-ai vărsat, Stăpîne ?

STIHOAVNA din Octoih

Și cealaltă slujbă a Utreniei după rînduială și otpustul.

LA LITURGHIE

Prochimen, glasul al 8-lea : Faceți juruințe Domnului Dumnezeului vostru și le împliniți. Stih : Cunoscut este în Iudeea Dumnezeu... Apostolul din Epistola a doua către Timotei (III, 10—15) : Fiule Timotei, tu ai urmat învățătura mea... (caută la duminica a 33-a după Rusalii). Evanghelia de la Ioan (X, 9—16) : Zis-a Domnul : Eu sînt ușa ; dacă va intra cineva prin Mine... (caută la duminica a doua a Marelui Post).

CHINONICUL zilei.

ÎN ACEASTĂ LUNĂ

ZIUA A DOUĂZECI ȘI TREIA

Pomenirea zămislirii cinstitului slăvitului prooroc Înaintemergătorului și Botezătorului Domnului Ioan.

LA VECERNIE

La Doamne strigat-am..., se pun Stihirile pe 6 : și se cîntă stihirile, glasul al 4-lea :

Cel ce ai fost chemat de sus

Podobie : Cel ce de sus ești..

Preoțind dumnezeiescul Zaharia și fiind întru cele dinăuntru ale Templului, cere-

rile poporului aducîndu-le Făcătorului de bine mult-Milostivului, dumnezeiesc înger a văzut strigîndu-i lui: Rugăciunea și cererea ta au fost ascultate. Îndrăznește bătrînule și nu te îndoi, că vei avea fiu pe dumnezeiescul Înaintemergător, pe cel mai presus decît toți cei născuți din femeie, pe cel ce cu puterea lui Ilie va să meargă înaintea lui Hristos (de două ori).

Străin te arăți mie cu vederea și cu chipul, străin cu graiurile și cu vestirile, a grăit Zaharia împotrivă. Că eu am venit să cer mîntuire poporului, iar nu să cîștig fiu, precum tu îmi grăiești. Împotriva cererilor te aflu cu vestirea, și mi se pare că nu-mi grăiești adevărul. Și cum poate fi adevărat ceea ce tu grăiești, de vreme ce Elisabeta este stearpă și eu, precum tu cunoști, sînt foarte bătrîn (de două ori).

Pentru ce nu crezi cuvintelor mele, Zaharia ? Și cum zici că mincinoasă vestire aduc eu ție? Arhanghelul lui Dumnezeu sînt eu; cele ce-mi sînt poruncite, acelea iată spun ție, stînd împreună cu tine. Ci de vreme ce nu ai crezut, vei fi surd și mut, pînă ce vei vedea dumnezeiasca plinire a cuvintelor mele. Și dacă va naște Elisabeta ție pe glasul Cuvîntului, pe marele Înainte-mergător, dezlegîndu-ți-se limba, vei binecuvînta pe Dumnezeul lui Israel (de două ori).

Slavă..., glasul al 6-lea :

A lui Vizantie. 1 p.56

Din pîntece sterp a răsărit astăzi rodul rugăciunii, Ioan Înaintemergătorul. Bucură-te pustie și dănțuiește omenire! Că iată propovăduitorul pocăinței vine a fi zămislit în pîntece de maică. Veniți iubitorilor de praznic, bucurîndu-ne întru mărita lui zămislire, să dănțuim cîntînd: Cel ce ești între cei născuți din femeie mai mare nu înceta a te ruga pentru noi, cei ce cu credință săvîrșim pomenirea dumnezeieștii tale zămisliri, ca să aflăm curățire de păcate și mare milă.

Și acum..., a Născătoarei :

A p.253

Cine nu te va ferici pe tine Preasfîntă Fecioară, sau cine nu va lăuda, Preacurată, nașterea ta ? Că Cel ce a strălucit fără de ani din Tatăl, Fiul Unul-Născut, Același din tine cea curată a ieșit, în chip de negrăit întrupîndu-Se. Din fire Dumnezeu fiind, și cu firea om făcîndu-se pentru noi; nu în două fețe fiind despărțit, ci în două firi neamestecat fiind cunoscut. Pe Acela roagă-L curată, cu totul fericită, să miluiască sufletele noastre.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 6-lea :

Podobie : Toată nădejdea...

Cu sfințenie intrînd în Sfînta Sfintelor, Sfințite Proorocule, ție celui sfînt stînd înainte sfîntul înger, precum scrie, a strigat

grăind : Auzită a fost rugăciunea ta, și se dezleagă acum sterpiciunea Elisabetei, și-ți va naște ție, preabătrînule, fiu pe Ioan Înaintemergătorul, pe sfeșnicul Soarelui, pe proorocul Celui Preaînalt, și glasul Cuvîntului, Cel ce din Fecioară, fiica lui Dumnezeu, are să răsară.

Stih : Și tu, pruncule, prooroc Celui Preaînalt te vei chema, că vei merge înaintea feței Domnului, să gătești calea Lui.

Spune-mi mie mai luminat, din ce voi cunoaște aceasta ?, iarăși a zis către înger preafericitul bătrîn, că precum vezi plin de zile sînt eu, și Elisabeta este stearpă. Deci mă minunez cum îmi spui mie cuvinte mai presus de fire. Și mi se pare că nici cum nu-mi grăiești adevărul, o, omule ! Du-te, că eu cer mîntuire poporului, iar nu fiu a cîștiga, lucru anevoie de crezut.

Stih : Să-I slujim Lui întru sfințenie și întru dreptate înaintea Lui, în toate zilele vieții noastre.

Arhanghel al lui Dumnezeu celui atotputernic sînt eu ; Gavriil îmi este numele, a zis bătrînului cel fără de trup. Acum dar amuțește și tăcerea te învață, pentru că n-ai crezut cuvintelor mele. Iar dacă va naște ție soția ta pe trîmbița Cuvîntului, luminîndu-ți ție limba Duhul, vei striga mai limpede : Prooroc Celui Preaînalt te vei chema, o, pruncule, și vei găti mai înainte cu darul cărări Lui, precum a binevoit.

Slavă..., glasul al 6-lea :

I1 p.57

Înger din coapse neroditoare ai ieșit Botezătorule, sălășluindu-te din scutece în pustie, și pecetea tuturor proorocilor te-ai arătat. Că pe Cel pe care aceia în multe chipuri L-au văzut, și întunecat mai înainte L-au propovăduit, pe Acela te-ai învrednicit a-L boteza în Iordan, și glasul Tatălui ai auzit din Cer, mărturisind Ființa cea fiască a Lui ; și pe Duhul L-ai văzut în chip de porumbel, glas aducînd peste Cel ce S-a botezat. Ci, o, cel ce ești mai presus decît toți proorocii, nu înceta a te ruga pentru noi, cei ce cu credință săvîrșim pomenirea ta.

Și acum..., a Născătoarei :

paraclis

Nimeni din cei ce aleargă la tine nu iese rușinat de la tine, Preacurată Fecioară, de Dumnezeu Născătoare ! Ci cere har și primește dăruirea, spre folosul cererii.

TROPARUL, glasul al 4-lea :

23 sept.

Ceea ce mai înainte erai stearpă neroditoare, veselește-te ; că iată ai zămislit pe sfeșnicul Soarelui, Cel ce va să lumineze toată lumea care pătimea cu nevederea. Dănțuiește Zaharia cu îndrăzneală strigînd : Prooroc Celui Preaînalt este cel ce are să se nască.

Slavă... Și acum..., al Născătoarei :

Ap. 160

Taina cea din veac ascunsă...

Caută la sfîrșitul cărții.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..., se cîntă troparul de 2 ori. Slavă... Și acum..., al Născătoarei.

După Catisma întîi, Sedealna, glasul al 5-lea :

Podobie : Pe Cuvîntul cel împreună...

Elisabeta de sterpiciune s-a vindecat, și Fecioara iarăși fecioară a rămas, zămislind în pîntece prin glasul lui Gavriil. În pîntece mai înainte a săltat Înaintemergătorul Ioan, cel ce a cunoscut de mai înainte pe Cel din pîntece feciorese, Dumnezeu și Stăpîn, Cel ce S-a întrupat spre mîntuirea noastră (de două ori).

Slavă... Și acum..., a Născătoarei :

Bucură-te munte sfînt și de Dumnezeu umblat! Bucură-te rug însuflețit, și nears! Bucură-te ceea ce singura ești lumii pod către Dumnezeu, care treci pe cei morți la viață veșnică. Bucură-te Fecioară neîntinată care fără ispită bărbătească ai născut pe Mîntuirea sufletelor noastre.

După Catisma a doua, Sedealna, glasul al 4-lea :

Podobie : Degrab ne întîmpină...

Turtureaua cea iubitoare de pustie, Sfințitul Botezător, cel ce a propovăduit pocăința și a arătat că Hristos, Cel ce S-a făcut om, S-a născut mijlocitor tuturor păcătoșilor, ajutorînd pururea tuturor celor înviforați. Pentru rugăciunile lui, Hristoase, mîntuiește lumea Ta (de două ori).

Slavă... Și acum..., a Născătoarei :

Ceea ce ai născut pe Ziditorul a toate, și numai tu una ai împodobit omenirea cu nașterea ta, Preacurată, scapă-mă de cursele înșelătorului Veliar. Întărește-mă pe piatra voirilor lui Hristos, Cel ce S-a întrupat din tine. Pe Acela cu osîrdie roagă-L pentru noi toți.

Psalmul 50.

CANOANELE

Amîndouă ale Octoihului fără de martirice pe 8, și al Înaintemergătorului pe 6.

CANONUL Înaintemergătorului

Facere a lui Ioan Damaschin.

Cîntarea 1-a, glasul al 6-lea :

Irmos : Ca pe uscat umblînd Israel...

Smulge cugetele sufletului meu cel sterp și neroditor, care se sîrguiește a lăuda odrasla celei sterpe, adică sfînta ta zămislire în pîntece de maică.

Sfințitul Zaharia intrînd în Templu, a văzut dumnezeiesc înger vestindu-i, lămurit, așa : Fiu la bătrînețe, preote, vei avea pe Înaintemergătorul.

Slavă...

Marele Înaintemergător, sfeșnicul Soarelui cel purtător de lumină, în pîntece de maică începe a străluci. Prin care s-a risipit întunericul patimilor și legătura sterpiciunii s-a dezlegat.

Și acum..., a Născătoarei :

Pe Stăpînul, Cel purtat în pîntecele tău, Preacurată Născătoare de Dumnezeu, din pîntecele maicii sale văzîndu-L Ioan, a săltat de bucurie, cel care era cu adevărat Înaintemergătorul Lui.

Catavasie : Deschide-voi gura mea...

VEZI : Catavasiile acestea se cîntă cînd este Doxologie și Polieleu, pînă la 21 ale lui Noiembrie.

Cîntarea a 3-a :

Irmos : Nu este sfînt precum Tu...

Cea stearpă astăzi rod sfințit zămislește, care avea să taie prin dar toată nerodirea sufletelor, cu secure înțelegătoare.

Marele Zaharia cel ce amuțise înăuntrul Templului primește prin vestire înfricoșătoare glasul Cuvîntului, și mărește lămurit pe Domnul cel mult îndurat.

Slavă...

Slăvitul Înaintemergător, care a arătat credincioșilor calea pocăinței, prin îndemnarea îngerului mai presus de nădejde, a odrăslit din pîntece de maică cu dumnezeiesc sfat.

Și acum..., a Născătoarei :

Pe Hristos purtat în pîntecele Fecioarei, dacă L-a cunoscut cel din cea stearpă, a săltat, mai înainte vestind bucuria ceea ce era să vină pe pămînt, ca pe toți să-i izbăvească de întristare.

SEDEALNA, glasul al 6-lea :

Podobie : Îngereștilor puteri...

În coapse sterpe, iată se sădește marele Înaintemergător al Ziditorului tuturor, care cu securea pocăinței avea să taie nerodirea sufletelor. Bucurați-vă inimile cele ce erați sterpe mai înainte. Veselește-te toată făptura, și cu osîrdie strigă : Dătătorul bunătăților Doamne, slavă Ție.

Slavă..., altă Sedealnă, glasul al 4-lea:

Podobie : Spăimîntatu-s-a Iosif...

Sfințitul Zaharia tămîind în templu, Gavriil din cer a stat înainte-i, zicînd către dînsul : La bătrînețele tale, vei avea rod binemărit, și sterpiciunea cea de mai înainte a Elisabetei acum se va dezlega. Și zămislind ea, va naște pe propovăduitorul și Mergătorul înaintea lui Iisus. Pentru rugăciunile lor, Mîntuitorul lumii, mîntuiește sufletele noastre.

Și acum..., a Născătoarei :

Spăimîntatu-s-a Iosif, cea mai presus de fire văzînd. Și cu mintea a socotit că ploaia cea de pe lînă, rugul cel nears în foc, toiagul lui Aaron ce a odrăslit au arătat zămislirea ta cea fără sămînță, Născătoare de Dumnezeu. Și mărturisind logodnicul tău și păzitorul, preoților a strigat : Fecioara a născut și după naștere iarăși a rămas fecioară.

Cîntarea a 4-a :

Irmos : Hristos este puterea mea...

Glasul îngerului, pe t i n e îngerul cel după adevăr al venirii lui Hristos, cu sfințenie mai înainte te-a vestit preotului: că din pîntece sterp aveai să odrăslești, F e r i c i t e Înaintemergătorule.

Ceea ce mai înainte erai neroditoare și nenăscătoare, acum veselește-te. Că pe Botezătorul lui Hristos și Înaintemergătorul ai să-l naști r o d preamărit, Elisabeta, vrednică de minune.

Slavă...

Cu securea rugăciunilor tale, Înaintemergătorule, dezrădăcinează spinii patimilor mele și odraslele gîndurilor ; și mintea mea fă-o roditoare prin fapte bune, Preafericite !

Și acum..., a Născătoarei :

Pîntecele Fecioarei Te purta pe Tine, Cel ce porți toate, cînd Botezătorul în pîntece fiind purtat, s-a închinat Ție, Hristoase și, săltînd, s-a bucurat.

Cîntarea a 5-a :

Irmos : Cu dumnezeiască strălucirea...

Mergînd proorocul înăuntrul jertfelnicului, și slujbele Legii Făcătorului săvîrșind, i s-a arătat sfîntul înger vestindu-i dumnezeiasca zămislire a Înaintemergătorului.

Cum va fi mie aceasta cu adevărat ? Că eu sînt bătrîn, precum v e z i, și am o soție stearpă ?, a zis Zaharia către Arhanghel ; graiuri potrivnice firii îmi grăiește mie.

Slavă...

La Sara lui Avraam te uită și vezi, cum aceea pe Isaac la bătrînețe a născut, omule, și celor ce ți s-a grăit în adevăr crede ; a grăit către bătrînul marele înger.

Și acum..., a Născătoarei :

Binecuvîntată între femei ești tu, de Dumnezeu dăruită, a strigat Elisabeta către t i n e, cînd a cunoscut că aveai să naști fără de bărbat, ceea ce una singură ai rămas nestricată după naștere.

Cîntarea a 6-a :

Irmos : Marea vieții văzînd-o...

Mă îndoiesc cu gîndul, și nu cred cuvintelor tale, a zis preotul Arhanghelului. Căci poporului mîntuire am cerut, iar nu rod din coapsele mele.

Ziditorul firii, Împăratul îngerilor, a grăit slujitorul Aceluia, a binevoit ca să naști tu, pe îngerul venirii Sale. Nu fi necredincios cuvintelor m e l e, o, omule !

Slavă...

Chipul tău este de foc, și vederea ta înfricoșătoare, și minunat este cuvîntul tău a zis Zaharia slujitorului. Dar c e l e ce-mi grăiești sînt mai presus de fire, și străine g r a i u r i, și nu le cred.

Și acum..., a Născătoarei :

Sfeșnicul cunoscînd pe Soarele cel ascuns în norul pîntecelui de Maică, încă fiind în întunecata sălășluire a pîntecelui, I S-a închinat bucurîndu-se și a săltat.

CONDAC, glasul 1 :

Podobie : Ceata îngerească...

(asemenea cu: Mormântul Tău...)

Se veselește luminat marele Zaharia, cu Elisabeta soția sa cea întru tot mărită, după vrednicie zămislind pe Ioan Înaintemergătorul, pe care Arhanghelul l-a binevestit bucurîndu-se. Iar noi oamenii după vrednică datorie îl cinstim, ca pe un tăinuitor al darului.

ICOS

Să deschidem Sfînta Evanghelie pe care ne-a scris-o Luca sfințitul și minunatul, și să vedem zămislirea cea luminată și cinstită a Înaintemergătorului. Că zice : Dacă a intrat preotul și dreptul Zaharia în Sfînta Sfintelor să tămîieze în vremea preoției sale, i-a stat lui înainte Gavriil binevestindu-i și zicînd: Vei avea, arhiereule, fiu la bătrînețe pe proorocul și Înaintemergătorul, glasul și propovăduitorul, și sfeșnicul cel pururea luminos, pe tăinuitorul darului.

SINAXAR

În această lună, în ziua a douăzeci și treia, pomenirea zămislirii Sfîntului slăvitului Înaintemergătorului și Botezătorului prooroc Ioan.

Această dumnezeiască zămislire a binevestit-o dumnezeiescul Arhistrateg Gavriil către proorocul și sfințitul Zaharia, zicîndu-i : Ascultată a fost rugăciunea ta. Așa că din aceasta s-a cunoscut mai înainte dumnezeiasca și fecioreasca naștere a Preacuratei Născătoarei de Dumnezeu, adică pentru minunea, și a bătrîneților și a sterpiciunii Elisabetei.

Tot în această zi, pomenirea Sfinților Mucenici Andrei și Ioan, Petru și Antonie, care s-au săvîrșit în Africa.

Domnind la Roma Vasile Macedon, domnea și tiranea preacrudul Avrahin Agareanul (Turcul) toată Africa. Acesta prădînd Siracuzele (aceasta este Mitropolia Siciliei), a luat de acolo pe Ioan împreună cu copiii lui, Petru și Antonie, care erau încă mici și îndată a poruncit să-i învețe carte agarenească. Și după ce au ajuns la vîrstă bărbătească, și întreceau pe mulți cu înțelepciunea și cu faptele bune, mirîndu-se de dînșii vicleanul acela Veliar, i-a boierit : făcînd pe Antonie ghenicon, și pe Petru sachelar. Însă aceștia în ascuns erau creștini, iar la vedere se fățarniceau că sînt saracini. Dar nu s-au putut ascunde mult timp. Că aflînd Avrahin, și mîniindu-se, i-a pus cu picioarele în obezi, și i-a bătut cu toiege noduroase. Fericitul Antonie luînd patru sute de toiege pe tălpi, mulțumea lui Dumnezeu. După aceea l-a pus pe un grătar, legat deasupra unui samar cu ștreanguri și l-a purtat pin mijlocul tîrgului. Iar pe Petru dezbrăcîndu-l, l-a bătut cu toiege pe spinare și pe pîntece, și l-a băgat în temniță. După aceea mai scoțîndu-i, iarăși i-a supus la cumplite chinuri, în timpul cărora și-au dat sufletul lui Dumnezeu. După aceea au adus și pe tatăl lor Ioan, și ridicîndu-l cu mîna stîngă de grumaji, îi băgă lui sabia în gură pe gîtlej, și așa el și-a dat duhul peste fiii săi. Și făcînd foc mare, au ars trupurile sfinților toate la un loc. Iar fericitul Andrei, foarte bătrîn fiind de vîrstă, și multă vreme zăcînd la închisoare, uscat fiind de foame și de sete și de goliciune și nesupunîndu-se aceluia, a fost străpuns cu sulița și apoi i s-a tăiat capul. Și așa s-a plinit mărturisirea lor.

Tot în această zi, pomenirea Sfintei Mucenițe Raida fecioara.

Această sfîntă s-a născut în Egipt, la locul ce se cheamă Tama, fiică fiind unui preot anume Petru, și a îmbrăcat schima monahicească, avînd ea doisprezece ani. Deci pogorîndu-se împreună cu alte fecioare la fîntînă ca să-și scoată apă și văzînd multe fecioare, femei și mulțime de bărbați, preoți și diaconi și călugări, pe care îi prinsese ighemonul Luchian, și-i ducea

legaţi într-o corabie, şi aflînd ea că sînt legaţi pentru Hristos, îmbărbătîndu-se, a intrat şi ea între dînşii, rugîndu-se lui Comentarisie care era mai mare, ca să fie şi ea cu aceia, iar acela o învăţa să-şi aleagă ce este mai bine: să nu pătimească chinuri, nici să moară cu acei legaţi. Dar nevrînd ea, a stat înaintea ighemonului şi a batjocorit pe zeii lui şi l-a scuipat în obraz căci îşi bătea joc de credinţa creştinilor. De aceea, după multe chinuri i s-a tăiat capul.

Tot în această zi, pomenirea Cuvioaselor femei surori Xantipi şi Polixeni.

Aceste sfinte au fost din ţara spaniolilor, pe vremea lui Claudie Cezarul. Xantipi era femeia lui Prob care administra ţara şi a fost învăţată de Apostolul Pavel cînd a fost acolo, şi împreună cu alţii şi bărbatul ei. Iar Polixeni fusese răpită de oarecare om rău şi făcător de rele; dar cu darul lui Dumnezeu a scăpat curată şi neîntinată, şi a fost botezată de Apostolul Andrei. Crezînd mulţi prin ea, a luat cu sine pe Apostolul Onisim, şi s-au dus în Spania, patria sa. După acea călătorie mare şi nespusă, a fugit trăgînd cu dînsa şi pe Rebeca cu care se botezase, şi a aflat pe sora sa Xantipi. Şi petrecîndu-şi viaţa împreună, şi multe puteri de minuni arătînd, către Domnul s-au dus.

Tot în această zi, pomenirea Sfîntului noul Mucenic Nicolae Pantopolitul, care, mărturisind în Constantinopol, la anul 1672, prin sabie s-a sfîrşit; şi pomenirea Sfîntului noul Mucenic Ioan din Coniţa.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mîntuieşte pe noi. Amin.

Cîntarea a 7-a:

Irmos: Dătător de rouă cuptorul...

Pentru că n-ai crezut cuvintelor mele, amuţire vei pătimi cu adevărat; şi cînd vei vedea născut pe glasul Cuvîntului, atunci vei glăsui strigînd: Bine eşti cuvîntat, Dumnezeul lui Israel.

Ca un soare cu luna, fiind împreună, prealuminatul Zaharia cu preamărita Elisabeta a născut pe sfeşnicul Luminii cel purtător de lumină, care luminează nouă, celor cumplit ţinuţi în întunericul patimilor.

Slavă...

Fiind încă în pîntecele Elisabetei marele Înaintemergător, cu săltările ca şi cu nişte cuvinte s-a închinat Ţie Hristoase, Cel ce erai în pîntecele Fecioarei, Iisuse Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum..., a Născătoarei:

Luna, Elisabeta, purtînd în pîntece ca o stea pe dumnezeiescul Înaintemergător, s-a închinat norului cel luminat, Mariei, celei ce purta pe Soarele Hristos, Cel întrupat dintr-însa pentru mîntuirea noastră.

Cîntarea a 8-a:

Irmos: Din văpaie cuvioşilor rouă...

Prietenul Mirelui mai înainte se găteşte, şi glasul Cuvîntului alcătuire primeşte; şi în pîntece sterp acum se zămisleşte marele ostaş al Împăratului tuturor.

Lucrătorul inimilor celor sterpe a înflorit; iată se găteşte securea patimilor. Viţelul cel cinstit al înfrînării se hrăneşte, marele Înaintemergător. Popoare, bucuraţi-vă!

Binecuvîntăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfîntul Duh, Domnul.

Precum legăturile de demult ale celei sterpe, aşa şi împietrirea cugetului meu o dezleagă, Botezătorule, şi roade de pocă-

ință mă învrednicește să odrăslesc și să viez în veci.

Și acum..., a Născătoarei :

Dacă te-a văzut Elisabeta pe tine, Fecioară, avînd în pîntece, s-a bucurat înlăuntrul ei pruncul și a săltat, cunoscînd pe Stăpînul său.

Cîntarea a 9-a :

Irmos : Pe Dumnezeu a-L vedea...

Marele și dumnezeiescul Înaintemergător, ușa cea stearpă acum deschizînd-o, se sălășluiește în pîntece de maică, ca în niște palate împărătești, ca să iasă ca un ostaș, gătind tuturor căile Împăratului.

Proorocule al lui Dumnezeu, bătrînule, dănțuiește ! Că vei naște fiu pe Ioan Înaintemergătorul, decît care mai mare între oameni nu s-a născut. Saltă Elisabeta. Tot pămîntul, aducînd laudă lui Dumnezeu, Făcătorul tuturor, bucură-te !

Slavă...

De noi cei ce cu credință te lăudăm pe tine, adu-ți aminte acum proorocule al Domnului și Înaintemergătorule și, izbăvindu-ne de patimi sufletești, mîntuiește-ne pe noi din nevoi și la cereasca cărare povățuiește-ne cu dumnezeiască cuviință, pururea fericite.

Și acum..., a Născătoarei :

Fecioară Marie, dacă s-a simțit Elisabeta pe sine slobodă de legăturile sterpiciunii, și avînd în pîntece pe Înaintemergătorul Celui ce S-a sălășluit în pîntecele tău, te-a cunoscut pe tine Curată Maică a lui Dumnezeu cu adevărat.

LUMININDA

Podobie : Cu ucenicii să ne suim...

Minunata zămislire a Înaintemergătorului mai înainte vestește pe Împăratul cel ce avea să Se nască din Fecioară, precum acesta din Elisabeta cea neroditoare și stearpă și din bătrînul mare preot Zaharia. Pentru ale căror rugăciuni, ale Născătoarei de Dumnezeu și ale lui Ioan Botezătorul Tău, Doamne, mîntuiește-ne și ne miluiește pe toți (de două ori).

Slavă... Și acum..., a Născătoarei :

Bucurîndu-ne, cu mulțumită strigăm ție: Bucură-te ! ca cinstitul Arhanghel, cei ce ne-am mîntuit din blestemul cel din început, prin cel născut al tău, Preacurată. Bucură-te scăparea lui Adam, Născătoare de Dumnezeu Fecioară ! Bucură-te cinstită, prin care ne-am mîntuit din moarte ! Bucură-te cea prin care am dobîndit împărăția cerurilor.

LA LAUDE

Stihirile pe 4, glasul 1 :

Podobie : Ceea ce ești bucuria...

Se veselește făptura de zămislirea ta, Proorocule, și Înaintemergătorule și Botezătorule Ioan ! Că dumnezeiască nașterea ta însemnează nouă naș-

terea Stăpînului, și pentru aceasta cu un glas noi pămîntenii, după vrednicie te lăudăm pe tine.

Aflînd zămislirea celei sterpe, preamărită mărturie, o aduce îngerul spre încredințare Mariei. Pentru aceasta și noi sterpiciunea Elisabetei și pe Zaharia soțul ei și pe Ioan să-i lăudăm.

Făclia cea de Dumnezeu gătită a Luminii celei veșnice, prietenul Mirelui, luceafărul cel mare al Soarelui măririi, glasul cel viu al Cuvîntului lui Dumnezeu, Înaintemergătorul venirii Domnului, prin vestire îngerească acum se zămislește.

Prin starea de-a dreapta a îngerului în jertfelnic, mai înainte a închipuit a fi Înaintemergătorul, cel ce jertfelnic dumnezeiesc al bunei miresme a lui Hristos s-a arătat, care s-a învrednicit și de șederea de-a dreapta Domnului Iisus, și cunoștința lui lumii a înmiresmat.

Slavă... Și acum..., glasul al 6-lea :

Elisabeta a zămislit pe Înaintemergătorul darului, iar Fecioara pe Domnul slavei; sărutatu-s-au amîndouă maicile, și pruncul a săltat. Că dinlăuntru sluga lăuda pe Stăpînul. Și minunîndu-se maica Înaintemergătorului a început a grăi : De unde mie aceasta ca Maica Domnului meu să vină la mine, Cel ce are mare milă, să mîntuiască pe poporul cel deznădăjduit.

Doxologia mare ; după Sfinte Dumnezeule... troparul sfîntului, Slavă... Și acum..., Taina cea din veac ascunsă..., ecteniile și otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile din Canonul Înaintemergătorului. Cîntarea a 3-a și a 6-a, pe 8. Prochimen, glasul al 7-lea : Veseli-se-vor drepții în Domnul... Stih : Auzi, Dumnezeule, glasul meu... Apostolul din Epistola către Galateni (IV, 22—27) : Fraților, Avraam a avut doi feciori... Aliluia, Dreptul ca finicul va înflori... Evanghelia de la Luca (I, 5—25) : În vremea aceea, în zilele lui Irod împăratul...

CHINONICUL

Întru pomenire veșnică va fi dreptul, de auzul rău nu se va teme.

ÎN ACEASTĂ LUNĂ

ZIUA A DOUĂZECI ȘI PATRA

Pomenirea Sfintei Marii Mucenițe și întocmai cu Apostolii Tecla.

LA VECERNIE

La Doamne, strigat-am..., se pun Stihirile pe 6, glasul al 8-lea :

Podobie : Doamne, de ai și stat...

Doamne, de s-a și săvîrșit Tecla în despicătura pietrei, pentru dragostea Ta, dar cu gîndul stînd în înălțime înaintea scaunului Tău, se uimea de neasemănată frumusețea Ta, a Celui ce Te-ai întrupat pentru iubirea de oameni, ca să mîntuiești sufletele noastre (de două ori).

Doamne, de a și fost legată Tecla cînd a năzuit către Apostolul, dar de legătura doririi celor pămîntești s-a dezlegat. Și fiind cuprinsă de puterea dragostei Tale, s-a unit cu Tine, Mîntuitorule al sufletelor noastre (de două ori).

Doamne, de s-a și despărțit Tecla fără de voie de Tine, Învățătorul ei, dar de față Te avea în vremea nevoinței. Și golindu-se de haină, se acoperea cu mărirea Ta; și fiind încununată de mîna Ta, ocrotește sufletele noastre.

Doamne, de s-a și dat focului curata întîia mucenită a Ta, dar nu a fost arsă în el, avîndu-Te pe Tine răcoreală. De sălbaticele fiare a rămas nevătămată, fiind păzită de mîna Ta, Mîntuitorule al sufletelor noastre.

Slavă..., glasul al 6-lea:

A lui Anatolie.

Cu lupte nevoitoare ai călcat pe vrăjmașul, Preafericită Tecla, și muceniceşte sfărîmînd măiestriile lui, te-ai lepădat de Tamir, și te-ai logodit cu Hristos, iubitul tău cel adevărat, tovarășă a lui Pavel și nevoitoare împreună cu Ștefan. Ca ceea ce ești între femei întîia mucenită a lui Hristos, avînd îndrăzneală către Dînsul, mîntuiește de primejdii sufletele noastre, celor ce cu credință săvîrșim pomenirea ta, cea pururea prăznuită.

Și acum..., a Născătoarei:

Podobie: A treia zi ai înviat...

Scăparea mea cea mare și nădejdea și părtinitoarea mea, tu ești, Maică Fecioară Preacurată. Ci grăbește acum și mă scapă de relele ce au năvălit asupra mea.

A Crucii, a Născătoarei:

Ceea ce Te-a născut pe Tine, Hristoase, văzîndu-Te răstignit, tînguindu-se ca o maică striga: Fiul meu și Dumnezeul meu! Preadulcele meu fiu, cum suferi patimi de necinste?

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul 1:

Podobie: Ceea ce ești bucuria...

O, prealăudată întîia mucenită și întocmai cu Apostolii, mărirea mucenițelor, frumoasă fecioară Tecla, către tine strig: Vindecă patimile și rănile cele rele ale sufletului meu, prin rugăciunile tale cele primite de Dumnezeu, și mă scoate din focul cel nestins.

Stih: În tot pămîntul a ieșit vestirea lor și la marginile lumii cuvintele lor.

Dumnezeiască puterea lui Hristos cea întru tot puternică, a stins văpaia prin nor cu ploaie, și răcorindu-te, Tecla, ca pe o credincioasă, cu dreptate a ars pe cei necredincioși. Și izbăvindu-te de la sfărîmarea fiarelor și a taurilor, te-a preamărit.

Stih: Și a pus pe piatră picioarele mele.

Dorind de Mirele cel preacurat și frumos întru podoabă, Te-

cla, te-ai lepădat de logodnic, urmînd cuvintelor lui Pavel, logoditorul Bisericii. Cu care împreună ridicîndu-te la odihna cea veselitoare, te-ai logodit cu Cel pe care L-ai iubit.

Slavă..., glasul al 8-lea :

A lui Anatolie.

Năvălirile leilor le-ai călcat, și pe Tamir rușinîndu-l, întîia muceniță și întocmai cu Apostolii, ai urmat Mirelui tău strigînd : Spre mireasma Ta am năzuit, Hristoase. Pentru aceea alergînd după Pavel, ai primit dar din cer, și ai luat cununa de la Dumnezeu, puitorul de nevoințe, iar acum te rogi neîncetat să se dăruiască iertare de greșeale, celor ce cu credință săvîrșesc sfințită pomenirea ta.

Și acum..., a Născătoarei :

Podobie : Mucenicii Tăi, Doamne...

Nădejde și părtinire și sprijineală și acoperămînt, și scăpare îmi ești mie, Preacurată Fecioară. Pentru aceea către tine scap, stăpînă, strigînd și zicînd : Păcătuit-am ! Izbăvește-mă, Fecioară, izbăvește-mă, ceea ce tu singură cu adevărat ești chezășuitoarea păcătoșilor.

A Crucii, a Născătoarei :

Nu sufăr, Fiul meu, a Te vedea pe Tine, Cel ce tuturor dai priveghere, adormit pe lemn, ca să dai priveghere mîntuitoare și dumnezeiască tuturor celor odinioară adormiți de somnul piericiunii, din călcarea poruncii, zicea Fecioara tînguindu-se. Pe care o mărim.

Tropar, glasul al 4-lea :

Mielușeaua Ta, Iisuse, Tecla...

Slavă... Și acum..., al Născătoarei :

Caută la sfîrșitul cărții.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..., se cîntă troparul sfintei de 2 ori. Slavă... Și acum..., al Născătoarei.

După obișnuitele Catisme, Sedelnele din Octoih.

Psalm 50.

CANOANELE

Ale Octoihului amîndouă fără martirice, și al sfintei pe 6.

CANONUL sfintei

Afară de troparele Născătoarei de Dumnezeu.

Facere a lui Ioan Monahul.

Cîntarea 1-a, glasul al 8-lea :

Irmosul :

Să cîntăm Domnului, Celui ce a povățuit pe poporul «Său prin Marea Roșie, cîn«tare de biruință, căci cu slavă «S-a preaslăvit».

Limba nu poate povesti nevoințele cele prealăudate ale celei dintîi mucenițe; că nu este vrednică a o lăuda după cuviință.

Mîndria cea îngîmfată a tiranului a încetat, căci cu dreapta

credință în Hristos s-au îmbărbătat femei împotriva lui.

Slavă...

Fecioara Tecla, învățîndu-se prin cuvintele tale cele evanghelicești, Preafericite Pavele, s-a logodit cu Hristos.

Și acum..., a Născătoarei :

Preacurată Născătoare de Dumnezeu, ceea ce mai presus de fire, întrupat ai născut pe Cuvîntul cel veșnic, și mai presus de Dumnezeire, pe tine te lăudăm, Fecioară.

Cîntarea a 3-a :

Irmos : Tu ești întărirea...

O, cît este de minunată dragostea cea mai presus de cuget, cu care întru Hristos te-ai legat cu Pavel, unindu-te Lui cu Duhul, preacinstită.

Dezmierdarea dulceților celor pămîntești n-a putut să rănească cugetul tău cel alcătuit cu dragostea cea duhovnicească.

Slavă...

Cu totul mîntuindu-te de patimile trupului, nu te-ai muiat de cuvintele maicii tale, purtătoare de chinuri prealăudată.

Și acum..., a Născătoarei :

Dă-ne nouă ajutor, prin rugăciunile tale, Preacurată, depărtînd de la noi năpădirile nevoilor celor cumplite.

Irmosul :

Tu ești întărirea celor ce «aleargă la Tine, Doamne ; Tu «ești lumina celor întunecați ; «și pe Tine Te laudă duhul «meu».

SEDEALNA, glasul al 4-lea :

Podobie : Spăimîntatu-s-a Iosif..

Cuvintele înțeleptului Apostol Pavel ai ascultat, și ai părăsit cele stricăcioase și cu Hristos te-ai logodit ; și ținînd făclia credinței, ai călcat puterea focului și sălbăticia fiarelor ai îmblînzit-o ; iar din cer ai primit cunună nestricăcioasă pe creștetul tău ; și acum roagă-te, să se mîntuiască cei ce săvîrșesc pomenirea ta.

Slavă..., glasul al 8-lea :

Podobie : Pe Înțelepciunea...

Femeiasca slăbiciune prefăcînd-o în bărbăție cu virtuțile, prin dragostea lui Hristos, te-ai făcut locaș lui Dumnezeu ; și prin pustnicie ai risipit norul patimilor cu nevoința. Iar prin jertfire te-ai arătat laudă mucenițelor. Pentru aceasta îndoit strălucind cu razele Duhului, lumea ai luminat, întîia muceniță prealăudată. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu să dăruiască iertare de greșeale, celor ce cu dragoste prăznuiesc sfîntă pomenirea ta.

Și acum..., a Născătoarei :

Pe tine ca pe o Fecioară și singura între femei care fără de sămînță ai născut pe Dum-

nezeu cu trup, toate neamurile oamenilor te fericim ; căci în tine S-a sălășluit Focul Dumnezeirii și ca pe un prunc ai aplecat pe Ziditorul și Domnul. Pentru aceasta neamul îngeresc și omenesc, după vrednicie, mărim preasfîntă nașterea ta, și cu un glas grăim către tine: Roagă-te Fiului tău și Dumnezeu, iertare de greșeale să dăruiască, celor ce cu vrednicie laudă mărirea ta.

A Crucii, a Născătoarei :

Pe Mielușelul și Păstorul și Mîntuitorul, mielușeaua văzîndu-L răstignit pe Cruce, se văita lăcrimînd, și cu amar striga : Lumea se veselește primind mîntuire, iar cele dinăuntrul meu se ard, văzîndu-Ți răstignirea pe care o rabzi pentru milostivire, îndelung-Răbdătorule Doamne, adîncul milei, și izvorul cel nedeșertat. Milostivește-Te și dăruiește iertare de greșeale celor ce cu credință măresc dumnezeieștile Tale patimi.

Cîntarea a 4-a :

Irmosul :

Auzit-am, Doamne, taina iconomiei Tale ; înțeles-am «lucrurile Tale, și am preamărit «Dumnezeirea Ta».

Pe tine ceea ce erai logodită cu Tamir, logodnicul Bisericii Pavel te-a logodit cu mirele cel ceresc, ca pe ceea ce ai fost fără prihană, Tecla preaînțeleaptă.

Pătrunsu-te-ai de dragostea credinței de Dumnezeu, prin cuvintele lui Pavel, și cuvintele lui Tamir le-ai defăimat ca pe o bîrfeală, muceniță.

Cu stropirea dumnezeiescului sînge s-a binecuvîntat neamul cel din Adam; și Eva se bucură, văzînd pe șarpele călcat de femeie.

Slavă...

Poftind curăția, de toate cele veselitoare ale vieții s-a lepădat, de avere, de neam, de frumusețe, și de logodnicul cel dulce, curata muceniță.

Și acum..., a Născătoarei :

Dăruiește-ne nouă iertare de greșeale, ca unul ce ești fără de păcat, și împacă lumea Ta Dumnezeule, pentru rugăciunile celei ce Te-a născut pe Tine.

Cîntarea a 5-a :

Irmosul :

Mînecînd strigăm Ție, Doamne, mîntuiește-ne pe «noi ; că Tu ești Dumnezeul «nostru, afară de Tine pe altul «nu știm».

În prea mare faptă de nevoințe te-ai nevoit, Preafericită Tecla, și te-ai învrednicit de dar.

Amăgitu-s-a balaurul cel viclean, căci Fecioara cu dumnezeieștile patimi se învăța a fi ascultătoare.

Slavă...

Îndrăzneala cea dumnezeiască biruia sfiala ta, că focul Treimii cel din inima ta te-a aprins pe tine spre mucenicie.

Și acum..., a Născătoarei :

Fecioară după naștere te lăudăm pe tine, Născătoare de Dumnezeu ; că tu pe Dumnezeu Cuvîntul cu trup L-ai născut lumii.

Cîntarea a 6-a :

Irmos : Rugăciunea mea voi vărsa...

Slăbiciunea firii feciorești s-a întărit cu puterea Crucii. Că din dumnezeiască rîvnă lepădîndu-și noaptea podoaba tinereților, a îndrăznit și a alergat, căutînd învățăturile cele cu bun miros ale Celui dorit al ei.

Dorința Ziditorului biruind dragostele zidirilor, întîia Mucenită Tecla a părăsit cămările cele de mire, și de bunăvoie a primit a locui în închisoare cu vinovații.

Slavă...

Cu Duhul săruta mucenița legăturile dumnezeiescului învățător. Fiind în temniță, și adăpîndu-se cu cuvintele Lui, creștea ca într-o dumnezeiască grădină, și cu adevărat aducea Stăpînului roadă preafrumoasă.

Și acum..., a Născătoarei :

Nu înceta rugîndu-te pentru noi, Preasfîntă de Dumnezeu Născătoare Fecioară, că tu ești întărirea credincioșilor ; și cu nădejdea ta ne întărim, și cu dragoste te mărim pe tine și pe Cel ce în chip de negrăit S-a întrupat din tine, Preacurată.

Irmosul :

Rugăciunea mea voi vărsa «către Domnul, și Lui voi «spune necazurile mele, că s-a «umplut sufletul meu de răutăți, și viața mea s-a apropiat «de iad, și ca Iona mă rog : «Dumnezeule, din stricăciune «scoate-mă».

CONDAC, glasul al 8-lea :

Cu frumusețea fecioriei ai strălucit, cu cununa muceniciei te-ai împodobit, și apostolie ți s-a încredințat, fecioară, ca unei mărite ; și văpaia focului ai prefăcut-o în rouă, iar prin rugăciunea ta furia taurului ai înfrînt-o, ca ceea ce ești întîia nevoitoare.

ICOS

Strălucirea praznicului celui cinstit luminează mai mult decît soarele. Că fulgerînd raze de lumină se arată în ochii credincioșilor. Pentru aceea dănțuind împreună cu îngerii, să glăsuim toți Mîntuitorului Dumnezeu, strigînd către El: Mărit-ai, Mîntuitorule, milele Tale, dăruind poporului dar desăvîrșit, pe cea dintîi nevoitoare.

SINAXAR

În această lună, în ziua a douăzeci și patra, pomenirea Sfintei Marii Mucenițe și întocmai cu Apostolii Tecla.

Această sfîntă a fost din cetatea Iconiei, născută fiind de Teoclia, de bun neam și

slăvită. A învățat cuvîntul credinței de la marele Pavel Apostolul, cînd acesta învăța în casa lui Onisifor. Iar sfînta cînd a venit la credință era de optsprezece ani, logodită fiind cu Tamir. Și nebăgînd seamă focul în care s-a aruncat, nici de logodnic, a urmat lui Pavel. Iar după aceea mergînd la Antiohia, a fost dată la fiare sălbatice de Alexandru, și la tauri ca să o împungă și să o sfărîme; și izbăvindu-se de toate cu darul lui Dumnezeu, și propovăduind prin multe locuri pe Domnul Iisus Hristos și trăgînd pe mulți către credința în Hristos, s-a dus la patria sa, unde petrecînd cu singurătate într-un munte, ce se zice vechea Selevchie și făcînd multe puteri de minuni, a părăsit viața, despicîndu-se o piatră și primind-o. Iar toată vremea vieții sale a fost nouăzeci de ani.

Tot în această zi, pomenirea preacuviosului Părintelui nostru Coprie.

Acest sfînt părinte s-a născut în gunoi lîngă Mînăstirea Sfîntului Marelui Teodosie Chinoviarhul, dintr-o femeie urmărită de agareni, cu alți mulți creștini care fugeau către Sfîntul Teodosie ca să scape. După ce s-au dus păgînii, potoliți de dumnezeiescul dar ce locuia în Sfîntul Teodosie, au aflat călugării pe copilul ce se născuse în gunoi. Din porunca marelui Teodosie l-au luat și l-au numit Coprie (adică gunoi) și a fost hrănit cu laptele unei capre, care păștea în cîmp împreună cu celelalte. Iar cînd știa vremea că trebuie să sugă copilul, se pogora singură din munte de-l alăpta și iar se întorcea la turmă. Dacă s-a făcut mare, copilul era foarte drag marelui Teodosie, și s-a învrednicit de Duhul Sfînt. Căci păzind curăția sufletului a ajuns de i se supuneau fiarele sălbatice. Așa, într-una din zile, aflînd un urs în grădină mîncînd lăptucile, l-a luat de urechi și l-a scos afară. Și poruncindu-i, cu ruga marelui (Teodosie), n-a mai cutezat ursul altădată să mai intre în grădină. Și în munte suindu-se cu un măgar la lemne, și aducînd lemnele iarăși a venit un urs, și a apucat măgarul să-l vatăme. Dar sfîntul a prins pe urs, și a pus lemnele pe el zicîndu-i: Nu te voi lăsa, că acum trebuie să faci tu slujba măgarului pînă se va tămădui. Și prin ruga marelui Teodosie i se supunea ursul și căra lemne. Acest sfînt servind la bucătărie, cînd undea căldarea de se vărsau bucatele, negăsind la îndemînă lingura cea obișnuită, își băga mîna goală în căldare de potolea undele și nu se vătăma.

Ajungînd el la nouăzeci de ani, strălucea între părinții aceia ca soarele, împodobit fiind cu preoția și cu tot felul de virtuți. Și stînd într-un loc ascuns își tindea rugăciunile către Dumnezeu atîta, încît marele Teodosie, după mutarea sa către Domnul, i se arăta, și venea împreună cu dînsul și cînta. Și mai pe urmă zise către dînsul: Iată, frate Coprie, ți-a venit vremea petrecerii tale; vino către noi la locul care-ți este gătit. Și dacă auzi aceasta minunatul, peste puține zile se îmbolnăvi și sărutînd pe sfinții părinți, se duse cu pace către Domnul.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluiește-ne și ne mîntuiește pe noi. Amin.

Cîntarea a 7-a:

Irmosul:

Tinerii cei ce merseseră din Iudeea în Babilon oarecînd, «cu credința Treimii, văpaia «cuptorului au călcat-o, cîntînd: «Dumnezeul părinților noștri, «bine ești cuvîntat».

Cu Pavel ca și cu un legat te-ai legat prin dragoste cu legături nedezlegate, preafericită, fiind unită întru credință, și împreună cîntînd: Bine ești cuvîntat, Dumnezeul părinților noștri.

Stătut-ai de față împreună cu Pavel înaintea divanurilor celor fără dreptate, o, fecioară frumoasă, și prin dragostea Stăpînului lepădînd sfiala, întru uimire cîntai: Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvîntat.

Pentru dumnezeiasca dragoste mucenită, ți-ai dat trupul în cuptor, și cu puterea Celui dorit ai rămas nearsă, cîntînd: Bine ești cuvîntat Dumnezeul părinților noștri.

Slavă...

Nor cu ploaie și cu vifor stingînd văpaia, cu dreptate a ars pe cei fără de minte, și au ferit

pe muceniță, care cînta: Bine ești cuvîntat, Dumnezeul părinților noștri.

Și acum..., a Născătoarei:

Din pîntece feciorese întrupîndu-Te, Te-ai arătat mîntuire lumii. Drept aceea știind noi pe Maica Ta, Născătoare de Dumnezeu, cu mulțumire cîntăm: Bine ești cuvîntat, Dumnezeul părinților noștri.

Cîntarea a 8-a:

Irmos: Pe Împăratul ceresc...

Socoteala ta s-a arătat minunată, că ai locuit în mormînt, ca în Eden, fecioară muceniță, lăudînd pe Hristos în veci.

Nesuferind să ți se spurce frumusețea fecioriei cea cu bună cuviință, vitează, ai voit mai bine a muri; pentru aceea trăiești acum în veci.

Tu, întîia muceniță, fiind împreunată în veci cu mirele Hristos, Cel de viață făcător și mai presus de ființă, ai ales a fi dată fiarelor, decît celor ce te înconjurau pe tine.

Binecuvîntăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfîntul Duh, Domnul.

Dezbrăcîndu-te de haina stricăciunii, cu cuviincioasă podoabă ai năzuit la luptă pentru Hristos, și ai ajuns către viața cea neîmbătrînitoare în veci.

Și acum..., a Născătoarei:

Pe Cel ce S-a pogorît din cer și S-a sălășluit în pîntecele cel feciorese, lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvîntăm și să ne închinăm Domnului cîntîndu-I și preaînălțîndu-L pe Dînsul întru toți vecii.

Pe Împăratul ceresc, pe Care «Îl laudă oștile îngerești, lăuda«ți-L și-L preaînălțați întru toți «vecii».

Cîntarea a 9-a:

Irmos: Pe tine Maica...

Cine nu se va mira de tine ceea ce ești nebiruită, o, întîia muceniță? Că patimile sufletului ce sînt fiare înțelegătoare îmblînzindu-le, nu te-ai îngrozit de pornirile cele neoprite ale fiarelor, ci ai petrecut în mijlocul lor nevătămată.

Piatra cea neumblată și vîrtoasă, din porunca lui Dumnezeu s-a despicat pentru tine, muceniță de Dumnezeu purtătoare, ceea ce ai fost mireasă dumnezeiască, pecetluită cu pecetea băii botezului, și ca o cămară ai fost primită în brațele ei.

Slavă...

Tu, întîia muceniță, vindecă rănile sufletului meu; dăruiește prin rugăciunile tale pace lumii, binecredinciosului popor biruință împotriva vrăjmașilor și pace Bisericii.

Și acum..., a Născătoarei:

Omoară-mi stăpînă păcatul care încă este viu. Înviază omorîciunea sufletului prin lu-

crarea Vieții celei adevărate, care, pentru nespusa milostivire, S-a născut din pîntecele tău celor ce cu credință te măresc pe tine.

Irmosul :

Pe tine Maica lui Dumnezeu «și Fecioara cea neispitită de «nuntă, pe tine ceea ce ai năs«cut mai presus de minte prin «cuvînt pe Dumnezeu cel ade«vărat ; pe cea mai înaltă decît «preacuratele puteri, cu neîn«cetate cîntări te mărim».

LUMINÎNDA

Podobie : Femei auziți...

Întărindu-te, frumoasă fecioară, cu dumnezeieștile învățături ale lui Pavel propovăduitorul de Dumnezeu, i-ai urmat lui și n-ai băgat în seamă pe logodnicul cel pieritor, întîia mucenință, mult-chinuită, Tecla cea întocmai cu Apostolii. Pentru aceea ai primit cunună de biruință de la Hristos.

Slavă...

Să lăudăm pe slava fecioarelor, îndreptătoarea pătimitorilor, ceea ce tuturor a deschis calea muceniciei, pe Tecla cea întocmai cu Apostolii și întîia pătimitoare.

Și acum..., a Născătoarei :

Cu adevărat de Dumnezeu Născătoare, te mărturisim, stăpînă, noi cei mîntuiți prin tine. Căci în chip de negrăit ai născut pe Dumnezeu, Care prin Cruce a pierdut moartea, și către Sine a tras popoare de mucenici. Cu care împreună te lăudăm pe tine, Fecioară.

LA LAUDE

Stihirile pe 4, glasul 1 :

Ale lui Anatolie.

Astăzi este pusă înainte faptă de nevoință ; să dănțuim popoarelor, și să privim lucrurile minunate ce se săvîrșesc. Căci stă înainte mielușeaua cea neîntinată, frumoasa fecioară, și mireasa lui Dumnezeu, junghiere pentru Hristos Dumnezeul nostru, Cel ce s-a junghiat. Pentru aceasta cu credința Treimii a făcut să înceteze necredința tiranilor și, împreună cu îngerii dănțuind, se roagă Mîntuitorului să mîntuiască sufletele noastre.

A aceluiași, glasul al 2-lea :

Avînd în ceruri mire pe Hristos, Dumnezeul nostru, ai defăimat și cămara cea de mire și pe logodnicul cel de pe pămînt, Tecla, întîia pătimitoare. Căci înțeleaptă fiind, nu te-ai plecat momelilor maicii tale, ci ai urmat lui Pavel, ridicînd pe umerii tăi semnul Crucii. De foc nu te-ai sfiit, cruzimea fiarelor ai îmblînzit-o, și pe F o c a l-ai omorît cu cea întru Hristos afundare a sfîntului Botez. Ci ca ceea ce te-ai înfrumusețat vitejește în pătimiri dumnezeiești, nu înceta a te ruga Domnului, pentru cei ce cu credință săvîrșim pomenirea ta cea pururea cinstită.

A aceluiași, asemenea :

Dîndu-te cu totul pe tine voirii celei atotputernice și întărindu-te de dragostea lui Hristos, ca cea întîi pătimitoare, dragostea celor pămîntești ai părăsit-o, și numai strălucirea vieții celei veșnice ai poftit. Pentru aceea te-ai învrednicit de cămara cea preafericită a Mirelui Hristos ; unde aflînd desfătarea cea negrăită, împreună cu fecioarele cele înțelepte, roagă-te, Apostoliță Tecla, pentru sufletele noastre.

Glasul al 4-lea, a aceluiași :

Alcătuiți dănțuiri, iubitorilor de mucenițe, că a ajuns vremea răsplătirilor și pomenirea cea de peste an a întîiei mucenițe, îndemnînd pe toți spre lauda lui Dumnezeu. Pentru că Tecla, întîia muceniță între femei, săvîrșindu-și alergarea cea nevoitoare, întîia s-a arătat purtătoare de cunună și cu îndrăzneală se roagă pentru sufletele noastre.

Slavă..., glasul al 4-lea :

De nevoința ta cea mai presus de fire, întîia muceniță a lui Hristos, nu numai neamurile oamenilor s-au minunat, ci și fiarele cele sălbatice s-au spăimîntat. Văpăile focului nu le-ai simțit, frumoasă Fecioară Tecla, pentru dragostea mirelui tău Hristos. Că lepădîndu-te de cele lumești, ai pătimit pentru Dînsul, ca să cîștigi fericirea cea cerească, rugîndu-te cu îndrăzneală pentru sufletele noastre.

Și acum..., a Născătoarei :

Podobie : Ca pe un viteaz...

Cu ploaia Preasfîntului Duh, răcorește cugetul meu, Preacurată, ceea ce ai născut picătura cea nemăsurată, pe Hristos, Care cu îndurările Sale șterge fărădelegile oamenilor. Usucă izvorul patimilor și mă învrednicește pîrîului celui pururea viu, Preacurată Fecioară.

A Crucii, a Născătoarei :

Dacă Te-a văzut pironit pe Cruce, Doamne, mielușeaua și Maica Ta se uimea și striga : Ce vedere este aceasta, Fiul meu preaiubit ? Acestea Ți-a răsplătit Ție poporul cel neplecat și fără de lege, care s-a îndestulat de multele Tale minuni ? Mărire să fie negrăitei pogorîrii Tale Stăpîne.

STIHOAVNA din Octoih.

Slavă..., a sfintei, glasul al 2-lea :

Facere a lui Anatolie.

Veniți, iubitorilor de chinuri, să cinstim pe lauda fecioarelor, pe Tecla întîia muceniță ; căci ea a călcat luptele vrăjmașilor și săvîrșind biruințe, ca o vrednică s-a încununat. Pentru aceea se roagă, mult-chinuita, ca de nevoi și de osînda cea viitoare să fie mîntuiți cei ce cu credință și cu dragoste săvîrșesc pomenirea ei.

Și acum..., a Născătoarei :

Podobie : Cînd de pe lemn...

Altă scăpare și turn de putere și zid nebiruit cu adevărat nu avem, fără numai pe tine, Preacurată ; și către tine scăpăm și ție strigăm : Stăpînă, ajută ca să nu pierim ; arată darul tău la toți și mărirea puterniciei și lauda milostivirii tale.

A Crucii, a Născătoarei :

Ceea ce ai născut pe Strugurele vieții, pe care L-ai zămislit în pîntece, ca un pămînt nelucrat, dacă L-ai văzut spînzurat pe lemn, tînguindu-te te văitai, și strigai : Fiul meu, prin rugăciunile mele, ale celei ce Te-am născut, ca un îndurat picură must prin care să se ridice toată beția patimilor, Făcătorule de bine.

Și cealaltă slujbă a Utreniei după rînduială și otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile din Octoih, și ale sfintei, Cîntarea a 3-a, pe 4. Prochimen, glasul al 4-lea : Dați slavă lui Dumnezeu în locașul cel sfînt. Stih : În adunări binecuvîntați pe Dumnezeu. Apostolul din Epistola a doua către Timotei (III, 10—15) : Fiule Timotei, tu ai urmat învățătura mea... (caută la duminica a 33-a după Rusalii). Evanghelia de la Matei (XXV, 1—13) : Zis-a Domnul pilda aceasta : Împărăția cerurilor va fi asemănată cu zece fecioare... (caută sîmbătă în săptămîna a 17-a după Rusalii).

CHINONICUL

Bucurați-vă drepților întru Domnul, celor drepți se cuvine laudă.

ÎN ACEASTĂ LUNĂ

ZIUA A DOUĂZECI ȘI CINCEA

Pomenirea Preacuvioasei Maicii noastre Eufrosina.

LA VECERNIE

La Doamne, strigat-am..., se pun stihirile pe 6, glasul al 5-lea :

Podobie : Preacuvioase Părinte...

Maică Cuvioasă Eufrosina, vrednică de minune, dorind veselia adevărată, ai umblat pe cărarea pe care aceasta o pricinuiește. Că ai primit sărăcia în loc de bogăție, și pe Mirele veșnic în locul logodnicului trupesc ; înfrînarea în locul dezmierdării trecătoare și ostenelile sihăstriei în locul odihnei ; și în locul petrecerii din lume, viața mai presus de lume, pe care ai și dobîndit-o, păzindu-ți făclia nestinsă. Și te-ai învrednicit de cămara de mire, împreună cu fecioarele înțelepte, ca o fecioară și mireasă a lui Hristos, prealăudată.

Cu rîurile lacrimilor adăpîndu-ți cugetul, ți-ai înmulțit întru sihăstrie roadele îmbunătățite, și ca o vie prearoditoare, ai rodit struguri preafrumoși, cinstită ; cu al căror dumnezeiesc must adăpîndu-ne, lămurit ne îndulcim simțirile sufletului, și după urmarea ta veselindu-ne, cu dumnezeiască bucurie,

lepădînd beția din păcate, grăim către tine, preacinstită: Roagă-te pururea lui Hristos să dăruiască lumii unire, pace și mare milă.

Vedere străină și cu anevoie primită firii! Cum nu te-ai înșelat de cumplitele măiestrii ale vechiului amăgitor al Evei? Că locuind în mijlocul bărbaților cu mintea întreagă, prin mijlocul focului ai trecut nearzîndu-te, și ai ascuns neputința femeiască, fiind întărită cu dumnezeiasca putere a Celui ce a purtat neputința noastră, strălucind din Fecioară neispitită de bărbat. Pe Acela roagă-L, dănțuind împreună cu îngerii, să dăruiască lumii unire, pace și mare milă.

Slavă..., glasul al 2-lea:

A lui Studit.

Curăția fecioriei tale păzind-o neîntinată de bărbat, mireasă a lui Hristos te-ai făcut, Eufrosina preafericită. Și frumusețea trupului veștejind-o prin ostenelile sihăstriei, fericitul suflet ți l-ai împodobit cu frumusețea harului. Căci în chipul bărbătesc, ascunzînd firea femeiască, ai scăpat de pîndirile lui Veliar, viețuind pe pămînt îngerește. Așadar, cere pace celor ce cu iubire te laudă, ca ceea ce porți numele bucuriei, veselitoarea lumii.

Și acum..., a Născătoarei:

Podobie: Cînd de pe lemn...

Bucură-te stea în chipul soarelui; bucură-te pricina fără pricină a tuturor bunătăților; bucură-te ceea ce ai încăput pe Dumnezeu cel neîncăput, ceea ce ai odrăslit Spicul nemuririi; bucură-te căruță dumnezeiască, ușa cea cu totul luminoasă; bucură-te ceea ce ești pierzarea blestemului nostru strămoșesc, Fecioară, care ești pricinuitoarea bunătăților.

A Crucii, a Născătoarei, asemenea:

Cînd mielușeaua cea preacurată a văzut pe Mielușelul său, de bunăvoia Sa ca un om tîrît la junghiere, tînguindu-se zicea: Te sîrguiești acum, Hristoase, să mă faci fără de fiu pe mine care Te-am născut. Pentru ce ai făcut aceasta, Mîntuitorule a toată lumea? Însă, laud și măresc nemărginita Ta bunătate, cea mai presus de minte și de cuvînt, Iubitorule de oameni.

STIHOAVNA din Octoih.

Slavă..., a sfintei, glasul al 6-lea:

Veniți toți iubitorii de feciorie și păzitorii curăției; veniți ceata monahilor și a preacuvioaselor femei, ca într-un glas, cu credință să lăudăm pe Preafericita Eufrosina. Bucură-te ceea ce în trup femeiesc bărbătește ai vitejit. Bucură-te ceea ce prin curăție ai rușinat pe vrăjmașul și ai iubit pe Hristos. Bucură-te piatră cinstită cea cu nume de veselie. Așa, o, Preacuvioasă Maică nu înceta a te ruga pentru cei ce cinstesc pomenirea ta.

Și acum..., a Născătoarei :

Ochiul inimii mele îmi ridic către t i n e, stăpînă, nu trece puțina mea suspinare. În ceasul cînd va judeca Fiul tău lumea, fii mie acoperămînt și ajutătoare.

A Crucii, a Născătoarei :

Stînd Fecioara lîngă Cruce oarecînd în vremea răstignirii, împreună cu ucenicul cel iubitor de feciorie, și plîngînd, striga : Vai mie ! Cum pătimești Hristoase, Cel ce ești v i a ț a tuturor.

Tropar, glasul al 8-lea :

Întru tine, maică, cu osîrdie...

Slavă... Și acum..., al Născătoarei :

Caută-le la sfîrșitul cărții.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..., troparul sfintei de două ori, Slavă... Și acum..., al Născătoarei, după glasul troparului sfintei.

După obișnuitele Catisme, Sedelnele din Octoih.

Psalm 50.

CANOANELE

Al Octoihului și al sfintei, pe 4.

Facere a lui Iosif.

Cîntarea 1-a, glasul al 5-lea :

Irmosul :

Calul și pe călărașul i-a înecat în Marea Roșie Hristos, Cel ce a sfărîmat războaiele cu braț înalt, și pe Israel l-a mîntuit, pe cel ce cînta cîntare de biruință».

Luminează-mă cu lumina rugăciunilor tale, preacinstită, pe mine care astăzi laud sfînta și cea cu adevărat vrednică de laudă, cu cîntări de Dumnezeu veselitoare, pomenirea ta, ceea ce porți n u m e l e dumnezeieștii veselii.

Dorind numai de dumnezeiasca frumusețe a lui Hristos, și îndulcindu-te cu ale L u i fără de materie frumuseți, ai urît frumusețea trupului, mărită, îndeletnicindu-te cu dumnezeieștile priviri.

Slavă...

Ceea ce ești mireasă înfrumusețată cu podoabele virtuților, te-ai logodit cu Domnul cel adevărat frumos întru podoabă, Eufrosina, părăsind pe logodnicul cel vremelnic și toată veselia vieții.

Și acum..., a Născătoarei :

Cu totul este dorire și îndulcire și viață, Cel ce, pentru prisosul bunătății, a răsărit din tine, Fecioară Preacurată. Pe Acela roagă-L să mă mîntuiască pe mine, cel ce neîncetat te fericesc pe tine.

Cîntarea a 3-a :

Irmos : Cel ce ai înfipt pe nimic...

Răbdînd cu tărie nevoințele, ai pierdut măiestriile vrăjmașului și năpădirile dracilor le-ai surpat, și te-ai asemănat cu îngerii, ca ceea ce în trup muritor fiind, la nemurire ai cugetat, Maică Eufrosina.

Viața ta, Eufrosina, veselește inimile sihaștrilor, fiind întărire și povățuire către poruncile cele de mîntuire, către căile nestricăciunii, către dragostea cea preaaleasă a Ziditorului.

Slavă...

Pomenirea ta cea luminată și vrednică de laudă, dumnezeiește luminează adunările credincioșilor, îndulcește cetele cuvioșilor, veselește adunările îngerilor, a căror viețuire rîvnind, împreună cu dînșii petreci acum ca un înger.

Și acum..., a Născătoarei :

Viforul cel cumplit al patimilor mă tulbură, vînturile cele potrivnice mă cufundă în adînc, și furtuna păcatului îmi clatină inima. Născătoare de Dumnezeu, tu mă izbăvește pe mine, cel ce curat te măresc.

Irmosul :

Cel ce ai înfipt pe nimic pă«mîntul cu porunca Ta, și ai «ridicat nețiunt pe cel îngreuiat, «pe piatra cea neclintită a po«runcilor Tale, Hristoase, întă«rește Biserica Ta, Unule, Bune «și Iubitorule de oameni».

SEDEALNA, glasul al 5-lea :

Podobie : Pe Cuvîntul cel împreună...

Slăbiciunea femeiască întărind-o fără gînd de îndoială, cu nădejdile cerești ai locuit între bărbați, de Dumnezeu insuflată fecioară ; și prin osteneli și prin neadormite rugăciuni ai supus pe amăgitorul Evei sub călcîile tale. Pentru aceea cu credință te fericim.

Slavă... Și acum..., a Născătoarei :

Toată nădejdea mea în tine o pun, Născătoare de Dumnezeu, să nu mă rușinezi, Preacurată. Să nu-mi pierd nădejdea ceea ce ești bună. Că numai la tine îndrăznind, cu bună îndrăzneală biruiesc puterile potrivnice și le surp lăudîndu-mă, ca unul ce te am ajutătoare nebiruită.

A Crucii, a Născătoarei, asemenea :

Maica Ta, Hristoase, văzîndu-Te pe Cruce pironit, tînguindu-se cu jale striga și zicea : Cum Te sîrguiești să mă faci fără de fiu, Fiule, preadulce, și să mă lași singură pe pămînt pe mine ceea ce Te-am născut pe Tine, Care dai hrană tuturor oamenilor ? Însă laud și binecuvintez îndelungă-răbdarea Ta, cea mai presus de toate, Mîntuitorule.

Cîntarea a 4-a :

Irmosul :

Dumnezeiască pogorîrea Ta cunoscînd-o Avacum, cu «mai înainte vedere, Hristoase, «cu frică a strigat către Tine : «Spre mîntuirea poporului Tău «ai venit ca să mîntuiești pe un«șii Tăi».

Fiindu-ți aminte de Tatăl cel ceresc, logoditorul sufletelor, dragostea de tată și de mirele

cel vremelnic nu te-a zăticnit a nu umbla pe calea mîntuirii.

Ca un finic cu cuget dumnezeiesc ai înflorit dulceața dreptății; și ca un cedru, lîngă ape, ai înmulțit roadele faptelor celor bune ale înfrînării, de Dumnezeu Cugetătoare Eufrosina.

Slavă...

Cu focul postirii ai ars pînă la cenușă dulcețile cele uscăcioase. Și înfierbîntîndu-te de jeraticul dragostei Domnului, ai strălucit razele minunilor.

Și acum..., a Născătoarei :

Fiind îndurătoare, arată-ți îndurarea către preaticălosul meu suflet, care cumplit este întunecat de patimile păcatelor și suspină, Născătoare de Dumnezeu preacurată.

Cîntarea a 5-a :

Irmosul :

Cel ce Te îmbraci cu lumina ca și cu o haină, la T i n e «mînec și către Tine strig: Lu«minează sufletul meu cel întu«necat, Hristoase, ca un în«durat».

Cu lumina dumnezeieștilor fapte te-ai arătat, cinstită, ca piatra smaragdului în mijlocul bărbaților, arătînd lupte bărbătești și veselind pe Domnul.

Vărsînd lacrimile, ca niște miresme, te-ai umplut de miros bun ; și mărindu-te ca un mir de mult preț, te-ai adus l u i Dumnezeu mireasă nestricată.

Slavă...

Toată dorirea ta ai pus-o către Dumnezeu, de Dînsul dorind, pe El căutîndu-L, și legea L u i cea de mîntuire, urmînd, fecioară.

Și acum..., a Născătoarei :

Prunc tînăr ai născut, Preacurată, pe Cel ce mai înainte de veci a strălucit din T a t ă l cel fără de început. Pe Acela roagă-L pentru lume, Mireasă a lui Dumnezeu.

Cîntarea a 6-a :

Irmos : Marea patimilor cea sălbăticită...

Ca o curată și fără prihană, și ca o frumoasă și împodobită, te-ai logodit cu mirele Cuvîntul, Care te păzește pe tine în veci neîntinată.

Cu suspinuri și cu lacrimi căutînd pe Ziditorul, ca o aleasă te-ai învrednicit a-L vedea pe Dînsul, împreună cu cei aleși, ceea ce ești vrednică de laudă.

Slavă...

Arătatu-te-ai pildă înfrînării și chip însuflețit curăției, celor ce cu credință laudă sfințită pomenirea ta, Eufrosina.

Și acum..., a Născătoarei :

Mai presus de minte și de cuvînt ai născut pe Ziditorul cel fără de ani, Care mîntuiește de toată spurcăciunea pe cei ce te

laudă pe tine, Născătoare de Dumnezeu preasfîntă.

Irmosul :

Marea patimilor cea sălbătăci-«tă, cu viforul cel stricător de «suflet, potolește-o, Stăpîne «Hristoase, și din stricăciune «mă scoate, ca un îndurat».

CONDAC, glasul al 2-lea :

Podobie : Cele de sus căutînd...

Dorind să cîștigi viața de sus, desfătarea de jos ai părăsit-o de tot, și te-ai amestecat între bărbați, Preafrumoasă Eufrosina, ceea ce pentru Mirele tău Hristos ai defăimat pe logodnicul cel vremelnic.

ICOS

Desfătîndu-ne sufletele cu bucurie și cu veselie, veniți cu osîrdie să auzim cuvînt minunat. Căci această povestire covîrșește toată mintea și o uimește. Că femeie petrecînd în mijlocul bărbaților, a biruit pe Veliar, și focul dulceților l-a călcat și nicicum nu s-a ars. Căci cea neîntinată dorind pe Hristos, a defăimat pe logodnicul cel vremelnic.

SINAXAR

În această lună, în ziua a douăzeci și cincea, pomenirea Preacuvioasei Maicii noastre Eufrosina, fiica lui Pafnutie Egipteanul.

Sfînta Eufrosina a trăit pe timpul Împăratului Teodosie cel Mic. Părăsind ea lucrurile veselitoare ale lumii și deșertăciunea și slava vieții acesteia, și fugind pe ascuns din casa părintească, s-a schimbat pe sine, îmbrăcînd haine bărbătești, Smarald numindu-se, în loc de Eufrosina. Și fiindcă a iubit viețuirea monahicească, a mers la o mînăstire de bărbați, arătîndu-se ca un famen împărătesc, și tunzîndu-și părul capului său, se silea prin tot chipul să se ascundă, ca să nu o afle Pafnutie, tatăl ei. După ce și-a cîștigat dorința, se nevoia cu multe nevoințe și osteneli și cu rugăciuni neîncetate, pînă cînd și-a uscat cu totul trupul său gingaș femeiesc, așa fel, încît toți frații mînăstirii se spăimîntau și se minunau, văzînd pătimirea ei. Și cu adevărat era un lucru minunat, să vadă cineva o femeie frumoasă, locuind în mijlocul monahilor. Prin urmare așa a putut a străluci în mijlocul bărbaților cu virtuțile, precum și piatra cea scumpă smaraldul strălucește în mijlocul celorlalte pietre. Cu adevărat smarald s-a arătat fericita aceasta Eufrosina, rămînînd necunoscută, nu un an sau doi sau trei, ci vreme de treizeci și opt de ani încheiați, adică pînă la sfîrșitul vieții sale. Căci numai la sfîrșitul vieții sale s-a arătat cum că era femeie, și nu bărbat. Pafnutie, tatăl ei, a mers odată la mînăstire, pe timpul în care era să moară cuvioasa. Și văzîndu-l ea, a zis către dînsul cuvîntul acesta cel mai de pe urmă : O, tată ! Și așa și-a dat duhul în mîinile lui Dumnezeu, bucurîndu-se și veselindu-se de bunătățile ce avea să le dobîndească pentru nevoințele și ostenelile sale.

Iar tatăl ei auzind cuvîntul acesta, s-a spăimîntat, pentru bucuria cea peste măsură ce a luat, că s-a învrednicit a vedea pe fiica sa, și a căzut la pămînt ca un mort. Și ce alt dar se cuvenea să pătimească, pe timpul în care a auzit acest fel de cuvînt făcător de bucurie ? A lăsat el patria și lumea și cele din lume, și luînd în sufletul său asemenea rîvnă și dorință a pustniceștilor nevoințe ale fiicei sale, s-a făcut și el monah. Pentru aceasta s-a arătat diadoh și clironom, atît al locului cum și al chipului, mînăstirii, și al virtuților fiicei sale. Ca un tată al acestui fel de copil evlavios, bucurîndu-se și veselindu-se, s-a mutat la Domnul.

Tot în această zi, pomenirea aducerii aminte de cutremurul cel mare, în care s-a făcut răpirea unui prunc în văzduh.

Pe timpul împărăției lui Teodosie cel Mic, vrînd Dumnezeu să arate oamenilor, mai înainte de ziua Învierii, a îngăduit de s-a făcut cutremur înfricoșător. Pentru aceasta a făcut litanie tot poporul cu împăratul Teodosie, și cu patriarhul Proclu și cu tot clerul Bisericii, și cu tot orașul pentru frică, afară la cîmp. Și fiindcă atunci din ispita diavolului se începuse eresul teopashiților (a celor ce ziceau că Dumnezeu a suferit), fără de veste a fost răpit un co-

pilaş şi se ducea în sus în văzduh. Şi strigînd toţi cu frică şi cu spaimă multe ceasuri : Doamne miluieşte, s-a pogorît iarăşi copilaşul şezînd ca pe un norişor, şi a spus cu mare glas, că cetele îngerilor cîntă întreit sfînta laudă : Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi. Şi îndată cu glasurile acestea şi-a dat copilaşul sufletul la Dumnezeu, şi a încetat cutremurul.

Tot în această zi, pomenirea Sfinţilor Mucenici Pavel şi Tatis, cu fiii lor.

Aceşti Sfinţi Pavel şi Tatis, şi copiii lor Savinian, Maxim, Ruf şi Eugenie, erau din cetatea Damascului. Şi fiind pîriţi că sînt creştini, au fost închişi în temniţă şi legaţi cu lanţuri. Şi fiind aduşi la întrebare, au fost bătuţi tare şi chinuiţi de mîinile celor fără de lege, dîndu-şi sufletele la Dumnezeu.

Cu ale sfinţilor Tăi rugăciuni, Hristoase Dumnezeule, miluieşte-ne şi ne mîntuieşte pe noi. Amin.

Cîntarea a 7-a :

Irmosul :

Domnul părinţilor cel preaînălţat văpaia a stins-o, şi «a rourat pe tinerii care cîntau «cu un glas: Dumnezeule, bine «eşti cuvîntat».

Lumină ţi-a răsărit ţie, împreună şi veselia, lăudată Eufrosina. Căci cugetul ţi-a fost drept, cîntînd: Dumnezeule, bine eşti cuvîntat.

Purtînd toiag Crucea, care te întărea pe tine, cuvioasă, nevătămată ai trecut primejdiile demonilor, cîntînd : Dumnezeule, bine eşti cuvîntat.

Slavă...

Inima ta, cuvioasă, locaş ai făcut-o Sfîntului Duh, Cel ce te-a întărit şi te-a arătat pe tine mai tare decît duhurile cele viclene.

Şi acum..., a Născătoarei :

Pe Dumnezeu cel fără de trup îmbrăcat cu trup L-ai născut, Preacurată, ca să ne mîntuiască pe noi, cei ce cîntăm : Dumnezeule, bine eşti cuvîntat.

Cîntarea a 8-a :

Irmos : Ţie, Făcătorului a toate...

Izbăvitu-te-ai fecioară de materia patimilor, rîvnind îngerilor celor fără de materie, cu care împreună cînţi : Pe Domnul lăudaţi-L, şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Viaţă ţi-a dat ţie Vistierul vieţii, căci ai urmat urmelor Lui, şi de frumuseţea Lui cea dumnezeiască ai dorit ; cu Care împreună te şi veseleşti întru toţi vecii.

Binecuvîntăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfîntul Duh, Domnul.

Înălţatu-te-ai către locaşurile cele adevărate ale veşnicei vieţi ; dorirea pe care o pofteai ai dobîndit-o, fecioară, îndulcindu-te de lemnul vieţii, şi preaînălţînd pe Hristos în veci.

Şi acum..., a Născătoarei :

Cu totul aleasă, cu totul înfrumuseţată, te-ai arătat Fecioară, pe care Dumnezeu te-a iubit, şi pe care te-a ales, pururea preamărită. Pentru aceea te lăudăm întru toţi vecii.

Irmosul :

Să lăudăm, bine să cuvîntăm şi să ne închinăm Domnului, cîntîndu-I şi preaînălţîndu-L pe Dînsul întru toţi vecii.

Ție, Făcătorului a toate, tine-«rii în cuptor danț a toată lu-«mea împreună cîntau: Toate «lucrurile pe Domnul lăudați-L, «și-L preaînălțați întru toți «vecii».

Cîntarea a 9-a:

Irmos: Isaie dănțuiește...

Praznic sfințit săvîrșind ceata monahilor, întru pomenirea ta cea de Dumnezeu luminată, adunarea sihaștrilor se veselește. Că te-ai arătat lumină tuturor cinstită Eufrosina, vrednică de laudă.

Ca un odor cinstit te-ai făcut Bisericii celei cerești; ca un crin ai înflorit în curțile lui Dumnezeu; ca un trandafir cu miros dulce te-ai adus Împăratului tuturor, și ca un mir de cinste, Eufrosina preafericită.

Luminatu-te-ai cu podoaba cea luminată a bunătăților, și te-ai adus curată către cămara de mire cea înțelegătoare; unde acum privești frumusețea lui Hristos cea neasemănată și te îndulcești de îndumnezeire, în chip desăvîrșit.

Slavă...

Sfîntă pomenirea ta sfințește astăzi pe credincioși, izvorînd luminare de sfințenie. Întru care ne rugăm ție ca unei mirese alese a lui Hristos, Eufrosina, prin rugăciunile tale mîntuiește pe cei ce te cinstesc pe tine.

Și acum..., a Născătoarei:

Preacurată Fecioară, ceea ce ești ușa Luminii, luminează-mă cu lumina feței tale pe mine cel ce zac întru întunericul patimilor, ca să nu mă cuprindă noaptea morții pe mine, cel ce toată nădejdea mîntuirii mele în tine am pus-o.

Irmosul:

Isaie dănțuiește, Fecioara a «avut în pîntece, și a născut fiu «pe Emanuel, pe Dumnezeu și «omul; Răsărit este numele «Lui, pe Care mărindu-L, pe «Fecioara o fericim».

LUMININDA

Podobie: Cu Duhul văzînd...

Amăgit-ai pe căpetenia rușinii, și prin chip de înțelepciune l-ai arătat fără de minte; și fiind fecioară cu sufletul și cu trupul, te-ai făcut bărbat cu mintea și cu credința, Cuvioasă Eufrosina, podoaba fecioarelor și frumusețea sihaștrilor.

Slavă... Și acum..., a Născătoarei, asemenea:

Scaunele și Domniile, Stăpîniile și Puterile, Arhanghelii și Îngerii slujesc Fiului tău ca unui Dumnezeu și Stăpîn, Maică Fecioară Curată, și pe tine te laudă neîncetat. Pe Acela roagă-L pururea să mă scape de osîndirea cea înfricoșătoare.

A Crucii, a Născătoarei:

Pe cei ce se închină patimilor Fiului tău cu inimă neîndoită și

cu toată umilința, arată-i părtași măririi și raiului locuitori, de Dumnezeu Născătoare, Fecioară.

Și cealaltă slujbă a Utreniei după rînduială și otpustul.

LA LITURGHIE

Prochimenul zilei. Apostolul din Epistola către Coloseni (I, 1—11) : Pavel, Apostol al lui Hristos prin voința lui Dumnezeu... (caută marți în săptămîna a 21-a după Rusalii). Evanghelia de la Luca (VII, 36—50): În vremea aceea unul din farisei l-a rugat pe Iisus... (caută luni în săptămîna a 21-a după Rusalii).

CHINONICUL zilei.

ÎN ACEASTĂ LUNĂ

ZIUA A DOUĂZECI ȘI ȘASEA

Pomenirea mutării Sfîntului și Prealăudatului Apostol și Evanghelist Ioan, cuvîntătorul de Dumnezeu.

LA VECERNIA MICĂ

La Doamne, strigat-am..., se pun stihirile pe 4, glasul al 2-lea :

Podobie : Cînd Te-ai pogorît...

Veniți credincioșii, să încununăm cu cîntări dumnezeiești pe adîncul înțelepciunii și scriitorul dogmelor celor ortodoxe : pe Ioan slăvitul și iubitul. Că acesta a tunat nouă că întru început era Cuvîntul. Pentru aceea Fiul tunetului s-a arătat, ca unul ce a scris bunavestire lumii cu multă înțelepciune, cel prealăudat (de două ori).

Cu adevărat tu te-ai arătat prieten mare învățătorului Hristos, căci pe pieptul Lui te-ai rezemat. De unde ai și primit dogmele înțelepciunii cu care și îmbogățești tot pămîntul, ca un grăitor de Dumnezeu. Pentru aceasta ținînd aceste dogme Biserica lui Hristos, acum veselindu-se se bucură.

Bucură-te de Dumnezeu cuvîntătorule adevărat ; bucură-te Fiule preaiubite, al Maicii Domnului. Căci tu stînd înaintea Crucii lui Hristos, ai auzit dumnezeiescul glas al Stăpînului, care a strigat către tine : Iată acum Maica ta ! Pentru aceasta după vrednicie toți pe tine, ca pe un apostol al lui Hristos, mare și iubit, te fericim.

Slavă..., glasul al 2-lea :

De Dumnezeu Cuvîntătorule, iubitorule de feciorie, ucenice iubit al Mîntuitorului ! Prin rugăciunile tale mîntuiește-ne pe noi de toată vătămarea, că a ta turmă sîntem.

Și acum..., a Născătoarei :

Ca un măslin roditor, Fecioara Te-a odrăslit pe Tine, Rodul vieții, ca să aduci rod lumii : mare și bogată milă.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 6-lea :

Podobie : A treia zi ai înviat, Hristoase...

Pomenirea cinstitului ucenic al lui Hristos, Împăratul nostru, după vrednicie să îl lăudăm credincioșii. Că acesta a propovăduit lămurit cunoștința Treimii tuturor neamurilor.

Stih : În tot pămîntul a ieșit vestirea lor și la marginile lumii cuvintele lor.

Viforul înșelăciunii idolești l-a prefăcut acum apostolul lui Hristos în liniște ; și lumea povățuind la credința dreptmăritoare, se roagă pentru noi toți.

Stih : Cerurile spun slava lui Dumnezeu și facerea mîinilor Lui o vestește tăria.

Mare sprijinitor ai dăruit, Hristoase, pe apostolul tău efesenilor, pe înțeleptul și dumnezeiescul cuvîntător de Dumnezeu ; pe care și acum îl lăudăm, ca pe un locuitor și păzitor al cetății acesteia.

Slavă... Și acum..., asemenea :

Treime nemărginită în putere, unime în trei fețe ! Pentru rugăciunile cinstitului de Dumnezeu cuvîntătorului, și ale pururea Fecioarei, și singurei Născătoarei de Dumnezeu, mîntuiește-ne pe noi cei ce Te lăudăm pe Tine.

TROPAR, glasul al 2-lea :

26 sept.

Apostole iubite al lui Hristos Dumnezeu, grăbește de mîntuiește pe poporul cel fără de răspuns. Că te primește cînd cazi către Dînsul. Cel ce te-a primit cînd te-ai rezemat pe pieptu-I : pe Acela roagă-L, de Dumnezeu cuvîntătorule, ca norul vrăjmașilor cel căzut asupra noastră să se risipească, cerîndu-ne nouă pace și mare milă.

Slavă... Și acum..., al Născătoarei-Învierii :

Toate tainele tale sînt mai...

Caută la sfîrșitul cărții.

LA VECERNIA MARE

După obișnuitul Psalm se citește : Fericit bărbatul...

La Doamne, strigat-am..., se pun stihirile pe 8, glasul 1 :

Podobie : Ceea ce ești bucuria...

Văzătorul descoperirilor celor negrăite, și tîlcuitorul tainelor lui Dumnezeu celor de sus, fiul lui Zevedeu, scriind nouă Evanghelia lui Hristos Dumnezeu, ne-a învățat a mărturisi pe Tatăl și pe Fiul și pe Duhul Sfînt (de trei ori).

Alăuta cea de Dumnezeu mișcată a cereștilor cîntări, scriitorul tainelor, gura cea de Dumnezeu grăitoare, buzele avîndu-le ca niște strune, iar limba mișcînd-o ca un arcuș, viersuiește cu dulceață cîntarea cîntărilor, și se roagă ca toți să ne mîntuim (de trei ori).

Cu limba ta cea glăsuitoare ca tunetul, vestind Cuvîntul înțelepciunii lui Dumnezeu cel ascuns, de Dumnezeu iubite, strigi pururea, mișcînd cu buzele adesea : La început era

Cuvîntul, și înveți pe tot omul spre cunoștința de Dumnezeu (de două ori).

Slavă..., glasul al 2-lea :

A lui Ghermano, iar după alții, a lui Vizantie.

Pe Fiul tunetului și temelia dumnezeieștilor cuvinte, pe începătorul cuvîntării de Dumnezeu, și propovăduitorul cel mai întîi al dogmelor adevăratei înțelepciuni a lui Dumnezeu, pe iubitul Ioan și păzitorul de feciorie, neamul omenesc după datorie să-l lăudăm. Că acesta avînd în sine pe Dumnezeu de-a pururea a glăsuit : La început era Cuvîntul și nedespărțit de Tatăl și întocmai la ființă cu El, și împreună-Ziditor și de viață purtător, și Lumină adevărată. Arătîndu-ne prin aceasta învățătura dreaptă a Preasfintei Treimi, pe Același, Fiu ni L-a arătat. O, minune înfricoșătoare și lucru înțelept ! Că plin fiind de iubire plin s-a făcut și de dumnezeiască cuvîntare. Cu mărirea și cu cinstea și cu credința, întemeietor fiind curatei noastre credințe ; prin care vom cîștiga veșnicile bunătăți în ziua judecății.

Și acum..., a Născătoarei :

Trecut-a umbra Legii și Darul a venit. Că precum rugul n-a ars fiind aprins, așa, Fecioară, ai născut și fecioară ai rămas. În locul stîlpului celui de foc, a răsărit Soarele dreptății ; în locul lui Moise, Hristos, mîntuirea sufletelor noastre.

VOHOD : Lumină lină...

PROCHIMENUL zilei.

PAREMIILE

Din Epistola întîia sobornicească a Sfîntului Apostol Ioan, citire :

(III, 21—IV, 1—3, 5—6)

Iubiților, dacă inima noastră nu ne osîndește, avem îndrăznire către Dumnezeu. Și orice cerem, primim de la El, pentru că păzim poruncile Lui și cele plăcute înaintea Lui facem. Și aceasta este porunca Lui, ca să credem întru numele lui Iisus Hristos, Fiul Său și să ne iubim unul pe altul, precum ne-a dat poruncă. Cel ce păzește poruncile Lui rămîne în Dumnezeu și Dumnezeu în el ; și prin aceasta cunoaștem că El rămîne în noi, din Duhul pe care ni L-a dat. Iubiților, nu dați crezare oricărui duh, ci cercați duhurile dacă sînt de la Dumnezeu, fiindcă mulți prooroci mincinoși au ieșit în lume. În aceasta să cunoașteți duhul lui Dumnezeu : orice duh care mărturisește că Iisus a venit în trup, este de la Dumnezeu. Și orice duh, care nu mărturisește pe Iisus Hristos, nu este de la Dumnezeu, ci este duhul lui antihrist, despre care ați auzit că vine și acum este chiar în lume. Aceia sînt din lume, de aceea grăiesc ca din lume și lumea îi ascultă. Noi sîntem din Dumnezeu ; cine cunoaște pe Dumnezeu ascultă de noi ; cine nu este din Dumnezeu nu ascultă de noi. Din aceasta cunoaștem Duhul adevărului și duhul rătăcirii.

Din Epistola întîia sobornicească a Sfîntului Apostol Ioan, citire :

(IV, 11—16)

Iubiților, dacă Dumnezeu astfel ne-a iubit pe noi, și noi datori sîntem să ne iubim unul pe altul. Pe Dumnezeu nimeni nu L-a văzut vreodată, dar de ne iubim unul pe altul, Dumnezeu rămîne întru noi și dragostea Lui în noi este desăvîrși-

tă. Din aceasta cunoaştem că rămînem în El şi El întru noi, fiindcă ne-a dat din Duhul Său. Şi noi am văzut şi mărturisim că Tatăl a trimis pe Fiul, Mîntuitor al lumii. Cine mărturiseşte că Iisus este Fiul lui Dumnezeu, Dumnezeu rămîne întru el şi el în Dumnezeu. Şi noi am cunoscut şi am crezut iubirea, pe care Dumnezeu o are către noi. Dumnezeu este iubire şi cel ce rămîne în iubire rămîne în Dumnezeu şi Dumnezeu rămîne în el.

Din Epistola întîia sobornicească a Sfîntului Apostol Ioan, citire :

(IV, 20—V, 5)

Dacă zice cineva : iubesc pe Dumnezeu, iar pe fratele său îl urăşte, mincinos este ! Pentru că cel ce nu iubeşte pe fratele său, pe care l-a văzut, pe Dumnezeu, pe Care nu L-a văzut, nu poate să-L iubească. Şi această poruncă avem de la El: cine iubeşte pe Dumnezeu să iubească şi pe fratele său. Oricine crede că Iisus este Hristos, este născut din Dumnezeu, şi oricine iubeşte pe Cel care a născut iubeşte şi pe Cel ce S-a născut din El. Întru aceasta cunoaştem că iubim pe fiii lui Dumnezeu dacă iubim pe Dumnezeu şi împlinim poruncile Lui. Căci dragostea de Dumnezeu aceasta este : să păzim poruncile Lui ; şi poruncile Lui nu sînt grele. Pentru că oricine este născut din Dumnezeu biruieşte lumea, şi aceasta este biruinţa care a biruit lumea : credinţa noastră. Cine este cel ce biruieşte lumea dacă nu cel ce crede că Iisus este Fiul lui Dumnezeu ?

LA LITIE

Se cîntă stihirile pe glasul 1 :

A lui Ghermano, însuşi glasul.

Rîuri de Dumnezeu cuvîntătoare au izvorît, apostole, din cinstită gura ta ; din care Biserica lui Dumnezeu adăpîndu-se, cu dreaptă credinţă se închină Treimii celei de o fiinţă; pe Care şi acum roag-o, Ioane de Dumnezeu cuvîntătorule, să întărească şi să mîntuiască sufletele noastre.

A lui Andrei Piru, acelaşi glas :

Pomul curăţiei, mirul bunei miresme iarăşi ne-a răsărit nouă în acest praznic de acum. Să strigăm către El : Cel ce te-ai rezemat pe pieptul Stăpînului, şi lumii ai rourat Cuvîntul, Ioane Apostole, cel ce pe Fecioara ai păzit ca lumina ochiului, cere pentru noi de la Hristos mare milă.

Ucenice al Mîntuitorului şi de Dumnezeu Cuvîntătorule ! Ţie ca unui împodobit cu fecioria, pe Fecioara şi de Dumnezeu Născătoarea a încredinţat-o Hristos Dumnezeu, răstignit fiind, pe care ai păzit-o ca lumina ochiului. Pentru aceasta roagă-te să se mîntuiască sufletele noastre.

Ca singur văzător al tainelor celor negrăite, şi ca cel ce te-ai rezemat pe pieptul lui Hristos, ca un prieten adevărat al Lui, ai strigat, glăsuind : Cuvîntul cel preaveşnic la început era la Dumnezeu, Ioane Apostole, îndulcirea Treimii, a Efesului şi a Patmosului, întărirea cea neclintită, şi ajutorul nostru. Roagă-te, de Dumnezeu Cuvîntătorule preafericite, să se izbăvească poporul de vrăjmaşii cei necuraţi, simţitori şi gînditori, cel ce

pururea cu credință săvîrșește pomenirea ta.

Glasul al 2-lea :

A lui Teofan.

Lauda apostolilor, trîmbița cuvîntării de Dumnezeu, pe duhovnicescul mai-marele ostaș, pe cel ce a supus lui Dumnezeu lumea, veniți credincioșii să fericim pe Ioan pururea slăvitul, pe cel ce de pe pămînt s-a mutat, și de pămînt nu s-a depărtat. Ci viază și așteaptă a doua înfricoșătoare venire a Stăpînului, și cere ca fără osîndă să o întîmpinăm, prietene de taină, cel ce te-ai rezemat pe pieptul lui Hristos, noi cei ce săvîrșim cu iubire pomenirea ta.

Slavă..., glasul al 4-lea :

A lui Vizantie.

Rezemîndu-te pe pieptul Învățătorului tău Hristos, la cina Domnului, iubite ucenice, de acolo ai cunoscut cele înalte, și cerescul glas tuturor ai tunat : La început era Cuvîntul și Cuvîntul era la Dumnezeu și Dumnezeu era Cuvîntul. Lumina cea adevărată, Care luminează pe tot omul ce vine în lume, Hristos Dumnezeu, și Mîntuitorul sufletelor noastre.

Și acum..., a Născătoarei, asemenea :

Fiul cel ce împreună cu Tatăl și cu Duhul este slăvit în cer de heruvimi, vrînd iarăși să zidească pe cel întîi zidit, pe Sine însuși în chip de negrăit S-a smerit în pîntecele tău, de Dumnezeu Născătoare prealăudată. Și din tine răsărind a luminat toată lumea cu Dumnezeirea, scăpînd-o de nebunia idolească, și întru Sine îndumnezeind omenirea, la ceruri a ridicat-o Hristos, Dumnezeul și Mîntuitorul sufletelor noastre.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 4-lea :

Podobie : Cel ce de sus ești chemat...

Pe Fiul Celui Preaînalt, Dumnezeu L-ai propovăduit cu Tatăl împreună veșnic și de o ființă, Lumină din Lumină neschimbată, și chipul statului Părintelui, pe Cel ce fără de ani și fără de patimă a strălucit dintr-Însul. Pe Ziditorul și Domnul tuturor veacurilor, iubite, tu ai mărturisit lumii pe Cel ce a strălucit lumină celor din întuneric, Hristos, Dumnezeul nostru. Pe Acela roagă-L să mîntuiască și să lumineze sufletele noastre.

Stih : În tot pămîntul a ieșit vestirea lor și la marginile lumii cuvintele lor.

Cu lumina Mîngîietorului fiind luminat, ai mărturisit că Duhul din Tatăl a purces, și prin Fiul omenirii S-a arătat, întocmai cinstit și pe scaun împreună-șezător, și de o ființă cu Tatăl cel fără de început și cu Cuvîntul lui Dumnezeu, iubite, tuturor L-ai propovăduit. Pentru aceasta întru cîntări pe tine te cinstim ca pe un temei dumnezeiesc al credinței. Pe care neclintită păzește-o prin rugăciunile tale cele către Dumnezeu.

Stih: Cerurile spun slava lui Dumnezeu și facerea mîinilor Lui o vestește tăria.

La înalta cuvîntare de Dumnezeu suindu-te, te-ai învățat tainele lui Dumnezeu cele negrăite. O ființă a Dumnezeirii, o slavă și o împărăție, și o domnie, cea în trei staturi pururea împărțită, iar după ființă nedespărțită, și împreunată întru neamestecata dumnezeiască unime; așa slăvind ai propovăduit, de Dumnezeu cuvîntătorule, Treimea a fi nedespărțită. Pe Care roag-o să mîntuiască și să lumineze sufletele noastre.

Slavă..., glasul al 6-lea:

A lui Ioan Monahul.

Apostole al lui Hristos evanghelistule de Dumnezeu cuvîntătorule, tăinuitor de cele negrăite fiind, dogmele cele negrăite ale înțelepciunii ca un tunet le-ai vestit nouă; luminat ai arătat credincioșilor că la început era Cuvîntul. Iar tăgăduirea ereticilor, adică cum că nu era dintr-un început, lepădînd-o, nu ai primit cuvintele lor. Rezemător pe piept arătîndu-te, și prieten iubit, ca și Isaia marele glăsuitor, și ca Moise de Dumnezeu văzătorul, îndrăzneală avînd către Dumnezeu, cu deadinsul roagă-te pentru sufletele noastre.

Și acum..., a Născătoarei:

Făcătorul și Mîntuitorul meu, Preacurată, Hristos Domnul, din pîntecele tău ieșind, întru mine îmbrăcîndu-Se, din blestemul cel dintîi pe Adam l-a izbăvit. Pentru aceasta ție, Preacurată, ca Maicii lui Dumnezeu și Fecioarei cu adevărat, strigăm fără încetare ca îngerul, bucură-te! Bucură-te stăpînă, folositoarea și acoperămîntul și mîntuirea sufletelor noastre.

La binecuvîntarea pîinilor, troparul de două ori. Caută-l la Vecernia mică. Și Născătoare de Dumnezeu (o dată).

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..., se cîntă troparul sfîntului de două ori, Slavă... Și acum..., al Născătoarei-Învierii.

După Catisma întîi, Sedealna, glasul al 8-lea:

Podobie: Pe Înțelepciunea și...

Tu fiu te-ai chemat al dumnezeiescului tunet, ca să asurzești urechile celor necredincioși, și mai dulce decît trîmbița ai glăsuit întruparea Cuvîntului, în inimile cele drepte, o, preaînțelepte, și ca un prieten adevărat pe piept te-ai rezemat. De unde învățîndu-te cunoștința lui Dumnezeu, tuturor ai propovăduit pe Cel împreună fără început cu Tatăl, Ioane Apostole! Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșeale să dăruiască celor ce cu dragoste prăznuiesc sfîntă pomenirea ta (de două ori).

Slavă... Și acum..., a Născătoarei:

Pe Înțelepciunea și Cuvîntul, în pîntecele tău zămislindu-L fără de ardere, Maica lui Dum-

nezeu, ai născut lumii pe Cel ce ține lumea, și în brațe ai avut pe Cel ce cuprinde toate, pe Dătătorul de hrană al tuturor și Făcătorul firii. Pentru aceasta te rog pe tine, Preasfîntă Fecioară, și cu credință te slăvesc, ca să mă izbăvești de greșeale, cînd va fi să stau înaintea feței Ziditorului meu, Stăpînă Fecioară Curată, al tău ajutor atunci să-mi dăruiești; pentru că poți cîte le voiești, Prealăudată.

După Catisma a doua, Sedealna, glasul al 8-lea:

Podobie, asemenea:

Adîncul vînării lăsîndu-l, cu trestia Crucii pe toate neamurile către credință, ca pe niște pești, le-ai vînat; că precum ți-a spus Hristos, vînător de oameni te-ai arătat, vînîndu-i spre credință. Pentru aceasta semănînd și cunoștința cuvîntului, Patmosul și Efesul cu cuvintele tale roditoare le-ai arătat. De Dumnezeu cuvîntătorule, apostole, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșeale să dăruiască celor ce cu dragoste prăznuiesc sfîntă pomenirea ta (de două ori).

Slavă... Și acum..., a Născătoarei:

Aducîndu-mi aminte de judecată, mă înfricoșez ca unul ce fapte vrednice de rușine am făcut eu smeritul. Și te rog, Născătoare de Dumnezeu prealăudată, mai înainte pînă a nu mă întîmpina noaptea morții, să mă întorci, la calea pocăinței povățuindu-mă, ca închinîndu-mă cu mulțumire, să l a u d puterea ta cea nemăsurată și dumnezeiescul tău sprijin. Preasfîntă dumnezeiască Mireasă, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să-mi dăruiască curățire de păcate și mare milă.

După Polieleu, Sedealna, glasul al 8-lea:

Podobie: Pe Înțelepciunea și Cuvîntul...

Rezemîndu-te pe pieptul l u i Iisus, îndrăzneală ai dobîndit, ca un ucenic întrebînd: Cine este vînzătorul Tău, Doamne? Iubit foarte fiind, prealăudate, prin pîine pe acesta l-a arătat ție. Deci ca un tăinuitor al celor negrăite fiind, de întruparea Cuvîntului înveți marginile, de Dumnezeu cuvîntătorule apostole. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșeale să dăruiască celor ce prăznuiesc cu dragoste sfîntă pomenirea ta (de două ori).

Slavă... Și acum..., a Născătoarei:

Preasfîntă Fecioară Maica lui Dumnezeu, patimile sufletului meu cele cumplite, vindecă-le te rog; și-mi dă mie iertare de greșealele cele ce fără de minte am făcut, spurcîndu-mi sufletul și trupul meu, eu ticălosul. Vai mie!, ce voi face în ceasul acela cînd îngerii vor despărți sufletul meu de pătimașul meu trup! Atunci, stăpînă, să-mi fii mie ajutătoare și folositoare caldă. Că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Antifonul întîi al glasului al 4-lea :

Apoi Prochimen, glasul al 4-lea :

În tot pămîntul a ieșit vestirea lui și la marginile lumii cuvintele lui.

Stih : Cerurile spun slava lui Dumnezeu și facerea mîinilor Lui o vestește tăria.

Toată suflarea să laude...

Evanghelia de la Ioan, a 11-a a Învierii : După Psalm 50, Slavă..., glasul al 2-lea :

Pentru rugăciunile apostolului Tău, Milostive, curățește mulțimea greșealelor noastre.

Și acum...,

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșealelor noastre.

Stih : Miluiește-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor tale șterge fărădelegile noastre.

Stihira, glasul al 6-lea :

De Dumnezeu cuvîntătorule, iubitorule de feciorie, ucenice iubit al Mîntuitorului ! Prin rugăciunile tale mîntuiește-ne pe noi de toată vătămarea, că sîntem turma ta.

CANOANELE

De va fi Duminică, se citește Canonul Învierii cu irmosul pe 4, al Născătoarei de Dumnezeu pe 2, și ale apostolului amîndouă Canoanele, pe 8. Iar de nu se va întîmpla Duminică, se citește Canonul Născătoarei de Dumnezeu cu irmosul pe 6, și ale sfîntului, pe 8 :

CANONUL Născătoarei de Dumnezeu :

Cîntarea 1-a, glasul al 2-lea :

Irmosul :

În adînc a așternut de demult toată oastea lui Faraon, «puterea cea prea întrarmată ; «iar întrupîndu-Se Cuvîntul, a «pierdut păcatul cel prea rău, «Domnul cel Preamărit, căci cu «mărire S-a preamărit».

Dumnezeu alegîndu-te ca pe o frumoasă, ca pe o împodobită, și ca pe cea cu totul fără prihană între femei, în pîntecele tău cel preacurat S-a sălășluit. Pe Acela roagă-L, Fecioară, de vina greșealelor să mîntuiască pe toți cei ce te laudă pe tine.

Precum zice Psalmistul : stătut-ai, Fecioară împărăteasă, de-a dreapta Împăratului celui ce a răsărit din pîntecele tău. Pe Acela roagă-L Mireasă a lui Dumnezeu, ca să mă învrednicească de șederea cea de-a dreapta în ziua răsplătirii.

Ceea ce ai născut pe Hristos, ploaia cea cerească, care a înnoit firea omenească cea înțeleptită prin cele netrebnice, arată și sufletul meu cel înțelenit a fi roditor, dumnezeiască Mireasă.

CANONUL cel dintîi al sfîntului

Facere a lui Teofan.

Cîntarea 1-a, glasul al 2-lea :

Același irmos :

Împărăția cerurilor cea propovăduită de tine dobîndind, fericite, și împreună cu Cuvîntul locuitor ceresc făcîndu-te, prin rugăciunile tale, păzește pe cei ce cred cinstitei tale propovăduiri și cuvîntări de Dumnezeu.

Toate cele pămînteşti, chiar şi legăturile firii cu cuget viteaz le-ai defăimat, lipindu-te de Cuvîntul, preaînţelepte, izbăvind de necuvîntare pe cei ce vieţuiau dobitoceşte.

Înţelegerea celor cereşti cîştigînd, pe Cuvîntul lui Dumnezeu ai binevestit : La început era Cuvîntul şi Cuvîntul era la Părintele Său, şi Dumnezeu era Cuvîntul ; binevestind, L-ai propovăduit, de Dumnezeu înţelepţite.

A Născătoarei :

Pe tine cea împodobită cu dumnezeiască frumuseţe, Stăpînă de Dumnezeu Născătoare, te laudă, ceata fecioarelor cu dumnezeieşti cîntări. Căci pe Cuvîntul cel făcător de frumuseţe, mai presus de cuvînt L-ai născut.

Alt Canon, al sfîntului

Facere a lui Iosif.

Cîntarea 1-a, glasul al 6-lea :

Irmos : Ca pe uscat umblînd Israel...

Luminîndu-te la cuget ai cunoscut adîncurile Duhului, cuvîntătorule de Dumnezeu, şi ne-ai vestit naşterea cea înfricoşătoare strigînd : La început era Cuvîntul lui Dumnezeu.

Împilaţi fiind de mulţimea ispitelor şi a patimilor, a necazurilor şi a năvălirilor celor rele, cu credinţă năzuim la tine, cuvîntătorule de Dumnezeu : fii ajutător robilor tăi.

Slavă...

Ca un doctor preaales, înţelepte, vindecînd patimile sufletelor noastre cele cumplite, prin mijlocirea ta, izbăveşte-ne de osînda şi de focul cel veşnic.

Şi acum..., a Născătoarei :

Ceea ce ai zămislit pe Dumnezeu cel ce S-a făcut om pentru noi, pe Acela roagă-L, Preacurată, ca în ziua judecăţii să Se milostivească spre noi cei ce mult am greşit Lui.

Catavasie :

Deschide-voi gura mea şi se «va umplea de Duh, şi cuvînt «răspunde-voi Împărătesei Mai«ci ; şi mă voi arăta luminat «prăznuind, şi voi cînta minu«nile ei, bucurîndu-mă».

Cîntarea a 3-a :

Irmosul :

Înflorit-a pustiul ca şi crinul, Doamne, Biserica păgînilor «cea stearpă prin venirea Ta ; «întru care s-a întărit inima «mea».

Întru mine omul îmbrăcîndu-Se Ziditorul, a ieşit din pîntecele tău, Preacurată, dăruind haina nestricăciunii celor ce s-au golit prin fapte netrebnice.

Născut-ai, Stăpînă, pe Dumnezeu Cuvîntul cel preacinstit. Pe Acela neîncetat roagă-L să se milostivească spre smeritul meu suflet, cel mîhnit de necinstele dezmierdărilor.

Vindecă, Preacurată, rănile sufletului meu ; și smerită inima mea cea otrăvită de veninul șarpelui, tămăduiește-o cu doctoria ta cea lucrătoare.

Alt Canon

Același Irmos :

Cu limba ta cea de Dumnezeu grăitoare, ai arătat taina cea mai presus de minte a Treimii, întru care s-a întemeiat inima mea, Ioane, de Dumnezeu fericite.

Limba ta s-a făcut condei ca un scriitor al Preasfîntului Duh, însemnînd cu dumnezeiasca scriere, cinstita și dumnezeiasca Evanghelie.

Cu dumnezeiască îndrăzneală rezemîndu-te de Izvorul înțelepciunii, ai scos adîncul înțelepciunii și al acesteia te-ai făcut dumnezeiesc propovăduitor, preaînțelepte.

A Născătoarei :

Pe tine singură, Fecioară și Maică, ca pe una ce te-ai făcut nouă pricină de mîntuire, și ai mîntuit lumea cu rugăciunile tale, te cinstim, Preacurată.

Alt Canon

Irmos : Nu este sfînt precum Tu...

Cu cuget luminat și curat vorbind cu Cuvîntul, în taină, te-ai învățat de la Dînsul cele mai presus de cuvînt, și toată făptura vădit ai luminat-o, cuvîntătorule de Dumnezeu, de trei ori fericite.

Dezleagă-mă de cumplitele legături ale păcatului, legîndu-mă pe mine de dragostea Stăpînului și Dumnezeu. Pe Acela iubindu-L cu aprindere te-ai făcut de Dumnezeu cuvîntător al Lui, de trei ori fericite.

Slavă...

Datu-te-ai nouă apărător și mijlocitor și mîntuitor și către Domnul rugător, de minuni însuți făcător și izvor de tămăduiri. Pentru aceasta te cinstim pe tine, de Dumnezeu cuvîntătorule.

Și acum..., a Născătoarei :

Cuvîntul cel ce negrăit S-a întrupat din tine, Născătoare de Dumnezeu, cînd era înălțat pe lemnul Crucii, atunci pe tine, ca pe o fecioară preacurată, te-a încredințat ucenicului cel iubitor de feciorie.

Catavasie :

Pe ai tăi cîntăreți, Născătoare «de Dumnezeu, izvorul cel viu «și îndestulat, care s-au îm«preunat ceată duhovnicească «întărește-i, întru dumnezeiască «mărirea ta, cununilor măririi «învrednicindu-i».

SEDEALNA, glasul al 8-lea :

Podobie : Pe Înțelepciunea...

Rezemîndu-te pe pieptul Înțelepciunii, și învățîndu-te cunoștința Cuvîntului, dumnezeiește ai tunat : La început era Cuvîntul ; bine scriind întîi nașterea Lui cea fără de

început, și ai propovăduit tuturor întruparea Cuvîntului. Pentru aceasta și cu limba ca și cu o mreajă pescuind neamurile, cu harul Duhului înveți marginile, de Dumnezeu cuvîntătorule apostole! Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșeale să dăruiască celor ce prăznuiesc cu iubire sfîntă pomenirea ta (de două ori).

Slavă... Și acum..., a Născătoarei:

Ca ceea ce ai întrupat pe Cuvîntul cel milostiv și îndurat, stăpîna tuturor miluiește pe toți cei ce aleargă la tine, și-i izbăvește de ispite și de boli, de toată răutatea și de focul cel veșnic; ca să slăvim cu mulțumire bogăția îndurărilor tale celor multe și mila cea nemăsurată, și să strigăm către tine totdeauna: Nu înceta a te ruga lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșeale să dăruiască celor ce laudă nașterea ta, Preacurată.

Cîntarea a 4-a:

Irmosul:

Venit-ai din Fecioară, nu sol nici înger, ci Tu însuți «Domnul Te-ai întrupat, și m-ai «mîntuit pe mine tot omul. «Pentru aceasta strig Ție: Slavă «puterii Tale, Doamne».

Roureaza-mi mie stăpînă picătura umilinței, ca să scoată toată arderea inimii mele, și să potolească pornirile cele înșelătoare ale nedumeririi mele.

Pe mine cel vătămat cu arma desfătării și care zac rănit nu mă t r e c e cu vederea, Preacurată; ci mă vindecă cu sulița și cu sîngele Fiului tău și Dumnezeului nostru, Cel ce S-a răstignit.

Ceea ce te-ai îmbogățit cu stăpînia a toată făptura, pe mine cel cumplit sărăcit învredniceș-te-mă de dumnezeiescul dar, ca să te măresc pe tine ca pe o bună a mea folositoare Preacurată.

Alt Canon

Același Irmos:

Cuvîntul tăinuit învățîndu-te Dumnezeirea Sa, și arătîndu-ți orînduiala cea de negrăit a întrupării L u i, după vrednicie te-a arătat pe tine cuvîntător de Dumnezeu.

Cuget dumnezeiesc și trup feciorese cîștigînd, mărite, te-ai făcut Biserică vie și însuflețită, și locaș Prealăudatei Treimi, preasfințite.

Cu primirea de f i u a Preacuratei Fecioare ai fost cinstit, iubitorule de feciorie fericite, și frate te-ai arătat al Celui ce te-a ales pe tine, și ucenic de D u m n e z e u cuvîntător te-a săvîrșit.

A Născătoarei:

Ca să vindece călcarea de poruncă cea de demult a Evei, întru tine, Preacurată și Preasfîntă, S-a sălășluit Dumnezeu

cel Preaînalt, înnoindu-mă pe mine, omul cel căzut.

Alt Canon

Irmos: Hristos este puterea mea...

Cu picăturile cuvîntului ai adăpat toată lumea, cu buna credință uscînd apele cele tulburi ale păgînătății. Pentru aceasta te cinstim, mărite.

Sufletul meu cel slăbănogit de toate bîntuielile vrăjmașilor celor necurați, ca pe cel ce scapă la acoperămîntul tău, te rog încinge-l cu tărie și cu putere, preaînțelepte.

Slavă...

Făcîndu-te Biserică dumnezeiescului Duh, pe cei ce pururea cu credință năzuiesc la dumnezeiască Biserica ta, prin mijlocirea ta arată-i biserici lui Dumnezeu, de Dumnezeu cuvîntătorule.

Și acum...,

Să lăudăm pe ceea ce este dumnezeiesc și cinstit locaș al lui Dumnezeu, și să fericim pe Preasfînta Fecioară toți cei ce ne-am îndumnezeit printr-însa și ne mîntuim de cele cumplite.

Catavasie:

Sfatul cel neurmat și dumne-
«zeiesc al întrupării Tale, celei
«de sus, celei din Fecioară,
«proorocul Avacum avîndu-l în
«minte, a strigat: Slavă puterii
«Tale, Doamne».

Cîntarea a 5-a:

Irmosul:

Mijlocitor Te-ai făcut lui Dumnezeu și oamenilor,
«Hristoase Dumnezeule. Că
«prin Tine, Stăpîne către părin-
«tele Tău, Începătorul Lumi-
«nii, din noaptea necunoștinței
«aducere am aflat».

Ceea ce ai născut Calea vieții, la calea cea dreaptă povățuiește-mă, Preacurată, pe mine cel ce fără de pricepere sînt abătut și căzut în prăpastie cumplită.

Cu minte nemulțumitoare înstrăinîndu-mă pe mine de la Dumnezeu, și rătăcindu-mă în latura patimilor cea depărtată, cu desfrînare am viețuit. Și mă întoarce, și mă mîntuiește prin rugăciunile tale, Fecioară.

Cu apele tale cele de viață curgătoare, adapă pe robul tău cel aprins de văpaia păcatelor, și ars de năvălirile demonilor, Fecioară Maică preacurată.

Alt Canon

Același Irmos:

Făcîndu-te cu totul lumină, cu apropierea către Începătorul lumii, și cu neîncetată privirea ta la Dînsul îndumnezeit fiind, minte cerească prin dar te-ai arătat, cuvîntătorule de Dumnezeu.

Cu minte curată și cu sfinte buze și cu preacurată gură ai propovăduit Evanghelia ta. Și tuturor credincioșilor ai pus

înainte mîntuire, de Dumnezeu însuflate.

Din pruncie locuind împreună cu Hristos, ai fost pus de Dînsul organ al darului, și mai presus de fire cunoscînd prin taină mărirea Treimii, te-ai învățat cuvîntarea de Dumnezeu.

A Născătoarei :

Aducîndu-ne aminte de cuvintele tale, Preacurată, te fericim pe tine acum noi, cei ce cu adevărat ne-am îmbogățit prin tine cu fericirea cea negrăită și cu viața cea veșnică.

Alt Canon

Irmos : Cu dumnezeiască strălucirea ta...

Ca un luceafăr de dimineață ai strălucit celor de pe pămînt, apostole, propovăduind Răsăritul cel înțelegător, Care a venit în lume cu trup, și a risipit întunericul mulțimii de z e i.

Tot sufletul ai adăpat, cu cuvîntările de Dumnezeu cele sfințite, sfințite învățătorule apostole. Pentru aceasta strig către tine : Adapă inima mea cea înțelenită de păcate.

Slavă...

Rănitu-m-am de săgețile vrăjmașului, ci te rog înțelepte, cu venirea ta vindecă-mă pe mine cu totul și mă îndreptează pe căile lui Dumnezeu, pe mine cel ce pururea sînt rătăcit în căi neumblate.

Și acum..., a Născătoarei :

Cînd ai stat cu iubitul ucenic lîngă Crucea Fiului tău, Preacurată, suspinai lăcrimînd, și te mirai de multă milostivirea Lui cea către oameni.

Catavasie :

Spăimîntatu-s-au t o a t e de «dumnezeiască mărirea ta; că «tu, Fecioară neispitită de nun-«tă, ai avut în pîntece pe Dum-«nezeu cel peste toate și ai năs-«cut pe Fiul Cel fără de ani, «Cel ce dăruiește pace tuturor «celor ce te laudă pe tine».

Cîntarea a 6-a :

Irmosul :

În adîncul greșealelor fiind înconjurat, c h e m adîncul «milostivirii Tale cel neurmat ; «din stricăciune, Dumnezeule, «scoate-mă».

Să nu mă arăți demonilor bucurie la judecata ce va să fie, stăpînă ; ci îmblînzește pe Judecătorul și Fiul tău, ca să caute cu bunătate spre mine.

Cu cugetele și cu faptele mele cele viclene și fără de lege, pe T i n e, Doamne, pornindu-Te spre mînie, Îți aduc pe Maica Ta spre îmblînzire. Dar îndurîndu-Te, mîntuiește-mă.

A Născătoarei :

Scapă-mă de osîndă, stăpînă, pe mine cel ce sînt osîndit cu greșealele mele ; ca ceea ce ai născut pe Judecătorul și Dumnezeul tuturor, Prealăudată.

Alt Canon

Același Irmos :

Iisus Dumnezeul meu și Domnul, primind a ta curăție și sfințirea cea desăvîrșită, te-a ales a-I fi frate, pe tine, cuvîntătorule de Dumnezeu.

Cu sfințenie încununîndu-ți viața și în aceea nădăjduind, te-ai rezemat pe pieptul Înțelepciunii, și de acolo ai luat darul, mărite.

Strălucirile cele mari și dumnezeiești ale teologiei tale toată lumea au luminat, mărite, și cu lumina cea întreit luminătoare au strălucit-o.

A Născătoarei :

Cel ce cu voirea Sa a întins cerul, alt cer pămîntesc pe tine te-a întins, Maica lui Dumnezeu preacurată, și din tine răsărind S-a arătat.

Alt Canon

Irmos : Marea vieții văzînd-o...

Limba ta cea de Dumnezeu grăitoare cu adevărat a fost ca un condei degrab scriitor, bine scriind cunoștința cea adevărată și legea cea nouă, pe lespezile inimilor noastre, cuvîntătorule de Dumnezeu.

Cel ce din rădăcină ai uscat sadurile necredinței, ca un preaales lucrător de pămînt, sădește în sufletul meu frica lui Dumnezeu, care înflorește bună rodire de fapte bune, mărite.

Slavă...

Numitu-te-a pe tine lămurit fiu al Fecioarei, Cel ce S-a născut dintr-însa; cu care împreună roagă-L, pururea pomenite, ca să facă după dar fii lui Dumnezeu, pe toți cei ce fac cele plăcute Lui.

Și acum..., a Născătoarei :

Întru asemănarea trupului s-a făcut cunoscut oamenilor Dumnezeu din tine, Preacurată. Pe Acela roagă-L totdeauna, Preasfîntă, să omoare cugetele cele pierzătoare ale trupului nostru.

Catavasie :

Înțelepții de Dumnezeu, care «faceți acest praznic dumnezeiesc și cu totul cinstit, al Maicii lui Dumnezeu, veniți să batem din palme, slăvind pe «Dumnezeu, Cel ce S-a născut «dintr-însa».

CONDAC, glasul al 2-lea :

Măririle tale, iubitorule de fecioarie, cine le poate spune ? că verși minuni și izvorăști tămăduiri, și te rogi pentru sufletele noastre, ca un cuvîntător de Dumnezeu și prieten al lui Hristos.

ICOS

Îndrăzneț și necuprins lucru este a ști cineva înălțimile cerești, și a cerca adîncurile mării. Că precum nu este cu putință a număra stelele și nisipul mării, așa nici nu este vrednic cineva a spune cele ale cuvîntă-

torului de Dumnezeu. Cu atîtea cununi l-a încununat pe el Hristos, pe Care L-a iubit și Căruia pe piept s-a rezemat și la Cina cea de taină cu Acesta a cinat, ca un cuvîntător de Dumnezeu și prieten al lui Hristos.

SINAXAR

În această lună, în ziua a douăzeci și șasea, pomenirea mutării Sfîntului slăvitului Apostol și Evanghelist Ioan teologul.

Sfîntul Ioan Evanghelistul a fost feciorul lui Zevedei și al soției lui, Salomi, care era fiica logodnicului Iosif. Pentru că acesta a avut patru feciori : pe Iacov, pe Simeon, pe Iuda și pe Iosie și trei fete : pe Estera, pe Marta și pe Salomi, care a fost femeie lui Zevedei, și maică lui Ioan. De aici se vede că Domnul nostru Iisus Hristos era unchi lui Ioan și frate al Salomiei, fetei lui Iosif. Acesta este cel ce s-a rezemat pe pieptul lui Hristos, ca cel ce era foarte iubit de Dînsul. Pentru că și la vînzare a fost cu Dînsul, și la răstignire, cînd a luat și pe Născătoarea de Dumnezeu în casa sa, slujind-o pînă la adormirea ei. Iar după adormire aruncînd sorți Sfinții Apostoli unde era să meargă fiecare dintr-înșii și să propovăduiască, a căzut lui Ioan soarta ca să meargă în Asia. Se mîhnea de aceasta că cunoștea mai înainte că o să aibă nevoie de călătorie pe mare, ceea ce și spuse mai înainte ucenicului său Prohor. Umblînd patruzeci de zile și patruzeci de nopți pe mare, purtat de puterea valurilor, căci se mîhnise pentru sorți ; și (fiindcă n-a nădăjduit la puterea lui Dumnezeu cea nebiruită) pentru aceasta s-a îngăduit de la Dumnezeu ca să cadă în ispită, ca prin acea ispită să i se ierte greșeala sa cea omenească. Și s-a dat într-o parte de loc al Asiei, ce se cheamă Marmareonda și acolo a aflat pe Prohor căzut și el în primejdie. Căci fiind disprețuit de oamenii ce erau acolo, și părîndu-li-se că este vrăjitor, și că Ioan ar fi furat galbeni din corabie și a fugit. Scăpînd cu nevoie a sosit la locul ce s-a zis mai sus. Mergînd la Efes i-a aflat pe ei o femeie anume Romana vestită în răutate pînă și la Roma. Aceasta plătindu-le i-a silit să slujească la baie. Apostolii neștiind meșteșugul băii, ea îi necăjea atît de rău că i-a făcut pe amîndoi ca pe niște robi. Ioan era rînduit să facă foc, să încălzească baia, iar Prohor să pornească apa la baie în tot timpul. De trei ori într-un an un drac cumplit sugruma înăuntru cîte un tînăr și cîte o tînără, pentru că atunci cînd se zidise baia a pus un tînăr și o tînără la temelie, și din această pricină începuse a face moarte. Cînd a fost a treia lună, intrînd Domnus, feciorul lui Dioscorid într-acea baie, a fost sugrumat de demon. Iar Romana făcînd plîngere, s-a auzit în tot orașul Efesului și la Dioscorid, care auzind aceasta, de mare întristare și de multă mîhnire a murit și el. Atunci Romana a rugat foarte pe Artemida să învieze pe Domnus, dar fără folos. Întrebînd Ioan pe Prohor ce se întîmplase i-a văzut Romana vorbind, și a apucat pe Ioan și strîmtorîndu-l îi zicea că este fermecător, și că de nu va învia pe Domnus îi va despărți sufletul de trup. Făcînd apostolul rugăciune și înviind pe copil, s-a spăimîntat cu duhul Romana, și zise că este ori Dumnezeu, ori fiul lui Dumnezeu, și a crezut în Hristos, mărturisindu-se către Ioan. Iar înviind și pe Dioscorid, a crezut și el împreună cu fiul său Domnus, și se mărturisiră toți, botezîndu-se : Dioscorid, Domnus și Romana. Și a rupt Romana înscrisul de robie, iar Ioan a depărtat și duhul cel viclean din baie.

Pe cînd efesenii prăzniuau pe Artemida, apostolul a stat într-un loc înalt, unde se afla acel idol. Iar poporul înfuriindu-se pentru aceasta, arunca cu pietre asupra lui Ioan, dar nu-l atingeau pe el, ci loveau idolul încît l-au făcut fărîme. Apostolul le spunea multe pentru credință; iar ei întărîtîndu-se, iarăși au aruncat cu pietre asupra lui; pietrele însă se întorceau asupra celor ce le aruncau. Atunci făcînd apostolul rugăciune se făcu o fierbere mare din pămînt, și au căzut jos la pămînt din popor ca la vreo două sute de oameni și au murit. Iar ceilalți abia desmeticindu-se și izbăvindu-se din groază, se rugau sfîntului să-i miluiască, și să învieze pe cei morți. Deci rugîndu-se și înviindu-i pe cei ce muriseră, și iarăși făcîndu-se fierberea aceea a pămîntului, au căzut la Ioan toți și s-au botezat. Apoi cînd sta sfîntul într-un loc ce se chema Tihi, a tămăduit pe un slăbănog ce zăcuse doisprezece ani, care, sculîndu-se, mărea pe Dumnezeu. Făcutu-s-au și alte multe minuni de Ioan, de s-a dus pretutindenea vestea minunilor. Văzînd dar demonul ce se afla în capiștea Artemidei, toate cele ce se făcuse de sfîntul și cunoscînd că și pe el era să-l gonească de acolo, a stîrnit furie mare în popor împotriva Sfîntului Ioan și a ucenicului său Prohor. Cunoscînd Ioan prin Duhul Sfînt că pornirea poporului era să iasă spre bine, s-a dat de bunăvoie poporului

împreună cu ucenicul său Prohor. Şi trăgîndu-i poporul pînă la capiştea Artemidei, se rugară ei lui Dumnezeu să cadă capiştea, dar să nu vătăme pe nimeni din cei ce erau acolo. Şi aşa căzînd capiştea, apostolul zise către demonul care se afla acolo : Ţie zic, demone spurcate, cîtă vreme este de cînd locuieşti aici ? Şi de ai pornit tu asupra noastră poporul, mărturiseşte ! Iar demonul strigă tare : De cînd locuiesc aici sînt două sute patruzeci şi nouă de ani şi eu i-am pornit pe aceştia toţi asupra voastră. Zise drept aceea sfîntul : Poruncescu-ţi în numele lui Iisus Hristos Nazarineanul, să nu mai locuieşti în acest loc. Şi îndată ieşi demonul din oraş. Atunci pe toţi i-a cuprins cutremur şi frică, şi cei mai mulţi dintr-înşii au crezut în Domnul.

Făcîndu-se şi alte multe semne şi minuni din mîinile apostolului, şi venind multă mulţime la credinţă, s-a dat ştire de lucrurile lui şi la ighemonul de atunci că poporul, ademenit de nişte învăţături fermecătoreşti grăite de apostol, părăseşte legile împăraţilor, şi calcă cinstea zeilor, încît şi capiştile cele mai bune ale lor au căzut de s-au sfărîmat. De aceea au fost izgoniţi în ostrovul Patmos, de care i se arătase Domnul în vis lui Ioan spunîndu-i-se că are să pătimească mult şi să fie izgonit la un oarecare ostrov ce se cheamă Patmos, fiind celor de acolo de mare folos mergerea lui.

Mergînd pe mare la locul Exoriei, a înviat pe unul din slujitorii ce se înecase în mare, şi întoarse spre linişte şi furtuna, care ridicase asupra lor valul cel groaznic al mării. Pentru aceea s-au botezat toţi. Iar Ioan mergînd bucuros la Exoria ostrovului Patmos, a scăpat pe feciorul lui Miron, pe Apolonid, de dracul ce locuia într-însul. Şi îndată toată casa lui Miron a crezut în Hristos şi s-a botezat, împreună cu Lavrentie ighemonul, care avea mare putere în acel ostrov, şi femeia lui Hrisipia, fiica lui Miron, cu fiul său şi cu toate slugile sale.

Deci, era în părţile acelea un vrăjitor anume Chinops petrecînd în loc pustiu, care cu mulţimea nălucirilor demonice minuna atîta pe cei fără de minte, încît era socotit ca un zeu. Preoţii lui Apolon văzînd îndrăznirea ce avea Ioan în învăţătura sa, au vorbit lui Chinops, pe dînsul rugîndu-l, să folosească meşteşugirile lui împotriva sfîntului. Acela, nevrînd să meargă în cetate, căci petrecea în pustietăţi neumblate, a făgăduit că va trimite un duh viclean la casa lui Miron, ca să ia sufletul lui Ioan.

A doua zi a trimis pe unul din duhurile cele viclene învăţîndu-l să-i aducă sufletul lui Ioan. Mergînd demonul la casa lui Miron, a stat în locul unde se afla Ioan, care simţind pe demon, i-a poruncit să nu se mai mute de acolo, ci să stea pînă va spune pricina pentru care a venit. Iar duhul a zis : preoţii lui Apolon au venit la Chinops, şi au vorbit multe lucruri rele despre tine, şi-l chemau să vină în oraş să-ţi rînduiască moarte ; iar el s-a apărat zicînd : nu vreau să mă ostenesc să merg în cetate pentru un om mic şi ticăit, ci vă întoarceţi înapoi, că mîine voi trimite un duh şi voi lua sufletul lui şi-l va aduce la mine, şi-l voi da la judecată. Iar Ioan zise: ai mai fost trimis vreodată şi ai mai luat suflet de om să i-l duci ? Şi zise duhul : am fost trimis de am omorît, dar suflet n-am luat. Atunci Ioan zise : Pentru ce-l ascultaţi? Şi zise duhul : Toată puterea satanei locuieşte acolo şi s-a tocmit cu toţi cei mai mari şi noi cu dînsul, şi ne ascultă Chinops pe noi, şi-l ascultăm şi noi pe el. A zis Ioan: Ascultă duh viclean: Îţi porunceşte apostolul lui Dumnezeu Ioan să nu mai mergi niciodată să mai vicleneşti om, ci să ieşi afară dintr-acest ostrov, şi să umbli rătăcind, şi să nu ai loc nicăieri. Şi îndată duhul cel viclean a ieşit din ostrov. Văzînd Chinops că nu se mai întoarce duhul, a trimis pe altul, care păţind la fel a mai trimis şi alţi doi : unul să intre la Ioan şi altul să stea afară să-i aducă răspuns. Deci intrînd acela şi păţind ca şi ceilalţi, s-a dus celălalt şi a spus lui Chinops ce s-a întîmplat. Atunci Chinops, umplîndu-se de mînie, şi luînd toată mulţimea demonilor a mers în cetate ; iar cetăţenii au început a striga, şi toţi i se închinau. Găsind el pe Ioan unde învăţa, s-a umplut de multă mînie şi a zis către popor : Oameni orbi şi rătăciţi ! ascultaţi calea adevărului : de este drept Ioan şi sînt adevărate graiurile lui, şi va face cuvîntul care voi zice, voi crede şi eu în cele ce zice. Şi apucînd Chinops pe un tînăr îi zise : Tînărule, trăieşte tatăl tău ? Iar acela îi spuse că a murit. Chinops zise : cu ce moarte ? Iar acela răspunse: a fost corăbier, şi spărgîndu-se corabia pe mare s-a înecat. Iar Chinops zise către Ioan : Iată, arată de grăieşti adevărat, şi scoate pe tatăl copilului din mare şi adu-l la fiul său, să-l vedem şi noi viu. Iar Ioan zise : nu m-a trimis Hristos ca să înviez morţii, ci ca să învăţ oamenii rătăciţi. Deci zise Chinops către tot poporul ce sta acolo : măcar acum să mă credeţi pe mine, oamenilor, că acest om este amăgitor şi vă înşeală cu farmece ; ţineţi-l pînă ce voi aduce pe tatăl tînărului şi-l pun înaintea voastră viu. Şi l-au ţinut pe Ioan. Iar Chinops tinzîndu-şi mîinile şi lovind marea, şi fă-

cîndu-se sunet în mare de a speriat pe toți, s-a făcut nevăzut. Atunci au înălțat toți glas, zicînd : Mare ești Chinops și nu este altul afară de tine. Și fără de veste ieși Chinops din mare ținînd precum a zis pe tatăl copilului, și s-au minunat toți. Deci zise către copil : Acesta este tatăl tău ? Și zise copilul : acesta este, Doamne, și se închinară toți lui Chinops.

Și vrînd ei să ucidă pe Ioan, nu i-a lăsat Chinops zicînd : dacă veți vedea altele mai mari decît acestea, atunci va fi certat rău. Și întrebă pe unul din cei de față : ai feciori ? El zise : am avut, dar l-a ucis oarecine cu vicleșug. Chinops s-a făgăduit să-l aducă și pe acela la tatăl său, viu. Deci strigînd tare, chema anume și pe ucigaș și pe cel ucis ; iar ei îndată se arătară stînd de față amîndoi. Și zise Chinops către omul acela : acesta este fiul tău ? Și acesta este cel ce l-a ucis ? Și zise omul : așa, Doamne. Iar Chinops zise către Ioan : te miri de acestea ? Iar Ioan zise : nu mă mir, ci mi-e milă de sufletele ce pier prin tine.

Și se lăuda Chinops că va face și pe sfîntul să se mire de cele ce făcea el, speriindu-l, că în cele din urmă și de viață îl va lipsi. Iar Apostolul a zis : curînd ți se vor dezlega semnele și ție. Acestea auzind poporul și pornindu-se asupra lui Ioan, pînă într-atît l-au bătut și l-au zdrobit că l-au lăsat aproape mort ; și părîndu-le tuturor chiar și lui Chinops cum că ar fi murit apostolul, nu l-au socotit vrednic de îngropare, ci din porunca lui Chinops l-au lăsat neîngropat, ca să-l mănînce fiarele și păsările. Apoi s-a dus fiecare la casa lui, bucurîndu-se că au scăpat de Ioan, și mirîndu-se de spurcatul Chinops. După aceea, peste puțin, auzind Chinops că Ioan învață la locul ce se cheamă zvîrlitura pietrii, au chemat pe demonul cu care făcea fermecătoriile, și mergînd în locul acela a zis către Ioan : vrînd să te fac de mai mare rușine te-am lăsat atunci viu ; dar vino să mergem la marginea mării, și vei vedea puterea mea și te vei rușina. Deci au mers după dînsul și cei trei demoni, care se arătaseră a fi înviat din morți. Și bătînd Chinops tare din palme, sări în mare dispărînd fără de veste din vederea tuturor. Iar poporul striga : mare ești Chinops și nu este altul ca tine. Iar Ioan, poruncind demonilor care se făceau că sînt oameni înviați din morți să stea pe loc să nu se miște de acolo, s-a rugat către Dumnezeu să nu mai lase viu pe Chinops. Și îndată se făcu mare sunet în mare, și învăluindu-se apa unde căzuse Chinops, n-a mai ieșit. Iar demonilor căro-ra se arătaseră că au înviat din morți, le-a poruncit Ioan în numele lui Iisus Hristos cel răstignit să iasă din acel ostrov, și s-au făcut nevăzuți. Așteptînd poporul pe Chinops trei zile și trei nopți pe marginea mării, de foame și de răcnete și de zăduf cea mai mare parte dintr-înșii leșinase, de zăceau fără glas, dintre care au și murit trei copii. Dar făcîndu-i-se milă sfîntului, și rugîndu-se pentru mîntuirea lor și mult învățîndu-i pentru credință, a înviat pe copiii cei morți. Atunci toți cu o unire întorcîndu-se către Hristos, au primit Sfîntul Botez. Deci s-au întors toți locuitorii ostrovului la propovăduirea Evangheliei și venind către Hristos prin credință, au făcut rugăciune toți către apostolul, să le dea scrisă toată mîntuitoarea propovăduire.

Mergînd Apostolul Ioan într-un munte, împreună cu ucenicul său Prohor, a postit trei zile, rugîndu-se lui Dumnezeu pentru aceasta. Și după a treia zi s-a făcut fulger mare și tunet, că s-a cutremurat muntele și Prohor a căzut la pămînt, iar Ioan ridicîndu-l și șezînd de-a dreapta lui și căutînd la cer a început a zice : La început era Cuvîntul, și Cuvîntul era la Dumnezeu... și celelalte. Și săvîrșind Sfînta Evanghelie, a dat-o în mîinile lor, și de acolo s-a răspîndit la toate marginile pămîntului. Și a petrecut acolo împreună cu Prohor; și a aflat pe un tînăr într-un oraș aproape de Efes, pe care încă pînă a nu fi izgonit la Patmos, sfîntul îl dăduse pe mîna episcopului bisericii, dar fugind de la episcop, s-a făcut căpetenie de tîlhari. Pe acesta iarăși l-a întors la pocăință, și a izbăvit orașul de moarte, și l-a îndreptat către Hristos. Și așa a trăit Sfîntul Evanghelist în Efes, și făcînd nespuse minuni a atras multă mulțime către Hristos. Acolo a mai trăit douăzeci și șase de ani, și mai înainte nouă ani; iar la Patmos cincisprezece ani. Iar cînd a mers la Efes de la Ierusalim era de cincizeci și șase de ani și șapte luni, încît s-au făcut anii lui peste tot o sută cinci ani și șapte luni. Și trăgea în casa lui Domnus ; de unde ieșind cu ucenicii săi, șapte fiind, și mergînd într-un loc le porunci să șadă acolo. Și era pe la vremea utreniei, și dînsul se dădu puțin în lături de la dînșii își făcu rugăciune multă. Întorcîndu-se la dînșii, le-a poruncit să sape cruciș după statul său, și făcînd ei precum le poruncise, a mers și a intrat în groapă, și sărutîndu-i pe dînșii pentru despărțire și ei foarte întristîndu-se, căci se lipseau de dascălul lor, și vărsînd lacrimi pentru dînsul, i-a învățat să-l acopere cu pămînt pînă la genunchi ; după aceea iarăși sărutîndu-i și învățîndu-i, l-au mai acoperit pînă la grumaji ; după aceea, punîndu-și o mahramă peste obraz, și punînd pămînt peste dînsul a fost

acoperit de tot, și răsărind soarele, și-a dat duhul.

Ucenicii plîngînd mult, căci rămaseră lipsiți de dascălul lor, se întoarseră și povestiră celor din cetate despre petrecerea lui, și auzind aceasta frații care erau în cetate au mers de au săpat și n-au găsit nimic. Și plîngînd mult și rugîndu-se se întoarseră în cetate. De aceasta și Policrat, episcopul poporului Efesului, scriind către Victor, episcopul Romei, zise așa : a adormit în Asia, mare Stihie, care va să se scoale la ziua cea de apoi a venirii Domnului, Ioan cel ce s-a rezemat pe pieptul lui Hristos. Iar dumnezeiescul Ipolit povestind propovăduirea și săvîrșirea apostolilor, zice : Ioan, fratele lui Iacov, propovăduind în Asia cuvîntul, a fost izgonit la ostrovul Patmos. Și de acolo, iarăși fiind chemat din izgonire de la Efes, s-au săvîrșit acolo, în zilele lui Neron. Ale cărui moaște căutate de locuitorii cetății cei credincioși nu s-au aflat. Iar Chesarie, fratele marelui Grigorie, întrebînd la Constantinopol de aceasta pe vremea lui Sicret, i s-a răspuns așa : acest Ioan la sfîrșitul Evangheliei sale a arătat aceasta : Și aceasta zicînd Iisus, zise lui (adică lui Petru) : Vino după mine ; și întorcîndu-se Petru a văzut pe ucenicul pe care-l iubea Iisus urmînd, și zise : Doamne, dar aceasta ce ? Și zise lui Iisus : de voi vrea să rămînă el pînă voi veni Eu, ce-ți este ție ? Drept aceea a ieșit cuvîntul acesta între frați că ucenicul acela nu va muri. Pentru aceasta și unii din pricina cuvîntului acesta zic că Ioan nici pînă astăzi n-a gustat moarte, ci că s-a mutat.

Dar nu este așa adevărul : de vreme ce aflînd Hristos unde vîna pește, poruncit-a numai lui Petru să-i urmeze. Iar el vrînd ca să meargă și Ioan împreună cu dînsul, zise : Doamne, dar acesta ce ? Iisus a poruncit lui Ioan să rămînă la vînătoarea peștelui, zicînd : de voi vrea să stea acesta aici pînă voi veni, să pescuiască pînă iarăși mă voi întoarce, ce-ți este ție ? Numai că iubitul lui Hristos, Ioan, a murit, de vreme ce și mormîntul lui se știe unde este. Însă o adeverează aceasta și marele dascăl și întocmai cu apostolii Ioan Gură de Aur, în tîlcuirea Epistolei către Evrei, a Evangheliei după Matei și a Evangheliei după Ioan.

Tot în această zi, pomenirea Sfintei Muceniţe Hira, care prin sabie s-a săvîrșit, și pomenirea dreptului Ghedeon, care mai înainte a văzut Nașterea lui Hristos, prin roua lînii.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluiește-ne și ne mîntuiește pe noi. Amin.

Cîntarea a 7-a :

Irmosul :

Porunca cea potrivnică lui Dumnezeu, a tiranului celui «călcător de lege, înaltă văpaie «a ridicat ; dar cinstitorilor de «Dumnezeu tineri a trimis roua «Duhului, Hristos, Cel ce este «binecuvîntat și preamărit».

Tăria mea și lauda, și mîntuirea și folositoare tare și zid nebiruit fiind, stăpînă, bate pe demonii cei ce se războiesc asupra mea, care totdeauna caută să mă omoare.

Din feciorescul tău sînge, întrupînd pe Dumnezeu, Fecioară, ai îndumnezeit neamul omenesc. Pentru aceasta prin rugăciunile tale, izbăvește-mă pe mine cel spurcat de patimi și stricat de meșteșugirile vrăjmașului.

Cuptorul mai înainte a închipuit nașterea ta, Preacurată ; căci pe tineri nu i-a ars, precum nici pîntecele tău nu l-a ars focul cel de neîndurat. Pentru aceasta mă rog ție, scapă pe robul tău de focul cel veșnic.

Alt Canon

Același Irmos :

Fiind strălucit cu dumnezeiască revărsare de lumină, lămurit ai vorbit de Sfîntul Duh, Cel ce purcede din Tatăl cel fără început, și în chip nedespărțit Se odihnește în Fiul ca Cel ce este de o ființă.

Întru tine, fericite, şi-a aşezat sălăşluire Soarele dreptăţii, Cel ce te-a făcut pe tine cer pururea mişcător, şi cu limba ta cea de Dumnezeu grăitoare, iubite, este propovăduit Hristos cel preamărit.

Puterea şi dumnezeiasca vestire a cuvintelor tale, preafericite, la marginile lumii au ieşit, şi Evanghelia ta cea mai presus de lume tot pămîntul a cuprins cu mărirea dogmelor.

A Născătoarei :

Preacurată zămislire şi naştere fără stricăciune numai tu ai arătat, rămînînd fecioară. Căci pe Dumnezeul tuturor L-ai zămislit, Preacurată, Care S-a făcut om spre mîntuirea şi izbăvirea credincioşilor.

Alt Canon

Irmos : Dătător de rouă cuptorul...

Să lăudăm pe cuvîntătorul de Dumnezeu, cel ce ca un tunet a răsunat în toate marginile ; prin care tot auzul cel smintit cu adevărat s-a ridicat pe pămînt, şi se măreşte Hristos, Ziditorul tuturor.

Luminează toată mintea preamărită podoaba casei tale, întru care totdeauna adunîndu-ne cu dumnezeiască cuviinţă, lăudăm pe Ziditorul tuturor, şi pe tine te mărim cu credinţă, Cel ce eşti folositorul nostru.

Slavă...

Ca pe o stea strălucitoare pe tine te cunoaştem, ucenice al lui Hristos, şi ne rugăm, ca prin lumina razelor tale, să ne izbăvim de întunericul patimilor, şi de multe feluri de ispite, prin mijlocirea ta.

Şi acum..., a Născătoarei :

Bine te cuvîntăm, Preacurată, pe tine, ceea ce ai născut pe Domnul cel binecuvîntat, Care a încununat cu binecuvîntările cele dumnezeieşti firea omenească cea blestemată, şi ne-a înnoit pe noi cei învechiţi întru stricăciune.

Catavasie :

N-au slujit făpturii cugetătorii
«de Dumnezeu, fără numai Fă-
«cătorului; ci groaza focului
«bărbăteşte înfruntînd-o, se
«bucurau cîntînd: Prealăudate
«Dumnezeul părinţilor şi Doam-
«ne, bine eşti cuvîntat».

Cîntarea a 8-a :

Irmosul :

Cuptorul cel cu foc oarecînd
în Babilon, lucrările şi-a
«despărţit prin dumnezeiasca
«poruncă; pe haldei arzînd, iar
«pe credincioşi răcorind, pe cei
«ce cîntau: Binecuvîntaţi toate
«lucrurile Domnului pe Dom-
«nul».

Rîvneşte celor bune, de cele rele depărtîndu-te, prin lucrarea dumnezeieştilor fapte, avînd pe Maica lui Dumnezeu, şi folositoarea tuturor cea neruşinată, rugătoare pentru tine, suflete al meu, ca pe o milostivă şi de oameni iubitoare.

Dezlegat-ai de legătura osîndirii celei de demult omenirea, de Dumnezeu Născătoare. Pentru aceasta mă rog ție, dezleagă toată legătura răutății inimii mele, Preacurată, legîndu-mă de dumnezeiasca dragoste a Ziditorului.

Raza slavei Tatălui născînd-o, luminează inima mea ceea ce se mîhnește pentru necinstirea greșealelor, Născătoare de Dumnezeu; și slavei celei pururea veșnice, mă arată părtaș, ca să te slăvesc pe tine cu credință.

Alt Canon

Același Irmos :

Ca un fulger al luminii ai străbătut lumea, fericite, luminînd cu strălucirea curăției, cu razele feciorei și cu dogmele dreptei credințe, iubite al lui Hristos Dumnezeu.

Trupul și sufletul și mintea curățindu-ți, ai binevestit cereasca Evanghelie a lui Hristos, și cu îngerii împreună petrecător în ceruri fiind acum, cînți: Binecuvîntați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Chip luminos te-ai făcut, și dumnezeiesc prinos Bisericii cerești și scaun simțirii, locaș înțelepciunii, și organ al cuvîntării de Dumnezeu, cîntînd: Prealăudați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

A Născătoarei :

Cuvinte al lui Dumnezeu, pentru ca să pierzi blestemul cel dintîi și osînda morții cea de demult a strămoașei, din Fecioara Născătoarea de Dumnezeu Te-ai născut, tuturor dăruind nemurirea cea nepieritoare.

Alt Canon

Irmos : Din văpaie cuvioșilor rouă...

Cu ritoricească limba ta, fericite, pe toți cei omorîți de răutate, primind sfințită propovăduirea ta, i-ai vînat vii. Pentru aceasta pe tine te cinstim ca pe un tăinuitor al celor negrăite.

Dumnezeiasca ta casă, apostole, ca un alt rai s-a arătat cu minunile, ca și cu niște flori îndulcind sufletele tuturor și izgonind duhoarea patimilor.

Binecuvîntăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfîntul Duh, Domnul.

Dumnezeule Dumnezeul meu, avînd rugător pe dumnezeiescul tău ucenic, ia aminte și mă izbăvește de vrăjmașii, care în toate zilele năvălesc asupra mea și-mi zdrobesc smerită inima mea.

Și acum..., a Născătoarei :

Pe Iisus Mîntuitorul, pe Care L-ai întrupat din curate sîngiurile tale, Fecioară, de Dumnezeu dăruită, roagă-L să se milostivească spre noi robii tăi, și din veșnicul chin să ne scoată.

Catavasie :

Să lăudăm, bine să cuvîntăm, și să ne închinăm Domnului cîntîndu-I și preaînălțîndu-L pe Dînsul întru toți vecii.

Pe tinerii cei binecredincioși, «în cuptor, nașterea Născătoa-

«rei de Dumnezeu i-a mîntuit, «atunci fiind închipuită, iar a«cum plinită, pe toată lumea ri«dică să-Ţi cînte Ţie: Pe Dom«nul lucrurile lăudaţi-L şi-L «preaînălţaţi întru toţi vecii».

Cîntarea a 9-a :

Irmosul :

Fiul Părintelui celui fără de început, Dumnezeu şi Dom«nul, întrupîndu-Se din Fecioa«ră, S-a arătat nouă, ca să lumi«neze cele întunecate şi să adu«ne cele risipite. Pentru aceasta «pe Născătoarea de Dumnezeu «cea prealăudată o mărim».

Gustînd Adam din rodul pomului celui oprit, moarte cu amărăciune a cules: iar Fiul tău pe lemn pironindu-Se, a izvorît lumii dulceaţa nemuririi. Pentru aceasta te cinstim, Preacurată.

Împărăteasă eşti, Fecioară, ca ceea ce mai presus de cuvînt ai născut pe Împăratul şi Domnul, Cel ce a stricat împărăţiile iadului. Pe Acela neîncetat roagă-L să învrednicească de împărăţia cea de sus, pe toţi cei ce te cinstesc pe tine, Preacurată.

Îmbunătăţeşte, stăpînă, smerită inima mea cea înrăutăţită de vătămarea dezmierdărilor, ca ceea ce ai născut pe Cel bun şi eşti cu totul bună, şi-mi deschide uşile cele bune ale pocăinţii.

Alt Canon

Acelaşi Irmos :

Acum nu prin chipuri, ci faţă către faţă te-ai învrednicit a vedea pîrîul desfătării şi rîul păcii, şi izvorul nemuririi, de care acum adăpîndu-te, te îndulceşti de Dumnezeire.

Cerut-ai de la Hristos a lua scaun pămîntesc, iar El ţi-a dăruit ţie pieptul Său, pe care rezemîndu-te, de Dumnezeu cuvîntătorule, te-ai îmbogăţit cu tare şi neclintită stare a binelui, cel ce eşti podoaba apostolilor.

Necredinţa înţelepciunii elineşti ai stins-o, înţelepte, vestind că la început era Cuvîntul şi Cuvîntul era la Dumnezeu şi cu adevărat Dumnezeu era Cuvîntul, prin Care s-au făcut toate cele văzute şi cele nevăzute.

Ca un luceafăr de dimineaţă te-ai aflat în noaptea vieţii cu razele fecioriei strălucind, şi răsăritul Soarelui dreptăţii cel înţelegător nouă arătîndu-ne, Maica lui Dumnezeu preacinstită.

Alt Canon

Irmos : Pe Dumnezeu a-L vedea...

Domn fiind al ceasurilor şi vremilor, Mîntuitorul a fost spînzurat pe lemn în amiaza zilei şi ţie ca unui iubitor de feciorie ţi-a încredinţat pe pururea Fecioara, dîndu-ţi mărire nerăpită, ca să te mărim pe tine, fericite.

Fiind împreună cu cele de sus dumnezeieşti puteri, şi cu dîn-

sele strigînd dumnezeiasca cîntare, pe cei ce cîntă în sfîntă biserica ta și măresc pe Cel preabun, mîntuiește-i prin cinstitele mijlocirile tale, apostole al lui Hristos.

Slavă...

Pe noi cei ce cu credință te rugăm pe tine, mîntuiește-ne de toată nevoia, fericite de Dumnezeu cuvîntătorule, îndreptînd prin Duhul mergerile noastre către Domnul, și povățuindu-ne pe noi la calea păcii poruncilor Atotțiitorului.

Și acum..., a Născătoarei :

Glas de mulțumire să aducem Maicii lui Dumnezeu, și să strigăm : Bucură-te scaunul lui Dumnezeu cel preaînalt ; bucură-te norul Luminii ; bucură-te raiule prin care ne-am învrednicit din nou de desfătarea raiului.

Catavasie :

Tot neamul pămîntesc să salte
«cu duhul, fiind luminat ; și să
«prăznuiască firea minților ce-
«lor fără de trup, cinstind sfîn-
«ta prăznuire a Maicii lui
«Dumnezeu, și să strige : Bucu-
«ră-te, preafericită Născătoare
«de Dumnezeu, Curată, pururea
«Fecioară».

LUMININDA

Podobie : Femei auziți..

Făcîndu-te fiu al tunetului, Apostole Ioan, pe oameni i-ai învățat : La început era Cuvîntul. Căci rezemîndu-te cu credință pe pieptul Stăpînului tău, de acolo scoțînd izvoarele cuvîntării de Dumnezeu adăpi toată făptura.

Slavă..., asemenea :

Ca pe unul ce ai fost păzitor de feciorie, și cu sufletul și cu trupul, fericite, Cuvîntul lui Dumnezeu te-a ales pe tine păzitor de feciorie și minunat slujitor, și te-a arătat scriitor al Dumnezeirii Lui, Care, nemurind, te-a mutat de pe pămînt și, în Dumnezeu trăind, ai rămas nemuritor.

Și acum..., a Născătoarei :

Lîngă Crucea Domnului tău stînd, Preacurată, împreună cu ucenicul cel iubitor de feciorie, ai auzit pe Ziditorul zicînd : Femeie, iată fiul tău ; și către ucenicul asemenea a zis : Iată maica ta. Cu care împreună pe tine toți te lăudăm, de Dumnezeu Născătoare Fecioară.

LA LAUDE

Se pun stihirile pe 4, glasul al 8-lea :

Podobie : O, preamărită minune...

Fericite Ioane preaînțelepte, cu prisosul căldurii iubirii lui Hristos te-ai arătat iubit mai mult decît toți ucenicii Cuvîntului, Cel atotvăzător, Cel ce și judecă cu drepte cumpene toată lumea. Ca cel ce ai fost strălucit la trup și la cuget, cu frumusețile curăției și ale fecioriei, de Dumnezeu fericite.

Rezemîndu-te pe pieptul Înțelepciunii, de acolo ai scos apele cuvîntării de Dumnezeu, și lumea ai adăpat, Ioane preaalesule! Prin cunoștința Treimii ai uscat marea necredinței, făcîndu-te stîlp și nor însuflețit și povățuindu-ne pe noi la moștenirea cea cerească.

Înflorirea feciorei, locașul cel primitor de cinstite fapte, organul înțelepciunii! Biserica Duhului! Gura harului cea purtătoare de lumină! Ochiul Bisericii cel preaiuminat! Pe Preacinstitul Ioan în cîntări duhovnicești acum să-l lăudăm, ca pe un slujitor al lui Hristos.

Dumnezeiescule evanghelist, binevestind pe Izvorul bunătăților, împărăția cea neclintită, viața cea veșnică și bucuria cea negrăită; desfătarea dumnezeieștii priviri și darurile lui Hristos cele din destul date, care covîrșesc mintea și gîndul omenesc, Fiule al tunetului, lumii ai strălucit.

Slavă..., glasul al 8-lea:

Evanghelistule Ioan, cel ce ești întocmai cu îngerii, iubitorule de feciorie, de Dumnezeu învățate teologule, cu dreaptă credință ai propovăduit lumii preacinstita coastă, ceea ce sîngele și apa a izvorît, întru care dobîndim viață veșnică sufletelor noastre.

Și acum..., a Născătoarei:

Stăpînă, primește rugăciunile robilor tăi, și ne mîntuiește pe noi de toată nevoia și necazul.

Doxologia mare. Și se face ungere de la preot cu untdelemn sfințit din candela sfîntului. Așa se face totdeauna, cînd se face priveghere. Ecteniile și otpustul. Ceasul întîi și otpustul desăvîrșit.

LA LITURGHIE

Fericirile din Canonul cel dintîi al apostolului, Cîntarea a 3-a, pe 4. Și din Canonul al 2-lea, Cîntarea a 6-a, pe 4. Prochimen, glasul al 8-lea: În tot pămîntul a ieșit... Stih: Cerurile spun slava lui Dumnezeu... Apostolul din Epistola întîia sobornicească a Sfîntului Apostol Ioan (IV, 12—19): Fraților, pe Dumnezeu nimeni nu L-a văzut..., Aliluia, glasul 1: Lăuda-vor cerurile minunile Tale, Doamne..., Stih: Dumnezeu este preamărit în sfatul sfinților... Evanghelia de la Ioan (XIX, 25—27; XXI, 24—25): În vremea aceea stătea lîngă Crucea lui Iisus...

CHINONICUL

În tot pămîntul a ieșit vestirea lui și la marginile lumii cuvintele lui.

ÎN ACEASTĂ LUNĂ

ZIUA A DOUĂZECI ȘI ȘAPTEA

Pomenirea Sfîntului Mucenic Calistrat și a celor împreună cu dînsul.

LA VECERNIE

La Doamne, strigat-am..., se pun stihirile pe 6: 3 din Octoih și 3 ale sfîntului, pe glasul al 8-lea:

Stihirile sfîntului

Podobie: O, preamărită minune...

Mucenice pătimitorule Calistrat, luminîndu-ți-se cugetul cu lumina dreptei credințe neabătut ai umblat pe calea ce duce la fericirea cea veșnică, biruind toate meșteșugirile vrăjmașului. Pentru aceea te

lăudăm, cinstind sfințită pomenirea ta, preafericite.

Mucenice cugetătorule de Dumnezeu Calistrat, îmbogățindu-te de Cuvîntul vieții, ai îndreptat către viață, pe cei ce mai înainte ticăloșește fiind morți din pricina necunoștinței, au primit pe urmă moarte cu osîrdie pentru Hristos; și credem că sînt cu adevărat vii întru Hristos. Cu care împreună roagă-te pentru noi către Domnul cel preabun.

Mucenice Sfințite Ghimnasie, tăindu-ți-se capul cu sabia, în rîurile sîngelui tău ai înecat cu adevărat pe Faraonul cel viclean. Și acum izvorăști tămăduiri tuturor celor ce aleargă cu credință la biserica ta și cinstesc întru însa nevoințele tale și prăznuiesc cinstită pomenirea ta, fericite.

Slavă..., glasul al 4-lea:

A lui Vizantie.

Mai înainte de cinstită răstignirea Ta, moartea era înfricoșătoare pentru oameni, iar după mărita Ta patimă s-a făcut omul înfricoșător pentru moarte. Pentru aceasta, a biruit puterea vrăjmașului purtătorul de chinuri. Cu ale cărui rugăciuni, mîntuiește, Hristoase sufletele noastre.

Și acum..., a Născătoarei:

Podobie: Dat-ai semn...

Bucură-te ceea ce strălucești ca soarele, căruța cea neapusă a Soarelui, ceea ce ai strălucit Soarele cel necuprins cu gîndul; bucură-te gînd, care strălucești cu dumnezeieștile luminări: bucură-te strălucirea fulgerului, care luminezi marginile pămîntului. Ceea ce cu adevărat strălucești ca aurul, cea cu totul frumoasă și fără de prihană; ceea ce ai fulgerat credincioșilor Lumina cea neînserată.

A Crucii, a Născătoarei, asemenea:

Stăpîna cea fără prihană, văzînd pe Hristos omorît și omorînd pe vicleanul, plîngîndu-L ca pe un Stăpîn Îl lăuda pe El, ca pe Cel ce a ieșit din pîntecele ei, și mirîndu-se de îndelungă-răbdarea Lui striga către Dînsul: Fiul meu preadorite, nu uita pe roaba Ta, nu Te zăbovi, Iubitorule de oameni, Cel ce ești iubitul inimii mele.

STIHOAVNA, din Octoih.

Slavă..., a sfîntului, glasul al 8-lea:

Facere a lui Anatolie.

Pe purtătorul de chinuri al lui Hristos Calistrat, cel ce împreună cu ceata sa a străbătut calea cea frumoasă a muceniciei, și prin cumplitele sfărîmări ale mădularilor sale, vitejește a surpat pe tiranul cel fără de lege, toți împreună cu cîntări să cinstim pomenirea lor cea de peste an. Căci rănile cele nesuferite de bunăvoie pătimind, pentru Hristos Dumnezeu le-a răbdat, primind de la Dînsul cununile biruinței, și cu bucurie stîndu-i acum îna-

inte, neîncetat se roagă să se mîntuiască sufletele noastre.

Şi acum..., a Născătoarei :

Stăpînă, primeşte rugăciunile robilor tăi, şi ne mîntuieşte pe noi de toată nevoia şi necazul.

A Crucii, a Născătoarei :

Podobie : O, preamărită minune...

Ce priveliște este aceasta pe care o văd ochii mei, Stăpîne ! Cel ce ţii împreună toată zidirea, pe Cruce ai fost pironit şi ai murit, Cel ce tuturor dai viaţă ! A zis Născătoarea de Dumnezeu plîngînd, cînd a văzut spînzurînd pe Cruce pe Cel ce în chip de negrăit a răsărit dintr-însa, pe Dumnezeu şi omul.

Troparul, glasul al 4-lea :

Mucenicii Tăi, Doamne...

Slavă..., Şi acum..., al Născătoarei. Caută la sfîrşitul cărţii.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..., se cîntă troparul sfinţilor de 2 ori. Slavă... Şi acum..., al Născătoarei.

După obişnuitele Catisme, Sedelnele Octoihului.

Psalmul 50.

CANOANELE

Ale Octoihului amîndouă, şi al sfîntului, pe 4.

CANONUL sfîntului

Facere a lui Iosif

Cîntarea 1-a, glasul al 8-lea :

Irmosul :

Cîntare să înălţăm popoare, minunatului Dumnezeului «nostru, Cel ce a izbăvit din ro- «bie pe Israel, cîntare de biru- «inţă cîntîndu-I şi grăind : Să «cîntăm Ţie unuia, Stăpînu- «lui».

Umblînd neabătut pe calea muceniciei, te-ai făcut cale celor rătăciţi, ducîndu-i către dumnezeiasca odihnă, preafericite. Pentru aceasta cu credinţă te lăudăm pe tine, Calistrat.

Răsărind ca o stea prealuminată, ai luminat Biserica lui Hristos cu lumina cunoştinţei de Dumnezeu, iar întunericul necunoştinţei l-ai gonit, mucenice, şi ai surpat capiştile înşelăciunii.

Vitejeşte suferind toată ispita pentru Hristos, Calistrat, moarte ai suferit. Pentru aceea te-ai mutat către odihna cea nemuritoare şi te veseleşti împreună cu cetele îngerilor.

Slavă...

Jeratec aprins de focul dumnezeiescului Duh, s-a arătat Sfinţitul Ghimnasie, şi a ars materia înşelăciunii ; iar acum cu minunile răcoreşte pe cei arşi de dogoreala patimilor.

Şi acum..., a Născătoarei :

Numai tu, Preacurată, între femei mai presus de fire ai purtat în pîntece neispitită de bărbat, pe Unul din Treime.

Pentru aceasta te m ă r i m pe tine, și pe Cel ce S-a născut din tine mai presus de toată pricina și de cuvînt.

Cîntarea a 3-a :

Irmos : Cel ce ai întărit cu cuvîntul...

Nejertfind nicidecum zeilor celor cioplițí, te-ai adus jertfă lui Dumnezeu, Cel ce S-a jertfit pentru noi, mucenice purtătorule de chinuri, Calistrat.

Fiind împodobit cu h a i n ă vopsită din sfințite sîngiurile tale, mucenice, stai înaintea Împăratului veacurilor, purtînd cunună, fericite.

Slavă...

Gol s-a arătat vrăjmașul văzîndu-te pe tine și pe cel ce s-a nevoit cu t i n e, îmbrăcați de sus cu dumnezeiască mărire; o, p u r t ă t o r u l e de chinuri Ghimnasie.

Și acum..., a Născătoarei :

Fă rugăciune neîncetată către F i u l tău, Fecioară, ca să ne mîntuiască pe noi de primejdiile cele viitoare și de iadul cel veșnic.

Irmosul :

Cel ce ai întărit cu cuvîntul «cerurile și pămîntul l-ai inte- «meiat pe ape multe, întărește- «mă către cîntarea slavosloviei «Tale, Doamne».

CONDAC, glasul al 4-lea :

Podobie : Cel ce Te-ai înălțat...

Răni de multe feluri suferind și vădit primind cununi de la Dumnezeu, fericiților, rugați-vă lui Hristos pentru noi, cei ce săvîrșim pomenirea voastră cea sărbătorească, preamare Calistrat, împreună cu cei ce au pătimit cu tine, ca să împace turma și poporul Său, căci El este întărirea credincioșilor.

ICOS

Sicriul moaștelor tale, Calistrat, văzîndu-l, cînt și măresc durerile și chinurile pe care le-ai suferit pătimind. Pentru aceasta te rog pe tine, fă și mie milostiv pe Hristos puitorul tău de nevoințe, ca prin dar, să-mi dea mie cuvînt, ca să pot lăuda luptele tale ; că nimeni dintre oameni nu va putea spune vitejiile tale. Cum ai intrat cu bărbăție la divan, mustrînd cugetele cele ce se tîrau pe jos, și propovăduind că Hristos este întărirea credincioșilor.

SEDEALNA, glasul al 5-lea :

Podobie : Pe Cuvîntul cel împreună...

Să lăudăm chinurile lui Calistrat, o credincioșilor ; să preamărim ostenelile lui Ghimnasie; și împreună să fericim cu osîrdie pe cei ce cu dragoste vitejește s-au nevoit, și să grăim către dînșii : Ostași ai dreptei credințe, cereți să se dăruiască nouă pace și mare milă.

Slavă... Și acum..., a Născătoarei :

Viforul patimilor mă tulbură, Preacurată, și mă îneacă și nu încetează aducîndu-mi povară de supărări. Ci tu mă mîntuiește, Născătoare de Dumnezeu,

ceea ce eşti bună, şi mă scapă de primejdii, căci ai şi voie şi putere, ca ceea ce eşti Maică a Dumnezeului tuturor.

A Crucii, a Născătoarei :

Văzînd că ai fost pironit pe Cruce, îndelung-Răbdătorule, şi cu suliţa ai fost împuns în coasta Ta cea preacurată, îngăduitorule Hristoase şi mult-Îndurate, ceea ce fără patimă în chip de negrăit Te-a născut cu trup se tînguia şi plîngea. Dar lăuda dumnezeiasca şi multa şi nemărginita Ta pogorîre.

Cîntarea a 4-a :

Irmosul :

Auzit-am, Doamne, taina iconomiei Tale, înţeles-am «lucrurile Tale, şi am prea«mărit Dumnezeirea Ta».

Ca un preaales voievod al oştilor, mucenice, tăbărînd împotriva celor ce te prigoneau, ai tras către dumnezeiasca viaţă, pe cei ce de demult îi avea robiţi.

Cu rîurile cuvintelor tale ai adăpat inimile şi le-ai povăţuit către apa cea de-a pururea vie, nevoitorule al Domnului, vrednicule de laudă.

Ca un berbec se junghie cu toată osîrdia, pururea pomenitul Calistrat, avînd ca nişte miei jertfiţi înaintea lui pe ostaşii cei viteji.

Slavă...,

Bucurîndu-se Ghimnasie ca o vie cu cuvîntul tău, mucenice, a rodit strugurele cel de mucenicie, din care curge vinul dreptei credinţe.

Şi acum..., a Născătoarei :

Inima mea cea întinată de patimi spalo, Fecioară, şi mă fă desăvîrşit locaş curat dumnezeieştilor străluciri.

Cîntarea a 5-a :

Irmosul :

Din noaptea necunoştinţei, marginile cunoştinţei de «Dumnezeu strălucindu-le, lu«minează-mă cu dimineaţa iu«birii Tale de oameni, Doamne».

Dorind, mucenice, după Hristos Dumnezeul nostru cu toată inima, te-ai întărit şi ai pierdut tăria vrăjmaşului cea fără de putere.

Arătîndu-te căpetenie oştirii celei dumnezeieşti, Calistrat, te-ai numărat cu oştile îngerilor, mucenice, veselindu-te.

Slavă...,

Fiind luminat de mărirea razelor celor muceniceşti, Ghimnasie, cu bucurie te-ai mutat acum către luminările îngerilor.

Şi acum..., a Născătoarei :

Răsărit te-ai arătat Soarelui dreptăţii, Preacurată! Pe Care roagă-L să mîntuiască pe cei ce curat te slăvesc pe tine.

Cîntarea a 6-a:

Irmos: Curățește-mă, Mîntuitorule...

Fălcile leilor celor nevăzuți le-ai sfărîmat, înțelepte, și pe cei ce de demult erau mîncare vrăjmașului, i-ai făcut fiii lui Dumnezeu și părtași desfătării celei fără de materie, Mucenice Calistrat.

Grăind cu cuviință dumnezeiescul cuvînt cel despre Dumnezeu, pe închinătorii la idoli cei ticăloși i-ai făcut fii ai lui Dumnezeu, nevoindu-te împreună cu ei, Prealăudate Calistrat.

Slavă...,

Plecîndu-vă grumajii voștri Domnului, mucenicilor, ați primit junghiere, și v-ați adus lui Dumnezeu jertfă deplin, și ați luminat Biserica celor întîi-născuți.

Și acum..., a Născătoarei:

Sfințește-mi cugetul, și-mi luminează inima, Sfîntă Maica lui Dumnezeu, și mă izbăvește de nevoile care m-au cuprins; ca să te măresc pe tine, Născătoare de Dumnezeu, pururea Fecioară.

Irmosul:

Curățește-mă, Mîntuitorule, că «multe sînt fărădelegile mele, și «Te rog ridică-mă dintru adîn«cul răutăților. Căci către Tine «am strigat, și mă auzi Dumne«zeul mîntuirii mele».

CONDAC, glasul al 4-lea:

Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi lumii...

Toată osteneala voastră săvîrșind astăzi Biserica, sfinților, vă laudă în taină pe voi, ca pe cei ce ați pătimit pentru dînsa, dumnezeieștilor mucenici, bunilor biruitori preaînțelepți.

Alt Condac, glasul și podobia asemenea:

Ca o stea foarte mare ai strălucit în lume, întinzînd razele nevoințelor și ale minunilor tale, luminînd pe toți cei ce cîntă: Bucură-te Calistrat, lauda mucenicilor.

ICOS

Pe nevoitorul Domnului și marele ostaș, pe prietenul Treimii și tăinuitorul celor negrăite și rîvnitorul lui Iisus, adunîndu-ne credincioșii cu credință să-l lăudăm întru cîntări de bucurie, cinstindu-i luptele, vitejiile și durerile, care le-a răbdat pentru Hristos, Împăratul tuturor. Cerînd ca prin rugăciunile lui să cîștigăm viața cea mai bună a raiului, unde se veselesc cetele celor ce cîntă: Bucură-te Calistrat, lauda mucenicilor.

SINAXAR

În această lună, în ziua a douăzeci și șaptea, pomenirea Sfîntului Mucenic Calistrat, și a celor împreună cu dînsul 49 de sfinți mucenici.

Acești sfinți au trăit în Roma, în zilele împăratului Dioclețian. Sfîntul Calistrat fiind prins de Persendin Stratilatul și mărturisind că Hristos este Dumnezeu adevărat, a fost bătut foarte. După aceea l-au pus peste niște hîrburi ascuțite și l-au tras peste ele; apoi l-au băgat într-un sac și l-au aruncat în mare. Dar rupîndu-se sacul, a ieșit sănătos. Văzînd minunea, cei

patruzeci și cinci de slujitori au crezut în Hristos; pe aceia bătîndu-i Persendin i-a băgat cu Calistrat în temniță. Acolo el i-a învățat despre judecată și despre înviere și despre suflet. După aceea ieșind din temniță cu dînșii dimpreună și făcînd rugăciune, au dărîmat toți idolii; și văzînd aceasta ceilalți o sută optzeci și patru de slujitori au crezut și ei, și li s-au tăiat capetele tuturor.

Tot în această zi, pomenirea Sfintei Muceniţe Epiharis.

Epiharis, mucenița lui Hristos, a trăit în Roma, în zilele împăratului Diocleţian, și a fost prinsă de Chesarie eparhul. Mărturisind cu îndrăzneală numele lui Hristos, au atîrnat-o și i-au sfîșiat trupul și au chinuit-o în multe feluri. Ea și-a primit sfîrșitul prin sabie, și așa și-a dat fericitul și cinstitul suflet lui Dumnezeu.

Tot în această zi, pomenirea Preacuviosului Părintele nostru Ignatie, ce a fost igumen la Mînăstirea Mîntuitorului Hristos, ce se cheamă Valea-Adîncă.

Acest sfînt a fost din a doua eparhie a Capadociei pe vremea împăraților Nichifor și Ioan. Din pruncie el a fost dăruit lui Dumnezeu de părinții lui ca și Sfințitul Samuel. Și fiind învățat, adeverirea petrecerii călugărești de Vasilie, ctitorul mînăstirii, și trecînd prin toate treptele bisericești, a fost hirotonit preot și pus igumen. El a crescut și a înmulțit mînăstirea spre venituri, și spre toate cele ce trebuiau; a zidit și dumnezeiești biserici Sfîntului Arhanghel Mihail, văzătorului de Dumnezeu Ilie, și a făcut și altă sfîntă biserică a Sfinților Apostoli la un tîrg din afara cetății și altele. Iar în zilele de prigoană s-a nevoit vitejește împotriva celor ce biruiau atunci, pe care-i hirotonise Andart, cel fără de lege și fără Dumnezeu, care toată lumea a tulburat-o cumplit. Ieșind acesta de acolo, s-a dus la Constantinopol și a făcut sfinte odoare și semnul Domnului nostru Iisus Hristos și Evanghelie ferecată cu argint, pe care a și trimis-o prin frații ce erau cu dînsul la acea mînăstire. Iar el zăbovindu-se acolo a căzut în boală, de care văzînd că se topea de tot și încet-încet îi grăbea moartea, se silea să meargă la mînăstirea sa. Sosind la Amoreea și-a luat sfîrșitul vieții, și a fost îngropat la o biserică cinstită a acelui oraș. Și dacă a trecut un an, au vrut părinții mînăstirii să-i ia moaștele, și deschizîndu-i sicriul, i-au aflat trupul întreg și nestricat și plin de minunat miros. Și l-au adus la mînăstirea lor, și l-au pus în tinda bisericii.

Tot în această zi, pomenirea Sfinților Apostoli Marcu, Aristarh și Zinon.

Marcu Apostolul, care și Ioan se cheamă (de care pomenește Evanghelistul Luca în cartea Faptelor Apostolilor), hirotonindu-se de apostoli episcop Bivlei, s-a dovedit isteț la lucru evanghelicesc, și așa era de lipit și iubit la Dumnezeu, încît de umbra lui se depărtau bolile. Însă s-a aflat și alt Apostol Aristarh între cei 70, de care a pomenit Apostolul în Epistola către Romani, și a fost episcop la Apamia Siriei. Alt Ioan Acridomelitrofos (adică se hrănea cu mugur și cu miere) îmbrăcat cu cojoc, acela a fost Zinon legiuitorul, de care pomenește Fericitul Pavel în Epistola către Romani, și acesta a fost episcop în Diospol, care făcîndu-se locaș al Sfîntului Duh, și propovăduind Evanghelia a trecut către Domnul.

Tot în această zi, pomenirea Sfinților Mucenici Filimon, episcopul Fortunianu și a Sfintei Muceniţe Gaiani.

Tot în această zi, pomenirea celor cincisprezece Mucenici, care au fost băgați în corabie și aprinzînd corabia cu foc, s-au înecat în mare.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluiește-ne și ne mîntuiește pe noi. Amin.

Cîntarea a 7a:

Irmosul:

Tinerii cei ce merseseră din Iudeea în Babilon, oarecînd, «cu credința Treimii văpaia cup- «torului au călcat, cîntînd: Dum- «nezeul părinților noștri, bine «ești cuvîntat».

Lămurindu-te ca aurul de focul chinurilor, te-ai arătat închipuire patimilor lui Hristos, și acum te-ai pus bine în comorile cele dumnezeiești, mărite, cîntînd: Bine ești cuvîntat, Dumnezeul părinților noștri.

Topindu-te de chinuri, te-ai arătat sabie cerească, preafericite, tăind cetele demonilor celor nevăzuți, Calistrat, și cîntînd:

Bine ești cuvîntat, Dumnezeul părinților noștri.

Tare luptător te-ai arătat împotriva necredinței, Mucenice Calistrat, cu puterea Treimii; cu ale Cărei străluciri luminîndu-te acum cînți: Bine ești cuvîntat, Dumnezeul părinților noștri.

Slavă...

Cu cuget neclintit, iubind pe Hristos, Mucenice Ghimnasie, te-ai jertfit împreună cu toți rîvnitorii tăi, cu mulțumire cîntînd: Bine ești cuvîntat, Dumnezeul părinților noștri.

Și acum..., a Născătoarei :

Roagă pe Cel întrupat din tine mai presus de gînd și de cuvînt, ceea ce ești de Dumnezeu dăruită, ca să ne mîntuim noi, cei ce cu dragoste te cinstim pe tine și cu un glas cîntăm: Bine ești cuvîntat, Dumnezeul părinților noștri.

Cîntarea a 8-a :

Irmos : Tinerii cei de Dumnezeu...

Dezrădăcinînd spinii înșelăciunii, mucenice, te-ai arătat pom preafrumos al raiului, aducînd prin dumnezeiescul dar, rodurile dreptei credințe.

Privind la nădejdile cele viitoare, cu îndrăzneală ai năvălit către lupte și, biruind, după lege ai fost încununat, Calistrat.

Binecuvîntăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfîntul Duh, Domnul.

Biserica ta cîștigînd-o casă de vindecare cei ce cu dreaptă credință năzuiesc la dînsa și se izbăvesc de cele rele, te laudă cu credință, Mărite Ghimnasie.

Și acum..., a Născătoarei :

Ca ceea ce ești mai presus decît toate făpturile, de Dumnezeu dăruită Fecioară, ferește cugetul meu nevătămat de smintelile înșelătorului, Preacurată.

Irmosul :

Să lăudăm, bine să cuvîntăm și să ne inchinăm Domnului cîntîndu-I și preaînălțîndu-L pe Dînsul întru toți vecii.

Tinerii cei de Dumnezeu cu-
«vîntători în cuptor, împre-
«ună cu focul și văpaia călcînd-o
«au săltat: Binecuvîntați toate
«lucrurile Domnului pe Dom-
«nul».

Cîntarea a 9-a :

Irmos : Înfricoșatu-s-a tot auzul...

Tămăduiri izvorăște sicriul moaștelor tale tuturor celor ce au trebuință, Mucenice Calistrat; căci cu adevărat încetează patimile cele ce anevoie se vindecă și gonește întunericul duhurilor celor necurate, cu lucrarea, cu puterea și cu darul dumnezeiescului Duh.

Arătatu-v-ați, mucenici ai lui Hristos, ca un lanț de Dumnezeu împletit, ținîndu-vă unul de altul cu darul, alergînd către înălțime, și sfințind pămîntul cu vărsarea sîngelui. Pentru aceea veselindu-ne, cu credință prăznuim pomenirea voastră.

Cunună neveștejită și mărire veșnică, bucurie și veselie care

nu are sfîrșit, și împărăția cerurilor ai primit cu cei ce împreună cu tine s-au nevoit, Calistrat de Dumnezeu înțelepțite; cu care împreună adu-ți aminte de noi către Domnul.

Slavă...

Dumnezeiasca pomenire a înțeleptului Calistrat și a lui Ghimnasie și a nevoitorilor celor împreună cu dînșii astăzi, strălucind mai luminat decît soarele, luminează toate marginile cu razele sale. Cu ale căror rugăciuni, Hristoase, izbăvește-ne pe noi de osîndă.

Și acum..., a Născătoarei :

Cu glasul lui Gavriil cu veselie grăim către tine : Bucură-te bucuria credincioșilor ! Bucură-te sfeșnicul cel de aur și masă, munte și ușă înțelegătoare ! Bucură-te dumnezeiască căruță a Împăratului Hristos ! Bucură-te dezlegarea blestemului, ceea ce ești preabinecuvîntată.

Irmosul :

Înfricoșatu-s-a tot auzul de «nespusa lui Dumnezeu pogo«rîre, căci Cel Preaînalt de voie «S-a pogorît pînă și la trup, din «pîntece fecioresc făcîndu-Se «Om. Pentru aceea pe Prea«curata Născătoarea de Dum«nezeu credincioșii o mărim».

LUMININDA

Podobie : Cu ucenicii...

Întărindu-se de Duhul Sfînt, biruitorii mucenici au surpat semeția tiranilor, răbdînd pentru Hristos toată ispita chinurilor, Preaînțeleptul Calistrat și Ghimnasie cel cu adevărat minunat și împreună-nevoitor. A căror luminată pomenire săvîrșind-o, am aflat mîntuire sufletească.

Slavă...

Podobie : Femei auziți...

O, minune ! Cum cei din țărînă cu fire de aur s-au arătat ! Pentru că nici focul, nici sabia, nici dinții fiarelor, nici rănile nu i-au înfricoșat. Ci în trup fiind, pe cel fără de trup surpîndu-l, pentru noi se roagă Domnului.

Și acum..., a Născătoarei :

Ce cuvînt poate preamări mulțimea de daruri dumnezeiești, cu care ne-ai învrednicit pe noi, Stăpîne cu totul îndurate ? Căci căzînd mișelește din viața cea mai bună, Hristoase, iarăși ne-ai înălțat întrupîndu-Te din Fecioară, și mîntuindu-ne ca un iubitor de oameni și ca un Dumnezeu milostiv.

A Crucii, a Născătoarei :

Dacă ai văzut pe Cruce pironit pe Hristos, pe Care L-ai născut Preacurată Fecioară mirîndu-te de îndelungă-răbdarea Lui cea negrăită, la cele dinlăuntru te sfărîmai, tînguindu-te, Născătoare de Dumnezeu.

Și cealaltă slujbă a Utreniei după rînduială și otpustul.

LA LITURGHIE

Prochimen, glasul al 2-lea : Domnul este tăria şi lauda mea, şi mi-a fost mie spre mîntuire. Stih : Certînd, m-a certat Domnul, dar morţii nu m-a dat. Apostolul din Epistola către Efeseni (VI, 10—17) : Fraţilor, întăriţi-vă în Domnul... (caută la duminica a 27-a după Rusalii). Aliluia, glasul al 2-lea : Auză-te Domnul în ziua necazului. Evanghelia de la Luca (XXI, 12—19) : Zis-a Domnul către ucenicii Săi : Păziţi-vă de oameni... (caută marţi în săptămîna a 29-a după Rusalii).

CHINONICUL zilei.

ÎN ACEASTĂ LUNĂ

ZIUA A DOUĂZECI ŞI OPTA

Pomenirea Preacuviosului Părintele nostru şi Mărturisitorul Hariton.

VEZI : La Mineiele greceşti slujba Sfîntului Hariton este numai pe 6, iar noi urmînd Tipicului, i-am pus slujba cu Polieleu ca şi în Mineiele ce au ieşit mai înainte.

LA VECERNIE

După obişnuitul Psalm, se cîntă : Fericit bărbatul..., starea întîi.

La Doamne, strigat-am..., se pun stihirile pe 8, glasul al 4-lea :

Podobie : Dat-ai semn...

Patimile trupului prin înfrînare şi prin neîncetată rugăciune le-ai veştejit, părinte ; iar pe şarpele cel amăgitor, cu ploile lacrimilor l-ai înecat. Şi ai bineplăcut lui Dumnezeu, Cuvioase Hariton. Pentru aceasta te-a împodobit pe tine cu cereşti daruri Iisus, Iubitorul de oameni şi Mîntuitorul sufletelor noastre (de trei ori).

Cu sudorile sihăstriei ai stins jeratecul patimilor, vrednicule de minune ; şi chinuit fiind de focul chinurilor şi al durerilor, ai mărturisit înaintea judecătorilor celor fără de lege, pe Cuvîntul cel întrupat, şi te-ai făcut mărturisitor, împodobit cu răni de multe feluri de Dumnezeu purtătorule, preafericite (de trei ori).

Prin pustietăţi şi prin munţi fugind, te-ai depărtat păzindu-ţi sufletul neîntinat, Preasfinţite Hariton, şi te-ai arătat casă a Treimii ; cu a Cărei putere ai zidit, fericite, sfinţite case şi chilii, spre mîntuitoare locuire a călugărilor celor ce cinstesc sfîntă pomenirea ta, pururea mărite (de două ori).

Slavă..., glasul al 4-lea :

A lui Ioan Monahul.

De Dumnezeu purtătorule Hariton, tu şi după moarte în ceruri vieţuieşti în Hristos, pentru Care lumii te-ai răstignit. Că afară de trup şi de lume făcîndu-te, cu adevărat mai presus de cele văzute ai vieţuit ; că nu ai vieţuit ţie însuţi, ci mai ales a vieţuit întru tine Hristos Dumnezeul nostru. Pe Care roagă-L să mîntuiască sufletele noastre.

Şi acum..., a Născătoarei-Învierii :

Proorocul David, care prin tine este al lui Dumnezeu părinte, cu cîntare pentru tine

Ap. 154

mai înainte a glăsuit, către cel ce a făcut ție măriri : Stătut-a Împărăteasa a p r o a p e de-a dreapta ta. Că pe tine, Maică pricinuitoare a Vieții te-a arătat Dumnezeu, Cel ce fără de tată din tine a binevoit a Se face om ; ca iarăși să zidească chipul Său cel stricat de patimi, și oaia cea rătăcită și pierdută prin munți aflînd-o, pe umeri ridicînd-o, la Tatăl a adus-o, și după voia Sa cu puterile cerești a împreunat-o ; și să mîntuiască, Născătoare de Dúmnezeu, lumea, Hristos, Cel ce are mare și bogată milă.

VOHOD: Lumină lină...

PROCHIMENUL zilei.

PAREMIILE

De la Înțelepciunea lui Solomon, citire :

(III, 1—9)

Sufletele drepților sînt în mîna lui Dumnezeu și chinul nu se va atinge de ele. În ochii celor fără de minte, drepții sînt morți cu desăvîrșire și ieșirea lor din lume li se pare mare nenorocire. Și plecarea lor dintre noi, un prăpăd, dar ei sînt în pace. Chiar dacă, în fața oamenilor, ei au îndurat suferințe, nădejdea lor este plină de nemurire. Și fiind pedepsiți cu puțin, mare răsplată vor primi, căci Dumnezeu i-a pus la încercare și i-a găsit vrednici de El. Ca pe aur în topitoare, așa i-a lămurit, și ca pe o jertfă de ardere întreagă i-a primit. Străluci-vor în ziua răsplătirii și ca niște scîntei care se lasă pe miriște așa vor fi. Judeca-vor neamurile și stăpîni vor fi peste popoare și Domnul va împărăți întru ei, în veci. Ei vor înțelege adevărul, ca unii care și-au pus încrederea în Domnul; cei credincioși vor petrece cu El în iubire, căci harul și îndurarea sînt partea aleșilor Lui.

De la Înțelepciunea lui Solomon, citire :

(V, 15—VI, 3)

Cei drepți vor fi vii în veacul veacului și răsplata lor este la Domnul și Cel Atotputernic are grijă de ei. Drept aceea, vor primi din mîna Domnului împărăția frumuseții și cununa cea strălucitoare, căci El îi va ocroti cu dreapta Sa și cu brațul Său ; asemenea unui scut îi va acoperi. El va face arme din mînia Sa și cu ele va întări făptura mîinilor Sale ca să răsplătească vrăjmașilor. Din dreptate El Își va face platoșă și din judecata cea nefățarnică își va face coif. Din sfințenia Sa va face pavăză nebiruită; iar din cumplita Sa mînie va face sabie ascuțită și lumea va porni război împreună cu El împotriva celor fără de minte. Săgețile fulgerului Său vor porni bine îndreptate și vor lovi în țintă, zburînd din arcul puternic încordat al norilor. Mînia Lui, ca o praștie, va azvîrli noian de grindină ; apele mării se vor întărîta asupra lor și rîurile îi vor îneca vijelios. Duhul puterii dumnezeiești se va ridica împotriva lor și ca viscolul îi va vîntura. Astfel fărădelegea va aduce pustiire pe pămînt și răutatea va răsturna scaunele celor puternici. Ascultați, deci, regilor, și înțelegeți, luați învățătură, voi care judecați marginile pămîntului. Băgați în urechi, voi cei ce stăpîniți peste mulțimi și care vă mîndriți cu mulțimea popoarelor voastre. Pricepeți că stăpînirea vi s-a dat de la Domnul și puterea de la Cel Preaînalt, Care va cerceta faptele voastre și pune la încercare gîndurile voastre.

De la Înțelepciunea lui Solomon, citire:
(IV, 7—15)

Cel drept, chiar cînd apucă să moară mai devreme, dă de odihnă. Bătrînețile cinstite nu sînt cele aduse de o viață lungă, nici nu le măsori după numărul anilor. Înțelepciunea este la om adevărata căruntețe și vîrsta bătrîneților înseamnă o viață neîntinată. Plăcut fiind lui Dumnezeu, Domnul l-a iubit și, fiindcă trăia între păcătoși, l-a mutat de pe pămînt. A fost răpit, ca răutatea să nu-i schimbe mintea sa, înșelăciunea să nu-i amăgească sufletul. Căci vraja viciului întunecă cele bune și amețeala poftei schimbă gîndul cel fără de răutate. Ajungînd curînd la desăvîrșire, dreptul a apucat ani îndelungați. Sufletul lui era plăcut lui Dumnezeu, pentru aceasta Domnul s-a grăbit să-l scoată din mijlocul răutății. Neamurile văd, dar nu pricep nimic și nu-și bat capul cu așa ceva, că adică harul lui Dumnezeu și mila Lui sînt cu aleșii Săi și că poartă grijă de sfinții Săi.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile cuviosului, glasul 1:

Podobie: Prealăudaților Mucenici...

Prealăudate Hariton, viața ți-ai pus, prin grijirea de fapte bune. Deci cu cuvinte de cîntări pe Hristos Îl laudă cu dreaptă credință cei ce se supun învățăturilor tale; cărora de față stîndu-le, roagă-te să se întărească în pacea dumnezeiescului Duh.

Stih: Scumpă este înaintea Domnului moartea cuviosului Lui.

Hariton, de Dumnezeu însuflate, viața ta cu adevărat asemenea îngerilor s-a arătat celor de pe pămînt. Iar celor din ceruri ca o jertfă bine mirositoare și ca o frumoasă tămîie li s-a adus a ta mărturisire. Iar acum roagă-te să se dăruiască sufletelor noastre pace și mare milă.

Stih: Fericit bărbatul ce se teme de Domnul, întru poruncile Lui întări-se-va foarte.

Hariton preabogate, biruitor de patimi ai fost și pe tîlhari i-ai biruit, ca un purtător de cunună dănțuind, fericite; adu-ți aminte de toți cei ce săvîrșesc pomenirea ta, și lui Hristos acum te roagă să dăruiască sufletelor noastre pace și mare milă.

Slavă..., glasul al 8-lea:

Mulțimile de călugări pe tine îndreptătorul te cinstim, Haritone părintele nostru! Că prin tine am cunoscut a umbla pe cărarea cea dreaptă cu adevărat; fericit ești că lui Hristos ai slujit și puterea vrăjmașului ai biruit, cel ce ești cu îngerii împreună-vorbitor, împreună-locuitor cu drepții și cu cuvioșii, cu care roagă-te Domnului să miluiască sufletele noastre.

Și acum..., a Născătoarei:

Fecioară nenuntită, care pe Dumnezeu în chip de negrăit L-ai zămislit cu trup, Maica Dumnezeului celui Preaînalt, rugăciunile robilor tăi primește-le, ceea ce ești cu totul fără prihană, și dăruiești tuturor curățire de greșeale; acum rugăciunile noastre primindu-le, roagă-te să ne mîntuim noi toți.

I1, p. 159

A, p. 347

Troparul, glasul al 8-lea :

Cu curgerile lacrimilor tale...

Slavă..., Și acum..., al Născătoarei.

Cel ce pentru noi Te-ai născut...

Caută la sfîrșitul cărții.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..., se cîntă troparul sfîntului de două ori, Slavă... Și acum..., troparul Născătoarei-Învierii.

După Catisma întîi, Sedealna, glasul al 4-lea :

Podobie : Cel ce Te-ai înălțat...

Desfătarea celor pămîntești și stricăcioase trecînd-o cu vederea, ai urmat lui Hristos, și pe locuitorii pustiei i-ai iubit mai mult decît frumusețea lumii și decît dulceața cea trecătoare. Pentru aceasta te-ai învrednicit și de mărturisire și în ceata sihaștrilor te-ai numărat; cu care roagă-te să se mîntuiască robii tăi (de două ori).

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei.

Cel ce șade pe scaunul heruvimilor, și Care locuiește în sînurile cele părintești, ca pe un scaun sfînt al Său, șade în brațele tale, stăpînă! Căci Dumnezeu întrupîndu-Se, cu adevărat este Împărat peste toate limbile, care cu înțelegere acum cîntă Lui. Pe Acela roagă-L să mîntuiască pe robii tăi.

După Catisma a doua, Sedealna, glasul al 8-lea :

Podobie : Pe Înțelepciunea și Cuvîntul...

Cu durerile chinuirii lămurindu-te, și cu nevoințele ajunării întărindu-te, ai strălucit în dreapta credință mai luminat decît aurul. Și făcîndu-te curat locaș Duhului, ai risipit întunericul duhurilor celor viclene. Pentru aceasta adunînd mulțimi de călugări, te-ai făcut păstorul lor și luminător prealuminat, Fericite Hariton. Iar acum roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru iertarea păcatelor noastre (de două ori).

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei.

La cugete rele alunecînd, în adîncul păcatelor am ajuns. Ci suspinînd din inimă, strig către tine, Preacurată: Minunează întru mine mila ta cea bogată, și noianul cel fără margine al milostivirii tale, și bogăția cea nemăsurată a îndurărilor tale. Și-mi dă mie pocăință și iertare de greșeale; ca să strig către tine cu dragoste: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu să-mi dea mie iertare de greșeale, că pe tine te am nădejde eu, nevrednicul robul tău.

După Polieleu, iarăși Sedealna cea de după Catisma întîia, de 2 ori.

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei.

Antifonul întîi, al glasului al 4-lea :

PROCHIMEN, glasul al 4-lea :

Cinstită este înaintea Domnului moartea cuviosului Lui.

Stih : Ce voi răsplăti Domnului pentru toate cele ce mi-a dat mie.

Toată suflarea...

Evanghelia de la Matei :

În vremea aceea mergeau după Iisus popoare multe...

După Psalmul 50,

Slavă..., glasul al 2-lea :

Pentru rugăciunile Cuviosului Hariton, Milostive, curăţeşte mulţimea greşealelor noastre.

Şi acum...,

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea greşealelor noastre.

Stih : Miluieşte-ne Dumnezeule după mare mila Ta şi după mulţimea îndurărilor Tale şterge fărădelegile noastre.

Stihira, glasul al 6-lea :

Cuvioase părinte Hariton, în tot pămîntul a ieşit vestea isprăvilor tale. Pentru aceasta în ceruri ai aflat plata ostenelilor tale. Taberile demonilor le-ai pierdut, cetele îngerilor ai ajuns, a căror viaţă fără de prihană ai urmat ; îndrăznire avînd către Hristos Dumnezeu, cere pace sufletelor noastre.

CANOANELE

Al Născătoarei de Dumnezeu, cu irmosul pe 6 (Caută-l înapoi în 26 de zile, la Sfîntul Ioan Cuvîntătorul de Dumnezeu) şi al sfîntului pe 8.

CANONUL sfîntului

Facere a lui Ioan Monahul.

Cîntarea 1-a, glasul al 4-lea :

Irmos : Adîncul Mării Roşii...

Cu arma Crucii cea purtătoare de viaţă înotînd adîncul mării celei pătimitoare, pe vicleanul Faraon cel înţelegător, cu dumnezeiasca putere l-ai înecat, fericite.

Din pruncie Domnului fiind făgăduit, înaintea divanului tirănesc, fericite, cu dumnezeiască înţelepciune pe Hristos L-ai propovăduit ; şi ca Moise ai surpat trufiile celor împotrivă luptători.

Slavă...

Egiptul înşelăciunii părăsind, Cuvioase Hariton, şi locuitor pustiului făcîndu-te, curat ai vorbit cu Cel curat, şi ai primit moştenirea cea cerească.

Şi acum..., a Născătoarei :

Fără de sămînţă cu voinţa Tatălui de la Dumnezeiescul Duh, pe Fiul lui Dumnezeu ai zămislit şi cu trup L-ai născut, pe Cel din Tatăl fără de mamă, şi pentru noi din tine fără tată.

Catavasie :

Deschide-voi gura mea...

Cîntarea a 3-a :

Irmos : Se veseleşte de Tine Biserica Ta...

Se veseleşte de tine duhovniceşte turma cea cuvîntătoare a ucenicilor tăi, cuvioase, împărtăşindu-se de lumina ta.

Gîndul cel trupesc, ca pe un pricinuitor al vrăjmăşiei împotriva lui Dumnezeu l-ai supus Duhului vieţii, Cuvioase Hariton.

Slavă...

Surpat-ai ca David, cu toată arma Duhului, puterea cea înţelegătoare a lui Goliat cel de altă seminţie, Cuvioase Hariton.

Și acum..., a Născătoarei :

Numai tu singură te-ai făcut celor de pe pămînt pricinuitoare a bunătăților celor mai presus de fire. Pentru aceasta grăim către tine : Bucură-te Maica lui Dumnezeu.

SEDEALNA, glasul al 4-lea :

Podobie : Degrab ne întîmpină...

Cu cuvinte ai împodobit Biserica lui Hristos, cu fapte ai cinstit pe cea după chipul lui Dumnezeu, Fericite Hariton. Căci înțelepciunea cea din tine a strălucit în lume, strălucind prin credință darurile tămăduirilor. Pentru aceasta cu dragoste prăznuim sfîntă pomenirea ta.

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei.

Fecioară preacurată, ceea ce ai născut pe Dumnezeu cel mai presus de ființă, împreună cu cuvioșii roagă-L neîncetat, iertare de greșeale și îndreptare vieții, mai înainte de sfîrșit, să ne dea nouă, celor ce cu credință și cu dragoste, după datorie, te lăudăm pe tine, ceea ce singură ești prealăudată.

Cîntarea a 4-a :

Irmos : Pentru dragostea chipului...

Prin ostenelile înfrînării omorînd dezmierdările cele ce te tirăneau, după cuviință ai fost îmbrăcat cu omorîre purtătoare de viață, mai înainte de sfîrșitul tău, Hariton.

Grijile lumești cele ce sugrumă roada sufletului, cu înțeleaptă purtare de grijă ca pe niște spini le-ai ars, Fericite Hariton.

Slavă...

Încununatu-te-au pe tine darurile, cu mucenicească cununa a împărăției lui Hristos, Hariton ! Căci ai stins beția înșelăciunii, fericite.

Și acum..., a Născătoarei :

Nașterea ta de negrăit s-a arătat, Născătoare de Dumnezeu, singură curată și binecuvîntată. Pentru aceasta căzînd către tine, grăim : Bucură-te !

Cîntarea a 5-a :

Irmos : Tu, Doamne, lumina mea...

Tu, cuvioase, cu adevărat te-ai arătat neîntinată oglindă a luminii Strălucirii celei de sus, Preafericite Hariton.

Tu, cuvioase, cu îndoite daruri strălucești. Căci cu rănile chinurilor și cu durerile sihăstriei te-ai luminat în dreapta credință.

Slavă...

Tu, cuvioase, din pruncie căutînd înțelepciunea cea dumnezeiască, te-ai arătat doctor al sufletelor, Preafericite Hariton.

Și acum..., a Născătoarei :

Pe tine armă nebiruită asupra vrăjmașilor te punem înainte ; pe tine ancoră și nădejde mîn-

tuirii noastre te avem, Mireasă a lui Dumnezeu.

Cîntarea a 6-a :

Irmos : Jertfi-voi Ție...

Nu pe nisip, ci pe Hristos temei punînd, ai zidit, părinte, deasupra fapta bună cea mai cinstită decît aurul, și te-ai făcut locaș al Preasfintei Treimi.

Organ al răutății se cunoaște a fi șarpele. Dar fiind biruit de faptele tale cele bune, de Dumnezeu purtătorule Hariton, dreapta Pronie răsplătește celor nedrepți.

Slavă...

Nimic nu te-a despărțit pe tine de dragostea lui Hristos, nici trupul cel chinuit, nici hotărîrea morții cea îngrozitoare, ca pe unul ce te desfătai în lauda lui Dumnezeu, preafericite.

Și acum..., a Născătoarei :

O, minune mai nouă decît toate minunile! Că Fecioara fără ispită bărbătească, zămislind în pîntece pe Cel ce cuprinde toate, nestrîmtorat L-a încăput.

CONDAC, glasul al 4-lea :

Podobie : Pe întărirea cea neclintită...

Pe nevoitorul dreptei credințe și pe rîvnitorul adevărului astăzi toți credincioșii cu cîntări și cu laude să-l mărim : pe Hariton păstorul și dascălul, și luminătorul cel preacuvios al lumii. Căci se roagă Domnului pentru noi toți.

ICOS

Pe acest mare între cuvioși luminătorul Iconiei, pe fericitul și dumnezeiescul Hariton, credincioșii întru laude să-l mărim, și cu cîntări ca și cu niște flori capul lui să-l încununăm. Că negura deșertăciunii a risipit-o, cu care împreună și toată lucrarea diavolească a omorît. Pentru aceasta a suferit osteneli, și a luat cu adevărat răsplătirile. Pe acesta lăudîndu-l să-l cinstim, pe luminătorul cel preacuvios al lumii. Căci se roagă Domnului pentru noi toți.

SINAXAR

În această lună, în ziua a douăzeci și opta, pomenirea Preacuviosului Părintelui nostru Hariton mărturisitorul.

Acest sfînt a trăit pe vremea împăratului Aurelian în cetatea Iconiei, din Eparhia Licaoniei. Fiind adus înaintea judecății și mărturisind cu îndrăzneală că Hristos este Dumnezeu, a fost bătut de patru slujitori și cu foc ars. Dar după sfîrșitul lui Aurelian, scăpînd sfîntul, s-a dus în pustiu, unde a căzut între tîlhari, care prinzîndu-l și legîndu-l, a scăpat de dînșii într-acest chip : venind un șarpe și intrînd în vasul în care țineau tîlharii vin, și-a vărsat otrava în vin, din care bînd ei, toți au murit. Iar sfîntul, făcînd peștera biserică și adunînd mulțime de călugări, a făcut mînăstire, scoțînd dintr-o piatră uscată izvor de apă și arătîndu-se lecuitor de orice boală ; iar la adînci bătrîneți a adormit întru Domnul.

Tot în această zi, pomenirea Sfîntului Prooroc Baruh.

Adevărată oglindă a proorocilor, a fost următor dascălului său Ieremia, cînd acesta plîngea prădarea și pustiirea Ierusalimului. Și în timpul cît a durat pustiirea Ierusalimului, Baruh se închisese într-o peșteră și plîngea înstrăinarea lui Ieremia; și n-a ieșit de acolo pînă la întoarcerea poporului. Iar cînd s-a întors poporul, Baruh, ieșind din peșteră, auzit-a iarăși cu Abimeleh cele ce văzuseră Ieremia în uimire cînd era lovit cu pietre. Și se arătau a fi ca un suflet în două trupuri acești doi pro-

oroci, deoarece dumnezeiescul Duh insemna și îi adeverea pe amîndoi. Baruh a propovăduit mai limpede despre orînduiala întrupării lui Hristos, zicînd : «Acesta este Dumnezeul nostru, nu se va socoti altul lîngă Dînsul» și celelalte. Și ar putea cineva din cei ce cu dragoste ostenesc a lua seama la cărțile proorocești, să afle pe proorocul Baruh că proorocește mai mult despre Hristos și despre Ierusalim. După ce a îngropat pe Ieremia cu sîrguință, curînd după petrecerea aceluia, către Domnul s-a petrecut și acesta.

Tot în această zi, pomenirea Sfîntului Sfințitului Mucenic Marcu păstorul; a Sfinților mucenici și buni frați Alexandru, Afiu și Zosima ; a Sfîntului Mucenic Pimen, și a sfinților Mucenici Nicon, Néon, Eliodor și celelalte fecioare și fii.

Acești sfinți au trăit pe vremea împăratului Dioclețian, în cetatea Pisidiei, cînd acolo era domnitor Magnus. Iar Fericitul Marcu păștea oile, avînd părul capului alb și lung pînă la călcîie. Și dacă s-a cunoscut că este creștin, îndată l-au trimis la Claudiupoli, unde au chemat fauri ca să facă legăturile sfîntului. Și au venit trei frați, anume Alfie, Alexandru și Zosima, care locuiau în satul Cataliton, meșteri deprinși la lucrul fierului. Începînd a bate fierul, curgea ca apa de pe ei și li se muiau mîinile ; iar ei mirîndu-se de ceea ce li se întîmpla, și auzind dumnezeiesc glas care-i îndemna să se nevoiască împreună cu Marcu, au mărturisit că sînt creștini. Atunci îndată au fost supuși la chinuri felurite, în timpul cărora și-au dat duhul. Iar Marcu a fost încălțat cu încălțăminte de chinuire, bătut, împuns cu frigări și, după ce i s-a tăiat limba, i s-a tăiat și capul. De asemenea au fost chinuiți și Nicon și Iliodor ; iar lui Neon, fiind prins cu mulți prunci și fecioare, le-au tăiat capetele la locul ce se cheamă Moromilio.

Tot în această zi, pomenirea Sfinților Mucenici Calinic și Eustatie Romeul.

Tot în această zi, pomenirea Sfîntului Mucenic Alexandru, și a celor împreună cu dînsul treizeci de mucenici.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluiește-ne și ne mîntuiește pe noi. Amin.

Cîntarea a 7-a :

Irmos : Tinerii lui Avraam oarecînd...

Asemănîndu-te tinerilor lui Avraam celor din cuptor, cu rîvna dreptei credințe ai călcat dogma tirănească, de Dumnezeu purtătorule, cîntînd : Bine ești cuvîntat, Dumnezeul meu și Domnul.

Pe tine cel ce erai în arsurile ispitelor ca într-un cuptor, dumnezeiescul dar, cel dătător de rouă, din cer te-a cercetat, cuvioase, cel ce cîntai : Bine ești cuvîntat, Dumnezeul meu și Domnul.

Slavă...

Ca unul ce erai rănit de dumnezeiasca dragoste a Treimii, Aceleia i-ai zidit locașuri întocmai la număr, care duhovnicește cînta : Bine ești cuvîntat în Biserica măririi Tale, Doamne.

Și acum..., a Născătoarei :

Bucură-te Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ești sfințit locaș dumnezeiesc al Celui Preaînalt, căci prin tine s-a dat bucuria celor ce cîntă : Binecuvîntată ești tu între femei, Preacurată Stăpînă.

Cîntarea a 8-a :

Irmos : Mîinile întinzîndu-și Daniel...

Fiind ars la piept fără de dreptate, cuvioase, ai ars înșelăciunea, iar tu nears ai rămas, prin lucrarea dumnezeiescului Duh, și ai îndemnat spre dreapta credință pe popoare să cînte : Binecuvîntați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Dezbrăcîndu-te de omul cel vechi, cu adevărat te-ai îmbrăcat în Hristos, și cu rănile mu-

cenicești ai biruit pe țiitorul întunericului, cu veselie cîntînd: Binecuvîntați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Binecuvîntăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfîntul Duh, Domnul.

Făcîndu-te cu adevărat ucenic lui Pavel, ai urmat urmelor lui, Cuvioase Hariton, și te-ai arătat îndreptător călugărilor, făcîndu-te îndemnător faptei bune, tuturor celor ce cîntă: Binecuvîntați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Și acum..., a Născătoarei:

Fecioară Preacurată, numai tu în toate neamurile, te-ai arătat Maică lui Dumnezeu. Tu te-ai făcut locaș Dumnezeirii, ceea ce ești cu totul fără prihană, rămînînd nearsă de focul Luminii celei neapropiate. Pentru aceasta toți pe tine te binecuvîntăm, Marie a lui Dumnezeu Mireasă.

Cîntarea a 9-a:

Irmos: Hristos piatra cea netăiată...

Nici mormîntul cel pricinuitor de uitare n-a putut să acopere faptele tale cele bune, Cuvioase Hariton. Căci pomenirea ta cea veșnică a strălucit ca soarele; pe care după vrednicie o mărim.

Săvîrșind duhovnicește pomenirea cea de peste ani, să rîvnim prin fapte bune purtătorului de Dumnezeu Hariton, și cu dînsul să cîntăm: Pe tine te mărim, întreit Sfinte.

Slavă... a Treimii.

Toți credincioșii să ne închinăm unimii dumnezeieștii Ființe și Treimii fețelor, în ipostasuri neamestecate, celei întocmai puternice și întocmai cinstite; pe Care binecinstind-O, O mărim.

Și acum..., a Născătoarei:

Bucură-te și te veselește mireasa marelui Împărat, ceea ce limpede privești la frumusețea Mirelui tău, care strălucește mai mult decît aurul și mai mult decît lumina soarelui.

LUMININDA

Podobie: Femei auziți...

Cu chinuirea mai întîi bine pedepsindu-te, iar a doua oară cu postul săvîrșind călătorie dumnezeiască, părinte, la ceruri te-ai suit și stai înaintea lui Hristos, Cuvioase Hariton, rugîndu-te pentru noi cei ce cu căldură te lăudăm pe tine.

Slavă... Și acum..., a Născătoarei:

Pe îngerul sfatului celui mare al Tatălui, L-ai născut Prealăudată Fecioară, pe Hristos Împăratul măririi. A cărui Cruce ridicînd pustnicii și mucenicii, în urma Lui au alergat; cu care neîncetat roagă-te pentru noi, de Dumnezeu Născătoare.

LA LAUDE

Se pun Stihirile pe 4, glasul al 4-lea:

Podobie: Dat-ai semn...

Darul Duhului strălucindu-te, Părinte Hariton, arătat te-a lu-

minat. Drept aceea ai risipit noaptea patimilor, și ajungînd la ziua nepătimirii, curat ai vorbit cu Lumina cea preacurată. În care locuind nu uita, dumnezeiescule, pe cei ce cu credință laudă sfințită pomenirea ta (de două ori).

Purtînd darul ceresc cel înflorit întru tine, Hariton, de cele pămîntești nu te-ai îngrijit. Pentru aceasta ca fiind fără de trup, în chinuri ți-ai ales viața veșnică, vrînd a înconjura pîrîul desfătării, de Dumnezeu cuprinsule. Și cu lacrimile ai uscat izvorul cel tulbure al patimilor, cuvioase, și ai adăpat spicele cele hrănitoare de suflet.

Dar de tămăduiri din dumnezeiescul dar, după vrednicie ai primit, Hariton. Pentru aceasta înșelăciunea duhurilor viclene s-a surpat de tine, și s-a depărtat vătămarea bolilor celor cumplite. Căci ca niște ape izvorăști curgerile darurilor tale, din care acum adăpîndu-ne, lăudăm pomenirea ta, cuvioase.

Slavă..., glasul al 5-lea :

Cuvioase părinte, glasul Evangheliei Domnului auzind, lumea ai părăsit, bogăția și mărirea ca nimic socotindu-le. Pentru aceasta tuturor ai grăit : Iubiți pe Dumnezeu și veți afla dar veșnic. Nimic să nu cinstiți mai mult decît dragostea Lui. Ca atunci cînd va veni întru mărirea Sa, să aflați odihnă cu toți sfinții. Cu ale cărui rugăciuni, Hristoase, păzește și mîntuiește sufletele noastre.

Și acum..., a Născătoarei :

Fericimu-te, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, și te mărim credincioșii după datorie, pe tine cetatea cea nemișcată, și zidul cel nesurpat, folositoarea cea tare și scăparea sufletelor noastre.

Doxologia mare ; ecteniile și otpustul ; Ceasul întîi și otpustul desăvîrșit.

LA LITURGHIE

Fericirile din Canonul sfîntului, Cîntarea a 3-a și a 6-a, pe 8. Prochimen, glasul al 7-lea : Lăuda-se-vor cuvioșii întru mărire... Stih : Cîntați Domnului cîntare nouă... Apostolul din Epistola a doua către Corinteni (IV, 6—15) : Fraților, Dumnezeu, Care a zis : Să strălucească din întuneric lumina... (caută la Duminica a 15-a după Rusalii). Aliluia, glasul al 6-lea : Cel ce locuiește în ajutorul Celui-Preaînalt... Evanghelia de la Luca (VI, 17—23) : În vremea aceea a stat Iisus la loc șes... (caută la 6 decembrie).

CHINONICUL

Întru pomenire veșnică va fi dreptul, de auzul rău nu se va teme.

ÎN ACEASTĂ LUNĂ

ZIUA A DOUĂZECI ȘI NOUA

Pomenirea Preacuviosului Părintele nostru Chiriac sihastrul.

LA VECERNIE

La Doamne, strigat-am..., se pun stihirile pe 6, și se cîntă stihirile sfîntului, glasul al 8-lea :

Podobie : Ce vă vom numi...

Cu zăbala înfrînării stăpînind patimile trupului, făcătorule de minuni Chiriac, te-ai îmbrăcat cu podoaba cea luminată a nepătimirii, și ai despuiat toată răutatea celui ce a dezgolit odinioară pe strămoș, și acum locuiești în rai, veselindu-te totdeauna, părinte! Roagă-te să se mîntuiască sufletele noastre (de două ori).

Purtînd Crucea pe umerii tăi, cu cuget neabătut ai urmat lui Hristos, defăimînd dulcețile vieții, Chiriac, și omorîndu-ți patimile trupului cu privegheri. Și prin rugăciuni neîncetate, cuvioase, ai primit dar de a tămădui bolile. Roagă-te să se mîntuiască sufletele noastre (de două ori).

Locuit-ai în pustie, Cuvioase Chiriac, făcîndu-ți mîncare din buruieni amare, și amărîndu-ți gustul, fericite, ai înecat din rădăcină dulcețile trupului. Pentru aceasta după sfîrșitul tău, te-a primit desfătarea cea cerească, căci ai trăit îngerește. Roagă-te să se mîntuiască sufletele noastre (de două ori).

Slavă..., glasul al 8-lea :

Mulțimile călugărilor, pe tine, îndreptătorul, te cinstim, Chiriac Părintele nostru. Că prin tine pe cărarea cea dreaptă, cu adevărat a umbla am cunoscut. Fericit ești că ai urmat lui Hristos și ai biruit puterea vrăjmașului. Cel ce ești cu îngerii împreună-vorbitor, împreună-locuitor cu drepții și cu cuvioșii. Cu care roagă-te Domnului să miluiască sufletele noastre.

Și acum..., a Născătoarei :

Podobie : Ce vă vom numi...

Cine este cel ce năzuiește sub acoperămîntul tău, Preacurată, și să nu scape degrab de rele, Născătoare de Dumnezeu, pururea Fecioară nenuntită? Cine nu te află pe tine ajutătoare nerușinată, și părtinitoare, și turn nesfărîmat de Dumnezeu Născătoare, Preacurată? Sprijinitoarea creștinilor, mijlocește ca să fie mîntuiți cei ce te cinstesc pe tine.

A Crucii, a Născătoarei, asemenea :

Mielușeaua, dacă și-a văzut pe Mielul, Fiul său, pironit pe Cruce, i se rănea sufletul de sabia întristării. Cele dinlăuntru i se cutremurau tînguindu-se și de întristare umplîndu-i-se inima zicea: Vai mie, Fiul meu preadulce! Cum pătimești acestea, Îndelung-Răbdătorule ? Dar Îți măresc răbdarea cea îndelungată către toți.

STIHOAVNA din Octoih.

Slavă..., a cuviosului, glasul al 6-lea :

Cuvioase părinte, în tot pămîntul a ieșit vestirea faptelor tale. Pentru aceea în ceruri ai aflat plata ostenelilor tale: taberile demonilor le-ai pierdut, cetele îngerești le-ai ajuns, a căror viață fără prihană ai urmat. Îndrăznire avînd către Dumnezeu, cere pace sufletelor noastre.

Și acum..., a Născătoarei :

Podobie : A treia zi ai înviat Hristoase...

Nașterea Fecioarei cea fără de sămînță, tuturor ni s-a făcut nouă pricină de multe daruri. Căci Dumnezeu înnoiește firea oamenilor cea stricată, și a zidit din nou omenirea.

A Crucii, a Născătoarei :

Preacurata văzîndu-Te pironit pe lemn grăia : O, Fiule și Dumnezeul meu! Ce este această taină minunată a patimii Tale, prin care mîntuiești omenirea?

TROPARUL, glasul 1 :

Locuitor pustiului, înger în trup și de minuni făcător te-ai arătat, purtătorule de Dumnezeu, Părintele nostru Chiriac. Cu postul, cu priveghrerea și prin rugăciune primind daruri cerești, tămăduiești pe cei bolnavi și sufletelor celor ce aleargă la tine cu credință. Slavă Celui ce ți-a dat ție putere; slavă Celui ce te-a încununat pe tine ; slavă Celui ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri.

Slavă... Și acum..., al Născătoarei :

Caută la sfîrșitul cărții.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..., se cîntă troparul sfîntului de două ori. Slavă... Și acum..., al Născătoarei, după glasul troparului sfîntului.

După obișnuitele Catisme, Sedelnele din Octoih.

Pslamul 50.

CANOANELE

Amîndouă ale Octoihului fără martirice și al sfîntului, pe 6.

CANONUL sfîntului

Facere a lui Ștefan Savaitul.

Cîntarea 1-a, glasul al 8-lea :

Irmosul :

Cîntare să înălțăm, popoare, minunatului Dumnezeu«lui nostru, Celui ce a izbăvit «din robie pe Israel, cîntare de «biruință cîntîndu-I și grăind : «Să cîntăm Ție unuia, Stăpînu«lui !».

Ca să laud după vrednicie pe Cuviosul Chiriac, laudă de dumnezeiască cunoștință și de daruri dă-mi mie, Hristoase, prin rugăciunile lui. Că Tu ești comoara învățăturilor celor înțelepte, și mai presus de cuvînt.

Primindu-mă cu voie bună, pe mine care aduc ție acum laudă, Fericite Chiriac, roagă-te lui Hristos să mă împărtășesc de dumnezeiasca rază de lumină și să cîștig mîntuirea cea adevărată.

Biruit-ai pe stăpînii întunericului, părinte, întărindu-te cu puterea cea tare a Stăpînului, Preafericite Chiriac! Și mergînd după urmele Lui, ai ajuns la odihna cea de sus.

Slavă...

Arătat-ai pe pămînt rîvnă asemenea cu îngerii, și tot cugetul trupului l-ai supus Duhului celui purtător de viață. Pentru

aceasta acum dănțuiești dimpreună cu ei în ceruri, purtătorule de Dumnezeu Chiriac.

Și acum..., a Născătoarei:

Scară înțelegătoare te-ai arătat, care a văzut-o Iacob, alesul lui Dumnezeu, prin care în chip de negrăit S-a pogorît Cel fără de trup, ca să Se întrupeze neschimbat mai presus de cuvînt din tine, Născătoare de Dumnezeu.

Cîntarea a 3-a:

Irmos: Nu este sfînt ca Domnul...

Neîncetat ai săvîrșit călătoria vieții. Căci din pruncie ai iubit pe Ziditorul tău, cuvioase, de Care fiindu-ți sete Îl căutai, asemănîndu-te alergării cerbului către izvoarele apelor.

Primind tu, Dumnezeiescule, poruncile lui Hristos cele de viață, care erau scrise pe lespezile inimii tale cu degetul Duhului, cu fapta le-ai păzit pe ele ca o carte însuflețită.

Cu postirile ai biruit poftele pîntecelui cele lacome, cuvioase, și omorînd dezmierdarea cea trupească, ai trăit cu curăție în toată viața, părinte.

Slavă...

Curățindu-ți cugetul și trupul și Duhul, de trei ori fericite, cu veselie te-ai făcut pe tine locaș înțelept al Treimii, și te-ai arătat vas Luminii celei în trei sori.

Și acum..., a Născătoarei:

Fecioară ai născut neispitită de nuntă, și fecioară ai rămas, Maică nenuntită. Născătoare de Dumnezeu Marie, roagă pe Hristos Dumnezeu să ne mîntuim noi.

Irmosul:

Nu este sfînt ca Domnul, și «nu este drept ca Dumnezeul «nostru, pe Care Îl laudă toată «făptura; și nu este drept, afară «de Tine, Doamne».

CONDAC, glasul al 8-lea:

Podobie: Apărătoare Doamnă...

Ca pe un tare luptător și apărător, pururea cinstindu-te pe tine sfințita Lavră, pururea prăznuiește pomenirea ta cea de peste an. Ci ca cel ce ai îndrăzneală către Domnul, păzește-ne pe noi de vrăjmașii care vin asupră-ne, ca să-ți cîntăm; Bucură-te, Părinte, de trei ori fericite.

SEDEALNA, glasul al 4-lea:

Podobie: Degrab ne întîmpină...

Dorind după viața cea mai presus de lume, cuvioase, ai părăsit dulceața lumii ca fiind trecătoare. Pentru aceea, locuind în pustiu și în peșteră, te-ai arătat cetățean cetății celei cerești; întru care adu-ți aminte de cei ce săvîrșesc pomenirea ta (de două ori).

Slavă... Și acum..., a Născătoarei:

Cu dumnezeiască nașterea ta, Preacurată, ai înnoit ființa pă-

mîntenilor cea muritoare, care era stricată de patimi, și pe toți ne-ai ridicat din moarte către viața nestricăciunii. Pentru aceea, după datorie toți te fericim, Fecioară preamărită, precum mai înainte ai proorocit.

A Crucii, a Născătoarei :

Fecioară Preacurată, Maica lui Hristos Dumnezeu, sabie a pătruns preasfînt sufletul tău, cînd ai văzut pe Fiul și Dumnezeul tău răstignit de bunăvoie. Pe Care, binecuvîntată, nu înceta a-L ruga să ne dăruiască nouă iertare de greșeale.

Cîntarea a 4-a :

Irmosul :

Tu ești tăria mea, Doamne, Tu ești și puterea mea ; Tu «Dumnezeul meu, Tu bucuria «mea. Cel ce nu ai lăsat sînurile «părintești, și ai cercetat sără-«cia noastră. Pentru aceasta, «cu proorocul Avacum grăiesc «către Tine: Slavă puterii Tale, «Iubitorule de oameni».

Spăimîntatu-s-a soarele de răbdarea și de tăria ta, cuvioase, mulți ani a te vedea nicidecum ziua gustînd mîncare ; ca unul ce prin privegheri neîncetate cu bună tărie cîntai : Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Cugetînd cu pricepere la legile Testamentului Nou, și ale celui Vechi, înțelepte, ai cules tot chipul bunătății al sfinților bărbați, rîvnind obiceiului înțelepței albine, fericite, și făcîndu-te vas de alegere, cîntai: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Bogăție de desfătare, lauda și veselia cuvioșilor ești, Hristoase Dumnezeule. Pentru aceea dorind de Tine Chiriac, toate cele veselitoare ale lumii le-a socotit ca niște gunoaie. Drept aceea și în pustii neumblate cu dragoste se desfăta întru frumusețea Ta.

Știm că odinioară a îndulcit proorocul apele Merrei ; iar tu, Chiriac, prefăcînd mîncarea buruienii celei amare a Schiliei spre gustare dulce, ai arătat de față îndrăzneală către Domnul, Care cu adevărat mărește cu putere dumnezeiască pe robii Săi.

Slavă...

Ucenice și următorule al Stăpînului Hristos, ca unul ce de la Dînsul ai primit darul de a tămădui și a goni bolile, de a depărta și a goni cetele demonilor, cu semnul dumnezeieștii Cruci și cu îndurare, prin rugăciune, ai tămăduit pe fiul slugii tale cel lovit de boală.

Și acum..., a Născătoarei :

Tu ești lauda credincioșilor, ceea ce ești fără mire. Tu ești părtinitoarea, scăparea creștinilor, zid și liman. Căci aduci către Fiul tău rugăciuni, și mîntuiești din primejdii pe cei ce cu credință și cu dragoste te cunosc pe tine, Născătoare de Dumnezeu preacurată.

Cîntarea a 5-a :

Irmosul :

Pentru ce m-ai lepădat de la fața Ta, Cel ce ești lumină «neapusă ? Și m-a acoperit în-«tunericul cel străin pe mine ti-«călosul ! Ci mă întoarce, și Te «rog îndreptează căile mele la «lumina poruncilor Tale».

Primind de la Hristos darul Duhului cel nebiruit, ai surpat cu totul pe stăpînitorii lumii cei cumpliți. Și patimile cele sufletești biruindu-le, Chiriac, te-ai încununat cu cununa nepătimirii.

Cu tărie răbdînd ostenelile sihăstriei, te-ai arătat viteaz, rămînînd statornic pînă la adînci bătrînețí, cuvioase, cu multă bucurie petrecînd în pustiu, ca în niște cămări din curțile împărătești.

Privegheri de toată noaptea săvîrșind, fericite, și fără de înălțare călătorindu-te către Dumnezeu, prin rugăciune vorbeai cu Mintea cea fără de materie, și primeai raze luminoase, Chiriac, luminîndu-ți-se cugetul de străluciri.

Slavă...,

Cinstita ta limbă umplîndu-se de grai proorocesc de lumină purtător, a proorocit mai înainte greșeala lui Origen cea vătămătoare de cugete și pierzătoare de suflet, care tiranea atunci, cuvioase.

Și acum..., a Născătoarei :

Adunarea proorocilor s-a învățat după înțelegere tainele tale, Preacurată. Căci Stăpînul te-a arătat pe tine ușa cerului, și întrupîndu-Se din tine, Fecioară, soarele dreptății a răsărit celor dintru întuneric.

Cîntarea a 6-a :

Irmos : Curățește-mă, Mîntuitorule...

Făcîndu-te Dumnezeu după dar, cu îndumnezeirea lui Hristos, ai îndreptat neputințele firii, cele cu dureri, tămăduind pe cei bolnavi, și pe cei îndrăciți vindecîndu-i cu dumnezeiescul dar.

Fugit-ai de supărarea mulțimii care venea către tine, și iar ai ajuns la pîraiele cele de îngrozire, lepădîndu-te de mărirea laudelor celor deșarte ale oamenilor, pururea pomenite.

Slavă...,

Văzînd toată mărirea lumii că este ca un vis trecător, ai poftit să te faci părtaș slavei celei mai bune a Dumnezeului celui viu, înțelepte. De care după dreptate te-ai învrednicit.

Și acum..., a Născătoarei :

Ca un sicriu însuflețit ai primit pe Cuvîntul cel fără de început, și ca o biserică sfîntă ai încăput pe Ziditorul. Ca un scaun în chip de foc ai purtat pe Stăpînul a toată lumea, Maica lui Dumnezeu.

Irmosul : îmrecare

Curățește-mă, Mîntuitorule, că «multe sînt fărădelegile mele, «și Te rog ridică-mă din adîncul «răutăților; căci către Tine am «strigat, și mă auzi Dumnezeul «mîntuirii mele».

CONDAC, glasul al 4-lea :

Podobie : Arătatu-Te-ai astăzi lumii...

Nevoință și viețuire de înfrînare ai avut tu, Cuvioase Chiriac, făcătorule de minuni. Roagă-te pentru noi, cei ce cu credință săvîrșim pomenirea ta.

ICOS

Fiind dătător de dumnezeiască liniște, Hristoase al meu, liniștește furtuna vieții mele, Îndurătorule, ca unul ce ești gata spre împăcare. Ca prin dumnezeiasca Ta ocîrmuire, să ajung la limanul bunătății, Iubitorule de oameni. Și cu credință să laud acum pe viteazul Chiriac, cel cu adevărat mărit, și dumnezeiasca Ta slugă, Mîntuitorule. Iar nouă celor ce ne temem de Tine, Bunule, dă-ne desfătarea raiului, unde neîncetat se veselesc sufletele tuturor celor ce cu credință săvîrșim pomenirea lui.

SINAXAR

În această lună, în ziua a douăzeci și noua, pomenirea Preacuviosului Părintelui nostru Chiriac Sihastrul.

Acest sfînt a trăit pe vremea marelui împărat Teodosie, în cetatea Corintului. Tatăl lui se chema Ioan, fiind preot al bisericii din Corint și mama lui Evdochia. Era nepot al lui Petru episcopul, citeț fiind la aceeași biserică. Împlinind optsprezece ani, s-a dus la Ierusalim și a fost făcut călugăr de marele Eftimie. Și arătînd multă nevoință și mustrînd pe cei ce urmau greșealelor lui Origen, și cu lucrarea lui Hristos făcînd multe minuni și ajungînd la adînci bătrîneți a trecut din viață. Era blînd și bun primitor, spunînd mai înainte cele ce aveau să fie din dumnezeiasca descoperire. Era mare la trup, cu cuviință și cu dar, păzind toate părțile trupului întregi, neschimonosindu-se cu nimic din pricina bătrîneții. A fost și igumen cîțiva ani la Lavra Sfîntului Hariton.

Tot în această zi, pomenirea celor o sută cincizeci de Mucenici din Palestina ; a Sfinților Mucenici Trifon, Trofim și Dorimedont ; și a Sfintei Mucenițe Petronia.

Tot în această zi, pomenirea Sfintei Mucenițe Gudelia.

Această sfîntă fiind creștină, și întorcînd pe mulți din perși la credința creștinilor, a fost prinsă de Savorie împăratul perșilor. Dar, nevrînd să aducă jertfă focului, a băgat-o în temniță, mulți ani chinuindu-se de foame. După aceea scoțînd-o din temniță, și nevrînd să se lepede de Hristos, întîi i-au despuiat capul de piele, apoi țintuind-o cu piroane la stîlp foarte tare, și-a dat sfîntul său suflet Domnului.

Tot în această zi, pomenirea Sfinților Mucenici Casdou și Casdoas.

Tot în această zi, pomenirea Sfinților Mucenici : Dada, Govdela și Casdoas, din care unii rudenii, iar alții erau adevărați fii lui Savorie, împăratul perșilor.

În zilele lui Savorie, împăratul perșilor, tatăl Sfîntului Govdela, era un oarecare creștin anume Dada, mai de frunte la palatul împărătesc, preaiubit și neam cu împăratul. Fiind trimis ca să domnească țările ce erau sub biruința lui, el a crezut în Hristos. Dar pîrîndu-l oarecine la împăratul, și trimițînd la dînsul pe Andrameleh, cel mai mare din dregătorii lui, ca să afle adevărul, l-a găsit crezînd în Hristos și a scris despre aceasta împăratului. Iar împăratul scriind răspunsul, i-a dat putere împotriva creștinilor. Acest răspuns l-a trimis cu fiul său Govdela, care primindu-l și șezînd alături cu el, Govdela a început a face cercetare. Și luîndu-i seama cu amănuntul, și zicîndu-i cele ce aveau ei în gîndul lor, a aflat pe sfîntul crezînd cu tot sufletul în Domnul nostru Iisus Hristos și vrînd să moară cu osîrdie pentru Dînsul. Atunci a aprins un cuptor cu foc foarte mare, și a poruncit să bage pe sfîntul în el. Dacă s-a apropiat de cuptor, sfîntul și-a făcut semnul cinstitei și de viață făcătoarei Cruci,

cuptorul s-a stins și a izvorit apă în loc de văpaie; și se minunau toți de această minune. Atunci fiul împăratului Govdela a zis: iubitul meu Dadas, cine te-a învățat aceste farmece? Iar el a zis: Măcar de te-ai fi învrednicit și tu să fii învățat de la Dascălul meu! Și Govdela a zis: Dar de voi crede în Hristosul tău, putea-voi să fac și eu acestea? Zis-a Dadas: Nu numai acestea vei face, ci și cu Dînsul împreună vei împărăți. Și poruncind Govdela de a aprins un cuptor, și chemînd el numele lui Hristos, îndată l-a stins; și căzînd la sfîntul a crezut în Hristos.

Acestea văzînd Andrameleh s-a dus de a spus toate împăratului. Împăratul auzind că fiul său s-a făcut creștin, a trimis de l-au adus, și a poruncit să taie toiege ghimpoase și a pus patru servitori de l-au bătut. Iar sfîntul fiind bătut peste tot trupul, se ruga să i se dea răbdare. Și arătîndu-i-se îngerul îl întărea zicîndu-i: Fii bărbat, că eu sînt cu tine, și băgîndu-l în temniță a stat cinci zile. După aceea luînd oarecare Gargal voie de la împăratul asupra sfîntului și asupra tuturor creștinilor, și scoțînd pe sfîntul din temniță, și bătîndu-l cu vine de bou, sfîntul se ruga și anatemiza credința tatălui său. Atunci a poruncit Gargal să-i scoată două fîșii de piele de la picioare pînă la cap, zicînd: Lasă că va veni în adevăr Hristosul tău de te va tămădui, și după aceasta legîndu-l foarte tare l-au băgat iar în temniță. Dar dezlegîndu-se legăturile singure, îndată s-a făcut sfîntul sănătos precum era și mai înainte. Și văzînd Gargal aceasta, se minuna. Și a mers de a spus împăratului. Iar el i-a zis: Mergi de-l omoară, că nu-mi este fecior, ci-mi este vrăjmaș de vreme ce a crezut în Hristos. Atunci l-a supus Gargal la nenumărate și grele chinuri din care a rămas nevătămat. Văzîndu-l cei ce erau în temniță, s-au minunat zicînd: Mare este Dumnezeul creștinilor. Iar stăpînitorul mîniindu-se a poruncit să fie supus la chinuri și mai grele. Deci auzind împăratul, a zis lui Gargal: Tot trăiește acel fermecător Govdela? Iar el a zis: Așa împărate, viu este. Și eu mult l-am chinuit, dar tot viu este. Atunci împăratul a poruncit să-i despoaie pielea capului spre spate, să-i acopere obrazul și făcîndu-i și aceasta, iar l-a băgat în temniță, iar el mărea pe Dumnezeu. Dimineața aflînd că tot este viu, i-au dezrădăcinat unghiile de la mîini și de la picioare, și cele patru măsele mari. Și l-au aruncat în temniță ca pe un mort, poruncind să nu-i dea nici apă, nici să intre cineva la dînsul. Iar soră-sa a mers la dînsul, și i-a dat apă, zicînd temnicerului să nu spună cuiva, că-și va pune capul. Iar sfîntul, dacă i s-a adeverit credința, nu mai avea nevoie de lecuire; ci luînd răbdare și îndrăznire și osîrdie la chinuri cu luminarea Sfîntului Duh, aflîndu-se și rănit, se bucura și tămăduia pe toți; și toți se minunau de acestea. Un alt oarecare Gargal fermecător ce se afla în temniță pentru multe rele ce făcuse, văzînd răbdarea sfîntului și minunatele lucruri ce făcea, a căzut la picioarele sfîntului zicînd: Roagă-te, robul lui Dumnezeu, pomenește-mă și pe mine înaintea Hristosului tău. Iar sfîntul i-a zis: Crede întru Însul și te va scăpa de toate relele tale. Și Gargal a zis: Cred întru Tine, Doamne Iisuse Hristoase, și s-a alăturat cu Govdela.

A doua zi i-a adus domnitorul pe amîndoi înaintea sa, și dezbrăcînd pe Gargal, a poruncit de l-a bătut cu toiege, și el căutînd la cer, zicea: Doamne Iisuse Hristoase, pentru numele Tău pătimesc, întărește-mă; și acestea zicînd și-a dat sufletul la Dumnezeu.

Iar pe Sfîntul Govdela, l-au supus la neînchipuit de cumplite chinuri, dar rămînînd viu, Gargal s-a consultat cu ai săi, a răstignit pe sfîntul, gol, sus pe un lemn, și l-a săgetat mulți oameni multe ceasuri; dar sfîntul rămînea nerănit, căci săgețile aruncate asupra lui se duceau în văzduh. Aceasta a făcut pe toți de s-au cutremurat.

Văzînd împăratul toate lucrurile zadarnice, a trimis pe fiica sa Cazdoua ca să învețe pe Govdela și să-l întoarcă. Iar ea dacă s-a dus, fiind învățată de fratele ei, s-a făcut creștină. Deci mîniindu-se împăratul de aceasta, a poruncit de a supus pe fiica sa la multe chinuri. Atunci ea a zis către sfîntul: Roagă-te pentru mine că nu pot răbda chinurile. Iar sfîntul i-a zis: Să nu-ți lipsească credința întru Hristos, și nădăjduiesc în Acela în Care ai crezut, că nu vei mai suferi alte chinuri. Deci scoțînd împăratul pe Sfîntul Govdela, a poruncit să-i lege mîinile și picioarele, și să-l arunce în picioarele cailor celor ce învîrteau moara, ca să-l calce toată noaptea. Dar sfîntul a fost păzit nevătămat, binecuvîntînd pe Dumnezeu. Iar dimineața aflîndu-se sănătos și dezlegat din legături, se minunau toți. Apoi a fost supus la alte grele chinuri. Iar Dadie și Avdie, creștini fiind, stăruiau de scriau chinurile sfîntului în taină, de frica împăratului, către care a zis sfîntul: De puteți aduceți-mi apă și untdelemn ca să mă botez, iar de nu puteți, rugați-vă ca să se facă aceasta. Și cînd grăia aceste cuvinte, iată un norișor mic ca o neguriță a acoperit pe sfîntul, și a turnat pe capul lui untdelemn și apă multă și s-a auzit glas zicînd: Iată că ai primit sfîntul botez, robule al lui Dum-

nezeu, Govdela. Și s-a făcut fața lui ca lumina, și a ieșit mult miros frumos. Iar auzind sfîntul glas, făcea rugăciune către Dumnezeu, mulțumindu-I și mărindu-L, și rugîndu-se sfîntul către Dumnezeu, și-a dat sufletul.

Atunci Gargai i-a legat picioarele cu ștreanguri, și legîndu-l de coadele unor cai neînvățați, i-a tras trupul gol prin locuri rele și pietroase, de se rupea carnea bucăți de pe dînsul, și ce mai rămăsese din trupul lui l-a tăiat de l-a făcut trei părți și l-a risipit. Pe acestea și preoții, Dadie, Avdie și Armaazac diaconul, le-au luat și le-au dus la casele lor; și înfășurîndu-le cu pînză și cu aromate le-au îngropat cu osîrdie.

Iar Sfîntul Dadas cel mărit, vărul împăratului fiind chinuit mai înainte în multe feluri, l-au tăiat tot bucăți din toate membrele, și așa și el în Domnul s-a săvîrșit. Oarecarii iubitori de Dumnezeu, adunînd și bucățile moaștelor lor, le-au îngropat la loc însemnat. Deci cîntînd cei trei bărbați ce s-au pomenit mai înainte, toată noaptea, cînd a fost la miezul nopții s-a aflat și Sfîntul Govdela în mijlocul lor, și a zis: Îmbărbătați-vă în Domnul, fraților, și stați întăriți și neschimbați, și nu vă temeți de cei ce ucid trupul, iar sufletul nu pot să-l ucidă. Iar ei dacă l-au văzut s-au bucurat; și iarăși le-a zis: Dumnezeu să vă dea plată pentru cele ce ați ostenit pentru mine. Și plecîndu-și capul către Dadia, a zis: Ia cornul cu untdelemn și sfîntul trup al lui Hristos, și intră în grădina împăratului, și unge pe soru-mea Cazdoua și o împărtășește cu Sfîntul Trup. Acela luîndu-le a mers și cum a sosit la poartă, i s-a arătat îngerul Domnului și a intrat cu dînsul, și botezînd-o și împărtășind-o cu trupul Domnului, i-a zis: Mergi și dormi pînă la venirea Domnului nostru Iisus Hristos, și îndată luînd îngerul sufletul ei l-a dus la cer. Iar dimineața intrînd maică-sa la dînsa, și aflînd-o săvîrșită s-a dus la împăratul și i-a zis: De acum înainte bucură-te, tu și împărăția ta; că fiul meu ca și cum ar fi făcut greșeli de mii de ucigași, în mii de chinuri s-a petrecut; iar acum și fiica mea, ca și cum ar fi ucis pe tatăl său, goală, ucisă cu toiege înghimpoase ca un tîlhar, s-a săvîrșit și ea. Acestea auzind cumplitul și nemilostivul acela mîncător de sînge împărat, nu s-a plecat nicidecum spre milă. Iar împărăteasa luînd aromate de tot felul cu mirosuri scumpe a uns moaștele sfintei fiicei sale și învăluind-o în porfiră împărătească, a pus-o cu Govdela fiul ei.

Cu ale sfinților Tăi rugăciuni, Doamne, miluiește-ne și ne mîntuiește pe noi. Amin.

Cîntarea a 7-a:

Irmosul:

Tinerii evreiești au călcat în cuptor văpaia cu îndrăzneală, și focul în rouă l-au «schimbat, cîntînd: Bine ești «cuvîntat, Doamne Dumnezeule, «în veci».

Cu cugetarea legilor Tale și a cuvintelor celor dumnezeiești însuflate, mai mult decît cu miere, și-a îndulcit gîtlejul preacredincioasa Ta slugă, cîntînd: Bine ești cuvîntat, Dumnezeule, în veci.

Pe cei curățiți de noroiul patimilor prin rugăciunile tale, ca pe unii ce te laudă pe tine dumnezeiescule fericite, adu-i către Dumnezeu, ca cei ce cîntă: Bine ești cuvîntat, Doamne Dumnezeule, în veci.

Tot darul Duhului Tău l-a primit întru sine, Chiriac, căci cu tot sufletul a fost iubitor al luminii Tale, Hristoase, grăind către Tine: Dumnezeule, bine ești cuvîntat.

Ca să scape Daniel de cruzimea leilor, s-a mărit; iar Chiriac s-a slujit cu dînșii poruncindu-le ca unor slugi, cîntînd Ție: Dumnezeule, bine ești cuvîntat.

Slavă...

La fapte adăugînd privirea dumnezeiescului Chiriac, ai propovăduit ființa cea în trei Ipostasuri: Tatăl și Fiul și Duhul, cîntînd Dumnezeule, bine ești cuvîntat.

Şi acum..., a Născătoarei :

Linişteşte, Preacurată, viforul eresurilor şi stinge văpaia patimilor noastre celor ce grăim naşterii tale: Binecuvîntat este Rodul pîntecelui tău, Maica lui Dumnezeu.

Cîntarea a 8-a :

Irmos : Cei ce s-au făcut...

Întru dumnezeiasca umilinţă cu curgerile lacrimilor ţi-ai adăpat, fericite, sfinţitul tău suflet şi l-ai arătat cu multă roadă, cîntînd: Binecuvîntaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul, şi-L preaînălţaţi în veci.

Tesviteanul odinioară cu seceta a uscat picăturile ploilor. Iar tu, fericite, în iuţimea vremii secerişului ai pogorît vărsare de ploaie, cîntînd: Binecuvîntaţi lucrurile Domnului pe Domnul, şi-L preaînălţaţi în veci.

Tu cu luptele tale cele vitejeşti ai înfruntat înşelăciunea celor cu socoteală rea, ucenici ai lui Origen, cu dreaptă credinţă cîntînd: Binecuvîntaţi pe Domnul şi-L preaînălţaţi în veci.

Binecuvîntăm pe Tatăl Şi pe Fiul şi pe Sfîntul Duh, Domnul.

Cu dreaptă credinţă ai învăţat, părinte, o fiinţă a Treimii în trei Sori, ca fiind o lumină şi o strălucire, cu dreaptă credinţă, zicînd: Binecuvîntaţi pe Domnul, şi-L preaînălţaţi în veci.

Şi acum..., a Născătoarei :

Arătatu-te-ai, Fecioară, fiică lui Adam cel căzut şi Maică lui Dumnezeu Cel ce a înnoit fiinţa mea, pe Care Îl lăudăm toate lucrurile ca pe Domnul, şi-L preaînălţăm întru toţi vecii.

Irmosul :

Să lăudăm, bine să cuvîntăm şi să ne închinăm Domnului cîntîndu-I şi preaînălţîndu-L pe Dînsul întru toţi vecii.

Cei ce s-au făcut cu darul Tău «biruitori tiranului şi văpăii, ti«nerii cei ce au păzit foarte po«runcile Tale, au cîntat: Binecu«vîntaţi toate lucrurile Domnu«lui pe Domnul».

Cîntarea a 9-a :

Irmos : Înfricoşatu-s-a tot auzul...

Primitu-te-a pe tine, Înţelepte Chiriac, peştera care a arătat izvorul cel dat de Dumnezeu; pe care minunat l-a făcut odinioară dumnezeiescul părintele Hariton, ca şi Moise, şi te-a făcut zid neclintit turmei Lui, şi păzitor prea tare.

Pentru dragostea vieţii celei adevărate, ridicînd Crucea pe umerii tăi, Chiriac, viaţa ţi-ai făcut cugetare de moarte. Pentru aceea şi acum mutîndu-te către desfătarea cea veşnică şi nepieritoare, dănţuieşti de-a pururea cu cetele cele cereşti, întru lumină pe lîngă Dumnezeu.

Aprinzîndu-te de raza Duhului, ai strălucit şi te-ai arătat luminat cetelor celor de sus. Iar acum prin rugăciunile tale, luminează-mi cugetul cu lumina Dumnezeirii celei înţelegătoare, şi în trei Lumini; şi mă izbăveş-

te de patimi şi de greşeli, Fericite Chiriac.

Slavă...

Fiind încununaţi cu cununa cea de biruinţă, dumnezeiescule Hariton şi Fericite Chiriac, şi stînd înaintea lui Dumnezeu cel din înălţime, uitaţi-vă acum părinteşte, şi scăpaţi de primejdii turma voastră, cea care prăznuieşte pomenirile voastre.

Şi acum..., a Născătoarei :

Întinde puterea ta, şi bine călătoreşte şi împărăţeşte Fiule al Maicii lui Dumnezeu, ca un Dumnezeu şi iubitor de oameni, pentru rugăciunile celei ce fără ispită de bărbat Te-a născut pe Tine.

Irmosul :

Înfricoşatu-s-a tot auzul de ne-
«spusa lui Dumnezeu pogorîre,
«căci Cel Preaînalt de voie S-a
«pogorît pînă şi la trup, din pîn-
«tece fecioresc făcîndu-Se om.
«Pentru aceea pe Preacurata
«Născătoare de Dumnezeu cre-
«dincioşii o mărim».

LUMININDA

Podobie : Femei auziţi...

Stînd cu mărire înaintea lui Dumnezeu Atotţiitorul, Chiriac cuvîntătorule de Dumnezeu, împreună cu dumnezeiescul Hariton, adu-ţi aminte neîncetat de cei ce săvîrşesc pomenirea ta cea purtătoare de lumină, şi cu dragoste te cinstesc pe tine, slugă a lui Hristos, părinte sfinte.

Slavă..., altă Luminîndă :

Prin înfrînare, şi prin rugăciunea cea neîncetată, curăţindu-ţi sufletul de întunericul patimilor, cuvioase părinte, te-ai făcut oglindă strălucirilor celor dumnezeieşti, trimiţîndu-ne nouă acum povăţuire, luminătorule al călugărilor, de Dumnezeu purtătorule Chiriac.

Şi acum..., a Născătoarei :

Noi cei mîntuiţi prin tine, stăpînă, cu adevărat Născătoare de Dumnezeu te mărturisim, căci în chip de negrăit ai născut pe Dumnezeu, Cel ce prin Cruce a pierdut moartea şi a tras către Sine cetele cuvioşilor ; cu care împreună te lăudăm pe tine, Fecioară.

STIHOAVNA din Octoih

Slavă..., a sfîntului, glasul al 5-lea :

Cuvioase părinte nu ai dat somn ochilor tăi nici genelor tale dormitare, pînă ce ţi-ai mîntuit sufletul şi trupul de patimi, şi pe tine însuţi te-ai gătit locaş Duhului. Că venind Hristos cu Tatăl, sălăşluire întru tine a făcut, şi Treimii celei de o fiinţă slugă te-a făcut, învăţătorule de lucruri mari Chiriac, roagă-te pentru sufletele noastre.

Şi acum..., a Născătoarei :

Fericimu-te pe tine, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, şi te mărim credincioşii după datorie, pe tine cetatea cea neclintită, zidul cel nesurpat, fo-

losîtoarea cea tare, și scăparea sufletelor noastre.

A Crucii, a Născătoarei :

Pe Cruce văzîndu-Te, Fecioara, pe Tine, Mîntuitorule, rănit cu cuie de bunăvoie, striga lăcrimînd : Fiule preadorite ! De ce Te grăbești a mă lăsa fără de fiu, vrînd a mîntui zidirea Ta.

Și cealaltă slujbă a Utreniei după rînduială și otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile Octoihului pe 4 și din Canonul cuviosului, Cîntarea a 3-a pe 4. Prochimen, glasul al 7-lea: Drepții să se bucure de izbînda lor. Stih : Cîntați Domnului cîntare nouă... Apostolul din Epistola către Galateni (V, 22—26 ; VI, 1—2) : Fraților, roada Duhului este... (caută Sîmbătă în săptămîna a 27-a după Rusalii) Aliluia, glasul al 6-lea : Fericit bărbatul care se teme de Domnul. Evanghelia de la Luca (VI, 17—23) : În vremea aceea stătut-a Iisus la loc șes... (caută la 6 decembrie).

CHINONICUL

Întru pomenire veșnică va fi dreptul, de auzul rău nu se va teme.

ÎN ACEASTĂ LUNĂ

ZIUA A TREIZECEA

Pomenirea Sfîntului Mucenic Grigorie al Armeniei celei mari.

LA VECERNIE

La Doamne, strigat-am..., se pun Stihirile pe 6, glasul al 6-lea :

Podobie : Toată nădejdea...

Veșmîntul cel sfințit roșindu-ți în sîngele cel mucenicesc, vrednicule de minune, ai intrat înăuntru în Sfintele Sfintelor, unde este Lumina cea negrăită, unde este dumnezeiasca slavă, unde este glasul celor ce prăznuiesc, unde ai primit darurile ostenelilor tale, mucenice, și cununa cea neveștejită, lauda cea veșnică și sălășluirea raiului, Grigorie înțelepte cu îndrăzneală rugîndu-te pentru sufletele noastre (de două ori).

Valurile cele întreite ale chinurilor nu au mișcat sufletul tău, nici închisoarea cea prelungită, care te ascundea pe tine în groapă întunecoasă, mărite pătimitorule. Ci ai strălucit ca o lumină la cei ce se primejduiau în întunericul deșertăciunii, pe care i-ai și arătat fii zilei, prin baia botezului, și prin renașterea cea mai bună și de mîntuire și de dumnezeiască viețuire adevărată, ca un ierarh cuprins de Dumnezeu, Preaînțelepte Grigorie (de două ori).

Pe Tine, Stăpînul tuturor, Mirele cel nemuritor, dorindu-te Ripsimia, i s-a luat pielea trupului, care prin înfrînare a rupt mai înainte sarcina cea întunecoasă a patimilor. Cu care împreună s-a luptat și Gaiani,

cea pururea pomenită. Aducînd mulțime de fecioare, care cu tărie s-au luptat și au surpat pe cel dintîi amăgitor al Evei. Pe acestea după vrednicie cinstindu-le, pe Tine, Hristoase, Te slăvim (de două ori).

Slavă..., glasul al 6-lea :

A lui Serghie.

Cine va spune după vrednicie faptele bunătății tale? Care gură va vesti tăria muceniciei? Că în amîndouă ai arătat vitejie, Grigorie. Dar fiind bineplăcut lui Hristos, nu înceta a te ruga să mîntuiască sufletele noastre, ca cel ce ai multă îndrăzneală, sfințite mucenice.

Și acum..., a Născătoarei :

Podobie : A treia zi ai înviat...

Toată nădejdea mea la tine, Fecioară, o pun, nu mă trece cu vederea, ci grăbește ca una ce ești bună, să mă mîntuiești degrab, de patimile care mă supără și în toate zilele îmi dau război.

A Crucii, a Născătoarei :

Pe Tine, Dătătorule de lumină, Fiul meu, soarele văzîndu-Te pironit pe Cruce, s-a întunecat, și pămîntul de frică s-a cutremurat, dar poporul iudeilor, nicidecum nu s-a milostivit, Preaiubite.

STIHOAVNA din Octoih

Slavă..., a ierarhului, glasul al 6-lea :

Mucenicul și păstorul, intrînd după înțeles în norul cel neapus, al Luminii celei negrăite, s-a învățat cele negrăite ale tainelor lui Dumnezeu. Însă ca un mucenic luminîndu-se și ca un păstor învățîndu-se prin taine. Pentru aceasta s-a încununat cu îndoite cununi, de la Mărirea cea de sus, rugîndu-se totdeauna lui Hristos pentru sufletele noastre.

Și acum..., a Născătoarei :

Născătoare de Dumnezeu, tu ești vița cea adevărată, care ai odrăslit Rodul vieții ; ție ne rugăm : Roagă-te, Stăpînă, cu Sfinții Apostoli și cu Ierarhul Grigorie, să se miluiască sufletele noastre.

A Crucii, a Născătoarei :

Podobie : A treia zi ai înviat...

Sta odinioară lîngă lemn pe vremea răstignirii, Fecioara, dimpreună cu ucenicul cel iubitor de feciorie, și plîngînd striga : Vai mie, cum pătimești, Hristoase ? Cel ce ești nepătimirea tuturor.

Troparul, glasul al 4-lea :

Și părtaș obiceiurilor...

Slavă... Și acum..., al Născătoarei :

Caută la sfîrșitul cărții.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul.., se cîntă troparul sfîntului, de două ori, Slavă... Și acum..., al Născătoarei, pe glasul troparului sfîntului.

După obișnuitele Catisme, Sedelnele Octoihului.

Psalmul 50.

CANOANELE

Amîndouă ale Octoihului, fără martirice, și al sfîntului pe 6.

CANONUL sfîntului

Cîntarea 1-a, glasul al 4-lea :

Irmosul :

Pe voievozii cei tari, pe cele trei părți ale sufletului, Cel «ce Te-ai născut din Fecioară «întru adîncul nepătimirii, Te «rog, îneacă-i. Pentru ca Ție, ca «într-o alăută în omorîrea «trupului, să-Ți cînt cîntare de «biruință».

Ca un păstor priveghetor, ca un mucenic sfințit, stînd înaintea preacinstitei Treimi purtător de cunună, prin sfințitele tale rugăciuni, adormi chipurile cele întunecoase ale patimilor mele, cel ce te laud pe tine, Fericite Grigorie.

Luminătorul cel neapus, Ierarhul cel mare, păstorul cel mult chinuit, care a petrecut întru nevoințe, lauda Armeniei, astăzi la ospăț ne-a chemat pe noi credincioșii, adunîndu-ne să-l fericim pe dînsul.

Slavă...

Umplîndu-te de apele cele vii ale Duhului, ai ieșit ca un rîu din Edenul cel înțelegător, adăpînd fața Bisericii,și uscînd noianul nebuniei idolilor, Fericite Grigorie.

Și acum..., a Născătoarei :

Prin Crucea Celui ce S-a întrupat din tine, Preacurată, întărindu-se femeile, tare s-au luptat și s-au adus Lui după tine, Fecioară, strălucind cu strălucirile fecioriei și cu sîngele muceniciei.

Cîntarea a 3-a :

Irmos : Biserica cea stearpă...

Cu pălmuirile nevoințelor tale ai sfărîmat fălcile leilor, și cu pîraiele sîngiurilor ai înecat spurcăciunile demonilor, și din rădăcină ai surpat stîlpii cei idolești, vrednicule de laudă.

Nici prelungirea chinurilor, nici muncile cele cumplite, nici închisoarea cea îndelungată în groapa cea prea întunecoasă, nu au răzvrătit cugetul tău cel tare, mucenice, vrednicule de laudă.

Slavă...

Ochilor tăi nu le-ai dat dormitare, mucenice, pînă ce ai arătat fii zilei pe cei biruiți de dormitarea răutății păgînești, care cîntau : Sfînt ești, Doamne.

Și acum..., a Născătoarei :

Mucenița Ripsimia cunoscîndu-te pe tine singura curată Maică Fecioară, s-a biruit de dragostea frumuseților tale. Și strălucind în chinuri, s-a adus lui Hristos pe urma ta.

Irmosul :

Biserica cea stearpă a născut «din păgîni, și adunarea cea cu «mulți fii a slăbit. Minunatului

«Dumnezeului nostru să-I cîn-
«tăm : Sfînt ești, Doamne».

SEDEALNA, glasul al 4-lea :

Podobie : Cel ce Te-ai înălțat...

Cu strălucirile cele prealuminoase, și cu purtarea de lumină, pe Hristos avîndu-L în inima ta, ierarhe, strălucindu-ți sufletul tău cu faptele cele bune, ai luminat fața pămîntului. Și ca un soare neapus luminezi adunările neamurilor, înfrumusețîndu-ne pe noi cu frumusețile cele mucenicești, Preaînțelepte Grigorie.

Slavă..., altă Sedealnă,

Glasul al 3-lea :

Podobie : Pentru mărturisirea...

Mucenice mărite, avînd privirea cugetului priveghelnică, asemenea și deopotrivă, cu numele ai strălucit, și chinuindu-te cu pătimirea pentru Hristos, neîncetat ai privegheat întru rugăciuni. Pentru aceasta ca un ierarh și ca un mucenic ai și primit dar pentru amîndouă, Preafericite Grigorie.

Și acum..., a Născătoarei :

Dumnezeiesc cort te-ai făcut Cuvîntului însăți, Preacurată Fecioară Maică, covîrșind pe îngeri cu curăția. Dar pe mine cel ce m-am făcut mai spurcat decît toți cu păcatele trupului, curățește-mă cu apele cele dumnezeiești ale rugăciunii tale, dîndu-mi mare milă.

A Crucii, a Născătoarei :

Mielușeaua cea nespurcată a Cuvîntului, Fecioara Maica cea nestricată, văzînd spînzurat pe Cruce pe Cel ce fără durere a odrăslit dintr-însa, ca o maică tînguindu-se, striga : Vai mie, Fiul meu, cum pătimești, vrînd să mîntuiești pe om de patimile necinstei ?

Cîntarea a 4-a :

Irmosul :

Cel ce șade în mărire pe Scaunul Dumnezeirii, pe
«nor ușor a venit Iisus cel mai
« presus de Dumnezeire, prin
«palmă curată, și a mîntuit pe
«cei ce cîntă : Slavă Hristoase,
«puterii Tale».

Domnul cel Preaînalt întru mărire, te-a suit pe tine, mărite, la înălțimea cea mărită a muceniciei, ale Cărui patimi cu bucurie le-ai închipuit, sfințite mucenice, cîntînd: Slavă puterii Tale, Doamne.

Pe vrăjmașul cel ce ca un fără de Dumnezeu strica tot pămîntul armenilor, cu putere dumnezeiască l-ai surpat, și strălucind ca un luminător, ai luminat pe cei ce zăceau în întunericul deșertăciunii, Înțelepte Grigorie.

Slavă...

Cu dumnezeieștile tale învățături, Grigorie, cu mult înmulțit ai adus Ziditorului tău talantul, prin cei ce s-au mîntuit, și ai primit de la Dînsul moșteni-

rea cea veșnică : Împărăția cerului și luminarea.

Și acum..., a Născătoarei :

Ca pe o înfrumusețată, ca pe o aleasă, ca pe o frumoasă te-au iubit pe tine tinerele fecioare, cele ce s-au nevoit împreună cu Ripsimia. Și veselindu-se s-au adus Fiului tău, pe urma ta, Maică Fecioară Marie.

Cîntarea a 5-a :

Irmosul :

Tu, Doamne, lumina mea în lume ai venit, Lumina cea «sfîntă, Care întorci din întune«ricul necunoștinței pe cei ce «Te laudă pe Tine cu credință».

Semn în chip de Cruce de față ai văzut, luminînd ca lumina și risipind noaptea cea idolească, și pe credincioși făcîndu-i fii Luminii.

Pe tine, cel ce ai fost mulți ani împreună cu fiarele în groapă adîncă, te-a mîntuit Dumnezeu, ca pe cel ce cu lumina dumnezeiescului cuvînt voiai să luminezi pe cei fără minte.

Slavă...

Mucenicește nevoindu-te, ca un biruitor te-ai încununat, și ungîndu-te cu mirul Arhieriei, ai uns popoare izbăvindu-le de înșelăciunea cea vicleană, Grigorie.

Și acum..., a Născătoarei :

Fecioarele cele ce au simțit mirosul mirului, al Cuvîntului ce a strălucit din tine, Preacurată Fecioară, prin pătimiri nevoitoare au bineplăcut Lui bucurîndu-se.

Cîntarea a 6-a :

Irmos : Strigat-am mai înainte...

Cu puterea cuvintelor tale pururea s-au sfărîmat, și s-au surpat idolii cei neîntăriți ai demonilor. Iar inimile credincioșilor s-au întărit în dragostea lui Dumnezeu.

Pe Tiridat cel ce mai înainte era lup sălbatic l-ai adus Domnului ca pe un miel legat ; care acum este mîntuit, pentru mare bogăția milostivirii lui Dumnezeu.

Slavă...

De învățături nerătăcite slujindu-te, Ierarhe, ai arătat celor rătăciți calea cea dumnezeiască ca un păstor și următor Păstorului celui adevărat, Grigorie.

Și acum..., a Născătoarei :

Dacă a cunoscut Ripsimia răstignit pe Cel întrupat din tine, Născătoare de Dumnezeu, s-a răstignit împreună cu Dînsul, ca o mielușea cu păstorul ei, ca o jertfă fără prihană lui Dumnezeu.

Irmosul :

Strigat-a mai înainte, închipu«ind îngroparea Ta cea de trei «zile, proorocul Iona, în chit «rugîndu-se : Din stricăciune «mă mîntuiește, Iisuse, Împă«rate al puterilor».

CONDAC, glasul al 2-lea :

Podobie : Pe propovăduitorii cei tari...

Pe cel mărit și ierarh, ca pe un nevoitor al adevărului, astăzi să-l lăudăm toți cu cîntări și cu imne de laude; pe păstorul și învățătorul cel priveghelnic, pe Grigorie luminătorul a toată lumea, căci se roagă lui Hristos să ne mîntuim noi.

ICOS

Pe acest mare între purtătorii de chinuri, pe luminătorul cel dumnezeiesc, păstorul și dascălul Armeniei, cu cîntări să-l lăudăm credincioșii ; și cu laude dumnezeiești să-i cinstim pomenirea lui. Că a pierdut negura idolilor celor deșerți, și împreună cu dînșii a omorît și lucrarea demonilor. Pentru aceea a suferit durerile cu cuget întărit și cu Darul, și se roagă lui Hristos să ne mîntuim noi.

SINAXAR

În această lună, în ziua treizecea, pomenirea Sfîntului Sfințitului Mucenic Grigorie al Armeniei celei mari.

Acest sfînt a trăit pe vremea împăratului Dioclețian, și era persan de neam, fiul lui Anac, rudenie lui Cusaro, împăratul Armeniei, fratele lui Artavan, împăratul perșilor. Fiind prins ca creștin de domnitorul Tiridat, a fost supus la multe și neînchipuite chinuri, dar din toate a rămas viu cu ajutorul lui Dumnezeu. După aceea, aflînd Tiridat că sfîntul este fiul lui Anac persanul care cu înșelăciune omorîse pe tatăl său, i-a legat mîinile și picioarele sfîntului și la cetatea Ararat l-a aruncat într-o groapă adîncă plină de fiare și de tîrîtoare în care sfîntul a trăit 15 ani, fiind hrănit în taină de o femeie văduvă.

Iar împăratul Tiridat, ieșindu-și din minte, își mușca din carnea trupului său și păștea cu porcii prin munți. Atunci sora sa, Cusaroducta, a avut un vis și glas a auzit, că de nu va ieși Grigorie din groapă, Tiridat nu se va face sănătos.

Atunci a fost scos sfîntul din groapă și ieșind a botezat pe mulți. Iar fiind făcut episcop, a zidit multe biserici și la adînci bătrîneți, cu pace s-a mutat către Domnul.

Tot în această zi, pomenirea Sfintelor Mucenițe Ripsimia, Gaiani și alte treizeci și două cuvioase mucenițe femei și fecioare.

Aceste două sfinte femei erau de neam mare și au trăit pe vremea împărăției lui Diocleţian, fiind fecioare prea incuviinţate cu frumusețea și călugărițe. Deci pentru că n-a voit Ripsimia a se însoți cu împăratul, a fugit și s-a dus împreună cu Gaiani în părțile Armeniei. Și aflînd aceasta Tiridat, domnitorul laturilor acelora, a trimis și au adus-o și a silit-o la nelegiuită împreunare. Dar cu puterea lui Hristos nu a biruit-o pe ea, iar el nedobîndindu-și dorința, zăcea ca un mort. Atunci ea a fugit, dar ostașii împăratului, gonind-o și prinzînd-o, mai întîi i-au rupt hainele, apoi legîndu-i mîinile la spate, i-au tăiat limba, trupul i l-au ars și i-au scos ochii. Așa și-a dat fericitul său suflet. Au fost uciși încă împreună cu ea 70 de bărbați creștini și 32 de femei. Iar viteaza Gaiani a fost străpunsă prin gît și după aceea au suflat în ea ca într-o bășică, și fiind despuiată de pielea trupului pînă la sîni, a fost zdrobită cu pietre și i s-a tăiat capul.

Tot în această zi, pomenirea sfinților celor șaptezeci de mucenici, cărora li s-au tăiat capetele împreună cu Sfînta Ripsimia; și pomenirea cuvioaselor două femei.

Tot în această zi, pomenirea Sfîntului Mucenic Stratonic.

Tot în această zi, pomenirea Sfîntului Mucenic Mardonie care prin foc s-a săvîrșit, și pomenirea sfinților o mie de mucenici, care prin sabie s-au săvîrșit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluiește-ne și ne mîntuiește pe noi. Amin.

Cîntarea a 7-a :

Irmosul :

Tinerii lui Avraam oarecînd în Babilon, văpaia cuptorului au călcat, cu laude cîntînd : Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvîntat».

Răbdînd multe feluri de chinuri, mucenice, pe mulți ai mîntuit de chinurile muncii celei viitoare, cîntînd : Bine ești cuvîntat, Dumnezeul părinților noștri.

Făcîndu-te pe tine casă Treimii, mucenice, ai surpat la pămînt capiștile idolilor, și ai ridicat biserici Cuvîntului celui ce toate le vede, spre mîntuirea poporului.

Slavă...

Arătatu-te-ai lucrător de cele sfinte, cu fierbințeală aducîndu-te întîi pe tine jertfă Stăpînului tău. Pe care jertfindu-L, l-ai dat celor cu bună credință, spre mîntuirea sufletelor.

Și acum..., a Născătoarei :

Fecioare împodobite cu cununi mucenicești, s-au adus lui Dumnezeu, Cel ce a răsărit din Fecioara, strigînd cu cîntări : Bine este cuvîntat Dumnezeul părinților noștri.

Cîntarea a 8-a :

Irmos : Mîntuitorule al tuturor...

Nevoindu-te după lege, foarte tare ai rușinat pe vrăjmașii cei fără de lege, Sfințite Grigorie; și ai adus lui Dumnezeu poporul cel ce cîntă : Binecuvîntați toate lucrurile pe Domnul.

Ogorînd holda cea neroditoare, ai semănat semințele cuvîntului, culegînd însutit bună rodirea spicelor celor cuvîntătoare, care bine au rodit plugarului sufletelor.

Binecuvîntăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfîntul Duh Domnul.

Cu strălucirile cuvintelor tale ai luminat, și ai adus multe zeci de mii Celui ce pentru noi a răbdat patimi de bunăvoie, Căruia cîntăm : Binecuvîntați și lăudați pe Domnul.

Și acum..., a Născătoarei :

Ripsimia netemîndu-se de mulțimea chinurilor și nesupunîndu-se dezmierdărilor trupului, mărturisea pe Domnul cel din Fecioară, cîntînd : Binecuvîntați și lăudați pe Domnul.

Irmosul :

Să lăudăm, bine să cuvîntăm și să ne închinăm Domnului, cîntîndu-I și preaînălțîndu-L pe Dînsul întru toți vecii.

Mîntuitorule al tuturor Atot«puternice, pe cei ce se țineau «de dreapta credință, în mijlo«cul văpăii pogorîndu-Te, i-ai «rourat și i-ai învățat să cînte : «Toate lucrurile binecuvîntați și «lăudați pe Domnul».

Cîntarea a 9-a :

Irmos : Eva adică, prin boala...

Fiind întărit cu puterea lui Hristos, ai suferit durerea chinurilor, ai sfărîmat stîlpii demonilor, ai surpat la pămînt capiștile idolilor și pe popoarele cele din necunoștință le-ai luminat, preacinstite sfințite mucenice.

Ca un luceafăr de dimineață ne-a răsărit nouă pomenirea ta,

aducîndu-ne lumina darurilor. Căci tu te-ai arătat locaș dumnezeieștii Lumini, și te-ai mutat către Lumina cea neapusă, luminîndu-te bogat cu dumnezeieștile revărsări de lumină, Cuvioase Grigorie.

Arătatu-te-ai împreună vorbitor cu proorocii, întocmai de o petrecere cu mucenicii, cu cuvioșii, cu apostolii, cu arhiereii și deopotrivă cu îngerii și cu arhanghelii. Cu care împreună roagă-te, Iubitorului de oameni pentru noi, cei ce te lăudăm pe tine, Părinte Grigorie.

Slavă...

Făcut-au vitejii femeile cele cinstite, îndreptînd căderea Evei. Suferit-au întreite valuri de dureri, și pe cel ce se lăuda cu lucruri mari la înălțime cu mîndrie, l-au sfărîmat sub picioarele lor cele frumoase. Pe care după vrednicie le fericim.

Și acum..., a Născătoarei:

Luminîndu-se Ripsimia cu lumina feței Celui ce a strălucit din tine, Pururea Fecioară, cu dragoste necuprinsă a închipuit în trupul său patimile și moartea Lui. Pentru aceea dimpreună cu tine acum se veselește.

Irmosul:

Eva adică, prin boala neascul-
«tării, blestem înăuntru a adus.
«Iar tu, Fecioară, de Dumnezeu
«Născătoare, prin Odrasla pur-
«tării în pîntece, lumii ai în-
«florit binecuvîntare. Pentru a-
«ceasta toți te mărim».

LUMINÎNDA

Podobie: Femei auziți..

Văzînd vedere înfricoșătoare, s-au uimit necredincioșii. Căci pe cel pe care-l socoteau a fi mort în groapa fiarelor, scoțîndu-l viu, au căzut înaintea lui, grăind: Mare este Dumnezeul lui Grigorie, Care l-a arătat pe el luminător.

Slavă...

Pe Grigorie măritul să-l lăudăm, cel ce împreună cu fiarele pînă la o vreme a fost închis în groapă, și pe Tiridat muncitorul l-a schimbat întru asemănare de vier sălbatic, și a glăsuit cuvîntul mîntuirii în tot pămîntul.

Și acum..., a Născătoarei:

Cel ce șade pe umeri de heruvimi, S-a culcat în brațele

tale, Preacurată, luînd trup de voia Sa, ca să ne facă prin daruri fii lui Dumnezeu, pe noi cei ce credem într-Însul, și te lăudăm pe tine de-a pururea, care ești pricină a mîntuirii.

A Crucii, a Născătoarei :

Pe cei ce cu neabătută inimă și cu toată cuviința se închină patimilor Fiului tău, de Dumnezeu Născătoare, arată-i părtași slavei și sălășluitori raiului.

Și cealaltă slujbă a Utreniei după rînduială și otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile Octoihului pe 4, și din Canonul sfîntului, Cîntarea a 3-a, pe 4. Prochimen, glasul al 7-lea : Cinstită este înaintea Domnului... Stih : Ce voi da Domnului... Apostolul, din Epistola întîia către Corinteni : Fraților, privegheați, fiți statornici... (caută la duminica a 13-a după Rusalii). Aliluia, glasul al 2-lea: Preoții Tăi, Doamne, se vor îmbrăca... Evanghelia de la Matei (XXIV, 42—47) : Zis-a Domnul : privegheați...

CHINONICUL

Întru pomenire veșnică va fi dreptul, de auzul rău nu se va teme.

SFÎRȘITUL SLUJBELOR DIN FIECARE ZI

ÎNVĂȚĂTURĂ DE TIPIC

I. Rînduiala slujbei indictului și a Cuviosului Simeon de se vor întîmpla în vreo duminică

De se va întîmpla ziua cea dintîi a lunii Septembrie în zi de duminică, se lasă slujba Sfintelor Mucenițe să se cînte cînd va socoti eclesiarhul și se cîntă numai ale Învierii cu slujba Indictului și a Cuviosului Simeon.

La Vecernia mică: stihirile Învierii și ale Născătoarei de Dumnezeu, după obicei.

La Vecernia mare, după Catisma obișnuită, la **Doamne, strigat-am...**, 3 stihiri ale Învierii, ale lui Anatolie 1, 3 ale Indictului și 3 ale Sfîntului Simeon. **Slavă...**, a Indictului, **Și acum...**, Dogmatica glasului ce se va întîmpla la Octoih. Vohod: **Lumină lină** Prochimenul zilei, Paremiile Indictului și ale sfîntului.

La Litie: Stihirile sfîntului al cărui va fi hramul, și 4 stihiri ale Indictului: două pe glasul 1 și două pe glasul al 2-lea: **Slavă...**, a cuviosului, glasul al 6-lea: **Dumnezeiescul dar umbrește... Și acum...**, a Indictului, glasul al 8-lea: **Cel ce cu negrăita înțelepciune...** (Acestea toate caută-le la Stihoavna Indictului și la Laude).

La Stihoavnă: Stihirile Învierii, **Slavă...**, a cuviosului, glasul al 5-lea: **Precum Ilie prin căruța cea de foc... Și acum...**, a Indictului, glasul al 5-lea: **Tu Împărate, Cel ce ești pururea...**

La binecuvîntarea pîinilor, Troparul: **Născătoare de Dumnezeu Fecioară...**, de 2 ori, și al Indictului o dată, și alte citiri ale Sfîntului Simeon.

La Utrenie, **la Dumnezeu este Domnul...**, se cîntă Troparul Învierii de 2 ori. **Slavă...**, al cuviosului, **Și acum...**, al Indictului.

După Catisme, Sedelnele Învierii cu Troparele Născătoarei, și după **Fericiți cei fără prihană în cale...** îndată se începe: **Bine ești cuvîntat Doamne...** Ipacoi și Antifoanele glasului. Prochimen, **Toată suflarea...** Evanghelia Învierii. **Învierea lui Hristos văzînd...**

După Psalmul 50, se zic cele obișnuite ale Duminicii, pînă la Canon.

La Canoane: Canonul Învierii pe 4, al Născătoarei de Dumnezeu pe 2, al Indictului pe 4 și al Cuviosului Simeon pe 4. Catavasie: **Cruce însemnînd Moise...**

După Cîntarea a 3-a, Condacul Indictului și al cuviosului; apoi Sedealna cuviosului. **Slavă...**, altă Sedealnă a Cuviosului, **Și acum...**, Sedealna Indictului.

După Cîntarea a 6-a, Condacul Învierii și apoi Icosul, și se citește Sinaxarul.

La Cîntarea a 9-a, se cîntă: **Ceea ce ești mai cinstită...** Luminînda Învierii, **Slavă...**, a sfîntului, **Și acum...**, a Indictului.

La Laude: Stihirile Învierii 4 și 3 stihiri ale Indictului, una pe glasul al 3-lea și două pe glasul al 4-lea și o stihiră a cuviosului pe glasul al 2-lea: **Cel din pruncie sfințit Simeon...**, cu stihurile: **Ție se cuvine cîntare Dumnezeule în Sion...**, și **Cinstită este înaintea Domnului moartea cuviosului Lui. Slavă...**, Stihira Evangheliei. **Și acum...**, **Preabinecuvîntată ești...**, Doxologia mare, troparul Învierii, ecteniile și otpustul.

După otpust, Litia după obicei, în pridvor, și Ceasul întîi la care se zice troparul Învierii, **Slavă...**, al Indictului, **Și acum...**, al Născătoarei ceasului. După **Tatăl nostru...**, Condacul Indictului. La Ceasul al treilea, troparul Învierii, **Slavă...**, al cuviosului și Condacul cuviosului. De asemenea și la celelalte ceasuri, Troparul și Condacul Învierii, ale Indictului și ale cuviosului, schimbîndu-le.

La Liturghie: Fericirile glasului pe 4, din Canonul Indictului, Cîntarea a 3-a pe 4 și din al sfîntului, Cîntarea a 6-a pe 4. După Vohod, Troparul Învierii, Troparul Indictului și al cuviosului. Condacul Învierii, **Slavă...**, Condacul sfîntului, **Și acum...**, al Indictului. Prochimen, Apostol, **Aliluia** și Evanghelia, mai înainte a Indictului și a Duminicii sub începătură (adică în mijloc) apoi ale cuviosului; Chinonicul Indictului și al cuviosului.

II. Rînduiala slujbei cînd se va întîmpla odovania praznicului Nașterii Născătoarei de Dumnezeu duminica

Sîmbătă seara, la Vecernia mică se pun Stihirile Învierii după obicei.

La Stihoavnă, Stihira Învierii 1 și Stihoavna Praznicului cea de la Vecernia mare, cu pripelele Praznicului. **Slavă... Și acum...**, a Praznicului. **Acum slobozește...** Și după **Sfinte Dumnezeule...** Troparul Învierii; **Slavă... Și acum...**, al Praznicului. Ectenia mică și otpustul.

La Vecernia Mare, după Catismă, la **Doamne, strigat-am...**, Stihirile Învierii 3, ale lui Anatolie una și ale Praznicului 6. **Slavă...** a Praznicului, **Și acum...**, Dogmatica glasului, Vohod, Prochimenul zilei.

La Litie, Stihirile, și **Slavă... Și acum...**, a Praznicului.

La Stihoavnă, Stihirile Învierii. **Slavă... Și acum...**, a Praznicului.

La binecuvîntarea pîinilor, Troparul **Născătoare de Dumnezeu...** de 2 ori, al Praznicului o dată, și citire a Cuvîntului.

La Utrenie, la **Dumnezeu este Domnul...** se cîntă Troparul Învierii de 2 ori. **Slavă... Și acum...** al Praznicului.

După Catisme, Sedelnele Învierii cu troparele lor, și citire din tîlcuirea Evangheliei a Duminicii înaintea Înălțării. După aceasta: **Fericiți cei fără prihană...**, Ipacoi al glasului și citire a Duminicii de rînd. Antifoanele glasului, Prochimenul și Evanghelia Învierii; apoi **Învierea lui Hristos văzînd...** și Psalmul 50. Sărutarea Evangheliei după obicei.

La Canoane: Canonul Învierii, cu irmosul pe 4, al Născătoarei de Dumnezeu pe 2 și ale Praznicului pe 8. Catavasie: **Cruce însemnînd Moise...**

După Cîntarea a 3-a, Condacul și Icosul Praznicului; Sedealna Praznicului, de 2 ori.

După Cîntarea a 6-a, Condacul și Icosul Învierii. Se citește Sinaxarul. La Cîntarea a 9-a, se cîntă: **Ceea ce ești mai cinstită...** Apoi Luminînda Învierii. **Slavă... Și acum...**, a Praznicului.

La Laude, stihirile Învierii 4, ale Praznicului cu cea de la **Slavă...** 4, cu stihurile Praznicului; **Slavă...**, stihira Învierii, **Și acum...**, **Preabinecuvîntată ești...**, Doxologia mare, troparul Învierii numai. Ecteniile și otpustul.

La Ceasuri, troparul Învierii, **Slavă...**, al Praznicului, **Și acum...**, Troparul Ceasului. După **Tatăl nostru...**, Condacul Praznicului și al Învierii, schimbîndu-le.

La Liturghie, Fericirile Octoihului pe 6 și ale Praznicului, Cîntarea a 6-a, pe 4. După Vohod, Troparul Învierii și al Praznicului. **Slavă...**, Condacul Învierii. **Și acum...**, al Praznicului. Prochimen, Apostolul, **Aliluia** și Evanghelia. Se citesc mai întîi ale Duminicii dinaintea Înălțării Cinstitei Cruci, și a rîndului. Evanghelia de la Ioan (XI, 47—57): **În vremea aceea căpeteniile preoților...** (caută luni în săptămîna a 6-a după Paști) după aceea a Născătoarei de Dumnezeu. Chinonicul: **Lăudați pe Domnul din ceruri. Aliluia...** și al Praznicului; **Paharul mîntuirii voi lua și numele Domnului voi chema.**

III. Rînduiala slujbei cînd Sfîntul Cornelie cade duminica

Se lasă slujba sfîntului, care se va cînta cînd va vrea eclesiarhul, și se cîntă slujba Învierii cu a Înnoirii și cu a înainteprăznuirii Cinstitei Cruci.

Sîmbătă seara, la Vecernia mică se pun Stihirile Învierii și ale Născătoarei de Dumnezeu după obicei; Troparul Învierii; **Slavă... Și acum...**, al Praznicului.

La Vecernia Mare: **Fericit bărbatul...**, Catisma toată.

La: **Doamne strigat-am...**, stihirile Învierii 3, ale lui Anatolie una, ale Înnoirii 3 și ale Crucii 3, glasul al 5-lea, Podobie: **Bucură-te cămara...** (scrise la Stihoavna Praznicului), **Slavă...**, a Înnoirii, **Și acum...**, a Născătoarei glasului de rînd, Vohod și 3 citiri ale Înnoirii.

La Litie, stihira hramului și ale Înnoirii cea de la Laude, glasul 1: **Înnoiește-te, înnoiește-te...,** același glas: **De demult înnoind Biserica Solomon...** și a glasului al 4-lea: **Astăzi Biserica cea din păgîni se înnoiește; Slavă...,** glasul al 3-lea. **Vino-ți întru pricepere, omule; Și acum...,** glasul al 7-lea, cea de la Vecernie: **Astăzi lemnul s-a arătat...**

La Stihoavnă, stihirile Învierii ale glasului de rînd. **Slavă...,** glasul al 2-lea. **Înnoirea săvîrșind..., Și acum...,** a Crucii, același glas: **Dumnezeiasca comoară...**

La binecuvîntarea pîinilor troparul: **Născătoare de Dumnezeu Fecioară...,** de 2 ori și al Înnoirii o dată, și citire din trimiterile Apostolilor.

La Utrenie, la **Dumnezeu este Domnul...,** se cîntă Troparul Învierii de 2 ori. **Slavă...,** al Înnoirii, **Și acum...,** al Crucii.

După Catisme, Sedelnele Învierii, **Slavă... Și acum...,** a Înnoirii, iar troparele Născătoarei se lasă; și citire la tîlcuirea Evangheliei Duminicii dinaintea Înălțării Crucii.

După **Fericiți cei fără prihană...,** Ipacoi al glasului și citire din tîlcuirea Evangheliei Duminicii celei de rînd. Antifoanele și Prochimenul glasului: **Toată suflarea...,** Evanghelia Învierii, **Învierea lui Hristos văzînd...** și Psalmul 50. Stihira Învierii.

La Canoane, Canonul Învierii cu irmosul pe 4, al Născătoarei de Dumnezeu pe 2, al Înnoirii pe 4 și al Crucii pe 4, Catavasie: **Cruce însemnînd Moise...**

După Cîntarea a 3-a, Condacul și Icosul Înnoirii, și Sedelnele, **Slavă... Și acum...,** al Crucii. **Și** citire.

După Cîntarea a 6-a, Condacul Învierii și Icosul și Sinaxarul.

La Cîntarea a 9-a se zice: **Ceea ce ești mai cinstită...** Luminînda Învierii, **Slavă...,** a Înnoirii, **Și acum...,** a Crucii.

La Laude, stihirile Învierii 4 și ale Înnoirii, glasul al 4-lea, Podobie: **Dat-ai semn celor ce se tem...,** 2 și Samoglasnice 2, glasul al 3-lea: **Vino-ți întru simțire, omule...,** alta, **Hristoase Dumnezeul nostru...** cu stihurile lor. Cel dintîi stih: **Casei Tale se cuvine sfințenie, Doamne, întru lungime de zile...** Altul: **Domnul a împărățit întru podoabă S-a îmbrăcat... Slavă...** Stihira Evangheliei. **Și acum..., Preabinecuvîntată ești...** Doxologia mare, Troparul Învierii numai. Ecteniile și otpustul. Și obișnuita ieșire în pridvor. Glasul întîi.

La Ceasuri, Troparul Învierii, **Slavă...,** al Înnoirii. **Și acum...,** Troparul Născătoarei Ceasurilor. După **Tatăl nostru...,** Condacul Învierii și al Înnoirii, schimbîndu-le.

La Liturghie: Fericirile Învierii ale glasului de rînd, pe 7 și ale Înnoirii, Cîntarea a 3-a pe 4. După Vohod, Troparul Învierii, al Înnoirii și al Crucii. Condacul Învierii, **Slavă..., Și acum...** al Înnoirii. Prochimen, Apostol, **Aliluia,** Evanghelia, mai întîi a Duminicii celei mai înainte de Înălțarea Cinstitei Cruci, și a rîndului sub începere, după aceea a Înnoirii. Chinonicul: **Lăudați pe Domnul...** și al Înnoirii.

ADAOSURI LA MINEIE

TROPARELE DE OBȘTE ALE SFINȚILOR

LA UN PROOROC

Tropar, glasul al 2-lea :

Prăznuind pomenirea proorocului Tău (N). Doamne, prin-tr-însul Te rugăm, mîntuiește sufletele noastre.

LA UN APOSTOL

Tropar, glasul al 3-lea :

Apostole sfinte (N) roagă pe milostivul Dumnezeu ca să dea iertare de greșeli sufletelor noastre.

LA MAI MULȚI APOSTOLI

Tropar, glasul al 3-lea :

Sfinților Apostoli, rugați pe milostivul Dumnezeu ca să dea iertare de greșeli sufletelor noastre.

LA UN ARHIEREU

Tropar, glasul al 4-lea :

Îndreptător credinței și chip blîndeților, învățător înfrînării, te-a arătat pe tine, turmei tale adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai cîștigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate. Părinte ierarhe (N), roagă pe Hristos Dumnezeu ca să mîntuiască sufletele noastre.

LA MAI MULȚI ARHIEREI

Tropar, glasul al 4-lea :

Dumnezeul părinților noștri, Care faci pururea cu noi după blîndețile Tale, nu depărta mila Ta de la noi ; ci pentru rugăciunile lor, în pace îndreptează viața noastră.

LA UN SFINȚIT MUCENIC

Tropar, glasul al 4-lea :

Și părtaș obiceiurilor și următor scaunelor Apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu însuflate, spre suirea pri-

virii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvîntul adevărului drept învățînd și cu credință răbdînd pînă la sînge, Sfințite Mucenice (N), roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mîntuiască sufletele noastre.

LA UN MUCENIC

Tropar, glasul al 4-lea :

Mucenicul Tău, Doamne, (N) întru nevoința sa, cununa nestricăciunii a dobîndit de la Tine, Dumnezeul nostru ; că avînd puterea Ta, pe chinuitori a învins ; zdrobit-a și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mîntuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

LA MAI MULȚI MUCENICI

Tropar, glasul al 4-lea :

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunii au dobîndit de la Tine, Dumnezeul nostru. Că avînd tăria Ta, pe chinuitori au învins ; zdrobit-au și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mîntuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

LA O MUCENIȚĂ

Tropar, glasul al 4-lea :

Mielușeaua Ta, Iisuse, (N), strigă cu mare glas : Pe Tine, Mirele meu, Te iubesc și pe Tine căutîndu-Te, mă chinuiesc și împreună mă răstignesc, și împreună mă îngrop cu Botezul Tău ; și pătimesc pentru Tine, ca să împărățesc întru Tine ; și mor pentru Tine, ca să viez pentru Tine ; ci, ca o jertfă fără prihană, primește-mă pe mine, ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ție. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mîntuiește sufletele noastre.

LA UN MĂRTURISITOR

Tropar, glasul al 8-lea :

Îndreptătorule al Ortodoxiei, învățătorule al dreptei cinstiri de Dumnezeu și al curăției și luminătorule al lumii, podoaba călugărilor cea de Dumnezeu insuflată (N), Înțelepte, cu învățăturile tale pe toți i-ai luminat. Alăută duhovnicească, roagă-te lui Hristos Dumnezeu ca să mîntuiască sufletele noastre.

LA UN CUVIOS

Tropar, glasul al 8-lea :

Cu curgerile lacrimilor tale ai lucrat pustiul cel neroditor și cu suspinurile cele dintru adînc ai făcut ostenelile tale însutit roditoare ; și te-au făcut luminător lumii, strălucind cu mi-

nunile, (N), Părintele nostru. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu ca să mîntuiască sufletele noastre.

ALTUL, TOT LA UN CUVIOS

Tropar, glasul 1 :

Locuitor pustiului și înger în trup și de minuni făcător te-ai arătat, purtătorule de Dumnezeu, Părintele nostru (N); și cu postul, cu privegherea, cu rugăciunea, cerești daruri luînd, vindeci pe cei bolnavi și sufletele celor ce aleargă la tine cu credință. Slavă Celui ce ți-a dat ție putere; slavă Celui ce te-a încununat pe tine; slavă Celui ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri.

LA O CUVIOASĂ

Tropar, glasul al 8-lea :

Întru tine Maică cu osîrdie s-a mîntuit cel după chip; că luînd crucea, ai urmat lui Hristos; și lucrînd, ai învățat să nu se uite la trup, că este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta și cu îngerii împreună se bucură, Cuvioasă (N), duhul tău.

SFÎRȘITUL TROPARELOR DE OBȘTE ALE SFINȚILOR

TROPARELE NĂSCĂTOAREI DE DUMNEZEU

PE FIECARE GLAS CARE SE CÎNTĂ PESTE TOT ANUL LA VECERNIE, LA UTRENIE, DUPĂ DUMNEZEU ESTE DOMNUL..., **ȘI LA SFÎRȘITUL UTRENIEI.**

GLASUL I

DUMINICĂ SEARA

Și luni dimineața, la: Dumnezeu este Domnul...

Minunea minunilor văzînd-o întru tine, ceea ce ești plină de har, făptura se bucură că ai zămislit fără sămînță și ai născut, în chip negrăit pe Cel pe Care căpeteniile cetelor îngerești a-L vedea nu pot. Pe Acela roagă-L pentru sufletele noastre.

La sfîrșitul Utreniei:

Preacurată de Dumnezeu Născătoare, ceea ce ești binecuvîntată în ceruri și pe pămînt slăvită, bucură-te Mireasă nenuntită!

LUNI SEARA

Și marți dimineața, la: Dumnezeu este Domnul...

Ceea ce ai zămislit fără de ardere focul Dumnezeirii și ai născut fără de sămînță pe Domnul, Izvorul vieții, cea plină de har, Născătoare de Dumnezeu, mîntuiește pe cei ce te măresc pe tine.

La sfîrșitul Utreniei:

Pe Cel ce este în cer fără de maică, pe pămînt L-ai născut fără de tată, mai presus de înțeles și de auz; pe Acela roagă-L, Născătoare de Dumnezeu, pentru sufletele noastre.

MARȚI SEARA

Și miercuri dimineața, la: Dumnezeu este Domnul...

A ta folosință agonisind, Preacurată, și cu rugăciunile tale din nevoi izbăvindu-ne, pretutindenea fiind păziți cu crucea Fiului tău, după datorie toți cu cucernicie pe tine te mărim.

La sfîrșitul Utreniei:

Preacurată de Dumnezeu Născătoare... (vezi mai sus).

MIERCURI SEARA

Și joi dimineața, la: Dumnezeu este Domnul...

Ceea ce ai zămislit fără de ardere... (vezi p. 380).

La sfîrșitul Utreniei:

Pe Cel ce este în cer fără de maică... (vezi p. 380).

JOI SEARA

Și vineri dimineața, la: Dumnezeu este Domnul...

A ta folosință agonisind... (vezi p. 380).

La sfîrșitul Utreniei:

Preacurată de Dumnezeu... (vezi p. 380).

VINERI SEARA

Și sîmbătă dimineața, la: Dumnezeu este Domnul...

Gavriil zicînd ție, Fecioară: Bucură-te, împreună cu glasul S-a întrupat Stăpînul tuturor întru tine, chivotul cel sfînt, precum a zis dreptul David. Arătatu-te-ai mai desfătată decît cerurile, ceea ce ai purtat în brațe pe Făcătorul tău. Slavă Celui ce S-a sălășluit întru tine; slavă Celui ce a ieșit din tine; slavă Celui ce ne-a mîntuit pe noi, prin nașterea ta.

La sfîrșitul Utreniei:

Pe Cel ce este în cer fără de maică.. (vezi p. 380).

GLASUL AL II-lea

DUMINICĂ SEARA

Și luni dimineața, la: Dumnezeu este Domnul...

Ceea ce ești izvorul milei, milostivirii învrednicește-ne pe noi, Născătoare de Dumnezeu; caută spre poporul cel păcătos; arată precum de-a pururea puterea ta; că întru tine nădăjduind, strigăm ție: Bucură-te, ca și oarecînd Gavriil, mai-marele voievod al celor fără de trup.

La sfîrșitul Utreniei:

Maică Sfîntă a Luminii celei negrăite, cinstindu-te pe tine cu îngerești cîntări, cu bună-credință te mărim.

LUNI SEARA

Și marți dimineața, la: Dumnezeu este Domnul...

Firii celei dumnezeiești ne-am făcut părtași prin tine, de Dumnezeu Născătoare, pururea Fecioară; că pe Dumnezeu întrupat L-ai născut nouă. Pentru aceasta după datorie pe tine toți, cu bună-credință, te mărim.

La sfîrșitul Utreniei:

Pe tine te mărim Născătoare de Dumnezeu, strigînd: Bucură-te norul Luminii celei neapuse, care ai purtat în brațe pe Însuși Domnul slavei.

MARȚI SEARA

Și miercuri dimineața, la: Dumnezeu este Domnul...

Preamărită ești tu, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, pe tine te lăudăm; că prin crucea Fiului tău, iadul s-a prădat, moartea s-a omorît și noi, cei morți, ne-am sculat și vieții ne-am învrednicit; raiul am luat, desfătarea cea de demult. Pentru aceasta mulțumind, slăvim ca pe un puternic pe Hristos Dumnezeul nostru, Cel unul mult-Milostiv.

La sfîrșitul Utreniei:

Născătoare de Dumnezeu, pe tine te mărim, strigînd: Bucură-te toiagul din care Dumnezeu, odrăslind fără de sămînță, a pierdut prin lemn moartea.

MIERCURI SEARA

Și joi dimineața, la : Dumnezeu este Domnul...

Firii celei dumnezeiești ne-am făcut părtaș... (vezi p. 381).

La sfîrșitul Utreniei :

Pe tine te mărim Născătoare de Dumnezeu... (vezi p. 381).

JOI SEARA

Și vineri dimineața, la : Dumnezeu este Domnul...

Preamărită ești tu, Născătoare de Dumnezeu... (vezi p. 381).

La sfîrșitul Utreniei :

Pe tine te mărim Născătoare de Dumnezeu... (vezi p. 381).

VINERI SEARA

Și sîmbătă dimineața, la : Dumnezeu este Domnul...

Toate tainele tale sînt mai presus de cuget, toate sînt preaslăvite, Născătoare de Dumnezeu ; curăția fiindu-ți pecetluită și fecioria păzită, Maică te-ai cunoscut nemincinoasă, născînd pe Dumnezeu cel adevărat. Pe Care roagă-L să mîntuiască sufletele noastre.

La sfîrșitul Utreniei :

Maică sfîntă a Luminii celei negrăite, cinstindu-te pe tine, cu îngerești cîntări, cu bună-credință te mărim.

Iar de se va întîmpla Aliluia, la fiecare glas, se zic aceste tropare :

Apostolilor, mucenicilor și proorocilor, ierarhilor, cuvioșilor și drepților, care bine ați săvîrșit lupta și credința ați păzit, îndrăzneală avînd către Mîntuitorul, pe Acela, ca pe un bun, rugați-L pentru noi, să mîntuiască sufletele noastre.

Slavă..., al morților :

Pomenește, Doamne, ca un bun pe robii Tăi și cîte în viață au greșit, iartă-le : că nu este nimeni fără păcat, afară de Tine, Cel ce poți a da odihnă și celor răposați.

Și acum...,

Maică sfîntă a Luminii celei negrăite... (vezi p. 381).

GLASUL AL III-lea

DUMINICĂ SEARA

Și luni dimineața, la : Dumnezeu este Domnul...

De frumusețea fecioriei tale și de prealuminată curăția ta, Gavriil mirîndu-se, a strigat ție, Născătoare de Dumnezeu ; Ce laudă vrednică voi aduce ție ? Sau cum te voi numi pe tine ? Nu mă pricep și mă minunez ! Deci precum mi s-a poruncit, strig ție : Bucură-te, ceea ce ești plină de har.

La sfîrșitul Utreniei : I 2 p 202

Fiecare unde se mîntuiește, acolo după dreptate și aleargă ; și care altă scăpare de felul acesta poate fi, Născătoare de Dumnezeu, în afară de tine, ceea ce acoperi sufletele noastre ?

LUNI SEARA

Și marți dimineața, la : Dumnezeu este Domnul...

Ceea ce ești scăparea și puterea noastră, de Dumnezeu Născătoare, ajutătoarea cea tare a lumii, acoperă-ne cu rugăciunile tale pe noi robii tăi, de toată nevoia, una binecuvîntată.

La sfîrșitul Utreniei :

Fiecare unde se mîntuiește... (vezi mai sus).

MARȚI SEARA

Și miercuri dimineața, la : Dumnezeu este Domnul...

Toiag de putere cîștigînd crucea Fiului tău, Născătoare de Dumnezeu, cu dînsa surpăm întăriturile vrăjmașilor, noi, cei ce cu dragoste neîncetat pe tine te mărim.

La sfîrșitul Utreniei :

Ceea ce ești scăparea și puterea noastră... (vezi p. 382).

MIERCURI SEARA

Și joi dimineața, la : Dumnezeu este Domnul...

Proorocii mai înainte au propovăduit, Apostolii au învățat, mucenicii au mărturisit și noi am crezut că tu ești cu adevărat de Dumnezeu Născătoare ; pentru aceasta și mărim nașterea ta cea de negrăit.

La sfîrșitul Utreniei :

Fiecare unde se mîntuiește... (vezi p. 382).

JOI SEARA

Și vineri dimineața, la : Dumnezeu este Domnul...

Toiag de putere cîștigînd crucea Fiului tră... (vezi mai sus).

La sfîrșitul Utreniei :

Ceea ce ești scăparea... (vezi p. 382).

VINERI SEARA

Și sîmbătă dimineața, la : Dumnezeu este Domnul...

Pe tine, ceea ce ai mijlocit mîntuirea neamului nostru, te lăudăm, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară. Căci cu trupul cel luat din tine, Fiul tău și Dumnezeul nostru, prin Cruce primind patimă, ne-a mîntuit pe noi din stricăciune, ca un iubitor de oameni.

La sfîrșitul Utreniei :

Proorocii mai înainte au propovăduit, Apostolii au învățat... (vezi mai sus).

GLASUL AL IV-lea

DUMINICĂ SEARA

Și luni dimineața, la : Dumnezeu este Domnul...

Celei ce s-a hrănit în Templu, în Sfînta Sfintelor, celei îmbrăcate cu credință și cu înțelepciunea și cu neîntinata feciorie, arhistrategul Gavriil i-a adus din cer închinăciune și striga : Bucură-te, bucură-te, cea binecuvîntată. Bucură-te preamărită, Domnul este cu tine.

La sfîrșitul Utreniei :

Pe tine cea decît făptura mai înaltă, a te lăuda după vrednicie nepricepîndu-ne, de Dumnezeu Născătoare, te rugăm, în dar, miluiește-ne pe noi.

LUNI SEARA

Și marți dimineața, la : Dumnezeu este Domnul...

Către Născătoarea de Dumnezeu acum să alergăm cu osîrdie noi păcătoșii și smeriții și să cădem cu pocăință, strigînd din adîncul sufletului : Stăpînă, ajută-ne, milostivindu-te spre noi, sîrguiește că pierim de mulțimea păcatelor ; nu întoarce pe robii tăi deșerți, că pe tine singură nădejde te-am cîștigat.

La sfîrșitul Utreniei :

Pe tine te mărim, Născătoare de de Dumnezeu, strigînd : Tu ești rugul în care fără de ardere Moise a văzut focul Dumnezeirii, ca o flacără.

MARȚI SEARA

Și miercuri dimineața, la : Dumnezeu este Domnul...

Fecioară cu totul fără prihană, Maica lui Hristos, sabie a străbătut prin sfînt sufletul tău, cînd ai văzut răstignit de voie pe Fiul și Dumnezeul tău; pe Care, binecuvîntată, nu înceta rugîndu-L, să ne dăruiască nouă iertare de greșeli.

La sfîrșitul Utreniei :

Născătoare de Dumnezeu pe tine te mărim, strigînd : Tu ești muntele din care în chip negrăit s-a tăiat Piatra, de Care porțile iadului s-au sfărîmat.

MIERCURI SEARA

Și joi dimineața, la : Dumnezeu este Domnul...

Pe Cuvîntul Tatălui, Hristos Dumnezeul nostru, întrupat din tine, L-am cunoscut, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, ceea ce ești singură binecuvîntată; pentru aceasta neîncetat lăudîndu-te, pe tine te mărim.

La sfîrșitul Utreniei :

Pe tine cea decît făptura mai înaltă... (vezi p. 383).

JOI SEARA

Și vineri dimineața, la : Dumnezeu este Domnul...

Fecioară cu totul fără prihană... (vezi mai sus).

La sfîrșitul Utreniei :

Pe tine te mărim, Născătoare de Dumnezeu... (vezi p. 383).

VINERI SEARA

Și sîmbătă dimineața, la : Dumnezeu este Domnul...

Taina cea din veac ascunsă și de îngeri neștiută, prin tine, Născătoare de Dumnezeu, celor de pe pămînt s-a arătat. Dumnezeu întrupîndu-Se întru unire neamestecată și crucea de bunăvoie pentru noi primind; prin care, înviind pe cel întîi zidit, a mîntuit din moarte sufletele noastre.

La sfîrșitul Utreniei :

Pe tine te mărim, Născătoare de Dumnezeu... (vezi p. 383).

GLASUL AL V-lea

DUMINICĂ SEARA

Și luni dimineața, la : Dumnezeu este Domnul...

Cu îngerii, cele cerești, cu oamenii cele pămîntești strigăm cu glas de bucurie, Născătoare de Dumnezeu, către tine : Bucură-te poarta cea mai desfătată decît cerurile. Bucură-te singura mîntuire a pămîntenilor. Bucură-te curată, cea plină de har, care ai născut pe Dumnezeu cel întrupat.

La sfîrșitul Utreniei :

Cel ce ai răsărit lumii din Fecioară, Hristoase Dumnezeule, și fii luminii printr-însa ne-ai arătat, miluiește-ne pe noi.

LUNI SEARA

Și marți dimineața, la : Dumnezeu este Domnul...

Acoperămîntul tău cel grabnic și ajutorul și mila arată-le spre robii tăi; și valurile deșartelor gînduri le liniștește, curată, de Dumnezeu Născătoare, și sufletul meu cel căzut ridică-l; că știu, Fecioară, că poți cîte le voiești.

La sfîrșitul Utreniei :

Maică a lui Dumnezeu, Preasfîntă, cetatea creștinilor, mîntuiește ca totdeauna, pe poporul tău, care se roagă către tine cu osîrdie. Stai împotriva gîndurilor celor rușinoase

şi mîndre, ca să strigăm către tine : Bucură-te pururea Fecioară.

MARŢI SEARA

Şi miercuri dimineaţa, la : Dumnezeu este Domnul...

Cu Crucea Fiului tău, ceea ce eşti de Dumnezeu dăruită, înşelăciunea idolilor toată s-a surpat şi tăria demonilor s-a călcat ; pentru aceasta credincioşii, după datorie, pururea te lăudăm şi te binecuvîntăm şi Născătoare de Dumnezeu întru adevăr mărturisindu-te, te mărim.

La sfîrşitul Utreniei :

Cel ce ai răsărit lumii din Fecioară... (vezi p. 384).

MIERCURI SEARA

Şi joi dimineaţa, la : Dumnezeu este Domnul...

Taina cea minunată a Fecioarei, lumii s-a arătat mîntuire; că dintr-însa Te-ai născut fără sămînţă şi cu trup fără stricăciune Te-ai arătat, bucuria tuturor, Doamne, slavă Ţie.

La sfîrşitul Utreniei :

Maică a lui Dumnezeu, Preasfîntă... (vezi p. 384).

JOI SEARA

Şi vineri dimineaţa, la : Dumnezeu este Domnul...

Cu crucea Fiului tău, ceea ce eşti de Dumnezeu dăruită (vezi mai sus).

La sfîrşitul Utreniei :

Cel ce ai răsărit lumii din Fecioară... (vezi p. 384).

VINERI SEARA

Şi sîmbătă dimineaţa, la : Dumnezeu este Domnul...

Bucură-te uşa Domnului cea neumblată. Bucură-te cetatea şi acoperămîntul celor ce aleargă la tine. Bucură-te limanul cel neviforat. Ceea ce neispitită de nuntă ai născut cu trup pe Făcătorul tău şi Dumnezeu nu lipsi a te ruga pentru cei ce laudă şi se închină naşterii tale.

La sfîrşitul Utreniei :

Cel ce ai răsărit lumii din Fecioară... (vezi p. 384).

GLASUL AL VI-lea

DUMINICĂ SEARA

Şi luni dimineaţa, la : Dumnezeu este Domnul...

Începătură a mîntuirii s-a făcut vestirea lui Gavriil către Fecioara ; că a auzit : Bucură-te ! şi n-a fugit de închinăciune, nici s-a îndoit, ca Sara în cort, ci aşa a zis : Iată roaba Domnului, fie mie după cuvîntul tău.

La sfîrşitul Utreniei :

Arhanghelicesc cuvînt ai primit şi tron de heruvimi te-ai arătat şi în braţele tale ai purtat, de Dumnezeu Născătoare, pe Nădejdea sufletelor noastre.

LUNI SEARA

Şi marţi dimineaţa, la : Dumnezeu este Domnul...

Nădejdea lumii cea bună, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, a ta singură şi tare solire cerem : Îndură-te spre poporul cel fără de ajutor, roagă-L pe înduratul Dumnezeu să mîntuiască sufletele noastre de toată ameninţarea, ceea ce eşti una binecuvîntată.

La sfîrşitul Utreniei :

Nimeni din cei ce aleargă la tine, nu iese ruşinat, curată Fecioară, de Dumnezeu Născătoare ; ci cere milă şi ia dar spre folosul cererii.

MARȚI SEARA

Și miercuri dimineața, la : Dumnezeu este Domnul...

De Dumnezeu Născătoare Fecioară, roagă-L pe Fiul tău, Cel ce s-a pironit de bunăvoie pe cruce, și lumea din înșelăciune a izbăvit, pe Hristos Dumnezeul nostru, să mîntuiască sufletele noastre.

La sfîrșitul Utreniei :

Pe Cel ce S-a născut mai înainte de veci din Tată fără de maică, pe Fiul și Cuvîntul lui Dumnezeu, în anii cei de apoi L-ai născut întrupat, din curate sîngiurile tale, fără bărbat, de Dumnezeu Născătoare ; pe Acela roagă-L să ne dăruiască nouă iertare de păcate mai înainte de sfîrșit.

MIERCURI SEARA

Și joi dimineața, la : Dumnezeu este Domnul...

Sfîntă Stăpînă, Curată, Maica Dumnezeului nostru, care ai născut în chip de negrăit pe Făcătorul tuturor, roagă-te totdeauna bunătății Lui, împreună cu Sfinții Apostoli, să ne izbăvească de patimi și să ne dea nouă iertare de păcate.

La sfîrșitul Utreniei :

De mari haruri, Curată Fecioară, Maica lui Dumnezeu, te-ai învrednicit ; că ai născut cu trup pe unul din Treime, pe Hristos, Dătătorul de viață, spre mîntuirea sufletelor noastre.

JOI SEARA

Și vineri dimineața, la : Dumnezeu este Domnul...

De Dumnezeu Născătoare Fecioară, roagă-L... (vezi mai sus).

La sfîrșitul Utreniei :

Pe cel ce S-a născut... (vezi mai sus).

VINERI SEARA

Și sîmbătă dimineața, la : Dumnezeu este Domnul...

Mai înainte a spus Ghedeon zămislirea și David a tîlcuit nașterea ta, Născătoare de Dumnezeu ; că S-a pogorît ca ploaia pe lînă Cuvîntul în pîntecele tău și ai odrăslit fără de sămînță, Pămîntule sfinte, lumii mîntuire, pe Hristos Dumnezeul nostru, ceea ce ești plină de har.

La sfîrșitul Utreniei :

Pe cel ce S-a născut... (vezi mai sus).

GLASUL AL VII-lea

DUMINICĂ SEARA

Și luni dimineața, la : Dumnezeu este Domnul...

De Dumnezeu Născătoare Fecioară neîntinată, pe Fiul tău roagă-L, cu puterile cele de sus, iertare de greșeli mai înainte de sfîrșit să ne dăruiască nouă, celor ce cu credință pe tine te slăvim.

La sfîrșitul Utreniei :

Covîrșit-ai puterile cerești, pentru că biserică dumnezeiască te-ai arătat, binecuvîntată, de Dumnezeu Născătoare, care ai născut pe Hristos, Mîntuitorul sufletelor noastre.

LUNI SEARA

Și marți dimineața, la : Dumnezeu este Domnul...

Ție, Născătoare de Dumnezeu, aducem strigarea : Bucură-te ! că decît îngerii mai înaltă te-ai arătat, pe Dumnezeu născînd.

La sfîrșitul Utreniei :

Împacă, cu rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, viața noastră, celor ce strigăm către Tine : Milostive, slavă Ție.

MARȚI SEARA

Și miercuri dimineața, la: Dumnezeu este Domnul...

Pe Hristos Dumnezeu, Cel ce s-a răstignit pentru noi și a stricat puterea morții, roagă-L neîncetat, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, să mîntuiască sufletele noastre.

La sfîrșitul Utreniei:

Izbăvește-ne, Născătoare de Dumnezeu, de păcatele ce ne cuprind pe noi; că altă nădejde nu avem credincioșii, fără numai pe tine și pe Dumnezeu, Cel ce S-a născut dintru tine.

MIERCURI SEARA

Și joi dimineața, la: Dumnezeu este Domnul...

Rodul pîntecelui tău, Preacurată, este plinirea proorocilor și a legii; pentru aceasta pe tine, de Dumnezeu Născătoare, întru cunoștință mărindu-te, cu cucernicie te lăudăm.

La sfîrșitul Utreniei:

Rodul pîntecelui tău, dumnezeiască Mireasă, oamenilor s-a arătat Mijlocitor de mîntuire; pentru aceasta pe tine, de Dumnezeu Născătoare, cu cugetul și cu graiul mărindu-te, credincioșii te lăudăm.

JOI SEARA

Și vineri dimineața, la: Dumnezeu este Domnul...

Pe Hristos Dumnezeu, Cel ce s-a răstignit... (vezi mai sus).

La sfîrșitul Utreniei:

Izbăvește-ne, Născătoare de Dumnezeu... (vezi mai sus).

VINERI SEARA

Și sîmbătă dimineața, la: Dumnezeu este Domnul...

Ceea ce ești vistieria învierii noastre, pe cei ce se încred în tine, Prealăudată, scoate-i din groapă și din adîncul greșelilor; că tu ai mîntuit pe cei vinovați de păcate, ceea ce ai născut Mîntuirea; care mai înainte de naștere ai fost fecioară și în naștere fecioară, și după naștere iarăși ai rămas fecioară.

La sfîrșitul Utreniei:

Bucură-te ceea ce ai încăput în pîntecele tău pe Cel neîncăput în ceruri. Bucură-te Fecioară, propovăduirea proorocilor, prin care a strălucit Emmanuel. Bucură-te Maica lui Hristos Dumnezeu.

GLASUL AL VIII-lea.

DUMINICĂ SEARA

Și luni dimineața, la: Dumnezeu este Domnul...

Bucură-te ceea ce prin îngeri ai primit bucuria lumii. Bucură-te ceea ce ai născut pe Făcătorul tău și Domnul. Bucură-te ceea ce te-ai învrednicit a fi Maica lui Hristos Dumnezeu.

La sfîrșitul Utreniei:

Bucură-te ușa Împăratului slavei, prin care singur Cel Preaînalt a trecut și pe tine singură pecetluită te-a păzit, spre mîntuirea sufletelor noastre.

LUNI SEARA

Și marți dimineața, la: Dumnezeu este Domnul...

Întărirea credinței cea neclintită și cinstitul dar al sufletelor noastre, pe Născătoarea de Dumnezeu, cu cîntări să o mărim credincioșii. Bucură-te ceea ce pe Piatra vieții în pîntecele tău ai încăput-o. Bucură-te nădejdea marginilor, sprijinitoarea celor întristați. Bucură-te Mireasă pururea fecioară.

La sfîrşitul Utreniei :

Fecioară preacurată, mîntuieşte-ne pe noi cu rugăciunile tale, mişcînd cu milostivirea cea de maică pe Fiul tău şi Dumnezeul nostru.

MARŢI SEARA

Şi miercuri dimineaţa, la : Dumnezeu este Domnul...

Pe Mielul şi Păstorul şi Mîntuitorul lumii văzîndu-L pe cruce, ceea ce L-a născut a zis lăcrimînd: Lumea se bucură luînd izbăvire, iar cele dinlăuntru ale mele ard, văzînd răstignirea Ta, pe care pentru toţi o rabzi, Fiul şi Dumnezeul meu.

La sfîrşitul Utreniei :

Rodul pîntecelui tău, Preacurată, este plinirea proorocilor şi a legii ; pentru aceasta pe tine, de Dumnezeu Născătoare, întru cunoştinţă lăudîndu-te, cu cucernicie te mărim.

MIERCURI SEARA

Şi joi dimineaţa, la : Dumnezeu este Domnul...

Poarta vieţii cea înţelegătoare, Preacurată, de Dumnezeu Născătoare, pe cei ce aleargă la tine cu credinţă, izbăveşte-i din nevoi; ca să slăvim preasfîntă naşterea ta, spre mîntuirea sufletelor noastre.

La sfîrşitul Utreniei :

Fecioară preacurată, mîntuieşte-ne pe noi... (vezi mai sus).

JOI SEARA

Şi vineri dimineaţa, la : Dumnezeu este Domnul...

Pe Mielul şi Păstorul şi Mîntuitorul... (vezi mai sus).

La sfîrşitul Utreniei :

Rodul pîntecelui tău... (vezi mai sus).

VINERI SEARA

Şi sîmbătă dimineaţa, la : Dumnezeu este Domnul...

Cel ce pentru noi Te-ai născut din Fecioara şi răstignire ai răbdat, Bunule, Care cu moartea pe moarte ai prădat şi învierea ai arătat ca un Dumnezeu, nu trece cu vederea pe cei ce i-ai zidit cu mîna Ta. Arată iubirea Ta de oameni, Milostive, primeşte pe Născătoarea de Dumnezeu, ceea ce Te-a născut pe Tine, care se roagă pentru noi, şi mîntuieşte Mîntuitorul nostru, pe poporul cel deznădăjduit.

La sfîrşitul Utreniei :

Fecioară preacurată, mîntuieşte-ne pe noi... (vezi mai sus).

SFÎRŞITUL TROPARELOR NĂSCĂTOAREI DE DUMNEZEU

Tipărirea acestei noi ediții, a V-a, a MINEIULUI PE SEPTEMBRIE, revăzută sub îndrumarea și purtarea de grijă a Prea Fericitului Părinte Patriarh IUSTIN, a fost supravegheată de P.C. Preot Dumitru Soare, Directorul Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române și de Diaconul Ștefan Gh. Milea, redactor principal.

Tehnoredactarea acestei noi ediții a fost făcută de P. C. Preot (ierom.) Vartolomeu Bogdan.

Împodobirea grafică, D-l. Vladimir Stoianov.

Cu corectura s-au ostenit: Constantin Costache și Dan Dumitrescu, din Redacția Editurii.